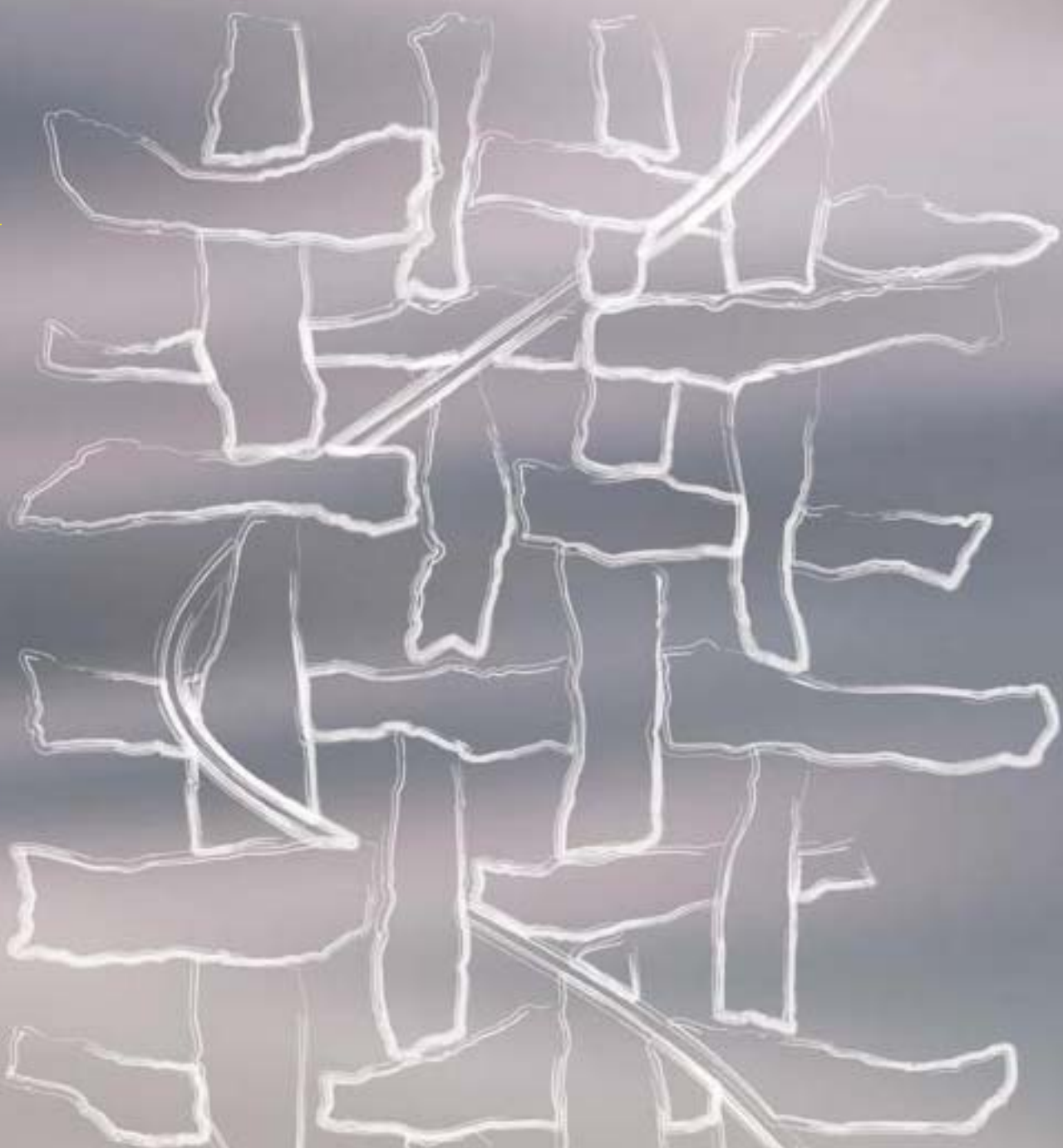

EVROPSKI VARUH
ČLOVEKOVIH PRAVIC

LETNO POROČILO
2003

ISSN 1725-9797

SL

© Evropski varuh človekovih pravic 2004

Vse pravice pridržane.

Reproduciranje v izobraževalne in nekomercialne namene je dovoljeno samo, če je naveden vir.

Če ni navedeno drugače, so avtorske pravice za slike last Evropskega varuha človekovih pravic.

Poročilo je objavljeno v celoti na spletni strani:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/sl/default.htm>

Povzetek 9

POVZETEK

1 Uvod 17

UVOD

2 Pritožbe Evropskemu Varuhu 23

PRITOŽBE EVROPSKEMU
VARUHU

3 Sklepi preiskav 35

SKLEPI PREISKAV

4 Odnosi z drugimi institucijami
Evropske unije 193

ODNOSI Z DRUGIMI INSTITUCIJAMI
EVROPSKE UNIJE

5 Odnosi z ombudsmeni in
podobnimi organi 201

ODNOSI Z OMBUDSMANI
IN PODOBNIMI ORGANI

6 Odnosi z javnostmi 211

ODNOSI Z JAVNOSTMI

Priloge 243

PRILOGE

EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Pat Cox
predsednik
Evropski parlament
Rue Wiertz
B - 1047 Bruselj

Strasbourg, 19. april 2004

G. predsednik,

v skladu s členom 195(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in členom 3(8) Sklepa Evropskega parlamenta o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo delovanje varuha človekovih pravic, vam predstavljam svoje poročilo za leto 2003.

S spoštovanjem,

P. Nikiforos Diamandouros

	Povzetek	9
<hr/>		
1	Uvod	17
<hr/>		
2	Pritožbe Evropskemu Varuhu	23
<hr/>		
	2.1 PRAVNA PODLAGA ZA DELO VARUHA	25
	2.2 PRISTOJNOSTI EVROPSKEGA VARUHA	26
	2.2.1 "Nepravilnost"	27
	2.2.2 Kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev	27
	2.3 DOPUSTNOST PRITOŽB	28
	2.4 PODLAGE ZA PREISKAVE	28
	2.5 ANALIZE PRITOŽB	29
	2.6 PREDLOG NASLOVITVE NA DRUGE ORGANE IN PREUSMERITVE	30
	2.7 PREISKOVALNA POOBLASTILA VARUHA	30
	2.7.1 Zaslišanje prič	30
	2.7.2 Nadzor nad dokumenti	31
	2.8 PREISKAVE VARUHA IN NJIHOVI REZULTATI	32
	2.8.1 Preiskave po pritožbi	32
	2.8.2 Sporazumne rešitve in nadomestila	32
	2.8.3 Kritične pripombe, osnutki priporočil in posebna poročila	32
	2.8.4 Preiskave na lastno pobudo	33
	2.8.5 Analize preiskav	33
3	Sklepi preiskav	35
<hr/>		
	3.1 PRIMERI, KJER NI BILO UGOTOVLJENIH NEPRAVILNOSTI	37
	3.1.1 Evropski parlament	37
	DOMNEVNO POMANJKANJE PROFESIONALNEGA PRISTOPA V ZAPOSLOVANJU	37
	3.1.2 Svet Evropske unije	39
	DOSTOP DO DNEVNEGA REDA IN ZAPISNIKOV EVROPSKE KONVENCIJE	39

3.1.3 Evropska komisija	41
PROGRAM LIFE: ODKLONITEV POPOLNEGA PLAČILA PROJEKTA S STRANI KOMISIJE	41
RAZVELJAVITEV VPRAŠANJ IN ZATRJEVANO NEUPOŠTEVANJE OBJAVE RAZPISA	46
ZATRJEVANJE JEZIKOVNE DISKRIMINACIJE.....	49
STATUS 'STEBRA EU' UPRAVE ZN NA KOSOVU	51
POTNI STROŠKI IN STROŠKI BIVANJA KANDIDATOV NA IZBIRNIH POSTOPKIH ZA ZAPOSILITEV	53
ZATRJEVANJE DISKRIMINACIJE PRI OCENI JEDRSKEGA INŠPEKTORJA.....	55
ZAVRNITEV POTRDIŁNE PROŠNJE ZA JAVNI DOSTOP V OKVIRU POSTOPKA PO ČLENU 226	58
ZATRJEVANJE POSREDNE STAROSTNE DISKRIMINACIJE V JAVNEM IZBIRNEM POSTOPKU	64
KOMISIJA ZAVRNILA PROŠNJO ZA DOSTOP DO DOKUMENTOV DRŽAV ČLANIC.....	66
OBRAVNAVANJE PRIJAVE ZA DELOVNO MESTO ODPOSLANEGA NACIONALNEGA STROKOVNJAKA S STRANI EVROPSKE KOMISIJE.....	67
DOSTOP DO OCENJENIH PISNIH TESTOV IZ IZBIRNIH POSTOPKOV KOMISIJE	71
3.1.4 Evropska centralna banka	73
DOSTOP DO STATISTIK O REZERVAH IN KROŽENJU EVROBANKOVCEV	73
3.1.5 Evropsko računsko sodišče	77
RAČUNSKO SODIŠČE POPRAVLJA NEUPORABO PREDPISOV O DOSTOPU DO DOKUMENTOV	77
3.1.6 Evropska konvencija	79
DOSTOP DO DNEVNIH REDOV IN ZAPISNIKOV EVROPSKE KONVENCIJE.....	79
3.1.7 Evropski urad za boj proti prevaram	85
DOMNEVNA NEIZVRŠITEV USTREZNE PREISKAVE	85
3.1.8 Evropska agencija za obnovo	88
SVETOVANJE EVROPSKI AGENCIJI ZA OBNOVO	88
3.2 PRIMERI, REŠENI S STRANI INSTITUCIJE	91
3.2.1 Evropski parlament	91
DOMNEVNE OPUSTITVE NAVEDBE RAZLOGOV ZA ZAVRNITEV PONUDB ZA IZVAJANJE PREVAJALSKIH STORITEV	91
DOSTOP DO TESTOV IZ JAVNEGA IZBIRNEGA POSTOPKA.....	94
3.2.2 Evropska komisija	96
ZAKASNELO PLAČILO PODPORE ZA PROJEKT V ZVEZI Z AIDSOM.....	96
PLAČILO POGODBENEGA ZNESKA	97
DOMNEVNA OPUSTITEV KONČNEGA PLAČILA V RAZISKOVALNEM PROJEKTU.....	99
3.2.3 Evropsko računsko sodišče	101
DOMNEVNO POMANJKANJE INFORMACIJ O IZKLJUČITVI IZ IZBIRNEGA POSTOPKA EVROPSKEGA RAČUNSKEGA SODIŠČA	101
3.2.4 Evropska komisija in Računsko sodišče	103
KOMISIJA SE STRINJA Z IZPLAČILOM KONČNEGA PLAČILA.....	103
3.3 SPORAZUMNE REŠITVE, KI JIH JE DOSEGEL EVROPSKI VARUH	108
NEPLAČILO PODPORE KLJUB USTNIM ZAGOTOVILOM.....	108
KOMISIJA SE STRINJA S PLAČILOM NADOMESTILA NEKDANJI POMOŽNI USLUŽBENKI	112
NA PREDLOG EVROPSKEGA VARUHA ZA SPORAZUMNO REŠITEV SE KOMISIJA STRINJA S POSREDOVANJEM INFORMACIJE NOVINARJU	115
3.4 PRIMERI, ZAKLJUČENI S KRITIČNO PRIPOMBO EVROPSKEGA VARUHA	121
3.4.1 Evropski parlament	121
NEIZPOLNJEVANJE ZAHTEVE PO VLJUDNEM OBNAŠANJU	121

3.4.2 Svet Evropske unije	125
DOSTOP DO DOKUMENTOV	125
ODGOVORNOST SVETA, DA ZAGOTOVI, DA EVROPSKA POLICIJSKA MISIJA V SARAJEVU SPOŠTUJE TEMELJNE PRAVICE.....	131
3.4.3 Evropska komisija	134
NAPAČNE INFORMACIJE V POSTOPKU ZA ODDAJO NAROČILA	134
DELOVANJE PROGRAMA IST	140
DOMNEVNA OPUSTITEV SPREJETJA ODLOČITVE O PRITOŽBI ZARADI KRŠITVE.....	140
DISKRIMINATORNA KLAUZULA V OBJAVI JAVNEGA RAZPISA	143
NEDOSLEDNO OBRAVNAVANJE ŠTUDIJE O TJULNJIH S STRANI KOMISIJE.....	147
DOMNEVNA OPUSTITEV ODGOVORA NA VPRAŠANJA O RAZPISNIH POGOJIH.....	153
3.4.4 Ekonomsko-socialni odbor	157
TRDITEV, DA JE PRITOŽNIK NAVEDEL "NAPAČNE INFORMACIJE" V OKVIRU ZAPOSLOVANJA.....	157
3.4.5 Evropski urad za boj proti goljufijam	160
NEUTEMELJENE TRDITVE O PODKUPOVANJU, USMERJENE PROTI NOVINARJU	160
3.5 OSNUTKI PRIPOROČIL, KI SO JIH INSTITUCIJE SPREJELE	162
3.5.1 Svet Evropske unije	162
SVET ODOBRI DELNI DOSTOP DO LETNEGA POROČILA SKUPINE ZA KODEKS RAVNANJA	162
SVET OMOGOČI DOSTOP DO OCENJENIH TESTOV KANDIDATOV	163
3.5.2 Evropska komisija	167
KOMISIJA IN PRIZADEVANJA ZA BOLJŠE UPRAVLJANJE V EVROPSKIH ŠOLAH	167
DISKRIMINACIJA NA PODLAGI DRŽAVLJANSTVA V TELEKOMUNIKACIJSKEM PODJETJU IN KONKURENČNO PRAVO EU	173
3.6 PRIMERI, ZAKLJUČENI PO POSEBNEM POROČILU	179
3.6.1 Evropski parlament	179
EVROPSKI PARLAMENT SPREJME ODLOČITEV O OBJAVI IMEN USPEŠNIH KANDIDATOV NA IZBIRNIH POSTOPKIH ZA ZAPOSILITEV ..	179
3.6.2 Svet Evropske unije	179
DOSTOP DO DOKUMENTOV SVETA, VKLJUČNO Z MNENJI PRAVNE SLUŽBE.....	179
3.7 PREISKAVE EVROPSKEGA VARUHA NA LASTNO POBUDO	185
RAZPOLOŽLJIVA PRAVNA SREDSTVA V RAZPISNIH POSTOPKIH ZA ODDAJO NAROČIL	185
ELEKTRONSKA PRIJAVA V POSTOPKU JAVNEGA RAZPISA ZA ZAPOSILITEV - PRITOŽNIK IZ DRŽAVE PRISTOPNICE.....	189
3.8 POIZVEDBA REGIONALNEGA OMBUDSMANA	191
ZAKONODAJA SKUPNOSTI NA PODROČJU REHABILITACIJE OSEB, KI TRPIJO ZA MULTIPLO SKLEROZO	191
4 Odnosi z drugimi institucijami Evropske unije	193
4.1 EVROPSKI PARLAMENT	195
4.2 EVROPSKA KOMISIJA	197
4.3 EVROPSKA KONVENCIJA	198
4.4 SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI	199
4.5 SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI	199

4.6	RAČUNSKO SODIŠČE	199
4.7	EVROPSKA INVESTICIJSKA BANKA	200
4.8	URAD ZA URADNE PUBLIKACIJE EVROPSKIH SKUPNOSTI	200
5	Odnosi z ombudsmeni in podobnimi organi	201
5.1	ODNOSI Z NACIONALNIMI, REGIONALNIMI IN LOKALNIMI OMBUDSMANI EVROPSKE UNIJE	203
5.2	MREŽA POVEZOVANJA	207
5.3	ODNOSI Z OMBUDSMANI V DRŽAVAH PRISTOPNICA	209
6	Odnosi z javnostmi	211
6.1	DOGODKI LETA	213
6.2	KONFERENCE IN SREČANJA	218
6.3	DRUGI DOGODKI	233
6.4	ODNOSI Z MEDIJI	235
6.5	KOMUNICIRANJE PREKO SPLETA	241
7	Priloge	243
A	STATISTIKA O DELU EVROPSKEGA VARUHA V LETU 2003	245
B	PRORAČUN EVROPSKEGA VARUHA	253
C	OSEBJE	255
Č	SEZNAM ODLOČITEV	258
D	VOLITVE EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	262

Povzetek

1 Uvod

2 Pritožbe Evropskemu Varuhu

3 Sklepi preiskav

4 Odnosi z drugimi institucijami Evropske unije

5 Odnosi z ombudsmani in podobnimi organi

6 Odnosi z javnostmi

Priloge

Deveto letno poročilo Evropskega varuha (v nadaljevanju: Varuh ali Evropski varuh) Evropskemu parlamentu obravnava delovanje Varuha v letu 2003.

To je prvo letno poročilo P. Nikiforosa Diamandourosa, ki ga je Parlament izvolil za Evropskega varuha 5. januarja 2003 po tem, ko je ustanovni Evropski varuh Jacob Söderman sporočil, da se namerava upokojiti. Gospod Diamandouros je nastopil funkcijo 1. aprila 2003, tako da to poročilo pokriva delo g. Södermana od 1. januarja do 31. marca in delo g. Diamandourosa od 1. aprila do konca leta 2003.

SESTAVA POROČILA

Poročilo je sestavljeno iz šestih poglavij in petih prilog. Prvo poglavje je osebna predstavitev Varuha, kjer izkaže spoštovanje svojemu predhodniku, pregleda glavne dejavnosti in dosežke v tem letu in pojasni svoje cilje.

Drugo poglavje opisuje postopke Varuha za obravnavanje pritožb in vodenje preiskave in podaja pregled obravnavanih pritožb v letu 2003.

V tretjem poglavju, osrednjem in najobširnejšem delu poročila, je izbor odločitev Varuha na podlagi preiskav. Poglavje je sestavljeno pretežno iz odločitev o pritožbah, ki so najprej urejene po vrsti ugotovitev ali rezultata in nato po pristojni instituciji ali organu. Ločeno pa so obravnavane odločitve na podlagi preiskav in poizvedb, ki so jih na lastno pobudo sprožili ombudsmeni v državah članicah.

Četrto poglavje se dotika odnosov z drugimi institucijami Evropske unije in sodelovanja Varuha kot opazovalca v Konvenciji o prihodnosti Evrope.

Peto poglavje obravnava odnose Evropskega varuha s skupnostjo nacionalnih, regionalnih in lokalnih ombudsmenov v Evropi, tako v sedanjih kot v prihodnjih državah članicah.

Šesto poglavje obravnava informacijske in komunikacijske dejavnosti. Poglavje je razdeljeno v pet razdelkov, ki pokrivajo najpomembnejše dogodke leta, konference in srečanja v sedanjih in prihodnjih državah članicah, dogodke, kot so predavanja skupinam obiskovalcev, odnose z mediji in spletno komuniciranje.

Priloga A vsebuje statistiko o delu Evropskega varuha v letu 2003. Prilogi B in C podajata podrobnosti o proračunu in osebju Evropskega varuha. V prilogi D je seznam odločitev, navedenih v 3. poglavju, ki so razvrščene po številkah posameznih zadev, po njihovi vsebini in po vrsti domnevnih nepravilnosti. Priloga E vsebuje informacije o postopku izvolitve Varuha.

PREGLED

Poslanstvo Evropskega varuha

Evropski varuh je bil ustanovljen z Maastrichtsko pogodbo kot del državljanstva Evropske unije. Varuh preiskuje pritožbe o nepravilnostih pri delovanju institucij in organov Skupnosti, razen delovanja Evropskega sodišča in Sodišča prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije. S soglasjem Evropskega parlamenta je Varuh »nepravilnosti« opredelil tako, da vključujejo spoštovanje človekovih pravic, spoštovanje pravnega reda in načela dobrega upravljanja.

Varuh poleg odgovorov na pritožbe posameznikov, podjetij in združenj opravlja tudi preiskave na lastno pobudo in pomaga državljanom tako, da jih obvešča o njihovih pravicah in načinu uresničevanja teh pravic.

Pritožbe in preiskave v letu 2003

V letu 2003 je Varuh prejel 2.436 pritožb, kar predstavlja 10 odstotno povečanje v primerjavi s prejšnjim letom, delno tudi zaradi večjih prizadevanj pri informiranju državljanov o njihovih pravicah. Skoraj polovica pritožb je bila Varuhu posredovana v elektronski obliki bodisi po elektronski pošti bodisi z uporabo pritožbenega obrazca na varuhovi spletni strani.

V skoraj 70 odstotkih primerov je Varuh lahko pomagal pritožniku že samo s tem, da je začel s preiskavo, preusmeril zadevo na drug pristojen organ ali svetoval, kam naj se pritožnik obrne za hitro in učinkovito rešitev problema.

Skupaj je bilo med letom začelih 253 novih preiskav. Varuh se je ukvarjal tudi z velikim številom prošenj za informacije, od katerih je bilo 2.538 poslanih po elektronski pošti.

Rezultati preiskav Varuha

Varuh se je na podlagi preiskav odločil zaključiti 180 primerov. Tretje poglavje letnega poročila vsebuje izbor teh odločitev in prikazuje razpon preiskav glede na vsebino, vrsto ugotovitve ter vpletene institucije in organe. Zaradi praktičnih razlogov so odločitve zajete v poročilu le, če vsebujejo nova odkritja v zakonu, novo gradivo v zvezi s pristojnostmi ali postopki Varuha ali ugotovitev dejstev, ki so splošnega pomena ali interesa. Vse varuhove odločitve, z izjemo nekaj zaupnih primerov, katerih anonimnost ni moč zagotoviti, so objavljene na spletni strani Varuha (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) v jeziku pritožnika in v angleščini.

Brez nepravilnosti

V 87 primerih preiskava Varuha ni pokazala nikakršnih nepravilnosti. Takšna ugotovitev ni nujno slaba za pritožnika, saj ta od institucije ali organa, ki sta bila obravnavana zaradi nepravilnosti, prejme vsaj celotno pojasnilo. Na primer:

- Pritožnik, ki je prosil **Svet** za dostop do dokumentov **Evropske konvencije** je sprejel razlago Sveta, da teh dokumentov nima. Pritožniku se je zdelo koristno tudi, da je Svet pojasnil svojo institucionalno zvezo s Konvencijo. Posledica pritožbe pa je bila še objava dnevnih redov in zapisnikov delovnega predsedstva Evropske konvencije na spletni strani Konvencije takoj, ko je ta zaključila s svojim delom (1795/2002/IJH).
- **Računsko sodišče** je priznalo, da pritožnikova zahteva po vpogledu v dokumente ni bila obravnavana v skladu s pravili o dostopu. Sodišče je pozvalo pritožnika, da posreduje podrobnejša dejstva, ki jih potrebuje za odločitev, nakar je zahtevo preučilo v skladu s pravili (1117/2003GG).
- Pritožnik je pritegnil pozornost **Evropskega urada proti goljufijam (OLAF)** glede domnevnih nepravilnosti pri projektu, ki je dobil podporo EU. OLAF se je lotil preiskave, vendar pritožniku ni sporočil rezultatov. Ta se je potem pritožil Varuhu in OLAF je pritožnika o rezultatih preiskave obvestil še med preiskavo Varuha (1625/2002/IJH).

Primeri rešeni s strani institucije

V 48 primerih je varuhova preiskava v institucijah ali organih pripeljala do rešitev, s katerimi so bili pritožniki popolnoma zadovoljni. Na primer:

- Po pritožbi, ki jo je na Varuha naslovila Univerza v Stockholmu, je **Komisija** izplačala predvideni znesek, ki ga je dolgovala za raziskovalni projekt, se opravičila za zamudo in privolila v plačilo obresti. Komisija je Varuhu tudi zagotovila, da finančni postopek, v okviru katerega je prišlo do zamude, sedaj deluje zadovoljivo (1173/2003/(TN)IJH).

- Podizvajalec je po posredovanju Varuha prejel plačilo za storitve. **Komisija** je pojasnila, da ni plačala zaradi problemov z zaključnim poročilom, ki ga je predložil glavni izvajalec, udeležen pri projektu. Ko je glavni izvajalec oddal popravljeno zaključno poročilo, je Komisija izplačala končni znesek. Glavni izvajalec je potem plačal podizvajalcu, ki se je varuhu zahvalil za njegovo pomoč (1960/2002/JMA).

Sporazumne rešitve

Ena od stvari, po kateri se Varuh razlikuje od sodišča je možnost mediacije, ki lahko vodi do pozitivnega rezultata, ustreznega za obe stranki. Ko Evropski varuh odkrije nepravilnost, skuša najti sporazumno rešitev. Ta lahko vsebuje predlog instituciji v postopku, da ponudi pritožniku nadomestilo, ne da bi morala priznati odgovornost ali postaviti precedens.

Medtem ko je bilo sedem predlogov za sporazumno rešitev konec leta 2003 še vedno v postopku, so bile štiri dosežene med letom. Te vključujejo:

- Primer, v katerem je Komisija zaradi posebne narave primera privolila v plačilo ex gratia nadomestila pritožnici, čeprav je menila, da je k temu ne zavezuje nobena pravna podlaga. Pritožnica, ki je delala za Komisijo, je le-to obtožila, da ji ni plačala celotnega zneska dodatka za tajnice, do katerega je bila upravičena (1166/2002/(SM)IJH).
- Primer, v katerem je Komisija privolila v ponovno preučitev svoje odločitve, da zahteva povrnitev več kot 37.000 evrov donacije nekemu nemškemu združenju. Komisija je v kontekstu končne zunajsodne poravnave izrazila pripravljenost, da opusti svojo zahtevo v primeru in do višine, do katere se lahko dokaže, da so bila sredstva uporabljena v popolnem interesu končnih uporabnikov v projektu. Združenje je vztrajalo pri svojem mnenju, da ni prišlo do kršitve pogodbe z njihove strani, vendar je menilo, da lahko ugotovi sporazumni rešitvi (0548/2002/GG).

Kritične pripombe

Ko sporazumna rešitev ni možna, lahko Varuh zaključi primer s kritično pripombo ali pripravi osnutek priporočila. Kritična pripomba se uporabi, če nepravilnost nima splošnega vpliva ali posledice, če je pristojna institucija ne more več odpraviti ali če ni videti potrebe po spremljanju primera s strani Varuha. Med letom je bilo izdanih dvajset kritičnih opomb. Na primer:

- **Evropski urad proti goljufijam (OLAF)** je objavil sporočilo za javnost, v katerem so bile obtožbe o podkupnini, ki se jih je lahko razumelo, da so naperjene proti določenemu novinarju. Novinar se je pritožil Varuhu. Ta je menil, da je bilo ravnanje OLAF-a pretirano, saj ni bilo zadostne dejanske podlage za javno presojo očitkov. Varuh je na koncu menil, da bi bila lahko kritična pripomba ustrezno zadoščenje za pritožnika (1840/2002/GG).
- Pritožnikova pogodba s policijsko misijo Evropske unije v Sarajevu je bila prekinjena zaradi domnevno nepravilnega ravnanja. Varuh je menil, da je odgovornost Sveta zagotoviti, da misija pri svojem delovanju spoštuje vladavino prava in temeljne pravice. Temeljne pravice pritožnika so bile kršene, saj mu ni bila dana možnost izjaviti se o dejstvih, očitanih v njegovem primeru. Ker je bila pogodba prekinjena pred več kot letom dni, sporazumne rešitve ne bi bilo primerno predlagati, zato je Varuh zaključil primer s kritično pripombo (1200/2003/OV).
- Varuh je kritiziral **Evropski parlament**, ker se v odnosih z javnostmi ni spodobno obnašal. Kritika se je nanašala na elektronsko pošto, ki je bila poslana kot odgovor na poizvedbe pritožnika o javnih razpisih Parlamenta. Pritožnik je trdil, da je bil jezik elektronske pošte neprimeren in je dajal vtis arogantnega obnašanja (1565/2002/GG).

Osnutek priporočila

V primerih, kjer so nepravilnosti še posebej resne oziroma imajo splošne posledice, ali če jih pristojna institucija še lahko odpravi, Varuh pripravi osnutek priporočila. Pristojna institucija ali organ mora v roku treh mesecev pripraviti podroben odgovor Varuhu.

V letu 2003 je bilo narejenih devet novih osnutkov priporočil. Medtem ko rezultat za štiri izmed njih ob koncu leta še ni bil znan, pa so pristojne institucije sprejele tri osnutke in še dva, ki sta bila izdelana leta 2002. Na primer:

- Kandidatka na pisnem izpitu za izbor, ki ga je organiziral Svet ni dosegla pozitivne ocene. Svet ji ni omogočil dostopa do njene ocenjene izpitne pole, zato se je obrnila na Varuha. Po poizvedbi je Varuh pripravil osnutek priporočila v podporo dostopu. Osnutek je Svet sprejel in se tako uskladil s Komisijo in Parlamentom, ki sta se 1999 oziroma 2000 strinjala, da omogočita kandidatom dostop do njihovih ocenjenih izpitnih pol (2097/2002/GG).

Preiskave na lastno pobudo

Med letom sta bili s pozitivnim izidom zaključeni dve preiskavi na lastno pobudo :

- **Evropski urad za izbor osebja** je po pritožbi zaradi tehničnih težav z elektronskim prijavnim sistemom razveljavil svojo odločitev o izključitvi ciprskega državljana iz konkuriranja za zaposlitev. Varuh je ta primer preiskoval na lastno pobudo, saj pritožnik ni bil državljan Unije niti ni prebival na ozemlju Unije (OI/4/2003/ADB).
- **Komisija** se je strinjala s sprejetjem novega postopka za obveščanje neuspešnih ponudnikov v razpisnih postopkih in določila razumen rok pred podpisom pogodbe. S tem je dala ponudnikom čas, da zahtevajo razloge za sprejeto odločitev in izpodbijajo odločitev v sodnem postopku. Nov postopek je opisan v sporočilu Komisije z dne 3. julija 2003. Varuh je upošteval, da je nov postopek usklajen s sodno prakso Sodišča in predlagal, da Komisija neuspešne ponudnike sistematično obvešča o njihovi pravici izpodbijanja danih odločitev (OI/2/2002/IJH).

Štiri od petih preiskav, ki so bile v letu 2003 začete na lastno pobudo, so bile konec leta še vedno odprte. Dve temeljita na pritožbah, ki kažejo na možnost systemskega problema. Prva zadeva postopek reševanja notranjih sporov, ki je na razpolago nacionalnim strokovnjakom, dodeljenih Komisiji. Druga zadeva dejavnost Komisije za spodbujanje dobrega upravljanja evropskih šol.

Tretja preiskava na lastno pobudo, ki kaže na možno systemsko težavo, zadeva vključevanje oseb s posebnimi potrebami, še posebej v zvezi z ukrepi, ki jih je sprejela Komisija in ki zagotavljajo, da osebe s posebnimi potrebami niso diskriminirane v odnosih z institucijami.

Odnosi z drugimi institucijami in organi Evropske unije

Za doseganje pozitivnih rezultatov je Varuh razvil konstruktivne delovne odnose z institucijami in organi EU. Leta 2003 se je Varuh sestal s člani in uradniki osmih institucij, vključno s predsedniki Parlamenta, Evropskega sodišča, Evropske investicijske banke, Računskega sodišča in kolegija komisarjev ter generalnim direktorjem Komisije. Na teh sestankih je Varuh poudaril, da nastopa tudi v vlogi mediatorja in da so sporazumne rešitve ustrezne tako za pritožnika kot pristojno institucijo ali organ.

Aktivno sodelovanje institucij in organov je bistveno tudi pri obveščanju vseh morebitnih upravičenih pritožnikov o njihovi pravici do pritožbe Varuhu kot tudi o tem, kako naj jo uveljavljajo. Komisija je pozitivno odgovorila na predlog Varuha, da tovrstno obveščanje razširi na kandidate za dotacije in subvencije ter njihove prejemnike, najprej s tistimi, ki jih obravnava zadnje sporočilo.¹

Varuh tesno in učinkovito sodeluje z odborom za peticije Evropskega parlamenta. Sodelovanje vključuje tudi medsebojno prenašanje primerov, ko je to potrebno. Varuh pogosto obvešča pritožnika tudi o možnosti naslavljanja peticije na Evropski parlament zlasti, če pritožnik zahteva spremembo v evropskem zakonu ali politiki.

Varuh je aktivno sodeloval v Konvenciji o prihodnosti Evrope z namenom, zagotoviti osrednji položaj pravic državljanov v Osnutku Pogodbe o evropski ustavi. V času svojega mandata je g. Söderman uspešno zagovarjal vključitev Listine o temeljnih pravicah v osnutek ustavne pogodbe, tako on sam kot g. Diamandouros pa sta se zavzemala za izrecno priznanje vloge ombudsmenov in drugih zunajsodnih sredstev. Čeprav drugi omenjeni cilj v letu 2003 ni bil uresničen, za Varuha

¹ Sporočilo v zvezi s predlogom o temeljnih aktih za dotacije, ki trenutno spadajo pod upravno avtonomijo ali institucionalne posebne pravice Komisije (COM (2003)274 končno).

obstaja kot prednostna postavka in bo vztrajal pri prizadevanjih za njegovo vključitev v končno besedilo Ustave.

Sodelovanje z ombudsmeni po vsej Evropi

Evropski varuh sodeluje s široko mrežo ombudsmanov in podobnimi organi v Evropi. Mreža danes pokriva 90 uradov v 30 državah, vključno s pisarnami na nacionalnih in regionalnih ravneh znotraj Evropske unije in na nacionalni ravni v državah prosilkah za članstvo v EU, na Norveškem in Islandiji.

Sodelovanje preko mreže zadeva tako obravnavanje pritožb kot obveščanje državljanov. Na Evropskega varuha se obrne mnogo pritožnikov, ki imajo težave z nacionalnim, regionalnim ali lokalnim upravnim organom. Čeprav so te pritožbe zunaj pristojnosti Evropskega varuha, lahko v veliko primerih ombudsman v pristojni državi zagotovi učinkovito pravno sredstvo. Ko je to mogoče, prenese Evropski varuh primere neposredno na nacionalne in regionalne ombudsmane, ali da ustrezen nasvet pritožniku. Ombudsmeni v mreži so primerni tudi za to, da pomagajo obveščati prebivalce o pravicah, ki jih imajo po evropskem zakonu in o tem kako svoje pravice uveljavljati in braniti.

V letu 2003 so sodelovanje okrepili s srečanji nacionalnih in regionalnih ombudsmanov iz držav članic in nacionalnih ombudsmanov iz držav kandidatk. Četrty seminar nacionalnih ombudsmanov in podobnih organov v državah članicah EU na temo "Ombudsmeni in varstvo pravic v Evropski uniji" sta aprila v Atenah skupaj organizirala evropski in grški ombudsman. Evropski parlament je zastopal predsednik odbora za peticije, g. Vitaliano Gemelli. Četrto srečanje regionalnih ombudsmanov in podobnih organov EU, na katerem je bil zastopan urad Evropskega varuha, je potekalo aprila v Valenciji pod pokroviteljstvom "Sindic de Greuges de Valencia" (regionalnega ombudsmana). Obravnavane teme so bile: prihodnost Evrope, priseljevanje in azil ter varstvo okolja. Maja se je Evropski varuh pridružil nacionalnim ombudsmanom iz držav prosilk in se udeležil konference, ki jo je v Varšavi organiziral poljski ombudsman Andrzej Zoll. Naslov tega srečanja je bil "ombudsman in zakonodaja Evropske unije".

Mreža Evropskega varuha je sestavljena iz uradnikov za zvezo, ki so imenovani v vsakem nacionalnem uradu ombudsmana kot kontaktne osebe za člane mreže. Decembra 2003 so se uradniki za zvezo sestali v Strasbourgu in razpravljali na temo "Evropsko obveščanje, svetovanje in pravica za vse". Na sestanku so prvič sodelovali tudi uradniki za zvezo desetih držav, ki se bodo priključile Uniji leta 2004.

Med posameznimi srečanji se člani mreže obveščajo na tri načine: preko Glasila evropskih ombudsmanov (European Ombudsmen - Newsletter), polletne publikacije, izdane v sodelovanju z evropsko sekcijo Mednarodnega združenja ombudsmanov; preko Dnevnik novic ombudsmana (Ombudsman Daily News), to je elektronskih novic, ki jih ureja Evropski varuh in preko interaktivnih spletnih konferenc.

Odnosi z državljani

Glavna naloga Varuha je odnos z državljani in obveščanje le-teh o njihovih pravicah, vključno s pravico pritožiti se Evropskemu varuhu. Konec maja 2003 je Varuh napovedal, da namerava pred datumom širitve, 1. majem 2004, obiskati vseh deset držav pristopnic in čim več držav članic. Do konca leta 2003 je Varuh obiskal 11 sedanjih in pet prihodnjih držav članic, se sestal z visokimi predstavniki in predstavil svoje delo nevladnim organizacijam, gospodarskim zbornicam, univerzitetnim študentom, novinarjem in drugim zainteresiranim javnostim. K uspehu teh obiskov je prispevalo sodelovanje nacionalnih ombudsmanov v obiskanih državah, kakor tudi Evropskega parlamenta in predstavnikov Evropske komisije.

Varuh in njegovi zaposleni so se v letu 2003 odzvali vabilom nacionalnih uradov, interesnih skupin, evropskih institucij, univerz in nevladnih organizacij in nagovorili sodelujoče na skupaj 80 konferencah, srečanjih in skupinah v Uniji. Ta srečanja so omogočila predstavitev dela Varuha potencialnim pritožnikom in zainteresiranim državljanom.

Skozi vse leto, posebej pa med dnevi odprtih vrat, ki jih je v maju organiziral Evropski parlament, je bilo razdeljenega veliko gradiva o delu Evropskega varuha. Informacije so bile prav tako dostopne na spletni strani Varuha, kjer so bile redno objavljane odločitve varuha, sporočila za medije, statistika in podrobnosti o komunikacijskih dejavnostih Varuha.

Varuh je nadaljeval z razvijanjem ustvarjalnih delovnih odnosov z mediji: šestkrat se je srečal z novinarji in imel osem tiskovnih konferenc, na katerih je razložil in predstavil svoje delo. Skupaj je z Varuhom opravilo pogovor 45 novinarjev v Strasbourgu in Bruslju, pa tudi v okviru uradnih obiskov v državah članicah in prosilkah. Sporočila za medije, katerih namen je bil opozoriti na odločitve in komunikacijske dejavnosti Varuha, so bila objavljena povprečno vsakih sedem delovnih dni. Varuh je skozi vse leto redno obravnaval prošnje novinarjev za informacije o njegovem delu.

Notranji razvoj

Varuh se je celo leto intenzivno pripravljala na širitev, da bo od 1. maja 2004 lahko učinkovito opravljala funkcijo za državljane 25 držav članic v 21 uradnih jezikih.

Večletni proračunski načrt za obdobje 2003-2005, sprejet leta 2002, zaradi širitve Unije predvideva postopno odpiranje novih delovnih mest. Število delovnih mest v kadrovskega načrtu Varuha se je povečalo iz 27 v letu 2002 na 31 v letu 2003. Proračun za leto 2004, ki ga je sprejel proračunski organ decembra 2003, pa predvideva skupaj 38 delovnih mest.

Med letom se je začel tudi pregled strukture urada in razvrščanja človeških virov. Varuh se je lotil pomembne nadgradnje infrastrukture informacijske tehnologije in baze podatkov o pritožbah. Te pobude so bile sprejete z namenom pripraviti urad na pričakovano povečanje pritožb in povečati kakovost in učinkovitost storitev za državljane.

Povzetek

1 Uvod

2 Pritožbe Evropskemu Varuhu

3 Sklepi preiskav

4 Odnosi z drugimi institucijami
Evropske unije

5 Odnosi z ombudsmani in
podobnimi organi

6 Odnosi z javnostmi

Priloge

Leto 2003 je bilo zanimivo za Evropskega varuha. Število prispelih pritožb se je bistveno povečalo delno tudi zaradi skupnega truda pri obveščanju državljanov o njihovih pravicah. Poglobili smo sodelovanje med ombudsmeni po vsej Evropi, da bi tako pomagali zagotoviti, da državljani dosežejo ustrezno odpravo domnevnih krivic. Prav tako smo pričeli z zaključnimi pripravami za širitev Evropske unije. Varuh je aktivno sodeloval v Konvenciji o prihodnosti Evrope, da bi v osnutku Evropske ustave zagotovil osrednji položaj pravic državljanov.

Po upokojitvi ustanovnega Evropskega varuha, Jacoba Södermana, pa je seveda institucija aprila 2003 doživela menjavo vodstva. Za njegove mnoge dosežke bi mu v imenu evropskih državljanov želel izkazati spoštovanje. Najpomembnejši dosežek v času njegovega modrega vodenja je ustanovitev in hiter razvoj Evropskega varuha v učinkovito in spoštovano institucijo, ki je sposobna sistematično in uspešno vzpodbujati odprtost, odgovornost in dobro upravljanje. V času sedem in pol letnega mandata je Jacob Söderman več kot 11.000 državljanom pomagal odpravljati krivice bodisi neposredno z reševanjem njihovih pritožb bodisi s svetovanjem, na koga naj se obrnejo. Njegova priporočila, poročila in pripombe institucijam Evropske unije so vodile k pomembnim reformam, ki so bistveno izboljšale kakovost storitev, ki so sedaj na voljo državljanom. Tudi nadalje si bom prizadeval, da bom vreden visokih pričakovanj, ki so plod njegovih dosežkov.

Moje prednostne naloge v funkciji Evropskega varuha

V svojem nastopu novembra 2002 kot kandidat pred odborom Evropskega parlamenta za peticije sem predstavil glavne cilje, v katere bi usmeril svojo energijo, če bi bil izvoljen. Ko sem aprila 2003 nastopil funkcijo, sem te ideje razvil v program dejavnosti za doseganje treh glavnih ciljev.

Povečanje učinkovitosti urada Varuha

Prvi cilj katerega koli Varuha bi moral biti, da zagotovi vsem državljanom, ki se nanj obrnejo, pravočasno in primerno pomoč ali nasvet. Število posameznikov, ki so naslovili svoje pritožbe na Evropskega varuha, je v letu 2003 naraslo za 10 odstotkov. V skoraj 70 odstotkih primerov smo pritožniku lahko pomagali s tem, da smo začeli s preiskavo, pritožbo preusmerili na drug odgovorni organ ali svetovali, komu naj jo naslovijo za hitro in učinkovito rešitev problema.

Taki rezultati so možni le, če Varuh ohranja tvorne delovne odnose z institucijami in organi, zoper katere se pritožujejo. Tudi v letu 2003 so evropske institucije pokazale pripravljenost za reševanje pritožb, na katere je opozarjal Varuh. Rešitve so bodisi predlagale same ali sprejemale in izvajale priporočila Varuha. Skozi leto sem se sestal s člani in uradniki ostalih institucij, vključno s kolegijem komisarjev, predsedniki Parlamenta, Sodišča in Računskega sodišča, kot tudi z generalnimi direktorji Komisije, da bi predstavil svoja pričakovanja in po potrebi usmeril pozornost na področja, kjer so bile potrebne izboljšave.

Pomirja me dejstvo, da so ta srečanja prispevala k okrepitvi razumevanja dvojne vloge Varuha, ki je neodvisen, zunanji mehanizem nadzora nad upravljanjem in institucija za posredovanje. Dobro poznavanje te zadnje navedene vloge je institucijam EU pomagalo predstaviti koristi, ki jih prinaša sistematično sodelovanje z Varuhom. Čedalje bolj verjamem, da se institucije vse bolj zavedajo, da se reševanje vzrokov, ki so povod za pritožbe, obrestuje v dvojno korist: ne le, da uspešno zmanjšuje možnosti novih pritožb o enakih zadevah, ampak institucijam omogoča, da spremljajo sposobnost ustreznega lastnega odzivanja na nepravilnosti pri njihovih storitvah. Svet je to jasno pokazal leta 2003, ko je po mojem priporočilu izboljšal transparentnost svojih postopkov zaposlovanja.

Misel na širitev Evropske unije in zaveza Varuha, da državljanom služi kar se da učinkovito, sta skozi leto 2003 vzpodbujali intenzivne priprave za izboljšanje strukture urada in njegovih človeških virov. Te spremembe bodo Varuhu omogočile boljše soočenje z novimi izzivi, saj bo od 1. maja 2004

služil državljanom 25 držav članic v 21 jezikih. Z veseljem lahko poročam, da je urad do konca 2003 bodisi zaposlil bodisi sprejel konkretne ukrepe za zaposlitev pravnih strokovnih sodelavcev, administrativnega osebja in pripravnikov, ki so potrebni, da se bomo soočili s temi izzivi. Varuh je prav tako poskrbel za pomembno nadgradnjo infrastrukture informacijske tehnologije in baze podatkov, da bi urad pripravil na pričakovano povečano povpraševanje po njegovih storitvah.

Zagotavljanje pravne varnosti, dobrega upravljanja in spoštovanja človekovih pravic

Evropski varuh ima ključno vlogo pri krepitvi demokratičnega življenja v Uniji. Pri opravljanju te naloge bi moral Evropski varuh poleg pozornosti za pravno varnost in dobro upravljanje, ki sta tradicionalno njegovi osrednji dejavnosti, nameniti večjo pozornost varstvu človekovih pravic. Tako uravnoveženje področja njegovih dejavnosti je v skladu s trenutnimi mednarodnimi trendi, ki se med drugim odražajo v jasno razširjeni pristojnosti ombudsmanov na Finskem (1999) in Norveškem (2003) na področju človekovih pravic in ki jih v uvodnem nedavnem nagovoru omenja predsednik Mednarodnega združenja ombudsmanov. To pomeni tudi priznavanje novih zahtev in izzivov, ki se bodo najverjetneje pojavili z doslej največjo in najambicioznejšo širitvijo Unije. Varuh se lahko v soočanju s temi izzivi oprime dvojne strategije: lahko se odzove na prispele pritožbe ali pa z možnostjo sprožanja preiskave na lastno pobudo deluje proaktivno. Možnost uvedbe takih preiskav veliko pomeni predvsem pri reševanju možnih sistemskih težav, ki se pokažejo pri obravnavanju pritožb v zvezi s posameznim problemom. Jeseni 2003 sem sprožil tri take preiskave, med temi eno o vključevanju invalidov s strani Evropske komisije.

Vendar pa proaktivna vloga Varuha seže še mnogo dlje. Varuh mora uporabljati razpoložljive instrumente za obveščanje državljanov o njihovih pravicah in sredstvih, ki so jim na razpolago za zagotavljanje spoštovanja teh pravic. To je ključ, kako državljanom omogočiti, da njihove pravice, ki izhajajo iz Unije, postanejo živa realnost. Ob vsakem obisku držav članic in pristopnic v letu 2003 je Varuh izkoristil priložnost javnih predavanj, medijskih intervjujev in informativnega gradiva, da je obveščal državljane o njihovih pravicah in o tem, kako jih najbolje izkoristiti.

Varuh si je tudi proaktivno prizadeval, da je Evropska konvencija državljanke umestila v središče svojih posvetovanj. G. Söderman je uspešno zagovarjal vključitev Listine o temeljnih pravicah v osnutek ustavne pogodbe, oba pa sva se pri oblikovanju teksta zavzemala za izrecno priznanje vloge ombudsmanov in drugih izvensodnih sredstev. Čeprav drugi omenjeni cilj v letu 2003 ni bil uresničen, bo to zame tudi v prihodnje prednostna naloga in vztrajal bom v prizadevanjih za njeno vključitev v končno besedilo Ustave.

Nacionalni in regionalni ombudsmani zagotavljajo učinkovito pravno sredstvo državljanom, katerih pravice so kršene. Tako v svojih državah igrajo ključno vlogo pri zagotavljanju popolnega spoštovanja prava Unije s strani javne uprave. Za doseganje tega cilja je tesno sodelovanje med Evropskim varuhom in ombudsmani držav članic izrednega pomena. Leta 2003 je bilo to sodelovanje ves čas zelo intenzivno. Aprila so se ombudsmani iz vse Evropske unije na nacionalni ravni srečali v Atenah, na regionalni ravni pa v Valenciji. Maja so nacionalni ombudsmani iz držav kandidatki imeli podobno srečanje v Varšavi. To srečanje je bilo zadnje tako srečanje pred širitvijo. Decembra 2003 so se v Strasbourgu sestali uradniki za zvezo iz nacionalnih uradov ombudsmanov iz 26 držav. Vsa štiri srečanja so med udeleženci pomagala okrepiti poznavanje prava Unije in kolegom omogočila, da si izmenjujejo izkušnje in dobro prakso. Med drugim so bistveno izpopolnili vsakodnevno izmenjavo informacij med uradi, ki je s strani Evropskega varuha zagotovljena z obveščanjem na tri načine: z Glasilom evropskih ombudsmanov (European Ombudsmen - Newsletter), polletno publikacijo, izdano v sodelovanju z evropsko sekcijo Mednarodnega združenja ombudsmanov; z Dnevniimi novicami ombudsmana (Ombudsman Daily News), elektronskimi novicami, ki jih pripravi Evropski varuh in z medsebojnim srečanjem na spletu. Srečanje na spletu je orodje, dosegljivo ombudsmanom in njihovemu osebju po vsej Evropi, ki jim omogoča, da razpravljajo o temah skupnega interesa, si izmenjujejo dokumente ter se na svoje kolege obrnejo s poizvedbami.

Stik z državljani Unije - starimi in novimi

Najbolj vidna od treh prednostnih nalog, ki sem si jih zadal, ko sem nastopil funkcijo, je bila krepitev varuhovih komunikacijskih dejavnosti in dejavnosti namenjenih širši javnosti. Konec maja 2003 sem

napovedal, da nameravam do datuma širitve obiskati vseh deset držav pristopnic in čim več držav članic, da državljane obvestim o njihovih pravicah, tudi o pravici pritožbe evropskemu Varuhu. Po šestih tednih sem začel prvi del predstavitvene turneje in do konca leta obveščal od Irske na zahodu do Estonije na vzhodu in od Finske na severu do Malte na jugu, vse skupaj sem obiskal 16 držav - 11 sedanjih in 5 bodočih držav članic.

Kot pri vseh ombudsmanih, velik delež pritožb prispelih k Evropskemu varuhu, ne sodi v njegovo pristojnost. V primeru Evropskega varuha se temu v celoti ni možno izogniti, saj ima le majhen del državljanov Evropske unije razlog, da pridejo v neposreden stik z institucijami in organi Unije; izključno te pa spadajo v pristojnost Varuha. Ker imajo državljani držav pristopnic do Unije velika pričakovanja, se ta delež lahko še poveča. Ker se tega zavedam, sem poskušal okrepiti prizadevanja mojega urada, da usmeri informacije na potencialne uporabnike storitev Varuha.

Eden od načinov, s katerim sem to poskušal doseči, je bilo sodelovanje z institucijami in organi. Komisiji sem predlagal, naj redno obvešča kandidate za podpore in subvencije ter njihove prejemnike o možnosti pritožbe ob domnevnih nepravilnostih Evropskemu varuhu. Komisija se je na ta predlog pozitivno odzvala in obljubila, da bo izvršila moj predlog, ki bo s sprejetjem omogočil podobno ureditev, kot služi državljanom na izbirnih postopkih za zaposlitev v institucijah in organih Unije.

Z enakim navdušenjem sem si prizadeval obveščati potencialne pritožnike v svojih nagovorih na seminarjih, srečanjih in konferencah. Nevladne organizacije, gospodarske zbornice, pravni oddelki in oddelki javne uprave v akademskem svetu ter ostale interesne skupine so mi dale možnost, da sem predstavil svoje delo in hkrati njihovim članom posredoval informacije. Na ta način, tako upam, državljani in organizacije, ki imajo probleme z upravo EU, čedalje bolj poznajo storitve, ki jih nudi Varuh.

Zaključek

Konec koncev je bilo leto 2003 za institucijo Evropskega varuha prehodno leto tranzicije. Prepričan sem, da lahko močni temelji omogočijo instituciji, da se iz ustanovne stopnje in stopnje začetnega razvoja, ki jo je z odliko opravil moj predhodnik, poda v obdobje utrditve in rasti. V tem kritičnem času razvoja Unije se za Varuha spodobi, da nenehno išče nove poti, kako s pomočjo okrepljenega spoštovanja vladavine prava, sistematičnega boja proti nepravilnostim in učinkovitim varstvom človekovih pravic služiti državljanom, jih obveščati o njihovih pravicah in vzpodbujati njihovo moč.

Ne podcenjujem naloge pred sabo, ampak se poln energije, zanosa in z velikim občutkom za težo bremena in odgovornosti, ki jo le-ta prinaša, veselim snidenja z izzivom. Ves čas pa se zavedam dejstva, da Varuh nima le pravne, ampak tudi moralno dolžnost, da služi državljanom in s tem prispeva k povečanju kakovosti demokracije v nastajajoči Evropski uniji.

P. Nikiforos Diamandouros

Povzetek

1 Uvod

2 Pritožbe Evropskemu Varuhu

3 Sklepi preiskav

4 Odnosi z drugimi institucijami
Evropske unije

5 Odnosi z ombudsmani in
podobnimi organi

6 Odnosi z javnostmi

Priloge

Najpomembnejša naloga Evropskega varuha je, da se ukvarja z nepravilnostmi v dejavnostih institucij in organov Skupnosti, z izjemo Evropskega sodišča in Sodišča prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije. O možnih primerih nepravilnosti Varuh ponavadi izve iz pritožb evropskih državljanov. Varuh ima tudi možnost preiskav na lastno pobudo.

Varuhu se lahko pritoži vsak evropski državljan ali vsak nedravljan, ki živi v državi članici. Pritožijo se lahko tudi podjetja, združenja in drugi organi, ki so registrirani v Uniji. Pritožijo se lahko neposredno Varuhu ali preko poslanca Evropskega parlamenta.

Varuh se po svojih močeh trudi zagotoviti, da vsak, ki bi lahko imel razlog za pritožbo, dobi informacijo o tej pravici in kako to pravico izkoristiti. Za doseganje tega cilja ima tako kot varuhova usmerjena kampanja obveščanja velik pomen tudi sodelovanje institucij in organov samih.

Evropska komisija o pravici do pritožbe Varuhu sistematično obvešča kandidate v izbirnem postopku zaposlovanja, prosilce za javni dostop do dokumentov in posameznike, ki se nanjo obračajo v njeni vlogi varuhinje Pogodb. V pismu podpredsednici Evropske komisije, ge. Loyoli de PALACIO, 27. maja 2003 je Varuh predlagal, da bi Komisija lahko razmislila tudi o razširitvi obveščanja na kandidate za podpore in subvencije ter njihove prejemnike. V pismu 27. oktobra 2003 je ga. de PALACIO obvestila Varuha, da se je Komisija odločila ukrepati po predlogu Varuha in to najprej s posebnimi podporami in subvencijami, ki so predmet nedavnega sporočila Komisije.²

Pritožbe Varuhu se obravnavajo javno, razen če pritožnik zahteva zaupnost. Pomembno je, da Varuh deluje čim bolj javno, saj lahko tako evropski državljani sledijo in razumejo njegovo delo, s primeri pa daje zgled drugim.

V letu 2003 je Varuh obravnaval 2611 primerov, od tega jih je leta 2003 na novo prispelo 2436. 2268 pritožb je prispelo neposredno od posameznih državljanov, 168 pritožb pa od združenj in podjetij. Iz leta 2002 je bilo prenešenih 170 pritožb. Varuh je začel tudi pet preiskav na lastno pobudo.

Kot je navedeno v letnem poročilu Varuha za leto 1995, obstaja dogovor med odborom za peticije Evropskega parlamenta in Varuhom o medsebojnem prenosu pritožb in peticij, kadar je to primerno. Leta 2003 je bilo s soglasjem pritožnika Evropskemu parlamentu prenesenih šest pritožb, ki naj bi se obravnavale kot peticije. V 143 primerih je Varuh svetoval pritožniku, naj naslovi peticijo na Evropski parlament. (Glej prilogo A, Statistika)

2.1 PRAVNA PODLAGA ZA DELO VARUHA

Delo Varuha poteka v skladu s členom 195 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, s Statutom Varuha³ in izvedbenimi predpisi, ki jih je Varuh sprejel na podlagi člena 14 svojega Statuta. Izvedbeni predpisi in Statut Varuha so objavljeni na spletni strani Varuha (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) v vseh uradnih jezikih. Besedila so na voljo tudi v tiskani obliki v uradu Varuha.

² Sporočilo se nanaša na predlog o temeljnih aktih za dotacije, ki trenutno spadajo pod upravno avtonomijo ali institucionalne posebne pravice Komisije (COM (2003)274 končno).

³ Odločitev Evropskega parlamenta 94/262 9. marca 1994 o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje nalog Varuha, UL 1994, L 113/15.

Izvedbeni predpisi obravnavajo notranje delovanje urada Varuha. Toda, da bi bili ti dokumenti razumljivi in uporabni za vse državljane, pa vsebujejo določene vsebine tudi o drugih institucijah in organih, ki so navedeni že v Statutu Varuha.

V luči izkušenj o delovanju varuhovega urada, je Varuh 8. julija 2002 sprejel nove izvedbene predpise, ki so stopili v veljavo 1. januarja 2003. Novi izvedbeni predpisi so na voljo v vseh uradnih jezikih na spletni strani Varuha. Ustrezna napoved je bila objavljena v Uradnem listu 19. oktobra 2002 (UL C 252/24).

2.2 PRISTOJNOSTI EVROPSKEGA VARUHA

Vse pritožbe poslane Varuhu, so vpisane v evidenco in potrjene. Potrdilo o prejemu obvešča pritožnika o postopku obravnavanja pritožbe in vključuje ime in telefonsko številko odgovornega pravnega strokovnega sodelavca. Naslednji korak preverja, če je pritožba v pristojnosti Varuha.

Pristojnosti Varuha, določene s členom 195 Pogodbe ES, ga pooblašajo za sprejemanje pritožb državljanov Unije, fizičnih ali pravnih oseb s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni izmed držav članic zaradi nepravilnosti pri dejavnostih institucij in organov Skupnosti, razen Evropskega sodišča in Sodišča prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije. Pritožba je zunaj pristojnosti, če:

- 1 pritožnik ni oseba, ki je upravičena do pritožbe (vendar glej tudi 2.8.4 spodaj),
- 2 pritožba ni zoper institucijo ali organ Skupnosti,
- 3 je vložena zoper Evropsko sodišče ali Sodišče prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije ali
- 4 ne zatrjuje nepravilnosti.

Primer pritožbe, ki ni bila v okviru pristojnosti

SMRT NEZAKONITEGA PRISELJENCA V ŠPANSKIH VODAH

Evropski varuh je prejel veliko število pritožb s strani državljanov o smrti priseljencev, ki so bili nezakonito prepeljani s severnoafriške obale na jug Španije. Pritožbe so se večinoma nanašale na odgovornost španske in maroške vlade za smrti, ki so bile posledica nezakonitega priseljevanja. Predlagale so, da se te oblasti in širše Evropska unija lotijo problema nezakonitega priseljevanja in sprejmejo ustrezne ukrepe.

Evropski varuh preiskuje pritožbe o nepravilnostih institucij in organov Evropske skupnosti. Ne more pa obravnavati pritožb, ki se tičejo nacionalnih, regionalnih ali lokalnih uprav držav članic. Pritožbe o potrebi ali koristih zakonodaje Skupnosti prav tako ne sodijo v okvir njegovih pristojnosti.

Evropski varuh je zato pritožnikom svetoval, da se v delu, ki se tiče dejavnosti španske uprave, obrnejo na španskega nacionalnega Varuha. Kar se tiče predloga pritožnikov o opredelitvi Evropske unije, jim je predlagal, da naslovijo peticijo na Evropski parlament, ki ima tako preiskovalno kot zakonodajno pristojnost, ki se jo lahko v zvezi s tem izkoristi.

2.2.1 “Nepravilnost”

V odgovoru Evropskemu parlamentu na prošnjo za jasno opredelitev nepravilnosti je Varuh v poročilu za leto 1997 predlagal naslednjo opredelitev:

Nepravilnost se pojavi, ko javni organ ne deluje v skladu s pravilom ali načelom, ki je zanj zavezujoče.

Leta 1998 je Evropski parlament sprejel resolucijo, ki je pozdravila to opredelitev.

Iz korespondence leta 1999 med Varuhom in Komisijo je jasno, da se je Komisija strinjala s to definicijo.

2.2.2 Kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev

Izvor kodeksa

Novembra 1998 je Varuh v različnih institucijah in organih Skupnosti začel preiskavo na lastno pobudo o obstoju in javni dostopnosti kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev v odnosih z javnostjo. Preiskava na lastno pobudo je devetnajst institucij in organov Skupnosti povprašala, če so že sprejeli ali če bi se strinjali s sprejetjem takega kodeksa za svoje uradnike v odnosih z javnostjo.

28. julija 1999 je Varuh kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev v obliki osnutka priporočila predlagal Komisiji, Evropskemu parlamentu in Svetu. Podobne osnutke priporočil je ostalim institucijam in organom predlagal septembra 1999.

Pravica do dobrega upravljanja v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah

2. februarja 2000 je Evropski varuh pozval na javnem zaslišanju, ki ga je pripravila Konvencija, odgovorna za pripravo Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, naj listina vključi pravico do dobrega upravljanja kot temeljno pravico.

7. decembra 2000 so predsedniki Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije na srečanju Evropskega sveta v Nici razglasili Listino Evropske unije o temeljnih pravicah. Listina v členu 41 vključuje pravico do dobrega upravljanja.

Na poti k evropskemu upravnemu pravu

6. septembra 2001 je Evropski parlament sprejel resolucijo, ki potrjuje kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki naj bi ga institucije in organi Evropske unije, njihove uprave in uradniki v svojih odnosih z javnostjo spoštovali. Resolucija Parlamenta o kodeksu temelji na kodeksu Varuha z dne 28. julija 1999, vsebuje pa nekaj sprememb, ki jih je predstavil g. Roy PERRY kot poročevalec odbora za peticije Evropskega parlamenta.

Istočasno s sprejetjem kodeksa je Evropski parlament sprejel resolucijo, s katero je pozval Evropskega varuha naj kodeks uveljavi, ko preverja ali obstajajo nepravilnosti, tako da bi uresničili pravico državljanov do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Varuh zato uporablja opredelitev nepravilnosti tako, da upošteva pravila in načela, zbrana v kodeksu.

V skladu s prvotnim predlogom poročevalca odbora za pravne zadeve in notranji trg Jean-Mauricea DEHOUSSEA je resolucija o kodeksu Evropskega parlamenta z dne 6. septembra 2001 tudi pozvala Evropsko komisijo, naj sprejme predlog uredbe, ki bi vključeval kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev in bi temeljil na členu 308 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

25. septembra 2003 je ga. De PALACIO, podpredsednica Evropske komisije, v razpravi Evropskega parlamenta o poročilu Varuha za leto 2002 opozorila na dejstvo, da osnutek Ustave za Evropo vsebuje pravno podlago za prihodnji zakon o dobrem upravljanju, ki bi ga dosledno uporabljale vse institucije in organi Unije.

V pismu predsedniku PRODIJU 24. novembra 2003 je Evropski varuh predlagal, naj se takoj začnejo priprave za zagotovitev čim hitrejšega sprejetja prihodnjega zakona, ki bo sledil začetku veljavnosti Ustave.

2.3 DOPUSTNOST PRITOŽB

Pritožba, ki spada v pristojnost Varuha, mora biti v skladu z nadaljnji merili dopustnosti, preden lahko Varuh začne preiskavo. Merila, ki jih določa Statut Varuha, so:

- 1 pritožnik in predmet pritožbe morata biti razvidna (člen 2.3 statuta)
- 2 Varuh ne sme posredovati v sodnih postopkih ali postavljati pod vprašaj pravilnosti odločitve sodišča (člen 1.3)
- 3 pritožba mora biti vložena v roku dveh let od dne, ko se je pritožnik seznanil z dejstvi, na katerih pritožba temelji (člen 2.4)
- 4 pritožnik je pred tem moral izkoristiti vse ustrezne administrativne pristope pri zadevnih institucijah in organih (člen 2.4)
- 5 da so v primeru pritožbe, ki se tiče delovnih razmerij med institucijami in organi ter njihovimi uradniki ali drugimi uslužbenci, bile pred tem izkoriščene že vse možnosti za vlaganje internih vlog in pritožb (člen 2.8)

Primer pritožbe, kjer niso bili izvedeni ustrezni administrativni pristopi

Državljan Velike Britanije se je pritožil zoper Evropski parlament, ker na spletni strani Parlamenta ni mogel najti imena in kontaktnih podatkov poslanca EP, ki ga je predstavljal.

Urad Varuha je pritožniku takoj po e-pošti poslal povezavo s stranjo na spletu urada Evropskega parlamenta v VB, ki je vsebovala ustrezne podatke o poslancih EP iz VB.

Pritožnik se je uradu Varuha zahvalil za ta podatek in izjavil, da bi z veseljem umaknil svojo pritožbo, če bi iskalnik na spletni strani EP našel to vrsto podatkov.

Varuh je menil, da bi bilo primerno, da pritožnik to zadevo naslovi neposredno na skrbnika spletnih strani EP. Pritožnik je o tem bil obveščen.

Primer 761/2003/FA

2.4 PODLAGE ZA PREISKAVE

Varuh lahko obravnava pritožbe, ki so v njegovi pristojnosti in izpolnjujejo merila dopustnosti. Člen 195 Pogodbe ES mu določa, da "opravlja preiskave, ki so po njegovem mnenju utemeljene". V nekaterih primerih morda ni zadovoljive podlage, da varuh začne preiskavo, čeprav je pritožba dopustna. Če je odbor za peticije Evropskega parlamenta pritožbo že obravnaval kot peticijo, Varuh običajno meni, da ni podlage za začetek preiskave, razen če so predloženi novi dokazi.

Primer, kjer ni bilo podlage za preiskavo

Pritožnika sta bila nemški par, ki sta po hudi nesreči ostala invalida. Menila sta, da ju je zavarovalnica krivično obravnavala, in trdila, da sta upravičena do nadaljnega zdravljenja.

Brez uspeha sta se obrnila na številna nemška ministrstva in druge oblasti, na nemška sodišča, na odbor za peticije nemškega parlamenta (*Bundestag*) in na Evropsko sodišče za človekove pravice.

Odbor za peticije Evropskega parlamenta, pri katerem sta prav tako iskala pomoč, ju je obvestil, da ni pristojen za njuno peticijo, saj ni bila povezana z EU. Pritožnika sta se obrnila tudi na Komisijo, ki ju je v dveh pismih obvestila, da ne more pomagati.

Njuna pritožba evropskemu Varuhu je spodbijala odločitev odbora za peticije Evropskega parlamenta in odgovore s strani Komisije.

Varuh je menil, da pritožba zoper odločitve odbora za peticije ni vsebovala morebitnih nepravilnosti, saj je delo tega odbora del politične dejavnosti Evropskega parlamenta.

V zvezi s Komisijo je Varuh menil, da je bilo njeno stališče primerno in da zato ni podlage za preiskavo.

Primer 526/2003/GG

2.5 ANALIZE PRITOŽB

Od 13.533 pritožb, evidentiranih od začetka dejavnosti Varuha jih je 17 odstotkov izviralo iz Nemčije, 14 odstotkov iz Španije, 13 odstotkov iz Francije, 10 odstotkov iz Italije in 7 odstotkov iz Velike Britanije. Popolna analiza geografskega porekla prejetih pritožb v letu 2003 je prikazana v prilogi A v poglavju Statistika.

V letu 2003 se je postopek preverjanja pritožb zaradi ugotavljanja, če so v pristojnosti Varuha, če izpolnjujejo merilo dopustnosti in imajo podlago, da se začne preiskava, zaključil v 95 odstotkov. Od vseh preverjenih pritožb jih je bilo 25 odstotkov s področja pristojnosti Varuha. Od teh jih je 338 izpolnjevalo merilo dopustnosti, 90 pa jih ni imelo podlage za preiskavo. Preiskave so se tako začele v 248 primerih.

Večina pritožb, ki jim je sledila preiskava, je bila zoper Evropsko komisijo (66 odstotkov). Glede na to, da je Komisija v Skupnosti glavni organ, ki sprejema odločitve z neposrednim vplivom na državljane, ni neobičajno, da je glavni predmet pritožb državljanov. 29 pritožb je bilo zoper Evropski parlament, 25 zoper Evropski urad za izbor osebja (EPSO) in 11 zoper Svet Evropske unije.

Glavne vrste domnevnih nepravilnosti so bile pomanjkanje transparentnosti (90 primerov), krivičnost ali zloraba moči (48 primerov), diskriminacija (39 primerov), nezadovoljivost postopkov (33 primerov), nepotrebna zamuda (33 primerov), malomarnost (16 primerov), neizpolnjevanje obveznosti, t. j. neizpolnjevanje vloge Evropske komisije kot "varuhinje Pogodb" do držav članic (15 primerov) in pravna napaka (15 primerov).

2.6 PREDLOG NASLOVITVE NA DRUGE ORGANE IN PREUSMERITVE

Če je pritožba zunaj pristojnosti ali nedopustna, Varuh pritožniku skuša vedno svetovati na kateri drugi organ, ki bi se lahko ukvarjal s pritožbo, naj se obrne. V ustreznih primerih in s soglasjem pritožnika Varuh posreduje pritožbo naravnost drugemu pristojnemu organu, če obstaja podlaga za pritožbo.

V letu 2003 je tako svetoval v 1.289 zadevah, večinoma v primerih, ki so zadevali zakonodajo Skupnosti. V 616 primerih je predlagal pritožniku, da pritožbo naslovi na nacionalnega ali regionalnega Varuha ali podoben organ. Varuh je 143 pritožnikom predlagal, da naslovijo peticijo na Evropski parlament, dodatno je bilo šest pritožb s soglasjem pritožnika preusmerjenih na Evropski parlament, da jih obravnava kot peticije, sedem primerov je bilo preusmerjenih na Evropsko komisijo in 25 na nacionalne in regionalne ombudsmane. V 189 primerih je predlagal, da se pritožbe naslovi na Evropsko komisijo. Številka vključuje nekaj primerov, v katerih je bila pritožba zoper Komisijo označena za nedopustno, ker v razmerju do Komisije niso bili izvedeni ustrezni administrativni pristopi do institucij in organov. V 341 primerih je pritožniku predlagal, da naslovi pritožbo na druge organe.

Primer, ki je bil preusmerjen na drugo institucijo ali organ

Marca 2003 se je g. A. pritožil Varuhu zaradi napake njegove banke glede povračila vsote denarja, ki je bil napačno dvignjen z njegovega računa.

Glede na to, da pritožba ni bila zoper institucijo ali organ Skupnosti, je Evropski varuh ni mogel obravnavati. Zato je primer odstopil italijanskemu ombudsmanu za področje bančništva, torej instituciji, ki se ukvarja s spori med bankami in njihovimi strankami. Pritožnik je bil o tem obveščen.

Aprila 2003 je italijanski ombudsman za področje bančništva obvestil Evropskega varuha, da je bil primer rešen v polno korist pritožnika.

Primer 427/2003/IP

2.7 PREISKOVALNA POOBLASTILA VARUHA

2.7.1 Zaslišanje prič

V skladu s členom 3.2 Statuta Varuha:

“Uradniki in drugi uslužbenci institucij in organov Skupnosti morajo na zahtevo Varuha pričati; govorijo v imenu svojih uradov in v skladu z njihovimi navodili ter jih še naprej obvezuje dolžnost poslovne tajnosti.”

Splošni postopki, ki se uporabljajo za zaslišanja prič, so sledeči:

- 1 O datumu, času in prostoru pridobivanja ustnih dokazov se dogovorijo službe Varuha in generalni sekretariat, ki obvesti pričo/-e. Ustni dokazi se pridobivajo v prostorih Varuha, običajno v Bruslju.

- 2 Vsaka priča je samostojno zaslišana in je nihče ne spremlja.
- 3 Službe Varuha in generalni sekretariat se dogovorita o jeziku ali jezikih v postopkih. Če priča vnaprej tako zahteva, se postopki opravljajo v materinem jeziku priče.
- 4 Vprašanja in odgovore snemajo in prepíšejo službe Varuha.
- 5 Prepis se pošlje v podpis priči. Priča lahko predlaga jezikovne popravke odgovorov. Če priča želi popraviti ali dopolniti odgovor, se popravljen odgovor in razlog zanj pripravita kot ločen dokument, ki se priloži prepisu.
- 6 Podpisan prepis, ki vključuje kakršno koli prilogo, je del spisa Varuha o primeru.

Točka 6 določa tudi, da pritožnik prejme kopijo podpisanega prepisa in ima možnost oblikovati pripombe.

V letu 2003 je Varuh pooblastilo, da zasliši pričo, uveljavil v enem primeru (1889/2002/GG).

2.7.2 Nadzor nad dokumenti

V letu 2003 je Varuh v 10 primerih uveljavil pooblastilo, da pregleda spise in dokumente, ki se tičejo preiskave.

V skladu s členom 3.2 Statuta Varuha:

“Institucije in organi Skupnosti morajo Varuhu posredovati vse informacije, ki jih od njih zahteva, in mu omogočiti dostop do zadevnih spisov. To lahko zavrnejo le na podlagi utemeljenih razlogov tajnosti.

Dostop do dokumentov, ki izhajajo iz države članice in so z zakonom ali predpisom opredeljeni za tajne, smejo dovoliti le, če je država članica v to predhodno privolila.

Dostop do drugih dokumentov, ki izhajajo iz države članice, pa dovolijo po tem, ko so zadevno državo članico s tem seznanili.”

Navodila Varuha svojemu osebju glede pregleda dokumentov vsebujejo sledeče točke:

Pravni strokovni sodelavec ne podpisuje nobene izjave in nobenega drugega potrdila razen preprostega seznama dokumentov, ki jih preiskuje ali kopira. Če službe zadevne institucije to predlagajo, pravni strokovni sodelavec kopijo tega predloga posreduje Varuhu.

Če službe zadevne institucije poskušajo preprečiti ali naložiti nerazumne pogoje ob pregledu katerega koli dokumenta, jih pravni strokovni sodelavec obvesti, da se to razume kot zavrnitev.

Če je pregled katerega koli dokumenta zavrnjen, pravni strokovni sodelavec zaprosi zadevne službe institucij ali organov, da navedejo, na podlagi katerih utemeljenih razlogov tajnosti temelji zavrnitev.

Prva točka se je dodala po primeru, kjer so službe Komisije predlagale, da bi osebje Varuha podpisalo jamstvo za nadomestilo Komisiji v zvezi s kakršno koli škodo, povzročeno tretji osebi ob sprostitvi informacij, ki jih dokument vsebuje.

2.8 PREISKAVE VARUHA IN NJIHOVI REZULTATI

2.8.1 Preiskave po pritožbi

Ko se Varuh odloči začeti preiskavo pritožbe, najprej pošlje pritožbo in vse priloge zadevni instituciji ali organu Evropskih skupnosti, da poda mnenje. Ko pridobi mnenje, ga pošlje pritožniku, da poda pripombe.

V nekaterih primerih institucija in organ sama od sebe ukrepata v smeri rešitve primera v korist pritožnika. Če mnenje in pritožbe pokažejo, da je temu tako, se primer zaključi kot "rešen s strani institucije". V nekaterih drugih primerih se pritožnik odloči umakniti pritožbo in se zato spis zaključi.

Če pritožba ni rešena s strani institucije niti umaknjena s strani pritožnika, Varuh nadaljuje s svojo preiskavo. Če preiskave ne pokažejo nepravilnosti, se o tem ustrezno obvesti pritožnika in institucijo ali organ in primer se zaključi.

2.8.2 Sporazumne rešitve in nadomestila

Ena od stvari, ki Varuha razlikuje od sodišč, je možnost mediacije. Mediacija lahko vodi k sporazumni rešitvi, ki zadovolji tako pritožnika kot institucijo, zoper katero se pritožuje.

Ko preiskava Evropskega varuha odkrije nepravilnosti, skuša varuh najti sporazumno rešitev. V nekaterih primerih to lahko vsebuje predlog zadevni instituciji ali organu, da pritožniku ponudi nadomestilo. Vsaka taka ponudba s strani institucije je narejena ex gratia: to je, brez sprejetja zakonske odgovornosti in brez oblikovanja precedensa.

2.8.3 Kritične pripombe, osnutki priporočil in posebna poročila

Če sporazumna rešitev ni mogoča ali če je iskanje sporazumne rešitve neuspešno, Varuh bodisi zapre spis s kritično pripombo pristojni instituciji ali organu bodisi pripravi osnutek priporočila.

Kritična pripomba je primerna za primere, ko pristojna institucija ne more več odpraviti nepravilnosti, če nepravilnost nima splošnega pomena in če ni videti potrebe po nadaljnjem ukrepanju Varuha.

Kot odgovor predlogu Evropskega parlamenta pri obravnavanju poročila o dejavnostih Varuha za leto 2000 je Varuh vzpostavil register kritičnih pripomb, ki jih je podal od začetka leta 2002. Varuh je hkrati obvestil institucije in organe Skupnosti o nameri, da občasno zahteva pojasnila o nadaljnjih ukrepih same institucije ali organa.

Januarja 2003 je Varuh zaprosil Komisijo, da ga obvesti o vsakem nadaljnjem ukrepu v zvezi z enaindvajsetimi kritičnimi pripombami, ki jih je pripravil leta 2002 in glede katerih s strani Komisije še ni dobil nobene informacije. V svojem odgovoru 26. marca 2003 je Komisija izrazila obžalovanje zaradi zamude ali neodgovarjanja, ki sta bila vzrok za 15 od teh kritičnih pripomb. Varuha je tudi obvestila, da je svoje službe opomnila, naj določbe kodeksa obnašanja Komisije dosledno uporabljajo. Komisija je še navedla seznam področij, kjer je okrepila notranje postopke, da bi se v prihodnosti izognila podobnim primerom nepravilnosti.

V primerih, kjer se nadaljnji ukrepi Varuha izkažejo za potrebne (takrat ko zadevna pristojna institucija lahko odpravi nepravilnost ali v primerih, kjer so nepravilnosti še posebej očitne oziroma imajo splošne posledice), varuh pristojnim institucijam in organom pripravi osnutek priporočila.

V skladu s členom 3(6) Statuta Varuha mora institucija ali organ v času treh mesecev posredovati podrobno mnenje.

Če se institucija ali organ Skupnosti nezadovoljivo odzove na osnutek priporočila, člen 3(7) Varuhu določa, da pošlje poročilo Evropskemu parlamentu in pristojni instituciji ali organu. Poročilo lahko vsebuje priporočila.

2.8.4 Preiskave na lastno pobudo

Člen 195 ES daje Varuhu pooblastilo, da začne preiskave na lastno pobudo. Take preiskave, ki se v glavnem uporabljajo za reševanje možnih sistemskih napak, pogosto temeljijo na številnih pritožbah. Ena takih preiskav (OI/2/2002/IJH - glej 3. poglavje spodaj) je Komisijo privedla do tega, da je leta 2003 sprejela nov postopek, da bi neuspešnim ponudnikom v svojih razpisnih postopkih dala čas za izpodbijanje sklepov o oddaji naročila v pravnem postopku. Nov postopek je opisan v Sporočilu Komisije z dne 3. julija 2003.⁴

Leta 2003 so bile začete tri nove preiskave na lastno pobudo. OI/1/2003 se ukvarja s postopkom reševanja notranjih sporov, ki je na razpolago nacionalnim strokovnjakom, dodeljenih Komisiji. OI/3/2003 zadeva vključevanje invalidov, posebno kar se tiče ukrepov Evropske komisije, da se v odnosu teh oseb in institucije prepreči diskriminacija. OI/5/2003 zadeva dejavnost Komisije za spodbujanje dobrega upravljanja evropskih šol.

Poleg tega se možnost lastne pobude lahko uporabi za preiskovanje vprašanj, ki jih odpirajo pritožbe posameznikov, ki niso državljani ali prebivalci. Dve taki preiskavi sta bili začeti leta 2003, ena od teh je bila med letom že zaključena.

Primer preiskave na lastno pobudo

Državljan Cipra se je prijavil na izbirni postopek, ki ga je organiziral Evropski urad za izbor osebja (EPSO), da bi se oblikoval rezervni seznam ciprskih pomožnih uradnikov. Evropskemu Varuhu se je pritožil, da se zaradi tehničnih težav s strežnikom EPSO-a kandidati niso mogli elektronsko prijaviti do zadnjega roka, objavljenega v javnem razpisu.

Glede na to, da pritožnik ni bil niti državljan niti prebivalec Unije, Varuh ni mogel obravnavati pritožbe kot take. Vendar pa je Varuh zaradi resnosti odprtega vprašanja začel preiskavo na lastno pobudo.

EPSO je zastopal stališče, da so kandidati imeli dovolj časa za prijavo in da so prav zaradi možnih tehničnih težav izrecno svetovali, da naj se ne čaka na zadnje dni pred zaključkom roka. Po posredovanju Varuha so primer vseeno obravnavali in povabili pritožnika na predizbirno testiranje.

Primer OI/4/2003/ADB

2.8.5 Analize preiskav

Leta 2003 je Varuh začel 253 preiskav, 248 v povezavi s pritožbami in pet na lastno pobudo. (Za nadaljnje podrobnosti glej prilogo A, poglavje Statistika.)

⁴ Sporočilo Komisije. COM(2003)395 končno (03.07.03). Postopek o obveščanju kandidatov in ponudnikov po oddaji naročila in pred podpisom dejanskega naročila, z upoštevanjem oddaje javnih naročil s strani Komisije na podlagi člena 105 Finančne uredbe.

Med letom je bilo 48 primerov rešenih s strani same institucije ali organa. 34 od teh je bilo primerov, kjer je posredovanje Varuha prispevalo k odgovoru na neodgovorjeno korespondenco (o nadaljnjih podrobnostih postopkov, ki se uporabljajo v takih primerih, glej Letno poročilo 1998, oddelek 2.9). V petih primerih so pritožniki umaknili pritožbo. V 87 primerih preiskave Varuha niso pokazale nikakršnih nepravilnosti.

Varuh je kritične pripombe naslovil na pristojne institucije ali organe v 20 primerih. Sporazumna rešitev je bila dosežena v štirih primerih. Institucije so v letu 2003 sprejele pet osnutkov priporočil, dva primera sta se zaključila po posebnem poročilu Evropskega parlamenta leta 2002 (glej oddelek 3.6).

Celotna besedila posebnih poročil so objavljena na spletni strani Varuha v vseh uradnih jezikih.

Povzetek

1 Uvod

2 Pritožbe Evropskemu Varuhu

3 Sklepi preiskav

4 Odnosi z drugimi institucijami
Evropske unije

5 Odnosi z ombudsmani in
podobnimi organi

6 Odnosi z javnostmi

7 Priloge

3.1 PRIMERI, KJER NI BILO UGOTOVLJENIH NEPRAVILNOSTI

3.1.1 Evropski parlament

DOMNEVNO POMANJKANJE PROFESIONALNEGA PRISTOPA V ZAPOSLOVANJU

Sklep o pritožbi 406/2003/(PB)IJH (zaupno) zoper Evropski parlament

PRITOŽBA

Pritožba je bila vložena Varuhu v zvezi s postopkom zaposlovanja na visoka delovna mesta v okviru Evropskega parlamenta.

Pritožba je bila v skladu s členom 2(3) statuta Varuha, na zahtevo pritožnika opredeljena kot zaupna.

Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

Pritožnik je veliko časa pred iztekom roka pri Evropskem parlamentu vložil prijavo za višje delovno mesto, objavljeno v objavi za zaposlitev. Pritožnik je od Parlamenta dobil odgovor, da svetovalni odbor njegove prijave ne bo obravnaval, ker njegov spis zaradi pomanjkljive dokumentacije ni mogel biti ocenjen, med drugim tudi glede kvalifikacij, zahtevanih v objavi za zaposlitev.

Pritožnik se strinja, da Parlament postavlja določena pravila glede prijav. Kljub temu pa meni, da bi ga Parlament moral obvestiti, da potrebujejo več dokumentov.

Temeljni očitke pritožnika je, da Evropski parlament v obravnavanju njegove prijave za zaposlitev na podlagi posebnega obvestila o zaposlitvi ni pokazal dovolj profesionalnega pristopa, ker ga ni pozval k predložitvi dodatnih dokumentov.

Pritožnik zahteva, da se njegovo prijavo ponovno obravnava.

PREISKAVA

Stališče Evropskega parlamenta

Stališče Evropskega parlamenta je v povzetku naslednje:

Svetovalni odbor je pri preverjanju prijave vezan na besedilo objave zaposlitve, ki je v tem primeru določalo, da mora kandidat skupaj s prijavo priložiti tudi podroben življenjepis, potrdila o izobrazbi, delovnih izkušnjah in o trenutnem delovnem mestu. Pri preverjanju pritožnikove prijave svetovalni odbor ni našel dokumentov, ki bi potrjevali navedbe v življenjepisu in zato ni mogel oceniti pritožnikove prijave. Prosilec za delovno mesto mora, tako kot je navedeno v objavi za zaposlitev, priskrbeti odboru vse potrebne informacije, da lahko preveri, če prosilec izpolnjuje

pogoje, navedene v objavi za zaposlitev. V skladu z uveljavljeno sodno prakso nista niti uprava niti odbor obvezana poizvedovati, da preverita ali prosilec izpolnjuje pogoje pogodbenega sporočila.

Pritožnik je bil povabljen, da poda svojo oceno glede mnenja Parlamenta, vendar tega očitno ni storil.

SKLEP

1 Zatrjevanje pomanjkanja profesionalnega pristopa

1.1 Pritožnik navaja, da Evropski parlament v obravnavanju njegove prijave za zaposlitev ni pokazal dovolj profesionalnega pristopa, ker ga ni pozval k predložitvi dodatnih dokumentov.

1.2 Evropski parlament ugovarja, da je svetovalni odbor pri preverjanju prijave vezan na tekst objave za zaposlitev, ki je v tem primeru določal, da mora kandidat prijavi priložiti tudi podroben življenjepis, potrdila o izobrazbi, delovnih izkušnjah in trenutnem delovnem mestu. Parlament prav tako poudarja, da v skladu z uveljavljeno sodno prakso ni treba poizvedovati, da se preveri ali prosilec izpolnjuje vse pogoje iz pogodbenega sporočila.

1.3 Varuh navaja, da je pravica do dobrega upravljanja ena izmed temeljnih pravic, ki izhajajo iz evropskega državljanstva⁵ in vključuje, tako kot tudi pritožnik navaja, zahtevo po profesionalnem pristopu⁶. Upoštevač uporabo načel dobrega upravljanja v tem primeru, Varuh opozarja, da je zaposlovanje v institucije skupnosti urejeno s posebnimi pravili, določenimi v kadrovskih predpisih ter sodni praksi sodišč Skupnosti. S spoštovanjem teh pravil je treba zagotoviti enakost obravnavanja vseh kandidatov.

1.4 Skladno s sodno prakso mora kandidat izbirni komisiji v postopku izbora priskrbeti vse potrebne informacije in dokumente, da lahko preveri, ali kandidat ustreza pogojem, določenim v objavi razpisa⁷. Od izbirne komisije se ne more zahtevati, da sama poizveduje, ali kandidat izpolnjuje vse pogoje⁸. Izbirno komisijo obvezuje tudi besedilo razpisa⁹. V tem primeru je bilo v objavi navedeno, da morajo kandidati do izteka roka predložiti potrebne dokumente k diplomam in/ali poklicnim izkušnjam. V teh okoliščinah bi dejstvo, da Parlament kandidata pozove k dopolnitvi dokumentacije, lahko pomenilo neenako obravnavanje prijavljenih kandidatov. Varuh zato meni, da je Evropski parlament v tem primeru spoštoval načela dobrega upravljanja in zato ni našel nepravilnosti. Pritožnikova zahteva zato ni utemeljena.

2 Zaključek

Varuh na podlagi rezultatov preiskave ugotavlja, da Evropski parlament ni ravnal nepravilno in zato primer zaključuje.

⁵ Člen 41 Listine o temeljnih človekovih pravicah Evropske unije.

⁶ Člen 12 (1) Kodeksa dobrega ravnanja za javne uslužbenke, ki ga je sprejel Evropski parlament v resoluciji C5-0438/2000, z dne 6. septembra 2001 (dostopnega na spletni strani Varuha: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁷ Glej primer 225/87, *Patricia Belardinelli and others v. Court of Justice of the European Communities* [1989] ECR 2353, paragraph 24, and Case T-133/89, *Jean-Louis Burban v. European Parliament* [1990] ECR II-245, odstavek 34.

⁸ Glej primer T-133/89, *Jean-Louis Burban v. Evropski parlament* [1990] ECR II-245, odstavek 34.

⁹ Glej primer T-54/91, *Nicole Almeida Antunes v. Evropski parlament* [1992] ECR II-1739, odstavek 39.

3.1.2 Svet Evropske unije

DOSTOP DO DNEVNEGA REDA IN ZAPISNIKOV EVROPSKE KONVENCIJE

Sklep o pritožbi 1795/2002/IJH v zvezi s Svetom Evropske unije

PRITOŽBA

Oktobra 2002 je gospod V. v imenu nevladne organizacije za promocijo evropskega državljanstva (ECAS) pri Varuhu vložil pritožbo proti Evropski konvenciji in Svetu Evropske unije.

Ta sklep obravnava le pritožbo proti Svetu. Preiskava Varuha glede pritožbe proti Evropski konvenciji je predmet samostojnega sklepa (glej oddelek 3.1.5).

Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

Pritožnik je maja 2002 pri Svetu zaprosil za dostop do dnevnega reda in zapisnikov delovnega predsedstva Evropske konvencije. Svet ni odgovoril v roku 15 dni, določenem v Uredbi 1049/2001. Pritožnik je 19. junija 2002 predložil potrjeno prošnjo, na katero je Svet odgovoril 12. julija 2002. Med drugim je bilo v odgovoru navedeno, da Evropska konvencija ni isti organ kot Svet ter da za dokumente Evropske konvencije Uredba 1049/2001 ne velja, generalni sekretariat pa je posredoval prošnjo sekretariatu Evropske konvencije.

Pritožnik je vložil pritožbo pri Varuhu v obliki zahteve po preiskavi, seznanitvi ali ugotovitvi določenih dejstev. Pritožba v povzetku vsebuje naslednje očitke proti Svetu:

- Svet ni v roku 15 dni odgovoril na začetno prošnjo pritožnika za dostop do dnevnih redov in zapisnikov predsedstva Evropske konvencije, kot to določa Uredba 1049/2001 in ga ni obvestil o pravici do pritožbe;
- Zahtevani dokumenti so v posesti Sveta, ki bi moral omogočiti dostop do njih v skladu z Uredbo 1049/2001.

PREISKAVA

Stališče Sveta

Stališče Sveta v povzetku vsebuje naslednje točke:

Konvencije ni ustvaril Svet, temveč Evropski svet, ki v Konvenciji ni zastopan kot institucija. Svet zagotavlja Konvenciji določene ugodnosti, kot so pisarniški prostori in tudi začasno dodeljeno osebje, tako kot Evropski parlament ter Komisija. Predsedstvo Evropske konvencije deluje popolnoma neodvisno od Sveta in generalnega sekretariata.

Dejstvo, da sekretariat Konvencije deluje v prostorih Sveta, ne pomeni, da so dokumenti Konvencije tudi dokumenti Sveta ali celo v njegovi pristojnosti. Sekretariat Konvencije je neodvisen od generalnega sekretariata Sveta. Deluje pod avtonomnim vodstvom generalnega sekretarja, ki ni član osebja Sveta in je podrejen predsedniku Konvencije.

Svet nima dokumentov, ki jih je zahteval pritožnik. Čeprav je Svet obveščen o napredku Konvencije, dnevni redi in zapisniki delovnega predsedstva Evropske konvencije niso na razpolago Svetu ali generalnemu sekretariatu.

Glede očitkov o zamudi pri odgovoru pritožniku in o tem, da ni bil obveščen o pravici do pritožbe, je Svet opozoril, da je bila pritožnikova izvirna zahteva poslana po elektronski pošti 29. aprila 2002. Namesto, da bi generalni sekretariat Sveta samo obvestil pritožnika, da Svet nima dokumentov, kar bi ga prisililo k temu, da pošlje zahtevo Konvenciji in bi to povzročilo nepotrebno zamudo, je

generalni sekretariat Sveta elektronsko pošto pragmatično in kar najhitreje posredoval sekretariatu Konvencije.

Računalniški sistem generalnega sekretariata je avtomatično poslal potrdilo o prejemu elektronske pošte. Avtomatični odgovor ni vseboval sklicevanja na pravico do potrdilne prošnje. V tem primeru takšno sklicevanje ne bi bilo smiselno, ker je bil pritožnik obveščen, da Svet nima teh dokumentov. Navajanje, da bi lahko potrdilna prošnja Svetu vodila k drugačnemu zaključku, bi bilo zavajajoče.

Svet v svojem odgovoru na potrdilno prošnjo res ni obvestil pritožnika o možnih pravnih sredstvih. Generalni sekretariat Sveta je zato sprejel ukrepe, da bi se takšna opustitev upravnega dejanja ne ponovila.

Pripombe pritožnika

Pritožnik meni, da je s pojasnilom, da Svet nima zahtevanih dokumentov, pojasnjeno razmerje med institucijo in Evropsko konvencijo. Zato pritožnik prizna, da je njegova pritožba v tej točki neutemeljena.

Pritožnik verjame, da je Svet ravnal pragmatično, ko je posredoval pritožbo sekretariatu Konvencije in, da je sekretariat Sveta takoj odgovoril, v skladu s členom 7 (1) Uredbe 1049/2001. Vseeno pa bi bilo v pomoč, če bi bil Svet poslal kopijo pritožniku. Kar zadeva opustitev pouka o pravnih sredstvih je pritožnik navedel, da priznava in ceni trud generalnega sekretariata Sveta, da bi se to ne ponovilo. Kot svetovalna in odvetniška služba za nevladne organizacije in posameznike v razmerju do institucij EU, ECAS poudarja, da je izredno pomembno, da državljani poznajo svoje pravice. V telefonskem pogovoru s službo Varuha 7. marca 2003 je osebje ECAS-a pojasnilo, da je pritožnik z odgovorom Sveta zadovoljen.

SKLEP

1 Očitek, da je bil odgovor na prošnjo za dostop do dokumentov poslan pozno ter, da ni bil dan pouk o pravnih sredstvih

1.1 Pritožnik zatrjuje, da svet ni odgovoril na njegovo začetno prošnjo za dostop do dnevnih redov in zapisnikov delovnega predsedstva Evropske konvencije v roku 15 dni, kot to določa Uredba 1049/2001 in ga ni obvestil o pravici do pritožbe.

1.2 Svet je pojasnil, da je generalni sekretariat ravnal pragmatično in kar se da hitro posredoval sekretariatu Konvencije elektronsko pošto pritožnika. Svet v svojem odgovoru na potrdilno prošnjo sicer res ni poučil pritožnika o možnih pravnih sredstvih. Generalni sekretariat Sveta je ukrepal, da bi se izognil ponovni opustitvi tega upravnega dejanja.

1.3 Dokazi Varuha kažejo, da si je Svet zares prizadeval za hitro in učinkovito obravnavo pritožnikove prošnje. Priznal je opustitev pouka o možnih pravnih sredstvih in ukrepal, da bi se v prihodnosti to ne ponovilo. Varuh šteje, da je pritožnik zadovoljen z odgovorom Sveta in zato meni, da je bil primer rešen s strani institucije.

2 Trditev, da so dokumenti v posesti Sveta.

2.1 Pritožnik zatrjuje, da so dnevni redi in zapisniki delovnega predsedstva Evropske konvencije v posesti Sveta, ki bi zato moral omogočiti dostop do njih, v skladu z Uredbo 1049/2001.

2.2 Svet trdi, da delovno predsedstvo Konvencije deluje popolnoma neodvisno od Sveta in generalnega sekretariata in da Svet nima dokumentov, ki jih zahteva pritožnik. Čeprav je Svet obveščen o napredku Konvencije, dnevni redi in zapisniki delovnega predsedstva niso na razpolago Svetu ali generalnemu sekretariatu.

2.3 Varuh ni seznanjen z ničemer, kar bi vzbujalo dvom v razlago Sveta glede njegovega razmerja do delovnega predsedstva Evropske konvencije. Varuh ugotavlja, da pritožnik sprejema razlago

Sveta in potrjuje, da je pritožba v tem delu neutemeljena. Zato varuh v tem delu pritožbe ne najde nepravilnosti.

3 Zaključek

Varuh na podlagi rezultatov preiskave ugotavlja, da Svet ni ravnal nepravilno in zato primer zaključuje.

3.1.3 Evropska komisija

PROGRAM LIFE: ODKLONITEV POPOLNEGA PLAČILA PROJEKTA S STRANI KOMISIJE

Sklep o pritožbi 1826/2001/JMA zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Junija 1996 je pritožnikova organizacija (CTFC) vložila predlog pri Komisiji, da v okviru programa LIFE izvede projekt za razvoj užitnih gob, v okviru pobud za pogozdovanje (sklic: LIFE/ENV/E/512). Namen CTFC je bil razviti projekt v sodelovanju s številnimi individualnimi lastniki gozdov. Decembra 1996 je Komisija predlog podprla. CTFC je nato prejel pomoč Skupnosti v višini 208.749,58 evrov.

Pritožnik je oktobra in novembra 1997 imel več razgovorov s službami Komisije v zvezi s tem, kako naj proračun projekta odraža stroške individualnih lastnikov gozdov. Rezultat pogovorov je bila odločitev, da se z individualnimi sporazumi določi razmerje med CTFC in tretjimi lastniki gozdov, na podlagi standardnega sporazuma. V sporazumih bi podrobno določili tako področja sodelovanja med različnimi strankami in finančne posledice njihovega dela za proračun. Pritožnik je uradniku Komisije, odgovornemu za finančne vidike projekta, 30. oktobra 1997 po faksu poslal standardni sporazum. Pogodba je bila 4. novembra 1997 po faksu poslana tudi gospodu dB., uradniku Komisije, splošno odgovornemu za nadzor in oceno projekta.

Po tem obvestilu je gospod dB. telefoniral pritožniku in odobril vsebino standardnega sporazuma. V pogovoru je gospod dB. vztrajal, da se zaradi učinkovitosti, v prihodnosti pogodbe z njim vedno sklepa po telefonu.

Pritožnik je februarja 1999 oddal vmesno poročilo s finančnimi posledicami za proračun zaradi dela lastnikov gozdov, sestavljenimi po vzorcu, dogovorjenem s službami Komisije v oktobru in novembru 1997. Gospod dB. je junija 1999 telefoniral pritožniku in zahteval, da se stroške zaradi dela lastnikov gozdov združi in obravnava kot zunanjo pomoč. Kljub začetnemu nasprotovanju spremembam dogovorjenega finančnega kriterija je pritožnik moral sprejeti spremembe kot pogoj, da se vmesna plačila sprostijo. Pritožnik je Komisiji oktobra 1999 osebno izročil novo različico poročila. Komisija je aprila 2000 izvršila vmesno plačilo.

Pritožnik je februarja 2000 oddal končno poročilo o projektu, v katerem so bile finančne posledice za proračun zaradi dela lastnikov gozdov obravnavane enako kot v vmesnem poročilu. Komisija je oktobra 2000 zahtevala dodatne informacije. Po prejemu pritožnikovega odgovora mu je institucija 30. januarja 2001 poslala faks, v katerem je spraševala o načinu prikaza stroškov lastnikov gozdov ter zahtevala njihovo povračilo. Po trditvah pritožnika zahteva Komisije ni upoštevala njegove pravice do obrambe, saj ni upoštevala zaslišanja, kot to določa člen 11(2) Uredbe 1973/92 o programu LIFE.

V polemiki, ki je sledila, je gospod dB. zanikal odgovornost, finančne službe Komisije pa pritožnika niso hotele sprejeti.

Na tej osnovi pritožnik očita, da (i) so ga službe Komisije zavedle in niso ponudile potrebne pomoči in da (ii) je bil postopek Komisije za izvedbo projekta nejasen in ni bil skladen s predpisi. Pritožnik zato zatrjuje, da (iii) bi morala Komisija zadržati zahtevo po povračilu stroškov in izplačati zadnje plačilo za projekt, kakor tudi pripadajoče obresti.

Mnenje Komisije

Niti Odločba Komisije za zagotovitev finančne pomoči projektu (C896)/3058/final/0037 [odslej odločba], niti predlagani proračun, nista predvidela nikakršne vloge za lastnike gozdov kot tretjih oseb. Njihova vključenost v projekt je zato zahtevala predhodno spremembo odločbe in odobritev Komisije za novo razmerje.

Čeprav je pritožnik 30. oktobra 1997 po faksu poslal osnutek sporazuma, z namenom ureditve delovnega odnosa med CTFC in lastniki gozdov, dokument ni bil nikoli formalno oddan Komisiji v odobritev, kot je to zahtevala odločba.

Po oddaji vmesnega poročila februarja 1999 je pritožnik izrazil željo, da se stroške, nastale s strani lastnikov gozdov kot tretje stranke, vključi v proračun projekta. Komisija je navedla, da so njene službe jasno povedale pritožniku, da je za to predhodno potrebno spremeniti odločbo in za novo razmerje dobiti odobritev Komisije. Pritožnik je bil ob tej priložnosti tudi opozorjen, da nobena takšna sprememba ne bi mogla spremeniti finančnih pogojev pomoči LIFE, kot je določeno v členih 2 in 3 priloge Odločbe.

Komisija je maja 2000 izplačala vmesno plačilo. Poudarila je, da je bila ta finančna transakcija odvisna le od ravni izdatkov in da ni vnaprej ocenila končne primernosti stroškov.

Končno poročilo je bilo prejeto 19. maja 2000. Kljub temu, da so bili cilji projekta doseženi, njegova proračunska struktura in vsebina nista bila v skladu s pogoji odločbe, še posebno kar zadeva stroške, nastale zaradi lastnikov gozdov.

Komisija je navedla, da pritožnik ni mogel dokazati, da so bili stroški, nastali s strani lastnikov gozdov kot tretje stranke (147.867 evrov), dejansko izplačani, tako kot to zahteva člen 3(4) in 4(1) Odločbe. Med CTFC in katerokoli tretjo stranko ni bil izkazan denarni tok. Komisija je poudarila, da so določbe člena 3(3) Odločbe jasne in brezpogojne. Dodala je še, da njene službe pritožnika gotovo niso napeljale k prepričanju, da teh pravnih določil ni treba upoštevati.

Komisija je 25. oktobra 2000 zahtevala dodatne informacije, ki jih je pritožnik posredoval 13. novembra 2000. Komisija je menila, da te informacije ne predstavljajo nič novega in je pritožniku po faksu posredovala sporočilo, da znesek pomoči v višini teh stroškov ne bo izplačan, del že plačane pomoči (37.040 evrov) pa bo potrebno vrniti. Institucija je pritožniku dala na voljo krajše obdobje, da izrazi svoje stališče. Na podlagi informacij, ki jih je pritožnik posredoval 8. februarja 2001, je Komisija znižala zahtevo po vrnitvi stroškov na 30.429 evrov in 6. marca 2001 izdala nalog za izterjavo. Postopek, ki so ga v tej zadevi izvedle njene službe, je bil po mnenju Komisije v skladu s členom 7 priloge 2 k Odločbi.

Pritožnik je 4. aprila 2001 imel sestanek s Komisijo. Ker ni uspel predložiti nobenih dodatnih dokazov, je Komisija potrdila predhodno stališče z dne 26. aprila 2001. Končna zahteva Komisije za povračilo je bila izdana 30. avgusta 2001 in se je nanašala na pravna sredstva, ki so na voljo pritožniku.

Pripombe pritožnika

V svojih pripombah z dne 30. julija 2002 je pritožnik ponovil trditve iz svoje pritožbe. Poudaril je, da se je s službami Komisije temeljito pogovoril tako glede njegovega razmerja do lastnikov gozdov, kot tudi glede ocene s tem v zvezi nastalih stroškov

Pritožnik je pojasnil, da je potreba, da lastniki gozdov sodelujejo v projektu, izhajala iz treh različnih poglavij začetnega predloga CTFC in sicer iz oddelka A13/4 (oddelek o pogozdovanju v povzetku

projekta), iz oddelka A14/7 (gojenje rastlin) in iz različnih gospodarskih oddelkov (A5, A6, A9 in A11).

Za pogajanja ki so se s pristojnimi službami Komisije odvijala od julija 1997, je pritožnik dejal, da so v proračunu projekta odražala stroške, nastale s strani lastnikov gozdov kot tretjo stranko. Upoštevana sta bila dva modela: na podlagi prvega modela bi bili lastniki gozdov plačani za določene naloge neposredno, drugi model pa je upošteval določbe individualnih pogodb. V sporazumu s pristojnimi službami Komisije je bilo dogovorjeno, da se odločijo za drugo možnost, na podlagi katere denarni tok ne bi bil razviden. To dejstvo sta ilustrirala faksa, poslana 30. oktobra 1997 in 4. novembra 1997. Pritožnik je poudaril, da je bila finančna struktura vmesnega poročila, še posebej metoda knjiženja stroškov tretjih oseb, spremenjena zaradi predlogov Komisije.

Pritožnik je 16., 22., 29., 30. in 31. oktobra 2002 posredoval dodatno informacijo v zvezi s srečanji z uradniki komisije, ki so po njegovem mnenju podpirali njegove trditve.

NADALJNJE PREISKAVE

Ob upoštevanju pritožnikovih pripomb je Varuh 31. oktobra 2002 pisal Komisiji. V tem pismu je opozoril na dejstva, ki jih je pritožnik navedel v pripombah in ki podpirajo njegove trditve ter pozval Komisijo za pojasnila.

Drugo mnenje Komisije

Komisija je zatrjevala, da pritožnikove navedbe ne dodajo primeru nič novega. Institucija je poudarila, da njene službe niso dale nobenih navodil v zvezi s spremembo finančnih pravil v pogodbi. Pojasnila je, da pritožnik ni predložil dokazov, da je uradnik Komisije v zvezi s projektom dal navodila, tako kot to zatrjuje pritožnik. Takšna navodila tudi ne izhajajo iz gradiva v spisih Komisije (ne v elektronski in ne v pisni obliki).

Komisija je opozorila na faksa, ki ju je pritožnik poslal njenim službam 30. oktobra in 4. novembra 1997, v katerih je predlagal prilagoditve finančni konvenciji. Poudarila je, da ti sporočili nista imeli posledic za pogodbeno razmerja in sta bili posredovani kot informacija. Kljub temu, da je bil pritožnik seznanjen, da mora pri Komisiji vložiti uradno zahtevo, tega ni storil. Ob upoštevanju teh dejstev Komisija meni, da pritožnik ni imel druge možnosti kot spoštovati vsa določila pogodbe.

Institucija je navedla, da je bil pritožnik v preteklosti že deležen podpore iz programa LIFE in se je dobro zavedal njegovih finančnih pravil. Pritožnik bi glede na to moral vedeti, da se vsa finančna preverjanja izvedejo v sklepnih fazah projekta. Zato bi ne smel domnevati, da je vmesno plačilo Komisije pomenilo tudi odobritev finančnih sprememb.

Komisija je izrazila pripravljenost razmisliti o plačilu stroškov, ki jih zahteva pritožnik in tako ustaviti nalog za izterjavo, pod pogojem, da pritožnik posreduje dokaze o tem, da so ti stroški dejansko nastali. Komisija je opozorila, da je nekajkrat zahtevala dokaz o plačilu pritožnika organizacijam, ki so delo izvedle. Kljub tem zahtevam podatki niso bili posredovani. Zato se je Komisija odločila, da bo začela z nalogo za izterjavo 30.429 evrov, kot to določa člen 3.3c Odločbe o nepovratnih sredstvih. Če pritožnik ne bo predložil dokazov, bo Komisija nadaljevala z izvedbo naloga za izterjavo.

Pripombe pritožnika in drugo mnenje Komisije

V svojih pripombah glede drugega stališča Komisije z dne 20. marca 2002 in 10. januarja 2003, je pritožnik vztrajal, da format finančnega dela njegovega poročila izhaja iz predloga služb Komisije, ki kasneje ni izrazila formalnega nesoglasja. Čeprav pritožnik ni mogel predložiti pisnih dokazov, se je skliceval na številne uradne izjave udeležencev v projektu, ki so potrjevale njegovo stališče. Pritožnik je izrazil pripravljenost pričati pred Varuhom, če bi bilo to potrebno

Pritožnik je predložil različne dokumente, ki prikazujejo, da je Komisija (vsaj kar zadeva LIFE projekt 97/ENV/260) sprejela uporabo dvostranskih sporazumov med upravičencem in podizvajalci, kjer ni bilo denarnega toka.

Pritožnik je navedel, da je CTFC morda pripravljen preoblikovati finančni oddelek projekta, skladno z zahtevo Komisije, če bi bilo to potrebno. Zahteval je, da Varuh nadzoruje postopek, da se zagotovi poštena rešitev in da CTFC ni neupravičeno kaznovan.

SKLEP

1 Odnos odgovornih služb Komisije do pritožnika

1.1 Pritožnik navaja, da so ga službe Komisije zavedle in mu niso nudile potrebne pomoči. Dokazoval je, da se je s službami Komisije temeljito pogovoril tako glede njegovega razmerja do lastnikov gozdov, kot tudi glede ocene s tem v zvezi nastalih stroškov.

1.2 Komisija zatrjuje, da njene službe niso odgovorne za prepričanje pritožnika, da lahko kršiti pravila projekta. Nadalje Komisija zatrjuje, da pritožnik ni predložil dokazov, da so uradniki Komisije dali zatrjevana navodila v zvezi s projektom in, da takšnih navodil ni v njenih spisih.

1.3 Varuh navaja, da je pritožnik posredoval veliko dokumentarnega gradiva, ki odraža nenehno izmenjavo s pristojnimi službami Komisije. Po pregledu teh dokumentov je očitno, da so pristojni uradniki vedeli za delo pritožnika in bi zatorej morali poznati finančne kriterije, uporabljene za obračun dela podizvajalcev. Kljub temu je Varuh mnenja, da ni neposrednih dokazov za zaključek, da je Komisija pritožnika zavedla.

Varuh v ravnanju Komisije v tem delu pritožbe tako ne ugotavlja nepravilnosti.

2 Postopek Komisije za povračilo dela pomoči

2.1 Pritožnik navaja, da postopek Komisije, kar zadeva njegov projekt, ni bil jasen in v skladu s predpisi. Trdi, da njegova pravica do obrambe ni bila spoštovana in da zahteva Komisije za povrnitev dela pomoči ni dovolila zaslišanja, kot to določa člen 11(2) Uredbe 1973/92 o programu LIFE.

2.2 Komisija meni, da je bil postopek, ki so ga izvedle njene službe v tej zadevi v skladu s predpisi (člen 7 priloga 2 Odločbe za zagotovitev finančne pomoči projektu [Odločbe]). Pojasnila je, da je imel pritožnik na podlagi njene prve zahteve 30. januarja 2001 možnost pojasniti svoja stališča pred sprejetjem končne odločitve in, da je tudi druga zahteva z dne 30. avgusta 2001 vsebovala pouk o pravnih sredstvih.

2.3 Varuh navaja, da so pravila za izvajanje projektov, financiranih s pomočjo programa LIFE določena v Uredbi Sveta 1973/92¹⁰, kakor tudi v vsaki odločbi Komisije, ki zagotavlja pomoč individualnim projektom.

Postopek, ki ga izvede Komisija v primerih prekomernega plačila, je določen v členu 11 (2) Uredbe 1973/92, ki se glasi:

“... če roki niso bili upoštevani ali če napredovanje pri izvedbi projekta upravičuje le del dodeljene finančne pomoči, Komisija zahteva od upravičenca, da v posebej določenem roku predloži svoje stališče. Če upravičenec ne poda zadovoljivega odgovora, lahko Komisija odpove preostalo finančno pomoč in zahteva povrnitev že plačanih sredstev.”

Člen 7 priloge 2 Odločbe vsebuje enake postopkovne zahteve.

¹⁰

Uredba Sveta (EGS) št. 1973/92 z dne 21. maja 1992 o finančnih instrumentih za okolje (LIFE), UL L 206, 22/07/1992, str. 1.

2.4 Varuh prav tako meni, da je v zadnjem odstavku prve zahteve Komisije po povračilu stroškov z dne 30. januarja 2001 navedeno, da bo sporočilo posredovano v predhodno odobritev finančnemu revizorju najkasneje 9. februarja 2001, da bi tako pritožnik lahko poslal svoja stališča, kot predvideva člen 11(2) Uredbe LIFE. Končni bremenopis je bil pritožniku poslan 6. marca 2001. Kljub temu, da sporočilo ni omenjalo možnih pravnih sredstev, je Komisija 30. avgusta 2001 opozorila na ta sredstva v nadaljnji korespondenci s pritožnikom.

2.5 Na podlagi zgoraj navedenega Varuh meni, da Komisija ni posegla v pravico do obrambe pritožnika, ko je izdala zahtevo za povrnitev dela pomoči. V teh okoliščinah je Varuh mnenja, da postopek Komisije za izvedbo tega projekta ni bil nejasen in, da je institucija torej upoštevala pravila. Varuh zato v tem delu pritožbe glede ravnanja Komisije ne ugotavlja nepravilnosti.

3 Zahteva Komisije za povračilo dela sredstev

3.1 Pritožnik trdi, da bi morala Komisija zadržati zahtevo za povračilo stroškov in izplačati zadnje plačilo za projekt, kakor tudi pripadajoče obresti.

3.2 V svojem prvem mnenju je Komisija utemeljila zahtevo za povračilo s trditvijo, da pritožnik ni nikoli formalno podal zahtevo za spremembo Odločbe, ki bi omogočila tretjim lastnikom zemljišč udeležbo v projektu. Institucija je opozorila, da pritožnik ni uspel prikazati, da so bili stroški, ki so nastali s strani lastnikov gozdov kot tretje osebe, dejansko izplačani.

3.3 Kar zadeva udeležbo lastnikov zemljišč kot tretje osebe, Varuh meni, da je tehnični opis projekta, vsebovan v predlogu upravičenca, predvidel njihovo sodelovanje. Pritožnik je 30. oktobra in 4. novembra 1997 službe Komisije formalno obvestil o prihodnji udeležbi lastnikov gozdov kot tretji osebi v izvedbi projekta. Varuh meni, da Komisija ni priskrbel nikakršnih dokazov, da so njene službe ugovarjale predlogu pritožnika.

V razmerju do ocenjevanja stroškov, nastalih s strani tretje osebe Varuh meni, da Komisija ni delovala, kot da bi sploh ne poznala kriterijev, ki jih je uporabljal pritožnik, kar dokazuje besedilo obeh faksov, poslanih instituciji 30. oktobra in 4. novembra 1997¹¹. Varuh opozarja, da je shema obračunavanja, ki jo je uporabljal pritožnik v končnem poročilu, sledila vzorcu vmesnega poročila. Po prejemu vmesnega poročila Komisija ni ugovarjala njegovi vsebini in je celo nadaljevala s srednjeročnim plačilom. S tem je Komisija, kot je podrobno razloženo v členu 3(2) aneksa 2 Odločbe, na videz sprejela vsebino finančne izjave in vmesno poročilo, ki ga je posredoval upravičenec¹².

3.4 V odgovoru na nadaljnje preiskave Varuha je Komisija poudarila svojo pripravljenost razmisliti o plačilu stroškov, ki jih zahteva pritožnik in tako ustaviti nalog za izterjavo, pod pogojem, da predloži dokaze, da so dejansko nastali stroški lastnikov gozdov kot tretje osebe. V zadnjih pripombah je pritožnik izrazil pripravljenost preoblikovati finančni del projekta v skladu z zahtevo Komisije in je prosil Varuha, da nadzoruje postopek, da se tako zagotovi poštena rešitev. Glede na to Varuh meni, da ni razlogov za nadaljnjo preiskavo tega vidika primera.

3.5 Pritožnik je Varuha zaprosil, da nadzoruje postopek. Varuh poudarja, da je v skladu z finančnimi postopki Skupnosti za upravljanje zadevne pogodbe odgovorna Komisija. Pritožnik ima kljub temu možnost, da se v prihodnosti ponovno pritoži pri Varuhu, če meni, da je to potrebno.

4 Zaključek

Varuh na podlagi rezultatov preiskave ugotavlja, da Evropska komisija ni ravnala nepravilno in zato primer zaključuje.

¹¹ Besedilo faksa, ki ga je pritožnik 30. oktobra 1997 poslal uradniku Komisije, pristojnemu za finančne zadeve projekta, je še posebej nazorno.

Dragi J., kot smo se dogovorili prejšnjega julija, prilagam predlagani »sporazum«, zato da bi utemeljil časovni in materialni prispevek lastnikov gozdov k projektu LIFE '96 ENV/E/512. Veliko bi mi pomenilo, če bi nas obvestil o vrsti dokumentarnega gradiva, ki naj ga shranimo, če je to potrebno in morebitnih pritiskov, ki naj se jih zavedamo. [...]

¹² «... vmesno plačilo se izvrši, ko Komisija sprejme finančno izjavo in ustrezno poročilo, ki ga je predložil upravičenec ...».

RAZVELJAVITEV VPRAŠANJ IN ZATRJEVANO NEUPOŠTEVANJE OBJAVE RAZPISA

Sklep o pritožbi 647/2002/OV zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

Pritožnik je sodeloval na javnem natečaju COM/A/6/01, vendar ni opravil predizbirnih testov b), kjer je imel 16.842 točk od možnih 40. Pritožnik se je pri izbiri komisiji dvakrat pritožil: 10. januarja 2002, da bi ponovno pregledali test b) in 11. februarja 2002 zaradi spodbijanja metode ocenjevanja. Izbirna komisija se je odločila razveljaviti tri vprašanja predizbirnih testov. Pritožnik je temu ugovarjal, vendar je Izbirna komisija odgovorila, da so bila vprašanja razveljavljena za vse, tako je bilo tudi spoštovano načelo enakosti. Poleg tega je Izbirna komisija pritožniku poslala kopijo seznama vprašanj z možnostjo izbire, skupaj s pravnimi odgovori ter odgovori pritožnika. Pritožnik meni, da je bilo pet njegovih odgovorov pri testu ž) ravno tako pravih in da bi zato moral dobiti 22,105 od možnih 40 točk in ne 16,842.

Ko je Izbirna komisija zavrnila njegovo pritožbo, se je pritožnik 25. marca 2002 pritožil pri Varuhu. Podal je tri trditve:

- 1 Izbirna komisija z razveljavitvijo vprašanj 9 in 37 ni spoštovala načela enakosti med kandidati;
- 2 Izbirna komisija ni utemeljila svojega odgovora na pritožnikovo zahtevo, da bi lahko bili njegovi odgovori na vprašanja 5, 8, 13 in 25 prav tako izvzeti iz besedila, ki je bilo posredovano kandidatom;
- 3 Pritožnik navaja, da Izbirna komisija ni upoštevala pogojev iz točke VI.D v objavi razpisa, ko je prejel informacijo, da so bili nekateri kandidati, ki niso dosegli najmanjšega zahtevanega števila točk pri predizbirnih testih, vseeno vključeni na seznam 600 kandidatov, predvidenih v objavi razpisa.

PREISKAVA

Stališče Komisije

Enota Admin.A.2 je s pismom 14. decembra 2001 obvestila pritožnika o rezultatih predizbirnih testov. Pritožnik je dosegel 16,842 točk od možnih 40 pri testu b) verbalno in številčno sklepanje. Najmanjše zahtevano število je bilo 20, izbirna komisija ni nadaljevala s popravljanjem njegovega pisnega testa, v skladu s točko VI.D objave razpisa, ki določa, da je vsak rezultat pod najmanjšim zahtevanim številom točk izločen.

Pritožnik je bil obveščen, da se je izbirna komisija odločila razveljaviti vprašanje testa a) ter vprašanja 9 in 37 testa b) zaradi napak, odkritih po testiranju. Da bi zagotovili enakost kandidatov, velja odločitev o razveljavitvi teh vprašanj za vse jezikovne različice.

Nadalje je bila v zvezi z njegovo zahtevo z dne 18. decembra 2001 pritožniku posredovana kopija optične pole z odgovori in pola s pravnimi odgovori predizbirnih testov.

V pismu z dne 10. januarja 2002 je pritožnik podvomil v kakovost testa b), kakor tudi v razveljavitve vprašanj, saj je bila ustvarjena neenakost, ki je ogrozila njegova legitimna pričakovanja. V odgovoru je izbirna komisija pojasnila pritožniku namen testa verbalnega in številčnega sklepanja in razlog za razveljavitve vprašanj.

V zvezi s trditvami pritožnika glede razveljavitve vprašanj se je Komisija sklicevala na sodno prakso Sodišča prve stopnje¹³ in Sodišča¹⁴. V skladu s to sodno prakso morajo kandidati odgovoriti na vsa vprašanja in ne le na tista, ki bi jih radi izbrali. Število in vsebina vprašanj, na katera je treba odgovoriti, je zato identična za vse kandidate. Možnosti kandidatov ostajajo enake, tudi če so kasneje kakšna vprašanja odpravljena.

Komisija je tudi poudarila, da vprašanja niso bila neenako vrednotena, ker je vsak odgovor prinašal enako število točk.

V zvezi s trditvami, da izbirna komisija ni upoštevala, da bi bili lahko tudi pritožnikovi odgovori na vprašanja 5, 8, 11 in 25 testa b) izvzeti iz vsebine testa, Komisija ugotavlja, da jih je izbirna komisija pregledala, vendar zato ni smela spremeniti odločitve o oceni.

V zvezi s trditvami pritožnika, da izbirna komisija ni upoštevala točke VI.D objave razpisa, Komisija meni, da so bili upoštevani vsi pogoji objave razpisa in, da so bili po pregledu predizbirnih testov popravljene pisni testi le tistih kandidatov z najmanjšim zahtevanim številom točk pri vsakem testu in najboljšim rezultatom pri celotnem testu. Število kandidatov z najmanjšim zahtevanim številom točk na predizbirnih testih s področja 02 objave razpisa, je bilo višje od 600 kandidatov, predvidenih v objavi razpisa.

Mnenje pritožnika

V zvezi z razveljavitvijo vprašanj 9 in 37 testa b) pritožnik meni, da je bilo kršeno načelo enakosti obravnavanja, ker je razveljavitev koristila kandidatom z napačnim odgovorom, škodila pa kandidatom s pravilnim odgovorom.

V zvezi z drugo trditvijo navaja pritožnik kot primer odgovor, ki ga je podal na vprašanje 13, ki bi bilo lahko izključeno iz besedila, in zato odgovor ni bil napačen. Izbral je namreč odgovor (b) "en faisant attention à sa technique de respiration, il est possible de réduire sa tension artérielle". Odgovor (b) je izbral na podlagi naslednje informacije v besedilu "il est possible d'obtenir des résultats remarquables par la simple application de techniques respiratoires : diminution de la tension artérielle". Pritožnik bi rad vedel, zakaj je njegov odgovor napačen.

V zvezi s tretjo trditvijo želi pritožnik, da Varuh preveri, ali je izbirna komisija upoštevala točko VI.D objave razpisa, tako da od Komisije pridobi seznam tistih kandidatov (skupaj z rezultati), ki so opravili predizbirne teste.

NADALJNJE PREISKAVE

Ob upoštevanju mnenja Komisije in pripomb pritožnika, je očitno, da so za pomoč pri sprejemu odločitve glede tretje trditve pritožnika potrebne nadaljnje preiskave. V skladu s to trditvijo naj bi izbirna komisija ne spoštovala pogojev iz točke VI.D objave razpisa, če je bilo (v skladu z informacijo, ki jo je dobil) določeno število kandidatov z doseženim najmanjšim zahtevanim številom točk v predizbirnih testih s področja 02 vseeno vključenih na listo 600 uspešnih kandidatov.

Pregled spisa

Varuh je zato pisal Komisiji, naj pregleda spis, še posebej listo uspešnih kandidatov predizbirnih testov s področja 02. Pregled je v prostorih Komisije v Bruslju (DG ADMIN), 24. januarja 2003 izvedlo osebje Varuha.

¹³ Sodba z dne 17. januarja 2001, T-189/99, *Gerochristos*.

¹⁴ Nalog P. Giuletta C-263/01 z dne 13. decembra 2001 (točki 35 in 36).

SKLEP

1 Razveljavitev vprašanj predizbirnih testov

1.1 Pritožnik navaja, da izbirna komisija z razveljavitvijo vprašanj 9 in 37 ni spoštovala načela enakosti med kandidati. Z razveljavitvijo dveh vprašanj je bila po mnenju pritožnika ustvarjena neenakost med kandidati, ki so na vprašanje odgovorili pravilno in tistimi, ki so na zastavljena vprašanja odgovorili nepravilno.

1.2 Komisija se sklicuje na sodno prakso Evropskega sodišča in Sodišča prve stopnje, na podlagi katere se šteje, da kandidati odgovorijo na vsa vprašanja, možnosti kandidatov pa ostajajo nespremenjene, če so kakšna vprašanja kasneje izločena.

1.3 V svojih predhodnih sklepih, v primerih 761/99/BB in 729/2000/OV, ob upoštevanju veljavne sodne prakse sodišč Skupnosti, je Varuh menil, da je v primerih dvoumnih vprašanj pri testu odločitev o njihovi izločitvi upravičena, pod pogojem, da je izločitev izvedena brez negativnih vplivov za interese kandidatov. Na podlagi predloženih dokazov Varuh meni, da je ta pogoj v danem primeru izpolnjen, saj je Komisija očitno izločila vprašanja 9 in 37 testa b) za vse kandidate.

1.4 Na podlagi navedenega izhaja, da je Komisija ni ravnala nepravilno in so tozadevni očitki neutemeljeni.

2 Očitek, da v odgovoru pritožniku niso bili navedeni razlogi

2.1 Pritožnik trdi, da izbirna komisija ni utemeljila svojega odgovora na njegovo zahtevo, da bi lahko bili njegovi odgovori na vprašanja 5, 8, 13 in 25 v testu b) prav tako izvzeti iz besedila, ki je bilo posredovano kandidatom.

2.2 Komisija meni, da je izbirna komisija pregledala odgovore pritožnika, kar pa ni dopuščalo spremembe ocene.

2.3 Varuh meni, da spor med pritožnikom in Komisijo zadeva dejstvo, ali besedilo, predloženo kandidatom, ponekod dopušča več pravih odgovorov. Spor obstaja torej glede razlage ustreznega besedila. To vprašanje, ki zadeva vsebino testa, spada v diskrecijsko pristojnost izbirne komisije.

2.4 Ob nadaljnjem upoštevanju sodne prakse Sodišča predstavlja sporočilo o doseženem številu točk zadostno izjavo o razlogih, na katerih temelji odločitev komisije¹⁵. Varuh zato meni, da je izbirna komisija ravnala v okviru svojih pristojnosti. V tem vidiku primera zato niso bile ugotovljene nepravilnosti.

3 Očitek kršitve objave razpisa

3.1 Pritožnik navaja, da izbirna komisija ni upoštevala pogojev iz točke VI.D objave razpisa, ko je prejel informacijo, da so bili nekateri kandidati, ki niso dosegli najmanjšega zahtevanega števila točk pri predizbirnih testih, kljub temu vključeni na seznam 600 kandidatov, predvidenih v objavi razpisa.

3.2 Komisija meni, da je bilo število kandidatov z najmanjšim zahtevanim številom točk na predizbirnih testih s področja 02 objave razpisa, višje od 600 kandidatov, predvidenih v objavi razpisa.

3.3 Zaradi te trditve je Varuh 24. januarja 2003 pregledal spis Komisije. Med pregledom so uradniki Komisije najprej obvestili Varuha, da je bil popravek objave razpisa 17. oktobra 2001 objavljen v Uradnem listu (C 291 A), kjer so bile spremenjene številke seznamov uspešnih kandidatov. V zvezi z točko VI.D.1 objave razpisa je bilo število spremenjeno in sicer s 510 na 600 kandidatov, ki so v predizbirnih tekstih a), b), c) in d) dobili najboljšo oceno.

¹⁵

Primer C-245/95 P, *Parlament v. Innamorati*, ECR [1996] I-3423, odstavek 31.

3.4 Pregled je pokazal, da je več kot 600 kandidatov dobilo najmanjše zahtevano število točk v predizbirnih testih a), b), c) in d). Obstajal je seznam 600 najboljših kandidatov, ki so vsi dosegli najmanjše zahtevano število točk. Obstajal je celo dodaten seznam kandidatov z najmanjšim zahtevanim številom točk, ki pa niso bili uvrščeni med 600 najboljših kandidatov.

3.5 Na podlagi navedenega Varuh potrjuje točnost informacije, ki jo je posredovala Komisija. V tem delu primera zato niso bile ugotovljene nepravilnosti.

4 Zaključek

Varuh na podlagi rezultatov preiskave ugotavlja, da Komisija ni ravnala nepravilno in zato primer zaključuje.

ZATRJEVANJE JEZIKOVNE DISKRIMINACIJE

Sklep o pritožbi 659/2002/IP zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Gospod C. se je aprila 2002 pritožil v imenu Universala Esperanto-Asocio (nadalje UEA) zaradi očitka domnevne jezikovne diskriminacije s strani nekaterih evropskih organizacij, ki jih v celoti ali delno financira Komisija in ki v oglasih za delovna mesta postavlja zahteve, kot so "materin jezik angleščina" ali "govorci, katerih materin jezik je angleščina". Mnenje pritožnika je bilo, da je zaradi tega na tisoče ljudi diskriminiranih, ker ne morejo biti zaposleni, kljub temu, da imajo dobro znanje angleščine.

V pritožbi Varuhu je pritožnik trdil, da bi Komisija morala: (i) priznati diskriminatorsko naravo objave za zaposlitev na delovno mesto, ki je uradno dostopno vsem državljanom, neuradno pa rezervirano za osebe, katerih materin jezik je angleščina, (ii) zagotoviti, da ne bo več financirala družb in organizacij, ki delujejo diskriminatorsko proti evropskim državljanom, ki niso osebe, katerih materin jezik je angleščina, (iii) najti metode in pojasnila, ki bi tako preprečevala jezikovno diskriminiranje s strani organizacij, ki jih v celoti ali deloma financira.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju o pritožbi v povzetku poudarila naslednje točke:

V zvezi z prvo trditvijo pritožnika je potrdila, da so vse objave za zaposlitev na delovna mesta, ki so uradno ali neuradno rezervirana za "govorce materinščine", nesprejemljive po pravilih Skupnosti o prostem pretoku delavcev in diskriminatorске. Vprašanje, ali je delovno mesto neuradno rezervirano za "govorce materinščine", mora oceniti pristojno sodišče v vsakem primeru posebej.

Vendar se zahteve po "popolnem znanju" v osnovi ne sme smatrati kot nasprotujoče pravu Skupnosti¹⁶. V takšnem primeru mora delodajalec utemeljiti potrebo po zelo dobrem znanju zahtevanega jezika za določeno delo.

¹⁶ Komisija je na to temo že podala svoje mnenje v odgovorih na več pisnih vprašanj, t.j. v svojih odgovorih z dne 21. februarja 2002 na pisno vprašanje E-4100/00: « *Pravila Skupnosti o prostem pretoku delavcev prepovedujejo tako diskriminacijo na podlagi državljanstva, kot tudi prikrito diskriminacijo, ki z uporabo navidezno nevtralnih meril dejansko ustvarjajo enak rezultat. Vendar ni diskriminacije v primeru pogojev, ki se nanašajo na zahtevano jezikovno znanje, zaradi narave delovnega mesta (...)* ». Odgovor Komisije je bil objavljen v UL C 174 E z dne 19. junija 2001, str. 233.

Službe Komisije so po svojih predstavnikih ob več priložnostih podale to informacijo neposredno UEA (pisno 14. maja 2001, 20. julija 2001, 5. oktobra 2001, 24. januarja 2002 in med sestankom 11. marca 2002). Na srečanju 24. maja 2002 je Komisija obvestila člane svetovalnega odbora za prost pretok delavcev o potrebi po izogibanju vsakršne diskriminacije pri sestavljanju oglasov za delovna mesta. Vztrajala je, da obvestijo vse vpletene stranke, tako v zasebnem kot v javnem sektorju.

V zvezi z drugo zahtevo pritožnika je Komisija navedla, da so pravila in načela za dodeljevanje dotacij, vsebovana v vademekumu Komisije o upravljanju dotacij, urejena v novi finančni uredbi¹⁷, ki je stopila v veljavo 1. januarja 2003. Člen 109 navaja, da "za dodeljevanje dotacij veljajo načela preglednosti in enakega obravnavanja. ...". Kar zadeva financiranje izvajalske agencije, predvidene v členu 55 nove Finančne uredbe, je Komisija poudarila, da bodo za osebe te agencije veljali Kadrovske predpisi. Pravila, ki veljajo zanje, vključujejo splošno načelo nediskriminacije.

V zvezi s tretjo zahtevo pritožnika je Komisija pojasnila, da je prioriteta v njenih politikah boj proti vsakršni diskriminaciji. V primerih morebitne diskriminacije, ki bi jo povzročila zahteva po "govorcih, katerih materinščina" je jezik, zahtevan v oglasih za službo, ki jih objavljajo delodajalci tako v zasebnem sektorju kot tudi v nevladnih združenjih, pa Komisija ne more posredovati, saj morajo o teh primerih posamično odločiti nacionalna sodišča.

Komisija je obvestila Varuha, da je informacijo glede liste oglasov za službo v povezavi z Belgijo, ki jo je julija 2002 posredovala UEA in, ki so delovali diskriminatorno, registrirala kot uradno pritožbo in, da bodo glede tega stopili v stik z belgijskimi oblastmi.

Ponovno je Komisija poudarila, da se je vedno odzvala, ko je dobila informacijo o morebitnih diskriminacijskih oglasih za službo s strani organizacij, ki jih delno ali v celoti financira ter zahtevala ustrezne ukrepe za njihovo odpravo. Generalni direktorati so poslali pisma organizacijam, tesno povezanim z institucijo, v katerih so odločno priporočili, da poskrbijo, da: (i) so jezikovne kvalifikacije za katerokoli delovno mesto v skladu z dejanskim nivojem jezikovnega znanja, ki se zahteva za opravljanje zadevne službe, (ii) v primerih, kjer je popolno obvladanje kateregakoli jezika ključnega pomena za določeno delovno mesto, se namesto opisov "govorec materinega jezika" ali "materin jezik", uporablja opise "popolno obvladovanje" ali "temeljito znanje", (iii) v zaposlovanju uveljavljajo politiko enakih možnosti brez nepotrebne pristranskosti v korist katerekoli jezikovne ali nacionalne skupine. Poleg tega je Komisija poudarila, da bo njen generalni direktorat za zaposlovanje in socialne zadeve v vseh svojih razpisih za zaposlitve in projekte vključil klavzulo z opozorilom za bodoče pogodbenike, da so klavzule o "govorcih materinega jezika" nezakonite. Institucija je ponovno opozorila na dejstvo, da je Eurostat v svoje standardne opise ponudb nameraval vključiti klavzulo z namenom, da "so ponudniki opozorjeni na dejstvo, da pravila Skupnosti o prostem pretoku delavcev prepovedujejo diskriminacijo na podlagi državljanstva in da je diskriminatorno zahtevati znanje jezika na nivoju materinega jezika kot pogoj za dostop do delovnega mesta".

Pripombe pritožnika

V svojih pripombah je pritožnik menil, da je mnenje Komisije nezadovoljivo in vztrajal pri svojih začetnih zahtevah.

SKLEP

1 Očitek jezikovne diskriminacije

1.1 Pritožba je temeljila na očitku jezikovne diskriminacije s strani nekaterih evropskih organizacij, ki jih delno ali v celoti financira Komisija in ki so v svojih oglasih za delovna mesta postavljale zahteve, kot so "materin jezik angleščina" ali "govorci, katerih materin jezik je angleščina". Pritožnik je trdil, da bi Komisija morala: (i) priznati diskriminatorno naravo objave za zaposlitev na delovno mesto, ki je uradno dostopno vsem državljanom, neuradno pa rezervirano za osebe, katerih materin jezik je

¹⁷ Uredba Sveta (ES/Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti, UL L 248 z dne 16. septembra 2002, str.1.

angleščina, (ii) zagotoviti, da ne bo več financirala družb in organizacij, ki delujejo diskriminatorno proti evropskim državljanom, ki niso osebe, katerih materin jezik je angleščina, (iii) najti metode in pojasnila, ki bi preprečili jezikovno diskriminiranje s strani organizacij, ki jih v celoti ali deloma financira.

1.2 V svojem mnenju je Komisija opozorila, da so vse objave za zaposlitev za delovna mesta, ki so uradno ali neuradno rezervirana za "govorce materinščine", nesprejemljive po pravilih Skupnosti o prostem pretoku delavcev in diskriminatorne. Kljub temu se zahteve po "popolnem znanju" v načelu ne more smatrati kot nasprotujočo pravu Skupnosti, delodajalec pa mora opravičiti potrebo po zelo dobrem znanju jezika, zahtevanega za določeno delo.

V zvezi s pravili in načeli, ki urejajo dodeljevanje dotacij, je Komisija navedla, da so ta zapisana v vademekumu Komisije o upravljanju subvencij, in urejena z novo finančno uredbo¹⁸, ki je stopila v veljavo 1. januarja 2003. Člen 109 navaja: "za dodeljevanje dotacij veljajo načela preglednosti in enakega obravnavanja. ...". V zvezi s financiranjem izvajalske agencije, predvidene v členu 55 nove finančne uredbe, je Komisija poudarila, da bodo za osebe te agencije veljali Kadrovski prepisi. Pravila, ki veljajo zanje, vključujejo splošno načelo nediskriminacije.

V zvezi s tretjo trditvijo pritožnika je Komisija podala natančno pojasnilo o sprejetih ukrepih v tej zadevi. Mnenju institucije so bile priložene kopije dokumentov, ki dokazujejo, da je Komisija sprejela ustrezne ukrepe.

1.3 Varuh meni, da se je Komisija odzvala na pritožnikove trditve in, da je odgovor institucije zadovoljiv. Varuh pozdravlja dejstvo, da je Komisija ukrepala, da se v prihodnosti izogne oglasom za službo, ki diskriminirajo na podlagi jezika. Še naprej spodbuja institucije, da nadaljujejo in okrepijo boj proti vsakršni diskriminaciji na osnovi jezika in oviranju načela prostega pretoka delavcev.

2 Zaključek

Varuh na podlagi rezultatov preiskave ugotavlja, da Evropska komisija ni ravnala nepravilno in zato primer zaključuje.

STATUS 'STEBRA EU' UPRAVE ZN NA KOSOVU

Sklep o pritožbi 1256/2002/GG (zaupno) zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Iz junija 2002 vložene pritožbe je razvidno, da je pritožnik, ki je nemški državljan, delal kot svetovalec na Kosovu, najprej za Evropsko agencijo za obnovo (na podlagi dveh pogodb), potem pa za 'Steber EU misije ZN na Kosovu'.

Pritožnik je zatrdil, da je 'Steber EU' opustil sklenitev pogodbe z njim in da ni plačal računa, ki mu ga je pritožnik poslal. Ta račun z dne 7. maja 2002 je naslovljen na g. Andyja Bearparka, posebnega predstavnika generalnega sekretarja ZN pri misiji na Kosovu in znaša 55.936,16 €.

Prva pritožba (1010/2002/GG) je bila zavrnjena zaradi ne dovolj jasne identitete organa, na katerega se pritožba nanaša (člen 2(3) statuta Varuha).

Pritožnik je vložil novo pritožbo (1141/2002/GG) tako proti Evropski agenciji za obnovo kot proti 'stebrom EU' in v dveh faksih - prvi je bil poslan dne 17. junija (dokumenti v zvezi z agencijo), drugi pa 18. junija (dokumenti v zvezi z 'stebrom EU') - posredoval vrsto dokumentov. Pritožba

¹⁸

Uredba Sveta (ES/Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za skupni proračun Evropskih skupnosti, UL L 248 z dne 16. septembra 2002, str.1.

je bila posredovana agenciji za mnenje. Kar se tiče 'stebra EU', je bil pritožnik ponovno obveščen o nezadostni jasnosti identitete organa, na katerega se pritožba nanaša.

Pritožnik je za tem obvestil Varuha, da je njegova pritožba v zvezi s 'stebrom EU' usmerjena na Komisijo. Da bi se izognili zapletom, je bilo to pismo registrirano kot nova pritožba pod zgoraj omenjenim sklicem.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju izjavila:

'Steber EU' je sestavni del misije začasne uprave Združenih narodov na Kosovu (UNMIK), ustanovljene z resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1244 z dne 10. junija 1999. UNMIK, ki ga vodi posebni predstavnik generalnega sekretarja ZN, je sestavljen iz štirih komponent ("stebrov"), ki jih vodijo različne strokovne mednarodne entitete.

Ti štirje stebri so:

- Steber I: humanitarne zadeve, pod pristojnostjo visokega komisarja ZN za begunce (UNHCR). Steber I je bil ukinjen s koncem junija 2000 in ga sedaj nadomešča operacija, pristojna za sodstvo in policijo, ki jo vodijo Združeni narodi;
- Steber II: civilna uprava, ki jo vodijo Združeni narodi;
- Steber III: demokratizacija in oblikovanje institucij, ki ju vodi OVSE;
- Steber IV: gospodarska obnova in razvoj, ki ju vodi EU. Steber IV je znan tudi kot 'steber EU'.

Steber EU, ki ga vodi g. A. Bearpark, namestnik posebnega predstavnika generalnega sekretarja ZN, ima nalogo pripraviti zakonski, institucionalni in politični okvir za gospodarsko obnovo in razvoj Kosova.

Namestnik posebnega predstavnika generalnega sekretarja ZN je pristojen za izvrševanje predlaganih dejavnosti stebra EU z upravljanjem operativnega proračuna tega stebra, ki ga financira Skupnost.

Uredba Sveta (ES) št. 1080/2000 v členu 1 določa, da Skupnost finančno prispeva k ustanovitvi in delovanju UNMIK. V skladu s tem je prispevek Skupnosti financiranje operativnih stroškov stebra EU, vključno s stroški plač lokalnega in mednarodnega osebja.

Sporazum o dotaciji med Evropsko komisijo in stebrom EU UNMIK predvideva prispevek EU in mehanizme izvajanja in nadzora. Sporazumi o dotacijah so bili podpisani vsako leto od leta 2000 naprej.

V skladu s členom 1(3) posebnih pogojev teh sporazumov "organizacija sprejme dotacijo in izvaja dejavnost na svojo lastno odgovornost." Poleg tega člen 1(1) splošnih pogojev, ki veljajo za te sporazume, določa, da "Skupnost ne priznava nobene pogodbene povezave med seboj in partnerji organizacije ali med seboj in podizvajalci."

Nadalje člen 3(2) splošnih pogojev določa, da "organizacija prevzema polno odgovornost do tretjih strank" in da "organizacija razreši Skupnost vse odgovornosti v zvezi s kakršno koli zahtevo ali tožbo, ki je rezultat kršitve s strani organizacije, zaposlenih v organizaciji, posameznikov, za katere so ti zaposleni odgovorni, pravil in predpisov, ali kot rezultat kršitve pravic tretjih strank."

Glede na to je bila Komisija mnenja, da pogodbeno razmerje med pritožnikom in stebrom EU UNMIK ne vključuje njenih dejavnosti, ki prispevajo k tekočim stroškom ene od štirih komponent začasne uprave ZN na Kosovu, niso pa odgovorne za izvajanje dejavnosti stebra EU.

Pripombe pritožnika

Pritožnik ni poslal nobenih pripomb.

SKLEP

1 Očitana opustitev sklenitve pogodbe in plačila računa s strani stebra EU

1.1 Pritožnik, ki je nemški svetovalec, trdi, da je steber EU opustil sklenitev pogodbe z njim in plačilo poslanega računa. Predlaga, da je za dejanja stebra EU odgovorna Evropska komisija.

1.2 Komisija pojasnjuje, da je 'steber EU', ki ga vodi g. A. Bearpark, namestnik posebnega predstavnika generalnega sekretarja ZN, sestavni del misije začasne uprave Združenih narodov na Kosovu (UNMIK), ustanovljene z resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1244 z dne 10. junija 1999. Dodaja, da je namestnik posebnega predstavnika generalnega sekretarja ZN pristojen za izvrševanje predlaganih dejavnosti stebra EU z upravljanjem operativnega proračuna tega stebra, ki ga financira Skupnost. Komisija opozarja na sporazume o dotacijah med Evropsko komisijo in stebrom EU UNMIK, po katerih prevzema steber EU polno odgovornost do tretjih strank, EU pa ne priznava nobenih pogodbenih povezav med seboj in partnerji ter podizvajalci stebra EU. Na podlagi tega je Komisija mnenja, da pogodbeno razmerje med pritožnikom in stebrom EU UNMIK ne vključuje njenih dejavnosti, ki niso odgovorne za izvajanje dejavnosti stebra EU.

1.3 Varuh je mnenja, da je stališče Komisije ob upoštevanju njenih razlag razumno.

2 Zaključek

Varuh na podlagi rezultatov preiskave ugotavlja, da Evropska komisija ni ravnala nepravilno in zato primer zaključuje.

POTNI STROŠKI IN STROŠKI BIVANJA KANDIDATOV NA IZBIRNIH POSTOPKIH ZA ZAPOSILITEV

Sklep o pritožbi 1358/2002/IP zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Julija 2002 je ga. C. pri Varuhu vložila pritožbo zoper Evropsko komisijo in trdila, da pravila Komisije o povračilu potnih stroškov kandidatom na javnih razpisih zapostavljajo kandidate iz bolj oddaljenih držav članic. Po navedbah pritožnice so ti kandidati prikrajšani v primerjavi s tistimi, ki živijo blizu kraja razpisa, ki je ponavadi Bruselj. Trdi, da bi morala Komisija sprejeti nova pravila za povračilo potnih stroškov, ki bi zagotavljala dejansko enakost možnosti potencialnih kandidatov na javnih razpisih.

PREISKAVA

Mnenje Evropske komisije

Komisija je opomnila, da je pritožnica sodelovala na javnem razpisu COM/A/9/01 za sestavo rezervnega seznama uradnikov na področju ekonomike in statistike. Na predizbirnih testih je bila pritožnica uvrščena med 500 najboljših kandidatov. V skladu s točko 15 javnega razpisa je bila naprošena, naj izpolni prijavnico, ki jo je prejela po pošti. Izbirna komisija je pregledala spis pritožnice in jo obvestila, da lahko opravlja pisne teste, predvidene za 19. julij 2002. Pritožnica teh testov ni opravljala.

Kar se tiče povračila potnih stroškov, so zadevni predpisi določeni v Sklepu 211/95, ki so ga sprejeli vodje uprav na medinstitucionalni ravni dne 28. marca 1996 in je začel veljati 1. aprila 1996. Evropska komisija je Sklep 211/95 uvedla z notranjo direktivo dne 15. aprila 1996. Obe besedili določata okvirna načela za prispevke k potnim stroškom in stroškom bivanja zunanjih kandidatov, sprejetih k pisnim testom izbirnega postopka za zaposlitev. Če je kraj bivanja kandidata za več kot 300 km oddaljen od kraja razpisa, kandidat prejme pavšalni dodatek na podlagi razdalje. Če je razdalja enaka ali večja od 1500 km, prejme kandidat 180 €. Na tej stopnji razpisa je povračilo stroškov zgolj pavšalna vsota in ne povrnitev vseh stroškov, kar je predvideno le za kandidate, ki so sprejeti na ustne teste.

Pisno vabilo na pisne teste, poslano pritožnici, je vsebovalo vse te informacije, zato je bila o njih obveščena.

Pripombe pritožnice

V pripombah na mnenje Komisije je pritožnica poudarila, da se Komisija ni opredelila glede trditve, da pravila o povračilu stroškov kandidatom na javnih razpisih zapostavljajo kandidate iz bolj oddaljenih držav članic in dajejo prednost kandidatom, ki živijo blizu kraja razpisov, ki so ponavadi v Bruslju.

NADALJNJE PREISKAVE

Po temeljiti obravnavi mnenja Komisije in pripomb pritožnice je bilo razvidno, da so potrebne nadaljnje preiskave. Dne 29. januarja 2003 je Varuh tako pisal Komisiji in jo pozval, naj odgovori na pripombo pritožnice, da se Komisija ni opredelila o njeni trditvi, da sporni predpisi zapostavljajo kandidate iz oddaljenejših držav članic.

Drugo mnenje Komisije

Komisija je opozorila, da je finančni prispevek za potne stroške kandidatov, sprejetih na pisne teste javnih razpisov, izračunan na podlagi razdalje med krajem bivanja kandidata in krajem razpisa, če je ta razdalja večja od 300 km. Ta prispevek se veča glede na razdaljo (za razdaljo med 301 in 800 km kandidat prejme 60 €, za razdaljo med 801 in 1500 km 120 € in za razdaljo več kot 1500 km 180 €).

To so objektivna merila, enako veljavna za vse kandidate in temeljijo zgolj na razdalji, brez upoštevanja katere koli druge spremenljivke, kot so življenjski stroški v različnih državah ali potni stroški med krajem bivanja vsakega kandidata in krajem razpisa.

Na tej podlagi je Komisija zavrnila trditev pritožnice o nepravilnosti teh predpisov.

SKLEP

1 Potni stroški in stroški bivanja kandidatov na izbirnih postopkih za zaposlitev

1.1 Pritožnica, ki je sodelovala na izbirnem postopku COM/A/9/01, je izjavila, da predpisi Komisije o povračilu potnih stroškov kandidatom na javnih razpisih zapostavljajo kandidate iz bolj oddaljenih držav članic. Pritožnica pravi, da so ti kandidati prikrajšani v primerjavi s tistimi, ki živijo blizu kraja razpisa, ki je ponavadi Bruselj.

1.2 V svojem mnenju je Komisija pojasnila, da so zadevni predpisi določeni v Sklepu 211/95, ki so ga sprejeli vodje uprav na medinstitucionalni ravni 28. marca 1996 in ki je začel veljati 1. aprila 1996. Evropska komisija je Sklep 211/95 uvedla z notranjo direktivo dne 15. aprila 1996. Obe besedili določata splošna načela za prispevke k potnim stroškom in stroškom bivanja zunanjih kandidatov, sprejetih k pisnim testom izbirnega postopka za zaposlitev. Če je kraj bivanja kandidata za več kot 300 km oddaljen od kraja razpisa, kandidat prejme pavšalni dodatek na podlagi razdalje. Če je razdalja enaka ali večja od 1500 km, prejme kandidat 180 €. Na tej stopnji izbirnega postopka

je povračilo stroškov zgolj pavšalna vsota in ne povrnitev vseh stroškov. Pritožnica bi se morala zavedati teh dejstev, saj je pisno vabilo na pisne teste, ki ga je prejela, te informacije vsebovalo.

1.3 Komisija je v svojem drugem mnenju opisala pravila finančnega prispevka za potne stroške kandidatov, sprejetih k pisnim testom javnega razpisa. Opozorila je, da temeljijo na objektivnih merilih, ki enako veljajo za vse kandidate in zgolj na podlagi razdalje, brez upoštevanja katere koli druge spremenljivke, kot so življenjski stroški v različnih državah ali prevozniki stroški med krajem bivanja vsakega kandidata in krajem razpisa.

1.4 Varuh ne pozna nobenega pravnega pravila ali določila zakonodaje Skupnosti, ki bi od Komisije zahtevalo povrnitev potnih stroškov in stroškov bivanja kandidatom na javnih razpisih. Če pa se Komisija odloči finančno prispevati za plačilo teh stroškov, mora vse obravnavati enako. Merila Komisije za prispevanje k plačilu potnih stroškov in stroškov bivanja kandidatov so očitno za vse kandidate enaka in temeljijo na objektivnem merilu, kot je razdalja med njihovim krajem bivanja in krajem izpita. Sistem Komisije za zadevne finančne prispevke je očitno razumen in ne diskriminira nobenega od kandidatov.

1.5 Na podlagi tega Varuh ugotavlja, da Komisija glede očitka tega dela pritožbe, ni ravnala nepravilno.

2 Zahteva pritožnice

2.1 Pritožnica trdi, da bi morala Komisija sprejeti nova pravila za povračilo potnih stroškov, ki bi zagotavljala dejansko enakost možnosti potencialnih kandidatov na javnih razpisih.

2.2 Na podlagi zaključkov v točki 1.5 tega sklepa Varuh te točke ni obravnaval.

3 Zaključek

Varuh na podlagi rezultatov preiskave ugotavlja, da Evropska komisija ni ravnala nepravilno in zato primer zaključuje.

ZATRJEVANJE DISKRIMINACIJE PRI OCENI JEDRSKEGA INŠPEKTORJA

Sklep o pritožbi 1365/2002/OV (zaupno) zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

Pritožnik je sodeloval na javnem razpisu COM/B/1015 (B5/B4 jedrski inšpektorji Euratoma), ki ga je Komisija organizirala leta 1996 za državljane novih držav članic. Ob imenovanju maja 2000 je bil pritožnik postavljen v razred B4, najvišji razred, ki jo je ta razpis še predvideval. Pritožnik ima dolgoletne delovne izkušnje in izobrazbo univerzitetnega inženirja, kar je višja izobrazba od predpisane za to delovno mesto.

Pritožnik trdi, da je njegova uvrstitev v razred B4 primer diskriminacije zaradi naslednjih razlogov:

Prvič: Komisija je na tem razpisu določila višjo starostno mejo, ker je bil razpisan za državljane novih držav članic. Pritožnik trdi, da bi moral biti zaradi tega razpon ponujenih razredov večji (B5 - B1), da bi upoštevali tudi osebe z dolgoletnimi delovnimi izkušnjami.

Drugič: približno eno leto prej so bili organizirani trije javni razpisi za državljane novih držav članic (z izkušnjami na ekonomskem/upravnem ali računalniškem področju - COM/B/951, COM/B/952 in EUR/B/72), na katerih je bil razpon stopenj od B1 do B5. Spomladi 2002 je Euratom s seznama

COM/B/951 zaposlil uradnika na mesto B1. Če bi pritožnik sodeloval na tem prejšnjem izbirnem postopku, bi najbrž dobil delovno mesto razreda B1 zaradi svojih delovnih izkušenj.

V podporo svoji zahtevi po uvrstitvi v višji razred pritožnik opozarja na Sklep Evropskega varuha v zadevi 109/98/ME. Tam je Komisija v podobnem primeru zatrjevala diskriminacije pri ocenjevanju ribiških inšpektorjev na različnih izbirnih postopkih sprejela priporočilo Varuha.

Pritožnik se je na Komisijo pritožil na podlagi člena 90 Kadrovskih predpisov. 25. maja 2002 je bil obveščen, da je Komisija zavrnila zahtevek po ponovnem preverjanju njegove uvrstitve. V odgovoru je Komisija izjavila, da se primer 109/98/ME tiče začasnih uslužbencev in da v izbirnem postopku Euratom niso potrebovali nobenih uradnikov razreda B3/B2 oziroma B1. Pritožnik se je zato pritožil Varuhu in trdi, da bi moral biti v skladu z načelom enakopravne obravnave postavljen v višji razred.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

V svojem mnenju je Komisija najprej obnovila dejstva tega primera. Pritožnik je uspešno opravil teste na izbirnem postopku COM/B/1015 (UL C 179 A z dne 22. junija 1996) za jedrske inšpektorje za razreda B 5/4, ki je bil omejen na avstrijske, finske in švedske državljane. Rezervni seznam uspešnih kandidatov je bil sestavljen 17. julija 1997. Pritožnika so zaposlili maja 2000, po koncu širitve. Na podlagi delovnih izkušenj je bil razporejen v plačilni razred B4, stopnja 3, kar je za to karierno skupino najvišji možni razred.

Pritožnik omenja v pritožbi tudi druge izbirne postopke za razrede B3/2 in B1 v času širitve ter Sklep 109/98/ME, ki zadeva tri začasne uslužbenke, ki so bili zaposleni kot ribiški inšpektorji. Omenja tudi izbirne postopke v času španskega in portugalskega pristopa.

Pri širitvi mora Komisija najti ravnotežje med potrebami institucije in zahtevami za zaposlitev državljanov novih držav članic na različnih ravneh znotraj karierne strukture. Zaradi tega je Komisija pripravila izbirne postopke za razrede B1, B3/2 in B5/4, ki so pokrivali širša področja (splošna uprava, informacijska tehnologija, računovodstvo, javne finance in revizija, ter arhivistika, dokumentacijska služba in knjižničarstvo). Za avstrijske, finske in švedske razpise v času pristopa so bile starostne meje na splošno višje. Pri pripravi teh izbirnih postopkov je bilo predvideno, da bo večina uspešnih kandidatov prišla iz izbirnih postopkov za razreda B 5/4. Poleg teh razpisov so bili za razreda B 5/4 pripravljene tudi bolj specializirani razpisi za laboratorijske tehnike, zdravstveno osebje in jedrske inšpektorje. Povedati je treba, da je bil enak pristop uporabljen tudi v času španskega in portugalskega pristopa.

Vzporednice s primerom treh ribiških inšpektorjev, ki jih omenja pritožnik, niso ustrezne. V tej zadevi je Komisija, čeprav je vseskozi delovala popolnoma zakonito, zaradi različnih ravni izborov ribiških inšpektorjev, izjemoma sprejela kompromisno rešitev, ki jo je predlagal Evropski varuh. Nadalje je Komisija pripomnila, da pritožnik ne omenja, če se je sploh prijavil na katerega od splošnih razpisov, pripravljenih za razrede B1 ali B3/2. Komisija zaključuje s oceno, da je bila uvrstitev pritožnika na podlagi razpisa ustrezna.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je izjavil, da zahteva Komisije o zaposlovanju državljanov novih držav članic na različnih ravneh znotraj karierne strukture zagotavlja, da je izkušeno osebje iz novih držav članic uvrščeno na ustrezna mesta, ki upoštevajo izkušnje, ki so bile pridobljene, še preden je država članica vstopila v EU in še preden se je bilo možno zaposliti znotraj EU.

Po pritožnikovih besedah je Komisija svojo odločitev, da to pravilo uporabi pri osmih razpisih, tri druge razpise pa omeji na razreda B5/B4, utemeljila z argumentom, da bolj splošna področja zahtevajo širši razpon razredov, bolj specializirana področja, kot je tudi pritožnikovo področje

jedrskih inšpektorjev, pa ožji razpon razredov. Pritožnik je izjavil, da ta razlaga ni dosledna in to da ni objektiven razlog za razliko v obravnavanju, zato je to kršitev načela enakosti.

Pritožnik je še pripomnil, da "potrebe institucije", ki jih omenja Komisija kot razlog za omejevanje razpona razredov na B5/B4 pri nekaterih razpisih v času širitve, niso objektiven razlog za razliko v obravnavanju. Pritožnik je omenil, da Euratom stalno zaposluje izkušene inšpektorje v razreda B1/B2 in da so izkušeni uslužbenci koristni v vsakem okolju. Ni mogoče trditi, da so imele druge službe večjo potrebo po uradnikih razredov B1/B2 kot Euratom.

Pritožnik je izjavil, da je Komisija v primeru 109/98/ME sprejela priporočilo Varuha in ponovno ocenila ribiške inšpektorje na podlagi njihovih dolgoletnih delovnih izkušenj. Pritožnik je zato pozval Komisijo, naj enako ukrepa v njegovem primeru, saj ima tudi sam dolgoletne delovne izkušnje. Glede na svojo višjo starost se je zaradi nepravične ocenjevalne politike Komisije znašel v posebej slabem položaju.

SKLEP

1 Zahteva za uvrstitev v razred, višji od B4

1.1 Pritožnik trdi, da bi po načelu enakopravnega obravnavanja moral biti uvrščen v razred, višji od B4. V podporo svoji zahtevi pritožnik ugotavlja, da je Komisija na tem izbirnem postopku določila višjo starostno mejo, ker je bil razpisan za državljane novih držav članic, in da so bili približno eno leto prej organizirani trije javni razpisi za državljane novih držav članic (z izkušnjami na ekonomskem/upravnem ali računalniškem področju - COM/B/951, COM/B/952 in EUR/B/72), na katerih je bil razpon razredov od B1 do B5. Pritožnik tudi opozarja na Sklep Varuha v primeru 109/98/ME.

1.2 Komisija je izjavila, da mora pri širitvi najti ravnotežje med potrebami institucije in zahtevami za zaposlitev državljanov novih držav članic na različnih ravneh znotraj karijerne strukture. Za državljane novih držav članic je Komisija pripravila izbirne postopke za razrede B1, B3/2 in B5/4, ki so pokrivali širša področja (splošna uprava, informacijska tehnologija, računovodstvo, javne finance in revizija, ter arhivistika, dokumentacijska služba in knjižničarstvo). Poleg teh razpisov so bili na stopnji B 5/4 organizirani tudi bolj specializirani razpisi za laboratorijske tehnike, zdravstveno osebje in jedrske inšpektorje. Komisija je opozorila tudi, da vzporednice s primerom treh ribiških inšpektorjev, ki jih omenja pritožnik, niso ustrezne.

1.3 Varuh ugotavlja, da je načelo enakosti obravnave, določeno v členu 5(3) Kadrovskih predpisov, splošno pravilo in del zakonodaje, ki velja za javno upravo Skupnosti. Diskriminacija, ki nasprotuje temu pravilu, pomeni neenako obravnavanje enakih ali podobnih primerov brez objektivnih razlogov za tako obravnavanje¹⁹.

1.4 V primeru 109/98/ME, na katerega opozarja pritožnik, je Varuh odločil, da je bilo kršeno načelo enakosti obravnave, ker so bili ribiški inšpektorji uvrščeni v razreda B5/B4. Pri tem pa a) so bili drugi ribiški inšpektorji, ki jih je Komisija zaposlila na podlagi prejšnjih razpisov, uvrščeni v razrede B3, B2 in B1, in b) novi razpis je predvideval zaposlitev ribiških inšpektorjev v razredih B3/B2. Pritožnik zahteva, da bi morali sklepi Varuha v tem primeru po analogiji veljati tudi za njegov primer.

1.5 Varuh je mnenja, da so razlage Komisije o razlikah ocenjevanja, predvidenih za splošne in specializirane razpise kategorije B, očitno razumne. Nadalje Varuh na podlagi dosegljivih informacij ne vidi nobenega primera drugačnega obravnavanja jedrskih inšpektorjev iz drugih razpisov. Pritožnik na eni strani primerja zaposlovanje jedrskih inšpektorjev kategorije B, na drugi strani pa zaposlovanje uradnikov kategorije B z izkušnjami na ekonomskem/upravnem ali računalniškem

¹⁹ Glej primer T-92/96, *Monako v. Parlament*, [1997] ECR-SC IA-195, II-573, odstavek 54; primer T- 109/92, [1994] ECR-SC, II-105, odstavek 87.

področju (COM/B/951, COM/B/952 in EUR/B/72). Očitno ti primeri niso primerljivi med seboj in zato ne morejo biti podlaga za presojo o upoštevanju načela enakosti obravnave.

1.6 V teh okoliščinah Varuh ugotavlja, da odločitev Komisije o oceni kandidata ne krši načela enakosti obravnavanja. Varuh tako ne ugotavlja nepravilnosti v ravnanju Komisije.

2 Zaključek

Varuh na podlagi rezultatov preiskave ugotavlja, da Komisija ni ravnala nepravilno in zato primer zaključuje.

ZAVRNITEV POTRDILNE PROŠNJE ZA JAVNI DOSTOP V OKVIRU POSTOPKA PO ČLENU 226

Sklep o pritožbi 1437/2002/IJH zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Julija 2002 je Varuh prejel pritožbo zoper Komisijo zaradi zavrnitve potrdilne prošnje za javni dostop do dokumenta.

Pritožnik je utrpel finančno izgubo na trgu zavarovanj družbe Lloyd's v Veliki Britaniji. Pri Komisiji je vložil pritožbo zoper oblasti v Veliki Britaniji, zaradi nepopolnega izvajanja Direktive 73/239.

Komisija je kot varuhinja Pogodbe opravila preiskavo. V skladu s postopkom, določenim v členu 226 ES, je 20. decembra 2001 vladi Velike Britanije poslala formalni opomin.

Pritožnik je vložil prošnjo za javni dostop do formalnega opomina v skladu z Uredbo 1049/2001. Komisija je prošnjo zavrnila, ker bi lahko objava tega pisma ogrozila pravilno izvedbo postopka za ugotavljanje kršitev na podlagi člena 226 ES.

V pritožbi Varuhu pritožnik spodbija odločitev Komisije, ki je zavrnila javni dostop do formalnega opomina, in trdi, da je ministrstvo za finance Velike Britanije izjavilo, da ne nasprotuje objavi pisma.

Pritožnik poudarja, da je njegova pritožba Varuhu omejena na vprašanje javnega dostopa in ne zadeva obravnavanja njegove pritožbe na Komisiji proti britanskim oblastem.

Varuh je seznanjen tudi z dejstvom, da je pritožnik Evropskemu parlamentu poslal peticijo v zvezi z britanskimi oblastmi in družbo Lloyd's.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Mnenje Komisije v povzetku vsebuje naslednje točke:

Pritožnik je eden od zasebnih vlagateljev na Lloydovem trgu zavarovanj ("Names"), ki so utrpeli znatne finančne izgube, zato je vložil pritožbo zoper britanske oblasti zaradi nepopolnega izvajanja Direktive o neživljenjskem zavarovanju 73/239/EGS.

Pritožnik je 11. januarja 2002 v pismu izrazil olajšanje, ker je Komisija začela formalni postopek za ugotavljanje kršitev proti Veliki Britaniji. Vprašal je tudi, kateri vidiki Direktive 73/239 se niso ustrezno izvajali in če je formalni opomin Komisije britanskim oblastem dostopen javnosti.

V odgovoru je generalni direktor Generalnega direktorata za notranji trg pritožniku poslal kopijo zadevne izjave za javnost in pojasnil, da bi objava formalnega opomina ogrozila potek preiskave za ugotavljanje kršitev. Izjemoma se pravice o dostopu ne da uveljavljati, kar je predvideno v tretji alineji člena 4(2) Uredbe 1049/2001.

Pritožnik je 5. februarja 2002 vložil potrdilno prošnjo, v kateri je trdil, da obstaja prevladujoč javni interes za razkritje. Na tej stopnji Komisija še ni prejela odgovora britanskih oblasti na njen formalni opomin. Generalni sekretar ni spremenil svoje prvotne odločitve.

Primer družbe Lloyd's je zapleten in občutljiv. Preiskava Komisije o možni kršitvi Velike Britanije še vedno poteka. Razkritje dokumentov, izmenjanih z britanskimi oblastmi, bi ogrozilo potek te preiskave. Komisija trenutno pregleduje novo zakonodajo, ki je del obsežne reforme finančne ureditve v Veliki Britaniji, ki jo je uvedel Zakon o finančnih storitvah in trgih 2000. Komisija ne bi smela samo preveriti, ali je bila direktiva pravilno prenesena v nacionalno zakonodajo, ampak tudi, ali se nacionalna zakonodaja pravilno uporablja. Končni cilj je zagotoviti polno skladnost z zakonodajo Skupnosti. Ta proces pa zahteva medsebojno zaupanje, ki bi ga objava dokumentov, povezanih s preiskavo, resno ogrozila.

Pritožnikov argument, da je ministrstvo za finance Velike Britanije izjavilo, da ne nasprotuje objavi formalnega opomina, ne drži. Pritožnik je priložil poročilo iz časopisa *The Mail on Sunday* z dne 10. marca 2002, ki pravi: "Ministrstvo za finance, ki bo odgovorilo na obtožbe Komisije do konca aprila, zanika, da zavrača podajo odgovora, če ne bo zagotovljene tajnosti". Ta stavek se jasno nanaša na odgovor britanskih oblasti, ne pa na pismo Komisije. Nadalje je Komisija pozvala britanske oblasti, naj se odrečejo tajnosti pri drugih zahtevah za dostop do dokumentov, povezanih s tem postopkom za ugotavljanje kršitev, česar pa niso storile.

Sodišče prve stopnje je v več sodbah priznalo potrebo po tajnosti v raziskavah kršitev in tako utemeljilo zavrnitev dostopa do dokumentov, povezanih s takimi raziskavami.²⁰ Čeprav se ti primeri opirajo na določbe Sklepa Komisije 94/90, ostanejo veljavni, ker je besedilo zadevne izjeme v Uredbi 1049/2001 ostalo enako. Edina nova določba je potreba po uravnoveženju škode, ki bi jo povzročila objava dokumenta v nasprotju z javnim interesom.

Usklajenost z zakonodajo Skupnosti je bistvenega pomena za javnost in jasno pretehta interes splošne javnosti za dostop do dokumentov, ustvarjenih in izmenjanih med preiskavo. Javnost je s pomočjo izjav za javnost obveščena o začetku postopka za ugotavljanje kršitev in o bistvenih vprašanjih.

Interes zasebnih vlagateljev ali drugih strank, vpletenih v pridobitev dostopa do dokumentov v zvezi s postopkom za ugotavljanje kršitev, ne pomeni hkrati tudi javnega interesa po razkritju. Pritožnik ima pravico do obveščeniosti o poteku postopka, začetelega z njegovo pritožbo, v skladu s kodeksom Komisije za obravnavanje pritožb.²¹

Pritožnik in drugi zasebni vlagatelji bi morali za pridobitev nadomestila za izgube, ki so jih utrpeli, začeti sodni postopek na angleškem sodišču. Komisija lahko samo skuša zagotoviti, da se bo Velika Britanija ravnala po zakonodaji Skupnosti, in kot zadnji korak toži Veliko Britanijo na Sodišču. Sodišče lahko odloči, da je Velika Britanija kršila določila Pogodbe, kar bi povečalo možnosti uspeha pritožnikove tožbe na angleškem sodišču. Medtem pa je Komisija zagotovila, da bo v celoti sodelovala z angleškimi sodnimi oblastmi, če bo pozvana, da naj priča ali predloži dokaze.

Pripombe pritožnika

Pripombe pritožnika v povzetku vsebujejo naslednje točke:

²⁰ Primer T-105/95, *WWF VB v. Komisija*, [1997] ECR II-313, točka 63; primer T-309/97 *Bavarian Lager v. Komisija*, [1999] ECR II-3217, točka 46; primer T-191/99, *Petrie in drugi v. Komisija*, [2001] ECR II-3677, točka 68.

²¹ Obvestilo Komisije Evropskemu parlamentu in Evropskemu Varuhu o odnosih s pritožniki v primeru kršitev zakonodaje Skupnosti (COM(2002) 141 končno) z dne 20. marca 2002, 2002 UL C 244/5.

Komisija in Evropski parlament sta prejela mnogo pritožb in peticij v zvezi z domnevnimi kršitvami Direktive 73/239. Komisija z omejevanjem preglednosti preprečuje pritožnikom in avtorjem peticij zagovarjanje njihovih stališč. Ker niso seznanjeni z argumenti britanske vlade, ne morejo ponuditi nasprotnih argumentov ali pojasniti zavajajočih izjav.

Odgovori britanske vlade Komisiji bodo neizogibno temeljili na informacijah, ki jih bo posredovala družba Lloyd's. To pa pritožnike in avtorje peticij zelo skrbi, saj je bila družba v preteklosti znana po tem, da ni vedno povedala vse resnice.

Če ti dopisi še dolgo ne bodo dostopni javnosti, se bo začel pojavljati sum, da bi vsebina pisem ne vzdržala kritičnega pregleda javnosti. Če se je kršitev dejansko zgodila, kako je potem mogoče, da se je nadaljevala (in se še nadaljuje) tako dolgo? Objava dopisov bi zagotovila, da vtis namernega zapostavljanja oškodovanih zasebnih vlagateljev ni resničen.

Nadalje so dopisi iz let 1977 in 1978 med Komisijo in britansko vlado v zvezi s prenosom Direktive 73/239 v nacionalno zakonodajo zdaj stari že 25 let in tako skoraj ne morejo biti več tajni.

Pritožnik je mnenja, da zdaj na britanskih nacionalnih sodiščih ni mogoče več dobiti odškodnine brez predhodne sodbe Evropskega sodišča v korist vlagateljev. Na britanska sodišča je bil že vložen zahtevek zaradi zatrjevanje kršitve te direktive, vendar je bil zavrnjen. Ta razsodba je res judicata, kar pomeni, da jo lahko spremeni le še Evropsko sodišče.

Dodatno pismo pritožnika

Pritožnik je dne 18. februarja 2003 Varuha pozval, naj upošteva, v povzetku, naslednje:

Na zaslišanju pred Odborom za peticije je komisar Bolkenstein izjavil, da bo Komisija preiskala samo zatrjevane sedanje kršitve Direktive 73/239, ne pa tudi preteklih kršitev. Mnogo pritožb in peticij, ki so jih na Komisijo in Evropski parlament poslali finančno oškodovani člani Lloyd's, se nanaša na nepravilnosti, ki so se zgodile v preteklosti. Člani Lloyd's ne morejo pričakovati pravice na britanskih sodiščih brez predhodne sodbe Evropskega sodišča, da je bila britanska vlada v zmoti.

NADALJNJE PREISKAVE

Po podrobni obravnavi mnenja Komisije in pripomb pritožnika so bile očitno potrebne nadaljnje preiskave.

Varuh je Komisiji pisal o argumentu pritožnika, da bodo odgovori britanske vlade Komisiji neizogibno temeljili na informacijah, ki jih bo posredovala družba Lloyd's. Če je to res, je poudaril Varuh, iz pritožnikovega argumenta sledi, da bi lahko tajnost ogrozila potek postopka po členu 226, ker informacije, ki jih Komisija prejema od britanskih oblasti, ne bodo podvržene kritičnemu nadzoru.

Varuh je zato Komisijo pozval, naj posreduje nadaljnje informacije o postopkih za preverjanje točnosti informacij, ki jih prejema v postopku po členu 226.

V pismu z dne 6. marca 2003 je Varuh Komisijo pozval tudi, naj odgovori na pritožnikovo pismo z dne 18. februarja 2003.

Odgovor Komisije

Odgovor Komisije v povzetku vsebuje naslednje točke:

Splošno

Kar se tiče vprašanja o možnosti, da se pritožniki opredelijo o argumentih držav članic, želi Komisija opozoriti, da je Sodišče²² jasno odločilo, da v postopkih po členu 226 ES posamezniki niso stranke in se zato ne morejo sklicevati na pravico do poštenega sojenja na podlagi načela audi alteram partem.

V okviru postopkov po členu 226 tako informacije držav članic kot tudi druge informacije, vključno z informacijami pritožnika, pregledajo službe Komisije, da bi instituciji omogočile odločanje o usklajenosti primera z zakonodajo Skupnosti.

Kot je Evropsko sodišče odločilo v prej omenjenih primerih, uporabljajo institucije Skupnosti pri odločanju dokumente tretjih strani, da z navajanjem razlogov pri utemeljevanju odločitev zagotavljajo preglednost postopka odločanja in zaupanje državljanov v upravne organe Skupnosti. Navajanje razlogov v tem primeru pomeni, da mora institucija, ko uporabi dokument tretje strani, v odločitvi opisati vsebino tega dokumenta in upravičiti njegovo uporabo za podlago svoje odločitve.

Komisija je mnenja, da države članice od Komisije upravičeno pričakujejo zaupnost pri preiskavah kršitev, zato je treba najti pravo mero pri objavi informacij pri izvajanju prej omenjene obveznosti.

Primer pritožnika

Prvotni primer kršitve, s katerim je povezan primer pritožnika, zadeva zatrjevano nepopolno izvajanje določil Direktive 73/239 pri preudarnem uravnavanju in nadzoru družbe Lloyd's, še posebej v zvezi z načinom revizije in preverjanjem plačilne sposobnosti.

Tovrstni primeri so bolj zapleteni od primerov, ki zadevajo prenos direktive, ker ne gre zgolj za ugotavljanje pravilnega sprejema pravnega besedila, marveč za pravilno izvajanje nacionalne zakonodaje, ki je v skladu z zahtevami EU, s strani pristojnih nacionalnih oblasti.

Komisija je britanske oblasti obvestila o svoji zaskrbljenosti predvsem z dvema izčrpnima vprašalnikoma, ki jima je sledil formalni opomin in dodatni formalni opomin, poslan januarja 2002. Čeprav Komisija informacije dobiva od britanskih oblasti in ne od družbe Lloyd's, razume skrb pritožnika, da bodo informacije britanskih oblasti temeljile na informacijah, ki jih bo posredovala družba Lloyd's.

Čeprav nima Komisija nobenega vzroka, da bi dvomila o natančnosti informacij britanskih oblasti, lahko preveri natančnost teh informacij na naslednje načine:

- Službe Komisije pritožnika lahko prosijo za nadaljnje informacije in pojasnila na običajen način, se pravi po pošti, faksu, ponavadi pa po telefonu ali elektronski pošti. V nekaterih primerih so se uradniki Komisije tudi osebno srečali s pritožniki.
- Komisija je prejela pritožbe od velikega števila strank. Čeprav so si pritožbe v glavnem podobne, so nekatere stranke o določenih točkah bolje obveščene kot druge. Zaradi zagotavljanja učinkovite uporabe omejenih sredstev, se je Komisija pogosto osredotočila na preverjanje ali pojasnilo določenih točk s tistimi pritožniki, ki imajo o teh točkah največ informacij. Uradniki Komisije so se osebno srečali tudi z drugimi pritožniki, vključno z njihovimi svetovalci, da bi se pogovorili o določenih vidikih. Zaradi iskanja informacij se ponavadi opravi dolg telefonski pogovor ali obširna izmenjava elektronske pošte. Ker dobiva informacije od velikega števila virov ima Komisija pogosto več informacij kot katerikoli pritožnik.
- Za preverjanje natančnosti obstajajo tudi drugi viri informacij. Najpomembnejši viri so sodbe britanskih sodišč v primerih, ki zadevajo družbo Lloyd's. Čeprav ti primeri zadevajo različne strani in različne zadeve, so te sodbe vseeno pomemben vir dejanskih informacij. Omeniti je

²²

Primer T-191/99, Petrie in drugi v. Komisija, [2001] ECR II-3677.

treba tudi peticije, ki jih je prejel Evropski parlament v zvezi z družbo Lloyd's. Nekatere so zelo obsežne, ena od peticij obsega 7 fasciklov formata A4.

- Komisija je tudi pregledala ali navedla ogromno drugih dokumentov, vključno z uradnimi poročili britanskega parlamenta, poročili, ki jih je britanska vlada zahtevala v zvezi z družbo Lloyd's, poročili, pripravljenimi v imenu družbe Lloyd's, poročili o disciplinskih postopkih družbe Lloyd's, knjigami izvedencev, kot tudi časopisnimi članki.
- Komisija je tudi prejela notranja strokovna mnenja o tehničnih vprašanjih, kot so načini revizije in pravne zadeve.

Tako je lahko Komisija v zelo veliki meri preverila natančnost prejetih informacij kljub obveznosti spoštovanja tajnosti pri postopkih po členu 226 ES in pomanjkanju formalnih pooblastil za zasliševanje prič in zahteve za vpogled v dokumente.

Vprašanje kršitev v preteklosti

Komisija se zaveda, da je za izboljšave v okviru uravnavanja in nadzora družbe Lloyd's odgovoren Zakon o finančnih storitvah in trgih 2000, ki je začel veljati 1. decembra 2001.

Cilj postopka za ugotavljanje kršitev v okviru zakonodaje EU je zagotoviti ali obnoviti usklajenost nacionalne zakonodaje z zakonodajo EU, ne pa odločati o usklajenosti ali neusklajenosti v preteklosti. Zato se sedanje preiskave Komisije osredotočajo na pregled in analizo izvajanja novih predpisov iz Zakona o finančnih storitvah in trgih 2000.

Na zaslišanju pred Odborom za peticije 22. januarja 2003 je komisar Bolkenstein poudaril, da so lahko materialne odškodninske tožbe vložene le na nacionalni ravni. Nadalje primeri Sodišča potrjujejo, da skuša postopek za ugotavljanje kršitev po členu 226 ES zgolj zagotoviti, da bo država članica v prihodnje spoštovala zakonodajo Skupnosti, ne pa in abstracto ugotavljati, da se je nekoč zgodila kršitev.

Pripombe pritožnika

Pripombe pritožnika v povzetku vsebujejo naslednje točke:

Zaradi nepreglednosti se pritožnik ne more braniti proti morebitnim neresničnim izjavam v odgovorih britanske vlade Komisiji.

Ko je Komisija izjavila, da je Zakon o finančnih storitvah in trgih 2000 izboljšal predpise na področju uravnavanja in nadzora, je s tem zgolj priznala, da je bila Direktiva 73/239 pred sprejemom zakona kršena.

Člen 226 ES vsebuje obvezujoče besedilo: "Če Komisija meni, da katera od držav članic ni izpolnila katere od obveznosti iz te pogodbe, poda o zadevi obrazloženo mnenje..." Čeprav pritožnik ne zahteva finančne odškodnine od Komisije, je ta jasno odgovorna za zamudo pri zagotavljanju izvajanja zakonodaje Skupnosti. Komisija bi morala podati obrazloženo mnenje, da britanska vlada skoraj 30 let ni upoštevala zakonodaje Skupnosti.

SKLEP

1 Predhodna opomba

1.1 Pritožnik je v svoji zadnji pripombi izjavil, da je Komisija odgovorna za zamudo pri zagotavljanju izvajanja Direktive 73/239 v primeru trga zavarovanj družbe Lloyd's. Pritožnik trdi, da bi morala Komisija podati obrazloženo mnenje, da britanska vlada skoraj 30 let ni upoštevala zakonodaje Skupnosti.

1.2 Varuh meni, da ni primerno odlašati z odločitvijo v prvem primeru samo zato, da bi lahko preiskali to novo trditev in zahtevo. Pritožnik ima možnost pri Varuhu vložiti novo pritožbo.

2 Zavrnitev dostopa do formalnega opomina z dne 20. decembra 2001

2.1 Pritožnik je Komisijo prosil za javni dostop do formalnega opomina, ki ga je 20. decembra 2001 Komisija poslala britanski vladi v zvezi s kršitvami Direktive 73/239 pri trgu zavarovanj družbe Lloyd's. Pritožnik se ne strinja z zavrnitvijo objave pisma s strani Komisije in trdi, da je britansko ministrstvo za finance izjavilo, da ne nasprotuje objavi pisma.

Pritožnik tudi poudarja, da bodo odgovori britanske vlade Komisiji temeljili na informacijah, ki jih bo posredovala družba Lloyd's, ki je bila v preteklosti znana po tem, da ni vedno povedala vse resnice.

2.2 Komisija pravi, da bi razkritje formalnega opomina ogrozilo potek preiskave domnevne kršitve. Izjemoma se pravice o dostopu ne da uveljavljati, kar je predvideno v tretji alineji člena 4(2) Uredbe 1049/2001²³.

Komisija trdi, da je primer družbe Lloyd's zelo zapleten in občutljiv ter da preiskava o možni kršitvi s strani Velike Britanije še vedno traja. Razkritje dokumentov, izmenjanih z britanskimi oblastmi, bi ogrozilo potek te preiskave. Končni cilj je zagotoviti polno skladnost z zakonodajo Skupnosti. Ta proces pa zahteva medsebojno zaupanje, ki bi ga objava dokumentov, povezanih s preiskavo, resno ogrozila. Pritožnikov argument, da je britansko ministrstvo za finance izjavilo, da ne nasprotuje objavi formalnega opomina, ne drži. Komisija je britanske oblasti pozvala, naj se odrečejo tajnosti v okviru drugih zahtev po dostopu do dokumentov, povezanih s tem postopkom za ugotavljanje kršitev, česar pa niso storile.

Komisija tudi trdi, da je preverila natančnost informacij britanskih oblasti s pomočjo znanih zunanjih virov, kot tudi notranjih strokovnih mnenj o tehničnih vprašanjih.

2.3 Varuh ugotavlja, da člen 4(2) Uredbe 1049/2001 določa, da institucija zavrne dostop do dokumenta, če bi objava ogrozila varstvo "namena inšpekcij, preiskav in revizij", razen če obstaja prevladujoč javni interes za razkritje. V sodbi v zvezi s Sklepom Komisije 94/90 (ki ga je zamenjala Uredba 1049/2001) je Sodišče prve stopnje odločilo, da ohranitev možnosti mirne rešitve spora med Komisijo in državo članico lahko upraviči zavrnitev dostopa do formalnih opominov, poslanih v okviru postopka po členu 226²⁴. Razen v primeru prevladujočega javnega interesa, ki je obravnavan v točki 2.5 spodaj, je Varuh mnenja, da lahko v luči zgoraj omenjene sodbe Komisija razumno sklepa, da je upravičena zavrniti dostop javnosti do zadevnega formalnega opomina. Vendar pa varuh opozarja, da je Evropsko sodišče najvišja avtoriteta na področju zakonodaje Skupnosti.

2.4 Kar se tiče argumentov v zvezi z odnosom britanskih oblasti, je Varuh mnenja, da je odločitev o uporabi ustrezne izjeme na podlagi Uredbe 1049/2001 prepuščena Komisiji, vendar pa ni verjetno, da bi ohranitev možnosti mirne rešitve spora upravičila zavrnitev dostopa, če bi bila država članica pripravljena sprejeti razkritje. Vendar pa Varuh ne najde nobenega vzroka, da bi dvomil v besede Komisije, ki trdi, da britanske oblasti v tem primeru niso pripravljene sprejeti razkritja.

2.5 Kar se tiče pritožnika in nezmožnosti pojasnjevanja morebitnih zavajajočih informacij, ki jih je prejela Komisija, Varuh najprej poudarja, da je Sodišče prve stopnje odločilo, da v postopkih po členu 226 ES posamezniki niso stranke in se zato ne morejo sklicevati na pravico do poštenega sojenja na podlagi načela *audi alteram partem*²⁵.

Vendar pa je mnenja, da velja ustrezna izjema po Uredbi 1049/2001, "razen če ne prevlada javni interes za razkritje." Meni tudi, da je pritožnik uspel vzbuditi pomembno javno zanimanje za razkritje, kar bi lahko dovoljevalo, da javnost preveri točnost informacij, ki jih je prejela Komisija. To bi povečalo učinkovitost postopka po členu 226. Varuh ugotavlja, da lahko Komisija, glede na trenutno stanje zakonodaje Skupnosti in v luči drugih možnosti preverjanja, ki jih omenja, razumno

²³ Uredba 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, 2001 UL L 145/43.

²⁴ Primer T-191/99, *Petrie in drugi v. Komisija*, [2001] ECR II-3677, odstavek 68.

²⁵ *Prav tam*, odstavek 70.

sklepa, da v tem primeru javni interes za razkritje ni prevladujoč. Vendar pa opozarja, da je Evropsko sodišče največja avtoriteta za področje zakonodaje Skupnosti .

2.6 Ob upoštevanju zgoraj navedenega tako Varuh ne najde nepravilnosti glede tega dela pritožbe.

2.7 Varuh ugotavlja, da je pritožnik zaprosil samo za javni dostop do formalnega opomina Komisije z dne 20. decembra 2001 in da je Komisija pojasnila, da je sedanji postopek po členu 226 osredotočen na stanje po sprejetju Zakona o finančnih storitvah in trgih 2000.

Varuh poudarja, da lahko pritožnik pri Komisiji v skladu z Uredbo 1049/2001 zaprosi za dostop do dokumentov, ki morda za sedanji postopek po členu 226 niso več pomembni, če se nanašajo na stanje pred sprejetjem Zakona o finančnih storitvah in trgih 2000.

3 Cilj raziskave po členu 226 Komisije

3.1 V dodatnem pismu, poslanem med preiskavo, je pritožnik izjavil, da bi morala preiskava Komisije po členu 226 poleg domnevnih zatrjevanih kršitev direktive obravnavati tudi nepravilnosti, ki so se zgodile v preteklosti.

3.2 Komisija meni, da je cilj postopka za ugotavljanje kršitev po členu 226 ES zagotoviti ali obnoviti usklajenost nacionalne zakonodaje z zakonodajo EU, ne pa odločati o njeni usklajenosti ali neusklajenosti v preteklosti.

3.3 Varuh ugotavlja, da Sodišče meni, da je namen predpravnega postopka po členu 226 ES državi članici omogočiti, da sama začne upoštevati zahteve Pogodbe ali, če je to potrebno, upraviči svoje mnenje.²⁶ Zato meni, da je Komisija upravičena, da osredotoči svojo preiskavo po členu 226 na vprašanje, ali se zakonodaja Skupnosti krši tudi po sprejetju Zakona o finančnih storitvah in trgih 2000. Zato ne najde nepravilnosti glede tega dela pritožbe.

4 Zaključek

Varuh na podlagi rezultatov preiskave ugotavlja, da Komisija ni ravnala nepravilno in zato primer zaključuje.

ZATRJEVANJE POSREDNE STAROSTNE DISKRIMINACIJE V JAVNEM IZBIRNEM POSTOPKU

Sklep o pritožbi 1536/2002/OV (zaupno) zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

Pritožnik je želel sodelovati v javnem izbirnem postopku COM/A/2/02, ki ga je organizirala Komisija (generalni direktorati za kmetijstvo, ribištvo in okolje) za zaposlitev pomožnih uradnikov (A8). Razpis izbirnega postopka je določal, da mora imeti kandidat ustrezno univerzitetno diplomu, pridobljeno po septembru 1997. Po mnenju pritožnika gre pri tem za starostno diskriminacijo, saj je sam diplomiral leta 1994 in se izbirnega postopka zato ni mogel udeležiti.

28. avgusta 2002 je v pritožbi Varuhu z navedel, da pomeni starostno diskriminacijo zahteva v razpisu za univerzitetno diplomu, ki pogojuje sodelovanje v izbirnem postopku z diplomu, pridobljeno po septembru 1997.

²⁶

Primer C-191-95, *Komisija v. Nemčija* [1998] ECR I-5449, odstavek 44.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju navedla, da je bil splošni izbirni postopek COM/A/2/02, objavljen v Uradnem listu 25. julija 2002, organiziran za zaposlitev pomožnih uradnikov kategorije A8. Rok za oddajo prijav je bil 27. september 2002. V skladu s točko II.2 razpisa izbirnega postopka delovne izkušnje niso bile potrebne. Edini pogoj je bil, da je kandidat univerzitetno diplomano, ki mu je omogočila sodelovanje v postopku, pridobil po 27. septembru 1997, oziroma da je zaključil podiplomsko izobraževanje, neposredno povezano z ustreznimi področji dejavnosti, po 27. septembru 1999.

Komisija je v zvezi s klavzulo o "nedavno pridobljeni diplomi" pri izbirnem postopku za kategorijo A8 poudarila, da so zahteve tega razpisa glede diplome kot pogoja za sodelovanje v izbirnem postopku (t.j. diploma, pridobljena ob koncu študija, neposredno povezanega s področji dejavnosti iz razpisa) manj stroge kot pri prejšnjih razpisih. Kandidat je moral v tem primeru diplomno pridobiti v zadnjih petih letih, prej pa v zadnjih treh letih. Poleg tega vsebuje omenjeni razpis postopka alternativni pogoj o opravljeni specializaciji v roku zadnjih treh letih. Kandidatu torej specializacije ni bilo treba opraviti takoj po univerzitetni diplomi, temveč je bila ta lahko del dodatnega izobraževanja v okviru njegove poklicne kariere.

Komisija je opozorila na dejstvo, da je bil sporni izbirni postopek namenjen zaposlitvi pomožnih uradnikov A 8, ki spadajo v osnovni plačilni razred kategorije A. Zahteva po nedavno pridobljeni diplomi izhaja iz narave delovnega mesta, skladno s točko 1.4 zaključka Sklepa Varuha o združenih pritožbah 428/98/JMA in 464/98/JMA. Za temeljni plačilni razred išče Komisija kandidate z nedavno ali "sveže" pridobljenim znanjem.

V zvezi z domnevno starostno diskriminacijo, ki je posledica pogoja o "nedavno pridobljeni" diplomi, je Komisija opozorila, da pogojev ne izpolnjujejo le mladi ljudje, ampak tudi starejši, ki so s študijem začeli kasneje v življenju in so diplomirali v zadnjih petih letih.

Poleg tega je izbirni postopek potekal vzporedno z izbirnim postopkom COM/A/1/02, kjer je lahko sodeloval vsak, ki ni pridobil univerzitetne diplome v zadnjih petih letih ali opravil specializacije v zadnjih treh letih. Pogoj o delovnih izkušnjah je povezan z delovnim mestom uradnika, ki zahteva 3 leta strokovnih izkušenj. Ker pri tem postopku ni starostne omejitve, tudi ni starostne diskriminacije, temveč le zahteve, izhajajoče iz narave delovnega mesta.

Pripombe pritožnika

Pritožnik ni predložil pripomb.

SKLEP

1 Domnevna diskriminacija na podlagi starosti

1.1 Po trditvah pritožnika gre pri zahtevi objavljenega razpisa po diplomi, pridobljeni po septembru 1997, kot pogoju za sodelovanje v izbirnem postopku za starostno diskriminacijo.

1.2 Komisija je izjavila, da je bil splošni izbirni postopek COM/A/2/02 organiziran za zaposlitev pomožnih uradnikov A8 in da je klavzula o "nedavno pridobljeni diplomi" pogoj, ki ga narekuje narava razpisanega delovnega mesta. V zvezi z domnevno starostno diskriminacijo na podlagi tega pogoja meni, da pogojev ne izpolnjujejo le mladi ljudje, temveč tudi starejši, ki so začeli s študijem kasneje v življenju in so diplomno pridobili v zadnjih petih letih. Nadalje Komisija ugotavlja, da so se imele osebe, ki niso diplomirale v zadnjih petih letih ali opravile specializacije v zadnjih treh letih, možnost udeležiti vzporednega izbirnega postopka COM/A/1/02, kjer so bile potrebne delovne izkušnje.

1.3 Kot vztrajno poudarjajo sodišča Skupnosti, je treba v postopku za zaposlitev uradnikov Skupnosti spoštovati načelo enakosti, ki je eno temeljnih načel prava ES. Po tem načelu se primerljive razmere ne obravnavajo različno, razen če ni razlikovanje objektivno utemeljeno. Kandidati v podobnem položaju se ne obravnavajo različno, razen če za to ne obstaja upravičen razlog²⁷.

1.4 Uporaba klavzule s strani Komisije o pogojih za sodelovanje v izbirnem postopku COM/A/2/02, ki ji pritožba očita starostno diskriminacijo zaradi omejitve obdobja, v katerem je kandidat pridobil univerzitetno diplomo ali specializacijo, mora temeljiti na objektivnih argumentih. Na njihovi podlagi lahko Varuh presodi, ali je Komisija pri določitvi takega pogoja ravnala v okviru svojih pristojnosti.

1.5 Komisija je uporabo klavzule obrazložila z naravo in nalogami delovnega mesta pomožnih administratorjev. Ker naj bi uradniki A8 še ne imeli ustreznih delovnih izkušenj, preden se zaposlijo pri Komisiji, je slednja določila datum za zaključek študija ali specializacije. "Nedavno pridobljena" diploma je torej poseben pogoj, ki ga narekuje narava razpisanega delovnega mesta.

1.6 Starejši kandidati, ki so diplomirali ali opravili specializacijo v zadnjih nekaj letih, so lahko sodelovali v izbirnem postopku. Poleg tega so se kandidati brez diplome ali specializacije, pridobljene v zadnjih petih oz. treh letih, lahko udeležili vzporednega izbirnega postopka COM/A/1/02, kjer so bile potrebne delovne izkušnje. Varuh zato meni, da so argumenti Komisije utemeljeni. Poleg tega omejitve, ki jih določa klavzula, ustrezajo svojemu namenu, t.j. omogočiti instituciji lažjo izbiro kandidatov v kategoriji A8.

1.7 Varuh glede pogoja o "nedavno pridobljeni" diplomii za kandidate A8 ugotavlja, da je Komisija ravnala znotraj svojih zakonskih pooblastil in, da v tej zadevi ni nepravilnosti.

2 Zaključek

Varuh na podlagi rezultatov preiskave ni ugotovil nepravilnosti pri ravnanju Evropske komisije in s tem primer zaključuje.

KOMISIJA ZAVRNILA PROŠNJO ZA DOSTOP DO DOKUMENTOV DRŽAV ČLANIC

Sklep o pritožbi 1753/2002/GG (zaupno) zoper Evropsko komisijo

Sledi kratek povzetek sklepa, ki ga zaradi njegove dolžine ni bilo mogoče objaviti v celoti. Celotno besedilo sklepa v angleškem in nemškem jeziku se nahaja na spletni strani Varuha: <http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021753.htm>.

Marca 2002 je pritožnik, državljani Republike Irske, od Komisije zahteval dostop do določenih dokumentov v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije²⁸.

Vsi dokumenti so bili dani na razpolago pritožniku, razen dveh pisem, ki jih je Irska poslala Komisiji v skladu členom 27(1) Šeste direktive, in uradnega obvestila Irske v skladu s členom 27(5) iste direktive. Komisija je pritožnika obvestila o zavrnitvi dostopa zaradi zahteve irskih davčnih oblasti, naj se ti dokumenti ne razkrijejo.

Pritožnik trdi, da mu Komisija ne bi smela zavrniti dostopa do teh dokumentov, saj njihovo razkritje ne bi škodovalo nobenemu od interesov iz Uredbe 1049/2001 in da ni upoštevala postopkovnih

²⁷ Primer T-42/91, *Hoyer v. Komisija* [1994], ECR-SC II-297; primer T-44/91, *Smets v. Komisija* [1994] ECR-SC II-319.

²⁸ UL L 145/43 z dne 31. maja 2001.

pravil, določenih v Sklepu 2001/937²⁹. Komisija bi morala po njegovem mnenju svojo odločitev še enkrat preučiti.

V času preiskave Varuha je Komisija izrazila stališče, da je ravnala pravilno. Ne le, da je imela pravico do posvetovanja z nacionalnimi oblastmi države izvora, temveč je bila k temu zavezana. Če bi menila, da ima razkritje lahko negativne posledice, bi dostop zavrnila tudi brez posvetovanja z irskimi oblastmi. Pravica države članice, da instituciji ne dovoli razkriti dokumentov, ki izvirajo iz nje, ni namenjena omejevanju dostopa do dokumenta kot takega, temveč omejevanju dostopa v skladu s pravili Skupnosti. Na ta način se upošteva status dokumentov v nacionalnem pravu in politiki ter izogne nesoglasjem med Skupnostjo in različnimi nacionalnimi sistemi preglednosti.

V svojem sklepu o tem primeru je Varuh najprej ugotovil, da pritožniku ni uspelo dokazati napačnosti odločitve Komisije glede zavrnitve dostopa, zato v tem pogledu ni našel nepravilnosti.

Varuh tudi meni, da je Komisija, glede na vsebino zadeve, ravnala pravilno kljub neupoštevanju lastnih postopkovnih pravil iz Uredbe 2001/937. Pravzaprav bi Komisija lahko, če bi postopala po lastnih postopkovnih pravilih, celo storila nepravilnost. Varuh zato ugotavlja, da v tem primeru Komisiji zaradi neupoštevanja postopkovnih pravil ne bi bilo primerno očitati nepravilnosti. Da bi preprečil podobne primere v prihodnosti, je podal naslednjo oceno:

Na podlagi preiskave Varuha je bilo ugotovljeno, da postopkovna pravila, sprejeta s Sklepom Komisije 2001/937/ES, ESPJ, Euratom z dne 5. decembra 2001, ki spreminjajo Poslovnik Komisije in zlasti njegov člen 5(4), niso dovolj podrobna, da bi ustrezala temeljnim določbam Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Po mnenju Varuha bi bilo koristno, da Komisija te določbe pregleda. Odgovarjajoča pravila, ki jih je sprejel Svet s Sklepom dne 29. novembra 2001 in spreminjajo Poslovnik Sveta³⁰ (zlasti člen 2(1) priloge III, dodane k Poslovniku Sveta s tem sklepom), so pri tem lahko Komisiji v pomoč.

OBRAVNAVANJE PRIJAVE ZA DELOVNO MESTO ODPOSLANEGA NACIONALNEGA STROKOVNJAKA S STRANI EVROPSKE KOMISIJE

Sklep o pritožbi 172/2003/IP zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Predmet pritožbe je obravnavanje prijave za delovno mesto odposlanega nacionalnega strokovnjaka s strani Komisije.

Septembra 2001 je generalni direktorat Evropske komisije za notranji trg (v nadaljevanju GD MARKT) stalnim predstavnikom Komisije v državah članicah poslal štiri obvestila o prostih delovnih mestih odposlanega nacionalnega strokovnjaka (v nadaljevanju ONS) v štirih ločenih enotah. Pritožnik se je prijavil za delovno mesto v enoti D/1, "Prosti pretok blaga".

Pritožnik je bil v pismu z dne 16. januarja 2002 obveščen, da je bila njegova prijava zavrnjena. V pismu je bilo zapisano: "Vaš življenjepis smo razposlali po GD, toda žal je bila vaša prijava neuspešna. Vaše podatke bomo vseeno obdržali za eno leto."

Pritožnik je 11. februarja 2002 pisal Komisiji in jo prosil naj: (i) navede razloge za zavrnitev njegove prijave, (ii) sporoči ime izbranega kandidata in (iii) mu omogoči dostop do kopij vseh s tem povezanih dokumentov.

²⁹ Sklep 2001/937/ES, ESPJ, Euratom z dne 5. decembra 2001 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe 1049/2001 s strani Komisije UL 2001 št. L 345, stran 94.

³⁰ UL L 313/40 z dne 30. novembra 2001.

V odgovoru z dne 13. marca 2002 je Komisija zapisala, da so 16. januarja 2002 poslali standardno pismo vsem prijaviteljem z obvestilom o hranitvi njihovih podatkov za eno leto. Pojasnila je, da do izbire kandidata ni prišlo. Zaradi notranjega prestrukturiranja zadevnih služb pa je vprašljivo, ali bo do zasedbe delovnega mesta ONS v kratkem sploh prišlo. Komisija je še dodala, da objava delovnega mesta zanj ni zavezujoča in se lahko odloči, da mesta ne zasede.

Pritožnik je 2. aprila 2002 na Komisijo naslovil novo pismo. Poudaril je, da v pismu z dne 16. januarja 2002 jasno piše, da njegova prijava ni bila uspešna, zaradi česar je sklepal, da je bil postopek izbire izveden. Z njegovega stališča bi morala Komisija kandidate obvestiti o kakršni koli odločitvi v okviru omenjenega postopka. Komisija je v odgovoru z dne 8. maja 2002 ponovila v pismu z dne 13. marca 2002 navedene razloge.

V pismu z dne 4. septembra 2002, ki je odgovor na nadaljnje pismo pritožnika z dne 18. junija 2002, je Komisija zapisala, da: (i) je za delovno mesto v enoti D/1 prejela tri prijave, vključno s pritožnikovo; (ii) se je po spremembi notranje strukture GD za notranji trg in prerazporeditvi človeških virov odločila, da ne zasede delovnega mesta ONS v enoti D/1; (iii) GD za notranji trg po obvestilu o omenjenem prostem delovnem mestu ni zaposlil nobenega ONS; (iv) ker ni bilo pisnega sklepa o odločitvi, da se delovno mesto ne zasede, pritožniku ni bilo mogoče dovoliti dostopa do dokumentov, ki jih je zahteval v pismu z dne 11. februarja 2002. GD MARKT se je opravičil, ker je bilo pismo, poslano pritožniku januarja 2002, standardno pismo za obveščanje kandidatov o zavrnitvi prijave. V tem primeru bi bilo bolje, če bi Komisija pojasnila, da delovnega mesta ni zasedla in navedla razloge za svojo odločitev.

V pritožbi Varuhu je pritožnik navedel, da Evropska komisija ni upoštevala načel dobrega upravljanja, saj mu je 16. januarja 2002 poslala pismo z napačnimi informacijami. Poleg tega mu ni omogočila dostopa do dokumentov, povezanih z odločitvijo, da ne zasede delovnega mesta ONS.

Pritožnik je tudi zahteval nadomestilo v višini 100.000 € za materialno in moralno škodo, ki jo je domnevno utrpel.

PREISKAVA

Mnenje Evropske komisije

Komisija je v mnenju povzela dejstva, navedena v pritožbi in poudarila sledeče:

Pritožnik je bil eden od treh prijaviteljev za prosto mesto ONS, ki ga je septembra 2001 objavil GD MARKT. Vsi prijavljeni kandidati so bili s standardnim pismom obveščeni o neuspešni prijavi. Komisija je priznala, da je bila vsebina pisma zavajajoča, saj je pritožnik lahko iz nje sklepal o izbiri drugega kandidata.

Toda 13. marca 2002 je Komisija v odgovoru na pismo z dne 11. februarja 2002, pritožniku podrobno obrazložila svojo odločitev, da mesta ONS ne zasede.

Pritožnik je 2. aprila 2002 ponovno pisal Komisiji ter izjavil, da si je zaradi objave prostega mesta upravičeno ustvaril pričakovanja o morebitni izbiri. Navedel je tudi, da je bil obveščen o imenovanju drugega kandidata na to mesto. Še enkrat je zaprosil za dostop do dokumentov, povezanih z odločitvijo o nezapolnjenem mestu ONS.

Pristojne službe Komisije so 8. maja 2002 odgovorile pritožniku in potrdile vsebino pisma z dne 13. marca 2002. Dodale so, da objava prostega delovnega mesta Komisije ne zavezuje k njegovi zapolnitvi.

18. junija 2002 se je pritožnik pritožil na Komisijo na podlagi kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki ga je potrdil generalni sekretar in ki je registriran pod referenčno številko A/330162. Generalni direktor GD MARKT-a je na to pritožbo odgovoril 4. septembra 2002. Potrdil je vsebino pisma z dne 13. marca 2002 in pojavil prostega mesta septembra 2001 v enoti D/1 GD MARKT-a niso zaposlili nobenega ONS. Ponovno se je opravičil za dejstvo, da je bil pritožnik o

neuspešni prijavi obveščen le s standardnim pismom. Poudaril je tudi, da je navedba o ohranitvi pritožnikovih podatkov v podatkovni zbirki GD MARKT-a pravilna.

V pismu z dne 7. oktobra se je pritožnik pritožil zaradi odgovora na svojo pritožbo (A/330162) in zahteval dostop do določenih dokumentov.

V odgovoru 12. novembra 2002 je generalni sekretar Komisije sicer priznal nekatere napake v omenjenem postopku, vendar hkrati izjavil, da so bile te napake z obrazložitvijo pritožniku kasneje popravljene.

15. novembra 2002 je GD MARKT dal pritožniku na razpolago naslednje dokumente: kopijo obvestila g. M., generalnega direktorja GD MARKT-a, g. R., generalnemu direktorju generalnega direktorata uprave (GD ADMIN) z dne 24. oktobra 2001 glede prestrukturiranja GD MARKT-a, zaradi česar sta se združili enoti D/1 in D/2; kopijo obvestila GD ADMIN-a GD MARKT-u z dne 1. novembra 2001 s tremi prijavi za mesto ONS v enoti D/1 in anonimne kopije pisem dvema preostalima kandidatom za mesto OSN, identičnih pismu pritožniku z dne 16. januarja 2002.

Komisija je na splošno priznala, da je odgovor pritožniku z dne 16. januarja 2002 vseboval nepopolno in netočno razlago razlogov, zaradi katerih ni bil izbran. Za to napako se je opravičila že v pismu z dne 13. marca 2002. Kljub temu je poudarila, da objava prostega mesta ONS ne more ustvariti upravičenega pričakovanja prijaviteljev, da bodo na to mesto tudi imenovani. ONS se financira iz proračunske postavke A-7003. Vsakemu generalnemu direktoratu se dodeli del proračunskih sredstev, s katerimi upravlja decentralizirano. Odločitev o ustanovitvi ali preusmeritvi mesta ONS ne zahteva posebnih formalnosti in se običajno sprejme na podlagi zahteve zadevnega GD-a generalnemu direktoratu za osebje in upravo. V tem primeru do zahteve ni prišlo zaradi odločitve o prekinitvi postopka zaposlitve.

Komisija je nazadnje dodala, da v zvezi z registracijsko številko pisem, poslanih neuspešnim kandidatom za mesto ONS z dne 16. januarja 2002, ni mogoče obrazložiti obstoja identične registracijske številke (238) za dve od njih. Po navedbah Komisije je najverjetnejša razlaga, da sta bili pismi dani v podpis v istem spisu, tretje pismo (z registracijsko številko 240) pa v ločenem spisu.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je v pripombah vztrajal pri pritožbi.

Poleg tega se mu je zdelo nesprejemljivo, da Komisija ni bila zmožna podati razumljive razlage o tem, zakaj sta imeli pismi, poslani dvema neuspešnim kandidatom dne 16. januarja 2002, isto registracijsko številko, tretje pismo pa različno številko. Po njegovem mnenju bi to lahko pomenilo, da vsebina pisem ni bila enaka.

Ponovil je navedbe iz svoje pritožbe in vztrajal pri zahtevi po nadomestilu.

NADALJNJA PREISKAVA

Po natančni preučitvi mnenja Komisije in pripomb pritožnika se je izkazalo, da je potrebna nadaljnja preiskava. V pismu z dne 10. novembra 2003 je Varuh prosil Komisijo za dostop do njenega spisa.

25. novembra 2003 so službe Varuha pregledale spis Komisije, ki je vseboval ustrezne dokumente v zvezi s spremembami organizacijske sheme GD MARKT-a, dokumente, povezane z mesti ONS v GD MARKT-u, notranje dopisovanje o primeru med različnimi službami Komisije ter dopisovanje med Komisijo in pritožnikom. Službe Komisije so službam Varuha dale tudi seznam mest ONS od leta 2000 naprej, ki ga v spisu ni bilo. S seznama je bilo razvidno, da v enoti D/1 ni bil zaposlen noben ONS. Službe Varuha so prejele tudi kopijo vseh odposlanih pisem iz GD MARKT-a dne 16. januarja 2002 z registracijskimi številkami 238, 239, 240. Predstavniki Komisije so glede teh dokumentov, ki bi se morali na zahtevo Komisije obravnavati kot zaupni, pojasnili, da se za več odhodnih pisem na osnovi istega standardnega pisma z enakim besedilom uporabi ista registracijska številka. Kljub temu se lahko pojavi vrzel med registracijskimi številkami pri dopisovanju z eno enoto ali celo z

enim uradnikom. Razlog za to je, da celotni GD uporablja isti sistem ADONIS oziroma isti sistem registracijskih števil. Kadarkoli torej nekdo označi odhodno pismo, je na razpolago naslednja številka v vrstici.

SKLEP

1 Obravnava pritožnikove prijave s strani Komisije

1.1 Pritožnik se je prijavil za mesto odposlanega nacionalnega strokovnjaka v generalnem direktoratu za notranji trg, enota D/1 "Prosti pretok blaga", potem ko je ta GD objavil prosto delovno mesto in septembra 2001 obvestilo razposlal stalnim predstavnikom Komisije. V pismu 16. januarja 2002 je bil obveščen o neuspešnosti prijave.

V pritožbi je pritožnik navedel, da Evropska komisija ni upoštevala načel dobrega upravljanja, ker mu je dne 16. januarja 2002 poslala pismo z netočno vsebino.

1.2 Komisija je v svojem mnenju priznala, da je bila vsebina pisma z dne 16. januarja 2002 zavajajoča in da je pritožnik na njeni podlagi lahko sklepal o izbiri drugega kandidata za mesto ONS.

1.3 Načela dobrega upravljanja določajo, da morajo institucije podati jasne in natančne razloge za svoje odločitve. V tem primeru je Komisija priznala, da je bilo pismo z dne 16. januarja 2002 za pritožnika zavajajoče.

Varuh ugotavlja, da je Komisija v pismu z dne 4. septembra 2002 in v mnenju Varuhu pritožniku pojasnila razloge za svojo odločitev o nezapolnjenem mestu ONS in se opravičila za zavajajoče pismo z dne 16. januarja 2002.

1.4 Službe Evropskega varuha ob pregledu dokumentacije Komisije niso našle ničesar, kar bi vzbudilo dvom o obrazložitvi Komisije.

1.5 Na podlagi zgoraj naštetih dejstev Varuh meni, da v tem pogledu ni potrebe po nadaljnji preiskavi zadevnega primera.

2 Pritožnikova prošnja za dostop do dokumentov

2.1 Pritožnik je v pritožbi navedel, da mu Komisija ni omogočila dostopa do dokumentov, povezanih z odločitvijo Komisije o nezapolnjenem mestu ONS.

2.2 Komisija je v svojem mnenju navedla, da je GD MARKT 15. novembra 2002 pritožniku posredoval vse obstoječe dokumente v zvezi z omenjenim postopkom, torej kopijo sporočila g. M., generalnega direktorja GD MARKT-a, g. R., generalnemu direktorju GD ADMIN-a o prestrukturiranju GD MARKT-a, zaradi česar sta se združili enoti D/1 in D/2, kopijo note GD ADMIN-a, s katero je 19. novembra 2001 GD MARKT posredoval tri prijave za mesto ONS v enoti D/3 in anonimni kopiji pisem obema drugima kandidatom za mesto ONS, identičnimi pismu, poslanemu pritožniku 16. januarja 2002.

2.3 Službe Varuha so pregledale spis Komisije. V njem niso našle nobene pisne izjave Komisije glede odločitve o nezapolnjenem mestu ONS. Nadalje so ugotovile, da poleg dokumentov, ki jih je Komisija dala v vpogled pritožniku, ni nobenih drugih dokumentov, povezanih s to odločitvijo. Preiskava je pokazala tudi, da sta anonimni kopiji pisem, ki jih je prejel pritožnik, ustrezali pismoma, ki jih je Komisija poslala dvema drugima kandidatom.

2.4 Na podlagi tega Varuh v tem pogledu ni našel nepravilnosti v ravnanju Komisije.

3 Zahteva pritožnika po nadomestilu

3.1 Pritožnik je zahteval nadomestilo v višini 100.000 € za materialno in moralno škodo.

3.2 Komisija je v svojem mnenju poudarila, da objava prostega mesta ONS ne more ustvariti upravičenega pričakovanja prijaviteljev, da bodo imenovani na to mesto.

3.3 Ob upoštevanju zgoraj naštetih dejstev o navedbah pritožnika Varuh meni, da pritožnik ni zbral dovolj dokazov za oceno škode, ki mu jo je domnevno povzročilo zavajajoče pismo z dne 16. januarja 2002.

4 Zaključek

Na podlagi preiskave o pritožbi Varuh ni ugotovil nepravilnosti pri ravnanju Komisije in s tem zaključuje primer.

DOSTOP DO OCENJENIH PISNIH TESTOV IZ IZBIRNIH POSTOPKOV KOMISIJE

Sklep o pritožbi št. 324/2003/MF zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Pritožnik je vložil pritožbo pri Evropskem varuhu 7. februarja 2003.

Pritožnik navaja naslednja dejstva:

Pritožnik je uradnik Evropske komisije. Sodeloval je v izbirnem postopku COM/C/1/01, objavljenem v Uradnem listu C 251A z dne 11. septembra 2001. Izbirni postopek je organizirala Evropska komisija, da bi lahko sestavila rezervni seznam pisarniških pomočnikov s področja finančnega poslovanja in računovodstva. Opravil je predizbirne teste in sodeloval pri pisnih testih. Komisija je v pismu z dne 13. decembra 2002 pritožnika obvestila, da ni sprejet na ustno preverjanje znanja, ker je dosegel le 17 od 40 točk v testu d), medtem ko je bilo najmanjše zahtevano število točk 20.

Pritožnik je po elektronski pošti dne 18. decembra 2002 zaprosil Komisijo za kopijo njegovega ocenjenega testa in popravljeno različico pisnega testa, da bi tako ugotovil, kakšne napake je naredil. Komisija je 10. januarja 2003 pritožniku poslala kopijo njegovega ocenjenega pisnega testa brez popravkov, skupaj z ocenjevalno polo.

Pritožnik je po elektronski pošti dne 16. januarja 2003 Komisijo obvestil, da je zaprosil za kopijo svojega ocenjenega testa in da je prejel le kopijo svojega pisnega testa brez popravkov. Komisija mu je s pismom dne 29. januarja 2003 odgovorila, da mu je dala na voljo vse podatke o pisnih testih, ki so dostopni kandidatom.

Pritožnik je 7. februarja 2003 vložil pritožbo pri Evropskem varuhu. Trdil je, da mu Evropska komisija ni razkrila njegovega ocenjenega testa iz izbirnega postopka COM/C/1/01. Prav tako je trdil, da iz dokumentov, ki mu jih je poslala Evropska komisija, namreč iz ocenjevalne pole in testa brez popravkov, ni bilo razvidno, kakšne napake je naredil.

PREISKAVA

Mnenje Evropske komisije

Povzetek mnenja Evropske komisije o pritožbi:

Komisija je potrdila, da se je s pismom, ki ga je predsednik Prodi poslal Evropskemu varuhu 7. decembra 1999, zavezala, da bo kandidatom na zahtevo omogočila dostop do ocenjenih pisnih testov, in sicer za izbirne postopke, objavljene po 1. juliju 2000.³¹ Komisija je trdila, da je bil dostop do ocenjenih pisnih testov mogoč le po sprejetju pravnih in upravnih predpisov.

Sprejeti postopek je vključeval pripravo začasne ocenjevalne pole z opombami in predlagano oceno vsakega ocenjevalca za vsak posamezni del testa. Izbirna komisija je nato sestavila končno oceno, dodala svojo oceno na ocenjevalno polo in jo podpisala. Taka ocenjevalna pola je bila na razpolago kandidatom na njihovo zahtevo.

Test d) iz izbirnega postopka COM/C/1/01 je bil študija primera z namenom ugotovitve strokovnega znanja, organizacijskih in upravnih spretnosti kandidatov na področju finančnega poslovanja in računovodstva. Po zaključku pisnih testov sta vse teste anonimno popravila vsaj dva ocenjevalca v skladu s prej določenimi kriteriji izbirne komisije. Izbirna komisija je nato preverila pravilno uporabo teh kriterijev in pregledala opombe ter ocene ocenjevalcev. Nato je sestavila končne ocene, ki so jih sporočili kandidatom.

V zvezi s trditvijo pritožnika, da iz dokumentov, ki mu jih je poslala Komisija, namreč iz ocenjevalne pole in testa brez popravkov, ni mogel ugotoviti, kakšne napake je naredil, je treba pojasniti, da pisni testi kandidatov niso vsebovali opomb. Tovrstne opombe so ocenjevalci napisali na začasno ocenjevalno polo v skladu z zgoraj opisanim postopkom. Izbirna komisija je lahko to začasno ocenjevalno polo uporabila pri pripravi ocene kandidatov. Na začasni ocenjevalni poli ni bilo ocene izbirne komisije. Predstavljala je le del končne odločitve komisije, zato te pole niso poslali kandidatom.

Ocena izbirne komisije je bila podana le na ocenjevalni poli, ki so jo poslali pritožniku. Izbirna komisija je poleg ocene, ki jo je dala pritožniku, na to ocenjevalno polo zabeležila tudi svoje opombe. Z opombami je želela pritožniku pojasniti, zakaj se je odločila za nižjo oceno od ocene, zahtevane za vključitev v naslednjo stopnjo izbirnega postopka. Tako je želela pomagati kandidatu, če bi se v prihodnje odločil sodelovati v kakšnem drugem izbirnem postopku.

Pripombe pritožnika

Evropski varuh je mnenje Komisije posredoval pritožniku in ga pozval, da poda svoje pripombe. Pritožnik ni podal pripomb.

SKLEP

1 Komisija pritožniku domnevno ni razkrila ocenjenega testa

1.1 Pritožnik je trdil, da mu Evropska komisija ni razkrila njegovega ocenjenega testa iz izbirnega postopka COM/C/1/01.

1.2 Evropska komisija je trdila, da je razkrila vse podatke o pisnih testih, ki so bili dostopni kandidatom. Prav tako je poudarila, da na pisnih testih kandidatov ni bilo opomb. Ocenjevalci so tovrstne opombe zapisali na začasno ocenjevalno polo v skladu z veljavnim postopkom. Izbirna komisija je lahko to začasno ocenjevalno polo uporabila pri pripravi ocene kandidatov. Na začasni ocenjevalni poli ni bilo ocene izbirne komisije. Predstavljala je le del njene odločitve, zato te pole niso poslali kandidatom.

1.3 Evropski varuh je po preiskavi na lastno pobudo o zaupnosti kot sestavnem delu izbirnega postopka Komisije 18. oktobra 1999 poslal Evropskemu parlamentu posebno poročilo³². V posebno poročilo je bilo vključeno tudi formalno priporočilo, da bi v prihodnjih izbirnih postopkih za

³¹ Izjava za javnost št. 16/99 evropskega varuha človekovih pravic z dne 15. decembra 1999.

³² Posebno poročilo Evropskega varuha Evropskemu parlamentu po opravljeni preiskavi na lastno pobudo o zaupnosti kot sestavnem delu izbirnega postopka Komisije: <http://www.euro-ombudsman.eu.int/special/en/default.htm>.

zaposlitev Komisija morala kandidatom na zahtevo omogočiti dostop do ocenjenih pisnih testov. Predsednik Evropske komisije je 7. decembra 1999 poslal Evropskemu varuhu sporočilo, da:

*“Komisija pozdravlja priporočila iz tega poročila in bo predlagala potrebne pravne in organizacijske predpise, ki bodo kandidatom na zahtevo omogočili dostop do ocenjenih pisnih testov od 1. julija 2000 dalje.”*³³

1.4 Evropski varuh ugotavlja, da je pritožnik Komisijo zaprosil za svoj ocenjen test. Komisija je 10. januarja 2003 pritožniku poslala kopijo njegovega pisnega testa skupaj z ocenjevalno polo. Izbirna komisija je na to ocenjevalno polo zapisala opombe glede ocene pritožnikovega testa. Evropski varuh ni seznanjen s predpisi, zaradi katerih bi izbirna komisija morala zapisati opombe glede ocene kandidata na test. Evropski varuh zato meni, da je stališče Komisije sprejemljivo.

1.5 Evropski varuh v teh okoliščinah ni ugotovil nepravilnosti pri ravnanju Komisije.

2 Trditev, da pritožnik iz dokumentov, ki mu jih je poslala Komisija, namreč iz ocenjevalne pole in testa brez popravkov, ni mogel ugotoviti, kakšne napake je naredil.

2.1 Pritožnik je trdil, da iz dokumentov, ki mu jih je poslala Komisija, namreč iz ocenjevalne pole in testa brez popravkov, ni mogel ugotoviti, kakšne napake je naredil.

2.2 Evropska komisija je navedla, da je bila ocena izbirne komisije na ocenjevalni poli, ki so jo poslali pritožniku. Izbirna komisija je na ocenjevalno polo poleg ocene, ki jo je dala pritožniku, zapisala tudi opombe.

2.3 Evropski varuh ugotavlja, da so na kopiji ocenjevalne pole, ki mu jo je predložila Komisija, tudi posebne opombe o oceni, ki jo je izbirna komisija dala pritožniku za njegov test d) iz izbirnega postopka. Izbirna komisija je na tej ocenjevalni poli tudi pojasnila, kaj je štela za napake ali slabe strani testa. Evropski varuh zato meni, da so bile informacije, poslane pritožniku, dovolj podrobne, da je lahko iz njih ugotovil, kakšne napake je naredil.

2.4 Evropski varuh iz zgoraj navedenih dejstev ne ugotavlja nepravilnosti v ravnanju Komisije glede tega vidika zadeve.

3 Zaključek

Evropski varuh na podlagi rezultatov preiskave te pritožbe ni ugotovil nepravilnosti pri ravnanju Evropske komisije in s tem primer zaključuje.

3.1.4 Evropska centralna banka

DOSTOP DO STATISTIK O REZERVAH IN KROŽENJU EVROBANKOVCEV

Sklep o pritožbi 1939/2002/IJH zoper Evropsko centralno banko

PRITOŽBA

Pritožnik je novembra 2002 ponovno vložil pritožbo pri Evropskem varuhu, ker je Evropska centralna banka (ECB) zavrnila njegovo prošnjo za dostop do statistik o rezervah in kroženju evrobankovcev. Njegova prejšnja pritožba iz julija 2002 se je štela za nedopustno na podlagi člena

³³

Glej Izjavo za javnost št. 16/99 Evropskega varuha z dne 15. decembra 1999.

2(4) Statuta Evropskega varuha, ker se pritožnik ni držal postopkov iz predpisov ECB o dostopu javnosti do dokumentov³⁴, in sicer ni predložil potrdilne prošnje ter čakal določen čas na odgovor.

Pritožnik je nato predložil potrdilno prošnjo, ki jo je izvršilni odbor ECB zavrnil s pismom z dne 5. novembra 2002. ECB je utemeljila svojo odločitev s sklicevanjem na izjeme iz prve in četrte alineje člena 4 Sklepa ECB/1998/12, v katerem je določeno, da se dostop do upravnega dokumenta zavrne, če bi lahko njegovo razkritje škodilo:

- varstvu javnega interesa, zlasti javni varnosti, mednarodnim odnosom, monetarni stabilnosti in stabilnosti deviznih tečajev, sodnim postopkom, inšpekcijam in preiskavam.

(...)

- zaščiti finančnih interesov ECB.

Pritožnik v svoji pritožbi Evropskemu varuhu ugovarja odločitvi ECB, ki je zavrnila njegovo potrdilno prošnjo. Pritožnik trdi, da se nobena izmed izjem iz člena 4 Sklepa ECB/1998/12 ne nanaša na statistike, do katerih bi rad imel dostop.

PREISKAVA

Mnenje Evropske centralne banke

Povzetek mnenja ECB:

ECB je pritožniku poslala najnovejše podatke o skupnih količinah evrobankovcev v obtoku in rezervah evrobankovcev glede na apoene. Poleg tega so letni podatki o tiskanju bankovcev objavljeni na spletni strani ECB. Mesečni podatki o količini evrobankovcev, ki se vrnejo v nacionalne centralne banke evrosistema, so dostopni na zahtevo.

Z delno zavrnitvijo pritožnikove prošnje za podatke je ECB ravnala na podlagi in v skladu s členom 4 Sklepa ECB/1998/12, po katerem bi razkritje podatkov lahko škodilo interesom iz tega člena.

Če bi podatke o rezervi in kroženju bankovcev na ozemlju različnih držav članic evroobmočja dali na razpolago javnosti, bi to lahko ogrozilo varnost shranjevanja bankovcev in nadaljnega transferja med nacionalnimi centralnimi bankami. S temi transferji se nadomesti (morebitno) pomanjkanje bankovcev. Poleg tega bi taki podatki lahko škodili varnosti oseb, odgovornih za rezerve in/ali tistih, ki prevažajo bankovce. Taka obrazložitev bi držala tudi, če bi bili podatki na voljo javnosti šele po dejanskem prevozu bankovcev, saj bi se še vedno lahko ugotovilo določene trende. To zlasti drži za manjše države članice, ki bi lahko imele omejeno število lokacij za shranjevanje bankovcev.

Rezerve in prevoz bankovcev sta varnostno občutljivi temi zaradi potencialno velikih vrednosti. Izvršilni svet ECB je skrbno pretehtal interese javnosti glede dostopa do tovrstnih podatkov in zaščito javnega interesa v takih primerih, zlasti vprašanje javne varnosti. Izvršilni svet se je na podlagi tega odločil, da se podatki o rezervah in prevozu bankovcev ne smejo razkriti. Ta odločitev velja tudi za podatke o preteklih prevozih, saj bi lahko tovrstni podatki vzbudili pozornost morebitnih storilcev kaznivih dejanj.

Z vidika zgoraj omenjenih varnostnih razlogov so nacionalne centralne banke evrosistema, ki dejansko upravljajo z rezervami in kroženjem evrobankovcev, in drugi odgovorni in/ali zaposleni, ki ravnajo z rezervami in sodelujejo pri prevozu (npr. policija in vojska v številnih državah članicah evroobmočja), zahtevali od ECB, da te podatke obdrži v tajnosti.

ECB pripisuje poseben pomen kar najširšemu dostopu javnosti do podatkov, da bi tako okrepila demokratično naravo organov oblasti in zaupanje javnosti v upravo. Pomemben razlog za zavrnitev dostopa do podatkov o rezervah in kroženju evrobankovcev v različnih državah članicah je nevarnost, da bi tretje osebe lahko napačno razumele podatke in zato napačno ocenile

³⁴ Sklep Evropske centralne banke z dne 3. novembra 1998 (ECB/1998/12) o dostopu javnosti do dokumentacije in arhivov Evropske centralne banke, UL L 110/30, 1999.

razpoložljivost določenih apoenov bankovcev. Zaradi tega bi lahko javnost in trgovci na drobno začeli kopičiti določene apoene bankovcev, kar bi privedlo do pomanjkanja teh apoenov (s čimer bi se dejansko uresničila "samouresničujoča se napoved"). Taka utemeljitev bi veljala tudi za podatke o rezervah posamezne države, ki bi jih objavili šele potem, ko bi bili dejansko na razpolago, saj bi se še vedno lahko ugotovili določeni trendi. ECB se je na podlagi preteklih izkušenj nacionalnih centralnih bank evrosistema odločila, da bi taki podatki lahko po nepotrebnem vznemirili javnost in povzročili nerazumno ravnanje. ECB poleg tega meni, da so podatki, ki se nanašajo na posamezne države članice, postali manj pomembni zaradi pravnega statusa enotne valute v vseh državah članicah evroobmočja in zaradi uporabe evrobankovcev za čezmejne transakcije. Evropski sistem centralnih bank (ESCB) je vzpostavil mehanizme za obnavljanje regionalnega primanjkljaja z nalaganjem dodatnih rezerv.

V tem smislu je izvršilni odbor ECB skrbno pretehtal interese javnosti glede dostopa do tovrstnih podatkov in zaščito javnega interesa. Njegov sklep je bil, da so glede na pretekle izkušnje zgoraj našeta tveganja dovolj pomembna, da upravičujejo zavrnitev objave zahtevanih podatkov.

Pripombe pritožnika

Povzetek pripomb pritožnika glede mnenja ECB:

Pritožnik je pojasnil, da želi dobiti podatke o rezervah določene države, t.j. vrednosti evrobankovcev v obtoku v določenem obdobju na ozemlju vsake države članice evroobmočja. Vrednost je lahko izražena absolutno ali relativno, kot delež skupne vrednosti evrobankovcev v obtoku na evroobmočju.

Pritožnik ne želi podatkov o prevozu evrobankovcev z ozemlja ene države članice na ozemlje druge države članice, niti o sklepih ali kriterijih ECB v zvezi s temi prevozi.

Pri zavrnitvi pritožnikove potrdilne prošnje je ECB citirala prvo in četrto alineo člena 4 Sklepa ECB/1998/12. Četrta alineja zadeva zaščito finančnih interesov ECB, vendar je iz mnenja ECB razvidno, da je nameravala navesti peto in ne četrto alineo. Ta se nanaša na "varovanje zaupnosti, če to zahteva fizična ali pravna oseba, ki je posredovala kakršne koli podatke iz dokumenta, ali če to zahteva za to osebo veljavna zakonodaja".

V mnenju ECB je omenjeno, da so druge strani, odgovorne za rezerve ali ki ravnajo z njimi in sodelujejo pri prevozu bankovcev (npr. policija in vojska v številnih državah članicah evroobmočja), zahtevale od ECB, da tovrstne podatke obdrži v tajnosti. Vendar policija in vojska nista "osebi, ki sta posredovali kakršen koli podatek", zato se za njiju ne more uporabiti peta alineja.

Poleg tega zaupnost ne nastane preprosto zato, ker bi to nekdo zahteval. Dejanska zaupnost je določena v smislu člena 8 Uredbe 2533/98³⁵. V ta namen nacionalne centralne banke (NCB) ne veljajo za "poročevalske enote", temveč za zbiralce podatkov v skladu z njihovimi obveznostmi na podlagi členov 5(1) in 5(2) Statuta ESCB in ECB. V tem smislu podatki ne bi bili zaupni kljub temu, da bi zaradi svoje narave omogočili prepoznavo NCB.

Kar zadeva varnost, pritožnik opozarja, da razlike med rezervami evrobankovcev posameznih držav običajno ne bi povzročile transferja bankovcev med nacionalnimi centralnimi bankami in da je iz člena 3(4) Sklepa ECB/2001/15 jasno razvidno, da so taki transferji izjema in ne pravilo³⁶. Iz podatkov o rezervah posameznih držav ali razlikah med njimi torej ni mogoče sklepati, ali so bili taki transferji izvršeni oziroma ali je prišlo do posebnih okoliščin, zaradi katerih bodo transferji izvršeni. Tudi če bi lahko prišli do takih zaključkov, ne bi mogli razpoznati trendov, saj se izjemne

³⁵ Uredba Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke, UL L 318/8, 1998.

³⁶ Sklep Evropske centralne banke z dne 6. decembra 2001 o izdajanju evrobankovcev (ECB/2001/15), UL L 337/52, 2001: "NCB ne izvajajo transferja svojih evro bankovcev na druge NCB in jih hranijo za ponovno izdajanje. V izjemnih primerih in v skladu s predpisi, ki jih določi Svet ECB: (...) (b) evrobankovci, ki jih hranijo NCB, se lahko zaradi logističnih razlogov v velikih količinah prerazporejajo znotraj evrosistema."

okolščine po definiciji ne morejo škodovati za trende. Utemeljitev ECB, da "bi taki podatki lahko javnost nepotrebno vznemirili in povzročili nerazumno ravnanje", predstavlja zelo nevarno idejo. Če bi idejo sprejeli, bi jo lahko vsesplošno uporabili in bi zato tehtno škodovala Izjavi o pravici dostopa do informacij, priloženi k sklepi listini Pogodbe o Evropski Uniji.

SKLEP

1 Statistični podatki o rezervah in kroženju evrobankovcev

1.1 Pritožnik ugovarja zavrnitvi njegove potrdilne prošnje s strani Evropske centralne banke (ECB) glede dostopa do statističnih podatkov o rezervah in kroženju evrobankovcev. Pritožnik utemeljuje, da se nobena izmed izjem iz člena 4 Sklepa ECB/1998/12³⁷ ne nanaša na statistične podatke, do katerih bi rad imel dostop.

1.2 ECB se zagovarja, da je pritožniku posredovala najnovejše podatke o skupni količini evrobankovcev v obtoku in rezervah glede na apoene. Razkritje statističnih podatkov o rezervah in kroženju evrobankovcev na ozemlju različnih držav članic evroobmočja bi lahko škodovalo interesom iz člena 4 Sklepa ECB/1998/12, ker bi lahko ogrozilo varovanje skladišč bankovcev in nadaljnji transfer bankovcev med nacionalnimi centralnimi bankami. Poleg tega bi lahko ti podatki ogrozili varnost oseb, odgovornih za rezerve in/ali sodelujočih pri prevozu bankovcev. To velja tudi za podatke o že izvršenih prevozih, saj bi lahko tovrstni podatki vzbudili pozornost morebitnih storilcev kaznivih dejanj. Z vidika zgoraj omenjenih varnostnih razlogov so nacionalne centralne banke in druge udeležene strani, kot sta policija in vojska, zahtevali, da ECB obdrži take podatke v tajnosti.

Po mnenju ECB bi lahko poleg tega prišlo do napačnih razlag podatkov o rezervah in kroženju bankovcev v različnih državah članicah, zaradi katerih bi bila lahko napačno ocenjena razpoložljivost določenih apoenov bankovcev. Zaradi tega bi lahko javnost in trgovci na drobno začeli kopiciti določene apoene bankovcev, kar bi privedlo do pomanjkanja teh apoenov, s čimer bi se dejansko uresničila "samouresničujoča se napoved". Ta utemeljitev bi držala tudi v primeru, če bi podatke o rezervah posamezne države objavili šele potem, ko bi bili dejansko na razpolago, saj bi bilo še vedno mogoče iz njih razbrati določene trende.

ECB je prav tako menila, da bi glede na pretekle izkušnje nacionalnih centralnih bank evrosistema taki podatki lahko nepotrebno vznemirili javnost in zato povzročili nerazumno ravnanje.

1.3 Pritožnik je v svojih pripombah na mnenje ECB pojasnil, da želi podatke o rezervah določenih držav, to je o vrednosti evrobankovcev v obtoku in sicer v določenih obdobjih na ozemlju vseh sodelujočih držav članic, izraženo absolutno ali relativno, v deležih skupne vrednosti evrobankovcev v obtoku na evroobmočju.

Pritožnik meni, da se ECB ne more sklicevati na izjemo glede zahtev za tajnost iz pete alineje člena 4 Sklepa ECB/1998/12. Z vidika varnostnih razlogov iz podatkov o rezervah določene države ali razlikah med rezervami ni mogoče sklepati o podatkih o transferjih evrobankovcev. Če bi sprejeli utemeljitev ECB, da bi lahko tovrstni podatki nepotrebno vznemirili javnosti in zato povzročili nerazumno ravnanje, bi to lahko tehtno škodovalo Izjavi o pravici dostopa do informacij, priloženi sklepi listini Pogodbe o Evropski uniji.

1.4 Evropski varuh ugotavlja, da pritožnikove pripombe pojasnjujejo vrsto podatkov, ki jih želi pridobiti od ECB. Vendar varuh meni, da je bila razlaga ECB pritožnikove prošnje sprejemljiva. Ta sklep torej obravnava, ali je imela ECB pravico zavrniti posredovanje podatkov, za katere je mislila, da jih pritožnik zahteva.

³⁷

Sklep Evropske centralne banke z dne 3. novembra 1998 (ECB/1998/12) o dostopu javnosti do dokumentacije in arhivov Evropske centralne banke, UL L 110/30, 1999.

Evropski varuh poudarja, da bi pritožnik lahko vložil novo prošnjo na ECB v skladu s Sklepom ECB/1998/12, pri čemer bi natančno opisal vrsto podatkov, ki jih želi pridobiti.

1.5 Evropski varuh razume sklicevanje ECB na zahteve za tajnost s strani nacionalnih centralnih bank, policije in vojske, saj je z njimi dokazovala svoje sklicevanje na izjeme glede javne varnosti iz prve alineje³⁸ člena 4 Sklepa ECB/1998/12 in ne na sklicevanje na peto alinejo³⁹ tega sklepa. Varuh meni, da so utemeljitve ECB glede javne varnosti sprejemljive in upravičujejo odločitev ECB o zavrnitvi dostopa do vrste podatkov, za katero je mislila, da jih pritožnik želi pridobiti.

1.6 Glede utemeljitve ECB o tveganju "samouresničujoče se napovedi", ki bi povzročila pomanjkanje določenih apoenov bankovcev, Evropski varuh meni, da člen 106 Pogodbe ES daje ECB izključno pravico za odobritev izdajanja bankovcev znotraj Skupnosti. Člen 12(1) Statuta ESCB in ECB pa določa, da izvršilni odbor ECB izvaja monetarno politiko v skladu s smernicami in sklepi Sveta ECB. Varuh se zaveda, da se koncept "samouresničujoče se napovedi" uporablja v literaturi z gospodarskega področja. Varuh poudarja, da ima ECB pri izvajanju zgoraj omenjenih pristojnosti pravico upoštevati gospodarske analize možnih učinkov "samouresničujočih se napovedi" na razvoj na monetarnem področju. Varuh zato meni, da se tovrstna analiza lahko upošteva pri izjemah glede varovanja javnega interesa iz prve alineje člena 4 Sklepa ECB/1998/12. Vendar se varuh ne strinja, da ima ECB pravico sklicevanja na utemeljitev, da bi lahko podatki o rezervah določene države nepotrebno vznemirili javnosti in povzročili nerazumno ravnanje. Varuh poudarja, da ECB nima nobenih dokazov, ki bi upravičili to utemeljitev. Poleg tega ni razvidno, da bi se ta utemeljitev nanašala na izjeme iz člena 4 Sklepa ECB/1998/12.

1.7 Zaradi razloga iz 1.5 zgoraj Evropski varuh meni, da je ECB imela pravico zavrniti dostop do vrste podatkov, za katero je mislila, da jih pritožnik želi pridobiti. Evropski varuh zato ni ugotovil nepravilnosti pri ravnanju ECB glede zavrnitve pritožnikove potrdilne prošnje.

2 Zaključek

Na podlagi preiskave Evropskega varuha glede ravnanja ECB v tem primeru ni mogoče ugotoviti nepravilnosti. Evropski varuh s tem zaključuje primer.

3.1.5 Evropsko računsko sodišče

RAČUNSKO SODIŠČE POPRAVLJA NEUPORABO PREDPISOV O DOSTOPU DO DOKUMENTOV

Sklep o pritožbi 1117/2003/GG zoper Evropsko računsko sodišče

PRITOŽBA

Junija 2003 je pritožnik, državljani Velike Britanije, pisal g. R., članu Računskega sodišča, in zaprosil za dostop do dokumentov v zvezi z revizijo, opravljeno leta 2001 v Nigru. Pritožnik je omenil, da je njegova zahteva utemeljena z "dostopom EU do informacijskih uredb".

Dostop do dokumentov, ki jih hrani Računsko sodišče, je določen s Sklepom št. 18/97, ki postavlja notranja pravila za obravnavanje vlog za dostop do dokumentov, ki jih hrani Računsko sodišče (UL

³⁸ "varovanje javnega interesa, zlasti javne varnosti, mednarodnih odnosov, monetarne stabilnosti in stabilnosti deviznih tečajev, sodnih postopkov, inšpekcij in preiskav."

³⁹ "varovanje zaupnosti, če to zahteva fizična ali pravna oseba, ki je posredovala kakršne koli podatke iz dokumenta, ali če to zahteva za to osebo veljavna zakonodaja."

1998, št. C 295, stran 1). V skladu s členom 2 tega sklepa se vse vloge posredujejo direktorju oddelka za zunanje odnose in pravne službe, ki odloči o njihovi dopustnosti. Kjer je to primerno, se od prosilca zahteva, da vlogo bolj podrobno sestavi. Sodišče lahko zavrne dostop na podlagi kriterijev, določenih v členu 4(3) navedenega sklepa. Računsko sodišče mora prosilce o odgovoru obvestiti v roku enega meseca od prejema vloge.

V skladu s členom 3(1) Sklepa št. 18/97 morajo biti vse pritožbe predložene predsedniku Računskega sodišča, prosilec pa mora biti v roku dveh mesecev obveščen o sklepu o pritožbi. Sklep mora vsebovati razloge za zavrnitev in seznaniti pritožnika o pritožnih možnostih, ki so mu na voljo.

Z elektronsko pošto dne 17. junija 2003, ki jo je v imenu g. R. poslala ga. L., je bil pritožnik obveščen, da je bila revizija resnično opravljena v Nigru junija 2001. Pošiljatelj je opozoril, da je pritožniku zaradi pravil Računskega sodišča preprečeno razkritje notranjih dokumentov, ki se nanašajo na revizijo. V tej zvezi se je skliceval na točko 6 politik in standardov komunikacije, ki jih je sprejelo Računsko sodišče na sestanku 25./26. septembra 2001 in se glasi: "Da bi zaščitili profesionalen odnos med revizorjem in revidirancem, Računsko sodišče javnosti ne sme posredovati več specifičnih informacij, kot je določeno v sprejetih poročilih." G. R. je dodal, da glede na to, da je ustrezna revizija oblikovala podlago za Posebno poročilo št. 2/2002 o izvajanju politike varne preskrbe s hrano v državah v razvoju, ki se financira iz splošnega proračuna Evropske unije, se informacija, ki bi lahko bila zanimiva za pritožnika, najde na spletni strani Sodišča.

V pritožbi Evropskemu varuhu je pritožnik zatrjeval:

- (1) Zavrnitev Računskega sodišča do dostopa do ustreznih dokumentov je v nasprotju s predpisi, ki urejajo to področje, konkretno z Uredbo št. 1049/2001 in členom 23 Kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev.
- (2) Kršen je bil člen 19 Kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ker ni bila podana informacija o tem, kako se pritožiti.

PREISKAVA

Mnenje Evropskega računskega sodišča

Računsko sodišče je v svojem mnenju navedlo, da je bilo jasno, da pritožnikova zahteva ni bila obravnavana v skladu s postopki, določenimi v Sklepu št. 18/97. Predsednik Računskega sodišča se je zato odločil, da ponovno stopi v stik s pritožnikom in ga pozove, da Računskemu sodišču posreduje podrobno navedbo vseh morebiti potrebnih dodatnih informacij in s tem omogoči službam Računskega sodišča, da zadevo preučijo skladno z notranjimi pravili Računskega sodišča.

Sodišče je predložilo kopijo svojega pisma pritožniku z dne 17. julija 2003, v katerem se je opravičilo za prvi odgovor z dne 17. junija 2003.

Pripombe pritožnika

Pritožnik ni podal pripomb.

SKLEP

1 Zavrnitev dostopa do dokumentov in opustitev posredovanja informacije o tem, kako se pritožiti

1.1 6. junija 2003 je pritožnik, državljani Velike Britanije, pisal g. R., članu Računskega sodišča, in zaprosil za dostop do dokumentov v zvezi z revizijo, opravljeno leta 2001 v Nigru. Po elektronski pošti, ki jo je 17. junija 2003 v imenu g. R. poslala ga. L., je bil pritožnik obveščen, da je bila revizija resnično opravljena v Nigru junija 2001, vendar da pravila Računskega sodišča preprečujejo razkritje notranjih dokumentov, ki se nanašajo na revizijo. V pritožbi Evropskemu varuhu je pritožnik

navedel, da mu je Evropsko računsko sodišče po krivici zavrnilo dostop do zadevnih dokumentov in da ga ni obvestilo o tem, kako naj se pritoži proti sklepu, ki zavrača njegovo vlogo.

1.2 Evropsko računsko sodišče je v svojem mnenju navedlo, da je bilo jasno, da se pritožnikova zahteva ni obravnavala v skladu s postopki, določenimi v Sklepu št. 18/97, ki določa notranja pravila za obravnavanje vlog za dostop do dokumentov, ki jih hrani Računsko sodišče⁴⁰. Predsednik sodišča se je zato odločil ponovno stopiti v stik s pritožnikom in ga pozvati, da Računskemu sodišču posreduje podrobno navedbo vseh morebiti potrebnih dodatnih informacij in s tem omogoči službam Računskega sodišča, da zadevo preučijo skladno z notranjimi pravili Računskega sodišča.

1.3 Evropski varuh meni, da je Računsko sodišče na ta način ustrezno ukrepalo v odgovoru na pritožbo.

2 Zaključek

Na podlagi preiskav Evropskega varuha glede te pritožbe in upoštevanja ukrepov, ki jih je sprejela institucija po tem, ko je bila obveščena o pritožbi, se zdi, da ni bilo nepravilnosti s strani Evropskega računskega sodišča. Evropski varuh zato primer zaključuje. Pritožnik je seveda upravičen vložiti novo pritožbo, če bi Računsko sodišče po ponovni preučitvi njegove pritožbe zavrnilo dostop do ustreznega dokumenta.

3.1.6 Evropska konvencija

DOSTOP DO DNEVNIH REDOV IN ZAPISNIKOV EVROPSKE KONVENCIJE

Sklep o pritožbi 1795/2002/IJH, v zvezi z Evropsko konvencijo

PRITOŽBA

Oktobra 2002 je nevladna organizacija za promocijo evropskega državljanstva (European Citizen Action Service - ECAS) na Evropskega varuha naslovila pritožbo zoper Evropsko konvencijo in Svet.

Ta sklep obravnava samo pritožbo zoper Konvencijo. Preiskava Evropskega varuha glede pritožbe zoper Svet je bila obravnavana v posebnem sklepu (glej oddelek 3.1.2).

Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

Pritožnik se je za dostop do dnevni redov in zapisnikov predsedstva Evropske konvencije obrnil na Svet. Julija 2002 je Svet pritožniku odgovoril in med drugim pojasnil, da je Evropska konvencija organ, ki je ločen od Sveta in da je generalni sekretariat Sveta posredoval njegovo zahtevo sekretariatu Konvencije.

Pritožnik je nato, v zvezi z zgoraj omenjeno zahtevo Svetu za dostop do dnevni redov in zapisnikov predsedstva, pisal generalnemu sekretarju Konvencije, g. Johnu KERRU. Generalni sekretar je pritožniku odgovoril 18. septembra 2002 in med drugim navedel, da *“vidi resen problem glede izdajanja osnutka gradiva, ki ga je pripravil sekretariat in ga predsedstvo ni ali še ni potrdilo, oziroma njegovih navodil sekretariatu za spremembe. Konvencija meni, da bi predsedstvo za izvedbo svojega dela moralo uživati položaj ex ante zaupnosti; njen izdelek je v celoti javen, vendar mora biti postopek priprave zaupen.”*

⁴⁰

UL 1998, št. C 295, str. 1.

Pritožnik je svojo pritožbo (nevladne organizacije) varuhu izrazil v obliki zahtev po preiskavi, potrditvi ali ugotovitvi določenih zadev. Pritožnik je tudi razložil, da je razlog za zahtevo po dostopu do dnevnih redov in zapisnikov predsedstva, da bi NVO (nevladne organizacije) dobile vnaprej ustrezno obvestilo o tem, kaj se pripravlja v Konvenciji.

Pritožba torej vsebuje naslednjo navedbo zoper Evropsko konvencijo:

Sekretariat Evropske konvencije se je neustrezno odzval na pritožnikovo zahtevo po dostopu do dnevnih redov in zapisnikov predsedstva.

PREISKAVA

Evropski varuh je najprej preučil dopustnost pritožbe. Zaradi razlogov, navedenih v razdelku 1 spodnjega sklepa, je varuh prišel do začasnega sklepa, da je Evropska konvencija organ Skupnosti v smislu člena 195 ES in tako znotraj pristojnosti Evropskega varuha, kar zadeva možne nepravilnosti v njenih dejanjih.

Evropski varuh je zato posredoval pritožbo predsedniku Evropske konvencije, g. Valeryju GISCARDU D'ESTAINGU, da poda mnenje. Varuh je navedel, da bi stališča predsednika na vprašanje glede utemeljenosti pritožbe bila dobrodošla in izrazil upanje, da bo, v vsakem primeru, odgovoril na pritožnikovo navedbo.

Mnenje predsednika Evropske konvencije

Predsednik Evropske konvencije je podal naslednje mnenje:

Dokumenti Konvencije ne spadajo v področje uporabe Uredbe 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Vendar je bila stalna politika Konvencije splošni javnosti nuditi čim več gradiva (vključno z vsemi uradnimi dokumenti Konvencije), predvsem s takojšnjo objavo na spletni strani.

Vloga predsedstva je pripraviti delo Konvencije. To nalogo lahko učinkovito opravlja le, če ima možnost razpravljati brez prisotnosti javnosti. Vsi dokumenti, ki izhajajo iz razprav predsedstva, so takoj dostopni z objavo na spletni strani Konvencije. Če bi morali biti dostopni tudi dnevni redi in zapisniki predsedstva, bi tvegali, da bi predsedstvo postalo bolj predmet razprav Konvencije, kot pa spodbuda zanje. Dosedanje izkušnje kažejo, da so to v veliki meri razumeli in sprejeli člani Konvencije, ki niti sami nimajo dostopa do dnevnih redov in zapisnikov predsedstva.

Pritožnik še navaja, da bodo, brez dostopa do dnevnih redov in zapisnikov predsedstva, NVO (nevladne organizacije) imele težave pri pridobivanju predhodnih obvestil o tem, kaj se pripravlja na Konvenciji. Tega ne sprejemam. Na koncu vsakega plenarnega zasedanja vedno napovem glavne točke za naslednje (in včasih celo za še nadaljnje) zasedanje. Sekretariat jih zapiše v sklepne beležke in objavi na spletni strani. Podrobni dnevni redi za vsako plenarno zasedanje so objavljeni takoj, ko jih predsedstvo potrdi. Javnost je tako enako dobro obveščena o programu in vsebini plenarnega prihodnjega zasedanja, kot člani Konvencije.

Mnenje pritožnika

Pritožnik je o mnenju, ki ga je prejel od predsednika Konvencije, navedel naslednje:

Evropska konvencija je organ, ki je predmet Pogodbe in Uredba 1049/2001 bi morala zanj veljati. Čeprav je člen 255 ES omejen na dokumente Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, ga moramo postaviti v zgodovinski okvir, kar pomeni, da so se pravila ravnanja glede dostopa do dokumentov s pomočjo Evropskega varuha razširila iz treh institucij na agencije, ki so jih le-te ustanovile. Svet in Evropski parlament sta zato z zakonodajo, ki temelji na členu 255 ES, razširila njeno področje preko treh institucij.

Odstavek 8 preambule Uredbe 1049/2001 navaja: "Za zagotavljanje popolne uporabe te uredbe v vseh dejavnostih Unije, morajo vse agencije, ki so jih ustanovile institucije, uporabiti načela, določena

v tej uredbi." To označuje namen Sveta in Evropskega parlamenta, da zagotovita najširši možen dostop do dokumentov z razširjenjem področja veljavnosti uredbe, ki pokriva vse dejavnosti.

Ta namen podpira odstavek 2, skupne izjave z dne 30. maja 2001, ki pojasnjuje, da je cilj zagotoviti, da ta uredba obsega vse institucije in organe ter na ta način tudi Konvencijo.

V zvezi z zmožnostjo NVO, da dobijo predhodna obvestila o tem, kaj se pripravlja na Konvenciji, pritožnik priznava in upošteva dejstvo, da predsednik na koncu vsakega plenarnega zasedanja napove glavne točke za naslednje (in včasih celo za še nadaljnje) zasedanje, vendar je lahko kljub temu zelo težko pridobiti predhodno obvestilo o tem, kaj se pripravlja na Konvenciji. Obveščanje z enega zasedanja do drugega ni zadostno. To težavo bi bilo treba upoštevati zlasti v zvezi z NVO, ki so izven Bruslja in v državah kandidatkah. Če se takšne organizacije želijo udeležiti plenarnega zasedanja Konvencije, bi bilo zaželeno še predčasnejše obveščanje.

Pritožnik razume, da je predsedstvo zmožno pripraviti delo Konvencije in delovati učinkovito le, če ohrani možnost razpravljati brez prisotnosti javnosti. Pritožnik tudi razume potrebo po zaupnosti pri pripravi besedil, ko se še oblikujejo. Težje je razumeti, da bi bili dnevni redi predsedstva tako sporni, da bi njihova objava lahko motila delo Konvencije. Zapisniki so morda bolj občutljivi za takšne probleme. To bi lahko premagali z omogočanjem delnega dostopa. Pritožnik ne želi preveriti stališč posameznih članov predsedstva, ampak le pridobiti predhodno obvestilo o tem, kaj se pripravlja.

Postalo je očitno, da številni člani Konvencije niso zadovoljni s trenutnim stanjem glede dostopa do dokumentov in diskretnostjo predsedstva. Številni člani Konvencije iz štirih najmanjših strank v Konvenciji, ki v predsedstvu niso zastopane, so razpošiljali pritožbo o dostopu do dokumentov predsedstva.

Ob upoštevanju zgoraj navedenega pritožnik od Evropskega varuha zahteva:

- Da ugotovi, da Konvencija ni izven obsega pogodb in da preuči, ali se Uredba 1049/2001 nanaša nanjo.
- Da preuči zahtevo pritožnika za polni dostop do dnevnih redov sej predsedstva in pritožnikove predloge glede dostopa do zapisnikov ali poročil sej predsedstva.
- Da premisli o tem, da bi junija, na koncu dela Konvencije, bil zagotovljen polni dostop do vseh dokumentov, ki sedaj niso dostopni splošni javnosti. To bo koristilo mnogim, posebno številnim akademikom in raziskovalcem, ki spremljajo delo Konvencije.

NADALJNJE PREISKAVE

Po natančni preučitvi mnenja, ki ga je podal predsednik Evropske konvencije in pripomb pritožnika je Evropski varuh menil, da je potrebno opraviti nadaljnje preiskave. Predsednika Evropske konvencije je zaprosil, da poda pripombe glede pritožnikovih stališč o težavah, ki se lahko pojavijo NVO pri pravočasnem pridobivanju informacij o tem, kaj se pripravlja na Konvenciji, da lahko načrtujejo svoje dejavnosti. Varuh je tudi zaprosil, da ga obvestijo, če bodo dnevni redi in zapisniki predsedstva Konvencije na koncu dela Konvencije postali javno dostopni.

Odgovor Evropske Konvencije

Generalni sekretar Konvencije, g. John KERR, je odgovoril na prošnjo Evropskega varuha za nadaljnje informacije.

V zvezi z možnostjo NVO po pridobivanju predhodnih informacij je generalni sekretar v odgovoru omenil, da je pritožnik pravilno navedel, da je običajno, da predsednik Konvencije na koncu vsakega plenarnega zasedanja napove glavne točke za naslednje zasedanje oziroma nadaljnja zasedanja. Iz narave dela Konvencije sledi, da je predsedstvu težko načrtovati svoje delo daleč vnaprej s kakršno koli gotovostjo (če bo posebno vprašanje obravnavano v dokumentu Konvencije ali v delovni skupini ali na predlog predsedstva, potrebovalo obširno plenarno razpravo, je odvisno

od odziva Konvencije na to vprašanje). Kolikor je bilo takšno načrtovanje mogoče, je bila Konvencija obveščena, vse takšne informacije pa so bile dostopne javnosti na spletni strani Konvencije.

V zvezi z vprašanjem, ali bodo na koncu dela Konvencije dnevni redi in zapisniki predsedstva dostopni javnosti, je generalni sekretar Konvencije izjavil, da ne vidi razloga, zakaj dokumenti na tej stopnji ne bi bili javni. To je vprašanje, na katero bo predsedstvo moralo odgovoriti na koncu Konvencije, ko bo odločalo o tem, kako najboljšo zagotoviti, da bo delovanje Konvencije, ki je bilo zelo pregledno za udeležence in tiste, ki jih zadeva zdaj, ostalo dostopno in razumljivo za tiste, ki prihajajo za nami ter za zgodovinarje, ki bodo presojali, kako odgovorno smo izpeljali naložene obveznosti.

Pripombe pritožnika

Pripombe pritožnika v povzetku vsebujejo naslednje:

Pritožnik se popolnoma zaveda in ceni odprt način delovanja Konvencije, vključno s hitro objavo dokumentov predsedstva. Pritožba je omejena na zaupnost dnevnih redov in zapisnikov sej predsedstva.

Pritožnik pozdravlja predlog generalnega sekretarja, da bodo po odločitvi predsedstva dnevni redi in zapisniki predsedstva lahko postali dostopni na koncu dela Konvencije.

Pritožnik želi, da Evropski varuh predlaga predsedstvu Konvencije, da bi po koncu dela Konvencije vsi dokumenti bili razvrščeni in organizirani na način, ki bi olajšal dostop javnosti. Na primer, javnost bi morali obvestiti kje lahko najdejo dokumente Konvencije v tiskani ali v elektronski obliki v osrednji knjižnici ali v registrih dokumentov. Pritožnik je tudi izrazil skrb, da v končnih stopnjah pogajanj v Konvenciji to pomembno vprašanje ne bo zadovoljivo rešeno.

SKLEP

1 Dopustnost pritožbe zoper Evropsko konvencijo

1.1 Ta primer obravnava pritožbo v imenu nevladne organizacije za promocijo evropskega državljanstva (European Citizen Action Service - ECAS) zoper pomanjkanje dostopa do dnevnih redov in zapisnikov predsedstva Evropske konvencije.

1.2 Ob preverjanju dopustnosti pritožbe je Evropski varuh navedel, da je bila Evropska konvencija ustanovljena na podlagi Laekenske deklaracije Evropskega sveta in da ni pravnega instrumenta v nacionalnem ali mednarodnem pravu oziroma pravu Skupnosti, ki formalno ustanavlja Konvencijo. Konvencija ima lastno strukturo in naloge in jo moramo zato obravnavati ločeno od Evropskega sveta in Sveta Evropske unije. Poleg tega se Konvencija financira, vsaj posredno, iz proračuna Skupnosti. Evropski varuh je zato začasno ugotovil, da je Konvencija organ Skupnosti v okviru člena 195 ES in je tako glede morebitnih nepravilnosti v njenih dejanjih v pristojnosti Evropskega varuha.

1.3 Evropski se zaveda, da se Konvencija, tako kot Evropski parlament, ukvarja s političnim delom in da pritožba zoper njeno politično delo ne bi sprožila vprašanja morebitne nepravilnosti. Ta primer zadeva odgovor sekretariata na prošnjo za dostop do dokumentov, ki je upravna zadeva.

1.4 Evropski varuh je obvestil predsednika Evropske konvencije o zgornjih analizah in ga prosil za mnenje o dopustnosti pritožbe. Odgovor predsednika tega dela ni pojasnil. Evropski varuh zato ne vidi razloga za zavrnitev njegove začasne ugotovitve, da je Konvencija organ Skupnosti v okviru člena 195 ES in je tako glede morebitnih nepravilnosti v njenih dejanjih v pristojnosti Evropskega varuha.

2 Zahteva pritožnika za dostop do dnevnih redov in zapisnikov predsedstva Evropske konvencije

2.1 Pritožnik navaja, da sekretariat Evropske konvencije ni pravilno odgovoril na njegovo zahtevo po dostopu do dnevnih redov in zapisnikov predsedstva. Razlog za pritožnikovo zahtevo je omogočiti NVO ustrezno predhodno obvestilo o tem, kaj se pripravlja na Konvenciji.

2.2 V svojih pripombah je pritožnik zagovarjal mnenje, da je cilj Skupne izjave z dne 30. maja 2001 zagotoviti, da so vse institucije in organi ter tako tudi Konvencija zajeti v Uredbi 1049/2001. Pritožnik zahteva, da se na koncu dela Konvencije zagotovi polni dostop do vseh dokumentov, ki sedaj niso v splošni rabi.

2.3 Po mnenju predsednika Konvencije dokumenti Konvencije ne sodijo v področje uporabe Uredbe 1049/2001. Vendar je bila stalna politika Konvencije splošni javnosti nuditi čim več gradiva. Vloga predsedstva je pripraviti delo Konvencije. To nalogo lahko učinkovito opravlja le, če ima možnost razpravljati brez prisotnosti javnosti. Če bi morali biti dostopni tudi dnevni redi in zapisniki predsedstva, bi tvegali, da bi predsedstvo postalo bolj predmet razprav Konvencije, kot pa spodbuda zanje. Širša javnost je enako dobro obveščena o programu in vsebini prihodnjega plenarnega zasedanja, kot člani Konvencije.

V zvezi z vprašanjem, ali bodo na koncu dela Konvencije dnevni redi in zapisniki predsedstva dostopni javnosti, generalni sekretar Konvencije ne vidi razloga, zakaj ti dokumenti na tej stopnji ne bi bili javni. To je vsekakor vprašanje, na katerega bo moralo predsedstvo samo najti odgovor na koncu Konvencije.

2.4 Evropski varuh pravic navaja, da se Uredba 1049/2001⁴¹ sklicuje na dokumente Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije in da predpisi Uredbe 58/2003 veljajo tudi za izvajalske agencije.⁴² Konvencija ni del Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije, niti ni agencija v smislu Uredbe 58/2003. Zato Evropski varuh meni, da Uredba 1049/2001 kot taka ne velja za dokumente Konvencije.

2.5 Evropski varuh opozarja, da je po opravljenih dveh preiskavah na lastno pobudo naslovil osnutke priporočil na institucije in organe Skupnosti, naj sprejmejo pravila o dostopu javnosti do dokumentov kot odraz dobrega upravljanja.⁴³ Skoraj vsi so to storili.⁴⁴

2.6 Evropski varuh meni, da je Konvencija sprejela politiko omogočiti javnosti dostop do čim več gradiva. Varuh opozarja na to, da se ta politika ujema s ciljem Uredbe 1049/2001, ki je zagotoviti največji možen dostop do dokumentov. V zvezi s tem varuh navaja, da skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z dne 30. maja 2001⁴⁵ poziva institucije in organe, da sprejmejo notranja pravila o dostopu javnosti do dokumentov, ki upoštevajo načela in omejitve Uredbe 1049/2001.

Glede na zgoraj navedeno Evropski varuh meni, da se je pri preverjanju, ali obstajajo nepravilnosti pri izvajanju politike Konvencije glede omogočanja dostopa javnosti do čim več možnega gradiva, koristno sklicevati na izjeme, ki jih vsebuje Uredba 1049/2001.

⁴¹ Uredba 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, 2001 UL L 145/43.

⁴² Uredba Sveta 58/2003 z dne 19. decembra 2002 določa statut izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti, 2003 UL L 11/1.

⁴³ Glej Posebno poročilo evropskega varuha človekovih pravic Evropskemu parlamentu po opravljeni preiskavi na lastno pobudo glede dostopa javnosti do dokumentov, z dne 15. decembra 1997, kakor tudi sklepe glede Evropske centralne banke, Evropske agencije za varstvo in zdravje pri delu, Urada Skupnosti za rastlinske sorte in Europola po opravljeni preiskavi na lastno pobudo OI/1/99/IJH.

⁴⁴ Na primer Računsko sodišče, 1998 UL C 295/1; Evropska centralna banka, 1999 UL L110/30; Evropska investicijska banka, 1997 UL C 243/13; Ekonomsko-socialni odbor, 1997 UL L 339/18 in Odbor regij, 1997 UL L 351/70.

⁴⁵ Skupna izjava o Uredbi (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145/43 z dne 31.5.2001) 2001 UL L 173/5.

2.7 V skladu s prvim odstavkom člena 4 (3) Uredbe 1049/2001 se dostop do dokumenta, ki ga je institucija sestavila za notranjo uporabo in ki se nanaša na zadevo, o kateri institucija odločitve ni sprejela, zavrne, če bi razkritje dokumenta resno oslabilo postopek odločanja institucije, razen če prevlada javni interes za razkritje.

Evropski varuh meni, da je predsednik Konvencije podal utemeljeno razlago, zakaj bi razkritje dnevnih redov in zapisnikov predsedstva, preden Konvencija zaključi svoje delo, resno oslabilo postopek odločanja Konvencije. Nadalje varuh ne meni, da argumenti pritožnika vzpostavljajo prevladujoč javni interes za razkritje. Zato varuh ne ugotavlja nepravilnosti pri zavrnitvi dostopa javnosti do dnevnih redov in zapisnikov predsedstva, preden Konvencija ne zaključi s svojim delom.

Evropski varuh opozarja na to, da se gornja ugotovitev nanaša le na zavrnitev dostopa javnosti do dnevnih redov in zapisnikov predsedstva. Varuh vic ne zavzema stališča glede spornih vprašanj o odprtosti odnosa med predsedstvom in člani Konvencije, saj se ta vprašanja nanašajo na politično delo Konvencije.

2.8 Kar zadeva vprašanja, ali bodo dnevni redi in zapisniki predsedstva na koncu dela Konvencije dostopni javnosti, Evropski varuh poudarja, da drugi odstavek člena 4 (3) Uredbe 1049/2001 določa, da se dostop do dokumentov, ki vsebujejo mnenja za notranjo uporabo, zavrne tudi po sprejetju odločitve, če bi razkritje dokumenta resno oslabilo postopek odločanja institucije, razen če ne prevlada javni interes za razkritje.

Težko je trditi, da bi postopek odločanja Konvencije lahko bil oslabljen potem, ko je Konvencija že končala svoje delo. Evropski varuh se zato strinja z generalnim sekretarjem Konvencije, da ni razloga, zakaj dokumenti na tej stopnji ne bi bili javni.

2.9 V končnih pripombah je pritožnik izrazil skrb, da v zaključnih fazah pogajanj v Konvenciji tega pomembnega vprašanja ne bi zadovoljivo rešili.

Evropski varuh razume, da se od Konvencije pričakuje, da bo končala svoje delo do konca junija 2003. Zato varuh meni, da ne bi bilo modro zavlačevati z odločitvijo samo zato, da se preverijo dejstva, ki skrbijo pritožnika.

Pismo Evropskega varuha predsedniku Konvencije ga obvešča o tej odločitvi in navaja ugotovitev, podrobno obrazloženo v drugem odstavku točke 2.8 zgoraj, ki se nanaša na dostop javnosti do dokumentov Konvencije po tem, ko je Konvencija zaključila svoje delo. V pismu je tudi izraženo stališče varuha, da bi bilo v skladu z načeli dobrega upravljanja Konvencije, če bi za zagotovitev takšnega dostopa čim prej ustrezno ukrepali. Evropski varuh bo predsedniku Konvencije posredoval tudi praktične predloge pritožnika iz njegovih končnih pripomb glede prihodnjega dostopa javnosti do dokumentov Konvencije.

3 Zaključek

Zaradi razlogov, pojasnenih v točkah 2.7 in 2.9. zgoraj, Evropski varuh meni, da Evropska konvencija ni naredila nepravilnosti in da nadaljnje preiskave glede pritožbe niso utemeljene. Evropski varuh s tem primer zaključuje.

Opomba: Po zaključku dela Konvencije 10. junija 2003 so bili dnevni redi in povzetki postopkov objavljeni na spletni strani Konvencije na naslednjem naslovu: <http://european-convention.eu.int/docpraes.asp?lang=EN>

3.1.7 Evropski urad za boj proti prevaram

DOMNEVNA NEIZVRŠITEV USTREZNE PREISKAVE

Sklep o pritožbi 1625/2002/IJH zoper Evropski urad za boj proti prevaram

PRITOŽBA

Septembra 2002 je nekdanja uradnica Komisije pri Evropskem varuhu vložila pritožbo zoper Evropski urad za boj proti prevaram (OLAF).

Po navedbah pritožnice so pomembna naslednja dejstva:

3. novembra 2000, ko je pritožnica delala na Komisiji kot vodja enote generalnega direktorata za raziskave, je opozorila OLAF na določene nepravilnosti pri financiranju projekta.

23. julija 2001 se je pritožnica sestala z dvema uradnikoma OLAF-a in podpisala zapisnik pogovora. O izidu preiskave OLAF-a ni bila nikoli obveščena. Naknadno je ugotovila, da sta uradnika, s katerima se je sestala, zapustila OLAF, da vodja raziskave projekta ni bil zaslišan in da je bila pogodba za projekt podpisana v začetku leta 2002 po znatnih spremembah tehnične priloge. Pritožnica se sprašuje, če je enota OLAF, ki je odgovorila na medsektorsko posvetovanje o tem projektu, vedela, da se je pritožila glede projekta.

Pritožnica navaja, da OLAF zadeve ni ustrezno raziskal in da je nikoli ni obvestil o izidu. Pritožnica zahteva, da jo OLAF obvesti o tem, ali je vodil preiskavo, kakšen je bil izid in če je enota OLAF, ki je odgovorila na medsektorsko posvetovanje, preden je bil projekt v začetku leta 2002 odobren, vedela za njeno pritožbo.

PREISKAVA

Mnenje Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF)

Mnenje OLAF-a v povzetku vsebuje naslednje:

Trditev, da OLAF ni izvršil ustrezne preiskave

V skladu s sporočilom pritožnice OLAF-u z dne 3. novembra 2000 je bila znanstvena in tehnična ocenitev predloga projekta z dne 24. julija 2000 negativna.

Generalni direktor generalnega direktorata Komisije za raziskave (GD RTD) je dne 25. oktobra 2000 obvestil predstojnika kabineta odgovornega komisarja, da so pogajanja s pritožnico septembra 1999 pripeljala do nezadovoljivih izidov. Zato se je odločil zaprositi g. B, svetovalca direktorja, da doseže dogovor s koordinatorjem projekta, da se do konca novembra 2000 projekt zaključi v zadovoljivi meri.

- Pritožnično sporočilo navaja, da je glede na nasprotja med dvema zgoraj omenjenima premislekoma pritožnica vložila pritožbo na podlagi člena 90 (2) kadrovskih predpisov.

Generalni direktor OLAF-a je potrdil prejem te informacije dne 11. decembra 2000 in od pritožnice zahteval, da posreduje vse razpoložljive informacije, ki se nanašajo na domnevne nepravilnosti. 22. januarja 2001 je pritožnica predložila številne dodatne dokumente, ki se nanašajo na pogajanja in razprave o projektu. Informacije niso izkazale, da so se pojavile nepravilnosti. Zato je OLAF 27. februarja 2001 začel notranjo preiskavo. Zbrane so bile naslednje informacije:

- 24. marca 2001 je generalni direktor GD RTD poslal OLAF-u obsežno poročilo z informacijami;
- 23. julija 2001 so se preiskovalci OLAF-a sestali s pritožnico. Ta je potrdila, da po njenem vedenju ni bilo znakov goljufije, toda začetek projekta je bil odobren kljub slabostim, ki so bile ugotovljene v znanstvenem vrednotenju;
- 27. avgusta 2001 je pritožnica poslala pisni dodatek k z razgovoru.
- Na podlagi te informacije je bilo 1. februarja 2002 sprejeto končno poročilo, ki je predlagalo zaključek primera brez nadaljevanja. Generalni direktor OLAF-a je to priporočilo sprejel. OLAF je tako vodil povsem ustrezno preiskavo trditev pritožnice, po kateri je ugotovil, da ni bilo nepravilnosti in da nadaljnji ukrepi niso potrebni.

Trditve, da OLAF ni obvestil pritožnice

Uredba 1073/1999 vsebuje pravila o tem, kdo mora biti obveščen o izidu preiskave OLAF-a. Člen 8 določa, da je informacija, pridobljena v postopku notranje preiskave, poslovna skrivnost in razen osebam znotraj institucij Evropskih skupnosti ali državam članicam, katerih delo zahteva, da to vedo, ne sme biti posredovana. Člen 9 določa, da se mora končno poročilo primera, ki vsebuje strnjen pregled informacij, zbranih med preiskavo, poslati sodnim organom zadevne države članice in zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji v nadaljnje ukrepanje.

12. julija 2002 je pritožnica OLAF-u poslala sporočilo in v njem zahtevala, da jo obvestijo o izidu preiskave. 5. avgusta 2002 je OLAF pripravil odgovor, vendar ji ga niso nikoli poslali, saj se je s 1. avgustom 2002 upokojila. 9. avgusta 2002 je OLAF poslal sporočilo vodji enote GD RTD, v katerem je navedel zaključke preiskave.

Medsektorsko posvetovanje

OLAF nima dokaza, da se je o tem projektu posvetoval v okviru medsektorskih posvetovanj. Obstaja le pisna korespondenca med generalnim direktorjem GD RTD in OLAF-om o tem, ali naj se financiranje projekta nadaljuje, medtem ko traja preiskava. Generalni direktor GD RTD je 14. maja 2001 poslal pismo generalnemu direktorju OLAF-a, v katerem je razložil, da bo Komisiji predlagal financiranje tega projekta, ker ni nasprotnih razlogov. 20. maja 2001 je generalni direktor OLAF-a odgovoril, da preiskava še traja, vendar iz informacije, ki jih je OLAF takrat imel, niso izhajali razlogi za odsvetovanje nadaljevanja financiranja projekta.

OLAF je k svojemu mnenju priložil kopije ustreznih dokumentov.

Pripombe pritožnice

Pripombe pritožnice na mnenje OLAF-a v povzetku vsebujejo naslednje:

Preiskovalec, odgovoren za preiskavo, v svojih zaključkih trdi, da noben element v lasti OLAF-a ne dokazuje obstoja nepravilnosti ki bi bile v okviru pristojnosti OLAF-a. Trije elementi, vključeni v primer z ustreznimi dokazili, med preiskavo niso bili upoštevani:

- (a) Ocenjevanje predloga je bilo nepravilno, ker:
 - ni bil spoštovan veljavni postopek
 - sta v zvezi s formularjem o primernosti, ki je jasno navajal, da je zahteva za predlog anonimna, dva od štirih strokovnjakov negativno odgovorila na bistveno merilo primernosti, strokovnjak iz države upravičenke pa ni podpisal formularja, ki jamči anonimnost,
 - je v obeh fazah ocenjevanja, znanstveni in regionalni, bil vključen strokovnjak iz države upravičenke.
- (b) Tudi navodilo za pozitivno zaključitev primera je bilo nepravilno in morda nezakonito.
- (c) Presenetljivo, če ne nepravilno, je, da je odobritev subvencije odvisna izključno od začasnega uslužbenca. Dejansko je začasna uslužbenka, ki je bila odgovorna za primer v času ocenjevanja,

omenjenem pod (a) zgoraj, kljub spremembi njenih obveznosti v enoti, spremljala primer do izgube nekdanjih obveznosti pritožnice kot vodje enote. Ista začasna uslužbenka je ponovno odgovorna za operativne vidike projekta, čeprav enota, h kateri je pritožnica dodeljena, ne izvršuje operativnih nalog in naj ne bi vodila projektov.

SKLEP

1 Trditev, da OLAF ni izvršil ustrezne preiskave

1.1 Pritožnica je bila na Komisiji vodja enote generalnega direktorata za raziskave. Novembra 2000 je opozorila Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) na določene nepravilnosti pri financiranju projekta. Pritožnica trdi, da OLAF zadeve ni ustrezno raziskal in navaja tri elemente, za katere sklepa, da niso bili obravnavani, čeprav so bili vključeni v primer z ustreznimi dokazili.

1.2 Generalni direktor OLAF-a je od pritožnice zahteval, da posreduje vse razpoložljive informacije glede domnevnih nepravilnosti. Ker pridobljene informacije niso dokazale, da so se nepravilnosti zgodile, je OLAF začel notranjo preiskavo. Preiskava je zbrala informacije generalnega direktorja GD RTD in pritožnice. Generalni direktor GD RTD je poslal obsežno poročilo. Preiskovalci OLAF-a so se pogovarjali s pritožnico, ki je potrdila, da kolikor je njej znano, ni bilo znakov goljufije, začetek projekta pa je bil odobren kljub slabostim, ki so bile ugotovljene v znanstvenem vrednotenju. Pritožnica je pozneje poslala pisni dodatek k razgovoru. Na podlagi te informacije je bilo 1. februarja 2002 sprejeto končno poročilo, ki je predlagalo zaključek primera brez nadaljevanja. Generalni direktor OLAF-a je to priporočilo sprejel. OLAF je k svojemu stališču priložil kopije ustreznih dokumentov.

1.3 Evropski varuh opozarja, da je vložena pritožba zoper OLAF. Zato Varuh ni izvedel preiskave o tem, kako Evropska komisija obravnava projekt. Preiskava Varuha se ukvarja z vprašanjem, ali je pri OLAF-u prišlo do nepravilnosti v zvezi z upravno preiskavo, ki jo je začel na podlagi informacij, ki jih je dobil od pritožnice.

1.4 Evropski varuh navaja, da člen 1(3) Uredbe 1073/1999⁴⁶ določa, da OLAF izvaja upravne preiskave za:

- boj proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejanjem, ki vplivajo na finančne interese Evropske skupnosti,
- preiskovanje resnih zadev v ta namen v zvezi z izvajanjem službenih dolžnosti, ki pomenijo zanemarjanje delovnih nalog uradnikov in drugih uslužbencev Skupnosti, ki bi lahko imeli za posledico disciplinski oziroma kazenski postopek, (...)

1.5 Evropski varuh meni, da načela dobrega upravljanja zahtevajo, da se upravne preiskave OLAF-a izvedejo natančno, pravično in nepristransko. Varuh v dokazni dokumentaciji, pridobljeni od OLAF-a in pritožnice, ne najde ničesar, kar bi kazalo na to, da se preiskava OLAF-a v tem primeru ni ravnala po načelih dobrega upravljanja. Evropski varuh meni, da je OLAF upravičeno sklepal, da informacije, s katerimi je razpolagal, niso pokazale nepravilnosti v okviru pristojnosti OLAF-a. Evropski varuh tako ni našel nepravilnosti v zvezi s tem vidikom pritožbe.

2 Trditev, da OLAF ni obvestil pritožnice

2.1 Pritožnica navaja, da je OLAF ni nikoli obvestil o izidu preiskave. Trdi, da bi jo OLAF moral obvestiti o tem, ali je opravil preiskavo in o njenem izidu.

2.2 OLAF dokazuje, da Uredba 1073/1999 vsebuje pravila o tem, kdo mora biti obveščen o izidih preiskave OLAF. Člen 8 te uredbe določa, da je informacija, pridobljena v postopku notranje preiskave, poslovna skrivnost in razen osebam znotraj institucij Evropskih skupnosti ali državam

⁴⁶ Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam UL L 136/1 z dne 31.5.1999.

članicam, katerih delo zahteva, da to vedo, ne sme biti posredovana. Člen 9 določa, da se mora končno poročilo primera, ki vsebuje strnjen pregled informacij zbranih med preiskavo, poslati sodnim organom zadevne države članice in zadevni instituciji, organu, uradu ali agenciji v nadaljnje ukrepanje. 12. julija 2002 je pritožnica OLAF-u poslala sporočilo in zahtevala, da jo obvestijo o izidu preiskave. 5. avgusta 2002 je OLAF pripravil odgovor, vendar ji ga niso nikoli poslali, saj se je s 1. avgustom 2002 upokojila. 9. avgusta 2002 je OLAF poslal sporočilo vodji enote GD RTD, kjer je navedel zaključke preiskave.

2.3 Evropski varuh opozarja, da je OLAF svojemu stališču o pritožbi priložil kopijo končnega poročila, s tem da je vedel, da bodo mnenje in njegove priloge posredovane pritožnici kot del običajnega postopka preiskave Evropskega varuha. Evropski varuh zato ne razume sklicevanja OLAF-a, da so mu določbe Uredbe 1073/1999 preprečile posredovanje izidov preiskave pritožnici. Evropski varuh sklepa, da je OLAF ustrezno ukrepal, da bi uredil ta vidik pritožbe, in sicer z obveščanjem pritožnice o izidih njegove preiskave med preiskavo Evropskega varuha. Nadaljnje preiskave Evropskega varuha zato niso potrebne.

3 Zahteva po obveščanju o medsektorskem posvetovanju

3.1 Pritožnica trdi, da bi jo OLAF moral obvestiti o tem, ali se je enota OLAF-a, ki je odgovorila na medsektorsko posvetovanje, preden je bil projekt v začetku leta 2002 odobren, zavedala njene pritožbe.

3.2 OLAF nima dokaza o tem, da se je o tem projektu posvetoval v okviru medsektorskih posvetovanj. Generalni direktor GD RTD je poslal pismo generalnemu direktorju OLAF-a, v katerem je razložil, da bo Komisiji predlagal financiranje projekta, ker ne obstajajo nasprotni razlogi. Generalni direktor OLAF-a je odgovoril, da preiskava še traja, vendar iz informacij, ki jih je takrat imel OLAF, niso izhajali razlogi za odsvetovanje nadaljevanja financiranja projekta.

3.3 Evropski varuh meni, da mnenje OLAF-a zagotavlja informacije, ki jih je zahtevala pritožnica in da nadaljnje preiskave Evropskega varuha zato niso potrebne.

4 Zaključek

Na osnovi preiskav Evropskega varuha glede te pritožbe sledi, da ni bilo nepravilnosti v Evropskem uradu za boj proti goljufijam. Evropski varuh zato primer zaključuje.

3.1.8 Evropska agencija za obnovo

SVETOVANJE EVROPSKI AGENCIJI ZA OBNOVO

Sklep o pritožbi 1141/2002/GG (zaupno) zoper Evropsko agencijo za obnovo

PRITOŽBA

Glede na pritožbo vloženo junija 2002 je pritožnik, nemški državljan, delal kot svetovalec na Kosovu na podlagi dveh pogodb.

Prva pogodba (pogodba o delu OBNOVA št. 99/KOS04/03/001) se je nanašala na projekt "ATA za strokovnjaka za vodenje projekta na področju dela z odpadki, vodo in sanitarnim zdravstvom". Pritožnik in Evropska komisija sta pogodbo podpisala 26. januarja 2000. Glede na člen 5 pogodbe bi pritožniku morali za njegove storitve plačati honorar v višini do 196.970 €. Člen 6(1) pogodbe določa, da je treba plačila izvršiti, "ko so storitve opravljene v skladu z zahtevami naročnika". Člen 6(2) določa, da se mora honorar plačati v četrtletnih obrokih "na podlagi predložitve računa in

odobritve zahtevanih poročil in dela s strani naročnika, kot je določeno v formalnih pogojih. Zadnje plačilo (razlika) se mora izvršiti v 60 dneh po potrditvi končnega poročila.”

V skladu z dodatkom št. 1 k tej pogodbi, ki sta ga pozneje podpisala pritožnik in Evropska agencija za obnovo (to se je zgodilo s prevzemom pogodbe od Komisije), se je najvišji honorar povečal na 268.090 €.

12. julija 2001 je pritožnik pri agenciji vložil zahtevek za končno plačilo v vrednosti 59.387 €. Po navedbah pritožnika je prišlo do spora o tem, kako in kdo mora plačati enega izmed pomočnikov pritožnika, kar se je nanašalo na skupno vrednost približno 5000 €. Pritožnik je navedel, da se je agencija iz neznanih in njemu nikoli posredovanih razlogov odločila na ta primer opozoriti Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), da bi tako zadržala preostanek nespornega in dolgovanega plačila za okoli 50.000 €.

Drugo pogodbo (“Strokovnjak nadzornega sveta v Prištini - 99/KOS04/03/016”) sta pritožnik in agencija podpisala 1. avgusta 2001. V skladu s členom 3 pogodbe naj bi bil največji pogodbeni znesek 70.500 €.

28. februarja 2002 je pritožnik zahteval, da mu agencija izplača drugo vmesno plačilo v višini 19.387 € in končno plačilo v višini 7050 €. Po navedbah pritožnika je prišlo do spora o številu njegovih delovnih dni, kar se je nanašalo na znesek v višini približno 8000 €.

Pritožnik zahteva, da agencija hitro zaključi pregled njegovih računov in plača ustrezne zneske.

PREISKAVA

Mnenje agencije

Evropska agencija za obnovo je v svojem mnenju podala naslednje pripombe:

Agencija je zadržala izplačila iz dveh pogodb zaradi nepravilnosti glede predložitve računov. Do danes agencija od pritožnika ni prejela zadovoljivega odgovora na vprašanja, ki mu jih je zastavila. Nasprotno pa je agencija od začasne uprave Misije Združenih narodov na Kosovu (UNMIK), natančneje od njenega stebra EU (oddelka uprave Združenih narodov, kjer je bil pritožnik zaposlen), prejela informacijo, ki je podala razlog za sum o možnih goljufivih namerah pritožnika. Informacija se je nanašala na nepravilnosti, ki so bile takšne narave, da se je agencija odločila ta primer posredovati OLAF-u. Kopija pisma agencije OLAF-u z dne 12. decembra 2001 (brez priloge), v katerem so bila povzeta vprašanja glede opaženih nepravilnosti, je bila priložena stališču agencije.

Med lastno preiskavo je OLAF odkril druge nepravilnosti, ki bi se lahko nanašale na dejavnosti pritožnika na Kosovu. Te nepravilnosti bi se lahko zgodile v času, ko je bil pritožnik v pogodbenem razmerju z agencijo. Druge nepravilnosti so se nanašale na prenos okoli 4.500.000 € na račun pri banki v Gibraltarju. Ta prenos se je nanašal na plačilo, izvedeno za izvoz elektrike iz Kosova v Srbijo. Pritožnik je v imenu UNMIK vodil izvozni postopek.

Obstajal je tudi dvom glede splošne izobrazbe pritožnika, ki jih je preveril OLAF skupaj z UNMIK-om.

Finančni nadzornik Evropske komisije, imenovan za polni delovni čas pri agenciji, se je zato 14. julija⁴⁷ 2002 odločil zadržati izplačila iz obeh pogodb. Neporavnani zneski so tako ostali zadržani, dokler agencija in finančni nadzornik nista prejela odločitve OLAF-a, da je 1. februarja 2002 začel zunanjo preiskavo o zgoraj omenjenih pogodbah.

Pritožnik je bil 12. oktobra 2001 po elektronski pošti obveščen, da bo njegov račun zadržan, dokler se vprašanja ne rešijo. 10. julija 2002 pa je bil obveščen, da je agencija zahtevala preiskavo OLAF-a.

⁴⁷

’Julij’ bi moral biti ’junij’, saj je dokument, na katerega se agencija sklicuje, opremljen z datumom 14. junij 2002.

Nadaljnje pismo agencije

6. decembra 2002 je agencija Evropskemu varuhu posredovala izjavo za javnost, ki jo je 5. decembra 2002 objavil g. Bearpark iz UNMIK-a. Glede na to izjavo za javnost so pritožnika 4. decembra 2002 v Nemčiji aretirali, sodni postopek pa je v teku.

Pripombe pritožnika

Pritožnik ni podal pripomb.

SKLEP

1 Uvodna pripomba

1.1 Evropska agencija za obnovo je k svojemu mnenju v tem primeru priložila pet dokumentov. Pozneje je obvestila Evropskega varuha, da mora pridobiti mnenje Evropskega urada za boj proti prevaram (OLAF), avtorja dokumentov, vsebovanih v prilogah 3 in 4 mnenja, preden razkrije te dokumente.

1.2 Evropski varuh je zato pisal agenciji in jo prosil, da zadevo razjasni do 23. novembra 2002 ter pri tem opozoril, da bodo ustrezni dokumenti vrnjeni agenciji in ne bodo uporabljeni v preiskavi, če jih bo potrebno obravnavati kot zaupne. 20. novembra 2002 je agencija obvestila Evropskega varuha, da je od OLAF-a zahtevala potrditev, da so ustrezni dokumenti občutljive narave in da jih ne morejo razkriti, dokler OLAF ne zaključi preiskav.

1.3 V takšnih okoliščinah se je Evropski varuh odločil vrniti ustrezne dokumente agenciji. Ti dokumenti zato v tej preiskavi ne bodo upoštevani.

2 Neobdelava računov in neplačilo nepravnanih zneskov

2.1 Pritožnik, nemški svetovalec, je delal na Kosovu za Evropsko agencijo za obnovo na podlagi dveh pogodb, podpisanih v letu 2000 (pogodba št. 99/KOS04/03/001) oziroma 2001 (pogodba št. 99/KOS04/03/016). Po navedbah pritožnika agencija ni zaključila poročila o njegovih računih (z dne 12. julija 2001 in 28. februarja 2002) in ni plačala nepravnanih zneskov. Pritožnik trdi, da mu agencija še vedno dolguje 80.000 €.

2.2 Agencija je opozorila, da so bila plačila iz dveh zadevnih pogodb zadržana zaradi nepravilnosti glede predložitve računov in da od pritožnika doslej še ni prejela zadovoljivih odgovorov na svoja vprašanja. Poleg tega je po navedbah agencije zadnja prejeta informacija začasne uprave Misije Združenih narodov na Kosovu (UNMIK) podala razlog za sum o možnih goljufivih namerah pritožnika. Informacija v zvezi z nepravilnostmi je bila takšne narave, da se je agencija odločila ta primer posredovati Evropskemu uradu za boj proti goljufijam (OLAF). 1. februarja 2002 se je OLAF odločil začeti zunanjo preiskavo o zgoraj omenjenih pogodbah. Agencija je opozorila, da je OLAF med lastno preiskavo odkril druge resne nepravilnosti, ki bi se lahko nanašale na dejavnosti pritožnika na Kosovu. Te druge nepravilnosti so se nanašale na prenos okoli 4.500.000 € na račun pri banki v Gibraltarju. Po navedbah agencije se je pristojni finančni nadzornik zato odločil zadržati plačila iz obeh pogodb, dokler izidi preiskav OLAF-a ne bodo na razpolago.

2.3 Ta pritožba se nanaša na obveznosti iz pogodb, sklenjenih med agencijo⁴⁸ in pritožnikom.

2.4 V skladu s členom 195 Pogodbe ES je Evropski varuh pristojen za prejemanje pritožb "v zvezi s primeri nepravilnosti v dejavnostih institucij ali organov Skupnosti". Varuh meni, da se nepravilnost pojavi, ko javni organ ne deluje v skladu s pravilom ali načelom, ki je zanj zavezujoče⁴⁹. Nepravilnosti lahko tako najdemo v zvezi z izpolnitvijo obveznosti, ki izhajajo iz pogodb, ki so jih sklenile institucije in organi Skupnosti.

⁴⁸ Prva pogodba je bila prvotno sklenjena z Evropsko komisijo, vendar jo je naknadno prevzela agencija.

⁴⁹ Glej letno poročilo 1997, stran 22 in naprej.

2.5 Evropski varuh meni, da je obseg poročila, ki ga lahko v takih primerih izvede, nujno omejen. Varuh meni, da si ne bi smel prizadevati odločati, ali je prišlo do kršitve pogodbe ene od strank, če je zadeva sporna. To vprašanje bi lahko učinkovito obravnavalo le pristojno sodišče, ki ima možnost poslušati argumente strank, ki zadevajo ustrezne nacionalne zakonodaje in oceniti nasprotujoče si dokaze o spornih dejstvih.

2.6 Evropski varuh zato meni, da je v primerih pogodbenih sporov upravičeno omejiti njegovo preiskavo na ugotavljanje, ali mu je institucija oziroma organ Skupnosti podal dovolj jasne in razumljive pravne argumente za svoje ravnanje in zakaj meni, da je njegovo stališče glede pogodbenega razmerja upravičeno. V takem primeru bo Evropski varuh ugotovil, da njegova preiskava ni pokazala nepravilnosti. Ta sklep ne bo vplival na pravico strank, da se njun pogodbeni spor raziše in da ga reši na pristojnem sodišču.

2.7 V tem primeru je agencija predložila jasne in razumljive razloge, zaradi katerih verjame, da pritožnikove zahteve v teh okoliščinah ne morejo biti upoštevane.

2.8 V tem primeru agencija ni ravnala nepravilno.

3 Zaključek

Evropski varuh na podlagi rezultatov preiskave ugotavlja, da Evropska agencija za obnovo ni ravnala nepravilno. Zato Evropski varuh primer zaključuje.

3.2 PRIMERI, REŠENI S STRANI INSTITUCIJE

3.2.1 Evropski parlament

DOMNEVNE OPUSTITVE NAVEDBE RAZLOGOV ZA ZAVRNITEV PONUDB ZA IZVAJANJE PREVAJALSKIH STORITEV

Sklep o pritožbi 2024/2002/OV zoper Evropski parlament

PRITOŽBA

Novembra 2002 je ga. J. v imenu podjetja s sedežem v Bruslju, pri Evropskem varuhu vložila pritožbo v zvezi z več ponodbami za izvajanje prevajalskih storitev, ki jih je EP zavrnil. Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

Aprila 2002 je pritožnik poslal 11 ponudb na različne javne razpise za prevajalske storitve, ki jih je razpisal Evropski parlament. Več ponudb pritožnika je bilo zavrnjenih.

O ponodbah za švedščino in francoščino je Parlament julija 2002 pritožnika obvestil, da sta ponudbi vsebovali preveč jezikovnih napak. Glede na to, da so razpisni pogoji omenjali zavrnitev ponudbe v primeru več kot pet jezikovnih napak, je pritožnik 7. avgusta 2002 po e-pošti od Parlamenta zahteval pojasnilo v zvezi z napakami. V odgovoru 3. oktobra 2002 je Parlament zbral napake, vendar ni navedel njihovih vsebine.

Kar zadeva ponudbo za italijanščino, je bila najprej zavrnjena zaradi finančnih razlogov. Ko je pritožnik odpisal Parlamentu, je pisni odgovor z dne 3. oktobra 2002 navajal, da je bila ponudba

ponovno ovrednotena, vendar je bila tokrat zavrnjena zaradi jezikovnih napak: namreč pravopisnih, slovničnih in napak pri postavljanju ločil. Posredovane pa niso bile nobene podrobnosti o naravi teh napak.

Brez natančne razlage je bila zavrnjena tudi ponudba za grščino. Ponudb za grščino je bilo pet, tri od teh so bile izbrane. Pritožnik je dobil podatke, da prvoizbrani ponudnik ni sprejel ponudbe. Nima pa podatkov, kdo je na tretjem in četrtem mestu. Pritožnik je 7. oktobra 2002 Parlamentu pisal in mu 31. oktobra 2002 poslal opomin, vendar ni dobil nobenega odgovora.

19. novembra 2002 je vložil pritožbo pri Evropskem varuhu in navedel naslednje tri trditve:

- 1 Parlament ni podal podrobnih pojasnil o jezikovnih napakah, na podlagi katerih so bile zavrnjene pritožnikove ponudbe za švedščino in francoščino.
- 2 Parlament je podal nov razlog za zavrnitev ponudbe za italijanščino, vendar ni navedel podrobnosti o jezikovnih napakah, ki so bile razlog za zavrnitev.
- 3 Parlament ni podal natančnega razloga za zavrnitev ponudbe za grščino.

29. januarja 2003 je pritožnik pisno obvestil Evropskega varuha, da je, odkar je nanj naslovil pritožbo, Parlament zagotovil več podatkov o jezikovnih napakah v njegovih ponudbah.

Kar zadeva ponudbi za švedščino in francoščino, je pritožnik sprejel napake, na katere je opozoril Parlament.

Kar zadeva ponudbo za italijanščino, je pritožnik pripomnil, da se lahko strinja z določenimi popravki, od katerih jih je nekaj slogovnih. Vendar pa je Parlament dal dva različna razloga.

Kar zadeva ponudbo za grščino, pritožnik še vedno ni imel podatkov o zavrnitvi.

PREISKAVA

Mnenje Evropskega parlamenta

Kar zadeva prvo trditev, je Parlament pojasnil, da je pritožnika 22. julija 2002 obvestil, da sta njegovi ponudbi na javna razpisa CRE-0207-FR-EP in CRE-0211-SV-EP bili zavrnjeni na stopnji izbora zaradi nizke jezikovne kakovosti ponudb. Parlament je opozoril na člen 2.2 Splošnih specifikacij, ki omenjajo, da bo "ponudba, ki vsebuje več kot pet pravopisnih, slovničnih napak ali napak ob postavljanju ločil, izključena". Po zahtevi za podrobnejše podatke o tem, zakaj je odločitev bila taka, je Parlament 30. septembra 2002 pisno obvestil pritožnika o natančnem številu in vrsti napak v obeh ponudbah. Po pritožnikovi e-pošti 19. novembra 2002, kjer je zahteval dokaze napak, je Parlament odgovoril, da bo poslal fotokopije tistih strani ponudb, kjer so napake jasno razvidne. Ta dokaz je bil poslan s priporočeno pošto po pritožnikovi zahtevi 13. decembra 2002. Pritožnikovo pismo Evropskemu varuhu je z dne 19. novembra 2002, to je na isti dan, kot zahteva za dokaz napak v ponudbah.

Kar zadeva drugo trditev, je Parlament pojasnil, da se je po pritožnikovem ugovoru zaradi izključitve iz javnih razpisov CRE-0205-ES-EP in CRE-0208-IT-EP na podlagi nezadostnega prometa obe ponudbi ponovno preučilo.

S pismom 30. septembra 2002 je Parlament priznal, da so ponudbo za italijanščino na stopnji izbora pomotoma izključili, saj so bili dokazani zadostni prihodki. V istem pismu je Parlament obvestil pritožnika o rezultatu ponovnega ovrednotenja ponudbe, namreč o neizboru na podlagi nizke jezikovne kakovosti ponudbe, t.j. o skupaj 15 pravopisnih in slovničnih napakah. Pritožnikova trditev, da ni bilo podrobnosti o naravi napak, je zato neutemeljena. Parlament je naknadno ponudil fotokopije ponudbe za italijanščino z navedenimi napakami. Pritožnikova ponudba za italijanščino je bila izključena na stopnji izbora v skladu z merili izbora (namreč člen 2.2 Splošnih specifikacij).

Kar zadeva tretjo trditev, je Parlament pojasnil, da je 22. oktobra 2002 s priporočenim pismom pritožnika obvestil, da je bila njegova ponudba na javni razpis CRE-0203-EL-EP zavrnjena na

stopnji dodelitve, zaradi nezadovoljivega razmerja med kakovostjo in ceno. Vsi ponudniki, katerih ponudbe so bile zavrnjene, so prejeli pismo, ki jih je obveščalo o razlogih zavrnitve. Poleg tega je Parlament skladno s pravnimi zahtevami objavil obvestilo o oddaji naročila v Uradnem listu J 2002/S 178-140831 in na svoji spletni strani. Iz tega obvestila je jasno razvidno, da je bilo oddano eno glavno naročilo in dve rezervni. Naročnik se je odločil ponuditi raje samo 2 rezervni naročili in ne največ možnih štirih, kot je bilo objavljeno v razpisnih pogojih. Odločitev je popolnoma v skladu z ustrezno zakonodajo, ki ne nalaga obveznosti oddaje naročila po postopku zbiranja ponudb. Parlament se je na podlagi mnenja svoje pravne službe odločil, da ne dodeli naročila prvemu predlaganemu izvajalcu.

Pripombe pritožnika

Pritožnik ni podal pripomb na mnenje Parlamenta.

SKLEP

1 Domnevna neobrazložitev zavrnitve ponudb za švedščino in francoščino

1.1 Pritožnik je podjetje s sedežem v Bruslju, ki je na različne javne razpise za prevajalske storitve, ki jih je objavil Evropski parlament, poslal 11 ponudb. Pritožnik trdi, da Parlament ni podal podrobnih pojasnil o jezikovnih napakah, na podlagi katerih so bile zavrnjene pritožnikove ponudbe za švedščino in francoščino.

1.2 V svojem mnenju je Parlament pojasnil, da je po pritožnikovi e-pošti, kjer je le-ta zahteval dokaze napak, odgovoril, da bo poslal fotokopije tistih strani ponudb, kjer so napake jasno razvidne. To dokazno gradivo je bilo 13. decembra 2002 poslano po priporočeni pošti, in sicer po zahtevi pritožnika, ki je bila podana na isti datum kot pritožba Evropskemu varuhu.

1.3 V pismu 29. januarja 2003 je pritožnik navedel, da se strinja z napakami, na katere je opozoril Parlament. Ta vidik pritožbe je tako rešil Parlament.

2 Domnevna neobrazložitev zavrnitve ponudbe za italijanščino

2.1 Pritožnik trdi, da je Parlament podal nov razlog za zavrnitev ponudbe za italijanščino, vendar ni navedel podrobnosti o jezikovnih napakah, ki so bile razlog za to zavrnitev.

2.2 S pismom 30. septembra 2002 je Parlament obrazložil, da je bila ponudba za italijanščino na stopnji izbora pomotoma izključena, saj je bil resnično dokazan zadosten promet. Istočasno je Parlament obvestil pritožnika o rezultatu ponovnega ovrednotenja ponudbe, namreč o neizboru na podlagi nizke jezikovne kakovosti ponudbe, ki je skupaj vsebovala 15 pravopisnih in slovničnih napak. Parlament je naknadno ponudil fotokopije ponudbe za italijanščino z navedenimi napakami.

2.3 Varuh iz zgoraj navedenega ugotavlja, da je Parlament pritožniku pojasnil, zakaj je podal nov razlog za neizbor pritožnika: Parlament je pritožniku pojasnil, da je bila ponudba prvotno izključena po pomoti in je ponudil posredovanje informacije o napakah, ki jo je pritožnik seveda prejel. Pritožnik je v pismu 29. januarja 2003 menil, da bi se lahko strinjal z določenimi popravki. Glede na to, da je Parlament ob popravu priznanih napak ustrezno ukrepal, niso bile potrebne nadaljnje preiskave v zvezi s tem vidikom primera.

3 Domnevna neobrazložitev zavrnitve ponudbe za grščino

3.1 Pritožnik je trdil, da Parlament ni podal natančnega razloga za zavrnitev ponudbe za grščino. V svojem pismu 29. januarja 2003 je pritožnik opazil, da znova ni bilo podrobnosti o tej zavrnitvi.

3.2 Parlament meni, da je 22. oktobra 2002 s priporočenim pismom pritožnika obvestil, da je bila njegova ponudba na javni razpis zavrnjena na stopnji dodelitve, ker ni predstavila zadovoljivega razmerja kakovosti/cene. Obvestilo o oddaji je bilo objavljeno v Uradnem listu, kjer je razvidno, da

je bilo oddano eno glavno naročilo in dve rezervni. Parlament je tudi pojasnil, da se je na podlagi mnenja svoje pravne službe odločil, da ne dodeli naročila prvemu predlaganemu izvajalcu.

3.3 Iz zgoraj navedenega je očitno, da je Parlament obvestil pritožnika o razlogu zavrnitve ponudbe. Parlament je o svojem stališču Evropskemu varuhu priskrbel tudi nadaljnje informacije. V zvezi s tem vidikom primera tako niso bile ugotovljene nepravilnosti.

4 Zaključek

Iz pripomb Parlamenta in mnenja pritožnika je očitno, da je Parlament ukrepal v smeri rešitve 1. dela pritožbe in je zadovoljil pritožnika.

Nadaljnja preiskava za 2. del pritožbe ni potrebna.

Evropski varuh na podlagi preiskave 3. dela pritožbe ugotavlja, da Parlament ni ravnal nepravilno in s tem primer zaključuje.

DOSTOP DO TESTOV IZ JAVNEGA IZBIRNEGA POSTOPKA

Sklep o pritožbi 342/2003/IP zoper Evropski parlament

Februarja 2003 se je g. M. Evropskemu varuhu pritožil zoper Evropski parlament v zvezi z njegovim sodelovanjem na javnem razpisu EUR/A/158/2000. Pritožbo je Varuhu posredoval poslanec EP.

Pritožnik ni uspešno opravil testa 1.A.d in je bil izključen iz izbirnega postopka. Parlamentarne službe za zaposlitev so ga 17. julija pisno obvestile o njegovi izključitvi.

23. julija 2002 je prosil izbirno komisijo, naj ponovno oceni njegov test. Izbirna komisija je pritožnika 21. oktobra 2002 pisno obvestila, da je na sestanku 11. oktobra opravila ponovno ocenitev testa 1.A.d in potrdila prvotno odločitev, da ga ne sprejme na naslednje testiranje.

28. oktobra 2002 je pritožnik izbirni komisiji napisal še eno pismo, s katerim je zaprosil za kopijo testa, ki ga ni uspešno opravil in pregled popravkov. 12. novembra 2002 je izbirna komisija pritožniku v odgovoru zavrnila zahtevo za kopije zelenih dokumentov, saj jih ni zahteval v za to predpisanem času. V skladu z odgovorom Parlamenta je pritožnik po obvestilu izbirne komisije, da ga izključuje iz izbirnega postopka, za predložitev svoje zahteve imel 30 dni časa.

19. novembra je pritožnik znova pisal izbirni komisiji in spodbijal zgoraj omenjeno odločitev. Pritožnik je poudaril, da je 23. julija 2002 prosil izbirno komisijo za ponovni pregled testa, ki ga ni uspešno opravil. Glede na to, da je imela izbirna komisija še vedno možnost spremeniti svojo odločitev, zahteva po dostopu do zadevnih dokumentov ni bila utemeljena. Po mnenju pritožnika se je rok 30 dni za vložitev prošnje po dostopu do dokumentov začel 21. oktobra 2002, ko je izbirna komisija zavzela dokončno odločitev o izključitvi iz izbirnega postopka. Pritožnik na svoje pismo z dne 19. novembra 2002 ni dobil odgovora.

V svojem pismu Evropskemu varuhu je pritožnik navedel, da je zavrnitev izbirne komisije za dostop do zahtevanih dokumentov krivična in da mu Parlament ni odpisal na pismo z dne 19. novembra 2002.

Pritožnik je zahteval dostop do testa A.1.d, ki ga ni uspešno opravil, in do pregleda popravkov.

PREISKAVA

Mnenje Evropskega parlamenta

Kar zadeva pritožnikovo trditev, da Parlament ni odgovoril na njegovo pismo z dne 19. novembra 2002, je Parlament obžaloval to dejstvo. Pojasnil je, da je bilo pismo, zaradi nesrečnih okoliščin, ki so bile povezane s selitvijo služb za razpise, založeno.

Kar zadeva pritožnikovo prošnjo po dostopu do testa 1.A.d in do pregleda popravkov, je Parlament poudaril, da so glede na pravila o dostopu kandidatov do njihovih ocenjenih testov, ki so jih razdelili vsem kandidatom med pisnimi testi, le-ti morali ustrezno pisno zahtevo predložiti v roku enega meseca od obvestila o končnih rezultatih. Pritožnik je bil o rezultatih testov obveščen 17. julija 2002, dostop do zadevnih dokumentov pa je zahteval 28. oktobra 2002. Pritožnikova zahteva tako ni bila v skladu z ustreznimi pravili o tej zadevi. Ne glede na to se je Parlament strinjal, da Evropskemu varuhu posreduje dokumente, ki jih je zahteval pritožnik.

Pripombe pritožnika

V svojih pripombah je pritožnik obvestil Evropskega varuha, da mu je Parlament zahtevane dokumente skupaj s pismom, ki pojasnjuje razloge za neodgovor na njegovo pismo z dne 19. novembra 2002, posredoval že 26. maja 2003. Izrazil je zadovoljstvo z izidom primera in se Evropskemu varuhu in njegovemu osebju zahvalil za njihova prizadevanja v obravnavi njegovega primera.

SKLEP

1 Trditve in zahtevki pritožnika

1.1 V svoji pritožbi je pritožnik, kandidat na javnem razpisu EUR/A/158/2000, navedel, da je zavrnitev izbirne komisije za njegov dostop do testa A.1.d in pregleda popravkov krivična in da mu Parlament ni odpisal na pismo z dne 19. novembra 2002. Pritožnik je zahteval dostop do testa A.1.d, ki ga ni uspešno opravil, in do pregleda popravkov.

1.2 V svojem mnenju je Parlament obžaloval, da njegove službe niso odgovorile na pritožnikovo pismo z dne 19. novembra 2002. Pojasnil je, da je bilo pismo zaradi nesrečnih okoliščin, ki so bile povezane s selitvijo služb za razpise, založeno.

Kar zadeva pritožnikovo prošnjo po dostopu do testa 1.A.d in do pregleda popravkov, je Parlament poudaril, da so glede na pravila o dostopu kandidatov do njihovih ocenjenih testov, ki so jih razdelili vsem kandidatom med pisnimi testi, le-ti morali ustrezno pisno prošnjo predložiti v roku enega meseca od obvestila o končnih rezultatih. Pritožnik je bil o rezultatih testov obveščen 17. julija 2002, dostop do zadevnih dokumentov pa je zahteval 28. oktobra 2002. Pritožnikova zahteva tako ni bila v skladu z ustreznimi pravili o tej zadevi. Ne glede na to se je Parlament strinjal, da Varuhu posreduje dokumente, ki jih je zahteval pritožnik.

1.3 V svojih pripombah je pritožnik potrdil, da mu je Parlament zahtevane dokumente skupaj s pismom, ki pojasnjuje razloge za neodgovor na njegovo pismo z dne 19. novembra 2002, posredoval že 26. maja 2003. Izrazil je zadovoljstvo z izidom primera in se Evropskemu varuhu in njegovemu osebju zahvalil za njihova prizadevanja v obravnavi njegovega primera.

2 Zaključek

Iz mnenja Parlamenta in pripomb pritožnika je očitno, da je Parlament ukrepal v smeri rešitve zadeve in je zadovoljil pritožnika. Varuh s tem primer zaključuje.

3.2.2 Evropska komisija

ZAKASNELO PLAČILO PODPORE ZA PROJEKT V ZVEZI Z AIDSOM

Sklep o pritožbi 1960/2002/JMA zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Novembra 2002 je Colectivo de Lesbianas, Gays, Transexuales y Bisexuales de Madrid (COGAM) vložil pritožbo pri Evropskem varuhu. Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

V letih 1996 in 1997 je pritožnik skupaj z ostalimi sodelavci sodeloval pri projektu v zvezi z aidsom EUROVITHA, ki ga je koordiniral Oddelek za psihologijo Univerze v Tübingenu v Nemčiji.

7. oktobra 1997 se je Komisija strinjala, da bo financirala del projekta (Dogovor SOC 97 20113505F02 "Vrednotenje programov vodenih skupin za ljudi z virusom HIV/aidsom, Oblikovanje mreže terapevtikov v D.E.I.") Pogodbeni stranki sta bili Komisija in Oddelek za psihologijo Univerze v Tübingenu, medtem ko se je COGAM pojavil kot pridruženi izvajalec.

Ne glede na dejstvo, da se je njegovo sodelovanje zaključilo februarja 1999, pa COGAM ni prejel plačila v višini 8200 €. Glavni izvajalki sta v odgovor na njegove zahteve COGAM obvestili, da je to posledica neizpolnjenih finančnih obveznosti Komisije.

Pritožnik je 7. junija 2002 Komisijo pisno prosil za informacije o stanju primera in zahteval plačilo neporavnanih obveznosti. COGAM na svoje pismo ni prejel odgovora.

Na podlagi zgoraj navedenega je pritožnik povzel, da Komisija ni odgovorila na COGAM-ovo zahtevo po informacijah z dne 7. junija 2002. Glede na to, da se je projekt zaključil februarja 1999, je zahteval končno plačilo Komisije, tako da bi podizvajalci lahko dobili svoje dolgovane zneske.

PREISKAVA

Mnenje Evropske komisije

Komisija je v svojem mnenju izjavila:

7. oktobra 1997 sta pritožnik, kot podizvajalec, in Univerza Eberharda Karla, kot glavni izvajalec, sklenila dogovor s Komisijo o izvajanju projekta "Vrednotenje programov vodenih skupin za ljudi z virusom HIV/aidsom". Projekt je prejel pomoč Skupnosti v sklopu programa za boj proti aidsu EUROVITHA. Kot koordinator projekta je bil profesor H. iz Univerze Eberharda Karla odgovoren za izbor podizvajalcev za posamezne dele projekta in za sklepanje posameznih pogodb. Komisija je omenila, da je COGAM eden od teh podizvajalcev, s katerim institucija ni imela nobenega neposrednega pogodbenega razmerja.

Finančni prispevek Komisije so po predložitvi potrebnih poročil morali plačati glavnemu izvajalcu, v tem primeru Univerzi Eberharda Karla. Prva tehnična in finančna poročila so službam Komisije predstavili oktobra 1999. Končno poročilo je prispelo šele po treh letih novembra 2002. Medtem ko so se tehnični vidiki končnega poročila zdeli zadovoljivi, pa njenega finančnega dela zaradi pomanjkanja ustreznih dokumentov službe Komisije niso mogle priznati.

27. marca 2002 je Komisija pisno prosila profesorja H. naj predloži končno poročilo, da se lahko izplača vsa podpora Skupnosti. V svojem pismu je Komisija predlagala, da izvajalec o tem obvesti vse podizvajalce. 7. junija 2002 je Komisija prejela zahtevo COGAM-a za plačilo neporavnanih obveznosti. Iz te zahteve izhaja, da koordinator projekta ni pojasnil situacije vsem podizvajalcem, kot je to zahtevala Komisija.

Glede na to, da Komisija ni mogla izplačati strank, s katerimi ni bila v neposrednem pogodbenem razmerju, je Univerzo Eberharda Karla 15. oktobra 2002 pisno pozvala, naj predloži zahtevane ustrezne dokumente za zaključno plačilo.

14. novembra 2002 je Komisija prejela končno poročilo Univerze Eberharda Karla. 20. decembra 2002 je institucija izvedla končno plačilo izvajalcu v višini 59.859,30 €.

Pripombe pritožnika

5. maja 2003 je Varuh prejel pripombe pritožnika.

COGAM je pojasnil, da so na podlagi predloženih informacij v mnenju Komisije navezali stike s koordinatorjem projekta. Tako je Univerza Eberharda Karla COGAM-u za njegov prispevek k projektu izplačala 8200 €.

Pritožnik je izrazil hvaležnost COGAM-a Evropskemu varuhu za njegovo pomoč pri iskanju rešitve problema.

SKLEP

Iz pojasnila Komisije in pripomb pritožnika je očitno, da je Komisija ukrepala v smeri rešitve zadeve in zadovoljila pritožnika. Varuh s tem primer zaključuje.

PLAČILO POGODBENEGA ZNESKA

Sklep o pritožbi 205/2003/IJH zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Pritožnik je generalni direktor podjetja WWP Ltd. Pritožba je zoper Komisijo, generalni direktorat za kmetijstvo.

Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

Med januarjem 1998 in decembrom 2001 je WWP Ltd. pripravljala mesečni televizijski program, ki se je imenoval "Contact Europe". Vsaka oddaja je vsebovala štiri zgodbe, ki so jih s posebnimi pogodbami podpirali generalni direktorati Komisije, plačale države članice ali so bili sofinancirani. Aprila 2000 je WWP Ltd. pripravil pogodbo o ekološkem kmetovanju. Prispevek je stal 25.036 €, polovico je financiral kmetijski generalni direktorat, drugo polovico pa ministrstvo za zunanje zadeve Velike Britanije. Ministrstvo za zunanje zadeve VB je svojo polovico plačalo. Kot se večkrat dogaja, je bila Komisija zelo počasna v izdajanju posamezne pogodbe. V tem primeru pogodba ni bila izdana do junija 2000. Komisija je ob podpisu plačala 60% svoje polovice. WWP Ltd. je Komisiji naknadno fakturirala račun še za končnih 40% in je nadaljevala s terjatvami za plačilo skozi leto 2001 in v 2002. 8. februarja 2002 je Komisija obvestila WWP Ltd., da je bila kršena finančna uredba EU, saj je WWP Ltd. program izvršil preden je bila izdana odločba, da končnih 40% ne bo plačanih in da mora WWP Ltd. vrniti 60% že plačanega.

WWP Ltd. se je srečal z generalnim direktoratom za kmetijstvo in zahteval sestanek z ustreznimi finančnimi in pravnimi službami, da bi razpravljala o tej uredbi. Generalni direktorat za kmetijstvo se je zavezal, da bo WWP Ltd. predložil kopijo uredbe in uredil sestanek, če bi se WWP Ltd. zdelo, da zadeva potrebuje nadaljnjo pojasnilo. Vendar pa navkljub številnim nadaljnjim zahtevam WWP Ltd. ni bil obveščen o uredbi in na svojo zadnjo zahtevo ni prejel odgovora.

WWP Ltd. je bilo že pred pogodbo jasno, kako naporno bo, saj se je birokracija zapletla v realnost rokov. To stanje se je nadaljevalo tri leta, nanj so pristali mnogi uradniki v različnih generalnih direktoratih Komisije.

Na podlagi zgoraj navedenega pritožnik trdi, da je bodisi bila uveljavljena retroaktivna sprememba v veljavni uredbi EU bodisi so za kršitev uredbe, če je sploh šlo za kršitev, odgovorni uradniki Komisije.

Pritožnik zahteva, da mora Komisija spremeniti svoje stališče in plačati ostalih 40% dolgovanega zneska z obrestmi kot tudi odškodnino za pritožnikov čas, ki je bil porabljen za ta zaplet.

PREISKAVA

Varuh je posredoval pritožbo Komisiji, da oblikuje mnenje.

V luči pritožnikove izjave, da je Urad za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha Združenega kraljestva pravočasno plačal svojo polovico financiranja projekta, je Varuh prosil oblasti VB, da v skladu s členom 3 (3) Statuta Evropskega varuha⁵⁰ posredujejovse informacije, ki bi lahko bile koristne za preiskavo Varuha v zvezi s pritožbo. Odgovora ni bilo.

Mnenje Komisije

Maja 2003 je Komisija navedla, da so se njene pristojne službe po ponovnem pregledu spisa v luči pritožbe Varuhu odločile plačati zahtevano vsoto in da bodo potrebni upravni postopki izvedeni čim prej.

Julija 2003 je Komisija poslala kopijo pisma, ki ga je naslovila pritožniku in ki potrjuje nakazilo sporne vsote na pritožnikov bančni račun.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je službam Evropskega varuha po telefonu potrdil, da je prejel dolgovani znesek in obresti in da je zadovoljen. Varuhu se je zahvalil za njegovo pomoč. Pritožnik je prav tako poslal kopijo svojega pisma z dne 2. septembra 2003, ki ga je poslal vodji enote AII.1 generalnega direktorata za kmetijstvo Komisije in kjer se zahvaljuje za nakazilo 5.008 € in obresti dolga 659,83 €. Izjavil je, da je zadeva rešena.

SKLEP

1 Neplačilo pogodbenega zneska

1.1 Pritožnik je generalni direktor podjetja, ki je pripravilo oddajo, sofinancirano s strani Komisije. Generalni direktorat Komisije je glede na pritožbo obvestil podjetje, da je bila kršena finančna uredba EU, saj je podjetje oddajo pripravilo preden je bila izdana ustrezna odločba, da končnih 40% ne bo plačanih in da mora podjetje vrniti 60% že plačanega. Pritožnik zahteva, da mora Komisija spremeniti svoje stališče in plačati ostalih 40% dolgovanega zneska z obrestmi kot tudi odškodnino za pritožnikov čas, ki je bil porabljen za ta zaplet.

1.2 Stališče Komisije navaja, da so se njene pristojne službe po ponovnem pregledu spisa v luči pritožbe Evropskemu varuhu odločile plačati zahtevano vsoto in da bodo potrebni upravni postopki izvedeni čim prej. Komisija je naknadno poslala kopijo pisma, ki potrjuje nakazilo sporne vsote na pritožnikov bančni račun.

⁵⁰

“Organi držav članic morajo varuhu človekovih pravic, kadar koli to zahteva, preko stalnih predstavništev držav članic v Evropskih skupnostih posredovati vse informacije, ki bi lahko pomagale pojasniti primere nepravilnosti v institucijah ali organih Skupnosti, razen če za omenjene informacije veljajo zakoni ali predpisi o tajnosti ali določbe, ki preprečujejo njihovo posredovanje. Ne glede na to pa lahko v slednjem primeru zadevna država članica dovoli varuhu človekovih pravic, da take informacije dobi pod pogojem, da se obveže, da jih ne bo širil.”

1.3 Pritožnik potrdi, da je zadovoljen s plačilom 5.008 € in 659,83 € obresti, ki ju je prejel od Komisije in da je zadeva rešena.

1.4 V luči zgoraj navedenega Evropski varuh meni, da je Komisija v zvezi z reševanjem pritožbe primerno ukrepala in zadovoljila pritožnika.

2 Zaključek

Iz pojasnila Komisije in pripomb pritožnika je očitno, da je Komisija ukrepala v smeri rešitve zadeve in zadovoljila pritožnika. Varuh s tem primer zaključuje.

DOMNEVNA OPUSTITEV KONČNEGA PLAČILA V RAZISKOVALNEM PROJEKTU

Sklep o pritožbi 1173/2003/(TN)IJH zoper Evropsko komisijo

Junija 2003 je Univerza v Stockholmu pri Evropskem varuhu vložila pritožbo. Pritožba se nanaša na domnevno opustitev končnega plačila Komisije v raziskovalnem projektu s številko pogodbe ERBBIO 4 CTT 960158.

Po navedbah pritožnice so pomembna naslednja dejstva:

Univerza v Stockholmu je bila ena od udeleženk v raziskovalnem projektu, ki ga je koordiniralo italijansko podjetje CHIRON in financirala Komisija. V času vložitve pritožbe je CHIRON šest mesecev čakal na končno plačilo Komisije za ta projekt. Del končnega plačila je dolg Univerzi v Stockholmu. Skupni dolgovani znesek CHIRON-u je bil 196.528 €, od tega je bilo 60.000 € namenjenih za Univerzo v Stockholmu.

Junija 2002 si je pritožnica prizadevala izvedeti, zakaj ni prišlo do končnega plačila. Decembra 2002 je univerza Komisiji poslala dodatno dokumentacijo, Komisija pa je nato potrdila, da bo plačilo CHIRON-u izvršeno v nekaj tednih. Zaradi neizvršenega plačila se je pritožnica o tej zadevi okrog desetkrat po telefonu pogovarjala s Komisijo. Komisija jo je obvestila, da je zaradi notranje reorganizacije manjkal verifikator in da zato plačila ni bilo mogoče izvršiti. Maja 2003 je pritožnica o tej zadevi pisala Komisiji, vendar ni prejela odgovora.

Pritožnica trdi, da Komisija ni izvršila končnega plačila v raziskovalnem projektu s številko pogodbe ERBBIO 4 CTT 960158.

Pritožnica zahteva, da se končno plačilo skupaj z zamudnimi obrestmi izvrši koordinatorju CHIRON v Italiji.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju izjavila:

Zadevno pogodbo na Komisiji upravlja generalni direktorat za raziskave (DG RTD). Znanstvene končne izsledke pogodbe so odobrili 29. julija 2002, spis pa je bil oddan direktoratu, odgovornemu za ustrezen proračun. 31. julija 2002 je finančni pobudnik znotraj direktorata stopil v stik s koordinatorjem CHIRON-a in zahteval popravke poročila o stroških. Zahtevani popravki niso prispeli do 5. decembra 2002 in plačilo so predstavili na 19. december 2002, proračun za leto 2002 pa se je do takrat že zaključil.

Z novim proračunom za leto 2003 je 28. februarja 2003 finančni pobudnik izdal nalog za plačilo. Zaradi organizacijskih težav znotraj DG RTD-ja do 11. julija 2003 ni bilo mogoče dobiti potrebnih podpisov, med drugimi tudi podpisov finančnega verifikatorja in odredbodajalca. Plačilo je bilo nato 21. julija 2003 nakazano na bančni račun CHIRON-a.

Komisija priznava, da je dolgovala plačilo po 5. decembru 2002 in bi ga morala izplačati v 60 dneh, t.j. do 5. februarja 2003. Zato bo sprejela plačilo dolga za obdobje od 6. februarja 2003 do 21. julija 2003 takoj, ko prejme neposredno pritožnikovo zahtevo, ki je potrebna za odobritev plačila. Pritožnica je bila o tem že obveščena.

Komisija se opravičuje za pozno plačilo in Varuhu zagotavlja, da finančni krog sedaj deluje zadovoljivo.

Pripombe pritožnice

Pritožnica je službam Varuha po telefonu potrdila, da je Univerza v Stockholmu prejela končno plačilo in da je plačilo obresti na poti, če ne že na bančnem računu CHIRON-a. Zato je bila zadovoljna z rezultatom primera in se je varuhu zahvalila.

SKLEP

1 Opustitev končnega plačila Komisije v raziskovalnem projektu

1.1 Pritožba se nanaša na domnevno opustitev končnega plačila Komisije v raziskovalnem projektu s številko pogodbe ERBBIO 4 CTT 960158, kjer Univerza v Stockholmu sodeluje kot stranka. Pritožnica, ki se pritožuje v imenu univerze, zato zahteva, da naj se končno plačilo skupaj z zamudnimi obrestmi izplača koordinatorju.

1.2 Komisija priznava, da je dolgovala plačilo po 5. decembru 2002 in bi ga morala izplačati v 60 dneh do 5. februarja 2003. Vendar pa zaradi organizacijskih težav znotraj DG RTD-ja plačila ni mogla nakazati na bančni račun CHIRON-a do 21. julija 2003. Komisija se je opravičila za pozno plačilo in Varuhu zagotovila, da finančni krog sedaj deluje zadovoljivo. Komisija se je zavezala sprejeti plačilo obresti za obdobje od 6. februarja 2003 do 21. julija 2003.

1.3 Pritožnica potrjuje, da je Univerza v Stockholmu prejela končno plačilo, da je plačilo obresti na poti in da je zadovoljna.

1.4 V luči zgoraj navedenega Varuh meni, da je Komisija v zvezi z reševanjem pritožbe primerno ukrepala in zadovoljila pritožnico.

2 Zaključek

Iz pojasnila Komisije in pripomb pritožnice je očitno, da je Komisija ukrepala v smeri rešitve zadeve in zadovoljila pritožnico. Varuh s tem primer zaključuje.

3.2.3 Evropsko računsko sodišče

DOMNEVNO POMANJKANJE INFORMACIJ O IZKLJUČITVI IZ IZBIRNEGA POSTOPKA EVROPSKEGA RAČUNSKEGA SODIŠČA

Sklep o pritožbi 207/2003/OV zoper Evropsko računsko sodišče

PRITOŽBA

Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

Pritožnik je kandidat javnega razpisa CC/A/12/02 za zaposlitev visokih uradnikov (kategorija A7/A6) za področje informacijske tehnologije (UL C 145 A z dne 18. junija 2002), ki ga je objavilo Računsko sodišče.

S pismom 29. novembra 2002 je tajništvo izbirne komisije pritožnika obvestilo, da na žalost ne more sprejeti pritožnikovega sodelovanja, ker *“po primerjalnem pregledu nazivov, diplom in strokovnih izkušenj vseh kandidatov, vaše ime ni vključeno med najboljše kandidate, ki so povabljeni, k izbirnemu postopku, kot je določeno v VII. delu razpisa”* (prevod urada Evropskega varuha).

VII. del razpisa določa, da *“ko je ocenjena usposobljenost kandidatov, se 50 kandidatom z najvišjimi ocenami dovoli pisno preverjanje”*. VI. del objavljenega razpisa določa, da kandidat za usposobljenost dobi največ 40 točk (10 točk za naziv ali dodatne diplome, ki niso zahtevane za vstop v izbirni postopek, in 30 točk za strokovne izkušnje poleg tistih, na katere se nanaša III.(B)(3) del razpisa.

8. decembra 2002 je pritožnik pisal izbirni komisiji, naj njegovo kandidaturo ponovno preuči. Prosil je za informacije o a) kriterijih, ki so jih uporabljali za vrednotenje (točkovanje) nazivov, diplom in strokovnih izkušenj, b) njegovi oceni in c) oceni zadnjega uspešnega kandidata. Odgovora ni prejel.

Pritožnik je pri Evropskem varuhu 29. januarja 2003 vložil sedanjo pritožbo, kjer zahteva:

- 1 da ga Računsko sodišče obvesti o a) kriterijih za vrednotenje (točkovanje) nazivov, diplom in strokovnih izkušenj kandidatov, b) njegovi oceni in c) oceni zadnjega uspešnega kandidata;
- 2 da naj njegovo kandidaturo ponovno preučijo.

14. februarja 2003 je pritožnik o svoji pritožbi posredoval dodatno informacijo. Prejel je odgovor izbirne komisije, ki mu je posredovala doseženo oceno (0/10 za njegove nazive in 14,64/30 za njegove strokovne izkušnje). Izbirna komisija pa ni posredovala podrobnosti niti o uporabljenih kriterijih za vrednotenje nazivov in strokovnih izkušenj niti ocene zadnjega uspešnega kandidata.

Trdila je, da so kandidati z boljšimi ocenami dosegli vsaj eno stopnjo višji naziv, kot se je zahtevalo za sodelovanje na izbirnem postopku. Pritožnik pa je poudaril, da oba naziva, ki ju je sam dosegel, omogočata doktorske študije in sta ustrezna naravi teh nalog.

Kar zadeva strokovne izkušnje je pritožnik navedel, da mu je izbirna komisija odgovorila, da so imeli bolje ocenjeni kandidati okrog 10 let ali več izkušenj. III.B.3 točka objavljenega razpisa pa zahteva najmanj 3 leta izkušenj. Pritožnik je imel 7 let izkušenj, dosegel pa je le oceno 14,64/30.

Pritožnik je končno navedel, da ve za kandidata brez dodatnih diplom in brez 10-letnih izkušenj, ki je bil sprejet na pisno preverjanje. Glede na to, da je pisno preverjanje 28. februarja 2003, je pritožnik prosil, da se njegova pritožba obravnava čim prej.

PREISKAVA

Mnenje Računskega sodišča

V svojem mnenju Računsko sodišče izjavlja, da je pritožnik pisno prosil predsednika izbirne komisije za informacije o a) kriterijih za vrednotenje (točkovanje) nazivov, diplom in strokovnih izkušenj kandidatov, b) njegovi oceni in c) oceni zadnjega uspešnega kandidata. Predsednik izbirne komisije je pisno 30. januarja 2003 odgovoril na pritožnikovo zahtevo ter mu posredoval nekaj dodatnih splošnih informacij in njegovo lastno oceno.

Po nadaljnjem pregledu zadeve se je sodišče odločilo, da pritožniku posreduje še informacije, ki jih je prosil pod a) in c). Predsednik izbirne komisije je pritožniku 2. maja 2003 pisno opisal podrobne kriterije vrednotenja nazivov, diplom in strokovnih izkušenj in ga obvestil, da je na osnovi tega izračuna dosegel 14,64/30 točk. Dodatno so pritožnik obvestili, da je zadnji uspešni kandidat dosegel 32 točk. Sodišče je svojemu mnenju priložilo korespondenco med predsednikom izbirne komisije in pritožnikom.

Predsednik izbirne komisije je ponovno izračunal dosežene pritožnikove točke in potrdil, da ni prišlo do napake. Odločitev, da se pritožnika ne sprejme na pisno preverjanje v okviru izbirnega postopka, je bila sprejeta glede na dejstvo, da je pritožnik dosegel manj kot pol točk od zadnjega uspešnega kandidata. Pritožnik je zdaj prejel vse zahtevane informacije.

Pripombe pritožnika

Pritožnik ni podal pripomb na mnenje Računskega sodišča.

SKLEP

1 Informacije o izbirnem postopku

1.1 Pritožnik zahteva, naj ga Računsko sodišče obvesti o a) kriterijih za vrednotenje (točkovanje) nazivov, diplom in strokovnih izkušenj kandidatov, b) njegovi oceni in c) oceni zadnjega uspešnega kandidata.

1.2 V svojem mnenju Računsko sodišče izjavlja, da je predsednik izbirne komisije 30. januarja 2003 pisno odgovoril na pritožnikovo zahtevo ter mu posredoval nekaj več splošnih informacij in njegovo lastno oceno. V dodatnem pismu 2. maja 2003 je predsednik pritožniku posredoval zahtevane informacije pod a) in c), namreč podrobne kriterije vrednotenja nazivov, diplom in strokovnih izkušenj, in dejstvo, da je dosegel 14,64/40 točk. Pritožnik je bil tudi obveščen, da je zadnji uspešni kandidat dosegel 32/40 točk.

1.3 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je pritožnik prejel vse zahtevane informacije. Računsko sodišče je ta vidik pritožbe za pritožnika rešilo zadovoljivo.

2 Zahteva za ponovno preučitev pritožnikove kandidature

2.1 Pritožnik zahteva, da naj njegovo kandidaturo ponovno preučijo.

2.2 Računsko sodišče je izjavilo, da je izbirna komisija ponovno izračunala dosežene pritožnikove točke in potrdila, da ni prišlo do napake. Odločitev, da se pritožnika ne sprejme na pisno preverjanje v izbirnem postopku je bila sprejeta, ker je pritožnik dosegel manj kot pol točk od zadnjega uspešnega kandidata.

2.3 Varuh navaja, da je izbirna komisija v svojem pismu 2. maja 2003 pritožniku najprej pojasnila, kako so izračunali njegovo oceno tako za dodatne diplome kot za dodatne strokovne izkušnje. Izbirna komisija je tudi pojasnila, da je bilo za vsako obdobje strokovnih izkušenj enako točkovano število mesecev, pomnoženo s koeficientom ustreznosti glede na določeno področje izkušnje.

2.4 Varuh meni, da je bilo pojasnilo, ki ga je izbirna komisija posredovala pritožniku, ustrezno. Varuh zato v tem vidiku pritožbe ne najde nepravilnosti.

3 Zaključek

Iz pripomb Računskega sodišča je očitno, da je ukrepalo v smeri rešitve 1. dela pritožbe in je zato zadovoljilo pritožnika.

Varuh na podlagi rezultatov 2. dela preiskave ugotavlja, da Računsko sodišče ni ravnalo nepravilno in s tem primer zaključuje.

3.2.4 Evropska komisija in Računsko sodišče

KOMISIJA SE STRINJA Z IZPLAČILOM KONČNEGA PLAČILA

Sklep o pritožbi 1915/2002/BB zoper Evropsko komisijo in Računsko sodišče

PRITOŽBA

Evropska komisija in Interdisciplinarni center za primerjalne raziskave na področju družboslovnih ved (v nadaljevanju: "ICCR"), kot eden glavnih izvajalcev, sta 22. decembra 1999 podpisala pogodbo. Pogodba se je imenovala Pogodba vsebinske mreže št. 1999-TN.10869 "TRANS-TALK" v sklopu petega okvirnega programa. Pogodba je bila sklenjena za obdobje 18 mesecev, od januarja 2000 do konca junija 2001. Skupni ocenjeni stroški projekta so znašali 601.015 €, določeno začetno predplačilo v višini 180.305 € pa naj bi se porazdelilo med pet glavnih izvajalcev. ICCR je redno vsakih šest mesecev predložil poročilo o stroških.

31. oktobra 2001 so ICCR obvestili, da bo Računsko sodišče opravilo revizijo projekta. Revizija je trajala med 16. in 18. januarjem 2002. Po navedbah pritožnikov so revizorji omenili, da bodo Komisiji oddali poročilo do konca januarja 2002.

ICCR je končno finančno poročilo Komisiji oddal avgusta 2001. 11. decembra 2001 ga je potrdil generalni direktorat TREN Komisije. Glede na to, da ICCR od Komisije ni prejel odziva, je koordinatorica projekta 26. februarja 2002 po e-pošti prosila finančnega uradnika Komisije, naj se pozanima o stanju končnega plačila. 28. februarja 2002 so jo po e-pošti obvestili, da končnega plačila ne morejo izplačati preden ne dobijo poročila Računskega sodišča.

13. junija 2002 je finančni uradnik Komisije po e-pošti skupaj s poročilom revizorjev posredoval zahtevo za pojasnila. Poročilo revizorjev je bilo z dne 15. aprila 2002. ICCR je Komisiji po e-pošti 14. junija 2002 poslal zahtevane informacije. 8. julija je ICCR na svojo lastno pobudo poslal svoje mnenje o poročilu Računskega sodišča finančnemu uradniku Komisije.

V pismu z dne 12. julija 2002, ki je bilo naslovljeno na Komisijo, je ICCR zahteval uradno pojasnilo o stanju končnega plačila pogodbe. Komisija je poslala nedatiran odgovor avgusta 2002, kjer je navedla, da se plačilo v skladu s členom 3.2. priloge II. pogodbe. ICCR je 29. avgusta 2002 obvestil Komisijo, da člen 3.2 ne more biti razlog za zadržanje končnega plačila. Po navedbah pritožnikov Komisija ni odgovorila na to pismo.

24. oktobra 2002 so pritožniki v imenu ICCR-ja pri Varuhu vložili pritožbo zoper Evropsko komisijo in Računsko sodišče. Pritožba se nanaša na neporavnano končno plačilo 80.671,61 € za Pogodbo vsebinske mreže št. 1999-TN.10869 "TRANS-TALK" in na revizijo, ki jo je opravilo sodišče.

V zvezi z Evropsko komisijo so pritožniki postavili sledeče trditve:

- 1) pomanjkljive informacije glede stanja revizije in končnega plačila in
- 2) neplačilo neporavnane končnega plačila v višini 80.671,61 €.

Pritožniki so zahtevali poravnavo končnega plačila z obrestmi in uradno stališče Evropske komisije o reviziji, ki jo je opravilo Računsko sodišče in o postopkih, ki so sledili s strani obeh institucij.

V zvezi z Računskim sodiščem so pritožniki navedli, da je poročilo povzelo napačne zaključke in prezrlo prispevek ICCR-ja in da je ob oddaji poročila Komisiji prišlo do neprimerne zamude.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju navedla sledeče točke:

V sklopu upravljanja neposrednih dejavnosti RTR (raziskave in tehnološki razvoj) v okviru petega okvirnega programa je Računsko sodišče na ICCR-ju na Dunaju opravilo revizijo Pogodbe vsebinske mreže št. 1999-TN.10869 "TRANS-TALK". Revizijsko poročilo je odprlo določena kompleksna in resna vprašanja, ki so zahtevala temeljito presojo finančnih služb Komisije.

Računsko sodišče je zaključilo, da so bili nekateri navedeni stroški neprimerni in brez ustreznih dokazil. To še posebej vključuje primer: upravičenec je prikazal previsoko poročilo o stroških; kršil pogodbo glede na določeno proračunsko porabo; svetovalec po stranski pogodbi pa je naveden kot stalno zaposlen.

Na podlagi poročila Računskega sodišča se je Komisija odločila zadržati plačila do končnega preverjanja dodatnih dokumentov, zagotovljenih s strani upravičenca.

28. februarja 2002 je Komisija o stanju končnega plačila in preverjanju v sklopu te revizije obvestila ICCR. Trajajoče razprave z ICCR-jem so se začele poleti 2002. Medtem so se jeseni 2002 zaključile razprave med Komisijo in Računskim sodiščem. Ko so se lotili teh dodatnih preiskav, je Komisija avgusta 2002 ICCR-ju potrdila, da so vsa plačila zadržana. Komisija je 5. decembra 2002 pisno zahtevala dodatne informacije. 24. januarja 2003 je prejela odgovor ICCR-ja, ki ga je nato obvestila, da odgovor preučuje z željo, da se čimprej izvede končno plačilo.

13. maja 2003 je Komisija obvestila ICCR, da je bilo končno plačilo v višini 50.821,03 € izplačano. Po mnenju Komisije se znesek v višini 29.799,63 € ni mogel upoštevati, saj bi to vključevalo prenos med stroškovnimi razredi, ki zahteva predhodno odobritev.

Pripombe pritožnika na mnenje Komisije

Mnenje pritožnikov v povzetku vsebuje naslednje točke:

Ta primer odpira splošna vprašanja o zamudah v institucijah Skupnosti v odgovarjanjih na ponavljane zahteve po informacijah in trajanju postopka. Po mnenju pritožnikov načelo transparentnosti zahteva naslovitev teh splošnih vprašanj.

Po odgovoru pritožnikov Komisiji 27. maja 2003 je Komisija izvedla plačilo preostalega zneska v višini 20.447,79 €.

Mnenje Računskega sodišča

Mnenje Računskega sodišča v povzetku vsebuje naslednje točke:

Osrednji dokument te pritožbe ni poročilo, ki ga je sprejelo Računsko sodišče, ampak sektorsko pismo. Cilj sektorskega pisma je v poteku revizije pridobljene predhodne ugotovitve predstaviti revidirancu, ki je po pravilih notranje politike Komisija. Ugotovitve, ki sledijo nadaljnji analizi reakcije Komisije na dejanske informacije in z njimi povezane pripombe v sektorskem pismu,

oblikujejo osnovo za predstavitev pripomb Računskega sodišča. V nekaj primerih se lahko zahteva korektivni ukrep Komisije. Glede na to, da imajo ugotovitve in pripombe na stopnji sektorskega pisma pripravljen značaj in so načeloma predmet nadaljnjega preverjanja, ostanejo med sodiščem in Komisijo zaupne narave.

V tem primeru je bilo sektorsko pismo N° 740/02, ki je poročalo rezultate ugotovitev revizije pogodbe "TRANS-TALK", naslovljeno komisarju, odgovornemu za generalni direktorat za energijo in transport (GD TREN). Glede na obstoječo prakso je elektronska verzija sektorskega pisma bila odposlana uradniku za zvezo na GD TREN. Pokazalo pa se je, da je uradnik Komisije elektronsko kopijo zaupnega sektorskega pisma posredoval ICCR-ju.

Kar zadeva trditev napačnega zaključka, revizorji sodišča sledijo politiki in standardom revizije sodišča (CAPS) in mednarodno priznanim standardom, kot so standardi Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij (INTOSAI - International Organization of Supreme Audit Institutions). Hkrati postopki sodišča nudijo širok notranji nadzor kakovosti, preden so ugotovitve in pripombe predložene revidirancu. Tudi v tem primeru so se ti standardi in postopki upoštevali.

V zvezi s trditvijo, da se je prezrl prispevek ICCR-ja, pa je skupina za revizijo upoštevala vse informacije, ki so jih pritožniki zagotovili, do tiste meje, ki je za revizijo primerna. Vse ugotovitve sektorskega pisma Komisiji imajo podporo v ustreznih in primernih dokazih revizije, ki temeljijo na zbranih in prejetih informacijah med in po reviziji v prostorih ICCR-ja in od Komisije.

V zvezi s trditvami o neprimerni zamudi pa revizijski priročnik sodišča navaja, da se mora sektorsko pismo poslati v roku dveh mesecev po zaključku naloge. To notranje pravilo pa za sodišče v razmerju do pritožnika ni zavezujoče. Nadalje pa dejstvo, da je bilo sektorsko pismo v tem primeru poslano z rahlo zamudo, ki pa ni neupravičena, na noben način ne prizadane interesov pritožnikov.

Pripombe pritožnika na mnenje Računskega sodišča

Mnenje pritožnikov v povzetku vsebuje naslednje komentarje:

Po navedbah pritožnikov je revizor Računskega sodišča ICCR-ju povedal, da se Komisija sama odloči, ali bo poročilo posredovala ICCR-ju.

Pritožnika še vedno menita, da revizorji niso upoštevali stališč ICCR-ja.

Poudarila sta tudi, da ICCR nikoli ni trdil, da je za zamudo v obravnavanju njihovega primera bilo krivo le Računsko sodišče, temveč bolj skupen učinek nepreglednih postopkov Komisije in Računskega sodišča in njunih posrednikov. Pritožnika še vedno menita, da so zamude vplivale na interese ICCR-ja, saj trenutni primer ni bil rešen več kot eno leto po reviziji.

NADALJNJE PREISKAVE

14. oktobra in 5. novembra 2003 se je tajništvo Evropskega varuha po telefonu pogovarjalo z enim od pritožnikov, ki je v imenu obeh pritožnikov govoril o pripombah, prejetih 29. septembra 2003. Pritožnika sta potrdila, da je Komisija izvršila neporavnano končno plačilo. Pritožnika sta sprejela razlago Komisije o prenosu med stroškovnimi razredi, ki v skladu s členom 17(4) splošnih pogojev zahteva predhodno odobritev. Zato znesek v višini 9.000 € ni mogel biti vključen v končno plačilo. Pritožnika sta tajništvo Evropskega varuha obvestila, da ICCR ni poslal nobenih pripomb na pismo Komisije z dne 14. julija 2003, kjer je Komisija ponudila poravnavo in jih obvestila, da bo, razen če v roku enega meseca prejme pripombe s strani pritožnikov, projekt uradno zaključen in ne bo mogoče zahtevati nadaljnjih stroškov. Pritožnika sta potrdila, da je ICCR s tem, da ni podal pripomb na predlagano poravnavo s strani Komisije, de facto sprejel, da obresti za zadržano končno plačilo ne bodo izplačane. Pritožnika sta bila zadovoljna s poravnavo končnega plačila.

SKLEP

1 Predhodna opomba

1.1 Pritožnika v svojih pripombah trdita, da ta primer odpira splošna vprašanja o zamudah v dveh institucijah Skupnosti pri odgovarjanjih na ponavljane zahteve po informacijah in trajanju postopka.

1.2 Varuh razume zaskrbljenost pritožnikov zaradi splošnega vprašanja postopkov, kjer sočasno vodenje preiskav ali postopkov dveh ali več institucij Skupnosti vpliva na obravnavo primera. Varuh meni, da se to splošno vprašanje ne more učinkovito reševati v okviru trenutne preiskave. Pritožnika lahko Varuhu predstavita novo pritožbo, če tako želita.

2 Domnevno pomanjkljive informacije s strani Komisije glede stanja revizije in končnega plačila

2.1 Pritožnika trdita, da sta glede stanja revizije in končnega plačila s strani Komisije bila deležna pomanjkljivih informacij.

2.2 Komisija pravi, da je pritožnika po tem, ko sta 26. februarja 2002 poslala e-pošto, 28. februarja 2002 obvestila o stanju končnega plačila in preverjanju v sklopu te revizije. Razprave z ICCR-jem so se začele poleti 2002. 12. julija 2002 sta pritožnika zahtevala informacijo o stanju končnega plačila. Avgusta 2002 je Komisija pritožnikoma potrdila, da so bila vsa plačila zaradi revizije Računskega sodišča zadržana. 29. avgusta sta pritožnika od Komisije zahtevala, naj ponovno pretehta njun primer. 5. decembra 2002 je Komisija od pritožnikov zahtevala dodatne informacije. Komisija je 11. februarja 2003, po tem, ko je prejela zahtevane dodatne informacije, poslala potrdilo o prejemu, ki je vsebovalo standardno pismo. 13. maja 2003 je Komisija obvestila pritožnika, da je sprožila postopek za končno plačilo.

2.3 Varuh meni, da je Komisija pritožnikoma posredovala toliko informacij o stanju revizije, da je revizija vplivala na postopek Komisije o izplačilu neporavnane končnega plačila. Komisija je pritožnika tudi ustrezno obvestila o zadržanju končnega plačila. Zato s strani Komisije v zvezi s to trditvijo ni bilo nepravilnosti.

3 Domnevno neplačilo neporavnane končnega plačila z obrestmi in zahteva po poravnavi

3.1 Pritožnika trdita, da Komisija ni izvršila neporavnane končnega plačila v višini 80.671,61 € za Pogodbo vsebinske mreže št. 1999-TN.10869 "TRANS-TALK" pod petim okvirnim programom.

3.2 Komisija navaja, da je bilo končno plačilo v višini 50.821, 03 € izvršeno 13. maja 2003. Po mnenju Komisije se znesek v višini 29.799,63 € ni mogel upoštevati, saj bi to vključevalo prenos med stroškovnimi razredi, kar zahteva predhodno odobritev.

3.3 V pripombah, ki so sledile odgovoru Komisiji z dne 27. maja 2003, sta pritožnika Varuha obvestila, da je Komisija izvedla plačilo zneska v višini 20.447,79 €.

3.4 Sekretariat Evropskega varuha se je po telefonu pogovarjal z enim od pritožnikov, ki je v imenu obeh govoril o pripombah. Pritožnika sta sprejela interpretacijo Komisije o prenosu med stroškovnimi razredi, ki v skladu s členom 17(4) splošnih pogojev zahteva predhodno odobritev. Zato znesek v višini 9.000 € ni mogel biti vključen v končno plačilo. Pritožnika sta Varuha obvestila, da je ICCR s tem, da Komisiji ni podal pripomb na predlagano poravnavo, de facto sprejel, da obresti za zadržano končno plačilo ne bodo izplačane. Pritožnika sta bila s poravnavo zadovoljna.

3.5 Na podlagi informacij, ki so jih posredovali Evropska komisija in pritožnika, Varuh ugotavlja, da je Komisija uredila zadevo in zadovoljila pritožnika.

4 Zahteva po uradnem stališču Komisije o reviziji in postopkih, ki so ji sledili

4.1 Pritožnika trdita, da bi Komisija morala zavzeti uradno stališče o reviziji in postopkih, ki so ji sledili.

4.2 Evropski varuh meni, da ta vidik primera pokriva poravnava, ki je opisana v 3.delu odločitve.

5 Trditve zoper poročilo Računskega sodišča.

5.1 Pritožnika trdita, da je poročilo Računskega sodišča povzelo napačne zaključke in prezrlo prispevek s strani ICCR.

5.2 Računsko sodišče trdi, da je upoštevalo vse od pritožnikov pridobljene informacije do tiste mere, ki je bila ustrezna za revizijo in da imajo vse ugotovitve sektorskega pisma podporo v ustreznih in primernih dokazih revizije. Računsko sodišče tudi trdi, da ni naredilo napačnih zaključkov.

5.3 Varuh meni, da ni dokazov, ki bi kazali na to, da je Računsko sodišče prezrlo prispevek pritožnika. Nadalje ni ničesar, kar bi nakazovalo, da so zaključki sodišča napačni ali nespametni. Torej ni nepravilnosti v zvezi s tem vidikom primera.

6 Domnevna neprimerna zamuda Računskega sodišča

6.1 Pritožnika trdita, da je pri oddaji poročila Računskega sodišča Komisiji prišlo do neprimerne zamude. Po mnenju pritožnika je bila naloga revizije zaključena 18. januarja 2002, poročilo revizije pa datirano 15. aprila 2002.

6.2 Računsko sodišče v svojem mnenju navaja, da njegov revizijski priročnik določa, da se mora sektorsko pismo poslati v roku dveh mesecev po zaključku naloge. Sodišče potrjuje, da je sektorsko pismo v tem primeru bilo poslano z rahlo zamudo, vendar pa zamude ni mogoče imeti za pretirano.

6.3 Varuh meni, da je revizijski priročnik Računskega sodišča neobjavljen notranji vodnik, ki ni namenjen dajanju kakršnih koli pravic tretji stranki. V tem primeru Varuh meni, da priznana rahla zamuda Računskega sodišča ne predstavlja nepravilnosti.

6.4 Varuh tako ni našel nepravilnosti v zvezi s tem vidikom pritožbe.

7 Zaključek

Varuh ni našel nepravilnosti v zvezi s pritožnikovo prvo trditvijo zoper Evropsko komisijo. Kar zadeva pritožnikovo drugo trditev in njuno zahtevo, pa na podlagi informacij Evropske komisije in pritožnikov ugotavlja, da je Komisija uredila zadevo in tako zadovoljila pritožnika. Nadalje Varuh ni našel nepravilnosti Računskega sodišča in s tem primer zaključuje.

3.3 SPORAZUMNE REŠITVE, KI JIH JE DOSEGEL EVROPSKI VARUH

NEPLAČILO PODPORE KLJUB USTNIM ZAGOTOVILOM

Sklep o pritožbi 548/2002/GG zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Pritožnik je direktor združenja "Europäisches Kultur- und Informationszentrum in Thüringen" (v nadaljevanju "združenje"), ki ima sedež v Nemčiji.

31. maja 1998 je združenje Evropski komisiji oddalo prijavo za podporo, ki je znašala 90.000 ekujev. Različne dejavnosti, ki naj bi se financirale iz te podpore, naj bi se dogajale septembra in oktobra 1998. Za zadevo odgovorna oseba s strani Komisije je bil g. H., svetovalec generalnega direktorata X (sedaj generalni direktorat za izobraževanje in kulturo).

Po navedbah pritožnika si je združenje od julija 1998 prizadevalo pridobiti pojasnilo, ali bi Komisija sprejela zahtevek, saj bi sicer morale biti dejavnosti, ker ni bilo drugih sredstev, odpovedane. Pritožnik je navedel, da je g. H. po telefonu večkrat zagotovil, da bo zahtevana vsota odobrena. Po navedbah pritožnika je g. H. konec julija 1998 (zadnji rok za možnost odpovedi dejavnosti) obvestil združenje, da je bil zahtevek sprejet in da bo ustrezni dokument podpisan na prvem srečanju Komisije po poletnem dopustu. Pritožnik trdi, da je g. H. združenju svetoval, da lahko začnejo izvajati projekt. Nadalje je trdil, da je septembra 1998 g. H. obvestil združenje, da Komisija zaradi preobremenjenega urnika še ni mogla podpisati zadevnega dokumenta, vendar da ga bo v naslednjih tednih. Glede na navedbe pritožnika je združenje na podlagi teh zagotovil začelo z uresničevanjem projekta.

Pritožnik trdi, da so bili odtlej v dnevnem telefonskem stiku z g. H., ki je ves čas potrjeval, da bo pismo, o dodelitvi denarja, vsak čas prispelo. Novembra 1998 je združenje svojo banko zaprosilo za kredit. Banka je vztrajala, da želi pisno potrdilo, da bo Komisija dala podporo. Pritožnik se je zato obrnil na predstavništvo Komisije v Nemčiji. V pismu 25. novembra 1998 je dr. B. (takratni začasni vodja predstavništva Komisije v Nemčiji) potrdil, da je Komisija odobrila podporo v višini 90.000 ekujev in da bodo ustrezne formalnosti dokončane še pred zaključkom leta.

Komisija pa je v pismu 23. decembra 1998 pritožnika obvestila, da je odobrila le podporo v višini 20.000 ekujev.

Po navedbah pritožnika je g. H. združenju svetoval, da naj zaradi tega predloži nov zahtevek za podporo leta 1999, ki bi pokrila bilanco v višini 70.000 ekujev. Ta zahtevek je bil vložen februarja 1999. Vendar pa je 28. januarja 2000 Komisija zahtevek zavrnila. Ta odločitev je temeljila na razmisleku, da se zagotovljena sredstva za leto 1999 ne morejo koristiti za dejavnosti iz leta 1998.

Pozneje je bil pritožnik v stikih z lokalnim poslancem EP, z odgovornim komisarjem in s službami Komisije. 30. junija 2000 je generalni direktor GD X pritožnika obvestil, da je na podlagi domneve, da je dr. B. s pismom 25. novembra 1998 povzročil upravičena pričakovanja, Komisija pripravljena kriti stroške, ki so se pojavili med tem datumom in 5. januarjem 1999 (datum potrdila o prejemu pisma Komisije z dne 23. decembra 1998). Komisija pa je trdila, da to lahko krije le stroške v zvezi s pogodbami, ki so vsebovale 'klavzulo tveganja', t.j. klavzula s posledico, da plačilo postane dolg samo, ko se Komisija odloči, da bo podelila podporo. Komisija je sprejela, da bo krila deleže plač zaposlenih združenja, in zagotovila, da so bila plačila izplačana v omenjenem roku. Na tej podlagi je Komisija izračunala, da bi pritožniku na račun izvenpogodbene odgovornosti, ki jo je povzročilo pismo z dne 25. novembra 1998, lahko plačala znesek v višini 21.988,54 €. Znesek v višini 20.000 € naj bi se od tega odštel.

Pritožnik se ni strinjal s tem predlogom in je vztrajal, da se mu izplača celotni znesek v višini 70.000 €. Vendar pa so bila vsa nadaljnja prizadevanja za to, da bi Komisija spremenila svojo odločitev, neuspešna. Pritožnik se je nato obrnil na drugega poslanca EP, ki je pritožbo posredoval Evropskemu varuhu.

V svoji pritožbi, ki jo je pri varuhu vložil marca 2002, je pritožnik opozoril, da je vsa podpora, ki jo je dotlej prejel s strani EU, temeljila na dobri veri. Pritožnik je trdil, da je bilo združenje, ko je zaprosilo za podporo projektu leta 1995, ustno obveščeno, da je bil denar odobren in da je združenje začelo z uresničevanjem sočasnih obveznosti, medtem ko so pisno potrdilo prejeli šele mesece kasneje, ko se je projekt zaključil. Po navedbah pritožnika je veljal isti vzorec za kasnejše zahtevke za podporo.

Pritožnik je zato trdil, da Komisija ni izplačala vsote podpore, ki jo je po njegovem mnenju nameravala dati združenju. V osnovi je navajal, da se je združenje upravičeno zanašalo na zagotovila, ki jih je po njegovem mnenju dal g. H iz služb Komisije.

Pritožnik je dodal, da združenje nima drugih sredstev in da bo moralo, če se ne najde rešitev, končati svojo dejavnost.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju predstavila podroben opis zaporedja dogodkov in dejanj, še posebej za obdobje po poslanem pismu 23. decembra 1998. Komisija je podala naslednje pripombe zlasti glede pritožnikovih trditev:

31. maja 1998 je združenje v okviru proračunske postavke A-3024 zaprosilo za podporo v višini 90.000 €. Pristojna izbirna komisija je jeseni 1998 predizbrala projekt za podporo v višini 20.000 €. V tem obdobju je pritožnik pogosto telefoniral g. H, odgovornemu uradniku za proračunsko postavko. Po navedbah pritožnika mu je g. H. po telefonu obljubil, da bo podpora v višini 90.000 € odobrena. Glede na to, da je g. H. novembra 1999 umrl, ni bilo več možno preveriti, kaj je bilo dogovorjeno. Spis generalnega direktorata X pa ni vseboval nobenih sledi o teh obljubah.

Po posvetovanju s pravno službo Komisije, je generalni direktorat za izobraževanje in kulturo zavzel stališče, da mora Komisija zakonito poleg že plačanega zneska v višini 20.000 € kriti samo finančne obveznosti, ki so v združenju nastopile med 25. novembrom 1998 in 5. januarjem 1999. 22. junija 2000 je generalni direktor GD za izobraževanje in kulturo prejel pritožbo in pojasnil, da bo generalni direktorat kril nastale stroške med 25. novembrom 1998 in 5. januarjem 1999. V pismu 30. junija 2000 je generalni direktor pojasnil, da znesek, ki se lahko upošteva, znaša 1.988,54 €.

NADALJNJE PREISKAVE

Pregled spisa Komisije

Glede na mnenje Komisije je Varuh menil, da za obravnavo pritožbe potrebuje nadaljnje informacije. Zato je 15. julija 2002 Komisijo pisno prosil za dostop do njenega spisa. 19. septembra 2002 so službe Evropskega varuha pregledale spis generalnega direktorata X in spis predstavništva Komisije v Nemčiji.

Izkazalo se je, da spis GD X ni vseboval nobenih originalnih dokumentov za obdobje do 23. decembra 1998. V bistvu je bil edini dokument iz tega obdobja, ki se je zdel dosegljiv, kopija zahteve z dne 31. maja 1998.

Spis predstavništva Komisije v Nemčiji je bil v dobrem stanju in popoln. Vseboval je korespondenco med predstavništvom in pritožnikom, tudi pismo pritožnika z dne 2. julija 1998 in kopijo pisma z dne 25. novembra 1998. Ta kopija je vsebovala rokopisni zapis avtorja, na podlagi katerega se besedilo pisma glasi "po dogovoru z g. [H.]" ("mit H. [H.] abgestimmt").

Zahteva po nadaljnjih informacijah

V pismu poslanem 26. septembra 2002 je Varuh obvestil Komisijo, da spis GD X ni popoln. Zato je Komisijo zaprosil, naj preveri, kje se nahajajo pogrešani deli spisa in naj mu dovoli dostop do celotnega spisa. Varuh je tudi prosil, da v primeru, da Komisija ne najde pogrešanih delov, to dejstvo pisno potrdi.

8. novembra 2002 je Komisija obvestila Varuha, da na žalost ni mogla najti nobenih drugih dokumentov povezanih s pritožnikovo zahtevo. Komisija je Varuha prosila, naj to obžalovanja vredno situacijo oceni prizanesljivo.

Pripombe pritožnika

V svojih pripombah na mnenje Komisije in v svojem pismu 8. novembra 2002 je pritožnik vztrajal na svoji pritožbi in je med drugim podal naslednje pripombe:

Komisija je v svojem mnenju zapisala, da je generalni direktorat za izobraževanje in kulturo zavzel stališče, da mora Komisija zakonito kriti samo finančne obveznosti, ki so v združenju nastopile med 25. novembrom 1998 in 5. januarjem 1999. Vendar pa je potem potrdila, da je generalni direktor GD za izobraževanje in kulturo obvestil pritožnika, da bo generalni direktorat kril nastale stroške med 25. novembrom 1998 in 5. januarjem 1999. Te izjave so protislovne. Izid pogovora z generalnim direktorjem 22. junija 2000 je res bil, da je le-ta sprejel, da mora Komisija prevzeti stroške, ki so nastali med 25. novembrom 1998 in 5. januarjem 1999.

Leta 1998 se je združenje prijavilo, da bi delalo kot info točka Komisije. Februarja 1998 je predložilo izjavo, s katero bi privolilo v pogodbene obveznosti, kljub temu, da so imeli takrat le ustne dogovore in nobenih pisnih pogodb. Združenje se je zanašalo na ustna zagotovila, da bo ta pogodba podpisana. 26. junija 1998 je Komisija obvestila združenje, da se je spis v Bruslju domnevno izgubil in zato zahteva nekaj časa ni bila obravnavana. Glede na to, da so ti dogodki združenje tudi v tem primeru postavili pred podoben precep, je združenje zaprosilo službo Komisije, odgovorno za info točke, da jim posreduje potrditev pogodbe, ki naj bi jo sklenili. Potrditev je bila posredovana 17. septembra 1998. Primerna pogodba je bila podpisana 16. septembra 1998 in uradno priglašena združenju 5. oktobra 1998. Združenje zato nikoli ni imelo razloga, da bi dvomilo v zagotovila, ki so mu bila dana v obeh zadevah.

PRIZADEVANJA EVROPSKEGA VARUHA ZA SPORAZUMNO REŠITEV

Po podrobni obravnavi mnenj in pripomb Varuh ni bil zadovoljen z odgovorom Komisije na pritožnikove trditve.

Predlog sporazumne rešitve

Varuh je zato v skladu s členom 3 (5) svojega Statuta predlagal Komisiji naslednjo sporazumno rešitev:

Evropska komisija naj ponovno preveri svojo odločitev, da združenju Europäisches Kultur- und Informationszentrum in Thüringen zavrne plačilo polne vsote v višini 90.000 €.

Ta predlog je temeljil na naslednji presoji:

1 Pritožnik je direktor nemškega združenja, ki je Komisijo zaprosilo za podporo v višini 90.000 €. Na koncu mu je bil dodeljen le znesek v višini 21.988,54 €. Pritožnik je trdil, da Komisija ni izplačala vsote podpore, ki jo je združenju po njegovem mnenju namenila. V osnovi je navajal, da se je združenje upravičeno zanašalo na zagotovila, ki jih je po njegovem mnenju dal g. H. iz služb Komisije in na podlagi katerih naj bi se dodelil znesek v višini 90.000 €. Pritožnik je poudaril, da je združenje na tej osnovi začelo z uresničevanjem svojega projekta in nastali so stroški oz. finančne obveznosti.

2 Komisija je sprejela, da je bil pritožnik v tistem obdobju v nenehnem telefonskem stiku z g. H. Vendar pa je zavzela stališče, da glede na to, da je g. H. novembra 1999 umrl, ni bilo več možno preveriti, kaj je bilo dogovorjeno. Komisija je dodala, da spis generalnega direktorata X ni vseboval nobenih sledi o obljubah, na katere se je pritožnik skliceval.

3 Varuh je zapisal, da je pritožnik dokazoval, da je Komisija zavrnila izplačilo celotnega zneska 90.000 €, ki ga je zahtevalo združenje, čeprav je le-to že imelo stroške oz. finančne obveznosti na podlagi zagotovil, da jim bo ta vsota dodeljena. Pritožnik se je zato posledično zanašal na načelo varstva legitimnih pričakovanj. Skladno s sodno prakso sodišč Skupnosti se ne da sklicevati na kršitev tega načela, razen če uprava da natančna zagotovila zadevni osebi⁵¹. V tem primeru je pritožnik pripomnil, da mu je pristojni za primer s strani Komisije zagotovil, da bo Komisija dodelila poln znesek 90.000 €, ki ga je združenje zahtevalo. To je natančno zagotovilo. Vendar pa je potrebno omeniti, da varuh ni mogel preveriti te trditve s sredstvi, ki so mu na podlagi lastnega statuta⁵² na razpolago. Spis Komisije, ki so ga službe varuha človekovih pravic pregledale, ni vseboval nobenih sledi takih zagotovil. Edina oseba, ki bi najbrž lahko osvetlila to vprašanje in ki bi jo varuh človekovih pravic lahko zaslišal kot pričó, t.j. g. H., je umrla.

4 Vendar pa je Varuh menil, da pomanjkanje potrdilnega dokaza v tem primeru ne more biti v škodo pritožnika. Komisija je sprejela dejstvo, da sta bila pritožnik in g. H. večkrat v telefonskem stiku. Zato bi bilo primerno, da bi ustrezni uradnik takrat zapisal te pogovore ali vsaj najpomembnejše točke, ki so ob teh priložnostih bile obravnavane. Varuh meni, da se glede na to, da teh zapisov ni, od pritožnika ne more zahtevati, da utemelji svojo trditev.

5 Varuh meni, da obstajajo vsaj trije elementi, ki podpirajo pritožnikov primer. Prvič, glede na to, da se je projekt moral začeti septembra 1998, je združenju očitno bilo zelo pomembno, da v primernem času izve (in najkasneje na začetku septembra 1998), če jim bo Komisija dodelila zahtevano podporo. To je pritožnik predstavništvu Komisije v Nemčiji pisno potrdil 2. julija 1998. Pritožnik je zapisal, da bi združenje v primeru negativnega odgovora moralo odpovedati projekt, saj s sredstvi iz drugih virov ni mogel nadomestiti nedodeljenega zneska. Glede na to, da se projekt ni odpovedal, temveč izpeljal, je pritožnikova trditev, da je prejel zadovoljiva zagotovila s strani g. H., verodostojna. Drugič, pritožnik je pojasnil, da je združenje že v preteklosti moralo izvajati (in je izvajalo) projekte na podlagi samo ustnih zagotovil. Varuh je opozoril, da Komisija tega vidika primera ni komentirala. Tretjič, dejstvu, da si je pritožnik pridobil in se zanesel na zagotovila g. H., je priznana večja verodostojnost, saj so se drugi uradniki Komisije sami zanašali na besedo te osebe. Kot je pokazal pregled spisa, je pismo predstavništva Komisije v Nemčiji 25. novembra 1998 temeljilo na informacijah g. H.

6 Varuh je opomnil, da Komisija ni podala nobenega argumenta, zakaj pritožnik ne bi imel pravice zanesti se na taka zagotovila s strani pristojnega za primer iz Komisije.

7 V tej luči Varuh meni, da bi zavrnitev Komisije za izplačilo celotnega zneska v višini 90.000 €, ki ga je združenje zahtevalo 31. maja 1998, lahko bila nepravilnost.

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju poudarila, da zaključki Varuha človekovih pravic niso temeljili na dejstvih, ki bi izhajala iz jasnih dokazov, ampak le na domnevah in sklepih, povzetih iz podobnosti drugim situacijam. Komisija je prav tako poudarila, da stališče, ki ga je imela doslej, preprosto odseva dolžnost izpolnjevanja načela dobrega finančnega poslovanja. V tej zvezi je dobro ponavljati, da je Komisija na dodeljevanje finančne pomoči prihodnjemu upravičencu lahko vezana le s pisno obvezo, ki je bila pripravljena na podlagi ustreznih pravil.

⁵¹ Npr. glej primer T-72/99 Meyer v Komisija [ECR] 2000, II-2521, odstavek 53.

⁵² Odločitev Evropskega parlamenta 94/262 z dne 9. marca 1994 o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje nalog varuha človekovih pravic, 1994 OJ L 113/15.

Vendar pa je Komisija poudarila, da je v želji, da se v očeh državljanov ohrani podoba evropskih institucij in da se upravičencu v tem primeru ne bi povzročala škoda, izjemoma pripravljena sprejeti predlog Varuha.

Takoj ko bo to mogoče, bo preverila stroške povezane s tem projektom, se tako prepričala o primernih stroških in na podlagi tega o dolgovanem znesku upravičencu. Komisija je poudarila, da se mora pritožnik zavedati, da končni znesek denarne pomoči ne bo nujno enak vsoti 90.000 €, ki jo je zahteval.

Pripombe pritožnika

20. maja je pritožnik službe Evropskega varuha po telefonu obvestil, da je bila sporazumna rešitev izvedena.

SKLEP

1 Neizplačilo zneska podpore

1.1 Pritožnik je direktor nemškega združenja, ki je Komisijo zaprosilo za podporo v višini 90.000 €. Dodeljen mu je bil le znesek v višini 21.988,54 €. Pritožnik je trdil, da Komisija ni izplačala zneska podpore, ki jo je po njegovem mnenju namenila združenju. V osnovi je navajal, da se je združenje upravičeno zanašalo na zagotovila, ki jih je po njegovem mnenju dal g. H. iz služb Komisije in na podlagi katerih naj bi se dodelil znesek v višini 90.000 €.

1.2 Komisija je v osnovi zavzela stališče, da ni dokazov, ki bi bili v prid pritožnikovi zahtevi.

1.3 Po temeljiti raziskavi vseh ustreznih dejstev in argumentov je Varuh Komisiji predlagal sporazumno rešitev, na podlagi katere naj bi premislila o ponovni preučitvi svoje odločitve, da zavrne plačilo celotnega zneska v višini 90.000 €.

1.4 V svojem mnenju je Komisija obvestila Varuha, da je izjemoma pripravljena sprejeti njegov predlog. Zato bi na hitro preverila primernost stroškov, ki jih je navedel pritožnik. Komisija je poudarila, da se mora pritožnik zavedati, da končni znesek denarne pomoči ne bo nujno enak vsoti 90.000 €, ki jo je zahteval.

2 Zaključek

Po pobudi Evropskega varuha je razvidno, da sta se pritožnik in Evropska komisija dogovorila o sporazumni rešitvi. Zato Varuh primer zaključuje.

KOMISIJA SE STRINJA S PLAČILOM NADOMESTILA NEKDANJI POMOŽNI USLUŽBENKI

Odločitev Evropskega varuha o pritožbi 1166/2002/(SM)IJH zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Pritožbo je vložila nekdanja uslužbenka Komisije. Od 1. maja 1995 do 30. aprila 1998 je delala kot pomožna uslužbenka. Od 15. maja 1998 do 15. maja 2001 je delala kot začasna uslužbenka. V času, ko je bila pomožna uslužbenka, je pritožnica dobivala tajniški dodatek po členu 4a Priloge VII kadrovske predpisev in členu 21 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti. Ob sklenitvi začasne pogodbe ji je Komisija nehala plačevati tajniški dodatek. Pritožnica te opustitve ni opazila.

Približno mesec dni pred prenehanjemčasne pogodbe je pritožnica prejela uradno obvestilo, da bi v časučasne pogodbe morala prejemati tajniški dodatek. Vendar ji je bil tajniški dodatek dodeljen le od 1. januarja 2001 do 15. maja 2001.

Pritožnica se je na podlagi člena 90 kadrovskih predpisov pritožila zoper odločitev, da se ji tajniški dodatek plača le od 1. januarja 2001 in ne od začetka njenečasne pogodbe, to je od 15. maja 1998. V odgovoru se je Komisija strinjala, da pritožnici plača polovico tajniškega dodatka za obdobje od 15. maja 1998 do 31. decembra 2000.

17. junija 2002 se je pritožnica pritožila pri Evropskemu varuhu zoper zavrnitev Komisije, da ji plača celotno vsoto tajniškega dodatka, do katerega je bila upravičena od 15. maja 1998 do 31. decembra 2000. Trdila je, da ji mora Komisija plačati ta znesek za nazaj.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju navedla naslednje:

Pritožnične naloge so v času 1995-2001 ostale nespremenjene. Tajniški dodatek je dobila kot pomožna (1995-1998) in ne kotčasna uslužbenka (1998-2000). Aprila 2001 je njen generalni direktorat zanj zahteval, da se jih dodatek izplača in izplačal se je za leto 2001.

Pritožnica ima zastaralni rok za ugovor zoper odločitev, ki jo je jasno zapisano na dokumentu podpisala maja 1998, in sicer, da zčasno pogodbo ne dobi tajniškega dodatka. Poleg tega so se njeni plačilni listi od junija 1998 v tem smislu razlikovali od tistega aprila 1998.

Nadalje je v okviru osebne odgovornosti in odgovornosti za malomarnost, ker ni opazila vsebine dokumenta, ki ga je podpisala maja 1998 in je govoril o njenih pravicah, spremembi plačilnega lista in ustreznega znižanja njene plače in na podlagi testa za razumno in preudarno osebo, pritožnica sama prispevala k temu, da se ji ni plačalo takrat dolgovanih zneskov.

Vendar pa ji je v odgovor na njeno pritožbo 29. aprila 2002 nanjo naslovljena odločitev dodelila polovično vrednost dodatka na podlagi delne odgovornosti Komisije za takratno neizplačilo njenega dodatka, čeprav je v smislu morebitne pritožbe iz malomarnosti sama prispevala v svojo škodo.

Pripombe pritožnika

Pripombe pritožnice vsebujejo naslednje točke:

Ob prvi pritožnični pogodbi je uprava ustrezno ravnala, tako da je lahko pritožnica koristila dodatek, ki ji je pripadal. Zato ob podpisovanjučasne pogodbe ni imela razloga, da bi dvomila o natančnosti vpisovanja njenih podatkov. Resnično je verjela, da se bodo vsi podatki posredovani odgovornemu uradniku upoštevali, še posebej ob dejstvu, ker naj bi prevzela iste naloge kot pred tem, s svojim delom nadaljevala v isti enoti in ker gre le za spremembo pogodbe.

PRIZADEVANJA EVROPSKEGA VARUHA ZA SPORAZUMNO REŠITEV

Po podrobni obravnavi mnenja Komisije in pripomb pritožnice, se Varuhu ni zdelo, da je Komisija primerno odgovorila na pritožnične trditve. V skladu s členom 3 (5) Statuta⁵³ je predsedniku Komisije v pismu predlagal sporazumno rešitev na podlagi naslednjih analiz vprašanj v zvezi s sporom med pritožnico in Komisijo.

⁵³

“Kolikor je mogoče, varuh človekovih pravic z zadevo institucijo ali organom poišče rešitev, da bi se odpravile nepravilnosti in zadovoljila pritožba.”

1 Zahteva za plačilo tajniškega dodatka za nazaj

1.1 Pritožnica trdi, da ji Komisija ni plačala celotnega zneska tajniškega dodatka, do katerega je bila upravičena od 15. maja 1998 do 31. decembra 2000. Trdi, da ji mora za nazaj Komisija plačati to vsoto.

1.2 Komisija priznava, da so s spremembo pogodbenega razmerja iz pomožne uslužbenke v začasno pritožnične naloge ostale nespremenjene. Komisija trdi, da je pritožnici zastaral rok za ugovor zoper odločitev, da se ji tajniškega dodatka kot začasni uslužbenki ne plača in da je zaradi morebitne tožbe iz malomarnosti, s podpisom dokumenta, ki potrjuje, da se tajniški dodatek ne izplača, sama prispevala k svoji izgubi. Prejela je tudi plačilne liste, ki niso omenjali tajniškega dodatka. Vendar pa je glede na to, da tudi sama nosi del odgovornosti, Komisija pritožnici dala polovico vrednosti zneska.

1.3 Varuh navaja, da je Komisija sprejela, da je pritožnica upravičena do terjatve tajniškega dodatka skozi vso zadevno obdobje in da Komisija ni trdila, da jo kakršno koli pravilo ali načelo ovira plačila celotnega zneska za nazaj, do katerega je pritožnica upravičena.

1.4 Varuh prav tako navaja argument Komisije, da je pritožnica sokriva malomarnosti. Vendar pa Komisija ne trdi, da pritožnica ni opravila katere koli od svojih nalog kot pomožna ali začasna uslužbenka ali da ni izpolnila svojih dolžnosti v okviru kadrovskega predpisov. Dosegljivi dokazi kažejo, da je Komisija vzpodbudila spremembo pritožničnega statusa iz pomožnega v začasnega. Končno Varuh navaja, da pritožnica ni terjala obresti. Čeprav bi Komisija plačala celotni dodatek, kot zahteva pritožnica, bi le-ta še vedno bila v finančni izgubi, zato ker sama prej ni izkoristila možnosti za popravek napake Komisije.

1.5 V luči zgoraj navedenega je Varuh začasno zaključil, da se odločitev Komisije, da pritožnici dodeli le polovico dodatka, lahko zdi samoljubna in nepravilna, ter da naj Komisija zato znova pozorno oceni svoj položaj v posebnih okoliščinah tega primera.

Predlog sporazumne rešitve

Evropski varuh je predlagal, da naj se Komisija z upoštevanjem posebnih okoliščin tega primera in razmislekom o plačilu celotnega zneska tajniškega dodatka za zadevno obdobje, poskuša izogniti videzu samoljubja in nepravilnosti.

Odgovor Komisije

V odgovoru na predlog Varuha je Komisija poudarila, da do pritožnice nima zakonskih obveznosti, saj le-ta ni spodbijala odločitve v za to predpisanih rokih. Vendar pa Komisija meni, da je ta primer v luči poudarkov Varuha izjemen in utemeljuje dodelitev dodatnega ex gratia nadomestila.

Pripombe pritožnice

2. junija 2003 je pritožnica po telefonu obvestila službe Evropskega varuha, da je bila dosežena sporazumna rešitev.

SKLEP

1 Zahteva za plačilo tajniškega dodatka za nazaj

1.1 Pritožnica trdi, da ji Komisija ni plačala celotnega zneska tajniškega dodatka, do katerega je bila upravičena. Trdi, da ji mora Komisija plačati ta znesek za nazaj.

1.2 Po podrobni obravnavi mnenja Komisije in pripomb pritožnice je Varuh v skladu s členom 3 (5) statuta predsedniku Komisije pisno predlagal sporazumno rešitev.

1.3 V odgovoru na predlog Varuha je Komisija poudarila, da do pritožnice nima zakonskih obveznosti, saj le-ta ni spodbijala odločitve v za to predpisanih rokih. Vendar pa je Komisija menila,

da je bil ta primer v luči poudarkov Varuha izjemen in je utemeljeval dodelitev dodatnega ex gratia nadomestila.

1.4 Pritožnica je Varuha obvestila, da je bila dosežena sporazumna rešitev.

2 Zaključek

Po pobudi Varuha je razvidno, da sta se pritožnik in Komisija dogovorila o sporazumni rešitvi. Varuh zato primer zaključuje.

NA PREDLOG EVROPSKEGA VARUHA ZA SPORAZUMNO REŠITEV SE KOMISIJA STRINJA S POSREDOVANJEM INFORMACIJE NOVINARJU

Sklep o pritožbi 1402/2002/GG zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Pritožnik je dopisnik nemškega tednika Stern iz Bruslja. Publikacija od februarja 2002 pokriva število domnevnih finančnih nepravilnosti v zvezi z Evropsko komisijo, zlasti v Eurostatu, Statističnem uradu Evropskih skupnosti (eden od generalnih direktoratsv Komisije). Pritožnik je predložil kopije pisnih vprašanj in pisem, ki jih je na Komisijo poslal 12. marca 2002, 26. marca 2002, 28. marca 2002, 5. aprila 2002, 8. julija 2002, 22. julija 2002, 26. julija 2002 in 7. avgusta 2002 ter nekaj odgovorov Komisije. Nekaj teh vprašanj se je nanašalo na pogodbe, ki jih je podjetje z imenom Eurogramme sklenilo z Eurostatom.

Pritožnik je navedel, da je Komisija znova zavrnila posredovanje podatkov z razlogom, da se vprašanja tičejo trajajoče preiskave s strani OLAF-a, Evropskega urada za boj proti prevaram. Po navedbah pritožnika je Komisija tu in tam celo zavrnila posredovanje osnovnih informacij, kot npr. katere pogodbe je Komisija sklenila z določenimi podjetji. Pritožnik meni, da obnašanje Komisije ni bilo pravilno in je oviralo prizadevanja publikacije, da javnost obvešča o ustreznih temah.

V podporo svojemu mnenju je pritožnik predložil precejšnje število argumentov. Najprej je zavzel stališče, da Komisija ni podala nobene razlage, kako bi lahko posredovanje zahtevane informacije vplivalo na preiskave, ki jih je izvajal OLAF. Po njegovem mnenju bi objave v medijih nasprotno prej pospešile take preiskave. Drugič, pritožnik je pripomnil, da ni bilo dokaza, da bi OLAF Komisijo prosil, da naj ne daje zadevnih informacij. Tretjič, je pritožnik trdil, da so preiskave s strani OLAF-a včasih trajale izredno dolgo. Po njegovih navedbah so se nekatere trditve o Eurostatu preiskovale od leta 1998. Pritožnik je poudaril, da bi Komisija tako lahko več let zadržala osnovne informacije, da se ne bi omenjale poznejše preiskave kaznivega dejanja in notranje preiskave, ki bi prav tako lahko bile razlog za nerazkrivanje informacij. Četrto, je pritožnik trdil, da se je Komisija obnašala samovoljno, saj je tu in tam odgovarjala na vprašanja, ki so bila predmet preiskav OLAF-a, medtem ko je drugič zavračala možnost odgovora. Končno je pritožnik trdil, da je Komisija včasih samovoljno spreminjala razloge za zavrnitev posredovanja zahtevanih informacij. Po navedbah pritožnika ga je Komisija v nekem primeru najprej obvestila, da se zadevna vprašanja preverjajo, nato je napisala, da na zadevna vprašanja "trenutno" ne morejo odgovarjati, potem pa ga je končno obvestila, da mu zadevnih informacij ne more posredovati, "saj so deloma povezana s trajajočo preiskavo OLAF-a".

Pritožnik trdi, da bi Komisija morala odgovoriti na vprašanja, ki so ji bila neuspešno posredovana od maja 2002.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju izjavila:

Evropski kodeks primerne ravnjanja javnih uslužbencev Komisije enako velja tako v primeru zahtev po informacijah s strani državljanov kot s strani medijev. Mediji (t.j. novinarji) pod sedanjim kodeksom niso upravičeni do kakršne koli posebne in/ali dodatne pravice od tistih, ki jih kodeks predvideva, ko gre za preiskave javnosti.

Služba za tisk in komuniciranje je bila zelo natančna pri upoštevanju določenih rokov, kar pomeni, da je odgovor potrebno poslati v okviru petnajstih delovnih dni od obvestila o preiskavi. Komisija pa je potrdila, da ni odgovorila na pritožnikovo sporočilo z dne 5. aprila 2002 in se je za to opustitev tudi opravičila.

Komisijo se je pri njenih odločitvah v zvezi z zahtevami za občutljive informacije dojemalo kot samovoljno, ker je pristop za obravnavo vsakega primera posebej nujen. Povpraševanje pritožnika po dejanskih informacijah je dobilo primeren odgovor Komisije. Vendar pa večina povpraševanja, navedenega v pritožbi, ni bila naravnost usmerjena k obstoječim informacijam, ampak je zahtevala, da Komisija v svojem odgovoru o posameznih vprašanih zavzame uradno stališče. V zvezi s tem je Komisija imela diskrecijsko pravico nad tem, če bo in kdaj bo zavzela stališče in je zato lahko ohranila pravico do nepodajanja stališč o vprašanih.

Glede na trditev, da Komisija zaradi povezanosti informacij s preiskavami OLAF-a ni želela odgovoriti na vprašanja, je Komisija želela navesti, da se vprašanja, ki so stvar take preiskave naslovijo na OLAF.

Vse zahteve za dokumente so se obravnavale v skladu z Uredbo št. 1049/2001 o dostopu do dokumentov. Komisija je bila mnenja, da je specifična poizvedba pritožnika - zahteva seznama vseh obstoječih sklenjenih pogodb s posameznimi podjetji - znotraj okvira te uredbe. Ni bilo podatkovnih baz, ki bi zagotovile izčrpen seznam pogodb. Seznam "obvez" do podjetij z imenom "Eurogramme" je obstajal in se je uporabljal za ročno izdelavo pogodbenega seznama v sodelovanju z različnimi generalnimi direktorati. Komisija je upoštevala, da zahtevani seznam v tem določenem primeru ni predstavljal dokumenta, za katerega bi veljala ena od izjem, ki jih nudi uredba in bi se tako lahko posredoval pritožniku.

Kopija seznama pogodb z Eurogrammom je bila priložena mnenju Komisije.

Pripombe pritožnika

V svojih pripombah je pritožnik vztrajal pri svoji pritožbi in nadalje izjavil:

Dolžnost javnih organov, da posredujejo informacije, je urejena z medijskim pravom držav članic, njeni temelji pa sežejo tudi v načelo svobode tiska, ki se priznava po vsej Evropi. Tudi Listina o temeljnih pravicah omenja pravico do "svobode obveščanja".

Komisija je seveda svobodna pri odločitvi, kako in kdaj naj zavzame stališče. Vendar pa vprašanja zastavljena Komisiji niso izsiljevala kakršnega koli mnenja Komisije, ampak so bila namenjena dejstvom, kot so odločitve Komisije, upravni ukrepi in trditve, ki so bili narejeni v javnosti ali dokumentih in za katere potrditev ali zavrnitev je bilo zaproseno. Vprašanje kot kakšni so zaključki Komisije na podlagi primerov slabega upravljanja s financami Skupnosti, ni bilo vprašanje namenjeno izsiljevanju mnenja, ampak ugotavljanju, kako je Komisija dejansko ukrepala. Če Komisija ne bi ukrepala, bi tudi to bilo dejstvo, ki ga je javnost upravičena vedeti.

Predlog Komisije, da se poizvedbe naslovijo neposredno na OLAF, je bil zavajajoč. OLAF je dejansko vedno zavrnil možnost posredovanja informacij v zvezi s tekočimi preiskavami. Razen tega se ustrezna vprašanja niso tikala preiskav OLAF-a, ampak dejstev znotraj Komisije.

Hkrati je zavajajoče trditi, da je Komisija vedno, razen v enem primeru, upoštevala Kodeks primerne ravnjanja javnih uslužbencev. V bistvu Komisija pogosto ni odgovorila na vprašanja, ki so se nanašala na občutljiva področja (kot je računovodski sistem Komisije ali pravno sporni elementi povračil komisarjem). To velja za povpraševanja z dne 7. junija 2002, 16. junija 2002 in 22. julija 2002 (o predložitvi poročila) v celoti in delno za povpraševanje z dne 2. junija 2002.

Pritožnik trdi, da bi Komisija morala spremeniti svojo upravno prakso in odgovoriti na vprašanja.

Kopije vprašanj z dne 2. junija 2002, 7. junija 2002, 16. junija 2002 in 22. julija 2002⁵⁴ so bile priložene pritožnikovim pripombam.

NADALJNJE PREISKAVE

Po podrobni obravnavi mnenja Komisije in pripomb pritožnika so bile očitno potrebne nadaljnje preiskave. Varuh je tako prosil Komisijo, da oblikuje mnenje o pritožnikovih pripombah.

Drugo mnenje Komisije

Komisija je v svojem drugem mnenju izjavila:

Pritožnik ni navedel, na kateri člen Listine se je skliceval, ko je omenjal pravico do "svobode obveščanja". Vseeno pa je Komisija predvidevala, da se je pritožnik skliceval na člen 11 ("svoboda izražanja in obveščanja") in člen 42 ("pravica dostopa do dokumentov") Listine.

Člen 42 Listine ima natanko enako besedilo kot člen 255 Pogodbe ES. Načela in omejitve pravice javnosti do dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta in Komisije so bila vzpostavljena z Uredbo 1049/2001.

Kodeks Komisije o primernem ravnanju javnih uslužbencev je zavezoval k najprimernejšemu in kar se da hitremu odgovoru na povpraševanje. Ne obvezuje pa osebja Komisije, da posreduje vse zahtevane informacije. Skladno s kodeksom bi član osebja lahko menil, da razkritje informacije ni v interesu Skupnosti. V tem primeru bi morala biti zavrnitev posredovanja informacije opravičljiva.

Glede domnevnega pomanjkanja razlogov za zavrnitev posredovanja informacije, je Komisija menila, da trenutna preiskava OLAF-a in notranja preiskava Komisije predstavljata zadostno podlago za zavrnitev.

Vsa povpraševanja pritožnika po zgolj dejanskih informacijah so dobila primerne odgovore ali opozorilo, da so le-te predmet trenutne preiskave in da zato Komisija ne more dati odgovora v tistem trenutku.

Vprašanja s področij, ki jih preiskuje OLAF, se naslovijo na OLAF. Navesti pa je potrebno, da je bila politika OLAF-a taka, da ni komentiral preiskav, ki potekajo. Komisija je prav tako menila, da informacij ni bilo primerno posredovati, saj bi lahko prejudicirale korektno izvedbo preiskav. Poleg tega je bila zaščita namena preiskav posebna izjema od pravice dostopa do dokumentov pod Uredbo 1049/2001.

Glede povpraševanj 2. junija 2002, 7. junija 2002, 16. junija 2002 in 22. julija 2002: na prvo od le-teh so pisno odgovorili 5. junija 2002. Na vprašanja, ki sta jih naslavljali poizvedbi z dne 7. junija in 22. julija 2002, se je odgovorilo po telefonu. Kar se tiče poizvedbe z dne 16. junija 2002, je bil pritožnik zaprosen, da vprašanje o korekcijskih koeficientih naslovi na g. M., odgovornega predstavnika. G. M. vprašanj ni prejel in so mu bila nepoznana. To je bil razlog, zakaj odgovora ni bilo. Komisija pa je omenila, da so vprašanja pritožnika bila skoraj identična nekaterim, ki jih je postavila ga. Gabriele Stauner, poslanka EP, v vprašanjih P-1805/02 in E-2807/02.

Izvečki odgovorov Komisije na vprašanja ge. Stauner so bili priloženi drugemu mnenju Komisije.

Pripombe pritožnika

V svojih pripombah na drugo mnenje Komisije, je pritožnik podal naslednje pripombe:

⁵⁴

Omeniti je potrebno, da to vprašanje ni identično vprašanju istega datuma s tistim, omenjenim v pritožbi.

Če naj bi Komisija menila, da na evropski ravni ni dolžna posredovati informacij novinarjem, bi to kazalo na pomembno praznino v zakonodajni Skupnosti in Komisija bi morala predložiti zakonodajni predlog, ki bi zapolnil to praznino. Po drugi strani pa to Komisije ne bi opravičilo njenih odgovornosti, da deluje na osnovi jasnih in doslednih načel, ko posreduje informacije.

Vendar pa to ni sedanji primer. Komisija se je samovoljno sklicevala na preiskave OLAF-a. Včasih je Komisija posredovala informacije, drugič jih spet ni. Razlog za to niso bile trajajoče preiskave OLAF-a, ampak nepojasneni razlogi.

Komisija je bila seveda upravičena zavrniti posredovanje informacij v določenih jasno definiranih primerih (na primer disciplinski postopki), da bi zaščitila na primer posameznikove pravice. Vendar pa so bili namesto napotila na preiskavo OLAF-a potrebni podrobni razlogi za take zavrnitve.

Prijetno je bilo videti, da je eno vprašanje - o Eurogrammu - bilo odgovorjeno. Vendar pa obstaja razlog za kritiko, da je bila pritožba Varuhu potrebna za doseganje takega rezultata.

Niti pisno niti ustno nista bili odgovorjeni vprašanja z dne 7. junija 2002 in 22. julija 2002. Razvidno je bilo, da Komisija ni niti predložila ničesar, kar bi dokazovalo, da je odgovorila na ta vprašanja, niti imenovala osebe, ki je nanje odgovorila, ali dneva, ko se je to zgodilo. V njegovem sporočilu 22. julija 2002 je opozoril na dejstvo, da povpraševanje z dne 7. junija 2002 še ni dobilo odgovora. Komisija takrat tega ni zanikala.

V zvezi s povpraševanjem z dne 16. junija 2002 je domneval, da bodo ustrezna vprašanja posredovana g. M.

Povpraševanje z dne 2. junija 2002 je res bilo odgovorjeno. Vendar pa je odgovor pustil odprt večji del vprašanja. Na to je opozoril v svojem sporočilu 7. junija 2002 in 22. julija 2002.

Pritožnik je zaključil s trditvijo, da bi na ustrezna vprašanja morali slediti pisni odgovori.

PRIZADEVANJA EVROPSKEGA VARUHA ZA SPORAZUMNO REŠITEV

Po podrobni obravnavi mnenj in pripomb Varuh ni bil zadovoljen z odgovorom Komisije na pritožnikove trditve.

Predlog sporazumne rešitve

Člen 3(5) Statuta Evropskega varuha⁵⁵ določa, da varuh, kolikor je mogoče, skupaj z zadevno institucijo poišče rešitev, ki bi odpravila nepravilnosti in zadovoljivo ugodila pritožbi. Varuh je začasno zaključil, da bi dejstvo, da Komisija ni odgovorila na pritožnikova vprašanja, kar s tiče posredovanja informacij, lahko pomenilo nepravilnosti.

Varuh je tako Komisiji predlagal naslednjo sporazumno rešitev:

Evropska Komisija naj posreduje informacije, ki jih zahteva pritožnik, razen če obstajajo tehtni razlogi za to, da jih ne posreduje.

Ta predlog je temeljil na naslednji presoji:

1 Na podlagi pripomb pritožnika in mnenj Komisije Varuh domneva, da pritožnik še vedno želi prejeti odgovor na vprašanja 6 do 9 povpraševanja z dne 12. marca 2002, na vprašanja 1 do 8 in 10 povpraševanja z dne 26. marca 2002, vprašanja 1 do 4 povpraševanja z dne 28. marca 2002, vprašanja 2 do 8 povpraševanja z dne 2. junija 2002 ter na povpraševanji z dne 7. junija 2002 in 22. julija 2002 (o predložitvi poročila).

⁵⁵ Odločitev Evropskega parlamenta 94/262 z dne 9. marca 1994 o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje nalog varuha človekovih pravic, OJ 1994 L 113/15.

2 Varuh meni, da je primerna praksa javnih služb, da državljanom posredujejo zahtevane informacije, razen če obstajajo tehtni razlogi za to, da se jih ne posreduje. Dobro je opozoriti na člen 1 Pogodbe Evropske unije, ki določa, da naj se odločitve sprejemajo čim transparentneje in čim bližje državljanom. Varuh meni, da bo le transparentna in ustrežljiva uprava zadostila temu predpisu. V tej zvezi je nadalje potrebno upoštevati ključno vlogo medijev pri informiranju državljanov o delu EU in na ta način dopuščati državljanom, da ocenjujejo institucije in organe EU.

3 Varuh meni, da je v tej zvezi potrebno razlikovati med zahtevo po informaciji in zahtevo, da se o določenem vprašanju zavzame stališče. Pritožnik sprejema dejstvo, da je Komisija svobodna pri sprejemanju stališč o določenih vprašanjih, kako in kdaj jih zavzema. Zato je tukaj potrebno obravnavati le domnevno neodgovarjanje Komisije na zahteve po informacijah. Komisija trdi, da mnoga vprašanja niso bila naravnost usmerjena k obstoječim informacijam, ampak so od nje zahtevala, da v svojem odgovoru o posameznih vprašanjih zavzame uradno stališče. Pregled dokumentacije, ki jo je predložil pritožnik, kaže, da ta argument ni brez vrednosti. Varuh navaja, da so tudi vprašanja, ki so naravnost usmerjena k informacijam, na primer vprašanje 10 povpraševanja z dne 26. marca 2002 (kjer pritožnik sprašuje, če je res, da so naloge, ki jih je pred tem izvajalo neko podjetje za 1,5 milijon € na leto, sedaj bile zaupane drugemu podjetju za 500.000 € na leto) ali vprašanje 3 povpraševanja z dne 28. marca 2002 (ki je spraševalo, kako je Komisija ukrepala, da bi si povrnila dolg nekega podjetja).

4 Če državljan prosi za informacijo, za katero javna služba meni, da mu je ne more dati, je njeno primerno ravnanje, da prosilca obvesti o razlogih, zakaj mu informacij, ki jih je zahteval, ne more posredovati. V tem primeru se je Komisija omejila z izjavo, da ustreznih informacij ne more posredovati, ker se tičejo zadeve, ki jo preiskuje OLAF.

5 Varuh meni, da uprava legitimno zavrne možnost posredovanja informacij, ki bi lahko prejudicirale korektno izvedbo preiskav, ki jih izvaja bodisi OLAF bodisi Komisija. Ni pa prepričan, da je Komisija dokazala, da je bila upravičena zavrniti posredovanje vseh zahtevanih informacij pritožnika na tej osnovi. Če se ponazori le en dodaten primer tistim že omenjenim v točki 1.5 zgoraj, vprašanje 8 povpraševanja z dne 2. junija 2002 Komisijo prosi, naj navede koliko oseb se lahko ukvarja s sistemom Sincom in kdo so. Ne da se razložiti, kako odgovor na tako vprašanje lahko prejudicira korektno izvedbo preiskav, ki jih izvaja OLAF. Varuh razume, da obstajajo primeri, kjer uprava ne more posredovati podrobnejše razlage, saj bi sicer že prejudicirala namen, ki opravičuje zavrnitev informacij. Vendar pa to ni tako z vsemi zahtevami po informacijah, ki jih je pritožnik predložil v tem primeru.

6 V svojih pripombah na mnenje Komisije je pritožnik sprejel dejstvo, da lahko obstajajo drugi razlogi, ki opravičujejo zavrnitev posredovanja informacij. Varuh pa navaja, da se Komisija ni zanašala na noben razlog, ki bi opravičeval zavrnitev posredovanja zahtevanih informacij.

Odgovor Komisije

V svojem odgovoru je Komisija navedla, da ceni predlog za sporazumno rešitev. Zapisala je tudi, da je pregledala vsa vprašanja, ki jih je zastavil pritožnik, in da je priložen dokončan seznam odgovorov Komisije.

Pripombe pritožnika

V svojih pripombah je pritožnik navedel, da obžaluje dejstvo, da je na mnoga svoja vprašanja odgovor prejel šele zdaj. Pritožnik je poudaril, da je to resno oviralo njegovo novinarsko delo. Naštel je še število vprašanj, ki po njegovem mnenju še vedno niso bila odgovorjena.

NADALJNJE PREISKAVE

Po podrobni obravnavi mnenja Komisije in pripomb pritožnika so bile očitno potrebne nadaljnje preiskave. Varuh je prosil Komisijo za mnenje na pritožnikovi trditvi, da nekatera vprašanja še vedno niso bila odgovorjena.

Odgovor Komisije

V odgovoru na pismo Evropskega varuha, je Komisija predložila dopolnjen seznam svojih odgovorov na pritožnikova vprašanja.

Pripombe pritožnika

Pritožnik ni posredoval pisnih pripomb na ta odgovor. V telefonskem pogovoru z uradom Evropskega varuha 17. novembra 2003 je pritožnik poudaril, da obžaluje, da se je za potrebne informacije moral obrniti na Varuha. Potrdil je, da je prišlo do sporazumne rešitve.

SKLEP

1 Opustitev posredovanja informacij, ki jih je zahteval pritožnik

1.1 Pritožnik, ki je dopisnik nemškega tedenskega časopisa "Stern" v Bruslju, je navedel, da Komisija ni hotela posredovati informacij, ki jih je ob več priložnostih zahteval zato, ker relevantna vprašanja zadevajo preiskave OLAF, Evropskega urada za boj proti prevaram. V svojih pripombah na mnenje Komisije je pritožnik nadalje navedel, da na nekatera poizvedovanja sploh ni dobil odgovora.

1.2 Komisija je menila, da je ravnala v skladu s kodeksom dobrega ravnanja javnih uslužbencev in da je bila njena služba za tisk in komuniciranje, ki je odgovorna za stike z mediji, zelo natančna pri posredovanju odgovorov v dogovorjenem roku, to je 15 delovnih dni od prejema vloge za poizvedbo. Priznala pa je, da na sporočilo pritožnika, ki ga je poslal 5. aprila 2002, ni odgovorila, za kar se je tudi opravičila. Komisija je pritožnika nadalje seznanila s seznamom pogodb, ki jih je sklenila s podjetjem Eurogramme, ki jih je pritožnik zahteval.

1.3 Varuh je prišel do zaključka, da bi dejstvo, da Komisija ni odgovorila na pritožnikova vprašanja kolikor zadeva posredovanje informacij, lahko pomenilo nepravilnost. Zato je 21. maja 2003 pri Komisiji vložil predlog za sporazumno rešitev, na podlagi katere bi Komisija posredovala informacije, ki jih zahteva pritožnik, razen če obstajajo tehtni razlogi za to, da jih ne posreduje.

1.4 V svojem odgovoru na predlog in v odgovoru na naknadno zahtevo po nadaljnjih informacijah je Komisija predložila popravljen seznam odgovorov na pritožnikova vprašanja.

1.5 V telefonskem pogovoru z uradom Evropskega varuha 17. novembra 2003 je pritožnik poudaril, da obžaluje, da se je za pridobitev potrebne informacije moral obrniti na Varuha. Potrdil je, da je prišlo do sporazumne rešitve.

2 Zaključek

Na podlagi pobude Varuha je razvidno, da sta se pritožnik in Komisija dogovorila za sporazumno rešitev, zato Varuh primer zaključuje.

3.4 PRIMERI, ZAKLJUČENI S KRITIČNO PRIPOMBO EVROPSKEGA VARUHA

3.4.1 Evropski parlament

NEIZPOLNJEVANJE ZAHTEVE PO VLJUDNEM OBNAŠANJU

Sklep o pritožbi 1565/2002/GG zoper Evropski Parlament

PRITOŽBA

Evropski parlament je na začetku leta 2002 objavil javni razpis (CRE-0203-EL-EP) za prevod zbirke govorov poslancev Evropskega parlamenta ("CRE") v grščino. Prav tako so bili objavljeni javni razpisi za deset ostalih uradnih jezikov. Na ta javni razpis je odgovorilo osem kandidatov. Pet od njih je bilo članov združenja grških prevajalskih družb, ki je pritožnik.

Ponudniki so bili 2. julija 2002 obveščeni po elektronski pošti, ki jo je poslala uradnica EP, ga. T., da je bil javni razpis preklican "zaradi tehničnih razlogov" in bo ponovno objavljen. Ni pa bil naveden datum oziroma časovni okvir.

Nekaj članov pritožnika je nato Parlamentu pisalo za pojasnila. V imenu oddelka za načrtovanje prevajanja Parlamenta je bil po elektronski pošti 3. julija 2002 poslan naslednji odgovor: "Ne mislimo razpravljati o razlogih za preklic, ker nam to ni potrebno."

V nadaljnji elektronski pošti, poslani 5. julija 2002, je ga. T. prejemnike obvestila, da bodo uradni rezultati devetih javnih razpisov objavljeni v Uradnem listu naslednji teden. Nadalje je menila, da je bil javni razpis za prevod zbirke govorov poslancev Evropskega parlamenta v nemščino (CRE-0202-DE-EP) preklican zaradi protislovij med kriteriji za dodelitev v oglasu, objavljenim v Uradnem listu ter razpisnimi pogoji, objavljenimi na spletni strani EP. Gospa T. je slednjič opozorila, da je bil javni razpis CRE-0203-EL-EP preklican "zaradi tehničnih razlogov".

V pritožbi, ki jo je pri Varuhu vložil zgodaj septembra 2002, je pritožnik zavzel stališče, da je preklic javnega razpisa resna zadeva. Poudaril je, da so ponudniki namenili veliko število delovnih ur pripravi prošenj. Po njegovem mnenju je zelo pomembno vedeti, kdaj je bil javni razpis preklican, namreč pred ali po oceni ponudb, ob upoštevanju dejstva, da bi bile v slednjem primeru velikemu številu ljudi cene, ki so jih postavili ponudniki, že znane. To bi posledično pomenilo, da se ni spoštovalo njihove zaupnosti, njihova ponudba pa je bila izpostavljena nevarnosti spodbijanja.

Pritožnik zato meni, da bi moral Parlament njega in vse ostale udeležence v javnem razpisu obvestiti o razlogih za odpoved in odgovoriti na vsa vprašanja, ki iz tega izhajajo.

Nadalje pritožnik meni, da je bil način odgovora vodje oddelka za načrtovanje prevajanja Evropskega parlamenta neprimeren in je deloval arogantno.

Pritožnik je tako v bistvu podal naslednje trditve:

- 1 Evropski parlament ni pojasnil vzrokov za preklic omenjenega javnega razpisa.
- 2 Ton odgovora, ki ga je vodja oddelka za načrtovanje prevajanja Evropskega parlamenta 3. julija 2002 posredoval po elektronski pošti, je bil neprimeren in je deloval arogantno.

PREISKAVA

Mnenje Evropskega parlamenta

Evropski parlament je v svojem mnenju izjavil:

Ponudniki na zadevnem javnem razpisu so bili 2. julija 2002 po elektronski pošti napačno obveščeni, da je bil javni razpis preklican zaradi tehničnih razlogov. Elektronske pošte ni poslal uradnik, odgovoren za javne razpise, temveč malce preveč vnet član osebja, ki je deloval svojevoljno. V vmesnem času je bila, po posvetovanju s pravno službo, celo sprejeta odločitev, da javnega razpisa ni treba preklicati. Ponudniki niso bili nikoli uradno obveščeni o preklicu, prav tako pa ni bilo objavljeno nobeno obvestilo o preklicu.

V času, ko je bilo poslano elektronsko sporočilo z zahtevo po pojasnitvi razlogov za preklic, so posvetovanja s pravno službo še potekala. Vodja oddelka za načrtovanja prevajanja Parlamenta je dal navodilo, naj se ne daje nobenih informacij. Po objavi obvestila o oddaji, je pristojni uradnik poslal vsem ponudnikom uradno opravičilo za samovoljno elektronsko pošto z dne 2. julija 2002.

Kar zadeva ton elektronske pošte, poslane 3. julija 2002, je bil vodja oddelka za načrtovanje prevajanja Parlamenta na plenarnem zasedanju v Strasbourgu, ko ga je član osebja vprašal, kako naj odgovori na prejeto elektronsko pošto. Vprašanje mu je bilo postavljeno ob 12.15, ob zanj zelo neugodnem času, ker je bil rok za predložitev nujnih resolucij ob 13.00. Navodila vodje oddelka za načrtovanje prevajanja Parlamenta so bila zato bolj kratka. Poslane elektronske pošte ni napisal sam, temveč je bila to interpretacija njegovih navodil, napisal pa jo je nekdo, katerega materni jezik ni angleščina. Njen namen nikakor ni bil žaliti oziroma delovati arogantno.

EP je priložil kopijo elektronske pošte z dne 26. septembra 2002, v kateri so bili ponudniki na zadevnem javnem razpisu obveščeni, da je bilo Sporočilo o oddaji naročila objavljeno 13. septembra 2002, v katerem se je EP tudi opravičil za morebitne neprijetnosti, ki jih je povzročila elektronska pošta z dne 2. julija 2002.

Pripombe pritožnika

V svojih pripombah je pritožnik izrazil stališče, da je za službo EU nesprejemljivo, da je državljan "napačno obvestila". Dodal je, da je bil član osebja, ki naj po navedbah Parlamenta ne bi bil eden od "odgovornih uradnikov", ista oseba, ki je udeležence vedno obveščala o zadevah v zvezi z javnim razpisom. Nadalje je menil, da je zelo nenavadno, da so bila navodila, ki jih je dal vodja oddelka za načrtovanje prevajanja Parlamenta, napačno interpretirana in da služba EU, pristojna za prevajanje ni mogla zagotoviti jezikovne kakovosti pisnih odgovorov, poslanih ponudnikom.

Pritožnik meni, da njegova kritika zaradi tona v elektronski pošti z dne 2. julija 2002 ni bila usmerjena na vodjo oddelka za načrtovanje prevajanja Parlamenta osebno. Poudaril je, da je pisma v podobnem tonu njegovo osebje poslalo tudi ostalim. Pritožnik je poudaril, da želi od Parlamenta zagotovitev, da bodo v prihodnosti bolj pazljivi ob obravnavanju tako občutljivih zadev in v komuniciranju z zunanjimi sodelavci, ki jih potrebuje.

Slednjič je pritožnik poudaril, da želi biti obveščen o naravi "tehnične" težave, ki je nastala in o ustreznem mnenju pravne službe. Poudaril je, da je eden od njegovih članov, ki je bil prav tako izključen iz omenjenega razpisa, vprašal po razlogih za izključitev, vendar še ni prejel obljubljenega odgovora pravne službe. Po mnenju pritožnika zamuda vzbuja dvom v transparentnost javnih razpisov.

NADALJNJE PREISKAVE

Zahteva po nadaljnjih informacijah

Glede na pritožnikove pripombe je Varuh menil, da za obravnavo pritožbe potrebuje nadaljnje informacije. Da bi Parlament lahko podal pripombe, mu je Varuh posredoval kopijo pritožnikovih

pripomb in od njega zahteval pojasnilo, zakaj napačna informacija v elektronski pošti z dne 2. julija 2002 ni bila popravljena takoj, ko so odgovorni uradniki za to zvedeli.

Odgovor Parlamenta

V svojem odgovoru je Parlament podal naslednja pojasnila:

Ko je bila zadevna elektronska pošta 2. julija 2002 poslana, so še vedno potekala posvetovanja s pravno službo. Ker so bili odgovorni uradniki prvotno (neformalno) obveščeni, da bo javni razpis po vsej verjetnosti moral biti odpovedan, nato pa so bili (spet neformalno) obveščeni, da se to mogoče le ne bo zgodilo, je bilo jasno, da ta posvetovanja še zdaleč ne bodo hitro rešena. Ob upoštevanju dejstva, da je bila elektronska pošta brez pravne teže, so zato sprejeli odločitev, da bodo raje počakali na rezultate uradnih posvetovanj pravne službe, kot pa tvegali in ponudnike obvestili, da je bila elektronska pošta z dne 2. julija 2002 zmotna in da je postopek javnega razpisa še vedno v teku, nekaj tednov kasneje pa bi jih obvestili, da je bil postopek vendarle preklican. Zadeva je bila rešena šele 12. avgusta 2002.

Uradniki, odgovorni za javni razpis, so bili v skladu s pravili imenovani v pismu s povabilom k oddaji ponudbe/razpisnih pogojih. Razen tega je bilo v razpisnih pogojih jasno navedeno, da je edina kontaktna oseba gospa W. Uradnica, ki je poslala zmotno elektronsko pošto, je bila zaposlena v sekretariatu enote za zunanje prevajalce in je redno izmenjavala elektronsko pošto s pogodbeniki. Vendar v razpisni dokumentaciji ni bila omenjena.

Medtem ko je bila prevajalska služba Parlamenta jasno odgovorna za pisno komuniciranje institucije, ta elektronska pošta nikakor ni imela značaja uradnega dokumenta. Enota za zunanje prevajalce oddelka za načrtovanje prevajanja je bila zgolj administrativna služba. Njihovo osebje, v glavnem kategorije C, je izmenjalo s pogodbeniki dnevno v povprečju 50 elektronskih pisem. Da bi zagotovili jezikovno revizijo teh vsebinsko zgolj administrativnih komunikacij s ponudniki storitev, bi potrebovali ekipo vsaj dveh polno kvalificiranih prevajalcev, za vsakega od 11, kmalu pa 20 uradnih jezikov.

Parlament je dodelil naročilo na podlagi postopka za oddajo javnega naročila, strogo formaliziranega postopka, za katerega veljajo jasna pravila, tudi glede dovoljenih načinov komuniciranja. Obžalovanja vredno je, da je pritožnik to formalnost dojel kot ustvarjanje negativnega ozračja, toda zadevni uradniki so morali spoštovati veljavno zakonodajo.

Ustrezno mnenje pravne službe je bilo generalnemu sekretariatu posredovano kot zaupno in kot je to običajno za mnenja pravne službe Parlamenta, s prepovedjo objave. V skladu s pravili o javnih naročilih Parlament ni mogel dati informacije glede javnega razpisa nobeni drugi stranki razen samemu natečajnemu ponudniku.

Pripombe pritožnika

V svojem mnenju se je pritožnik zahvalil Varuhu za njegov prispevek k razjasnitvi problema in dodal, da je mnenje Parlamenta posredoval naprej svojim članom ter jih vzpodbudil, da osebno zahtevajo informacije v zvezi z javnim razpisom. Pritožnik je izjavil, da je eden od njegovih članov, ki so informacije že zahtevali, vendar odgovora še niso dobili, zadevo nameraval posredovati Varuhu. Dodal je, da problem komuniciranja in transparentnosti zagotovo obstaja, vendar je prikrit z birokracijo in "formalnostmi".

SKLEP

1 Opustitev pojasnitve razlogov za preklic javnega razpisa

1.1 Evropski parlament je na začetku leta 2002 objavil javni razpis za prevod zbirke govorov poslancev Evropskega parlamenta v grščino. Pet od ponudnikov, ki so se odzvali na javni razpis, je bilo članov združenja grških prevajalskih družb. Parlament je ponudnike 2. julija 2002 obvestil,

da je bil javni razpis preklican zaradi "tehničnih razlogov". V svoji pritožbi, vloženi na začetku septembra 2002, je pritožnik trdil, da ga Parlament ni obvestil o razlogih za preklic razpisa.

1.2 Evropski parlament je v svojem mnenju pojasnil, da so bile informacije v elektronski pošti z dne 2. julija 2002 napačne in da javni razpis dejansko ni bil preklican. Parlament je 26. septembra 2002 obvestil ponudnike zadevnega javnega razpisa, da je bilo Sporočilo o oddaji naročila objavljeno 13. septembra 2002 in se opravičil za morebitne neprijetnosti, ki jih je povzročila elektronska pošta z dne 2. julija 2002.

1.3 Varuh navaja, da so trditve pritožnika izhajale iz domneve, da je bil javni razpis preklican. Ob upoštevanju dejstva, da javni razpis dejansko ni bil preklican, je ta trditev postala nesmiselna in zato ni razloga za nadaljnje poizvedbe.

2 Neprimeren in aroganten ton v korespondenci

2.1 Pritožnik meni, da je bil ton elektronske pošte, s katero je EP 3. julija 2002 odgovoril na poizvedovanja nekaterih članov pritožnika o razlogih za preklic javnega razpisa, neprimeren in je dajal vtis arogantnega obnašanja.

2.2 Parlament poudarja, da je bil vodja oddelka za načrtovanje prevajanja Parlamenta na plenarnem zasedanju v Strasbourgu, ko ga je član osebja vprašal, kako naj odgovori pritožniku. Vprašanje mu je bilo zastavljeno ob zanj zelo neugodnem času, zato so bila tudi njegova navodila bolj kratka. Elektronske pošte, ki je bila nato poslana ni sestavil sam, temveč je šlo za interpretacijo njegovih navodil, sestavil pa je ni nekdo, katerega materni jezik je angleščina. Njen namen nikakor ni bil žaliti oziroma delovati arogantno.

2.3 V svojem mnenju pritožnik poudarja, da je osebje vodje oddelka za načrtovanje prevajanja EP tudi ostalim poslalo pisma v podobnem tonu. Vendar Varuh navaja, da ta pisma njemu niso bila posredovana. Zato se njegova preiskava omejuje na elektronsko pošto z dne 3. julija 2002.

2.4 Praksa dobrega upravljanja je, da so uradniki spoštljivi v odnosu z javnostjo⁵⁶. Elektronska pošta z dne 3. julija 2002 se glasi tako: "Ne mislimo razpravljati o razlogih za preklic, ker nam to ni potrebno." To sporočilo, poslano kot odgovor na zahtevo po pojasnitvi, ki so jo vložili določeni člani pritožnika, vzbuja vtis, da je pošiljatelj menil, da Parlament ni bil obvezan priskrbeti zahtevane informacije. Toda za takšno stališče niso bili dani nikakršni razlogi, odgovor pa je omejen na en kratek stavek. Varuh meni, da je zato razumljivo, da so bil pritožnik in njegovi člani zaradi elektronske pošte užaljeni. Varuh navaja, da je bilo sporočilo poslano v imenu vodje oddelka za načrtovanje prevajanja Parlamenta, očitno pa je, da je poleg slednjega kopijo sporočila prejela tudi ga. W. Če zadevni uradnik zares ni imel namena žaliti ali delovati arogantno kot zatrjuje Parlament, je bilo na voljo dovolj časa, da se naknadno popravi vtis, ki ga je ustvarilo sporočilo. Vendar ni očitno, da bi se opravičili ali vsaj poskušali se opravičiti.

2.5 V teh okoliščinah Varuh meni, da Parlament, ko je 3. julija 2002 poslal elektronsko pošto, ki je ni popravil, ni ravnal v skladu z obvezostjo vljudnega obnašanja v odnosih z javnostjo. To je primer nepravilnosti, zato bo podana kritična pripomba.

3 Nadaljnje zadeve

3.1 V svojih pripombah glede mnenja Parlamenta je pritožnik poudaril, da je želel biti obveščen o naravi "tehnične" težave, ki se je zgodila in o ustreznem mnenju pravne službe. Nadalje je trdil, da je eden od njegovih članov, ki je bil prav tako izključen iz tega razpisa, vprašal po razlogih za njegovo izključitev, vendar še ni prejel obljubljenega odgovora pravne službe. Po mnenju pritožnika zamuda vzbuja dvom v transparentnost javnih razpisov.

⁵⁶

Glej člen 12 (1) Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki ga je predlagal varuh človekovih pravic in odobril Evropski parlament. Kodeks je na voljo na spletni strani varuha človekovih pravic (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

3.2 Varuh je zato pripombe pritožnika posredoval Parlamentu, ki je v svojem odgovoru podal nadaljnje informacije o zadevi. V svojih pripombah na ta odgovor se je pritožnik zahvalil Varuhu za njegov prispevek k razjasnitvi problema in dodal, da je mnenje Parlamenta posredoval naprej svojim članom in jih vzpodbudil, da osebno zahtevajo informacije v zvezi z javnim razpisom. Pritožnik je izjavil, da eden od njegovih članov, ki so informacije že zahtevali, odgovora pa še niso dobili, namerava posredovati zadevo Varuhu.

3.3 V teh okoliščinah Varuh meni, da v tem primeru ni potrebe za njegovo nadaljnje ukvarjanje z zadevami, ki jih je pritožnik izpostavil v svojih pripombah na mnenje Parlamenta.

4 Zaključek

Na podlagi preiskav varuha v okviru te pritožbe je treba podati naslednjo kritično pripombo:

Praksa dobrega upravljanja je, da so uradniki v odnosih z javnostjo spoštljivi⁵⁷. Evropski varuh meni, da Parlament, ko je 3. julija 2002 poslal elektronsko pošto, ki je ni popravil, ni ravnal v skladu z obveznostjo vljudnega obnašanja v odnosih z javnostjo. To je primer nepravilnosti.

Ob upoštevanju dejstva, da se ta vidik pritožbe nanaša na postopke v zvezi z določenimi dogodki v preteklosti, ni primerno, da se v tej zadevi prizadeva za sporazumno poravnavo, zato varuh primer zaključuje.

3.4.2 Svet Evropske unije

DOSTOP DO DOKUMENTOV

Sklep o pritožbi 648/2002/IJH, zoper Svet Evropske unije

PRITOŽBA

Pritožnica je 28. januarja 2002 v skladu z Uredbo 1049/2001⁵⁸ pri Svetu vložila dodatno potrdilno prošnjo za dostop do številnih dokumentov v zvezi s posodobitvijo konkurenčnih postopkov EU. Svet je 18. marca 2002 na prošnjo odgovoril, odobril pa je le delni dostop.

Svet je svojo odločitev za zavrnitev dostopa do določenih delov dokumentov utemeljil s sklicevanjem na prvi odstavek člena 4(3) Uredbe 1049/2001⁵⁹. Svet meni, da interes zaščite postopka sprejemanja odločitev pretehta v razmerju do javnega interesa za razkritje, z ozirom na stališča delegacij, razvidna v dokumentih. Svet je svoj zaključek pojasnil tako:

“V kontekstu predhodne razprave in pogajanj v pripravljajalnih organih Sveta je možnost, da delegacije prosto izrazijo svoje poglede tudi o občutljivih političnih zadevah, bistveni predpogoj za sposobnost Sveta, da poišče sporazumne rešitve in doseže napredek pri občutljivih vprašanjih. Na sedanji stopnji bi objava tistih delov dokumentov, ki omogočajo identifikacijo stališč posameznih delegacij o določenih zadevah v obravnavi, ogrozila to sposobnost, saj bi lahko občutno zmanjšala prilagodljivost delegacij, da ponovno razmislijo o svojih stališčih, glede na izmenjane argumente v razpravi. To bi po mnenju Sveta resno spodkopalo postopek sprejemanja odločitev.”

⁵⁷ Glej člen 12 (1) Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki ga je predlagal Evropski varuh in odobril Evropski parlament. Kodeks je na voljo na spletni strani Evropskega varuha (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁵⁸ Uredba 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, 2001 UL L 145/43.

⁵⁹ “Zavrne se dostop do dokumenta, ki ga je institucija sestavila za notranjo uporabo, oziroma ga je dobila od druge institucije in se nanaša na zadevo, o kateri mora odločiti institucija, če bi razkritje dokumenta resno ogrozilo postopek sprejemanja odločitev institucije, razen če za razkritje ne obstaja pomembnejši interes splošne javnosti.”

Svet je navedel, da delni dostop do dokumentov prisilcu omogoča, da je obveščen o večini izmenjanih argumentov tekom razprave o zakonodajnem predlogu, ki ga trenutno preverja Svet.

V svoji pritožbi Varuhu je pritožnica sprejela razlago Sveta, zakaj prikriva identiteto delegacij, ne glede na morebiten prihodnji argument, da bi morale biti identitete delegacij in njihovi argumenti razkriti. Po navedbah pritožnice je Svet v večini primerov izbrisal vsakršno stališče, ki ga je zavzela znana delegacija v celoti. Pritožnica trdi, da so izbrisi Sveta preveliki in da so nekateri dokumenti zato izgubili svoj pomen. Še posebej, v nasprotju z navedbami Sveta v svojem odgovoru, bralca ne obvestijo o večini izmenjanih argumentov tekom razprave. Po navedbah pritožnice bi moral Svet razkriti vse argumente, ideje in predloge, ki jih vsebujejo dokumenti, po potrebi pa prekriati ustrezna imena delegacij.

Poleg tega pritožnica poudarja, da sta dva dokumenta, do katerih je dobila delni dostop, delovna dokumenta Komisije, posredovana delovni skupini za konkurenco v okviru Sveta, v zvezi s predlogom Komisije za Uredbo Sveta o izvajanju konkurenčnih predpisov. Po navedbah pritožnice sta bila zaključna dela obeh dokumentov izbrisana v celoti. Pritožnica trdi, da zaupnost razprav ne more biti bistvena za njihovo razkritje v celoti, če je Komisija te dokumente pripravila kot splošno podlago k predlogu. Po drugi strani pa bi dokumenti vseeno morali biti razkriti, če so bili pripravljene po začetku razprave Sveta in v odgovoru do stališč ene ali več delegacij.

Pritožnica navaja, da je objavljeni predlog Komisije za odobritev razkritja pojasnil za vsak kasnejši dialog med Svetom in Komisijo zakonodajno dovolj formalen. Ko javnost enkrat pozna vsebino predloga, je pomembno razumeti težave na poti do uzakonitve. Če besedilo z nepojasnenimi spremembami vsebine prihaja od Sveta, bo zaupanje javnosti v končni rezultat spodkopano, pojavil pa se bo dvom v metode Sveta.

Pritožnica nazadnje navaja, da vsebuje spletni register dokumentov Sveta premalo podrobnosti, potrebnih za prikaz verjetnosti, ali bo določen dokument zanimiv. To pa posledično predstavlja prekomerne zahteve po razkritju in izgubo časa za Svet in prisilca. Kot primer pritožnica navaja, da so v tem primeru imela vsa poročila delovnih skupin samo naslov predloga Komisije.

Zato pritožnica v povzetku navaja:

- (i) Svet je s tem, ko je zagotovil le delni dostop, izbrisal več materiala, kot je to upravičeno v obrazložitvi potrebe po ohranjanju zaupnosti stališč posameznih delegacij o zadevah, ki so še vedno v obravnavi;
- (ii) Razlaga Sveta ne opraviči izbrisov materiala iz nekaterih delovnih dokumentov Komisije;
- (iii) Spletni register dokumentov Spleta vsebuje nezadostne informacije.

Pritožnica zahteva popoln ali večji dostop do 13 dokumentov: 12241/00, 10022/01, 13798/00, 13563/01, 5158/01, 12290/00, 12856/00, 13385/00, 5843/01, 6024/01, 6622/01, 6834/01, 7692/01.

PREISKAVA

Mnenje Sveta

Mnenje Sveta vsebuje v povzetku naslednje točke:

V zvezi s prvo trditvijo se Svet načelno strinja s tem, da bi morali biti kar najbolj dostopni tisti dokumenti, ki se nanašajo na še trajajoče razprave o osnutkih zakonodajnih aktov, in da je en način za doseg tega razkritja večine ali vseh v razpravi izmenjanih argumentov, medtem ko se ne objavi le dela tistih dokumentov, ki omogočajo identificiranje delegacij, ki so to stališče zastopale. To daje zadevnim delegacijam potrebno prožnost, da lahko spremenijo svoja stališča v luči še trajajoče razprave, kar je predpogoj za doseganje napredka pri težkih vprašanjih. Svet je od začetka veljavnosti Uredbe 1049/2001 to storil že velikokrat.

Vendar specifične okoliščine v tem primeru opravičujejo bolj previden pristop. Sporni predlog odpira veliko izjemno občutljivih in spornih zadev, ki so še vedno predmet težavnih pogajanj na politični ravni znotraj Sveta. Prezgodnja objava vsebine predhodnih stališč, ki so jih na srečanjih podali zastopniki članov Sveta ter predstavniki Komisije in ki bi jih poznavalec zlahka nekomu pripisal (tudi tedaj, ko ne obstaja jasna identifikacija), bi v teh okoliščinah lahko škodila sposobnosti institucije, da poišče sporazumne rešitve o teh vsebinah in na tak način onemogočila poskus sprejetja celostnega dogovora o pomembnem zakonodajnem besedilu.

Dokument 13563/01 vsebuje sporazumno besedilo predsedstva o predlagani uredbi. Deli tega sporazumnega besedila so bili objavljeni, toda ostali deli, ki zadevajo posebno sporne zadeve, niso bili objavljeni iz podobnih razlogov kot zgoraj omenjeni. Sporazumni predlog je lahko sprejet le takrat, ko je vsaka delegacija pripravljena popustiti. Razkritje sporazumnega predloga o posebno občutljivih zadevah, medtem ko jo člani Sveta skupaj z njihovimi delegati ter Komisija še vedno pregledujejo, bi bila v nasprotju z njenim namenom.

Glede druge trditve je Svet menil, da so službe Komisije zadevne neuradne dokumente pripravile zgolj za razpravo v delovni skupini Sveta z namenom razjasnitve določenih zadev v zvezi s predlogom Komisije, ki ga ni odobrila niti Komisija na ravni kolegija komisarjev, niti ni bil njihov namen, da bi bila zavezujoča. Izbrisi iz teh dokumentov so upravičeni z isto obrazložitvijo kot tisti iz zadevnih dokumentov Sveta.

Kar zadeva tretjo trditve je Svet menil, da s klikom na ikono "podatki o dokumentih" v javnem registru dokumentov na internetu uporabnik dobi dostop do vseh informacij, ki se pojavijo v glavi dokumenta, vključno z njegovim tvorcem, naslovljencem, opisom kategorije dokumenta in zadevo. Vendar je Svet pripravljen preučiti možnost uporabniku prijaznega dostopa do javnega registra.

Svet je Varuhu tudi priskrbel kopijo dokumentov, kot so bili dostavljeni pritožnici.

Pripombe pritožnice

V zvezi s prvo trditvijo je pritožnica menila, da Svet v svojem mnenju uzakonitev predpisov EU obravnava kot pogajanja o mednarodni pogodbi, kjer se s popuščanjem trguje za točke tam, kjer obstaja interes določene države. Po navedbah pritožnice je tak pristop neprimeren za uzakonitev predpisov, ki so za javnost neposredno zavezujoči. Razen tega razprava v Svetu ni enakovredna ministrskemu ali kabinetnemu srečanju, ko posamezniki predlagajo nenavadne ali morda nesprijemljive ideje. Do takrat, ko predlog dospe k Svetu, ga Komisija že da v javnost, Svet pa deluje kot zakonodajalec. Da bi besedilo splošno veljavnih zakonov moralo ostati zaupno, dokler vsebina ni dokončna, se zdi zelo strogo sredstvo za problem, ki bi ga lahko rešili z izbrisom imen delegacij.

Glede druge trditve je pritožnica pojasnila, da je pripravljena sprejeti dejstvo, da se delovni dokumenti Komisije, pripravljene kot prispevek k razpravi v Svetu, obravnavajo enako kot dokumenti Sveta.

V zvezi s tretjo trditvijo je pritožnica pojasnila, da je bil namen njenih pripomb pomagati in da ne želi vztrajati pri tem vprašanju. Podala je nekaj predlogov, da bi še obogatila ta – kot ga je sama označila – "edinstveno dragoceni vir informacij".

NADALJNJA PREISKAVA

Po temeljiti proučitvi mnenja Sveta in pripomb pritožnice je Varuh menil, da je potrebno preiskati zadevne dokumente, da bi tako ocenili naravo in obseg izbrisov.

Pregled

Služba Varuha je 9. oktobra 2002 izvedla pregled. Varuh se je naknadno pisno zahvalil Svetu za njegovo dobro sodelovanje med pregledom in ga obvestil o svojih ugotovitvah.

Varuh je najprej opozoril na stališča Sveta in pritožnice, kot so navedena v mnenju Sveta in pripombah pritožnice. Navedel je, da utemeljitev Sveta glede izbrisov temelji na tem, da bi objava izbranih delov dokumenta lahko nekemu, ki je morda strokovnjak, omogočila, da identificira stališča delegacij ali predstavnikov Komisije glede zadev, o katerih se razpravlja v Svetu. Pritožnica sprejema dejstvo, da lahko Svet ohrani imena delegacij kot zaupna in da bi morali delovne dokumente Komisije, pripravljene kot prispevke k razpravi v Svetu, obravnavati na enak način. Zato je Varuh poskušal v pregledu preveriti, ali bi lahko izbrisano gradivo nekemu, ki je morda strokovnjak, omogočilo identifikacijo stališč delegacij ali predstavnikov Komisije glede zadev, o katerih razpravlja Svet.

Varuh je nato navedel naslednje izsledke pregleda:

Sklicevanja na imenovane delegacije ali predstavnike Komisije

V pregledanih dokumentih so sklicevanja na imenovane delegacije ali na predstavnika Komisije običajno v eni od treh oblik: (i) opomba pod črto, (ii) sklicevanje v oklepajih v besedilu ali (iii) uvodna fraza kot "delegacija (xx) je izrazila stališče ..." ali "delegacija (xx) je menila, da ...".

Kaže, da so bila vsa sklicevanja v opombah pod črto izbrisana, medtem ko je bilo ustrezno besedilo večinoma objavljeno. Izbrisane opombe pod črto na splošno ne vsebujejo nobenih informacij razen identitete delegacije in dejstva, da je predlagala, se strinjala, se ni strinjala ali pa je izrazila pridržek glede stališč, navedenih v besedilu. Izjema je opomba pod črto na 3. strani dokumenta 12241/01. Razen v tem primeru predstavljajo izbrisi opomb pod črto potrebni minimum za preprečitev identifikacije delegacij.

V večini primerov, kjer so sklicevanja na imenovane delegacije v obliki (ii) ali (iii), je bil celoten zadevni odstavek izbrisan. Odstavki 19, 33, 44, 50-51, 69 dokumenta 13385/00 so bili nasprotno objavljeni v celoti, brez izbrisov sklicevanj na imenovane delegacije in/ali predstavnika Komisije. Primerov, da bi Svet izbrisal zgolj sklicevanje na delegacijo in/ali predstavnika Komisije in objavil preostalo besedilo, ni bilo.

Varuh lahko potrди samo en primer, v katerem bi lahko preostalo besedilo izbrisanega odstavka v tej skupini omogočilo identifikacijo delegacije: odstavek 36 dokumenta 13385/00.

Izbrisano gradivo, ki ne vsebuje sklicevanj na imenovane delegacije ali predstavnika Komisije

Svet je izbrisal določene dele dokumentov, odstavkov ali delov odstavkov, ki ne vsebujejo sklicevanj na imenovane delegacije ali predstavnike Komisije. Nekateri od teh odstavkov, toda ne vsi, vsebujejo fraze, kot so "nekatero delegacije so izrazile stališče ..." ali "delegacije so izrazile stališče ...". V nekaterih drugih primerih vsebuje izbrisano gradivo sporazumne predloge predsedstva.

Varuh ne more potrđiti, da bi katerikoli izbrisani del v tej skupini lahko omogočil ugotovitev stališča določene delegacije ali delegacij oziroma predstavnika Komisije. Čeprav se Svet sklicuje na možnost, da bi strokovnjak lahko prišel do ustrezne ugotovitve, je to glede na naravo izbrisanega gradiva malo verjetno.

Zaključki

Na podlagi pregleda Varuh smatra, da izbrisi naslednjega gradiva niso utemeljeni s pojasnilom, da bi objava lahko nekemu, ki je morda strokovnjak, omogočila identificirati stališča delegacij ali predstavnika Komisije glede zadev, o katerih razpravlja Svet:

Dokument 12241/01: opomba pod črto na strani 3 (razen imena delegacije), odstavki 17-21, 23-27.

Dokument 10022/01: strani 29-36 (tabele z dejansko primerjavo glavnih ureditev v predpisih konkurenčnega prava v državah članicah s členi 81-82 EC).

Dokument 13798/00: odstavki 5-8, 9-10 (delni izbrisi), 14-15.

Dokument 12856/00: odstavek 2, 3 (delni izbris).

Dokument 13385/00: odstavek 2.

Dokument 5843/01: odstavek 4, 5.

Dokument 6024/01: odstavek 4, 5.

Dokument 6622/01: odstavki 3, 10, 11.

Dokument 7692/01: odstavki 12-18 in aneks.

Dokument 6834/01: odstavki 3 (delni izbris), 6, 8, 10.

Dokument 13563/01 se razdeli na dva dela: poročilo o napredku in aneksi. Na podlagi pregleda Varuh smatra, da bi bili odstavki 6, 8, 10-12, 19-20 in 22 lahko objavljeni, ne da bi to nekemu omogočilo identifikacijo stališč določene delegacije ali delegacij oziroma predstavnika Komisije. V Aneksu II dokumenta 13563/01 (sporazumni predlog predsedstva za besedilo uredbe) ni videti podlage za razlikovanje med tistimi deli besedila (razen opomb pod črto), ki so bili objavljeni, in izbrisanimi deli, razen tega, da slednji obravnavajo zadeve, ki so politično gledano bolj občutljive. Objava izbrisanega besedila (brez opomb pod črto) po mnenju Varuha ne bi mogla nikomur, niti strokovnjaku, omogočiti identifikacije stališč določene delegacije ali delegacij oziroma predstavnika Komisije. Enako velja za izbrise v dokumentu 5158/01, ki vsebuje starejši predlog besedila uredbe.

Zahteva po nadaljnjih informacijah

Glede na zgoraj navedeno je Varuh vljudno pozval Svet, da ponovno preuči svoje stališče glede zgoraj omenjenega izbrisanega gradiva in ga obvesti, ali bi bil pripravljen, da ga da pritožnici.

Odgovor Sveta

V odgovoru je Svet navedel, da je na srečanju 26. novembra 2002 dosegel politični dogovor glede osnutka uredbe. Glede na ta razvoj je Svet menil, da se lahko pritožnici omogoči dostop do teh dokumentov v celoti.

Pripombe pritožnice

V svojih pripombah je pritožnica navedla, da je Svet odstranil razloge za pritožbo, s tem da je dovolil dostop do zadevnih dokumentov, obenem pa tudi izrazila nezadovoljstvo, ker ni imela dostopa do dokumentov pred sprejetjem uredbe. Pritožnica se je Varuhu zahvalila, da je v njenem imenu prevzel primer.

SKLEP

1 Zavrnitev popolnega dostopa do dokumentov

1.1 Svet je pritožnici dovolil le delni dostop do določenih dokumentov v zvezi z posodobitvijo konkurenčnih postopkov EU. Pritožnica je trdila, da je Svet izbrisal več gradiva, kot je to utemeljeno z obrazložitvijo potrebe po ohranjanju zaupnosti stališč posameznih delegacij o določenih zadevah, ki so še vedno v obravnavi. Pritožnica je sprejela dejstvo, da Svet lahko ohrani imena delegacij kot zaupna, vendar je trdila, da bi morala biti vsebina sprejetih stališč skupaj z drugimi deli zadevnih dokumentov dostopna.

1.2 Svet je svojo odločitev o zavrnitvi dostopa do določenih delov dokumentov utemeljil s sklicevanjem na prvi odstavek člena 4 (3) Uredbe 1049/2001.⁶⁰ Po mnenju Sveta sporni predlog odpira veliko izjemno občutljivih in spornih vprašanj, ki so bila tedaj še vedno predmet težavnih pogajanj na politični ravni v okviru Sveta. V takih okoliščinah bi prezgodnja objava predhodnih stališč, ki jih na srečanjih podajo zastopniki članov Sveta ter predstavniki Komisije in ki bi jih poznavalci zlahka

⁶⁰

“Zavrne se dostop do dokumenta, ki ga je institucija sestavila za notranjo uporabo oziroma ga je dobila od druge institucije in se nanaša na zadevo, o kateri institucija še ni odločila, če bi razkritje dokumenta resno ogrozilo postopek sprejemanja odločitev institucije, razen če za razkritje obstaja pomembnejši javni interes.”

komu pripisali tudi tedaj, ko jasna identiteta ni navedena, lahko škodila sposobnosti institucije, da poišče sporazumne rešitve v teh vsebinah, in na tak način onemogočila poskus sprejetja celostnega dogovora o pomembnem zakonodajnem besedilu.

1.3 Ker je pritožnica sprejela dejstvo, da lahko Svet ohrani imena delegacij kot zaupna, je Varuh svojo preiskavo osredotočil na vprašanje, ali je Svet izbrisal več gradiva, kot je bilo glede na namen potrebno.

1.4 Po pregledu zadevnih dokumentov je Varuh oblikoval stališče, da pojasnilo Sveta ne opravičuje določenih izbrisov. Varuh je obvestil Svet o svojih podrobnih ugotovitvah in zahteval, da ponovno preuči svoje stališče.

1.5 V odgovoru je Svet navedel, da je na srečanju 26. novembra 2002 dosegel politični dogovor o osnutku uredbe⁶¹. Glede na ta premik je Svet menil, da lahko pritožnica pridobi dostop do dokumentov v celoti.

1.6 Pritožnica je v svojem stališču glede odgovora Sveta izrazila nezadovoljstvo, ker ni imela dostopa pred sprejetjem uredbe. Varuh zato meni, da je treba priti do ugotovitve glede utemeljenosti trditev pritožnice o nepravilnostih Sveta.

1.7 Varuh je pregledal dokumente, do katerih je Svet pritožnici odobril le delni pristop. Varuh meni, da pojasnilo Sveta, da bi dostopnost izbrisanega gradiva lahko komu omogočila identifikacijo stališč delegacij ali predstavnika Komisije glede zadev, o katerih Svet še razpravlja, ne opravičuje veliko izvedenih izbrisov. To je bil primer nepravilnosti, zato Varuh daje kritično pripombo.

1.8 Varuh meni, da drugi ukrepi niso potrebni, saj je Svet pritožnici potem, ko je na srečanju 26. novembra 2002 glede navedene uredbe dosegel dogovor, odobril dostop do zadevnih dokumentov v celoti.

2 Dostop do delovnih dokumentov Komisije

2.1 Pritožnica je trdila, da utemeljitev Sveta ne opraviči njegovih izbrisov dela gradiva iz nekaterih delovnih dokumentov Komisije. Varuh opozarja na kritično pripombo, ki jo je podal v zvezi z obsegom izbrisov iz zadevnih dokumentov. Ta vidik pritožnice zadeva le to, ali bi lahko utemeljitev Sveta imela posledice za delovne dokumente Komisije.

2.2 Svet je menil, da so zadevni dokumenti Komisije pripravljene v neuradni obliki, namenjeni razpravi v delovni skupini Sveta, ki jih Komisija ni potrdila niti na ravni kolegija komisarjev niti ni bil njihov namen, da bi zavezovali.

2.3 V svojih pripombah je pritožnica navedla, da je pripravljena sprejeti dejstvo, da se delovni dokumenti Komisije, pripravljene kot prispevek k razpravi v Svetu, obravnavajo enako kot dokumenti Sveta. Kaže, da je pritožnica ta del pritožbe opustila.

3 Spletni register dokumentov Sveta

3.1 Pritožnica je trdila, da spletni register dokumentov Sveta ne vsebuje dovolj informacij.

3.2 Svet je zagotovil, da je v spletnem registru dokumentov enostavno pridobiti informacije o izvoru, naslovljencu in opisu kategorije vsakega dokumenta. Svet je pripravljen preučiti možnost izboljšanja uporabniku prijaznega dostopa do javnega registra.

3.3 V svojih pripombah je pritožnica pojasnila, da je bil namen njenih pripomb pomagati in da ne želi vztrajati pri tem vprašanju. Podala je tudi nekaj predlogov, da bi se obogatil ta – kot ga je sama označila – “edinstveno dragoceni vir informacij”. Varuh je z njenimi predlogi seznanil Svet.

⁶¹ Svet je uredbo sprejel 16. decembra 2002: Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju konkurenčnih predpisov, določenih v členih 81 in 82 Pogodbe, UL L1/1.

3.4 Ob upoštevanju zgoraj navedenega tako Varuh ne najde nepravilnosti glede tega vidika pritožbe.

4 Zaključek

Po preiskavi te pritožbe je treba podati naslednjo kritično pripombo:

Varuh je pregledal dokumente, do katerih je Svet pritožnici odobril le delni pristop. Varuh meni, da pojasnilo Sveta, da bi dostopnost izbrisanega gradiva lahko komu omogočila identifikacijo stališč delegacij ali predstavnika Komisije glede zadev, o katerih Svet še razpravlja, ne opravičuje številnih izvedenih izbrisov. To je bil primer nepravilnosti.

Varuh meni, da ukrepanje ni potrebno, ker je Svet pritožnici odobril dostop do vseh dokumentov v njihovi celoti, potem ko je na srečanju 26. novembra 2002 dosegel soglasje glede osnutka zadevne uredbe. Zato Varuh primer zaključuje.

ODGOVORNOST SVETA, DA ZAGOTOVI, DA EVROPSKA POLICIJSKA MISIJA V SARAJEVU SPOŠTUJE TEMELJNE PRAVICE

Sklep o pritožbi 1200/2003/OV (zaupno) zoper Svet Evropske unije

PRITOŽBA

Po navedbah pritožnika so pomembna naslednja dejstva:

Uprava skupine za načrtovanje pri Evropski policijski misiji (EUPM) v Sarajevu je odpovedala pritožnikovo pogodbo o zaposlitvi, ne da bi navedla kakršnekoli razloge in na podlagi neutemeljenih trditev. Obenem je bila kršena pritožnikova pravica do obrambe.

Pritožnik je ugovarjal postopku, kateremu je sledilo pismo skupini za načrtovanje z dne 19. novembra 2002. V svojem odgovoru z dne 26. novembra 2002 je vodja skupine za načrtovanje EUPM nakazal, da je bila pritožnikova pogodba o zaposlitvi odpovedana zaradi neprimernega obnašanja in zato, ker je kršil običaje skupine za načrtovanje EUPM ter svoje dolžnosti profesionalnega člana misije.

Pritožnik je 17. decembra 2002 vložil pritožbo pri Varuhu (štev. 2188/2002/OV), ki pa je bila nedopustna, ker se pritožnik v zvezi z zadevo ni predhodno obrnil na Svet. Varuh je pritožniku svetoval, naj piše Svetu. Pritožnik navaja, da je Svetu poslal dve priporočeni pismi, vendar odgovora ni dobil.

Pritožnik je pri Varuhu dne 26. junija 2003 vložil sedanjo pritožbo. Navedel je, da je bila njegova pogodba o zaposlitvi pri EUPM prekinjena brez razloga in na podlagi neutemeljenih trditev in da Svet ni odgovoril na njegovi dve priporočeni pismi o zadevi. Zahteval je, da ga Svet razbremeni obtožb, prav tako pa je zahteval plačilo za celoten december 2002.

PREISKAVA

Mnenje Sveta

V svojem kratkem mnenju je Svet navedel, da njegov generalni sekretariat ni posredoval ne pri imenovanju pritožnika ne pri njegovem odpustu. Pritožnika je neposredno zaposlila skupina za načrtovanje EUPM na podlagi pristojnosti, ki so bile Evropski policijski misiji⁶² poverjene s Skupnim

⁶²

UL L 70/1 z dne 13. marca 2002.

ukrepom Sveta z dne 11. marca 2002. Odpuščen je bil zaradi razlogov, ki generalnemu sekretariatu Sveta niso bili znani.

Člen 2 (1) Skupnega ukrepa Sveta določa, da "skupino za načrtovanje sestavljajo policijski vodja misije/vodja skupine za načrtovanje in potrebno osebje, ki se ukvarja z nalogami, ki izhajajo iz potreb misije". EUPM lahko glede na svoje potrebe pogodbeno zaposli mednarodno civilno osebje.⁶³ Vendar je naloga vodje misije/policijskega načelnika, da izvaja operativno poveljevanje v EUPM, da prevzema dnevno vodenje operacij⁶⁴ in da izvaja pristojnosti, ki iz tega sledijo. Te pristojnosti nujno vključujejo tudi zaposlovanje in morebitno odpuščanje pogodbenega osebja, kot se je zgodilo v primeru pritožnika.

Iz zgoraj navedenega izhaja, da generalni sekretariat Sveta ni pristojen za zaposlovanje (in morebitno odpuščanje) pogodbenega osebja EUPM.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je vztrajal pri svoji pritožbi. Navedel je, da je že začel pisati pisma odvetnikom v Bruslju.

SKLEP

1 Obseg preiskave

1.1 Ko obravnava pritožbe glede pogodbenega razmerja z institucijo ali organom Skupnosti, Varuh omeji preiskavo na ugotavljanje, ali so mu institucije oziroma organi Skupnosti podali dovolj jasnih in razumnih pravnih argumentov za svoje ravnanje in zakaj menijo, da je njihovo stališče glede pogodbenega razmerja upravičeno. V tem primeru Varuh zaključí, da njegova preiskava ni razkrila nepravilnosti.

1.2 Odločitev Varuha glede tega pogodbenega primera ne vpliva na pravico strank, da se njun spor naknadno raziše in da o njem odloči pristojno sodišče.

2 Prekinitev pogodbe brez razloga in na podlagi neutemeljenih trditev

2.1 Pritožnik je navedel, da je bila njegova pogodba z Evropsko policijsko misijo (EUPM) v Sarajevu odpovedana brez razloga in na podlagi neutemeljenih trditev. Pritožnik meni, da je bila kršena njegova pravica do obrambe.

2.2 Svet je trdil, da njegov generalni sekretariat ni sodeloval ne pri imenovanju pritožnika ne pri njegovem odpustu. Pritožnika je neposredno zaposlila skupina za načrtovanje EUPM na podlagi pristojnosti, ki so bile 11. marca 2002 Evropski policijski misiji poverjene s Skupnim ukrepom Sveta. Odpuščen je bil zaradi razlogov, ki so bili generalnemu sekretariatu Sveta nepoznani.

2.3 Varuh ugotavlja, da je bila Evropska policijska misija ustanovljena 11. marca 2002⁶⁵ s Skupnim ukrepom Sveta. Člen 4.1 Skupnega ukrepa določa, da vodja misije/policijski načelnik, ki ga je imenoval Svet, izvaja operativno poveljevanje v EUPM in prevzema dnevno vodenje operacij EUPM. Člen 4.4 nadalje določa, da je vodja misije/policijski načelnik odgovoren za disciplinski nadzor nad osebjem. Člen 3.2 Sporazuma med EU in Bosno in Hercegovino glede dejavnosti EUPM v BiH⁶⁶ določa, da vodja misije/policijski poverjenik poroča generalnemu sekretarju/visokemu predstavniku za skupno zunanjo in varnostno politiko preko posebnega predstavnika Evropske unije v BiH.

⁶³ Skupni ukrep Sveta z dne 11. marca 2002 glede Evropske policijske misije, člen 5 (3).

⁶⁴ Skupni ukrep Sveta z dne 11. marca 2002 glede Evropske policijske misije, člena 4 (1) in 7, tretja alineja.

⁶⁵ UL L 70/1 z dne 13. marca 2002.

⁶⁶ UL L 293/2 z dne 29. oktobra 2002.

2.4 Glede na zgornje določbe Varuh meni, da je Svet odgovoren za to, da se pri dejavnostih EUPM zagotovi spoštovanje načela vladavine prava in spoštovanje temeljnih pravic, ki jih priznava Evropska unija.

2.5 Varuh je temeljito preučil dokumente, ki sta mu jih priskrbela pritožnik in Svet. Na podlagi teh dokazov je dejansko stanje primera takole:

- (i) Pogodba o zaposlitvi pritožnika je bila s strani skupine za načrtovanje EUPM podpisana 26. junija 2002 v skladu z členom 5.3 Skupnega ukrepa Sveta glede EUPM z dne 11. marca 2002, ki določa, da *“EUPM za svoje potrebe pogodbeno zaposli mednarodno civilno osebo in lokalno osebo”*. Pogodbeno razmerje je trajalo od 1. julija do 31. decembra 2002.
- (ii) Odpoved pritožnikove pogodbe je bila določena kot disciplinski ukrep. Dokumentacija, ki jo je pritožnik poslal, vsebuje sporočilo pravnega svetovalca skupine za načrtovanje EUPM z naslovom *“Priporočilo glede disciplinskega primera”* z dne 12. novembra 2002. To sporočilo omenja, da je interno preiskovalno poročilo o domnevnem slabem vedenju pritožnika sestavil namestnik načelnika policijskega poverjenika. Zatrjevano slabo vedenje je zadevalo domnevno razmerje pritožnika z moldavsko žensko, ki je nezakonito prebivala v Bosni in Hercegovini in delala kot plesalka v dveh lokalnih barih in kateri je pritožnik domnevno plačal za *“storitve”*. Sporočilo, ki omenja tudi *“prodajanje spolnih storitev”*, je zaključilo, da *“(…) ker je član skupine za načrtovanje EUPM in ker je zato obvezan, da ne opravlja nobenih nezakonitih dejavnosti, bi [pritožnik] pri vzpostavljanju kakršnegakoli čustvenega/romantičnega odnosa z gospo X moral biti bolj zadržan. Ker v tem pogledu ni upošteval dostojnega in zadržanega obnašanja, je [pritožnik] ogrozil brezhibni ugled skupine za načrtovanje EUPM”*.
- (iii) Pravni svetovalec je zaključil in priporočil, da je bilo *“obnašanje [pritožnika] resno v neskladju z njegovimi obveznostmi, ki izhajajo iz pogodbe o zaposlitvi. [Pritožnik] je resno ogrozil ugled skupine za načrtovanje EUPM. Njegova dejanja predstavljajo zelo slabo vedenje. Načelniku EUPM PT se svetuje, da odpove pogodbo o zaposlitvi s takojšnjim učinkom. Pravni svetovalec je kot pravno podlago za odpoved pogodbe navedel točko 15 te pogodbe, ki določa, da “ima delodajalec v primeru zelo slabega vedenja delojemalca pravico, da brez predhodnega pisnega obvestila prekine njegovo pogodbo o zaposlitvi.”* Policijski vodja misije se je odločil prekiniti pogodbo pritožnika z 8. decembrom 2002.

2.6 Člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (pravica do dobrega upravljanja) vključuje pravico vsake osebe, da je zaslišana, preden se sprejme kakršenkoli individualni ukrep, ki bi zanj imel škodljiv vpliv. Na podlagi razpoložljivih dokazov ni razvidno, da bi bila pritožniku dana možnost povedati mnenje o domnevnih dejstvih, ki predstavljajo osnovo za disciplinski ukrep proti njemu. To je bil primer nepravilnosti. Ob upoštevanju dejstva, da je bila pritožnikova pogodba o zaposlitvi prekinjena pred več kot letom dni, ni primerno predlagati sporazumno rešitev. Zato Varuh daje kritično pripombo.

3 Zahteve pritožnika

3.1 Zahteval je, da ga Svet razbremeni obtožb, prav tako pa je zahteval izplačilo plače za celoten december 2002.

3.2 Varuh je menil, da bi bil zanj najbolj primeren postopek, da postavi zgoraj omenjene zahteve direktno Svetu, ki bi jih obravnaval v skladu z ugotovitvami Varuha in stališčem, navedenim pod točko 2.6 zgoraj. V primeru nezadovoljivega odgovora Sveta bi nato pritožnik imel možnost, da zadevo predloži pristojnemu sodišču ali pa se ponovno pritoži pri Varuhu.

4 Opustitev odgovora

4.1 Pritožnik trdi, da Svet ni odgovoril na dve priporočeni pismi, ki ju je poslal v zvezi z svojim odpustom. Svet tega ni komentiral, temveč je zgolj sporočil, da ni sodeloval pri zaposlitvi ali odpustu pritožnika.

4.2 Služba Varuha je od pritožnika zahtevala kopiji dveh priporočenih pisem, ki ju je poslal Svetu. Pritožnik ni imel kopije enega priporočenega pisma. Drugo pismo z dne 18. marca 2003 je bilo 19. marca 2003 s priporočeno pošto poslano vodji enote v GD A (osebje in administracija) generalnega sekretariata Sveta.

4.3 Načela dobrega upravljanja zahtevajo, da institucije odgovorijo na pisma državljanov.⁶⁷ V tem primeru Svet ni niti odgovoril na pritožnikovo pismo niti ni navedel razlogov za opustitev odgovora. To je primer nepravilnosti, zato Varuh daje kritično pripombo.

5 Zaključek

Na osnovi preiskave Varuha glede 2. in 4. dela pritožbe je treba podati naslednje kritične pripombe:

Člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (pravica do dobrega upravljanja) vključuje pravico vsake osebe, da je zaslišana, preden je sprejet kakršenkoli individualni ukrep, ki bi zanj imel škodljiv vpliv. Na podlagi razpoložljivih dokazov ni razvidno, da bi bila pritožniku dana možnost povedati mnenje o domnevnih dejstvih, ki predstavljajo osnovo za disciplinski ukrep proti njemu. To je bil primer nepravilnosti.

Načela dobrega upravljanja zahtevajo, da institucije odgovorijo na pisma državljanov.⁶⁸ V tem primeru Svet ni niti odgovoril na pritožnikovo pismo niti ni navedel razlogov za opustitev odgovora. To je bil primer nepravilnosti.

Ob upoštevanju dejstva, da se ti vidiki pritožbe nanašajo na postopke v zvezi s posebnimi dogodki v preteklosti, si ni primerno prizadevati za poravnavo. Zato Varuh primer zaključuje.

3.4.3 Evropska komisija

NAPAČNE INFORMACIJE V POSTOPKU ZA ODDAJO NAROČILA

Sklep o pritožbi 1351/2001/(ME)(MF)BB zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Glede na pritožbo, vloženo septembra 2001, je bil pritožnik projektni vodja konzorcija "Integration GmbH" glede razpisa EuropeAid/112404/C/SV (skupina 1) Nadzor izvajanja projektov (Tacis in Balkan). Pritožil se je v imenu konzorcija.

Evropska komisija je 5. junija 2001 objavila razpis Nadzor izvajanja projektov (Tacis in Balkan) za pogodbo o izvajanju storitev, skupaj s štirimi drugimi. Konzorcij "Integration GmbH" je Uradu za sodelovanje EuropeAid v okviru Komisije 9. julija 2001 podal ponudbo na javni razpis št. Europeaid.112404/C/SV (razpis 1).

Preden je dal ponudbo, je pritožnik 18. junija 2001 skupaj z ostalimi ponudniki od Komisije zahteval pojasnilo glede nekaterih točk formalnih pogojev. Eno izmed vprašanj, ki jih je pritožnik postavil Komisiji, se je nanašalo na finančno vrednotenje. Pritožnik je vprašal, ali se nanaša na ceno enote ali na celotno ceno. Komisija je 20. junija 2001 pritožniku odgovorila, da je "ocenitev finančne ponudbe narejena na podlagi cene enote/fiksni stroškov ter honorarjev" (točka B pojasnilnega pisma z naslovom "Razčlemba stroškov in finančna ponudba"). Pritožnik je zato svoj predlog osnoval na

⁶⁷ Člen 13 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev.

⁶⁸ Člen 13 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev.

domnevi, da bo finančno ocenjevanje temeljilo na ceni enote. Pritožnikov predlog je vključeval veliko število "delovnih dni strokovnjaka", ker je pritožnik menil, da to ne gre avtomatično v škodo ponudnika, v primeru da ponudba temelji na ceni enote.

Pritožnik je 7. septembra 2001 slišal govorice, da je naročilo verjetno izgubil na osnovi celotne cene in da je bilo naročilo dodeljeno drugemu ponudniku, katerega predlog je vseboval bistveno nižji vložek "delovnih dni strokovnjaka". Pritožnik je 11. septembra 2001 pisal Komisiji z zahtevo po pojasnitvi metode vrednotenja cen. V telefonskem razgovoru s Komisijo mu je bilo rečeno, da na njegovo drugo pismo ne bo dobil odgovora. Naročilo je bilo za obdobje šestih mesecev dodeljeno drugemu ponudniku.

V svoji pritožbi pri Varuhu je pritožnik navedel, da je v postopku obravnave ponudbe mogoče prišlo do nepravilnosti.

Zahteve pritožnika so bile povzete v naslednjih glavnih točkah:

- (i) Pritožnik bi bil rad obveščen o tem, ali je vrednotenje v resnici temeljilo na ceni enote.
- (ii) Če je bilo finančno vrednotenje izvedeno na podlagi celotne cene, bi Komisija morala začasno prekiniti postopek in preveriti, ali je uporaba napačne metode vrednotenja povzročila nepravilno razvrstitev ponudnikov. V tem primeru bi morala biti ponudba ponovno preračunana na podlagi cene enote.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju navedla:

Pritožnik je med razpisnim postopkom za oddajo naročila nekajkrat navezal stike z oddelki Komisije. Komisija je menila, da bi se vedenje pritožnika lahko smatralo kot poskus pridobitve zaupnih informacij glede postopka za oddajo naročila. Komisija je poleg tega izrazila "močno neodobravanje načina, kako je pritožnik izkoristil arbitražni postopek (...). Zdi se, da je bila pritožba vložena samo zato, da bi v postopku za oddajo naročila to vplivalo na oddelke Komisije."

Naročilo je bilo oddano v skladu z veljavnimi postopkovnimi pravili, zlasti poglavjem 4 Priročnika o postopkih. Ponudba pritožnika je bila zavrnjena zato, ker je bila dražja.

Glede kriterijev za dodelitev naročila povabilo k oddaji ponudbe določa, da "mora finančna ponudba izkazovati naslednje: celoten proračun za storitve, opisane v razpisnih pogojih za eno, to je prvo leto. Ta proračun bo osnova za oceno ponudbe." Oddelek 11.10.02 Priročnika o postopkih določa pravila za finančno oceno ponudb.

Točka B pojasnilnega pisma, poslanega pritožniku 20. junija 2001, se ne sme uporabljati izven vsebine in izven določb povabila k oddaji ponudbe ter spisov ponudbe. Čeprav je bilo pojasnilno pismo poslano vsem ponudnikom, je bil pritožnik edini, ki je to točko uporabil za izpodbijanje postopka za oddajo naročila, kar kaže na pomanjkanje logike pri njegovi interpretaciji.

Finančna ocena za nadzorne pogodbe se vedno opravi na podlagi celotne cene. V predhodnih povabilih k oddaji ponudbe to vprašanje ni bilo nikoli postavljeno. Ob upoštevanju dejstva, da je bil pritožnik uspešen ponudnik za predhodni nadzorni sistem, bi moral biti dobro seznanjen s pravili za oddajo naročila.

Svetovalni odbor za javna naročila in pogodbe Evropske komisije je 19. septembra 2001 podal pozitivno mnenje glede izbire Komisije. To mnenje je potrdilo, da je bila tehnična in finančna ocena ponudbe v skladu s pojasnili v Priročniku o postopkih, določbami razpisa ter pojasnilnim pismom ponudnikom.

Pripombe pritožnika

V svojih pripombah je pritožnik povzel naslednje točke:

Pritožnik je mnenja, da je z vložitvijo pritožbe pri Varuhu izbral pravi postopek.

Pritožnik je med razpisnim postopkom nekajkrat navezal stike z oddelki Komisije z namenom, da bi opozoril na možne nepravilnosti zaradi nejasnih formalnih pogojev, zavajajočega pojasnilnega pisma in kršitve veljavnih nadzornih metod programa Tacis. Pritožnik ni navezal stikov s Komisijo zato, da bi pridobil dostop do zaupnih informacij. Nasprotno, informacija o priporočilu Komisije ACPC je bila dana konzorciju iz več drugih virov.

Prav izkušnje petih podjetij konzorcija, ki so podala ponudbo, so vodile do tega, da so zahtevali pojasnilno pismo. Komisijo so obvestili zato, ker so vedeli, da med Tacis Monitoring in Global Monitoring obstajajo bistvene razlike. Pritožnik je vedel, da so bili letni nadzorni obiski za Global Monitoring (razpisi 2-5) natančno določeni in da finančna ocena temelji na celotni ceni. Za Tacis Monitoring (razpis 1) pa je bil zahtevani obseg nadzora v formalnih pogojih le nejasno določen ("pogostost nadzornih obiskov na leto bo določena ... potem ko bodo znane individualne zahteve vodij projektov"). Ker je vedel, da bi v takšnih primerih finančna ocena temeljila na ceni enote, v skladu s Posebnim poročilom Računskega sodišča št. 16/2000, je pritožnik od Komisije zahteval pojasnilo.

Poleg tega je pritožnik navedel, da stavka "ocena finančne ponudbe je narejena na podlagi cene enote/fiksnih stroškov ter honorarjev" iz pojasnilnega pisma, ki ga je poslala Komisija, v njemu razpoložljivih dokumentih ni mogel najti. V skladu z interpretacijo Računskega sodišča glede metode, ki se uporablja v takih nejasnih primerih, je pritožnik sestavil svojo ponudbo.

Pritožnik se je popolnoma strinjal s Komisijo, da se mora ta stavek pojasnilnega pisma razlagati v kontekstu celotnega besedila, vključno s povabilom k oddaji ponudbe in spisi ponudbe. Vendar vsebina pritožbe ni bila omejena na pojasnilno pismo, temveč je vključevala tudi različne odstavke v formalnih pogojih.

V svojem mnenju glede pritožbe je Komisija navedla drugačno definicijo pravil za postopke finančnega vrednotenja od definicije v pojasnilnem pismu. Dokumentacija, ki je na spletni strani Europeaid Komisije dostopna podjetjem, ki oddajajo ponudbe, ne vključuje takšnega Priročnika o postopkih. Pritožnik je svojo ponudbo zasnoval na podlagi "Praktičnega vodnika po postopkih ES za pogodbe o zunanji pomoči" iz januarja 2001, v katerem oddelek 11.10.02 ne obstaja. Po mnenju pritožnika je ta vodnik osnovan na dokumentu z imenom "Priročnik o uporabi", ki ga je sprejela skupna služba za zunanje zadeve 10. novembra 1999. Pritožnik je domneval, da se Komisija sklicuje na notranji dokument ali na prejšnjo različico Priročnika o uporabi.

Pritožnik je zaključil, da želi "prijateljsko interno rešitev" tega primera.

Nadaljnje pripombe pritožnika

Pritožnik je 30. maja Evropskemu varuhu poslal nadaljnje pripombe. Opozoril je na nujnost svoje pritožbe, kajti Komisija je sporno naročilo dodelila za obdobje šestih mesecev, z zapadlostjo 15. junija 2002. Prav tako pa je poudaril, da želi, da se ta spor reši sporazumno.

PRIZADEVANJA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC ZA PORAVNAVO

Možnost poravnave

Po temeljiti presoji mnenja Komisije in pripomb pritožnika je Varuh ugotovil, da bi to lahko bil primer nepravilnosti Komisije. V povzetku so razlogi za to ugotovitev naslednji:

Varuh je ugotovil, da je Komisija v svojem pojasnilnem pismu, poslanem vsem ponudnikom, navedla, da bo finančna ocena opravljena na podlagi cene enote. V skladu s pravili razpisnega postopka je pojasnilno pismo, poslano vsem ponudnikom, za Komisijo zavezujoče. Vendar je

Komisija nato v svojem mnenju navedla, da je za nadzorne pogodbe, kakršna je tudi zadevna pogodba, ocena vedno opravljena na podlagi celotne cene. Varuh je menil, da s tem, ko je navedla, da bo upoštevala ceno enote, potem pa je uporabila celotno cenovno metodo, Komisija ni upoštevala pravih postopka za oddajo naročila.

Zato je Varuh v skladu s členom 3 (5) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic 15. julija 2002 Komisiji predlagal poravnavo. V svojem pismu je pozval Komisijo, da razmisli o potrebnih ukrepih za zadovoljitev pritožnika in tako doseže sporazumno rešitev, ki bi odpravila morebitno nepravilnost.

Odgovor Komisije

Komisija je v svojem odgovoru 18. novembra 2002 Varuha obvestila, da ne more sprejeti rešitve, ki jo je predlagal. Komisija se uradno ni strinjala z zaključki pritožnika in je zavrnila trditve, da so njene službe odgovorne za njegovo napačno razumevanje. Komisija je menila, da so njene službe ravnale v skladu s pravili in načeli razpisnega postopka.

Poudarila je, da je pritožnik v svojih pripombah Varuhu navedel, da je svojo ponudbo zasnoval na podlagi "Praktičnega vodnika po postopkih ES za pogodbe o zunanji pomoči". Vendar, v nasprotju z namigi pritožnika, ta Praktični vodnik predvideva, da Komisija sklepa le dve vrsti storitvenih pogodb z uporabo dveh vrst finančnih ocenjevanj.

Prva je pogodba na podlagi celotne cene, za katero mora finančna ponudba, ki obsega en list papirja, navesti celotno ceno ponudnika za zagotavljanje storitev v skladu s tehničnim delom njegove ponudbe.

Za drugo pogodbo, ki temelji na honorarju, je primerjava narejena na podlagi celotnega zneska, izvedenega iz honorarja, pomnoženega z ustreznim številom delovnih dni. Finančna ponudba mora vključevati proračunsko razčlemba in napoved finančnega toka. V proračunski razčlembi so skupaj s klavzulo o postranskih izdatkih določeni honorarji strokovnjakom, ki jih za izvedbo storitev določi svetovalec.

Kljub temu, da je svojo ponudbo zasnoval na omenjenem vodniku, je pritožnik pričakoval, da bodo službe Komisije uporabile tretjo metodo, ki je primerjala povprečno ceno enote, ki ni predvidena v Praktičnem vodniku. Komisija je poudarila, da Poročilo računskega sodišča št. 16/2000, ki ga je pritožnik navedel za utemeljitev svoje interpretacije, podrobno navaja, da je bila metoda ocenjevanja, ki temelji na povprečni ceni enote, opuščena.

Komisija meni, da je bilo v kontekstu metod, predvidenih v Praktičnem vodniku in ob upoštevanju dejstva, da ni šlo za pogodbo s fiksno ceno, v pojasnilu služb poudarjeno, da bo od dveh finančnih ocenitvenih metod ocenitev temeljila na tisti metodi, ki primerja cene enote/fiksne stroške ter honorarje, ne pa na metodi globalnih cen. Zato je Komisija menila, da je bilo pojasnilo ponudnikom dano glede na predvideno metodo in da je bila finančna ocenitev v skladu s pravili postopka za oddajo naročila.

Komisija je podčrtala, da je bil pritožnik edini od skupno 26 ponudnikov, ki so dobili enako pojasnilo, ki ga je napačno interpretiral. Komisija meni, da so bila pojasnila služb glede postopka oddaje uporabna za vse razpise, pritožnik pa je dal ponudbo za štiri druge razpise brez spodbijanja finančne ocene.

Pripombe pritožnika glede odgovora Komisije

V svojih pripombah glede tega mnenja je pritožnik (v povzetku) navedel naslednje točke:

Argumenti Komisije so pokazali zmedo glede metode ocenjevanja. V svojem odgovoru je Komisija opozorila na dokumente, ki jih v razpisni dokumentaciji ni bilo. Če je bil namen Komisije, da sklene pogodbo, ki temelji na honorarju, se v tem primeru ni ravnala po lastnih pravilih, na katera se je vsakokrat sklicevala.

Pojasnilno pismo je Komisijo zavezovalo glede na pravila postopka za oddajo naročila. Vendar je bilo "pjasnilo" Komisije zavajajoče in ni bilo utemeljeno na njenih navodilih. Pritožnik je spodbijal argument, da je bila metoda cene enote opuščena.

Pritožnik meni, da ga je Komisija poskušala diskreditirati ter škoditi njegovi kredibilnosti in integriteti z omembo, da je bil konzorcij edini od 26 ponudnikov, ki se je pritožil. Nasprotno, za razpis 1 sta bila ocenjena le dva predloga. Očitno je bilo, da konzorcij, ki je posel dobil, ni imel razloga za pritožbo.

Neprizadevnost Komisije je bila vzrok za nastanek naslednje neposredne in posredne škode:

(a) *finančna izguba*

- izguba pogodbe o izvajanju storitev za tri leta,
- nadomestilo in "premostitveni honorar" za ključno osebje, da bi ga tako obdržali v ekipi v primeru hitre rešitve spora,
- izguba devetih visoko kvalificiranih ključnih nadzornikov za uspešen konzorcij,
- stroški pravne pomoči in veliko časa za odgovarjanje na stališča Komisije;

(b) *nematerialna škoda*

- škoda ugledu in integriteti pritožnika zaradi skoraj osebnih trditev Komisije.

Pritožnik je v svojih pripombah pozval k hitri sporazumni rešitvi, da bi se tako izognili dolgim pravnim sporom.

SKLEP

1 Kritika Komisije, da se je pritožnik zatekel k Varuhu

1.1 V svojem stališču glede pritožbe je Komisija izrazila "močno nasprotovanje načinu, kako je pritožnik izkoristil arbitražni postopek. Zdi se, da je pritožnik vložil pritožbo zgolj zato, da bi v postopku za oddajo naročila vplival na oddelke Komisije." Varuh je to kritiko razumel, kot da opozarja na dejstvo, da se je pritožnik pritožil, preden je bila sprejeta odločitev v postopku oddaje naročila.

Smatral je, da je glede tega vidika mnenja Komisije potrebno podati naslednje pripombe:

1.2 Pravica do pritožbe pri Varuhu je zagotovljena v Pogodbi ES in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Varuh je menil, da ni primerno, da institucija, na katero se pritožba nanaša, razglablja o razlogih, zakaj se je državljani odločil uveljavljati svojo temeljno pravico do pritožbe.

1.3 Varuh je opozoril, da preiskava Varuha nima suspenzivnega učinka na upravne postopke, prav tako pa Varuh ne more razveljaviti odločitev o oddaji naročila. Zato pritožba pri Varuhu ni postopek, kot ga je predvidelo Evropsko sodišče v primeru Alcatel, ko ponudnik v postopku za oddajo naročila lahko uveljavlja ponoven pregled odločitve naročnika pred sklenitvijo pogodbe. Vendar ima ponudnik, ki želi uporabiti nesodno sredstvo, možnost pritožbe pri Varuhu zaradi nepravilnosti v postopku oddaje naročila.

1.4 Varuh je zato menil, da je v tem kontekstu koristno omeniti, da je ta primer del ozadja preiskave na lastno pobudo Varuha (OI/2/2002/IJH) glede pravnih sredstev, ki so na razpolago ponudnikom v postopkih oddaje naročila, ki jih organizira Komisija. Preiskava na lastno pobudo, ki še vedno traja, se ne ukvarja z vsebino tega primera.

2 Trditve o nepravilnostih v razpisnem postopku oddaje naročila

2.1 Pritožnik je trdil, da je v izvedbi postopka za oddajo naročila morda prišlo do nepravilnosti, zato bi bil rad obveščen o tem, ali je vrednotenje v resnici temeljilo na ceni enote.

2.2 Komisija je trdila, da je bilo naročilo oddano v skladu z veljavnimi postopkovnimi pravili in da je Svetovalni odbor za javna naročila in pogodbe podal ugodno mnenje.

2.3 Glede podlage ocenitve je bilo v stališču Komisije navedeno, da je ocenitev pogodbe o izvajanju nadzora vedno izvedena na podlagi celotne cene. Zato je Varuh menil, da je bilo pritožnikovi zahtevi po obveščeni ugodeno.

2.4 Varuh je ugotovil, da je Komisija v svojem odgovoru na njegov predlog poravnave potrdila, da je njen odgovor na zahtevo pritožnika po pojasnitvi ponudbe vseboval navedbo, da ne bo uporabljena metoda celotne cene. Ker je bilo v stališču Komisije navedeno, da se metodo celotne cene vedno uporablja za nadzorne pogodbe, se zdi, da je Komisija posredovala napačne informacije v odgovoru pritožniku na njegovo zahtevo po pojasnitvi ponudbe in tako ni ravnala v skladu s pravili postopka za oddajo naročila. To je bil primer nepravilnosti, zato Varuh spodaj podaja kritično pripombo.

3 Zahteve pritožnika

3.1 Pritožnik je prvotno zahteval, da bi Komisija morala začasno prekiniti postopek in pregledati, če je uporaba napačne metode vrednotenja povzročila nepravilno razvrstitev ponudnikov, če je bilo finančno vrednotenje izvedeno na podlagi celotne cene. V tem primeru bi morala biti ponudba ponovno preračunana na podlagi cene enote.

V svojih pripombah na odgovore Komisije na predlog Varuha za poravnavo je pritožnik predložil nov odškodninski zahtevek.

3.2 V zvezi s prvotnimi zahtevami pritožnika je Varuh opozoril, kot je že omenjeno v točki 1.3 zgoraj, da pritožba pri Varuhu nima suspenzivnega učinka na upravne postopke, prav tako pa Varuh ne more razveljaviti odločitve o oddaji naročila. Razen tega je Varuh opazil, da je obravnavani razpisni postopek za oddajo naročila privedel do oddaje naročila, ki je poteklo 15. junija 2002. Zato je Varuh zaključil, da zahtev pritožnika po začasni prekinitvi postopka in ponovnem pregledu ocenitve ni več mogoče izpolniti.

3.3 V zvezi z novim odškodninskim zahtevkom pritožnika je Varuh ugotovil, da je pritožnik pozval k hitri sporazumni rešitvi tega primera. Varuh je menil, da zanj v tem primeru vseeno ni bilo mogoče doseči poravnave, ker je Komisija njegov predlog za to že zavrnila. Varuh je zato menil, da je primerno, da se primer zaključi s kritično pripombo glede nepravilnosti, ugotovljeno v odstavku 2.4 zgoraj, in da pritožnik svoj odškodninski zahtevek naslovi neposredno na Komisijo. Varuh je ugotovil, da je bila pritožniku poznana možnost, da lahko sproži sodni postopek za uveljavitev svoje zahteve.

4 Zaključek

Na osnovi preiskav Varuha glede te pritožbe je treba podati naslednjo kritično pripombo:

Varuh je ugotovil, da je Komisija v svojem odgovoru na njegov predlog o poravnavi potrdila, da je njen odgovor na zahtevo pritožnika po pojasnitvi ponudbe vseboval navedbo, da metoda celotne cene ne bo uporabljena. Ker je bilo v mnenju Komisije navedeno, da se metoda celotne cene vedno uporablja za nadzorne pogodbe, se zdi, da je Komisija posredovala napačne informacije v odgovoru pritožniku na njegovo zahtevo po pojasnitvi ponudbe in tako ni ravnala v skladu s pravili postopka za oddajo naročila. To je bil primer nepravilnosti.

Iz razlogov, pojasnenih v točki 3.3 Sklepa, je Varuh menil, da v tem primeru ni bilo mogoče doseči poravnave. Ob upoštevanju dejstva, da se ta kritična pripomba nanaša na postopke v zvezi z določenimi dogodki v preteklosti, ni smiselno, da se obravnavanje zadeve nadaljuje. Zato Varuh primer zaključuje.

DELOVANJE PROGRAMA IST

Sklep o pritožbi 221/2002/ME zoper Evropsko komisijo

Pritožba je bila februarja 2002 vložena pri Varuhu v imenu MRA Consultants Limited zoper Evropsko komisijo v zvezi z delovanjem programa IST v okviru Petega okvirnega programa. Pritožnik je trdil, da je program IST deloval slabo in da so bila leta 2000 uporabljena merila vrednotenja napačna. Pritožnik je še posebej poudaril, da je vrednotenje v letu 2000 namesto na denarni podpori na partnerja, tako kot je to zapisano v IST-ovem Vodniku za predlagatelje, temeljil na denarni podpori na uporabnika. Pritožnik je zahteval izboljšanje upravljanja in učinkovitosti programa IST ter uporabo pravih metod vrednotenja.

Komisija je zatrjevala, da je trditve pritožnika vzela zelo resno, preverila vrednotenje in mu večkrat pojasnila svoje stališče. Vrednotenje je temeljilo na besedilu razpisa za oddajo predlogov, delovnem programu in Priročniku za vrednotenje, zato je bila uporabljena metoda vrednotenja pravilna. Po mnenju Komisije sta izraza "partner" ter "uporabnik" medsebojno zamenljiva.

Varuh je ugotovil, da v skladu z zbirnim poročilom o vrednotenju najboljši predlog ni ustrezal pragu treh od petih uporabnih meril. Pet omenjenih kriterijev je enakih tistim v Priročniku za vrednotenje, ki se uporablja za razpis. Varuh je tudi ugotovil, da se razpis za oddajo predlogov ni nanašal na Vodnik za predlagatelje kot zavezujoč dokument in da je tudi v samem Vodniku za predlagatelje navedeno, da ne nadomešča ustreznih pravil in pogojev. V teh okoliščinah je Varuh menil, da ni bilo dokazano, da je Komisija uporabila napačna merila vrednotenja.

Kljub temu pa je menil, da je potrebno podati kritično pripombo v zvezi s tem, kako Komisija uporablja izraza "uporabnik" in "partner". Opozoril je, da načelo dobrega upravljanja predpostavlja, da Komisija državljanom priskrbi točne informacije. Zato bi se morala Komisija izogniti podajanju informacij v zavajajoči in po nepotrebnem zapleteni obliki. Varuh je poudaril, da v vsakdanjem jeziku izraza uporabnik in partner pomensko nista enaka. Poudaril je tudi, da je zadevni program opredeljevalo veliko število dokumentov z različnim pravnim statusom in z večkratnimi navzkrižnimi sklicevanji. V teh okoliščinah je Varuh menil, da je bila Komisijina uporaba izrazov uporabnik in partner kot medsebojno zamenljivih izrazov dodatna in nepotrebna ovira za jasno komunikacijo z državljanji.

DOMNEVNA OPUSTITEV SPREJETJA ODLOČITVE O PRITOŽBI ZARADI KRŠITVE

Sklep o pritožbi 1237/2002/(PB)OV zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Izvor te pritožbe je predhodna pritožba pri Varuhu (801/2000/(ME)PB), ki jo je pritožnik vložil zaradi iste zadeve, zaključena pa je bila 8. junija 2001. Pritožnik je v predhodni pritožbi trdil, da je Komisija z njegovo pritožbo zaradi kršitve zoper Dansko ravnala neprimerno. Pritožba zaradi kršitve je bila posredovana Komisiji in jo je januarja 1998 vknjižil generalni sekretariat. Pritožnikova pritožba zoper danske oblasti je bila na kratko v tem, da je njihova obdavčitev rabljenih avtomobilov, uvoženih iz drugih držav članic EU, v nasprotju s predpisi Skupnosti o prostem pretoku. V odgovoru na to trditev je Komisija navedla, da je bil razlog za zamudo v sprejemanju končnega stališča glede pritožbe zaradi kršitve sodni primer v teku, na katerega izid je želela počakati. Evropski varuh je sprejel stališče Komisije in nadalje navedel, da se je Komisija obvezala sprejeti odločitev v zvezi s pritožbo zaradi kršitve oktobra 2001 ter o njej obvestiti Varuha in pritožnika.

Pritožnik je 15. februarja 2002 Varuha obvestil, da od Komisije ni dobil nobene informacije glede pritožbe. Varuh je Komisijo pozval, da k tej navedbi poda svoje pripombe. Komisija je odgovorila,

da je do zamude prišlo zaradi novih sodnih primerov in dejstva, da nekatere države članice na zahtevo po posredovanju mnenja niso odgovorile. Komisija je ponovila, da ima namen pritožnika obvestiti o izidu njegove pritožbe zaradi kršitve, vendar tokrat ni posredovala nobenega roka za svoje zaključke.

Junija 2002 pritožnik še vedno ni prejel informacije o kakršnikoli odločitvi, ki bi jo sprejela Komisija v zvezi z pritožbo zaradi kršitve. Zato je pri Varuhu vložil svojo drugo pritožbo zoper Komisijo.

V pritožbi iz junija 2002 pritožnik trdi, da je Komisija s tem, ko ni zavzela stališča glede vprašanj v njegovi pritožbi zaradi kršitve, ravnala v nasprotju z načeli dobrega upravljanja. Pritožnik zahteva, da Komisija nemudoma zavzame stališče glede vprašanj v njegovi pritožbi zaradi kršitve.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Mnenje Komisije potrjuje dejstvo, da ostajajo neodgovorjena tri vprašanja, ki jih je postavil pritožnik.

1 Prvo vprašanje zadeva čezmejni dolgoročni najem vozil, registriranih v Nemčiji, toda namenjenih za uporabo na Danskem. Komisija je pritožnika obvestila, da je želela počakati na odločitev Evropskega sodišča v primeru C-451/99 Cura Anlagen GmbH, preden kakorkoli ukrepa v zvezi s predpisi o čezmejnem dolgoročnem najemu vozil. Sodišče je izdalo sodbo 21. marca 2002. Komisija se bo kmalu obrnila na države članice z vprašanjem, ali so njihova pravila in uredbe v skladu s to sodbo.

2 Drugo vprašanje zadeva dansko obdavčevanje rabljenih avtomobilov, uvoženih na Dansko iz druge države članice EU. Komisija je pritožnika obvestila o svoji nameri, da počaka na odločitev Sodišča v primeru C-393/98 Gomes Valente. Poleg tega se je Komisija odločila počakati tudi na odločitev v primeru C-101/00 Antti Siilin. V slednjem primeru je bila sodba izrečena šele pred kratkim, 19. septembra 2002. Razen tega je Komisija 1. junija 2002 na vse države članice naslovila sporočilo, da bi jih opozorila na posledice sodbe Sodišča v primeru Gomes Valente. V odgovoru na to sporočilo je Danska Komisiji zagotovila, da so njeni predpisi v skladu z izidom primera Gomes Valente. Nekatere države članice pa na to sporočilo še niso odgovorile. Komisija še vedno ni mogla sprejeti odločitve v zvezi s pritožbo zaradi kršitve, ker meni, da gre za vprašanje, ki ga je treba obravnavati kot del celotne strategije.

3 Tretje vprašanje zadeva usposobljenost oseb, ki ocenjujejo rabljena motorna vozila, uvožena na Dansko. Ocenjevanje je ključnega pomena za znesek davka za registracijo na Danskem, ki se plačuje na uvožena rabljena vozila. Pritožnik ni pojasnil, ali so to posamezniki ali uradniki. Za pojasnilo te zadeve bo Komisija vzpostavila stik s pritožnikom. Razen tega je Komisija za to zadevo izvedela iz dokumentov, ki jih je pritožnik poslal Varuhu. Če bi se bil pritožnik obrnil neposredno na Komisijo, bi zadevo lahko obravnavali hitreje.

V povzetku svojega mnenja Komisija zaključuje, da ni res, da ji ni uspelo izpolniti obveznosti do pritožnika. Pritožnik bo osebno obveščen o nadaljnjem obravnavanju njegove vloge. Pristop, za katerega so se odločili, pa je istočasno rešiti problem v vseh državah članicah s sodelovanjem ter na podlagi sporočila Komisije, zapisanega v jasnem in preprostem jeziku.

Komisija tudi poudarja, da se mora zaradi pomanjkanja osebja osredotočiti na zadeve s pomembnimi finančnimi in pravnimi posledicami. Prav tako opozarja na dejstvo, da so zadevna vprašanja zelo kompleksna in da predstavljajo del še ne harmoniziranega pravnega področja, kjer sodbe Evropskega sodišča predstavljajo edini pravni vir.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je bil pozvan, da poda svoje pripombe k mnenju Komisije. Kot odgovor je pritožnik skupaj s potrebnimi dokumenti poslal pismo, dolgo tri strani, v povzetku pa poudaril naslednje točke:

1 V zvezi z danskimi davčnimi predpisi o čezmejnem dolgoročnem najemu vozil obstaja sodba Evropskega sodišča, naloga Komisije pa je zagotoviti, da se Danska tej sodbi prilagodi.

2 V zvezi z dansko obdavčitvijo rabljenih avtomobilov, uvoženih na Dansko iz druge države EU, obstaja sedaj veliko jasnih sodb Evropskega sodišča, tako da Komisija ne more več odlašati s tem, da prisili Dansko k izpolnjevanju pravil. Danska sedaj ne ravna po pravilih. Ko je rabljen avtomobil uvožen na Dansko, je njegova vrednost vedno ocenjena previsoko, zaradi česar je davčna obremenitev za uvožene rabljene avtomobile večja kot pa za rabljene avtomobile, ki so bili na Danskem enkrat prodani kot novi.

3 V zvezi z usposobljenostjo oseb, ki ocenjujejo rabljena motorna vozila, uvožena na Dansko, se je pritožnik nekajkrat neposredno obrnil na Komisijo.

Slednjič pritožnika zanima, zakaj Komisija njegove pritožbe ne bi vzela resno, saj so ga danske oblasti s tem v zvezi do konca 2003 oprostile plačila davka, kar kaže, da zadevo obravnavajo resno.

SKLEP

1 Domnevna opustitev zavzetja stališča o pritožbi zaradi kršitve

1.1 Pritožnik trdi, da je Komisija ravnala v nasprotju z načeli dobrega upravljanja, ker ni zavzela stališča v njegovi zadevi glede pritožbe zaradi kršitve. Pritožnik zahteva, da Komisija nemudoma zavzame stališče glede vprašanj v njegovi pritožbi zaradi kršitve.

1.2 Komisija ugovarja, da ni res, da ni izpolnila obveznosti do pritožnika. Ker se je Komisija odločila istočasno rešiti probleme v zvezi z obdavčitvijo avtomobilov v vseh državah članicah, glede pritožnikove pritožbe zaradi kršitve še ni mogla sprejeti odločitve. Pritožnik bo osebno obveščen o nadaljnjem obravnavanju njegove vloge. Komisija prav tako poudarja, da je zadevno vprašanje zelo kompleksno in sodi na področje prava, ki še ni bilo harmonizirano.

1.3 Varuh ugotavlja, da so pritožnikovo pritožbo zoper kršitev, ki jo je vložil pri Komisiji, v generalnem sekretariatu registrirali januarja 1998. V okviru Varuhove preiskave na lastno pobudo glede upravnih postopkov za obravnavo pritožb v zvezi s kršitvami prava Skupnosti s strani držav članic (sklic 303/97/PD)⁶⁹ se je Komisija obvezala, da bo sprejela odločitev – končala zadevo ali začela uradni postopek za ugotavljanje kršitev najkasneje v enem letu od datuma registracije, razen v posebnih primerih, za kar morajo biti navedeni posebni razlogi.⁷⁰

1.4 V svoji odločitvi glede predhodne pritožbe pritožnika (801/2000/(ME)PB) Varuh ni ugotovil nepravilnosti zaradi opustitve odgovora Komisije glede njegove pritožbe zoper kršitev, ker je sprejel pojasnilo Komisije, da je čakala na sodbo Evropskega sodišča, preden bi dokončno odgovorila pritožniku. Nadalje je navedel, da se je Komisija obvezala sprejeti odločitev o pritožnikovi pritožbi zoper kršitev oktobra 2001 in ga o tem tudi obvestiti.

1.5 Sodišče je izreklo sodbo v primerih, na katere je čakala Komisija. Kljub temu Komisija še vedno ni sprejela odločitve glede domnevne kršitve, čeprav se je obvezala, da bo to storila oktobra 2001. Komisija je pojasnila razloge, zakaj ni sprejela odločitve, z navedbo, da je k problemom v zvezi z obdavčitvijo avtomobilov raje izbrala splošen pristop z namenom, da bi te probleme rešili sočasno v vseh državah članicah, s sodelovanjem ter z izdajo sporočila Komisije, zapisanega v jasnem in preprostem jeziku. Nadalje je Komisija navedla, da zadeva spada na področje prava, ki še ni harmonizirano.

⁶⁹ Glej letno poročilo Varuha človekovih pravic za leto 1997, stran 270.

⁷⁰ Varuh ugotavlja, da je bilo enoletno pravilo formalno določeno v točki 8 Priloge sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Evropskemu varuhu človekovih pravic o razmerju do pritožnika glede kršitev prava Skupnosti (COM(2002)141 final), 2002 UL C 244/5.

1.6 Praksa dobrega upravljanja je spoštovati legitimna in razumna pričakovanja, ki jih ima javnost glede na ravnanje institucije v preteklosti.⁷¹ Varuh meni, da pojasnilo Komisije o razlogih, zakaj do oktobra 2001 kljub svoji zavezi ni sprejela odločitve, ni nerazumno. Vendar je pritožnik lahko razumno pričakoval, da ga bo Komisija oktobra 2001 obvestila o dejstvu, da ne bo izpolnila svoje obveze, ter o razlogih za to. Ker Komisija tega ni storila, je to primer nepravilnosti. Zato Varuh daje kritično pripombo.

1.7 Varuh tudi poudarja, da ima pritožnik v prihodnosti možnost nove pritožbe pri njem, če bo Komisija še naprej zamujala z odločitvijo glede pritožbe zaradi kršitve.

2 Zaključek

Na osnovi preiskav Varuha glede te pritožbe je treba podati naslednjo kritično pripombo:

Praksa dobrega upravljanja je spoštovati legitimna in razumna pričakovanja, ki jih ima javnost glede na to, kako je institucija ravnala v preteklosti.⁷² Varuh človekovih pravic meni, da ni nerazumno pojasnilo Komisije o razlogih, zakaj do oktobra 2001 ni sprejela odločitve, kljub temu da se je za to obvezala. Vendar je pritožnik lahko razumno pričakoval, da ga bo Komisija oktobra 2001 obvestila o dejstvu, da ne bo izpolnila svoje obveze, ter o razlogih za to. Ker Komisija tega ni storila, je to primer nepravilnosti.

Glede na pojasnila Komisije za zamudo pri obravnavi pritožnikove pritožbe in njeni novi obljubi, da bo pritožnika obveščala o izidu, ni primerno prizadevanje za sporazumno poravnavo v tej zadevi. Zato Varuh primer zaključuje.

DISKRIMINATORNA KLAUZULA V OBJAVI JAVNEGA RAZPISA

Sklep o pritožbi 1523/2002/GG zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Poleti 2002 je Komisija objavila dva javna razpisa, enega za uradnike (COM/A/1/02) in drugega za pomožne uradnike (COM/A/2/02) za področje kmetijstva, ribištva in okolja.⁷³

Po drugem razpisu so morali kandidati imeti univerzitetno izobrazbo, toda nobenih poklicnih izkušenj. Vendar je objava vsebovala naslednjo določbo (točka A.II.2.b): "Pri razpisu boste lahko sodelovali, če ste zahtevano univerzitetno diplomu pridobili po 27. septembru 1997."

V svoji pritožbi pri Varuhu, ki jo je pritožnik (uradnik Komisije) vložil avgusta 2002, je trdil, da je pogoj iz točke A.II.2.b v razpisu jasn primer starostne diskriminacije. Zagovarjal je stališče, da je bilo to vprašanje že rešeno.

Zdi se, da je pritožnik s svojo pritožbo posredno opozoril na sklep Evropskega varuha z dne 27. junija 2002 v OI/2/2001/(BB)/OV. V tem sklepu je Varuh navedel, da ga je predsednik Komisije obvestil o odločitvi Komisije z dne 10. aprila 2002, "da se odpravijo starostne omejitve za vse razpise v organizaciji Komisije s takojšnjim učinkom".

⁷¹ Glej člen 10 (2) Kodeksa dobrega ravnanja za javne uslužbenke, ki ga je sprejel Evropski parlament v resoluciji C5-0438/2000 z dne 6. septembra 2001 (dostopnega na spletni strani Evropskega varuha: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁷² Glej člen 10 (2) Kodeksa dobrega ravnanja za javne uslužbenke, ki ga je sprejel Evropski parlament v resoluciji C5-0438/2000 z dne 6. septembra 2001 (dostopnega na spletni strani Varuha človekovih pravic: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁷³ UL C 177A/13 z dne 25. julija 2002.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju navedla:

Javni razpis COM/A/1/02 za uradnike ter javni razpis COM/A/2/02 za pomožne uradnike bi morali obravnavati skupaj. Za zadevni javni razpis (COM/A/2/02) niso potrebne poklicne izkušnje, vendar morajo kandidati imeti univerzitetno diplomu, pridobljeno po 27. septembru 1997, oziroma zaključen podiplomski študij z ustreznega področja po 27. septembru 1999. Za javni razpis COM/A/1/02 je bil datum pridobitve diplome nepomemben, edina zahteva je bila, da ima kandidat do 27. septembra 2002 (zadnji dan za oddajo prijav) vsaj tri leta poklicnih izkušenj, ustreznih za to delovno mesto.

Klavzula o "nedavno pridobljeni diplomih" v obravnavanem javnem razpisu je bila zastavljena širše kot v prejšnjih razpisih, saj se je za sprejem na javnem razpisu zahtevala diploma, pridobljena v manj kot petih letih od roka za vlaganje prijav (v primerjavi s tremi leti, kot je bilo zahtevano prej). Sedanji razpis je za izpolnjevanje pogojev alternativno določal pridobitev podiplomske kvalifikacije pred manj kot tremi leti. Te kvalifikacije ni bilo potrebno pridobiti neposredno po prvi diplomu, ampak jo je kandidat lahko pridobil kot rezultat dodatnega usposabljanja med poklicno kariero (celo 5, 10 ali 15 let po začetku dela).

Obravnavani javni razpis je bil za karierni razred A8 (pomožni uradnik), ki je najnižji razred kategorije A. Nedavno pridobljena diploma se je zahtevala zaradi narave razpisanih delovnih mest, kot je Evropski varuh navedel v točki 1.4 svojega Sklepa o skupnih pritožbah 428/98/JMA in 464/98/JMA.⁷⁴ Za zaposlitev v začetnem kariernem razredu je Komisija zahtevala nedavno pridobljeno oziroma "sveže" znanje.

Argument, da klavzula o "nedavno pridobljeni diplomih" povzroča starostno diskriminacijo, temelji na domnevi, da so študirali zgolj mladi ljudje. Vendar bi pogojem prav tako ustrezali ljudje, ki so študirali med delom, niso pa bili več mladi.

Ker je ta razpis potekal sočasno z razpisom COM/A/1/02, se je vsakdo, ki je svojo diplomu pridobil pred več kot petimi leti, lahko prijavil na slednjega.

Organ za imenovanje je lahko legalno in legitimno postavil zadevne pogoje v interesu službe in glede na razpisana delovna mesta.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je v svojih pripombah vztrajal pri pritožbi. Vprašal je, kako se je lahko za kandidata, ki je svojo diplomu pridobil pred štirimi leti in pol, smatralo, da ima "nedavno pridobljeno diplomu", medtem ko kandidat, ki je diplomu pridobil pred petimi leti in pol, ni smel sodelovati pri javnem razpisu. Pritožnik je nadalje trdil, da bi se moralo obdobje od pridobitve "pred nedavnim pridobljene diplome" prej skrajšati kot podaljšati glede na hiter tehnološki in znanstveni razvoj. Po mnenju pritožnika bi morali pogoj odpraviti in "sveže znanje" preizkusiti med samim razpisom.

Po mnenju pritožnika so študirali ne samo, temveč pretežno mladi ljudje. Posledično tak pogoj izključuje večinoma starejše ljudi in tako po mnenju pritožnika predstavlja diskriminacijo po starosti.

⁷⁴ Točka 1.4 sklepa (sprejetega 21. julija 2000) se glasi: »Komisija je upravičila uporabo te klavzule na podlagi narave in funkcij, ki jih izvajajo pomožni uradniki. Ker za uradnike kariernega razreda A8 ni predvideno, da imajo ustrezne poklicne izkušnje, preden pričnejo z delom pri Komisiji, je ta določila datum - običajno ne več kot 2 ali 3 leta pred javnim razpisom - za zaključek njihovega študija. 'Svežina' diplome je zato poseben pogoj, ki temelji na naravi delovnega mesta, ki se mora zasesti. Točka 1.5 se glasi: "Glede na naravo nalog, poverjenih pomožnemu uradniku, in ob upoštevanju dejstva, da se tradicionalno zaposlijo kandidati, ki so diplomu pridobili nedavno, Varuh meni, da je argument Komisije upravičen. Razen tega so omejitve, ki jih takšna klavzula postavlja, sorazmerne njenemu namenu omogočiti instituciji, da bolje določi perspektivne kandidate za delovno mesto razreda A8."

Po mnenju pritožnika nič ne spremeni dejstva, da je ta razpis potekal vzporedno z razpisom COM/A/1/02, kajti slednji je zahteval tri leta poklicnih izkušenj in je tako izključil veliko kategorij diplomantov.

Po mnenju pritožnika je ta pogoj prav tako diskriminiral med spoloma. Poudaril je, da je ženska, ki je diplomirala šest ali več let pred določenim datumom in je potem imela otroke, bila kaznovana, saj ni mogla sodelovati pri razpisu. Pritožnik je navedel, da je Komisija pri prejšnjem razpisu (COM/LA/9/99) takšne kategorije ljudi zaščitila.

NADALJNJE PREISKAVE

Po podrobni obravnavi mnenja Komisije in pripomb pritožnika se je pokazala potreba po nadaljnji preiskavi. Varuh je zato Komisiji posredoval fotokopijo pripomb pritožnika in jo pozval, da poda mnenje o nadaljnjih trditvah, ki jih je pritožnik posredoval in v katerih meni, da dani pogoj diskriminira med spoloma.

Drugo mnenje Komisije

Komisija je v svojem drugem mnenju navedla:

Namen Komisije pri objavi javnih razpisov COM/A/1/02 za uradnike in COM/A/2/02 za pomožne uradnike je bil zagotoviti ravnovesje med zaposlovanjem uradnikov (moških in žensk) z določenim obsegom potrjenega poklicnega znanja ter uradnikov (moških in žensk) z nedavno pridobljenim znanjem. Vsekakor drži, da nekateri ljudje (moški in ženske) svoje diplome niso pridobili po datumu, določenem v objavi razpisa, oziroma niso imeli zahtevanih poklicnih izkušenj. Vendar to ni predstavljalo diskriminacije, niti zaradi starosti niti med spoloma. Objavi razpisov nista bili odprti za vse kandidate, ki so svojo diplomu pridobili od organizacije zadnjega splošnega razpisa. Dejstvo je, da Komisija in ostale institucije svoje razpise organizirajo z namenom zaposlitve uradnikov za potrebe svojih služb. Zaradi tega so imele pri tem precejšnjo svobodo, pod pogojem, da so upoštevale splošne določbe kadrovskega predpisa. Zato je bilo precej običajno, da so se besedila razpisov glede na profile uradnikov, ki jih je Komisija želela zaposliti, med seboj razlikovala.

Besedilo javnega razpisa COM/LA/9/99 iz leta 1999 je določalo, da je spregled končnega roka za pridobitev ustrezne diplome možen za tiste kandidate, ki so zaključili obvezno vojaško službo, ki so imeli prekinitev plačane zaposlitve za najmanj leto dni, da bi skrbeli za odvisnega otroka (verjetno je imel pritožnik v mislih to) ali za kandidate s fizično nesposobnostjo. Res je, da te klavzule o odstopanju niso bile več vključene v objave razpisov Komisije, merilo primernosti pa se je v primerjavi s prejšnjimi objavami zaposlitve tudi spremenilo. Objava razpisa, na katero se je skliceval pritožnik, je npr. še vedno vključevala starostno mejo (45 let).

Razlike v besedilih razpisov niso ustvarjale diskriminacije oziroma nespoštovanja načela enakih možnosti. Kriteriji in pogoji iz objave razpisa COM/A/2/02 so veljali enakovredno za vse kandidate v enakem položaju, ne glede na njihov spol.

Pripombe pritožnika

Pritožnik ni podal pripomb.

SKLEP

1 Domnevna starostna diskriminacija v objavi razpisa COM/A/2/02

1.1 Poleti 2002 je Komisija objavila razpis za pomožne uradnike (COM/A/2/02) za področje kmetijstva, ribištva in okolja. Kandidati so morali imeti univerzitetno diplomu, toda nobenih poklicnih izkušenj. Vendar je objava razpisa vsebovala naslednjo določbo (točka A.II.2.b): "Pri razpisu boste lahko sodelovali, če ste zahtevano univerzitetno diplomu pridobili po 27. septembru 1997." Pritožnik, uradnik Komisije, je menil, da pogoj predstavlja starostno diskriminacijo.

1.2 Komisija je poudarila, da so bili kandidati prav tako primerni, če so po 27. septembru 1999 zaključili podiplomski študij, neposredno povezan s področjem dejavnosti. Po mnenju Komisije bi morali skupaj obravnavati zadevni razpis ter razpis COM/A/1/02 za uradnike, ki je bil objavljen skupaj z njim. Za objavo razpisa COM/A/1/02 je bil datum pridobitve diplome nepomemben, edina zahteva je bila, da so kandidati do 27. septembra 2002 (zadnji dan za oddajo prijav) morali imeti vsaj tri leta poklicnih izkušenj, ustreznih za to delovno mesto. Ker je javni razpis potekal sočasno z razpisom COM/A/1/02, se je vsakdo, ki je svojo diplomu pridobil pred več kot petimi leti, lahko prijavil na slednjega. Po mnenju Komisije je bila zahteva po nedavno pridobljeni diplomu pogoj zaradi narave delovnih mest, ki jih je bilo treba zasesti, v primeru zaposlitve v začetni karierni razred pa je Komisija zahtevala nedavno pridobljeno oziroma "sveže" znanje. Komisija je navedla, da je bila klavzula o "nedavno pridobljeni diplomu" v obravnavanem javnem razpisu zastavljena širše kot v prejšnjih razpisih, saj se je za sprejem na javnem razpisu zahtevala diploma, pridobljena v manj kot petih letih od roka za posredovanje prijav (v primerjavi s tremi leti, kot je bilo zahtevano prej).

1.3 Varuh ugotavlja, da je bil javni razpis namenjen kariernemu razredu A8 (pomožni uradnik), ki je osnovni karierni razred kategorije A, kjer predhodne poklicne izkušnje niso potrebne. Nadalje Varuh meni, da institucije in organi EU organizirajo svoje lastne razpise z namenom zaposliti uradnike za potrebe svojih služb in da imajo pri tem precejšnjo svobodo – ob upoštevanju kadrovske in ostalih zavezujočih predpisov. Varuh meni, da je Komisija s tem, ko je za kandidate razreda A8 zahtevala pred nedavnim pridobljeno univerzitetno diplomu, ravnala v okviru svojih pristojnosti.⁷⁵ Isto velja za sklep Komisije, ki določa obdobje, v katerem je treba pridobiti diplomu (v petih letih pred rokom).

1.4. Varuh nadalje ugotavlja, da je bila klavzula o "nedavno pridobljeni diplomu" v obravnavanem razpisu uporabljena širše kot v prejšnjih razpisih in da je Komisija hkrati organizirala razpis COM/A/1/02 za uradnike. Kandidati, ki so univerzitetno diplomu pridobili 27. septembra 1997 oziroma prej, pa so imeli tri leta ustreznih poklicnih izkušenj, so zato lahko sodelovali pri razpisu COM/A/1/02.

1.5 Varuh zato meni, da Komisija v zvezi s prvotnimi trditvami pritožnika ni ravnala nepravilno.

2 Domnevna diskriminacija žensk v izbirnem postopku COM/A/2/02

2.1 Pritožnik je v svojih pripombah k mnenju Komisije trdil, da zadevno določilo v javnem razpisu COM/A/2/02 zapostavlja na podlagi spola.⁷⁶ Po njegovem mnenju je žensko, ki je diplomirala šest let ali več pred omenjenim datumom in ki je za tem imela otroke, to določilo kaznovalo s prepovedjo udeležbe na razpisu. Pritožnik je navedel, da je Komisija pri predhodnem izbirnem postopku (COM/LA/9/99) v takšnih primerih predvidela izjeme.

2.2 Komisija je priznala, da je javni razpis COM/LA/9/99 predvidel možna odstopanja od končnega datuma za pridobitev ustrezne diplome, še posebej za kandidate, ki so imeli nepretrgano prekinitev plačane zaposlitve za najmanj leto dni, da bi lahko skrbeli za odvisnega otroka, javni razpis COM/A/2/02 pa tega ni omenjal. Vendar je menila, da razlike v objavah razpisov niso ustvarjale diskriminacije oziroma nespoštovanja načela enakih možnosti. Komisija je nadalje opozorila, da so se spremenili tudi kriteriji primernosti in da je razpis, na katerega se je skliceval pritožnik, recimo še vedno vključeval starostno mejo (45 let), medtem ko obravnavani javni razpis takega določila ni vseboval.

2.3 Zagotavljanje enakih možnosti moškim in ženskam pri odločanju o pogojih za kandidate na izbirnih postopkih, ki jih pripravijo institucije ali organi Skupnosti, je dobra upravna praksa. Ker za odvisne otroke še vedno ponavadi skrbijo ženske, morajo ti pogoji v zadostni meri upoštevati tudi posebne težave, ki so lahko posledica tega dejstva. Varuh človekovih pravic ugotavlja, da je v

⁷⁵ Prim. sklep Varuha človekovih pravic z dne 21. julija 2000 o pritožbah 428/98/JMA in 464/98/JMA ter sklep z dne 28. marca 2003 o pritožbi 1536/2002/OV (ki tudi zadeva objavo razpisa COM/A/2/02).

⁷⁶ Treba je povedati, da v pritožbah 428/98/JMA, 464/98/JMA in 1536/2002/OV te trditve ni bilo (glej prejšnjo opombo).

tem pogledu precejšnja razlika med izbirnim postopkom, ki je predmet te pritožbe, in pa prejšnjim izbirnim postopkom, ki ga je pripravila Komisija. Javni razpis COM/LA/9/99 je v takih primerih določal, da se končni rok (tj. datum, po katerem je bilo potrebno pridobiti zahtevano univerzitetno diplomo) lahko podaljša za čas, ki ga je kandidat preživel brez zaposlitve, to je do dve leti na otroka, vendar pa v celoti največ za pet let. Res je, da samo razlike med javnimi razpisi niso dokaz za diskriminacijo, vendar pa je dejstvo, da Komisija očitno ni sprejela nobenih ukrepov, ki bi zadevali ženske v podobni situaciji. Posledično je imel moški kandidat verjetno prednost pred žensko, ki je pridobila svojo diplomo 27. septembra 1997 ali prej, kasneje pa nekaj časa ni delala, da bi tako lahko skrbela za svoje otroke, saj ni mogla sodelovati v obravnavanem izbirnem postopku niti (razen če je vseeno pridobila tri leta delovnih izkušenj) na izbirnem postopku COM/A/1/02.

2.4 Varuh je mnenja, da Komisija ni zadostno pojasnila, zakaj v obravnavanem izbirnem postopku ni upoštevala teh posebnih težav, čeprav se jih je morala zavedati, kot kaže javni razpis COM/LA/9/99. Dejstvo, da je ta izbirni postopek drugačen od prejšnjih in da ne vsebuje več starostne meje, kar je sicer samo po sebi pohvalno, te opustitve nikakor ne opraviči.

2.5 V teh okoliščinah je Varuh mnenja, da Komisija pri sestavljanju javnega razpisa COM/A/1/02 ni zadostno upoštevala položaja žensk, ki skrbijo za otroke, in zato ni zagotovila enakih možnosti za ženske in moške. To je primer nepravilnosti, zato bo podana kritična pripomba.

3 Zaključek

Na osnovi preiskav Varuha glede te pritožbe je treba podati naslednjo kritično pripombo:

Zagotavljanje enakih možnosti moškim in ženskam pri odločanju o pogojih za kandidate na izbirnih postopkih, ki jih pripravijo institucije ali organi Skupnosti, je dobra upravna praksa. V tem primeru je Varuh mnenja, da Komisija pri sestavljanju javnega razpisa COM/A/1/02 ni zadostno upoštevala položaja žensk, ki skrbijo za otroke, in zato ni zagotovila enakih možnosti za ženske in moške. To je primer nepravilnosti.

Ob upoštevanju dejstva, da se ta vidik pritožbe nanaša na postopke v zvezi z določenimi dogodki v preteklosti, ni primerno, da se v tej zadevi prizadeva za prijateljsko poravnavo. Ob upoštevanju dejstva, da večine prihodnjih izbirnih postopkov najbrž ne bo več pripravljala Komisija, marveč Evropski urad za izbor osebja, je Varuh mnenja, da tudi ni primerno pripraviti osnutka priporočila. Varuh človekovih pravic zato primer zaključuje.

NEDOSLEDNO OBRAVNAVANJE ŠTUDIJE O TJULNJIH S STRANI KOMISIJE

Sklep o pritožbi 754/2003/GG zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Ozadje

Ta pritožba sledi dvema prejšnjima (836/2002/GG in 1574/2002/GG), ki sta bili vloženi leta 2002.

Dejstva, na katerih temeljita prejšnji pritožbi, so naslednja:

Pritožnik je prej delal pri irskem uradu za morsko ribištvo ("urad"), ki je irski vladni organ. Urad je z generalnim direktoratom ("GD") XIV (rubištvo) Evropske komisije sklenil pogodbo (sklicna številka PEM/93/06), s katero se je zavezal izvesti raziskavo o "fizični interakciji med sivimi tjulnji in ribiško opremo". Pritožnik je bil pri tej raziskovalni pogodbi odgovorni znanstvenik.

V skladu s členom 3 ("Poročila in dokumenti") pogodbe bi morala pogodbeni stranka dejavnosti pri izvajanju te pogodbe opisati v poročilih, pripravljenih v skladu s prilogo III. Ta priloga je natančno opisala sestavo končnega poročila in določila, da mora biti osnutek (končnega) poročila predložen Komisiji do določenega dne. Priloga III nadalje določa: "Komisija potem obvesti pogodbeno stranko

o sprejetju poročila ali pa ji pošlje svoje pripombe. Najkasneje po enem mesecu od prejema pripomb Komisije pogodbeni stranka Komisiji pošlje končno poročilo, ki vključuje te popravke, ali pa predstavi drugačna stališča.”

Komisija je osnutek končnega poročila sprejela aprila 1997. Po navedbah pritožnika je nekaj tednov kasneje urad od svojega nadrejenega upravnega organa, ministrstva za pomorstvo in naravne vire, prejel navodila za precejšnjo spremembo osnutka. Ker pritožnik tega ni hotel narediti, je ocenil, da je njegov položaj nevzdržen, in zato odstopil.

Približno eno leto kasneje je bilo poročilo objavljeno, po navedbah pritožnika v kar precej spremenjeni obliki. Glavne ugotovitve osnutka končnega poročila so bile izbrisane, zanikane ali pa omiljene. Pritožnik je mnenja, da teh sprememb pogodba ne dovoljuje, in trdi, da ni bilo do sedaj še nobene utemeljitve za to.

Pritožnik se je 8. maja 2002 obrnil na Varuha (pritožba 836/2002/GG). V svojem sklepu z dne 27. maja je Varuh pritožnika obvestil, da pritožbe ni mogel obravnavati, ker pritožnik še ni izvedel ustreznih predhodnih pristopov do Komisije.

Pritožnik je nato 13. junija 2002 pisal generalnemu direktorju GD za ribištvo pri Evropski komisiji in ga prosil za pojasnilo. Do septembra 2002, ko je pritožnik ponovno poslal pritožbo Varuhu, ni prejel niti odgovora niti potrdila o prejemu tega pisma.

V svoji novi pritožbi (1574/2002/GG) je pritožnik v osnovi kritičen do Komisije, ker je (1) dovolila uradu precej spremeniti poročilo v primerjavi z osnutkom, ki ga je sprejela Komisija, in (2) ker Komisija ni odgovorila na njegovo pismo z dne 13. junija 2002, v katerem je prosil za pojasnilo, zakaj so bile te spremembe dovoljene.

Komisija je v svojem mnenju o tej pritožbi omenila, da spremembe končnega poročila v primerjavi z osnutkom končnega poročila, ki ga je Komisija že sprejela, res niso običajne, vendar tudi ne nemogoče. Komisija je menila, da je odgovornost in dolžnost pogodbene stranke (tj. urada) vendarle pripraviti končno poročilo v obliki, za katero meni, da je primerna. Komisija je izjavila, da v takem procesu ne želi posredovati.

V svojem sklepu o pritožbi 1574/2002/GG je Varuh zaključil, da je stališče Komisije, da je odgovornost in dolžnost pogodbene stranke pripraviti končno poročilo v obliki, ki je po njenem mnenju primerna, razumno, in ni ugotovil nepravilnosti v zvezi s tem vidikom pritožbe. Vseeno pa je Varuh kritično opomnil Komisijo, ker ni odgovorila na pritožnikovo pismo.

Nova pritožba

V pismu Varuhu aprila 2003 ga je pritožnik zaprosil, naj ponovno pretehta sklep o pritožbi 1574/2002/GG glede glavne zadeve. Pismo pritožnika je bilo zato obravnavano kot nova pritožba.

V tej novi pritožbi je pritožnik opredelil končno poročilo kot cenzurirano različico osnutka končnega poročila. V podporo temu mnenju je pritožnik posebej opozoril na ugotovitev v osnutku končnega poročila, da je bilo pregledanih 17 ton rib, ki so jih poškodovali tjulnji. Na ustreznem mestu v končnem poročilu pa je bila le opazka, da bi poškodbe rib lahko pripisali večjim plenilcem, kot so tjulnji ali ugorji. Po navedbah pritožnika ni nobenih znanstvenih dokazov, da te škode niso povzročili tjulnji, dokazi o tem, da so prav tjulnji povzročili to škodo, pa so več kot zadostni. Pritožnik je menil, da bi bilo sporočilo osnutka končnega poročila lahko sporno, zato so bili zaključki v končnem poročilu spremenjeni.

V podporo svojemu mnenju je pritožnik predložil precejšnje število dokumentov. Nekaj teh dokumentov je pridobil od Komisije po prošnji za dostop do kopij vseh dopisov, izmenjanih med Komisijo in uradom v zvezi s to pogodbo od aprila 1997 do dneva, ko je Komisija sprejela končno poročilo leta 1998. Pritožnik je prvič predložil tudi kopije osnutka končnega poročila in tudi končnega poročila.

Iz teh dokumentov je razvidno naslednje:

V pismu Komisiji z dne 2. junija 1993 o študiji, ki jo je treba izvesti, je pritožnik zapisal: "Čisto mogoče je, da bodo skupine za zaščito živali glede na svoje delovanje v preteklosti napačno interpretirale te podatke." Urad v programu študije omenja upanje, da "bodo vzroki za poškodbe rib v zabodnih in zapletnih mrežah jasno določeni".

Odbor za kmetijstvo, ribištvo in razvoj podeželja Evropskega parlamenta je 28. marca 1994 predložil poročilo o medsebojnem vplivanju tjujnjev in ribištva (A3-0186/94). Ustrezni predlog resolucije je zahteval izvedbo raziskav o medsebojnem vplivu morskih sesalcev ter ribištva in "ustanovitve nepristranskega organa, na katerega ne bodo vplivale nobene kakorkoli vpletene interesne skupine in ki bo oblikoval znanstveni okvir za obravnavo medsebojnega vpliva morskih sesalcev in ribištva v evropskih vodah", ter čestital Komisiji za njeno nedavno odobritev raziskovalnega projekta, na katerega se nanaša ta pritožba. Evropski parlament je to resolucijo sprejel 6. maja 1994.⁷⁷

Pojasnilo, dodano omenjenemu poročilu, vsebuje naslednje: "Obstajajo dokazi, da so vrednote nevladnih organizacij za zaščito živali v zadnjih 20 letih vplivale na znanstveno raziskovanje na področju medsebojnega vpliva morskih sesalcev in ribištva. (...) Vidik ribištva je bil večinoma prezrt, raziskave pa so se osredotočile predvsem na vpliv ribištva na morske sesalce, ne pa tudi obratno. To je dejansko vrsta znanstvene cenzure. (...) Ta cenzura je najbolj dramatično opazna ravno na področju medsebojnega vpliva tjujnjev in ribištva."

Pritožnik je 16. decembra 1996 prosil za podaljšanje roka za predložitev končnega poročila s konca leta 1996 na konec februarja 1997. Komisija je v svojem odgovoru z dne 14. januarja 1997 navedla, da je odobrila to prošnjo in da je treba osnutek končnega poročila predložiti "najkasneje konec februarja 1997".

Ob predložitvi osnutka končnega poročila Komisiji 4. marca 1997 je pritožnik pripomnil, da bo morda potrebnih še "nekaj manjših sprememb". V faksu z dne 21. maja 1997 je pritožnik pojasnil, da je v osnutku končnega poročila "vrsta tipkarskih in slovničnih napak", ki bi jih rad v končnem poročilu popravil. V pismu z dne 20. avgusta 1997 je pritožnik obvestil Komisijo, da "ne bo spreminjal osnutka končnega poročila, ki ga je Komisija sprejela pred petimi meseci."

V pismu uradu z dne 15. decembra 1997 je Komisija opozorila na dejstvo, da je osnutek končnega poročila odobrila in sprejela kot zadovoljivega. Komisija je navedla tudi, da še vedno čaka na končni izračun stroškov, potreben za končno plačilo, da bi tako lahko zaključili in zaprli finančno kartoteko projekta.

Urad je v svojem odgovoru z dne 7. januarja 1998 navedel, da upa, da bo lahko zaključil končni izračun stroškov do srede februarja. Urad je nadalje navedel, da dela "popravke končnega poročila, omenjene v našem faksu z dne 21. maja prejšnjega leta".

V svojem odgovoru z dne 9. februarja 1998 je Komisija izjavila, da se je seznanila z izjavo urada, da bo končni izračun stroškov za projekt poslan naslednji mesec.

Urad je 1. aprila 1998 Komisiji predložil končni izračun stroškov.

Urad je 28. aprila 1998 Komisiji poslal "zadnjo različico končnega poročila" o projektu.

Pritožnik je predložil tudi obrazec z naslovom "Certificat de dépôt et attestation de service fait d'une étude ou enquête effectuée pour la Commission". Ta obrazec je vseboval administrativne podatke o študiji, ki jo je pripravil urad. Žig in podpis pristojne službe Komisije ("Bureau Enregistrement des Etudes") nosita datum 17. junij 1997. Oddelek G tega obrazca govori o tem, ali naj bodo rezultati študije dostopni samo znotraj Komisije. Na to vprašanje je podan odgovor "da" ("oui").

Pritožnik je v svoji novi pritožbi tako v bistvu trdil, da (1) je bila Komisija malomarna, ker ni zahtevala razlogov ali pojasnil za spremembe, ki jih je opravil urad, in da (2) opravljene spremembe ne bi smele biti dovoljene.

⁷⁷

UL C 205/553 z dne 25. julija 1994.

Pritožnik je izrazil upanje, da bo prejel opravičilo za pretekle dogodke, in zagotovilo, da bo storjeno vse, da se kaj takega ne bo več ponovilo.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju navedla:

Lahko bi sicer trdili, da Komisija ne bi smela sprejeti neupravičenih znanstvenih zaključkov, temelječih na napačni osnovi, vendar tega ne gre enačiti z nepravilnostmi.

Kot je Komisija pojasnila v svojem odgovoru na pritožbo 1574/2002/GG, je njeno glavno merilo za sprejem ali zavrnitev osnutka poročila ali končnega poročila upoštevanje določil pogodbe. Tako je bilo tudi pri tej pogodbi. Če Komisija najde pomanjkljivosti pri znanstveni analizi rezultatov dela, opravljenega po pogodbi, pošlje pogodbeni stranki ustrezne pripombe in od nje zahteva spremembe. Vendar pa to pri tej pogodbi ni bilo potrebno niti pri osnutku poročila niti pri končnem poročilu. Če pogodbeni stranka želi spremeniti zaključke znanstvene analize v končnem poročilu, bi morala imeti in tudi je imela to pravico.

Kar se tiče pogodbenega vidika, ni vpogled v kopijo pogodbe in dodanih prilog razkril nobene možnosti, da bi Komisija lahko "preprečila kasnejše dogodke"⁷⁸. Kar se tiče postopkovnega vidika, razlike med končnim poročilom in osnutkom končnega poročila res niso običajne, niso pa nemogoče, tudi ko je Komisija osnutek končnega poročila že sprejela. Navsezadnje je odgovornost in dolžnost pogodbene stranke pripraviti končno poročilo v obliki, za katero meni, da je primerna. Komisija v takem procesu ni želela posredovati.

Komisija je pristojna za zavrnitev končnega poročila samo, če določila pogodbe niso bila upoštevana. Tudi če Komisija meni, da je poročilo znanstveno netočno, ali iz kakega drugega razloga poročila ne more zavrniti.

Obsežni dodatni dokumenti, ki jih je posredoval pritožnik, omenjajo možne ali domnevne odnose med različnimi upravnimi ali vladnimi organi na Irskem, na katere Komisija ni mogla vplivati, kot tudi razlike v interpretaciji podatkov med pritožnikom, avtorjem zadnjega končnega poročila in poročilom Evropskega parlamenta, katerega sklepi za Komisijo niso bili zavezujoči.

Pripombe pritožnika

V svojih pripombah je pritožnik vztrajal pri svoji pritožbi in nadalje izjavil:

Uradnik Komisije, odgovoren za projekt, je bil med majem 1997 in septembrom 1997 večkrat telefonsko obveščen o posegih v projekt. V pismu, ki ga je 3. novembra 1997⁷⁹ poslal temu uradniku, je pritožnik poudaril, da je odkril, da želi ministrstvo "prirediti končno poročilo pred njegovo objavo".

Svoje pismo z dne 11. avgusta 2003 je pritožnik zaključil z izjavo, da je najprej želel opravičilo in zagotovilo, da se kaj takega ne bo ponovilo, vendar da zdaj želi objavo izvirnega osnutka končnega poročila skupaj z uradnim pojasnilom preteklih dogodkov Najmanj, kar želi, je njegova rehabilitacija, ker ni hotel sodelovati v znanstveni cenzuri, in povrnitev njegovega dobrega imena.

V kasnejšem pismu z dne 17. avgusta 2003 pa je pritožnik pojasnil, da želi po premisleku raje najprej počakati na rezultate preiskave pri Varuhu.

⁷⁸ Citat iz besedila pritožbe 1574/2002/GG.

⁷⁹ Kopija tega pisma, ki ga je pritožnik dobil od Komisije po svoji prošnji za dostop do dokumentov, je bila posredovana Varuhu.

NADALJNJE PREISKAVE

Po podrobni obravnavi mnenja Komisije in pripomb pritožnika so bile očitno potrebne nadaljnje preiskave. V pismu z dne 8. septembra 2003 je Varuh zato Komisijo prosil za dostop do kartoteke o tej študiji.

Službe Varuha so 8. oktobra 2003 pregledale spise Komisije. Uradniki Komisije, odgovorni za zadevo, so pojasnili, da pri zaprtju zadeve o študiji niso bili ohranjeni vsi dokumenti, zato med spisi ni bilo osnutka končnega poročila, ki ga je nadomestilo končno poročilo. Uradniki Komisije so tudi izrazili prepričanje, da je med Komisijo in pogodbeno stranko gotovo prišlo do telefonskih razgovorov, v katerih je Komisija pozvala k predložitvi končnega poročila. Vendar pa ni bilo v spisih zabeleženega nobenega tovrstnega telefonskega pogovora.

V kartoteki Komisije, ki so jo pregledale službe Varuha, je bil tudi rokopis sporočila, datiranega "18. marca", ki ga je očitno sestavil g. O., ki je bil takrat zaposlen v GD za ribištvo. Čeprav to sporočilo obravnavane teme ne imenuje jasno, je verjetno, da se nanaša na osnutek končnega poročila.⁸⁰ Sporočilo daje vtis, da je avtor menil, da so rezultati tega poročila sporni.

SKLEP

1 Predhodna opomba

1.1 Ta pritožba se nanaša na pogodbo (sklicna številka PEM/93/06), sklenjeno med irskim uradom za morsko ribištvo (irskim vladnim organom) in generalnim direktoratom (GD) XIV (ribištvo) Evropske komisije, s katero se je Komisija zavezala, da bo deloma financirala raziskavo o "fizični interakciji med sivimi tjulnji in ribiško opremo". Pritožnik, ki je bil takrat zaposlen na uradu in ki je bil odgovorni znanstvenik pri tej pogodbi o raziskavi, navaja, da je bil osnutek končnega poročila precej spremenjen zaradi vmešavanja drugega irskega vladnega organa, takratnega ministrstva za pomorstvo in naravne vire, potem ko je Komisija ta osnutek že sprejela.

1.2 Evropski varuh ne more obravnavati pritožb zoper institucije ali organe, ki niso institucije ali organi Evropske skupnosti. Zato ne more obravnavati nobene pritožbe zoper irske upravne organe. Ta pritožba pa je usmerjena proti Komisiji, zato se ta sklep nanaša samo na trditve, usmerjene zoper Evropsko komisijo.

2 Trditev, da Komisija uradu ne bi smela dovoliti spreminjanja

2.1 Pritožnik trdi, da Komisija uradu ne bi smela dovoliti spreminjanja. Po njegovih navedbah so bile glavne ugotovitve osnutka končnega poročila, predloženega marca 1997, v končnem poročilu, ki ga je urad predložil aprila 1998, izbrisane, zanikane ali pa omiljene.

2.2 Komisija je mnenja, da je pogodbeno stranka odgovorna za pripravo končnega poročila v obliki, za katero meni, da je primerna, in da Komisija v takem procesu ne želi posredovati. Lahko bi sicer trdili, da Komisija ne bi smela sprejeti neupravičenih znanstvenih zaključkov, temelječih na napačni osnovi, vendar tega ne gre enačiti z nepravilnostmi. Po navedbah Komisije ni vpogled v pogodbo razkril nobene zahteve, kot jo zatrjuje pritožnik.

2.3 Varuh ugotavlja, da Komisija ne oporeka pritožnikovi trditvi, da je bil osnutek končnega poročila, ki ga je Komisija sprejela, precej spremenjen.

2.4 Vendar pa Varuh meni, kot že v sklepu o pritožbi 1574/2002/GG, da je razumno mnenje Komisije, po katerem je odgovornost in dolžnost pogodbene stranke, da pripravi končno poročilo v obliki, za katero meni, da je primerna.

2.5 V opisanih okoliščinah ni videti, da bi Komisija, kar zadeva to trditev, ravnala nepravilno.

⁸⁰ Pripomba se nanaša na "logo EU na naslovnici". Osnutek končnega poročila, ki je bil predložen 4. marca 1997, ima res na naslovnici logo EU.

3 Domnevna malomarnost Komisije, ker ni zahtevala razlogov ali pojasnil za spremembe, ki jih je opravil urad

3.1 Pritožnik trdi, da je bila Komisija malomarna, ker ni zahtevala razlogov ali pojasnil za spremembe, ki jih je opravil urad.

3.2 Komisija poudarja, da je njeno glavno merilo za sprejem ali zavrnitev osnutka poročila ali končnega poročila upoštevanje določil pogodbe. Tako je bilo tudi pri tej pogodbi. Če Komisija najde pomanjkljivosti pri znanstveni analizi rezultatov opravljenega dela, ki ga določa pogodba, pošlje pogodbeni stranki ustrezne pripombe in od nje zahteva spremembe. Vendar pa to pri tej pogodbi ni bilo potrebno niti pri osnutku poročila niti pri končnem poročilu. Če pogodbeni stranka želi spremeniti zaključke znanstvene analize v končnem poročilu, bi morala imeti in tudi je imela to pravico.

3.3 Varuh je mnenja, da spada pod prakso dobrega upravljanja tudi doslednost.⁸¹

3.4 V tem primeru je Komisija aprila 1997 pregledala in sprejela osnutek končnega poročila. V luči določil zadevne pogodbe je to pomenilo, da uradu ni bilo treba v zvezi s to študijo opraviti nobenega dodatnega dela razen predložitve končnega izračuna stroškov.

3.5 Varuh je mnenja, da gre tu za dve različni zadevi, kar se tiče dolžnosti Komisije glede doslednosti.

3.6 Prvič, če je Komisija menila, da mora pogodbeni stranka predložiti končno poročilo, bi pričakovali, da bo Komisija uradu poslala opomin s pozivom za predložitev končnega poročila. Vendar pa je opomin Komisije omenjal samo končni izračun stroškov, ne pa tudi poročila. To je še toliko bolj opazno, ker je (podaljšan) rok za predložitev končnega poročila (konec februarja 1997) že davno pretekel. Tudi če je prišlo do (nezabeleženih) telefonskih razgovorov med Komisijo in pogodbeno stranko, Varuh težko verjame, da Komisija ne bi poslala pisnega opomina, temveč preprosto čakala do predložitve končnega poročila aprila 1998, več kot leto po sprejemu osnutka končnega poročila.

3.7 Drugič, Komisija poudarja, da pogodbeno stranko opozori na pomanjkljivosti, ki jih najde pri znanstveni analizi rezultatov opravljenega dela, ki ga določa pogodba. To pomeni, da Komisija pregleda poročilo, da bi preverila, če so v njem kakšne pomanjkljivosti, in se ne omeji na preprosto potrjevanje predloženih poročil. Nadalje je iz dokaznega gradiva, posredovanega Varuhu, razvidno, da se je Komisija zavedala, (a) da je vsebina osnutka končne študije morda sporna, (b) da je želelo irsko ministrstvo prirediti končno poročilo pred njegovo objavo, (c) da je bilo končno poročilo oddano več kot leto po tem, ko je Komisija odobrila osnutek končnega poročila, in (d) da se je to končno poročilo precej razlikovalo od osnutka. V luči teh okoliščin bi pričakovali, da bo Komisija skrbno pregledala končno poročilo. Vendar pa ni nobenih dokazov, da bi Komisija po prejemu končnega poročila aprila 1998 opravila kakšen skrben pregled.

3.8 V teh okoliščinah je Varuh mnenja, da bi morala Komisija pregledati precej spremenjeno končno poročilo, ki ga je prejela aprila 1998, več kot leto po tem, ko je sprejela osnutek končnega poročila. Ker tega Komisija ni storila, ni izpolnila svoje obveznosti ravnati dosledno. To je bil primer nepravilnosti, zato Varuh spodaj podaja kritično pripombo.

4 Zahteve pritožnika

4.1 Pritožnik je v svoji pritožbi izrazil upanje, da bo prejel opravičilo za pretekle dogodke in zagotovilo, da bo storjeno vse, da se kaj takega ne bo več ponovilo. Svoje pismo z dne 11. avgusta 2003 je pritožnik zaključil z izjavo, da je najprej želel opravičilo in zagotovilo, da se kaj takega ne bo ponovilo, vendar da zdaj želi objavo izvirnega osnutka končnega poročila skupaj z uradnim

⁸¹ Prim. člen 10 (1) Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki je na voljo na spletni strani Evropskega varuha (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

pojasnilom preteklih dogodkov Najmanj, kar želi, je njegova rehabilitacija, ker ni hotel sodelovati v znanstveni cenzuri, in povrnitev njegovega dobrega imena.

4.2 V pismu z dne 17. avgusta 2003 pa je pritožnik pojasnil, da želi po premisleku raje najprej počakati na rezultate preiskave pri Varuhu.

4.3 V teh okoliščinah je Varuh mnenja, da ni potrebno obravnavati zahtev, ki jih je najprej posredoval pritožnik.

5 Zaključek

Na osnovi preiskav Varuha glede te pritožbe je treba podati naslednjo kritično pripombo:

Varuh je mnenja, da bi morala Komisija pregledati precej spremenjeno končno poročilo, ki ga je prejela aprila 1998, več kot leto po tem, ko je sprejela osnutek končnega poročila. Ker tega ni storila, Komisija ni izpolnila zahtev po doslednem ravnanju. To je bil primer nepravilnosti.

Ob upoštevanju dejstva, da se ti vidiki pritožbe nanašajo na postopke v zvezi s določenimi dogodki v preteklosti, ni primerno prizadevanje za poravnavo v tej zadevi. Zato Varuh primer zaključuje.

DOMNEVNA OPUSTITEV ODGOVORA NA VPRAŠANJA O RAZPISNIH POGOJIH

Sklep o pritožbi 949/2003/IJH zoper Evropsko komisijo

Maja 2003 je bila v imenu nekega podjetja Varuhu podana pritožba v zvezi z javnim razpisom za prevajalske storitve (AO2003), ki ga je Komisija objavila 17. aprila 2003.

Po navedbah pritožnika so pomembna dejstva naslednja:

Pritožnik je menil, da so bila razpisni pogoji nejasni, predvsem pri navedbi zahtevanih dokumentov, ki jih je treba poslati skupaj s ponudbo, spletna stran Komisije z odgovori na pogosta vprašanja⁸² pa ustvarja samo še večjo zmedo. Zato je kontaktni osebi pri Komisiji poslal več elektronskih pisem, v katerih je prosil za pojasnila, vendar ni prejel zadovoljivega odgovora.

Pritožnik je svoji pritožbi priložil kopije elektronskih pisem, ki jih je poslal Komisiji in v katerih je prosil za pojasnila. Iz teh pisem je razvidno, da domnevne nejasnosti med razpisnimi pogoji in spletno stranjo FAQ zadevajo predvsem vprašanje overitve kopij zahtevanih dokumentov.

Pritožnik v osnovi navaja:

- (i) da spletna stran FAQ Komisije vsebuje nejasne informacije, ki so morda v nasprotju z razpisnimi pogoji;
- (ii) da Komisija ni odgovorila na njegova vprašanja o razpisnih pogojih.

PREISKAVA

Mnenje Evropske komisije

Komisija je v svojem mnenju navedla:

⁸²

To je spletna stran z odgovori na pogosto zastavljena vprašanja (FAQ - Frequently Asked Questions).

V enem od svojih elektronskih pisem Komisiji je pritožnika v zvezi s podizvajalci zanimalo naslednje: "Ali moramo za potrebe javnega razpisa poslati overjene podatke o vsakem prevajalcu, ki bi ga lahko dodelili določenemu projektu? V okviru naše ponudbe vas lahko obvestimo o naših postopkih izbire primernih prevajalcev in to tudi uradno potrdimo s prisego, lahko pa tudi potrdimo, da bodo vsi prevajalci pri katerem koli projektu zadostili vašim minimalnim zahtevam. Bi bilo to dovolj? Lahko bi vam poslali tudi osnovne podatke o mogočih prevajalcih, vendar ali bi morale biti te informacije overjene?" Pritožnik je vprašal tudi, v kakšnem pravnem razmerju bi bil podizvajalec njegovega podjetja s Komisijo. Po navedbah pritožnika zgoraj omenjenih informacij ni mogel najti v razpoložljivi dokumentaciji.

Razpisni pogoji, natančneje odstavek 2.3.3.2, jasno določajo možne zahteve. Podatkov o osebju ali o podizvajalcih ni potrebno overiti. To je zapisano tudi na spletni strani FAQ, v odgovoru na naslednja vprašanja: "Ali morajo biti fotokopije potrdil o diplomih overjene? Ali morata biti overjeni tudi kopiji ponudbe? Kdo mora overiti kopije?" V odgovoru je med drugim zapisano, da "kopij potrdil o diplomih ni treba overiti, za razliko od drugih zahtevanih dokumentov". Nadalje je v odstavku 2.3.3.2. zapisano, da "glavna pogodbeniška stranka v vsakem primeru prevzame celotno odgovornost za izvojanje pogodbe".

Pritožnik je omenil tudi zahtevo po overjenih kopijah na splošno, še posebej odgovor na eno od pogosto zastavljenih vprašanj, ki pravi: "... kopij potrdil o diplomih ni potrebno overiti, za razliko od drugih zahtevanih dokumentov. Poslati je treba eno izvirno ponudbo, skupaj z izvorniki ali overjenimi kopijami. Dve kopiji naj bosta preprosto fotokopiji izvirne ponudbe, vključno s prilogami. Overitev mora opraviti ustrezní pristojni organ, recimo odvetnik ali notar. Lastna overitev ni sprejemljiva." Pritožnik je menil, da je ta odgovor dvoumen, saj ni vedel, katere overjene dokumente ali izvornike mora priložiti, če kopij diplom ni potrebno overiti.

Razpisni pogoji so bili nedvoumni. V odstavku 2.1.1. je navedenih šest razlogov za izključitev od udeležbe. Odgovor na spletni strani FAQ se nedvoumno nanaša na ta odstavek v razpisnih pogojih, ki je jasno navedel dokumente, pri katerih je potrebno poslati izvirnik ali pa overjeno kopijo.

Pritožnik je nadalje vprašal, ali zaprisežena izjava pred notarjem zadostuje kot dokazilo, da njegovo podjetje ni propadlo ali v stečajnem postopku, ker v Veliki Britaniji ni bilo mogoče pridobiti potrdila o dobrem poslovanju.

Na to vprašanje odgovarja zadnji stavek odstavka 2.1.1. v razpisnih pogojih: "... če v določeni državi takšnega potrdila ne izdajajo, ga lahko nadomesti zaprisežena ali slovesna izjava ponudnika pred sodnim ali upravnim organom ali notarjem v državi sedeža."

V splošni pripombi na trditev o opustitvi odgovora na vprašanja je Komisija nadalje opozorila, da so v oddelku 1.12. razpisnih pogojev⁸³ opisani stiki med ponudniki in naročnikom. Ker je bilo mogoče odgovore na pritožnikova vprašanja najti v razpisnih pogojih, ker so bile dodatne podrobnosti o določenih vprašanjih na voljo na spletni strani FAQ in ker ni nihče od drugih ponudnikov zastavil podobnih vprašanj, Komisija ni ukrepala. Ta pristop je bil v skladu s prednostjo načela zagotavljanja enakih konkurenčnih možnosti za vse ponudnike pred zavezanostjo Komisije, da odgovori na vse prošnje za informacije.

Pripombe pritožnika

Pripombe pritožnika v povzetku vsebujejo naslednje točke:

⁸³

Varuh razume to sklicevanje na oddelek 1.12 kot sklicevanje na tisti del tega oddelka, ki določa: »Prepovedan je kakršen koli stik med ponudniki in naročnikom v zvezi s tem javnim razpisom, razen v izjemnih okoliščinah in pod naslednjimi pogoji: (a) pred potekom roka za oddajo ponudb: - na pobudo ponudnika: Komisija lahko interesentom sporoči zgolj dodatne informacije kot pojasnilo narave pogodbe. /.../ Kandidati morajo vsa vprašanja predložiti izključno po elektronski pošti za to zadolženi osebi. Vprašanja naj bodo jasna in jedrnata, nanašati se morajo zgolj na ustrezno mesto v pogojih. Zastavljena morajo biti v angleškem, francoskem ali nemškem jeziku, odgovori pa bodo objavljeni na spletni strani /.../ v teh treh jezikih. /.../«

Odsotnost zahteve po overitvi podatkov o osebju ali podizvajalcih v odstavku 2.3.3.2. v razpisnih pogojih ne pomeni nujno, da ni potrebno overiti nobenih podatkov, če je ta zahteva omenjena kje drugje. V odgovoru na eno od pogosto zastavljenih vprašanj je omenjeno, da *“kopij potrdil o diplomi ni treba overiti, za razliko od druge potrebne dokumentacije. Poslati je treba eno izvirno ponudbo, skupaj z izvirniki ali overjenimi kopijami”*. Ena od razlag te razmejčitve, za katero bi lahko upravičeno zahtevali pojasnilo, je, da pri potrdilih o diplomi niso potrebne overjene kopije, temveč le originali.

Nadalje je odstavek 2.1.1. razpisnih pogojev dvoumen, ker se zadnji stavek očitno nanaša na prejšnji stavek, ki pa velja zgolj za pododstavke (d): *“ponudnik mora predložiti tudi dokazila v obliki svežega potrdila, da je izpolnil te obveznosti”*. Iz besedila ni jasno razvidno, da se ta alternativna oblika dokazil nanaša tudi na pododstavke (a), (b) in (e), iz besedila odstavka pa ni nujno možno sklepati na odgovor na vprašanje pritožnika. V naslednjem javnem razpisu je Komisija vključila razlago, na katere pododstavke odstavka 2.1.1. se nanaša zadnji stavek tega odstavka.

Končno, opravičilo Komisije, zakaj ni odgovorila na pritožnikova vprašanja, tj. ker ni noben drug ponudnik zastavil podobnih vprašanj in ker je bil ta pristop v skladu z načeli zagotavljanja enakih konkurenčnih možnosti, je absurdno. Objava pojasnil ne bi pomenila nikakršne prednosti pred drugimi ponudniki. Vsem ponudnikom bi nadaljnja pojasnila enako koristila.

SKLEP

1 Domnevna nejasnost spletne strani FAQ in nedoslednost v primerjavi z razpisnimi pogoji

1.1 Pritožba se nanaša na javni razpis Komisije za prevajalske storitve (AO2003). Pritožnik trdi, da spletna stran FAQ skupaj z razpisnimi pogoji ni jasno določila, ali je potrebno predložiti overjene podatke o podizvajalcih. Dvoumno je bilo tudi, katere kopije zahtevanih dokumentov je treba overiti, še posebej, ali je treba overiti tudi kopije diplom.

1.2 Komisija meni, da so bili razpisni pogoji jasni, kar zadeva zahtevo po overjenih podatkih in kopijah. Nadalje je odgovor na zadevno pogosto zastavljeno vprašanje zgolj potrdil že tako nedvoumne informacije v razpisnih pogojih. Tako kopij diplom ni bilo treba overiti, medtem ko je bilo npr. kopije dokazil, zahtevanih v odstavku 2.1.1. razpisnih pogojev, potrebno overiti.

1.3 Varuh poudarja, da morajo biti informacije o dokumentih, ki jih je potrebno priložiti ponudbi, jasne in nedvoumne, še posebej, ker nepopolnih ponudb po preteku roka za oddajo največkrat ni mogoče dopolniti. Vendar pa Varuh na podlagi formulacije pogosto zastavljenega vprašanja, na katerega odgovarja zadevna informacija, meni, da informacija na spletni strani FAQ ni bila nejasna ali neskladna z razpisnimi pogoji. Varuh zato v zvezi s tem delom pritožbe ni ugotovil nepravilnosti v ravnanju Komisije.

2 Domnevna opustitev odgovora Komisije na pritožnikova vprašanja

2.1 Pritožnik trdi, da Komisija ni odgovorila na njegova vprašanja o razpisnih pogojih.

2.2 Komisija trdi, da ni ukrepala, ker je bilo mogoče vse odgovore na pritožnikova vprašanja najti v razpisnih pogojih, dodatne podrobnosti pa še na spletni strani FAQ. Komisija trdi tudi, da ni noben drug ponudnik zastavil podobnih vprašanj in da je bil ta pristop v skladu s prednostjo načela zagotavljanja enakih konkurenčnih možnosti za vse ponudnike pred njeno zavezanostjo, da odgovarja na vse prošnje za informacije.

2.3 Varuh najprej poudarja, da njegove ugotovitve pod točko 1.3 zgoraj (tj. da določene informacije v zvezi z zadevnim javnim razpisom, v specifičnem kontekstu, niso neskladne ali nejasne) ne pomenijo, da ne more obstajati legitimen razlog za prošnje potencialnih ponudnikov po dodatnih pojasnilih. Še več, besedilo oddelka 1.12 razpisnih pogojev⁸⁴ lahko ponudnike navede k pričakovanju, da bo Komisija odgovorila na vsa vprašanja, ki bodo upoštevala v tem oddelku

⁸⁴

Glej zgornjo opombo.

določena merila, in da bodo enaki konkurenčni pogoji zagotovljeni z objavo odgovorov na spletni strani FAQ.

2.4 V zvezi z vprašanji pritožnika Varuh ugotavlja, da je Komisija pritožniku poslala elektronsko pismo, v katerem je zapisala, da so zahtevane informacije na voljo v razpisnih pogojih in na spletni strani FAQ. Po mnenju Varuha je bil to ustrezen odgovor na pritožnikovo vprašanje o pravnem razmerju med podizvajalci njegovega podjetja in Komisijo, ker je bilo te informacije mogoče najti v dokumentih, ki jih omenja Komisija. Kar zadeva interpretacijo odstavka 2.1.1. razpisnih pogojev, je pritožnik Komisijo vprašal, če je za dokazilo, da njegovo podjetje ni v stečaju, dovolj zaprisežena izjava. Šele v teku te preiskave je pritožnik dopolnil svoje vprašanje z vprašanjem, na katere pododstavke se nanaša zadnji stavek odstavka. 2.1.1. Po mnenju Varuha je odgovor Komisije na pritožnikovo prvotno vprašanje, tj., da je odgovor dovolj lahko najti v odstavku 2.1.1., primeren, zato ni bilo potrebno objaviti novega odgovora na spletni strani FAQ.

2.5 Pritožnikova vprašanja glede podrobnosti o podizvajalcih pa niso zadevala samo možnosti zahteve po overjenih kopijah diplom, na kar odgovarja odgovor na spletni strani FAQ, na katerega je opozorila Komisija. Pritožnik je, v povzetku, vprašal tudi, ali je potrebno predložiti podatke o vseh možnih prevajalcih/podizvajalcih ali pa je dovolj pojasnilo o postopku izbire teh prevajalcev. Varuh je mnenja, da odgovora na to vprašanje ni lahko najti v razpisnih pogojih in na spletni strani FAQ. Nadalje, kar zadeva pritožnikovo vprašanje o tem, katere overjene dokumente ali izvornike je treba predložiti, če kopij diplom ni treba overiti, je Varuh mnenja, da argument Komisije, da je ta odgovor najti na spletni strani FAQ, ni utemeljen.⁸⁵

2.6 Zaradi zgoraj navedenega Varuh meni, da bi lahko pritožnik na podlagi oddelka 1.12 razpisnih pogojev⁸⁶ upravičeno pričakoval, da bo Komisija na spletni strani FAQ objavila odgovore na dve od njegovih vprašanj. Delovanje v skladu z upravičenimi pričakovanji na osnovi ravnanja institucije spada pod dobro upravljanje.⁸⁷ Opustitev tovrstnih odgovorov in njihove objave s strani Komisije je primer nepravilnosti, zato Varuh izreka kritično pripombo.

3 Zaključek

Na podlagi preiskave Varuha glede te pritožbe je treba podati naslednjo kritično pripombo:

Na podlagi oddelka 1.12 razpisnih pogojev bi pritožnik lahko upravičeno pričakoval, da bo Komisija na spletni strani FAQ objavila odgovore na dve od njegovih vprašanj. Delovanje v skladu z upravičenimi pričakovanji na osnovi ravnanja institucije spada pod dobro upravljanje⁸⁸. Opustitev tovrstnih odgovorov in njihove objave s strani Komisije je zato primer nepravilnosti.

Ob upoštevanju dejstva, da se ta vidik pritožbe nanaša na postopke v zvezi z določenimi dogodki v preteklosti, ni primerno prizadevanje za prijateljsko poravnavo v tej zadevi. Zato Varuh primer zaključuje.

⁸⁵ V odgovoru je navedeno: »Kopij potrdil o diplomah ni potrebno overiti, za razliko od druge potrebne dokumentacije. Poslati je treba eno izvorno ponudbo, skupaj z izvorniki ali overjenimi kopijami. Dve kopiji naj bosta preprosto fotokopiji izvorne ponudbe, vključno s prilogami. Overitev mora opraviti ustrezní pristojni organ, recimo odvetnik ali notar. Lastna overitev ni sprejemljiva.«

⁸⁶ Glej opombo 83.

⁸⁷ Člen 10 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja za javne uslužbence, ki ga je sprejel Evropski parlament v svoji resoluciji C5-0438/2000 z dne 6. septembra 2001 (na voljo na spletni strani Varuha: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁸⁸ Člen 10 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja za javne uslužbence, ki ga je sprejel Evropski parlament v svoji resoluciji C5-0438/2000 z dne 6. septembra 2001 (na voljo na spletni strani Varuha: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

3.4.4 Ekonomsko-socialni odbor

TRDITEV, DA JE PRITOŽNIK NAVEDEL "NAPAČNE INFORMACIJE" V OKVIRU ZAPOSLOVANJA

Sklep o pritožbi 852/2003/OV zoper Ekonomsko-socialni odbor

PRITOŽBA

Ozadje te pritožbe je naslednje:

Pritožnik se je 14. in 22. maja 2002 Evropskemu varuhu pritožil (sklic 906/2002/OV) zoper Ekonomsko-socialni odbor (v nadaljevanju "ECOSOC") zaradi ustavitve postopka za zaposlitev.

Pritožnik je sodeloval na izbirnem postopku PE/86/A Evropskega parlamenta za pomožne uradnike za angleški jezik. V pismu z dne 29. julija 1999 ga je vodja parlamentarne službe za izbirne postopke obvestil, da ni uvrščen na rezervni seznam. Vendar je pritožnik pismo razumel, kot da je uspešno opravil izbirni postopek. Zato se je januarja 2002 prijavil na ECOSOC za delovno mesto uradnika. Februarja 2002 mu je ECOSOC poslal ponudbo za zaposlitev in pritožnik je opravil zdravniški pregled. Marca 2002 pa je ECOSOC pritožnika obvestil, da ga ne morejo zaposliti, ker v izbirnem postopku Evropskega parlamenta ni bil uspešen in ga ni na rezervnem seznamu. Maja 2002 je pritožnik Varuhu podal pritožbo trdeč, da je ECOSOC neupravičeno zaustavil postopek njegove zaposlitve.

Varuh je 16. decembra 2002 zaključil preiskavo in ugotovil, da ni bilo nepravilnosti pri ravnanju ECOSOC-a. Ker je pritožnik v svojih pripombah z dne 30. novembra 2002 navedel nove trditve, ga je Varuh obvestil, da lahko vloži novo pritožbo.

Pritožnik je v pismu Varuhu z dne 30. aprila 2003 vložil novo pritožbo, ki se v povzetku glasi:

ECOSOC je v svojem mnenju o pritožbi 906/2002/OV navedel, da je bil postopek za zaposlitev pritožnika začet na podlagi "napačnih informacij, ki jih je navedel pritožnik". Navedba napačnih informacij je resen prestop, saj kaže na zavestno prikrivanje ali spreminjanje dejstev z namenom zavajanja. Pritožnik meni, da so te trditve, usmerjene proti njemu, neupravičene, saj je ravnal v dobri veri in ECOSOC-u prostovoljno dal vse pomembne informacije, ki jih je imel. Nadalje je ECOSOC s to trditvijo kršil člen 12 ("vljudnost") Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev. ECOSOC bi lahko pritožnika vljudno opozoril, da je njegovo ravnanje temeljilo na obžalovanja vrednem nesporazumu in se opravičil, ker ni odkril tega nesporazuma.

Kratko, pritožnik torej trdi, da je izjava ECOSOC-a o navedbi napačnih informacij neutemeljena in je primer nepravilnosti. Zahteva popoln preklic te izjave v pisni obliki in opravičilo, tudi v pisni obliki, za neupravičen dvom v njegovo osebno poštenost in odkritost.

PREISKAVA

Mnenje Ekonomsko-socialnega odbora

ECOSOC je najprej pripomnil, da je Varuh v svojem sklepu z dne 16. decembra 2002 ugotovil, da pri ravnanju ECOSOC-a ni bilo nepravilnosti, saj pritožnik ni bil uvrščen na rezervni seznam.

ECOSOC je nadalje izjavil, da v besedilu stališč v njegovem mnenju o primeru 906/2002/OV ni najti nobene nedoslednosti na splošno niti obrekovanja ali obtožb. Te izjave nikakor niso vsebovale klevetanj.

Pritožnik je svojo celotno obrambno strategijo za obe pritožbi Varuhu človekovih pravic osnoval na možnosti podobnega pomena besednih zvez "opraviti izbirni postopek" in "postati uspešen

kandidat" za delovno mesto. To ravnanje je v nasprotju s členoma 28d in 30 ter prilogo III Kadrovskih predpisov. Pritožnik ni bil popolnoma odkrit do uradnikov ECOSOC-a, ki so najprej stopili v stik z njim zaradi začetka postopka imenovanja. Izrabil je potencialno dvoumnost besednih zvez "opraviti izbirni postopek" in "postati uspešen kandidat", osebe, ki so bile odgovorne za njegovo zaposlitev, pa so ga razumele, kot da je bil uvrščen na rezervni seznam. Pritožnik je bil sam vir nepopolnih informacij, ki jih je dobil ECOSOC, in mora nositi logične posledice svojega nelojalnega ravnanja. ECOSOC ni na noben način skušal diskreditirati pritožnika niti ga ni obrekoval.

ECOSOC je nadalje menil, da s postopkovnega vidika pritožba ne bi smela biti sprejeta, ker (a) je pritožnik vložil svojo pritožbo kot odgovor na izjave ECOSOC-a, ki jih je le-ta podal pri uveljavljanju svoje pravice do poštenega zaslišanja, zato je to problem postopkovne narave in mora biti rešen v okviru istega postopka, ki se je zaključil s sklepom o prvi pritožbi, in (b) ker ni izvedel predhodnih administrativnih pristopov v zvezi s to novo pritožbo.

ECOSOC je zaključil, da bi morala biti zato pritožba označena za nedopustno ali pa zavrnjena.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je vztrajal pri svoji pritožbi in poslal devet strani pripomb, kjer v povzetku trdi naslednje: Obžaloval je, da ECOSOC ni pripravljen sprejeti njegove zahteve po pisnem preklicu trditve o navedbi napačnih informacij in po pisnem opravičilu. Vztrajal je pri svoji pritožbi in izjavil, da bi sprejel sporazumno rešitev. Pritožnik je izrazil upanje, da bo Varuh človekovih pravic opazil ošabnost in nespoštljivost ECOSOC-a, ki sta še poslabšali že tako resno situacijo.

Kar zadeva dopustnost, je pritožnik pripomnil, da je odločitev Varuha o dopustnosti te pritožbe popolnoma v skladu z Varuhovo interpretacijo lastnih postopkov, glede na katero se v primeru dvoma o predhodni izvedbi administrativnih pristopov odloči v korist pritožnika. Nadalje so dejstva, ki utemeljujejo to pritožbo, ECOSOC-u dobro znana iz pritožbe 906/2002/OV.

Pritožnik je ponovil, da je bilo njegovo mnenje o uspešnosti na javnem razpisu PE/86/A legitimno in v dobri veri na podlagi takrat razpoložljivih dejstev. Tako je ravnal v dobri veri, ko je v svojih pisnih ECOSOC-u trdil, da je uspešno opravil izbirni postopek.

ECOSOC ni nikoli preklical svoje trditve o pritožnikovem navajanju napačnih informacij niti ni teh trditev podkrepil s kakršnimi koli dokazi. Namesto tega je ECOSOC položaj še poslabšal s trditvijo, da pritožnik ni bil popolnoma odkrit z uradniki ECOSOC-a, da je izrabil potencialno dvoumnost besednih zvez, da je bil on sam vir nepopolnih informacij, ki jih je dobil ECOSOC, in da mora nositi posledice svojega nelojalnega ravnanja. Te dodatne trditve so tako neosnovane in nedokazane kot trditve, ki je predmet te pritožbe. ECOSOC je spet namenoma skušal diskreditirati pritožnika z obrekovanjem.

Če so uradniki, specializirani za kadrovske zadeve, na podlagi kopij pisem Evropskega parlamenta v zvezi z njegovo kandidaturo sklepali, da je pritožnik primeren za zaposlitev kot uradnik, tedaj lahko evropski državljani brez podrobnega poznavanja postopkov zaposlovanja v institucijah opravičeno v dobri veri pride do enakega zaključka. Odgovornost za poznavanje postopkov zaposlovanja nosijo institucije Skupnosti in ne državljani. Pritožnik je bil s predložitvijo vseh pomembnih informacij ECOSOC-u, vključno z listinskimi dokazi, razrešen vsakršne osebne odgovornosti.

SKLEP

1 Dopustnost pritožbe

1.1 V svojem mnenju ECOSOC dvomi o dopustnosti pritožbe zaradi dveh razlogov: a) problem je postopkovne narave in mora biti zato rešen v okviru istega postopka, ki se je zaključil s sklepom o prvi pritožbi, in b) pritožnik ni predhodno izvedel administrativnih pristopov v zvezi s to novo pritožbo.

1.2 Člen 2.4 Statuta Evropskega varuha človekovih pravic⁸⁹ določa, da "mora pritožba (...) slediti izvedbi ustreznih administrativnih pristopov do zadevnih institucij in organov". V svojem letnem poročilu za leto 1995 je Varuh glede interpretacije meril dopustnosti navedel, da "pretirano tehničen ali legalističen pristop pri odločanju o dopustnosti pritožb o možnih primerih nepravilnega ravnanja institucij ali organov Skupnosti ni primeren. V primeru dvoma, na primer o zadostnem predhodnem izvajanju (...), se navadno odloči v korist pritožnika. Če je pritožba napačno opredeljena kot nedopustna, se s tem kršijo pravice državljana."⁹⁰

1.3 Varuh meni, da je trditev, ki je predmet te pritožbe, tesno povezana z zadevo, pregledano v okviru preiskave pritožbe 906/2002/OV. Pritožnik se je prvič pritožil zaradi te trditve v okviru svoje prejšnje pritožbe, natančneje v svojih pripombah k mnenju ECOSOC-a. ECOSOC je bil o tem obveščen, saj je Varuhov sklep z dne 16. decembra 2002, katerega kopijo je Varuh poslal ECOSOC-u, omenjal trditev, ki je predmet te pritožbe.

1.4 Na podlagi zgoraj navedenega je Varuh mnenja, da je pogoj predhodne izvedbe "ustreznih" administrativnih pristopov pri tej pritožbi izpolnjen. Zahteva po ponovnem stiku pritožnika z ECOSOC-om pred predložitvijo pritožbe Varuhu bi bila neustrezna in po nepotrebnem legalistična. Tako je pritožba dopustna.

2 Izjava, da je pritožnik navedel "napačne informacije", in zahteva po preklicu te izjave

2.1 Pritožnik trdi, da je izjava ECOSOC-a v njegovem mnenju o pritožbi 906/2002/OV, da je navedel napačne informacije, neutemeljena in je primer nepravilnosti. Zahteva, da ECOSOC popolnoma prekliče to izjavo v pisni obliki in se opraviči, tudi v pisni obliki, za neupravičen dvom v njegovo osebno poštenost in odkritost. Pritožnik trdi, da je ravnal v dobri veri.

2.2 ECOSOC trdi, da bi moral biti pritožnik zavržen, ker ni bilo v besedilu izjav v njegovem mnenju o primeru 906/2002/OV najti nobene splošne nedoslednosti niti obrekovanja ali obtožb. ECOSOC ni na noben način skušal diskreditirati pritožnika. Pritožnik je izrabil potencialno dvoumnost besednih zvez, bil sam vir nepopolnih informacij, ki jih je dobil ECOSOC, in mora nositi logične posledice svojega nelojalnega ravnanja.

2.3 Varuh je opozoril, da je pritožnik svojo prijavo za delovno mesto pri ECOSOC-u podal na podlagi naslednjega besedila v pismu službe Evropskega parlamenta za izbirne postopke z dne 29. julija 1999 glede pritožnikovega sodelovanja na javnem razpisu PE/86/A: "Na žalost vas moram obvestiti, da vas ni bilo mogoče uvrstiti na seznam primernih kandidatov, ker niste med 13 najboljšimi kandidati, na katere smo morali omejiti seznam primernih kandidatov, čeprav ste opravili vse teste in pridobili zahtevanih 60 % točk v vseh pisnih in ustnih testih." Kot določa sklep Varuha z dne 16. decembra 2002 o pritožbi 0906/2002/OV, je iz tega odlomka – ki se začne z "Na žalost vas moram obvestiti" – jasno, da pritožnik na izbirnem postopku ni bil uspešen. Mnenje pritožnika, da je opravil izbirni postopek in da se lahko prijavi za delovno mesto pri ECOSOC-u, je bilo tako napačno.

2.4 V svojem mnenju o pritožbi 906/2002/OV je ECOSOC izjavil, da je pritožnik navedel "napačne" informacije. Varuh ugotavlja, da je med običajnimi pomeni besede napačen tudi pomen "namenoma neresničen". ECOSOC ni v svojem mnenju o tej pritožbi navedel nobenega dokaza, da je pritožnik namenoma navedel neresnične informacije. ECOSOC bi lahko v svojem mnenju o tej pritožbi umaknil in se opravičil za kakršnekoli namige, da pritožnik ni ravnal v dobri veri. Namesto tega je ECOSOC nadalje namigoval na zlonamernost – brez dokazov – z izjavo, da je pritožnik "svojo celotno obrambno strategijo osnoval na možnosti podobnega pomena teh dveh besednih zvez", "izrabil potencialno dvoumnost besednih zvez" in "mora zdaj nositi logične posledice svojega nelojalnega ravnanja".

2.5 Ko institucija ali organ Skupnosti meni, da je ravnal pravilno in da ga ni mogoče obtožiti nepravilnosti, je koristno, če obrazloži svoja dejanja in jih utemelji. To ponavadi izboljša razumevanje

⁸⁹ Sklep Evropskega parlamenta o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje nalog Varuha človekovih pravic, UL L 113/15 z dne 4. maja 1994.

⁹⁰ Letno poročilo Varuha človekovih pravic za leto 1995, str. 20-21.

ravnanja uprave. Neprimerne formulacije samo povzročajo in spodbujajo slabe vtise o zadevni instituciji in o upravi Skupnosti na splošno.⁹¹ Zgornje izjave v mnenju ECOSOC-a kažejo, da je odgovoril v jeziku, ki se razlikuje od jezika, ki ga običajno uporabljajo institucije in organi Skupnosti v mnenjih, poslanih Varuhu.

2.6 Načela dobrega upravljanja od institucij zahtevajo korektnost in vljudnost pri njihovih odnosih z javnostjo. Če se zgodi napaka, ki negativno vpliva na pravice ali interese posameznika, se mora institucija za to napako opravičiti in poskušati popraviti negativne posledice, ki izhajajo iz te napake.⁹² V tem primeru ECOSOC ni izpolnil svoje dolžnosti ravnati vljudno. To predstavlja primer nepravilnosti, zato Varuh daje kritično pripombo.

3 Zaključek

Na podlagi preiskave Varuha glede te pritožbe je treba dati naslednjo kritično pripombo:

Načela dobrega upravljanja od institucij zahtevajo korektnost in vljudnost pri njihovih odnosih z javnostjo. Če se zgodi napaka, ki negativno vpliva na pravice ali interese posameznika, se mora institucija za to napako opravičiti in poskušati popraviti negativne posledice, ki izhajajo iz te napake.⁹³ V tem primeru ECOSOC ni izpolnil svoje dolžnosti ravnati vljudno. To je bil primer nepravilnosti.

Ob upoštevanju dejstva, da se ta primer nanaša na postopke v zvezi z določenimi dogodki v preteklosti, in ob upoštevanju stališča ECOSOC-a, izraženega v njegovih mnenjih o tem primeru in primeru 906/2002/OV, ni primerno prizadevanje za sporazumno poravnavo v tej zadevi. Zato Varuh primer zaključuje.

3.4.5 Evropski urad za boj proti goljufijam

NEUTEMELJENE TRDITVE O PODKUPOVANJU, USMERJENE PROTI NOVINARJU

Sklep o pritožbi 1840/2002/GG zoper Evropski urad za boj proti goljufijam

To je kratek povzetek sklepa, ki ga zaradi njegove dolžine ni bilo mogoče objaviti v celoti. Povzetek opisuje samo enega od vidikov primera, ki je vseboval tudi druge trditve. Celotno besedilo sklepa v angleškem in nemškem jeziku je na spletni strani Varuha:

<http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021840.htm>

Pritožnik je dopisnik nemškega tednika Stern iz Bruslja. Stern je objavil dva članka o domnevnih nepravilnostih, na katere je opozoril uradnik EU Paul van Buitenen, in s tem povezanih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF). Ti članki so bili osnovani na zaupnih dokumentih, ki jih je pridobil pritožnik. OLAF je za tem objavil izjavo za javnost, v kateri je zapisal, da je "neki" novinar pridobil več dokumentov, povezanih s to preiskavo, in da je urad začel notranjo preiskavo, med drugim tudi o trditvi, da so bili zadevni dokumenti pridobljeni s pomočjo "plačila javnemu uslužbencu". Časnik European Voice je 4. aprila 2002 citiral tiskovnega predstavnika OLAF, ki naj bi izjavil, da je OLAF "dobil prima facie dokazno gradivo, da je morda res prišlo do plačila".

⁹¹ Glej sklep Varuha z dne 13. marca 2002 v preiskavi na lastno pobudo OI/2002/OV o Evropskem centru za razvoj poklicnega usposabljanja (CEDEFOP), Poročilo Varuha človekovih pravic za leto 2002, str. 204. Glej tudi <http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/02oi1.htm>.

⁹² Člena 12.1 in 12.3 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev.

⁹³ Člena 12.1 in 12.3 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev.

Pritožnik je menil, da je OLAF ravnal nepravilno, ko je v izjavi za javnost in v svojih pripombah časopisu *European Voice* objavil trditve o podkupovanju, ki jih je bilo razumeti kot usmerjene proti njemu in njegovemu časopisu.

Med Varuhovo preiskavo je OLAF zatrdil, da so se za javno objavo začetka notranje preiskave odločili po temeljitem preudarku. Zaradi resnih posledic možnosti, da je uradnik OLAF-a odgovoren za nezakonito objavo zaupnih informacij in osebnih podatkov, se je direktor OLAF-a odločil za čim bolj jasno javno objavo, da OLAF preiskuje te kršitve zato, da bi našel odgovorne osebe in preprečil nadaljnje kršitve. Nadalje je OLAF na podlagi prejetih specifičnih informacij upravičeno verjel, da je uradnik OLAF-a ali drug uradnik EU vsaj enkrat prejel plačilo za posredovanje zaupnih dokumentov. Preiskava, ali se je to dejansko zgodilo, je še vedno tekla. OLAF je tudi zatrdil, da je besedilo o "nekem" novinarju nevtralnno in ni poimensko vpletlo nobenega posameznika.

Po obravnavi mnenja OLAF-a in pritožnikovih pripomb je Varuh izjavil, da praksa dobrega upravljanja vključuje tudi zagotavljanje sorazmernosti sprejetih ukrepov glede na želeni cilj pri sprejemanju odločitev. Še posebej bi se morala uprava izogibati omejevanju pravic državljanov, ko te omejitve niso v razumni povezavi z namenom ukrepa.⁹⁴ To bi moralo veljati ne samo za ukrepe, ampak tudi za delovanje uprave na splošno. Ta merila zatorej veljajo tudi za posredovanje informacij.

Varuh je načeloma pozdravil odločitev OLAF-a, da vodi postopek "kar najbolj jasno transparentno". Tak pristop je v skladu z dolžnostjo institucij in organov EU, da sprejemajo odločitve čim bolj odprto (člen 1 Pogodbe o Evropski uniji). Vendar je namigovanje na podkupovanje resna obtožba, ki lahko omadežuje dobro ime novinarja. Taka namigovanja torej ne smejo biti javna brez ustrezno močne podlage, ki jo je mogoče javno preveriti. Varuh je menil, da OLAF ni dokazal, da je bila objava suma podkupovanja potrebna za namen njegove dejavnosti in da je sorazmerna z želenim ciljem. Zato je OLAF-u v skladu s členom 3(6) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic posredoval naslednji osnutek priporočila:

OLAF naj prouči možnost, da bi umaknil objavljene obtožbe o podkupovanju, ki se lahko razumejo kot usmerjene proti pritožniku.

OLAF je Varuha obvestil, da je sprejel osnutek priporočila in da ga je izvršil z objavo izjave za javnost. Zadevni odlomek v tej izjavi se glasi: "OLAF preiskave še ni zaključil, vendar nima do sedaj nobenih dokazov, da je bilo tako plačilo opravljeno."

Varuh se je strinjal z mnenjem pritožnika, da ta izjava za javnost ni v zadostni meri izvršila Varuhovega predloga priporočila. Namesto da bi umaknil trditve o podkupovanju, je OLAF preprosto izjavil, da "do sedaj" ni našel zadostnih dokazov, s katerimi bi podprl te trditve. V teh okoliščinah ukrepi OLAF-a očitno ne zadostujejo za odpravo nepravilnosti.

Varuh je menil, da bi kritična pripomba v zadostni meri zadovoljila pritožnika in da zato ni primerno predložiti posebnega poročila Evropskemu parlamentu.

Varuh je tako zaključil primer z naslednjo kritično pripombo:

Z nadaljevanimi trditvami o podkupovanju brez dokaznega gradiva, ki bi bilo zadostno in na vpogled javnosti, je OLAF prekoračil mejo sorazmernosti glede na namen njegovih dejanj. To je bil primer nepravilnosti.

⁹⁴ Prim. člen 6 Kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki je na voljo na spletni strani Evropskega varuha (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

3.5 OSNUTKI PRIPOROČIL, KI SO JIH INSTITUCIJE SPREJELE

3.5.1 Svet Evropske unije

SVET ODOBRI DELNI DOSTOP DO LETNEGA POROČILA SKUPINE ZA KODEKS RAVNANJA

Sklep o pritožbi 573/2001/IJH (zaupno) zoper Svet Evropske unije

PRITOŽBA

Pritožbo je vložil revizor. Pritožba je bila v skladu s členom 2 (3) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic na zahtevo pritožnika opredeljena kot zaupna.

Pritožnik je spodbijal zavrnitev Sveta Evropske unije (93/731), da bi omogočil dostop do dokumenta Sveta 13563/00. Ta dokument je drugo letno poročilo o napredku skupine za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij) Ekonomsko-finančnemu svetu. Svet je dostop do dokumenta zavrnil s sklicevanjem na člen 4 (2) Sklepa Sveta 93/731, da bi tako zavaroval zaupnost delovanja Sveta.

Varuh je menil, da je odločitev Sveta o zavrnitvi dostopa nepravilna, ker:

- (i) razlogi, ki jih je navedel Svet, niso v zadostni meri pojasnili njegovih prizadevanj za ohranitev zaupnosti njegovega delovanja, kar zadeva ta dokument, niti niso pokazali, da bi objava tega dokumenta resno škodovala procesu odločanja v Svetu. Varuh je menil, da Svet ni pojasnil, v čem se drugo letno poročilo skupine za kodeks ravnanja razlikuje od prvega, ki je bilo objavljeno.
- (ii) Svet se ni opredelil glede možnosti delnega dostopa. Svet mora glede na sodno prakso Evropskega sodišča pri izvajanju Sklepa 93/731 obravnavati možnost odobritve delnega dostopa do podatkov, ki ne spadajo med izjeme.⁹⁵ Delni dostop izrecno omenja tudi člen 4 (6) Uredbe 1049/2001.

S sklepom z dne 17. junija 2002 je zato Varuh v skladu s členom 3 (6) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic na Svet naslovil osnutek priporočila, naj ponovno preuči prošnjo v skladu z Uredbo 1049/2001⁹⁶, ki je nadomestila Sklep Sveta 93/731.

Varuh je bil tudi mnenja, da bi bil zadevni dokument lahko v zvezi z zakonodajno dejavnostjo Sveta in bi moral Svet to upoštevati.

Svet je v svojem podrobnem mnenju o osnutku priporočila sklenil, da odstavki 1-4, 13, 14 in 24 dokumenta 13563/00 in točk 1-8 in 14-16 priloge I ne spadajo med izjeme in so zato lahko objavljeni. Kar zadeva ostale dele dokumenta, se je Svet odločil zavrniti dostop na podlagi prvega pododstavka člena 4 (3) Uredbe 1049/2001.

Svet je tudi podrobno pojasnil, kako se vsebina in narava drugega poročila skupine za kodeks ravnanja bistveno razlikujeta od prvega poročila.

⁹⁵ Primer C-353/99 P, *Svet Evropske unije v. Heidi Hautala*, [2001] ECR I-9565, odstavek 87.

⁹⁶ Uredba 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, 2001 UL L 145/43.

Varuh je menil, da je podrobno mnenje Sveta zadostilo stališčem v Varuhovem osnutku priporočila in da bi glede na sedanjo zakonodajo Skupnosti obrazložitev Sveta upravičila zavrnitev dostopa, tudi če bi bil zadevni dokument zakonodajen.

Ker je Svet opravil potrebna dejanja za izpolnitev osnutka priporočila, je Varuh zaključil primer.

Celotno besedilo osnutka priporočila je na naslovu <http://www.euro-ombudsman.eu.int/recommen/en/010573.htm>.

SVET OMOGOČI DOSTOP DO OCENJENIH TESTOV KANDIDATOV

Sklepa o pritožbah 2097/2002/GG in 2059/2002/IP zoper Svet Evropske unije Pritožba 2097/2002/GG

PRITOŽBA

Pritožnica je nemška državljanka, ki je sodelovala v izbirnem postopku Council/C/412 za pisarniškega referenta (razred C5) za nemški jezik. Izbirni postopek je bil sestavljen iz štirih delov: dveh testov z izbirnimi odgovori (A in B), pisnega testa, pri katerem je bilo treba uporabiti PC (C), in ustnega testa (D). Pisni test je bil nadalje razdeljen na tri teste. Pri drugem od teh treh testov (test b) so morali kandidati iz natipkanega besedila, dolgega okoli 45 vrstic, ki je vsebovalo ročne popravke in sklice ter tipkarske in slovnične napake, napisati in oblikovati čistopis. To besedilo je bilo ocenjeno z 0 do 40 točkami, za uspešno opravljen test pa je bilo potrebnih 24 točk.

Svet jo je 12. novembra 2002 obvestil, da je na testu C b dosegla le 18 točk, zato ne more opravljati ustnega testa.

V pismu z dne 20. novembra 2002 je pritožnica obvestila Svet, da ni še nikdar videla tovrstnega testa in dodala, da jo še vedno zanima delo v evropskih institucijah in da bi ji zato zelo koristilo, če bi vedela, zakaj ni opravila tega testa. Pritožnica je zato zaprosila za dostop do ocene zadevnega testa.

Svet je pritožnico v svojem odgovoru z dne 27. novembra 2002 obvestil, da je izbirna komisija ponovno pregledala njen test in potrdila svojo prvotno oceno. Svet je dodal, da pritožnici na žalost ni mogoče odobriti dostopa do njenega testa.

Pritožnica je v svoji pritožbi Varuhu poudarila, da je zavrnitev dostopa do njenega ocenjenega testa s strani Sveta nesprejemljiva. Opozorila je, da ni bilo navedenih nobenih razlogov za to zavrnitev. Dodala je, da zaradi te zavrnitve ni mogla videti, zakaj ni uspešno opravila zadevnega testa.

PREISKAVA

Mnenje Sveta

Svet je v svojem mnenju izjavil naslednje:

V skladu s členom 6 priloge III Kadrovskih predpisov je delovanje izbirne komisije tajno. Kot je že ugotovilo Evropsko sodišče, ta tajnost zagotavlja neodvisnost izbirnih komisij in objektivnost njihovih odločitev, tako da jih varuje pred vsemi zunanji vplivi in pritiski. Potemtakem bi objavljanje mnenj posameznih članov izbirnih komisij in razkrivanje vseh dejavnikov pri individualnem ali primerjalnem ocenjevanju kandidatov kršilo to tajnost.⁹⁷ Tajnost delovanja izbirne

⁹⁷

Primer 89/79 Bonu v. Svet [1980] ECR 553, odstavek 5.

komisije tudi onemogoča objavo meril pri ocenjevanju testov, ki so pomemben del primerjalne ocene izbirne komisije o kandidatovih prednostih.⁹⁸

Ker je Svet dolžan zagotoviti tajnost delovanja izbirne komisije, kandidatom ne more odobriti dostopa do njihovih ocenjenih testov, saj le-ti odkrivajo mnenja posameznih članov v zvezi z ocenjevanjem kandidatov.

Objava ocen posameznih testov zadostno pojasnjuje razloge izbirne komisije za njeno odločitev.

Pripombe pritožnice

Pritožnica ni podala pripomb.

OSNUTEK PRIPOROČILA

Varuh je 16. aprila 2003 na Svet v skladu s členom 3(6) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic naslovil naslednji osnutek priporočila:

Svet Evropske unije bi moral pritožnici dovoliti dostop do njihovih ocenjenih testov.

Ta osnutek priporočila je temeljil na naslednji presoji:

1 Pritožnica je nemška državljanka, ki je sodelovala na izbirnem postopku Council/C/412 za pisarniškega referenta (razred C5) za nemški jezik. Ko je prejela obvestilo, da ni opravila enega od pisnih testov tega izbirnega postopka, je prosila za dostop do svojega ocenjenega testa. Svet je to prošnjo zavrnil. V svoji pritožbi Varuhu je bila pritožnica mnenja, da je ta zavrnitev nesprejemljiva.

2 V svojem mnenju je Svet opozoril, da mora biti v skladu s členom 6 priloge III Kadrovskih predpisov delovanje izbirne komisije tajno in da ta tajnost zagotavlja neodvisnost izbirnih komisij in objektivnost njihovih odločitev. Po mnenju Sveta je le-ta dolžan zagotoviti tajnost delovanja izbirne komisije, zato kandidatom ne more odobriti dostopa do njihovih ocenjenih testov, saj le-ti odkrivajo mnenja posameznih članov v zvezi z ocenjevanjem kandidatov.

3 Evropski varuh je že obravnaval primere glede dostopa do ocenjenih testov kandidatov v zvezi z Evropsko komisijo⁹⁹ in Evropskim parlamentom¹⁰⁰.

4 Na podlagi svojih preiskav postopkov zaposlovanja v Komisiji je Varuh 18. oktobra 1999 Evropskemu parlamentu¹⁰¹ posredoval posebno poročilo z naslednjimi opozorili in stališči:

Varuh človekovih pravic ne pozna nobenega določila zakonodaje Skupnosti ali sodne prakse sodišč Skupnosti, ki bi Komisiji preprečevale, da kandidatom, ki so opravljali pisni test, omogoči ogled njihovih ocenjenih testov. Člen 6 priloge III Kadrovskih predpisov določa, da mora biti "delovanje izbirne komisije" tajno. Razprave izbirne komisije morajo zato ostati tajne, vendar iz tega ne izhaja nujno tudi, da kandidati ne smejo videti svojih ocenjenih testov.

Glavni argument Komisije pri utemeljevanju zavrnitve omenja naravo postopka zaposlovanja. Po mnenju Komisije izbirna komisija oceni vsakega kandidata tako, da primerja njegove ali njene rezultate z rezultati vseh ostalih kandidatov na istem izbirnem postopku. Iz tega Komisija sklepa, da bi bila objava ocenjenih testov nesmiselna, saj kaže le na oceno osebe, brez rezultatov vseh ostalih kandidatov.

Vendar pa možnost ogleda lastnega ocenjenega testa kandidatu nudi več koristi. Prvič, kandidat lahko najde svoje napake in tako izboljša svoj uspeh v prihodnje. Drugič, kandidatovo zaupanje v upravo se okrepi. To je pomembno, ker se zdi, da obstaja dokaj razširjeno mnenje, da Komisija testov pogosto ne oceni pravilno oziroma

⁹⁸ Primer C-254/95 P *Evropski parlament v. Innamorati* [1996] ECR I-3423, odstavek 29.

⁹⁹ Preiskava na lastno pobudo 1004/97/(PD)/GG.

¹⁰⁰ Pritožbe 457/99/IP, 610/99/IP, 1000/99/IP in 25/2000/IP.

¹⁰¹ UL C 371/12 z dne 22. decembra 1999.

da jih včasih sploh ne oceni. Tretjič, če kandidat meni, da je njegova ocena napačna, se lahko zagovarja precej natančneje, če je videl svoj ocenjeni test. V vsakem primeru pa naj sodi o koristnosti informacij državljan, ki je informacije zahteval, ne pa uprava.

Komisija omenja tudi upravna in finančna bremena, ki bi jih lahko povzročilo objavljanje testov. Varuh je prepričan, da bi službe Komisije lahko organizirale postopek objavljanja tako, da bi se stroški kar najbolj znižali, saj ni verjetno, da bi vsi kandidati želeli videti svoje ocenjene teste.

(...)

Komisija ima prav tudi, ko opozarja, da dejavnost izbirnih komisij nadzorujejo sodišča Skupnosti. Vendar pa to pomeni, da se morajo sodišča verjetno ukvarjati z vprašanji, ki bi bila lahko rešena, če bi kandidati imeli možnost videti svoje ocenjene teste. Varuh meni, da je to za kandidate povsem nesprejemljivo. Odobritev dostopa do ocenjenega testa bi verjetno po drugi strani odgovorila na mnoga vprašanja z minimalnim vložkom dela in časa.

(...)

Kot je potrdila Amsterdamska pogodba, je dolžnost kar najbolj odprtega odločanja eno od temeljnih načel upravne zakonodaje Evropskih skupnosti. Nadalje je pomembno zagotoviti, da dobijo državljan ob prvem stiku z institucijami Skupnosti pozitivne vtise. Če so državljan, ki želijo delati za Skupnosti, negotovi, ali so bili pošteno in pravilno ocenjeni, to ustvarja zelo slab vtis. Za razpršitev teh dvomov bi nujno moral imeti vsak kandidat možnost pregleda ocenjene kopije lastnega testa. Ta možnost pa nikakor ne nasprotuje zahtevi po tajnem delovanju izbirnih komisij, saj ne zadeva razprav izbirnih komisij, kjer se ocenjujejo primerjalne prednosti kandidatov. Iz teh razlogov je opustitev take prilagoditve upravnih postopkov Komisije, da bi imeli kandidati možnost dostopa do svojih ocenjenih testov, primer nepravilnosti.

5 Na tej podlagi je Varuh Komisiji poslal priporočilo, po katerem bi morala Komisija pri prihodnjih razpisih za zaposlovanje, najkasneje pa od 1. julija 2000, kandidatom na njihovo zahtevo dovoliti dostop do njihovih ocenjenih testov. V pismu z dne 7. decembra 1999 je predsednik Evropske komisije Varuha obvestil, da je Komisija sprejela to priporočilo.

6 Evropski parlament je 17. novembra 2000 sprejel resolucijo¹⁰², v kateri je potrdil Varuhovo posebno poročilo in čestital Komisiji za njen pozitiven odziv na Varuhovo priporočilo. Parlament je izrazil tudi upanje, "da bodo tudi vsi drugi evropski organi in institucije sledili zgledu Komisije".

7 Varuh je 17. julija 2000 na Evropski parlament naslovil osnutek priporočila, v katerem je predlagal, da bi moral le-ta zadevnim pritožnikom odobriti dostop do njihovih ocenjenih testov. Parlament je 27. novembra 2000 obvestil Varuha, da je sprejel načelo, po katerem bi moralo biti kandidatom dovoljeno pridobiti kopijo njihovih ocenjenih testov, in opisal način izvajanja osnutkov Varuhovega priporočila.¹⁰³

8 Argumenti Sveta v tem primeru ne kažejo nobenih posebnih lastnosti razpisov, ki jih organizira Svet in ki bi jih ločeval od razpisov, ki jih organizirata Evropski parlament in Komisija. Zato je Varuh mnenja, da določila njegovega posebnega poročila o postopkih zaposlovanja v Komisiji veljajo (mutatis mutandis) tudi za razpise, ki jih organizira Svet.

9 Na podlagi zgoraj povedanega je Varuh mnenja, da je zavrnitev dostopa do ocenjenega testa pritožnice s strani Sveta primer nepravilnosti.

Podrobno mnenje Sveta

Svet je v svojem podrobnem mnenju obvestil Varuha, da se je odločil sprejeti osnutek priporočila in pritožnici dovoliti dostop do njenega ocenjenega testa. Pritožnici je bila še isti dan poslana kopija njenega testa skupaj z oceno izbirne komisije.

¹⁰² UL C 223/352 in 368 z dne 8. avgusta 2001.

¹⁰³ Prim. sklepe Varuha človekovih pravic z dne 11. maja 2001 o pritožbah 457/99/IP, 610/99/IP, 1000/99/IP in 25/2000/IP, na voljo na Varuhovi spletni strani (<http://www-euro-ombudsman.eu.int>).

Svet je pripomnil, da posredovanje teh dokumentov po kadrovskih predpisih in nedavni razsodbi Sodišča prve stopnje v primeru T-72/01¹⁰⁴ ne krši načela tajnosti delovanja izbirne komisije.

Pripombe pritožnice

Pritožnica o podrobnem mnenju Sveta ni podala pripomb.

SKLEP

1 Zavrnitev dostopa do ocenjenega testa

1.1 Pritožba je zadevala Svet in njegovo zavrnitev dostopa pritožnici do njenega ocenjenega testa iz izbirnega postopka Council/C/412 za pisarniškega referenta (razred C5) za nemški jezik.

1.2 Varuh je 16. aprila 2003 v skladu s členom 3(6) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic na Svet naslovil osnutek priporočila, v skladu s katerim naj bi Svet pritožnici dovolil dostop do njenega ocenjenega testa.

1.3 Svet je v svojem podrobnem mnenju obvestil Varuha, da se je odločil sprejeti osnutek priporočila in pritožnici dovoliti dostop do njenega ocenjenega testa.

2 Zaključek

2.1 Na osnovi svojih preiskav Varuh zaključuje, da je Svet sprejel njegov osnutek priporočila in da so ukrepi Sveta zadovoljivi.

2.2 Varuh zato primer zaključuje.

Pritožba 2059/2002/IP

Evropski varuh je isti osnutek priporočila poslal Svetu Evropske unije v primeru 2059/2002/IP. Podrobno mnenje in odločitev Sveta sta takale:

Podrobno mnenje Sveta

Svet je v svojem podrobnem mnenju poudaril, da je generalni sekretariat Sveta na podlagi Varuhovega osnutka priporočila v prejšnjem podobnem primeru (pritožba 2097/2002/GG) 17. septembra 2003 uvedel nova pravila o posredovanju ocenjenih kopij kandidatov. Ta pravila veljajo za vse zunanje in notranje izbirne postopke, ki jih organizira generalni sekretariat Sveta.

Kandidati, ki bodo sodelovali v izbirnih postopkih, objavljenih od 1. septembra 2003 dalje, bodo lahko pridobili kopijo svojega testa in, pri pisnih testih, ocenjevalno polo izbirne komisije. Za izbirne postopke, organizirane pred 1. septembrom 2003, ustrezna pravila določajo, da kandidati, ki to želijo, lahko dobijo kopijo svojega testa in tudi ocenjevalno polo, če jo je izbirna komisija uporabila.

Kar zadeva ta primer, se je Svet odločil kandidatu dovoliti dostop do njegovega testa. Kar zadeva pošiljanje ocenjevalnih meril, je Svet poudaril, da so bili le-ti navedeni v točki VI.A.d) obvestila o razpisu in da izbirna komisija ni pripravila ocenjevalne pole. Po navedbah Sveta je bila pritožniku še isti dan skupaj s kopijo obvestila o razpisu poslana tudi kopija njegovega testa.

Pripombe pritožnika

Pritožnika so 5. novembra 2003 po telefonu poklicali iz služb Varuha človekovih pravic in ga obvestili o odgovoru Sveta ter preverili, če je odgovor zanj zadovoljiv. Pritožnik je Varuhu čestital za rezultate preiskave in za doseženi rezultat.

¹⁰⁴

Sodba z dne 25. junija 2003 v primeru T-72/01 *Pyres v. Komisija*.

SKLEP

1 Zavrnitev dostopa do ocenjenega testa in objave ocenjevalnih meril

1.1 Pritožnik je prosil za dostop do kopije svojega ocenjenega testa iz razpisa Council/A/394 in za informacije o merilih, ki jih je izbirna komisija uporabila pri ocenjevanju testov. Svet je zavrnil te zahteve. Pritožnik se je zato pritožil Varuhu.

1.2 Varuh je 8. julija 2003 v skladu s členom 3(6) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic na Svet naslovil osnutek priporočila, v skladu s katerim naj bi Svet pritožniku dovolil dostop do njegovega ocenjenega testa in ga obvestil o ocenjevalnih merilih, ki jih je uporabila izbirna komisija.

1.3 V svojem podrobnem mnenju je Svet Varuha obvestil, da se je odločil sprejeti njegov osnutek priporočila.

Svet je poudaril, da je generalni sekretariat Sveta 17. septembra 2003 uvedel nova pravila o posredovanju ocenjenih kopij kandidatom. Ta pravila veljajo za vse zunanje in notranje izbirne postopke, ki jih organizira generalni sekretariat Sveta.

Kandidati, ki bodo sodelovali v izbirnih postopkih, objavljenih od 1. septembra 2003 dalje, bodo lahko pridobili kopijo svojega testa in, pri pisnih testih, ocenjevalno polo izbirne komisije. Za razpise, organizirane pred 1. septembrom 2003, ustrezna pravila določajo, da kandidati, ki to želijo, lahko dobijo tako kopijo svojega testa kot tudi ocenjevalno polo, če jo je izbirna komisija uporabila.

1.4 Kar zadeva primer pritožnika, je Svet Varuha obvestil, da je bila pritožniku še isti dan skupaj s kopijo obvestila o razpisu poslana tudi kopija njegovega testa. Svet je pojasnil, da izbirna komisija ni pripravila ocenjevalne pole, ker so bila ocenjevalna merila, ki jih je uporabila izbirna komisija, navedena v točki VI.A.d) obvestila o razpisu.

2 Zaključek

2.1 Na podlagi svoje preiskave Varuh zaključuje, da je Svet sprejel osnutek priporočila in da so ukrepi Sveta za njegovo izvajanje zadovoljivi.

2.2 Varuh zato primer zaključuje.

3.5.2 Evropska komisija

KOMISIJA IN PRIZADEVANJA ZA BOLJŠE UPRAVLJANJE V EVROPSKIH ŠOLAH

Sklep o pritožbi 845/2002/IJH zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Gospa L. se je maja 2002 pritožila Varuhu v svojem imenu in v imenu skupine okoli 50 staršev otrok v evropskih šolah v Bruslju. Predmet pritožbe je dodeljevanje prostih mest v šolah za šolsko leto 2002/03, s tem povezani ugovori ter način usklajevanja med šolami.

Pripombe pritožnikov v povzetku vsebujejo naslednje točke:

Prosta mesta v novi osnovni šoli v Ixellesu so bila učencem, ki trenutno obiskujejo dve obstoječi osnovni šoli, dodeljena na podlagi dveh različnih vrst meril, ki jih je dosedanja šola določila in

uporabila enostransko in nepregledno. Vloženih je bilo več kot dvesto ugovorov, nekateri do datuma vložitve pritožbe še niso bili obravnavani.

Način usklajevanja med bruseljskimi šolami ne zadostuje niti za tako osnovne naloge, kot je uskladitev počitnic in prostih dni med temi tremi šolami.

Delovanje šol v tem primeru nasprotuje osnovnim načelom prakse dobrega upravljanja in zato krši člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Krši tudi člen 24 (2) te listine, ki določa: "Pri vseh ukrepih javnih organov ali zasebnih ustanov, ki zadevajo otroke, se morajo upoštevati predvsem koristi otrok." Prvo merilo pri porazdelitvi otrok med šolami so bile prostorske zmogljivosti treh šol, ki so bile določene vnaprej, brez upoštevanja potreb otrok ali želja njihovih staršev.

Pritožniki so obvestili Komisijo, ki je članica Sveta guvernerjev in je dolžna ščititi pravice in interese svojih zaposlenih. Pritožniki niso prejeli popolnega odgovora ali pojasnila od vodstva evropskih šol, Sveta guvernerjev ali od Komisije.

Pritožniki se bojijo še večje zmešnjave, ko se bo ustanavljala četrta evropska šola v Bruslju.

Pritožniki v povzetku trdijo, da so dejanja evropskih šol v nasprotju s členoma 24 (2) in 41 Listine o temeljnih pravicah in da je usklajevanje med šolami neustrezno.

Pritožniki prosijo Varuha, naj stori vse, kar je v njegovi moči, da se zagotovi, da

- se nujno poišče rešitev, ki bo kar najbolje upoštevala koristi vpletenih otrok;
- se zadeva razišče na najvišji ravni;
- bo opravljen celovit pregled uprave evropskih šol, ki bo zagotovil, da bodo v prihodnosti delovale v skladu z enakimi merili dobrega vodenja in dobrega upravljanja, ki veljajo za druge institucije EU, in da bodo v skladu s členom 24 (2) Listine o temeljnih pravicah pri vseh ukrepih, ki zadevajo otroke, njihove koristi na prvem mestu;
- se sprejmejo vsi ugovori, tudi če to zahteva delitev razredov na dva dela;
- se pregleda razdelitev sredstev med šolami;
- se vzpostavi jasen in pregleden sistem porazdelitve otrok med šolami, da bi se tako izognili bodočim premestitvam otrok v podobnih okoliščinah.

PREISKAVA

Pri prejšnjih pritožbah zoper evropske šole je Varuh menil, da šole niso institucija ali organ Skupnosti, vendar pa je Komisija do neke mere odgovorna za njihovo delovanje, ker je zastopana v Svetu guvernerjev in veliko prispeva k njihovemu financiranju. Varuh je mnenja, da Komisija ni odgovorna za notranje upravljanje šol.

Varuh je zato Komisijo prosil za mnenje o tej pritožbi.

Mnenje Komisije

Če povzamemo, vsebuje mnenje Komisije naslednje točke:

Prerazdelitev določenega števila učencev med evropskimi šolami v Bruslju je bila neizogibna posledica dveh dejavnikov. Prvič, odločitev Sveta guvernerjev za odprtje tretje šole v Ixellesu, da bi tako razbremenili šoli v predelih Uccle in Woluwe, ki sta v tistem času imeli preveč prijav, in drugič, potreba po začasni premestitvi določenega števila učencev s šole Uccle na šolo Woluwe zaradi večjih gradbenih del.

Svet guvernerjev je pri odločanju o prerazdelitvi jezikovnih oddelkov med temi tremi šolami skušal zagotoviti spoštovanje načel geografske uravnoveženosti in preudarne rabe virov. Odločitev uprave ni nikoli zahtevala prerazdelitve učencev med šolskim letom.

Predstavniki Sveta guvernerjev je za boljše vodenje teh selitev sestavil skupino za usklajeno vodenje treh bruseljskih šol, v kateri so zastopani uprava, učitelji in združenja staršev.

Glede na informacije, ki jih je prejela Komisija, so imele prednost želje staršev, vendar je bilo nemogoče ustreči pričakovanjem in zahtevam vseh družin zaradi omejitev v zvezi z organizacijo šol in potrebe po optimalni izrabi razpoložljivih virov. Po mnenju šol bi bilo težko upravičiti delitev oddelkov ali razredov na eni šoli, če so bili ustrezni oddelki in razredi na drugi šoli skoraj prazni.

Šole trdijo, da so pri odločanju o posameznih primerih upoštevale prisotnost bratov ali sester, oddaljenost od doma in sestavljanje uravnoveženih razredov v vseh treh šolah. Odločitve uprave o dodelitvi učencev so temeljile na informacijah o šolanju bratov ali sester in o oddaljenosti od doma, ki so jih šole posredovali starši.

Komisija se zaveda, da je bilo vloženih veliko pritožb. Te pritožbe so posamično na vsaki šoli obravnavali odbori, sestavljeni iz članov uprave in predstavnikov staršev. Mnogim pritožbam so ugodili.

V odgovoru na zahteve pritožnikov je Komisija navedla naslednje:

1. Postopek in merila, ki so jih šole uporabile pri premeščanju učencev, skupaj z možnostjo ugovora kažejo, da so bile na prvem mestu koristi učencev, ki so jih upoštevali, kjer se je le dalo.
2. Na sestanku Sveta guvernerjev od 21. do 23. maja 2003 so preučili poročilo o "porazdelitvi učencev v predšolskem, osnovnošolskem in srednješolskem šolanju med šolami Bruselj I, Bruselj II in Bruselj III", ki ga je pripravil predstavnik Sveta. Komisija ni bila glede tega seznanjena z nobenimi nepravilnostmi.
3. Načela, ki jih določa Listina o temeljnih pravicah, še posebej člena 24 (2) in 41, za evropske šole veljajo v celoti in so za njih zavezujoča. Ta načela veljajo tudi za bodočo reformo šol.
4. Glede na informacije, ki jih je prejela Komisija, so šole storile vse potrebno, da bi na prvem mestu upoštevale želje staršev. Šole so dejansko skušale prilagoditi razdelitev razredov od septembra leta 2002 skupaj s posledično prerazdelitvijo mest kot tudi določene oddelke v šolskem letu 2002/2003 izvzeti iz pravil o sestavljanju osnovnošolskih razredov. Tem naporom navkljub je bilo treba upoštevati tudi določene omejitve organizacije šol in potrebo po optimalni izrabi razpoložljivih virov. Delitev oddelkov ali razredov na eni šoli, ko so ustrezni oddelki in razredi na drugi šoli skoraj prazni, bi ne bila dobra upravna praksa.
5. Samo Svet guvernerjev lahko odloča o razdelitvi sredstev med različnimi evropskimi šolami. Pri tem ga morajo voditi načela o geografski uravnoveženosti in o optimalni izrabi razpoložljivih virov.
6. Sodelovanje združenj staršev, najprej v skupini za usklajeno vodenje treh bruseljskih šol, ki je bila sestavljena z namenom, da bi bolje uredili prerazdelitev učencev, potem pa še v odborih za reševanje pritožb, dokazuje preglednost sistema. To preglednost je treba ohraniti tudi za prihodnje premestitve učencev.

Pripombe pritožnika

Pripombe pritožnika v povzetku vsebujejo naslednje:

Pritožnik je informacije posredoval Komisiji in jo pozval, naj posreduje v Svetu guvernerjev v imenu otrok in njihovih družin. Predstavniki Komisije bi torej moral biti na sestanku Sveta guvernerjev od 21. do 23. maja 2002 seznanjen s situacijo. Razdelitev sredstev med šolami brez temeljite ocene potreb otrok je primer najslabše upravne prakse.

Komisija trdi, da lahko samo Svet guvernerjev odloča o razdelitvi sredstev med šolami. To kaže, da se Komisija ni naučila ničesar in da ne sprejema svoje odgovornosti. Komisija šolam zagotavlja večino sredstev in bi morala postaviti potrebe in interese otrok na prvo mesto.

OSNUTEK PRIPOROČILA

Varuh je v svojem sklepu z dne 10. decembra 2002 na Komisijo v skladu s členom 3 (6) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic naslovil osnutek priporočila. Osnova za ta osnutek priporočila je bila naslednja:

1 Dodeljevanje prostih mest na evropskih šolah

Primer pritožnika

1.1 Gospa L. se je maja 2002 v svojem imenu in imenu okoli 50 drugih staršev otrok v evropskih šolah v Bruslju pritožila zaradi dodeljevanja prostih mest v šolah za šolsko leto 2002/2003, s tem povezanih ugovorov in načinom usklajevanja med šolami.

Pritožniki v povzetku trdijo, da so dejanja evropskih šol v nasprotju s členoma 24 (2) in 41 Listine o temeljnih pravicah in da je usklajevanje med šolami neustrezno. Varuha prosijo, naj stori vse, kar je v njegovi moči, da se zagotovi, da:

- se nujno poišče rešitev, ki bo kar najbolj upoštevala koristi vpletenih otrok;
- se zadevo razišče na najvišji ravni;
- bo opravljen celovit pregled uprave evropskih šol, ki bo zagotovil, da bodo v prihodnosti delovale v skladu z enakimi merili dobrega vodenja in dobrega upravljanja, ki veljajo za druge institucije EU, in da bodo v skladu s členom 24 (2) Listine o temeljnih pravicah pri vseh ukrepih, ki zadevajo otroke, njihove koristi na prvem mestu;
- se sprejmejo vsi ugovori, tudi če to zahteva delitev razredov na dva dela;
- se pregleda razdelitev sredstev med šolami;
- se vzpostavi jasen in pregleden sistem porazdelitve otrok med šolami, da bi se tako izognili bodočim premestitvam otrok v podobnih okoliščinah.

Argumenti Komisije

1.2 Komisija je izjavila, da se zaveda, da je bilo vloženih veliko pritožb. Te pritožbe so obravnavali posamično in mnogim pritožbam ugodili. Postopek in merila, ki so jih šole uporabile pri premeščanju učencev, skupaj z možnostjo ugovora kažejo, da so bili na prvem mestu koristi učencev, ki so jih upoštevali, kjer se je le dalo.

Samo Svet guvernerjev lahko odloča o razdelitvi virov med različnimi šolami. Pri tem ga morajo voditi načela o geografski uravnoteženosti in o optimalni izrabi razpoložljivih virov. Svet guvernerjev je preučil poročilo o tej zadevi in Komisija ni seznanjena z nobenimi nepravilnosti glede tega.

Šole so storile vse potrebno, da bi na prvem mestu upoštevale želje staršev. Šole so skušale prilagoditi porazdelitev razredov, vendar bi delitev oddelkov ali razredov na eni šoli, ko so ustrezni oddelki in razredi na drugi šoli skoraj prazni, ne bila dobra upravna praksa.

Načela, ki jih določa Listina o temeljnih pravicah, še posebej člena 24 (2) in 41, za evropske šole veljajo v celoti in so za njih zavezujoča. Ta načela veljajo tudi za bodočo reformo šol.

Sodelovanje združenj staršev, najprej v skupini za usklajeno vodenje treh bruseljskih šol, ki je bila sestavljena, da bi bolje uredili prerazdelitev učencev, potem pa še v odborih za reševanje pritožb, dokazuje preglednost sistema. To preglednost je treba ohraniti tudi za prihodnje premestitve učencev.

Varuhove ugotovitve

1.3 Varuh ugotavlja, da so evropske šole ustanovile države članice, ki so leta 1957 podpisale Statut evropske šole. Države članice Evropske skupnosti so leta 1994 podpisale konvencijo¹⁰⁵, ki razveljavi in nadomesti Statut iz leta 1957. Ta konvencija je začela veljati 1. oktobra 2002.

1.4 Varuh je dosledno zagovarjal mnenje, da evropske šole niso institucija ali organ Skupnosti, vendar pa je Komisija do neke mere odgovorna za njihovo delovanje, ker je zastopana v Svetu guvernerjev in veliko prispeva k njihovemu financiranju. Varuh je mnenja, da Komisija ni odgovorna za notranje upravljanje šol.

Ugovori

1.5 Kar zadeva ugovore glede porazdelitve otrok med šolami, je Varuh mnenja, da odločitve o posameznih ugovorih ne spadajo med odgovornosti Komisije in so zato zunaj obsega Varuhove preiskave. Varuh tudi ugotavlja, da je Komisija izjavila, da so mnogim pritožbam ugodili.

Listina o temeljnih pravicah

1.6 Glede domnevnih kršitev Listine o temeljnih pravicah Varuh pozdravlja potrditev Komisije, da so pravica do dobrega upravljanja (člen 41) in otrokove pravice (še posebej člen 24 (2))¹⁰⁶ zavezujoče za evropske šole in da veljajo tudi za njihovo bodočo reformo. Varuh je tudi na splošno mnenja, da je spoštovanje teh pravic skladno z upoštevanjem učinkovitosti razdelitve sredstev med šolami. V tem primeru je Varuh mnenja, da njegova preiskava ni pokazala kršenja pravic otrok, ki jih zagotavlja člen 24 (2) Listine o osnovnih pravicah, še posebej glede na veliko število uspešnih ugovorov in na posledične spremembe izvirne porazdelitve otrok med šolami.

Pravico do dobrega upravljanja je preučena v nadaljevanju.

Usklajevanje in dobro upravljanje

1.7 Kar zadeva trditev o neustreznem usklajevanju med šolami, Varuh človekovih pravic opozarja, da je bilo vloženi veliko ugovorov in da so po besedah Komisije mnogim ugodili. Varuh meni, da to dokazuje, da obstaja učinkovit in odziven sistem za obravnavanje pritožb.

1.8 Hkrati Varuh opozarja, da je ob nenavadno velikem številu ugovorov ali pritožb zoper določen del uprave priporočljivo preveriti, kaj je vzrok temu, in ukrepati tako, da se morebitna težava ne bo več ponovila. To še posebej velja takrat, ko je velik del ugovorov ali pritožb upravičen.

1.9 Varuh tudi opozarja, da Komisija predstavlja države Evropske skupnosti, ki prispevajo večino sredstev za delo evropskih šol in ki so podpisnica Konvencije o statutu šol iz leta 1994. Varuh je mnenja, da odgovornosti Komisije vključujejo spodbujanje dobrega upravljanja evropskih šol. Varuh meni, da Komisija s svojim odzivom na dogodke, ki so privedli do te pritožbe, ni pokazala, da se v popolnosti zaveda te svoje odgovornosti. To je primer nepravilnosti.

2 Zaključek

2.1 Zaradi zgoraj pojasnjenih razlogov je Varuh mnenja, da Komisija s svojim odzivom na dogodke, ki so privedli do te pritožbe, ni pokazala, da se v popolnosti zaveda svoje odgovornosti za spodbujanje dobrega upravljanja evropskih šol.

2.2 Zgoraj omenjena ugotovitev predstavlja vprašanje splošnega pomena; v tem primeru sporazumna rešitev ni mogoča. Varuh zato na Komisijo v skladu s členom 3 (6) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic naslavlja naslednji osnutek priporočila:

¹⁰⁵ UL L 212/3 z dne 17. avgusta 1994.

¹⁰⁶ «Pri vseh ukrepah javnih organov ali zasebnih ustanov, ki zadevajo otroke, se morajo upoštevati predvsem koristi otrok.»

OSNUTEK PRIPOROČILA

Komisija se mora zavedati odgovornosti za spodbujanje dobrega upravljanja v evropskih šolah in pripraviti konkretne ukrepe, s katerimi bo v prihodnosti to odgovornost izpolnila.

Podrobno mnenje Komisije

Povzetek podrobnega mnenja Komisije je naslednji:

Sklep o odprtju nove šole v Bruslju (B-III) in prerazporeditvi jezikovnih oddelkov (obeh novo ustanovljenih in že obstoječih oddelkov) med tri šole (B-I, B-II, B-III) je sprejel Svet guvernerjev na srečanju dne 28. in 29. aprila 1998 ob upoštevanju načel geografske uravnoteženosti in preudarne rabe razpoložljivih virov.

Svet guvernerjev je dodelil šest oddelkov šoli B-I (danskega, nemškega, grškega, angleškega, španskega in francoskega), osem oddelkov šoli B-II (nemškega, angleškega, finskega, italijanskega, nizozemskega, švedskega in portugalskega) in šest šoli B-III (nemškega, angleškega, španskega, francoskega, italijanskega in nizozemskega).

Komisija je kot članica Sveta guvernerjev ta sklep brez zadržkov odobrila in prevzema vso odgovornost v zvezi z njim.

Delo šole B-I in selitev učencev, ki je posledica prerazporeditve jezikovnih oddelkov, nista stvar Sveta guvernerjev, temveč teles, pristojnih za notranje upravljanje s sistemom.

Komisija je, čeprav njene pristojnosti ne segajo v notranje upravljanje šol, pozorno spremljala, kako zadeva napreduje. V upravnih odborih zadevnih šol je glavne učitelje opozorila na razsežnost problema in jih prosila, naj si prizadevajo najti ustrezen rešitev. Na njeno prošnjo je Svet guvernerjev tudi preučil postopek, ki so ga izvedle šole, in ugotovil, da je bil ustrezen.

Komisija bo generalnega sekretarja evropskih šol ponovno opozorila na dejstvo, da je treba v prihodnosti, zlasti ko se bo odpirala četrta šola v Bruslju, sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev porazdelitve učencev v optimalnih pogojih.

Pripombe pritožnice k podrobnemu mnenju

Pripombe pritožnice povzemata naslednji točki:

Starši so zelo zaskrbljeni zaradi trenutnega iskanja lokacije za četrto evropsko šolo v Bruslju. Zelo verjetno je, da interesi otrok v razpravah z belgijskimi oblastmi ponovno ne bodo upoštevani. Komisija bi morala posredovati in se zavzeti za interese tako otrok kot šolskega osebja.

Med obravnavo te pritožbe je postalo jasno, da ob nastanku problema, za katerega je neposredno odgovorna šola, starši na noben način ne morejo izraziti svojih pomislekov glede njenih odločitev. Dejstvo, da ustanove, ki delajo z otroki, niso nikomur odgovorne, je zaskrbljujoče. Starši želijo nasvet o tem, kako naj se spoprimejo s tem problemom.

SKLEP

1 Varuhova presoja podrobnega mnenja Komisije

1.1 Varuh je izvedel preiskavo glede pritožbe o dodelitvi mest v evropskih šolah v Bruslju. Upoštevajoč, da je Komisija predstavnik držav Evropske skupnosti, ki v veliki meri financirajo evropske šole in so podpisnice Konvencije iz leta 1994 o njihovem statutu, je Varuh zavzel stališče, da odgovornost Komisije vključuje spodbujanje dobrega upravljanja evropskih šol. Menil je, da iz odziva Komisije na dogodke, ki so vodili do pritožbe, ni razvidno, da se Komisija polno zaveda te odgovornosti. Varuh je zato pripravil naslednji osnutek priporočila:

Komisija se mora zavedati svoje odgovornosti za spodbujanje dobrega upravljanja v evropskih šolah in pripraviti konkretne ukrepe, s katerimi bo v prihodnosti to odgovornost izpolnila.

1.2 Komisija je v podrobnem mnenju o osnutku priporočila sklenila opozoriti generalnega sekretarja evropskih šol na dejstvo, da bo treba v prihodnosti, zlasti ko se bo odpirala četrta šola v Bruslju, sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev porazdelitve učencev v optimalnih pogojih.

1.3 Varuh meni, da se je Komisija v zvezi s pritožbo pozitivno odzvala na osnutek priporočila in zadovoljivo ukrepala.

1.4 Varuh je opazil splošno zaskrbljenost pritožnice zaradi vodenja in odgovornosti v evropskih šolah. Presodil bo, ali naj na lastno pobudo sproži preiskavo o odgovornosti Komisije za spodbujanje dobrega upravljanja v skladu z Listino o temeljnih pravicah. Nadaljnja opomba v zvezi s tem sledi spodaj.

2 Zaključek

Varuh meni, da je Komisija zadovoljivo ukrepala na podlagi osnutka priporočila, in primer zaključuje.

DODATNA OPOMBA

Varuh bo presodil, ali naj na lastno pobudo sproži preiskavo o splošni odgovornosti Komisije za spodbujanje dobrega upravljanja v skladu z Listino o temeljnih pravicah.

DISKRIMINACIJA NA PODLAGI DRŽAVLJANSTVA V TELEKOMUNIKACIJSKEM PODJETJU IN KONKURENČNO PRAVO EU

Sklep o pritožbi 1045/2002/GG zoper Evropsko komisijo

PRITOŽBA

Pritožnik, ki je nemški državljan, je študiral na Švedskem. Da bi lahko postal telefonski naročnik Telie, švedskega telekomunikacijskega podjetja, je moral položiti depozit v višini 5000 SEK (ali izjavo švedskega državljana, ki bi jamčil za to vsoto). Tak depozit mora očitno plačati vsak tujec, ki nima številke švedskega socialnega zavarovanja. Pritožnik meni, da je to primer diskriminacije v nasprotju s členom 12 Pogodbe o ES, saj švedskim državljanom depozita ni treba položiti.

Pritožnik je 25. novembra 1998 vložil uradno pritožbo pri predstavništvu Komisije na Švedskem. Slednje je 2. decembra 1998 pritožnika obvestilo, da je pritožbo posredovalo generalnemu sekretariatu v Bruslju.

Po opominu pritožnika z dne 20. avgusta 1999 je generalni sekretariat Komisije 3. septembra 1999 pritožnika obvestil o registraciji primera pod številko 99/4916 SG(99) A/9472/2.

V pritožbi Varuhu, vloženi junija 2002, je pritožnik navedel, da ga Komisija kljub več nadaljnjim opominom (12. julija 2000, 18. oktobra 2000 in 18. novembra 2001) ni obvestila niti o stanju postopka niti o tem, ali namerava sprožiti postopek za ugotavljanje kršitev proti Švedski.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju podala naslednje pripombe:

Komisija se je najprej posvetovala z več generalnimi direktorati (za notranji trg, pravosodje in notranje zadeve, informacijsko družbo), da bi preverila, če sporno ravnanje posredno ali neposredno izhaja iz določb švedske zakonodaje. Preverjanje je trajalo do poletja 2000, rezultat pa je bila ugotovitev, da je Telia obravnavano zahtevo uvedla sama.

Ker je bilo pod vprašajem ravnanje podjetja, je generalni direktorat (GD) Komisije za konkurenco preveril, ali je bil kršen člen 82 Pogodbe o ES. 25. avgusta 2000 je od Telie zahteval obrazložitev. Ta je v svojem odgovoru 25. septembra 2000 pojasnila, da znesek 5000 SEK služi kot zagotovilo za povrnitev dolga naročnikov, katerih podatke bi podjetje v primeru selitve brez številke švedskega socialnega zavarovanja lahko izgubilo. S stališča Komisije je ta razlaga utemeljila različno obravnavanje imetnikov številke švedskega socialnega zavarovanja in oseb brez te številke. Odločila se je, da nadaljnja preiskava ni potrebna.

Zaradi tega zadeva ni bila več prednostno obravnavana, saj je GD za konkurenco reševal še številne druge primere iz telekomunikacijskega sektorja.

Komisija obžaluje, da so zgoraj naštetih okoliščine povzročile nekaj zamude pri obveščanju pritožnika o prvih izidih preiskave v zvezi z njegovo pritožbo in o njenem namenu, da pritožbo arhivira.

Komisija je 8. avgusta 2002 pritožniku poslala pisni odgovor o pritožbi, 5. septembra 2002 pa mu je telefonirala in preverila, ali je dobil odgovor.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je v svojih pripombah potrdil, da je prejel pismo Komisije z dne 8. avgusta 2002, in dodal, da je bil glavni namen pritožbe s tem dosežen. Poudaril je tudi, da mu je ravnanje Komisije, ki se ji ga kljub vsem njegovim opominom ni zdelo potrebno prej obvestiti, pustilo grenak priokus. Z njegovega stališča je bilo zamude več kot "nekaj" in je ni mogoče opravičiti s pomanjkanjem osebja. Vseeno je upošteval obžalovanje Komisije in sprejel njeno opravičilo.

Glede vsebine zadeve pa pritožnika razlogi, zaradi katerih je Komisija zaključila preiskavo, niso povsem prepričali. Po njegovem mnenju je bil kršen člen 82 Pogodbe o ES. Pojasnilo, ki ga je Telia dala za svoje ravnanje, namreč ni bilo prepričljivo, saj bi svoje dolžnike lahko v vsakem primeru izsledila v tujini. Pritožnik se je strinjal, da bi bilo to morda težje kot izslediti dolžnika na Švedskem, kljub temu pa to ne bi smelo služiti kot opravičilo za diskriminacijo. Če bi Komisija sprejela argumente Telie, bi bilo to v nasprotju s prizadevanji EU za poenostavitev uveljavljanja terjatev v drugih državah članicah.

Z vidika pritožnika bi se Telia lahko zaščitila na drug način, na primer tako, da bi od nešvedskih državljanov EU zahtevala kopijo osebne izkaznice ali potnega lista. Ti podatki bi podjetju lahko pomagali izslediti dolžnika. Pritožnik se je tudi spraševal, ali samo poznavanje številke švedskega socialnega zavarovanja v resnici olajša iskanje dolžnika, če se ta preseli v tujino.

Pritožnik je zato prosil Varuha, naj podpre njegovo pritožbo, in od Komisije zahteval nadaljevanje preiskave.

PRIZADEVANJE VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC ZA SPORAZUMNO REŠITEV

Po tehtni obravnavi mnenja in pripomb Varuh ni bil zadovoljen z odzivom Komisije na vse pritožnikove trditve.

Predlog sporazumne rešitve

Člen 3 (5) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic¹⁰⁷ določa, da Varuh, če je le mogoče, skupaj z zadevno institucijo poišče rešitev, ki bi odpravila nepravilnosti in zadovoljivo ugodila pritožbi.

¹⁰⁷

Sklep 94/262 Evropskega parlamenta z dne 9. marca 1994 o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje nalog Varuha človekovih pravic, 1994 UL L 113/15.

Varuh je začasno ugotovil, da bi odločitev Komisije o arhiviranju preiskave na podlagi domnevne utemeljenosti Teliinega ravnanja lahko predstavljala nepravilnost.

Varuh je tako Komisiji predlagal naslednjo sporazumno rešitev:

Evropska komisija naj ponovno preveri pritožbo, ki jo je vložil pritožnik.

Mnenje Komisije

Komisija je v svojem mnenju podala naslednje pripombe:

V skladu s predlogom Varuha je Komisija preverila zadevo ob upoštevanju novih argumentov pritožnika. Cilj pristopa Telie je bil zagotoviti, da je stranka ob sklenitvi naročniške pogodbe plačilno sposobna, kar je mogoče doseči na tri načine – s številko socialnega zavarovanja, pologom depozita ali s predložitvijo dokazila o nakupu hiše ali stanovanja na Švedskem.

Številka švedskega socialnega zavarovanja ("personnummer") se dodeli vsakemu švedskemu državljanu in vsakemu tujcu, ki živi na Švedskem več kot eno leto. Sestavljena je iz več cifer, ki posebej omogočajo ugotovitev starosti osebe in kraja rojstva. Ta številka služi identifikaciji osebe za upravne namene. Uporablja se za namene socialne varnosti, vendar ne izključno za to. Besedilo "številka socialnega zavarovanja" tega dejstva ne sme zamegliti.

Številko uporabljajo davčne oblasti in zasebni organi za vzpostavitev finančnih zbirk podatkov, v katerih je mogoče preveriti, ali ima oseba neplačane dolgove. Če oseba s številko socialnega zavarovanja želi postati naročnik Teliinih storitev, podjetje preveri v zbirki podatkov, ali ima prijavitelj neplačane dolgove. Finančni podatki so v zbirki podatkov na voljo le v primeru, da osebo obravnavajo razni upravni in zasebni organi na Švedskem.

Telia zahteva številko socialnega zavarovanja, depozit ali dokazilo o nakupu hiše oz. stanovanja na Švedskem ne glede na državljanstvo. Tuj državljan, ki živi in dela na Švedskem, ima številko švedskega socialnega zavarovanja. Poleg tega bi depozit lahko zahtevali tudi od švedskega državljana, ki ne živi na Švedskem in je prišel v domovino za kratek čas kot študent. Čeprav ta oseba ima "personnummer", v zbirki podatkov ni informacij o njenem finančnem stanju, ker ne prebiva na Švedskem.

Kot vsak telekomunikacijski operater Telia pri vpisu novega naročnika potrebuje ustrezne osebne podatke in sredstvo, s katerim osebo lahko izsledi, če ta ne plača računov. Veliko telekomunikacijskih operaterjev v EU se pred tem tveganjem zaščiti z zahtevo po kopiji naročnikove osebne izkaznice. Ta praksa je v navadi zlasti v agencijah operaterjev, ki želijo naročniško razmerje skleniti v fizični prisotnosti naročnika. Toda primer Telie je drugačen. Po eni strani podjetje pogosto sklepa naročniška razmerja po telefonu, po drugi strani pa se upravičeno želi prepričati o plačilni sposobnosti stranke ob sklenitvi pogodbe. Ker zaradi tega ne zahteva kopije osebne izkaznice, se o plačilni sposobnosti strank prepriča tako, da jih prosi za "personnummer". Če ni dostopa do informacij o finančnem stanju stranke, ki ga je potrdila tretja oseba, ali dokaza o lastnini, podjetje zahteva depozit. Pravzaprav je Telia svojim strankam omogočila neomejeno uporabo telefonske linije med dvema računoma, tj. za obdobje treh mesecev. Ustrezne možnosti so torej zavarovale tveganje, da bi račun ostal neplačan.

Praksa telekomunikacijskih operaterjev v Evropi glede pogojev za dodelitev linije, pogojev obračunavanja in obdobja, v katerem je linija vzpostavljena in dana na razpolago stranki, ki ni plačala računov, je različna. Nekateri operaterji, npr. British Telecom ali France Telecom, menijo, da je depozit, kakršnega zahteva Telia, v določenih primerih potreben.

Sistem Telie omogoča polno in neomejeno uporabo telefonske linije v obdobju petih mesecev od datuma zadnjega plačanega računa do datuma, ko je telefonska linija zaradi neplačevanja blokirana. Drugi operaterji so to obdobje omejili na tri mesece, nekateri pa linijo za zunanje klice blokirajo že kmalu po odkritju neplačanega računa.

Telia je od časa, ko se je pritožnik obrnil na Komisijo, višino depozita znižala s 5000 SEK na 3000 SEK ali 333 €. Ta znesek ustreza zastavljenemu cilju (333 € kot depozit za petmesečno prosto uporabo linije).

Glavni razlog za obvezno zahtevo številke švedskega socialnega zavarovanja (ali depozita ali dokaza o lastništvu nepremičnine) ni izogniti se tveganju, da bi morale podjetje izterjati dolg v drugih državah članicah.

Ker v zadevnem primeru ni bilo diskriminacije ali neupravičenega ravnanja, je Komisija menila, da ni dovolj razlogov za sprožitev postopka zaradi kršitve člena 82 Pogodbe o ES.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je v svojih pripombah vztrajal pri pritožbi. Navedel je, da je posledica pristopa Telie posredna diskriminacija nešvedskih državljanov, saj ti v resnici lahko prejmejo številko švedskega socialnega zavarovanja šele po enem letu. Z njegovega stališča splošni pogoji poslovanja Telie omogočajo zahtevo za depozit, če obstaja možnost, da stranka ne bo plačala računov. Ker se to zgodi v primeru, ko stranka nima številke švedskega socialnega zavarovanja, Telia dejansko neugodno obravnava državljane drugih držav članic.

Po mnenju pritožnika je med zahtevo po številki švedskega socialnega zavarovanja in depozitu bistvena razlika. Prva zadostuje kot dokaz plačilne sposobnosti, medtem ko mora v drugem primeru stranka Telii zagotoviti finančni vir, in sicer brez obresti.

Pritožnik je dodal, da primerjava z družbama British Telecom in France Telecom ni prepričljiva, saj v pogojih obeh ni diskriminacije pri obravnavi primerov, kjer je potreben depozit. Obstajajo tudi drugi telekomunikacijski operaterji, ki depozita sploh ne zahtevajo (npr. Deutsche Telecom) oziroma ga zahtevajo le, če pride do težav (npr. Telecom Austria).

OSNUTEK PRIPOROČILA

Na podlagi predloženih dokazov je Varuh sklenil, da sporazumna rešitev ni mogoča. Zato je pripravil naslednji osnutek priporočila Komisiji v skladu s členom 3 (6) Statuta Evropskega varuha človekovih pravic:

Evropska komisija naj ponovno preuči pritožbo, ki jo je vložil pritožnik.

Podrobno mnenje Komisije

Komisija je v podrobnem mnenju navedla naslednje pripombe:

Pritožnik, Varuh in Komisija se ne strinjajo glede vsebine pritožbe, ki jo je pritožnik vložil pri Komisiji. Ob tem podjetje Telia, ki ga primer v prvi vrsti zadeva, ni sodelovalo pri dopisovanju. Še vedno ni jasno, ali ravnanje Telie predstavlja zlorabo prevladujočega položaja v smislu člena 86 Pogodbe o ES. Komisija je zato uradno sklenila preučiti to vprašanje v okviru člena 82 Pogodbe o ES, kar bi vpletenima strankama (pritožniku in Telii) omogočilo izraziti mnenje o vseh vidikih primera. Ob zaključku preučitve bi Komisija lahko ponovno preverila vse elemente omenjenega primera, preden sprejme končni sklep o njegovi vsebini. Novi pristop pa ne pomeni, da je Komisija sprejela pripombe Varuha v zvezi z vsebino zadeve.

Z namenom pospešitve postopka bi pritožnikovo pritožbo v skladu s členom 82 Pogodbe v naslednjih nekaj dneh posredovali Telii.

Z vidika Komisije je novi pristop ustrezen odziv na priporočilo Varuha o ponovni preučitvi zahteve, ki ji jo je pritožnik predložil Komisiji.

Pripombe pritožnika

Pritožnik je 1. julija 2003 službe Varuha po telefonu obvestil, da je z izidom preiskave primera zadovoljen.

SKLEP

1 Pomanjkanje informacij glede pritožbe, vložene pri Komisiji

1.1 Pritožnik, ki je nemški državljan, je študiral na Švedskem. Da bi postal telefonski naročnik Telie, švedskega telekomunikacijskega podjetja, je moral položiti depozit 5000 SEK. Ta depozit podjetje očitno zahteva od vseh tujcev, ki nimajo številke švedskega socialnega zavarovanja. Po mnenju pritožnika gre pri tem za diskriminacijo v nasprotju s členom 12 Pogodbe o ES, saj švedskim državljanom depozita ni treba plačati. Pritožnik je 25. novembra 1998 zato vložil uradno pritožbo pri Komisiji. V pritožbi Varuhu, vloženi junija 2002, je nato izjavil, da ga Komisija kljub več opominom ni obvestila niti o stanju postopka niti o tem, ali namerava sprožiti postopek za ugotavljanje kršitev proti Švedski.

1.2 Komisija je podala mnenje, v katerem je pojasnila, kako je bila zadeva obravnavana, in izrazila obžalovanje zaradi nekaj zamude pri obveščanju pritožnika. Pritožnika je o zadevi končno obvestila v pismu z dne 8. avgusta 2002.

1.3 Dobro upravljanje pomeni, da so pritožniki obveščeni o stanju in izidu pritožb, ki jih vložijo pri Komisiji. V tem primeru je Komisija potrebovala devet mesecev in opomin pritožnika, preden ga je septembra 1999 obvestila, da je bila njegova pritožba uradno registrirana. Odgovorila ni na nobenega od treh naknadnih opominov, ki jih ji je poslal pritožnik. Šele avgusta 2002 in po obvestilu, da se je pritožnik obrnil na Varuha, je Komisija pritožniku končno sporočila izid pritožbe. V teh okoliščinah Varuh človekovih pravic ugotavlja očiten primer nepravilnosti pri ravnanju Komisije. Toda ob upoštevanju dejstva, da je pritožnik obvestil Varuha, da sprejema opravičilo Komisije, Varuh meni, da ni razloga za nadaljevanje preiskave v tem pogledu.

2 Neuspešno posredovanje pritožbe Komisiji

2.1 V pismu pritožniku in mnenju, poslanem Varuhu človekovih pravic, je Komisija poudarila, da je med preiskavo o morebitni kršitvi člena 82 Pogodbe o ES Telio prosila za pojasnilo. Ta je pojasnila, da zahtevani depozit služi kot zagotovilo za povrnitev dolga naročnikov, katerih podatke bi v primeru selitve brez številke švedskega socialnega zavarovanja podjetje lahko izgubilo. Po mnenju Komisije je ta razlaga utemeljila različno obravnavanje oseb z in oseb brez številke švedskega socialnega zavarovanja. Odločila se je, da nadaljnja preiskava ni potrebna.

2.2 Pritožnik je v pripombah kritično odgovoril na to odločitev. Z njegovega vidika je bil kršen člen 82 Pogodbe o ES, saj je Telia razlikovala med švedskimi državljani in drugimi državljani EU. Dodal je tudi, da namen Telie zavarovati se pred izgubo sledi za dolžniki ne more opravičiti te diskriminacije.

2.3 Varuh je menil, da je pritožnik s tem vložil novo pritožbo. Zaradi tesne povezave med prvotno pritožbo in nadaljnimi trditvami je menil, da se slednje lahko obravnavajo v kontekstu iste preiskave. Komisija je imela možnost odgovora na nadaljnje trditve pritožnika z mnenjem o predlogu Varuha glede sporazumne rešitve.

2.4 Varuh ugotavlja, da ima Komisija neomejena pooblastila v zvezi s pritožbami o kršenju konkurenčnega prava EU. Komisija lahko primer zaključi, če sklene, da kršitve ni bilo, ali če meni, da obravnava primera ni v interesu Skupnosti, in ker je bolj primerno, da ga obravnavajo nacionalna sodišča ali oblasti. Kot ugotavlja Varuh, je Komisija zadevni primer zaključila, ker po njenem mnenju ni bilo ne diskriminacije ne neupravičenega ravnanja, posledično pa tudi ne dovolj razlogov za sprožitev postopka zaradi kršitve člena 82 Pogodbe o ES. Prav to razmišljanje Komisije je bilo treba preučiti.

2.5 Pri sprejemanju novih naročnikov Telia razlikuje med tistimi, ki imajo številko švedskega socialnega zavarovanja, in tistimi, ki je nimajo in ki tudi nimajo hiše ali stanovanja na Švedskem. Kot je pritožnik pravilno poudaril, ima to razlikovanje pomembne posledice: medtem ko v prvem primeru zadostuje le številka švedskega socialnega zavarovanja, mora v drugem primeru stranka Telii zagotoviti finančni vir. V nasprotju s trditvami Komisije to razlikovanje vodi k posredni diskriminaciji na podlagi državljanstva. Komisija sama je zapisala, da se številka švedskega socialnega zavarovanja dodeli vsakemu švedskemu državljanu in vsakemu tujcu, ki na Švedskem živi dlje kot eno leto. To pomeni, da državljani drugih držav članic EU, ki na Švedskem živijo manj kot eno leto (npr. študenti), te številke ne dobijo. Ker Telia pologa depozita ne zahteva le od oseb s številko švedskega socialnega zavarovanja, za to ugodnost posledično prikrajša vse državljane drugih držav članic, ki te številke nimajo. Dejstvo, da depozit morajo položiti tudi švedski državljani, ki na Švedskem ne živijo in pridejo na Švedsko za krajši čas kot študenti (če bi se to izvajalo), ne vpliva na ta zaključek. Za ugotavljanje diskriminacije na podlagi državljanstva ni treba, da ustrezno merilo pomeni prednost za vse državljane zadevne države članice.¹⁰⁸

2.6 Varuh meni, da v tem primeru noben argument Komisije ne zadošča za utemeljitev različnega pristopa do strank. Prvič, obrazložitev Komisije o tem, zakaj Telia bodočih naročnikov enostavno ne prosi za kopijo njihove osebne izkaznice, ni prepričljiva. Če Telia naročniška razmerja raje sklepa po telefonu in bi bilo zato pridobivanje kopije nepraktično, je težko razumeti, da kljub temu sprejema dokazila o nakupu hiše oz. stanovanja na Švedskem. Drugič, individualni komercialni pristop Telie (z daljšimi obdobji med obračuni kot v drugih podjetjih) ne more upravičiti neugodnega položaja državljanov drugih držav članic. Tretjič, znižanje depozita s 5000 SEK na 3000 SEK sicer izboljšuje slabši položaj državljanov drugih držav članic, vendar ga ne odpravi. Četrto in najpomembneje, Telia ima pravico do zavarovanja pred neplačevanjem računov s strani strank, vendar to ne upraviči sistema, ki državljane drugih držav članic postavlja v slabši položaj. Varuh meni, da obstajajo načini za doseganje legitimnega cilja brez poseganja po diskriminaciji. S tem v zvezi je treba opozoriti, da Komisija v EU ni našla telekomunikacijskega operaterja s podobnim sistemom poslovanja kot Telia. Pritožnik je pravilno ugotovil, da v pogojih podjetij British Telecom in France Telecom, ki ju je za primerjavo navedla Komisija, zahteva po depozitu ni niti posredno niti neposredno povezana z državljanstvom stranke.

3 Zaključek

3.1 Na podlagi preiskave je Varuh sestavil osnutek priporočila, v katerem predlaga Komisiji, naj ponovno preuči pritožbo, ki jo je vložil pritožnik. Komisija je v podrobnem mnenju Varuha obvestila, da bo sprožila uradno preiskavo v skladu s členom 82 Pogodbe o ES. Pritožnik je Varuha nato obvestil, da je zadovoljen z izidom preiskave.

3.2 Varuh meni, da je Komisija upoštevala njegov osnutek priporočila in zadovoljivo ukrepala.

3.3 Varuh s tem primer zaključuje.

¹⁰⁸

Prim. primer C-281/98 *Angonese* [2000] ECR I-4139 odstavek 41 in primer C-274/96 *Bickel in Franz* [1998] ECR I-7637 odstavek 25. Glej tudi primer C-43/95 *Data Delecta v. MSL* [1996] ECR I-4661 in primer C-323/95 *Hayes v. Kronberger* [1997] ECR I-1711.

3.6 PRIMERI, ZAKLJUČENI PO POSEBNEM POROČILU

3.6.1 Evropski parlament

EVROPSKI PARLAMENT SPREJME ODLOČITEV O OBJAVI IMEN USPEŠNIH KANDIDATOV NA IZBIRNIH POSTOPKIH ZA ZAPOSILITEV

Sklep o pritožbi 341/2001/(BB)IJH zoper Evropski parlament

Pritožba zadeva zavrnitev Evropskega parlamenta, da pritožnika, ki se je udeležil javnega izbirnega postopka, obvesti o imenih in rezultatih uspešnih kandidatov v tem postopku.

Varuh je v osnutku priporočila zapisal, da bi moral Parlament v prihodnjih izbirnih postopkih v razpisu kandidate obvestiti, da bodo imena uspešnih kandidatov objavljena.

Parlament se v podrobnem mnenju ni popolnoma strinjal z osnutkom priporočila. Prav tako v podrobnem mnenju ni jasno navedel, da bo v prihodnosti kandidate obravnaval pošteno in zagotovil doslednost v skladu z zavezo o javnosti zaposlitvenega procesa. Varuh se je na podlagi tega odločil, da pripravi posebno poročilo o zadevi.

V pismu z dne 25. februarja 2003 je predsednik Evropskega parlamenta Varuha obvestil, da je Parlament sprejel Varuhov osnutek priporočila o objavi imen uspešnih kandidatov v izbirnih postopkih in sklenil to navesti v vseh razpisih.

Glede na to je Varuh zaključil primer.

Celotno besedilo posebnega poročila je mogoče najti na: <http://www.euro-ombudsman.eu.int/special/pdf/en/010341.pdf>

3.6.2 Svet Evropske unije

DOSTOP DO DOKUMENTOV SVETA, VKLJUČNO Z MNENJI PRAVNE SLUŽBE

Povzetek sklepa o pritožbi 1015/2002/(PB)IJH in pripomba k pritožbi 1542/2000/(PB)(SM)IJH zoper Svet Evropske unije

Pritožba 1015/2002/(PB)IJH

PRITOŽBA

Danski poslanec Evropskega parlamenta je maja 2002 vložil pritožbo zoper Svet glede prošnje za dostop do dokumentov z dne 3. decembra 2001 v skladu z Uredbo 1049/2001.¹⁰⁹ Pritožnik je od Sveta

¹⁰⁹ Uredba (ES) 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 glede dostopa javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145 str. 43.

zahteval sedem vrst dokumentov, od katerih so bile tri vzrok za pritožbo Varuhu človekovih pravic. Pritožnik jih je opisal, kot sledi:

- 1 popoln seznam vseh odborov in delovnih skupin v evropskih institucijah, v katerih sodelujejo predstavniki Sveta in/ali držav članic, vključno s seznamom njihovih članov;
- 2 seznam vseh, ki so leta 2000 od Sveta ali držav članic prejeli povračilo potnih stroškov in/ali dnevnice za udeležbo na sejah evropskih institucij;
- 3 celoten seznam vseh sestankov Sveta ministrov in delovnih skupin Sveta v zvezi s preglednostjo v Svetu ministrov skupaj z delovnimi dokumenti in poročili za obdobje, v katerem so potekale razprave o osnutku Uredbe 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov.

Svet je na prošnjo pritožnika odgovoril 17. januarja 2002. Na samem začetku je poudaril, da se Uredba 1049/2001 uporablja le za obstoječe dokumente.

Glede prve vrste dokumentov je Svet pritožnika obvestil, da lahko najde seznam članov, ki so bili navzoči na sestankih Sveta, v sporočilih za javnost, objavljenih takoj po vsakem sestanku. Pritožniku je poslal tudi dokument z naslovom "Izpis iz medinstitucionalnega imenika – kdo je kdo v Evropski uniji". Ta vsebuje informacije o samem Svetu in najnovejše sezname odborov in delovnih skupin, ki sodelujejo pri pripravah za delo Sveta.

Glede druge vrste dokumentov je Svet pritožnika obvestil, da takih seznamov ne vodi, da delegatom ne izplačuje dnevnic in da potne stroške povrne le na podlagi dejanskih izdatkov ob predložitvi dokazil.

Glede tretje vrste dokumentov je Svet poslal naslednje:

- seznam sestankov Sveta in pripravljanih skupin (v tem primeru COREPER II in delovna skupina za obveščanje) od 28. januarja 2000 oziroma od dne, ko je Komisija podala predlog Uredbe o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;
- vse delovne dokumente in poročila v zvezi s sestanki delovne skupine za obveščanje, COREPER-ja II in Sveta za celotno obdobje pogajanj o Uredbi 1049/2001, razen spodaj naštetih mnenj pravne službe Sveta:
- dokument 7594/00 o učinkih, obliki in obsegu akta;
- dokument 7184/01 o obravnavi dokumentov občutljive narave;
- dokument 8002/01 s pravnimi pripombami k osnutku.

Svet je navedel razlog za pridržanje teh pravnih mnenj. Njihovo razkritje bi namreč lahko oslabilo varstvo pravnih nasvetov Svetu iz člena 4 (2) Uredbe 1049/2001. Če ni prevladujočega javnega interesa, je Svet mnenja, da interes varstva internih pravnih nasvetov prevlada nad javnim interesom za razkritje.

Pripomnil je, da izjema velja za celotno vsebino razen za številko dokumenta in predmet pravnega mnenja. Iz tega razloga ni bilo mogoče zagotoviti delnega dostopa na podlagi člena 4 (6) Uredbe 1049/2001.

Pritožnik je 7. februarja 2002 vložil ponovno prošnjo. Glede seznamov odborov in delovnih skupin je navedel, da podatki, ki mu jih je poslal Svet, niso bili pregledni oziroma sestavljeni tako, da bi omogočali pregled vseh odborov ali delovnih skupin in njihovih članov. Ponovno je zahteval sezname tistih, ki so leta 2000 od Sveta ali držav članic prejeli povračilo potnih stroškov in/ali dnevnic za udeležbo na sestankih evropskih institucij. Glede treh pravnih mnenj je pritožnik zahteval natančen razlog za zavrnitev dostopa.

Svet je odgovoril 8. aprila 2002. Ponovil je, da sezname odborov in delovnih skupin, ki jih zahteva pritožnik, ne obstajajo. Nemogoče ali izredno težko bi bilo delati take sezname, zlasti ker se sestava odborov in delovnih teles pogosto spreminja.

Tudi zahtevani seznam prejemnikov dnevnic ne obstaja. Svet je poudaril, da upošteva pravila zdravega finančnega upravljanja, izplačila dnevnic pa nadzira Računsko sodišče.

Glede treh pravnih mnenj je Svet ponovno poudaril, da se po členu 4 (2) Uredbe 1049/2001 nasveti pravne službe Sveta ne razkrijejo, razen če ne prevlada javni interes za razkritje. Z vidika Sveta prevladujočega javnega interesa ni mogoče utemeljiti z dejstvom, da so pravna mnenja, kot v tem primeru, povezana s pripravo zakonodaje. Svet je podprl svoje stališče s sklicevanjem na sodno prakso v skladu s prejšnjimi pravili o dostopu javnosti do dokumentov.

Na podlagi zgoraj naštetega je pritožnik na Varuha naslovil naslednje ugovore zoper Svet:

1. Svet ne vodi seznama vseh odborov in delovnih skupin v evropskih institucijah, v katerih sodelujejo predstavniki Sveta in držav članic, kar je v nasprotju z dobrim upravljanjem. Seznam bi moral vključevati tudi imena članov teh odborov in delovnih skupin.
2. Svet ni vzpostavil in naredil seznama vseh oseb, ki so od Sveta ali držav članic leta 2000 prejele povračilo potnih stroškov in/ali dnevnice za udeležbo na sestankih v evropskih institucijah, kar je v nasprotju z dobrim upravljanjem.
3. Svet je neupravičeno zavrnil dostop do pravnih mnenj, ki ga je zahteval pritožnik. Predvsem je Svet kršil pravila o javnem dostopu do dokumentov, saj je zavrnil dostop do pravnih mnenj kot stvar splošne prakse, čeprav pravila določajo posamezno presojo vsake prošnje.

PREISKAVA

Mnenje Sveta

Povzetek mnenja Sveta je naslednji:

Seznam odborov in delovnih skupin

Uredba 1049/2001 zadeva le obstoječe dokumente. Kadar pristojna institucija izjavi, da dokument ne obstaja, se predpostavlja, da je ta izjava pravilna.¹¹⁰ To predpostavko lahko ovržejo ustrezni in trdni dokazi, ki v tem primeru niso bili predstavljeni.

Pritožnik ni navedel nobenega argumenta, zakaj bi moral Svet zaradi dobrega upravljanja sestaviti zahtevane sezname. Svet v resnici vodi seznam svojih pripravljalnih teles, ki je javnosti dostopen na svetovnem spletu in je bil pritožniku poslan. Seznam zadostuje za upravne namene Sveta in javnosti omogoča celoten pregled vseh odborov in delovnih skupin, ki sodelujejo pri pripravi dela Sveta. Skupaj z javnim registrom dokumentov ta seznam omogoča državljanom tudi, da vložijo posebno prošnjo za dokumente, predložene tem odborom in delovnim skupinam. Svet ne vidi potrebe po vodenju seznamov drugih odborov ali delovnih skupin, ki nimajo zveze z njegovim delom in v katerih sodelujejo predstavniki držav članic.

Glede imen delegatov, sodelujočih v pripravljalnih organih, se sestava delovnih skupin stalno spreminja od enega do drugega sestanka in včasih celo med sestankom, saj države članice lahko prosto pošiljajo delegate po svoji izbiri. Vodenje popolnih seznamov in sprememb vseh udeležencev bi bilo težko upravno breme. Taki sezname niso potrebni ne za notranje namene generalnega sekretariata, prav tako pa za zanje do sedaj ni bilo posebnega interesa javnosti.

Seznami prejemnikov dnevnic

Svet je pritožniku ponovil svoje prejšnje izjave. Po njegovem mnenju finančne interese Skupnosti dovolj dobro varujejo obstoječe določbe in nadzorni organi, zato ni potrebe po vodenju seznamov v smislu dobrega upravljanja, kot zahteva pritožnik.

¹¹⁰

Primer T-311/00, *British American Tobacco v. Komisija*, sodba z dne 25. junija 2002, odstavek 35, in primer T-123/99, *JT's Corporation v. Komisija* [2000] ECR II-3269, odstavek 58.

Dostop do pravnih mnenj

Svet je potrdil stališče, ki ga je izrazil v odgovoru na ponovno pritožbo pritožnika. To stališče ne nasprotuje posamični obravnavi vsakega dokumenta, da bi določili, ali bi razkritje dejansko ogrozilo interese, ki jih ščitijo izjeme, in predvsem upošteva možnost odobritve delnega dostopa. Po ponovni preučitvi svoje odločitve je Svet sklenil, da odobri dostop do točk od 1 do 10 dokumenta 7184/01 in uvoda ter točk 1 in 2 dokumenta 7594/00.

Glede ostalih delov dokumentov je Svet potrdil zavrnitev iz odgovora na potrdilno prošnjo pritožnika.

Stališče sveta je bilo posredovano pritožniku s pozivom, naj da pripombe. Pritožnik ni predložil pripomb.

Osnutek priporočila

Varuh je s sklepom z dne 27. marca 2003 na Svet naslovil osnutek priporočila glede tretje trditve pritožnika. Osnova za osnutek priporočila v skladu s členom 3 (6) Statuta Evropskega varuha je naslednja:

- 1 Pritožnik trdi, da je Svet neupravičeno zavrnil dostop do mnenj pravne službe Sveta. Meni, da je Svet zavrnil dostop do pravnih mnenj kot del splošne prakse, medtem ko pravila zahtevajo individualno presojo vsake prošnje.
- 2 Svet se sklicuje na člen 4 (2) Uredbe 1049/2001, ki določa, da se nasveti pravne službe Sveta ne razkrijejo, razen če ne prevlada javni interes za razkritje. V zvezi s pritožnikovo prošnjo in potrdilno prošnjo ta izjema po stališču Sveta velja za celotno vsebino treh zadevnih pravnih mnenj: dokumentov 7594/00, 7184/01 in 8002/01. Svet je v mnenju navedel, da njegovo splošno stališče ne prejudicira posamične preučitve vsakega dokumenta in da se je ob ponovni preučitvi odločil odobriti delni dostop do dokumentov 7594/00 in 7184/01.
- 3 Varuh ugotavlja, da je zavrnitev dostopa javnosti do dokumenta 7594/00 predmet še ene pritožbe pri Varuhu: 1542/2000/(PB)(SM)IJH. V tem primeru je Varuh pripravil osnutek priporočila Svetu, 12. decembra 2002 pa posebno poročilo Evropskemu parlamentu, vendar ta še ni zavzel stališča o njem. V teh okoliščinah Varuh meni, da nadaljnja preiskava v okviru sedanje pritožbe ni utemeljena. Kljub temu bo Varuh Evropski parlament obvestil, da je Svet v sedanjem primeru odobril delni dostop pritožniku do dokumenta 7594/00.
- 4 Glede ostalih dveh dokumentov Varuh opozarja, da zgoraj omenjeni osnutek priporočila in posebno poročilo temeljita na stališču, ki zagovarja razlikovanje med različnimi vrstami pravnih mnenj. Mnenja v kontekstu morebitnega sodnega postopka so enaka odnosu med stranko in odvetnikom, zato so navadno izvzeta iz razkritja v skladu s členom 4(2) Uredbe 1049/2001. Nasprotno so mnenja o osnutkih zakonodaje navadno dostopna javnosti po zaključku zakonodajnega postopka. Izvzamejo se le, kadar institucija v skladu s členom 4 (3) Uredbe 1049/2001 dokaže, da bi njihovo razkritje resno ogrozilo proces odločanja in da za razkritje ni prevladujočega interesa javnosti.
- 5 Ob upoštevanju zgornje razlike v zadevnem primeru Varuh ugotavlja, da sta dokumenta 7184/01 in 8002/01 mnenji o osnutku zakonodaje in da je zakonodajni postopek že zaključen. Varuh zato v osnutku priporočila, podobnem prejšnjemu v primeru 1542/2000/(PB)(SM)IJH, meni, naj Svet ponovno preuči prošnjo pritožnika in mu omogoči dostop do dokumentov 7184/01 in 8002/01, razen če za eno ali več izjem veljajo druga pravila kot druga alineja člena 4 (2) Uredbe 1049/2001.

Podrobno mnenje Sveta

Svet je v podrobnem mnenju Evropskega varuha obvestil, da je vprašanje pod katerimi pogoji so mnenja pravne službe Sveta o zakonodajnih aktih pokrita z izjemami, ki jih določa Uredba 1049/2001, trenutno predmet sodnega postopka na Sodišču prve stopnje (primer T-84/03, Maurizio Turco v. Svet). Svet se zato vzdrži komentarjev o vsebini osnutka priporočila.

Podrobno mnenje Sveta je bilo posredovano pritožniku s pozivom, da predloži pripombe, če želi. Pritožnik ni podal pripomb.

SKLEP

1 Seznam odborov in delovnih skupin

1.1 Z vidika pritožnika je v nasprotju z načeli dobrega upravljanja, da Svet ni sestavil seznama odborov in delovnih skupin v evropskih institucijah, v katerih sodelujejo predstavniki Sveta in držav članic. Seznam bi moral vsebovati tudi imena članov teh odborov in delovnih skupin.

1.2 Svet nasprotno trdi, da ni potrebe po vodenju seznama odborov in delovnih skupin, ki niso povezani z njegovim delom. Svet vodi seznam svojih skupin, kar zadošča njegovim upravnim potrebam. Ta seznam omogoča javnosti popoln pregled vseh odborov in delovnih skupin, ki sodelujejo pri pripravi dela Sveta, skupaj z javnim registrom dokumentov pa dostop do specifičnih dokumentov. Kar se tiče imenskih seznamov delegatov, Svet meni, da bi bilo izredno težko voditi popolne in tekoče sezname, saj se sestava delovnih skupin pogosto spreminja. Taki sezname niso potrebni ne za notranje namene generalnega sekretariata, niti ni zanje posebnega zanimanja javnosti.

1.3 Evropski varuh opozarja, da je treba v skladu s splošnimi načeli dobrega upravljanja državljanom dati na razpolago podatke, ki jih zahtevajo.¹¹¹ Ugotavlja tudi, da Svet del podatkov, ki jih zahteva pritožnik, daje na razpolago v obliki javno dostopnega seznama svojih pripravljanih skupin. S stališča Evropskega varuha je obrazložitev Sveta, zakaj ne vodi drugih seznamov, ki jih zahteva pritožnik, smiselna. Evropski varuh zato glede tega dela pritožbe ne najde nepravilnosti.

2 Seznam prejemnikov dnevnic

2.1 Po mnenju pritožnika je v nasprotju z dobrim upravljanjem, da Sveta nima seznama oseb, ki so od Sveta ali držav članic v letu 2000 prejele povračilo potnih stroškov in/ali dnevnice za udeležbo v evropskih institucijah.

2.2 Svet je izjavil, da delegatom ne izplačuje dnevnic in da tak seznam prejemnikov ne obstaja. Nadalje trdi, da finančne interese Skupnosti zadovoljivo varujejo ustrezni predpisi in nadzorni organi, zato z vidika načel dobrega upravljanja ni potrebe po vodenju seznama, ki ga zahteva pritožnik.

2.3 Evropski varuh je opazil, da je pritožnik omenil nadomestilo potnih stroškov in dnevnic, ki jih plačajo Svet ali države članice. V zvezi z nadomestilom potnih stroškov in dnevnic, ki jih krijejo države članice, Evropski varuh ne pozna pravila ali načela, v skladu s katerim bi moral Svet voditi sezname takšnih prejemnikov.

2.4 Glede nadomestil potnih stroškov, ki jih izplačuje Svet, Evropski varuh ugotavlja, da Svet zanika obstoj seznama prejemnikov takšnih nadomestil. Varuh se zaveda, da bi vzpostavitev takšnega seznama in njegova dostopnosti javnosti pripomogla k večji odgovornosti, saj bi državljanom omogočila učinkovit nadzor izvrševanja nalog v institucijah Skupnosti in s tem povečala zaupanje v njegovo upravo. Kljub temu Evropski varuh ne pozna pravila ali načela, ki bi Svet zavezoval k vodenju takega seznama in dal podlago za ugotovitev, da gre v nasprotnem primeru za nepravilnost. Evropski varuh zato v tem delu pritožbe ne najde nepravilnosti.

3 Dostop do pravnih mnenj

3.1 Pritožnik trdi, da je Svet neupravičeno zavrnil njegovo prošnjo za dostop do mnenj Pravne službe Sveta.

¹¹¹ Prim. člen 22(1) Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki je na voljo na spletni strani Evropskega varuha (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

3.2 Zaradi zgoraj navedenih razlogov je Evropski varuh pripravil osnutek priporočila Svetu, naj ponovno preuči prošnjo pritožnika in mu omogoči dostop do dokumentov 7184/01 in 8002/01, razen če zanju ne veljata ena ali več izjem, poleg druge alinee člena 4(2) Uredbe 1049/2001.

3.3 Svet se je vzdržal pripomb na vsebino osnutka priporočila Evropskega varuha, kajti primer, ki teče pred Sodiščem prve stopnje (primer T-84/03, *Maurizio Turco v. Svet*), prav tako zadeva razlago Uredbe 1049/2001. Evropski varuh se mora torej odločiti, ali bo sestavil posebno poročilo Evropskemu parlamentu.

Evropski varuh opozarja, da je Evropski parlament obvestil o svojem mnenju glede tega vprašanja v posebnem poročilu, ki ga je predstavil 12. decembra 2002 v zvezi s primerom 1542/2000/(PB)(SM)IJH. Varuh se tudi zaveda, da je, ob upoštevanju sodnega postopka v primeru T-84/03, Odbor za peticije Evropskega parlamenta sklenil, da ne pripravi poročila o posebnem poročilu.

Glede na navedeno Evropski varuh ugotavlja, da v tem primeru priprava posebnega poročila ni primerna, za nadaljnjo preiskavo pa ni dovolj utemeljenih razlogov.

4 Zaključek

Na podlagi preiskav Evropskega varuha o pritožbi niso bile ugotovljene nobene nepravilnosti v dejavnostih Sveta glede prvih dveh pritožnikovih trditev, glede tretje pa nadaljnja preiskava ni utemeljena. Evropski varuh s tem zaključuje primer.

Opomba: pritožba 1542/2000/(PB)(SM)IJH

Kot je omenjeno v zgornjem povzetku, je Evropski varuh 12. decembra 2002 predložil Evropskemu parlamentu posebno poročilo o pritožbi 1542/2000/(PB)(SM)IJH, v katerem je obravnaval tudi zavrnitev Sveta glede dostopa do mnenj pravne službe.

10. junija 2003 je Evropski varuh Odbor za peticije Evropskega parlamenta seznanil z dejstvom, da na Sodišču prve stopnje poteka sodni postopek (primer T-84/03, *Maurizio Turco v. Svet*), ki prav tako kot posebno poročilo zadeva vprašanje ustrezne pravne razlage Uredbe 1049/2001 glede mnenj pravne službe k osnutkom predpisov.

Glede na navedeno je Odbor za peticije sklenil, da ne pripravi poročila o posebnem poročilu Evropskega varuha.

Statut Evropskega varuha določa, da je predložitev poročila Evropskemu parlamentu zadnja stopnja preiskave Varuha. Varuh ja zato s tem zaključil primer.

3.7 PREISKAVE EVROPSKEGA VARUHA NA LASTNO POBUDO

RAZPOLOŽLJIVA PRAVNA SREDSTVA V RAZPISNIH POSTOPKIH ZA ODDAJO NAROČIL

Sklep preiskave na lastno pobudo OI/2/2002/IHJ o Evropski komisiji

RAZLOGI ZA PREISKAVO

Med obravnavo pritožbe ponudnika, neuspešnega v postopku za oddajo naročila, ki ga je organizirala Komisija¹¹², je Evropskega varuha ugotovil, da pravna sredstva, na voljo takim osebam, morda niso zadostna.

Na začetku preiskave na lastno pobudo je Evropski varuh ugotovil, da glede na sodbo Sodišča v zadevi Alcatel:

... morajo države članice v vsakem primeru zagotoviti možnost preverjanja odločitve naročnika, in sicer še pred sklenitvijo pogodbe s ponudnikom v postopku za oddajo naročila. Pri tem se uporabi postopek, v katerem lahko tožnik doseže razveljavitev sklepa ob izpolnjevanju ustreznih pogojev, kljub možnosti, da se po sklenitvi pogodbe povrne odškodnina¹¹³.

Evropski varuh je prav tako ugotovil, da člen 56 (kasneje nadomeščen) Finančne uredbe določa:

Pri sklepanju pogodb, katerih vrednost je enaka ali presega mejne vrednosti, določene z direktivami Sveta o uskladitvi postopkov oddaje javnih naročil za blago, storitve in gradnje, vsaka od institucij izpolni enake obveznosti, kot jih direktive nalagajo organom v državah članicah.

Izvedbeni ukrepi iz člena 139 zajemajo tudi ustrezne določbe v ta namen.

Glede na to Evropski varuh ugotavlja, da bi lahko ravnanje Komisije veljalo za nepravilno, če ponudnikom v svojih postopkih za oddajo naročil ne bi omogočila uporabe podobnega revizijskega postopka, kot je bil predviden v sodbi v zadevi Alcatel. Varuh je zato prosil Komisijo za obvestilo, ali revizijski postopek obstaja. V nasprotnem primeru je želel izvedeti, ali je Komisija pripravljena uvesti tak postopek v čim krajšem času.

PREISKAVA

Mnenje Komisije

Povzetek mnenja Komisije:

Z vidika sodbe v zadevi Alcatel se Komisija strinja, da bodo morali odredbodajalci pred sklenitvijo pogodbe nemudoma obvestiti vse ponudnike ali kandidate o sklepu o oddaji naročila v postopkih javnega naročanja, kot jih določata člen 56 sedanje Finančne uredbe in člen 105 nove Finančne uredbe. Obenem bodo morali poskrbeti za primeren odlog podpisa pogodbe, s čimer bodo ponudnikom in kandidatom omogočili, da zaprosijo za obrazložitev sklepa o oddaji naročila in po potrebi na sodišču vložijo pritožbo zoper sklep.

¹¹² 1351/2001/(ME)MF, zaključen s sklepom z dne 17. februarja 2003.

¹¹³ Primer C-81/98, *Alcatel Austria v. Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr*, [1999] ECR I- 7671, odstavek 43.

Komisija bo pozorna zlasti na praktične in organizacijske vidike tega postopka, da bi tako zagotovila pravočasno izvedbo svojih postopkov glede na veliko število javnih naročil Komisije (nekaj sto) vsako leto in glede na trajanje postopkov javnega naročanja. V tem smislu Komisija načrtuje pripravo praktičnih rešitev, da bi postopek lahko začeli uporabljati na začetku leta 2003 in ga upoštevali pri načrtovanju novih postopkov javnega naročanja, ki bi se do takrat začeli.

Prošnja Evropskega varuha za dodatne informacije

Evropski varuh je pozdravil pozitiven odgovor Komisije na njegovo preiskavo na lastno pobudo in jo zaprosil za podrobnosti o praktičnih rešitvah in postopku, ki ga omenja v mnenju.

Prav tako je zaprosil Komisijo za odgovor, ali namerava uvesti možnost uporabe izvensodnih sredstev, ki bi jo ponudniki lahko izkoristili kot alternativo pritožbi na sodišču.

Odgovor Komisije

Potem ko je 1. in 14. aprila 2003 Komisija poslala pisni odgovor, je 3. julija 2003 posredovala še naslednja dodatna pojasnila:

Komisija je sprejela sporočilo¹¹⁴, s katerim je bil uveden postopek obveščanja vseh ponudnikov ali kandidatov o sklepu o oddaji naročila v postopkih javnega naročanja, na podlagi člena 105 nove Finančne uredbe¹¹⁵. V Sporočilu je določen primeren odlog podpisa pogodbe, s čimer se ponudnikom omogoči vložitev zahteve za podrobno obrazložitev sklepa o oddaji naročila in po potrebi uporaba sodnega varstva proti takemu sklepu. (Komisija je mnenju priložila kopijo sporočila.)

Uvedba izvensodnih sredstev za ponudnike se Komisiji ne zdi nujna iz naslednjih razlogov:

- postopek, določen v Sporočilu, bo omogočil ponudnikom uporabo učinkovitega sodnega varstva proti sklepu naročnika o oddaji naročila;
- glede na nizko število pritožb, ki so trenutno vložene na Sodišču, se uvedba izvensodnih sredstev ne zdi upravičena;
- kadrovske in materialne vire, potrebne za izvajanje nalog v zvezi z izvensodnimi postopki, ki bi lahko v prihodnosti imeli medinstitucionalne razsežnosti, niso na razpolago.

SKLEP

1 Revizijski postopki na voljo ponudnikom v postopkih za oddajo naročil

1.1 Evropskega varuha je zaskrbelo, da bi lahko ravnanje Komisije imelo znake nepravilnosti, če ponudnikom v svojih postopkih za oddajo naročil ne bi omogočila uporabe podobnega revizijskega postopka, kot je bil predviden v sodbi v zadevi Alcatel¹¹⁶. Varuh je zato začel preiskavo na lastno pobudo in prosil Komisijo za obvestilo, ali revizijski postopek obstaja. V nasprotnem primeru je želel izvedeti, ali je Komisija pripravljena uvesti tak postopek v čim krajšem času.

1.2 Komisija se je strinjala, da je v smislu zgoraj omenjene sodbe treba zagotoviti primeren odlog pred podpisom pogodbe. S tem se ponudnikom in kandidatom omogoči vložitev zahteve za obrazložitev sklepa o oddaji naročila in morebitne pritožbe proti sklepu na sodišču. Komisija je omenila, da namerava oblikovati praktične rešitve za uvedbo takega postopka od začetka leta 2003.

¹¹⁴ Sporočilo Komisije. COM(2003)395 končno (03.07.03). Postopek o obveščanju kandidatov in ponudnikov po oddaji javnega naročila in pred dejanskim podpisom pogodbe v zvezi z oddajo javnih naročil s strani Komisije na podlagi člena 105 Finančne uredbe.

¹¹⁵ Uredba Sveta (ES/Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o Finančni uredbi, ki se uporablja za skupni proračun Evropskih skupnosti, UL L 248 z dne 16. septembra 2002, str.1.

¹¹⁶ Primer C-81/98, *Alcatel Austria v. Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr*, [1999] ECR I- 7671, odstavek 43.

1.3 Evropski varuh je pozdravil pozitiven odgovor Komisije in zaprosil za podrobnosti o praktičnih rešitvah in postopku. Prav tako je Komisijo prosil za pojasnilo, ali načrtuje možnost uporabe izvensodnih sredstev, ki bi jo lahko ponudniki na lastno željo izkoristili kot alternativo pritožbi na sodišče.

Odgovor Komisije je razčlenjen v naslednjih delih sklepa.

2 Sporočilo Komisije z dne 3. julija 2003

2.1 Komisija je obvestila Evropskega varuha, da je 3. julija 2003 sprejela Sporočilo¹¹⁷ kot odgovor na preiskavo na lastno pobudo.

Evropski varuh je skrbno preučil Sporočilo o vzpostavitvi postopka glede hitrega obveščanja neuspešnih ponudnikov in kandidatov, s čimer se jim omogoči uporaba sodnih postopkov v zvezi s pritožbo na sklep o oddaji naročila pred podpisom zadevne pogodbe. Postopek se uporablja za oddajo javnega naročila, ki ga ureja člen 105 Finančne uredbe.¹¹⁸

2.2 Evropski varuh meni, da so glavni elementi postopka naslednji:

Takoj ko je sklep o oddaji naročila sprejet in najkasneje teden po tem, naročnik obvesti po pošti, s faksom ali elektronsko pošto istočasno vse neuspešne ponudnike ali kandidate, da je bila njihova ponudba ali vloga zavrnjena. Vsak ponudnik ali kandidat je obveščen posebej in za vsak primer se utemeljijo razlogi, zakaj je bila ponudba ali vloga zavrnjena, npr. z jasnim povzetkom obrazložitve sklepa o oddaji naročila.

Naročnik prav tako obvesti neuspešne ponudnike ali kandidate, da pogodba z uspešnim ponudnikom ne bo podpisana pred iztekom dveh koledarskih tednov, šteto od dneva, ko so bila istočasno poslana obvestila drugim ponudnikom. Prav tako navede, da se dodatne informacije o razlogih za zavrnitev ponudbe ali vloge lahko dobijo na zahtevo, poslano po pošti, faksu ali elektronski pošti. V primeru ponudnikov, ki so vložili popolno ponudbo, lahko te informacije vključujejo značilnosti in ustrezne prednosti sprejete ponudbe ter ime uspešnega ponudnika. Če pogodbe z uspešnim ponudnikom ni mogoče skleniti ali če se uspešni ponudnik umakne, lahko naročnik ponovno pregleda sklep o oddaji naročila in naročilo nato odda drugemu ponudniku, zaključí postopek ali javnega naročila ne odda.

Naročnik prav tako obvesti uspešnega ponudnika o obvestilih, poslanih neuspešnim kandidatom ali ponudnikom. Obvesti ga tudi, da pogodbe ni mogoče podpisati pred iztekom dveh koledarskih tednov od dneva, ko so bila obvestila poslana. Prav tako je treba poudariti, da lahko naročnik:

- pred podpisom pogodbe odpove javno naročilo ali postopek za oddajo javnega naročila, ne da bi bili kandidati ali ponudniki upravičeni do kakršnega koli nadomestila;

- začasno odloži podpis pogodbe zaradi dodatne obravnave, če to upravičujejo zahteve ali pripombe neuspešnih ponudnikov, poslanih v roku zgoraj omenjenih dveh koledarskih tednov, ali kakršne koli druge relevantne informacije, prejete v istem roku.

2.3 Evropski varuh meni, da je s postopkom, opisanim v Sporočilu Komisije, neuspešnim ponudnikom in kandidatom omogočena uporaba sodnih postopkov glede pritožbe na sklep o

¹¹⁷ Sporočilo Komisije COM(2003)395 končno (3. 7. 2003) - Postopek o obveščanju kandidatov in ponudnikov po oddaji javnega naročila in pred dejanskim podpisom pogodbe v zvezi z oddajo javnih naročil s strani Komisije na podlagi člena 105 Finančne uredbe.

¹¹⁸ Člen se nanaša na direktive o oddaji javnih naročil storitev, blaga in gradenj, s katerimi se predpišejo mejne vrednosti za določitev načinov objave, izbire postopkov in ustreznih rokov v skladu s Finančno uredbo. Evropski varuh zato meni, da se postopek, določen v sporočilu, nanaša na oddajo javnih naročil, ki sodijo v okvir mejnih vrednosti direktiv.

¹¹⁹ Evropski varuh v zvezi s tem meni, da je v Poslovniku Sodišča prve stopnje (dostopen na spletu na naslovu <<http://www.curia.eu.int>>) predvidena možnost začasnih odredb in pospešenega postopka. Na ta dva postopka se je skliceval ponudnik, ki mu je kasneje uspelo doseči sodno razveljavitev sklepa, s katerim je Komisija zavrnila njegovo ponudbo: Primer T-211/02, *Tideland Signal Ltd v. Komisija*, [2002] ECR II-3781.

oddaji naročila in razveljavitev sklepa pred podpisom zadevne pogodbe¹¹⁹. Varuh zato meni, da je Komisija ukrepala in ponudnikom v svojih postopkih za oddajo naročil omogočila dostop do takega revizijskega postopka, kot je predviden v sodbi v zadevi Alcatel. Z ozirom na to ni ugotovil nepravilnosti v ravnanju Komisije.

2.4 Evropski varuh je ugotovil, da v Sporočilu Komisije ni izrecno določeno, da so neuspešni ponudniki in kandidati obveščeni o možnosti, da lahko uporabijo sodno varstvo glede sklepa o oddaji naročila in da obstaja možnost razveljavitve sklepa pred podpisom zadevne pogodbe. Varuh poudarja, da bi morali sklepi, v skladu s kodeksom dobrega ravnanja javnih uslužbencev Evropske komisije¹²⁰, opozoriti na možnost sprožitve sodnega postopka v skladu s členom 230 Pogodbe ES. Prav tako meni, da bi bilo obvestilo o tej informaciji neuspešnim ponudnikom in kandidatom v skladu z načeli dobrega javnega upravljanja. Glej dodatno opombo spodaj.

2.5 Varuh meni, da pravna podlaga za nov postopek ne sodi v obseg njegove preiskave. Kljub temu je ugotovil, da se Komisija sklicuje na člena 100(2) in 101 Finančne uredbe¹²¹ in na člen 149 Izvedbenih pravil¹²² kot pravno podlago.

3 Možnost dodatnega izvensodnega revizijskega postopka

3.1 Evropski varuh je Komisijo zaprosil za pojasnilo, ali namerava uvesti možnost uporabe izvensodnih sredstev, ki bi jo lahko ponudniki izkoristili po lastni želji kot alternativo sodnemu postopku.

3.2 Komisija je odgovorila, da se ji ne zdi nujno uvesti možnost uporabe izvensodnih sredstev, ki bi jo ponudniki lahko izkoristili, med drugim zaradi tega, ker bo postopek iz Sporočila z dne 3. julija 2003 omogočil ponudnikom uporabo učinkovitih sodnih sredstev proti sklepu naročnika o oddaji naročila.

3.3 Evropski varuh je ugotovil, da zadevna sodba Sodišča zahteva "postopek, s katerim lahko vlagatelj razveljavi sklep (o oddaji naročila), če so izpolnjeni ustrezni pogoji." Varuh opozarja na ugotovitev iz odstavka 2.3 zgoraj, in sicer da postopek, opisan v Sporočilu Komisije, omogoča neuspešnim ponudnikom in kandidatom možnost uporabe sodnih postopkov proti sklepu o oddaji naročila in razveljavitev tega sklepa pred podpisom zadevne pogodbe. Prav tako meni, da Komisija ni dolžna uvesti možnost uporabe izvensodnih sredstev, zato pri tem ne ugotavlja nepravilnosti v ravnanju Komisije.

3.4 Da bi se izognili dvomom, je Evropski varuh opozoril, da njegova preiskava nima suspenzivnega učinka na upravne postopke, prav tako Evropski varuh ne more razveljaviti sklepa o oddaji naročila. Pritožba Evropskemu varuhu torej ni tak revizijski postopek, kot je predviden v sodbi v zadevi Alcatel.

4 Zaključek

Komisija je ukrepala z namenom, da ponudnikom v postopkih za oddajo naročil omogoči uporabo takega revizijskega postopka, kot izhaja iz sodbe v zadevi Alcatel.¹²³ Evropski varuh zato ni ugotovil nepravilnosti v ravnanju Komisije in s tem zaključuje preiskavo na lastno pobudo.

¹²⁰ Kodeks Komisije je priložen njenemu Poslovníku: 2000 UL L 308/26. Prav tako je dostopen na spletnem naslovu http://www.europa.eu.int/comm/secretariat_general/code/index_en.htm.

¹²¹ Uredba Sveta (ES/Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o Finančni uredbi, ki se uporablja za skupni proračun Evropskih skupnosti, 2002 UL L 248/1.

¹²² Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002, ki določa podrobna pravila za izvajanje Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o Finančni uredbi, ki se uporablja za skupni proračun Evropskih skupnosti, 2002 UL L 357/1.

¹²³ Primer C-81/98, *Alcatel Austria v. Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr*, [1999] ECR I- 7671.

DODATNA OPOMBA

Evropski varuh je ugotovil, da v Sporočilu Komisije ni izrecno določeno, da bodo neuspešni ponudniki in kandidati obveščeni o možnosti uporabe sodnih postopkov proti sklepu o oddaji naročila in razveljavitvi tega sklepa pred podpisom pogodbe. Obenem poudarja, da bi morali sklepi v skladu s kodeksom dobrega ravnanja javnih uslužbencev Evropske komisije po potrebi opozoriti na možnost sprožitve sodnega postopka v skladu s členom 230 Pogodbe ES. Varuh meni, da bi bilo obvestilo neuspešnim ponudnikom in kandidatom glede tovrstne informacije v skladu z načeli dobrega upravljanja.

ELEKTRONSKA PRIJAVA V POSTOPKU JAVNEGA RAZPISA ZA ZAPOSILITEV - PRITOŽNIK IZ DRŽAVE PRISTOPNICE

Sklep preiskave na lastno pobudo OI/4/2003/ADB o Evropskem uradu za izbor osebja (European Personnel Selection Office - EPSO)

PREISKAVA

Razlogi za preiskavo

Pritožnik, državljani države pristopnice, je 2. novembra 2003 vzpostavil stik z Evropskim varuhom in se pritožil glede okoliščin pri prijavi na javni razpis za zaposlitev EPSO/A/XX/03, ki ga je razpisal EPSO z namenom sestave rezervnega seznama pomožnih uradnikov. Edini način prijave na ta razpis je bil preko interneta. Zadnji rok za prijavo je bil 24. junij 2003 "ob 12.00 uri po bruseljskem času". Pritožnik trdi, da se je poskusil elektronsko prijaviti 24. junija 2003, vendar so mu tehnične težave s strežnikom urada EPSO onemogočile prijavo. Pritožnik je 24. junija 2003 ob 11.34 poslal na EPSO elektronsko pošto. Po njegovih trditvah mu je EPSO odgovoril ob 12.41, in sicer da njegove prijave preko elektronske pošte ni mogoče upoštevati in da ima EPSO težave s svojim strežnikom. Prav tako je obvestil pritožnika, da bodo težave kmalu odpravljene in mu svetoval, da "ponovno poskusi pred 12.00 uro".

Pritožnik ni bil zadovoljen s tem odgovorom, zato se je še enkrat obrnil na EPSO, ki je potrdil prejšnji odgovor. EPSO je poudaril, da so kandidati imeli dovolj časa za prijavo in da so jim prav zaradi možnosti tehničnih težav izrecno svetovali, naj s prijavo ne čakajo do zadnjih dni pred iztekom roka za prijavo. Pritožnik je nato vložil pritožbo pri Evropskem varuhu.

Pritožnik je trdil, da EPSO za razpis EPSO/A/XX/03 ni omogočil kandidatom obvezne elektronske prijave do roka, ki je bil določen v objavljenem razpisu. Pritožnik je menil, da bi zaradi tehničnih težav EPSO moral upoštevati njegovo elektronsko pošto kot prijavo.

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti določa, da ima pravico pritožbe pri Evropskem varuhu "vsak državljan Unije ali vsaka fizična ali pravna oseba s stalnim bivališčem ali registriranim sedežem v državi članici Unije".

Pritožnik ni sodil v nobeno izmed teh kategorij, zato ga je Evropski varuh obvestil, da njegove pritožbe ne more obravnavati.

Vendar pa je Evropski varuh, zaradi resnosti vprašanj, ki jih je zastavil pritožnik, menil, da jih je treba raziskati. Zato se je odločil, da v zvezi z zadevo začne preiskavo na lastno pobudo.

Informacije, zahtevane v preiskavi

Varuh je 27. novembra 2003 zaprosil EPSO, da poda mnenje o trditvi in zahtevi iz pritožbe.

Mnenje urada EPSO

EPSO je mnenje o pritožbi poslal 4. decembra 2003. Direktor urada EPSO je obvestil Evropskega varuha, da so primer preučili in da je bil pritožnik povabljen na predizbirne teste, načrtovane za 11. in 12. december 2003.

Pripombe pritožnika

Urad Evropskega varuha je 10. decembra 2003 poklical pritožnika po telefonu. Pritožnik se je zahvalil varuhu za njegovo prizadevanje in menil, da je EPSO uredil zadevo v skladu z njegovimi pričakovanji.

SKLEP

- 1 Evropski varuh je 27. novembra 2003 začel preiskavo na lastno pobudo o ravnanju urada EPSO glede prijave kandidata, ki je neuspešno skušal uporabiti postopek obvezne elektronske prijave, da bi tako lahko sodeloval na javnem razpisu za državljane iz držav pristopnic. Kandidat je trdil, da se ni mogel prijaviti pred iztekom roka za prijavo zaradi tehničnih težav, ki jih je EPSO imel s svojim strežnikom. Udeležba kandidata na razpisu je bila zavrnjena, kljub temu da je pred iztekom roka obvestil EPSO, da se elektronske prijave ne da izvesti. Obenem je zaprosil, da se namesto tega upošteva njegova prijava po elektronski pošti.
- 2 EPSO v svojem mnenju trdi, da so po preiskavi na lastno pobudo Evropskega varuha kandidata povabili, da sodeluje na javnem razpisu.
- 3 Urad Evropskega varuha je kandidata poklical po telefonu. Kandidat je potrdil, da je EPSO ukrepal in uredil zadevo v skladu z njegovimi pričakovanji ter se je varuhu zahvalil za prizadevanje.
- 4 Evropski varuh ugotavlja, da je EPSO ukrepal in uredil zadevo, zato je primer zaključil.

3.8 POIZVEDBA REGIONALNEGA OMBUDSMANA

ZAKONODAJA SKUPNOSTI NA PODROČJU REHABILITACIJE OSEB, KI TRPIJO ZA MULTIPLO SKLEROZO

Sklep o poizvedbi Q1/2003/IP

G. F, regionalni ombudsman pokrajine Toskane v Italiji, je 19. maja 2003 na Evropskega varuha naslovil poizvedbo glede obravnave na seminarju za nacionalne ombudsmane in podobne organe, ki je potekal v Strasbourgu septembra 1996. Poizvedba se je nanašala na prošnjo za informacijo, ki jo je regionalni ombudsman prejel od profesorja B., predsednika Italijanske nacionalne zveze obolelih za multiplo sklerozo. Profesor B. je želel izvedeti podatke o veljavnih predpisih Skupnosti s področja rehabilitacije obolelih za multiplo sklerozo. Regionalni ombudsman je njegovo prošnjo posredoval Evropskemu varuhu.

Evropski varuh je 23. julija 2003 posredoval kopijo prošnje Komisiji in jo zaprosil, da ga obvesti o veljavni zakonodaji Skupnosti s tega področja.

Komisija je v svojem odgovoru izjavila, da ima na podlagi člena 152 Pogodbe Evropska unija obveznost, da zagotovi visoko stopnjo zdravstvenega varstva s tem, da dopolnjuje nacionalne politike, namenjene izboljševanju javnega zdravja s preprečevanjem bolezni. Vendar pa v skladu s členom 152(5) nosijo glavno odgovornost glede zdravstvenega varstva, vključno z vprašanji rehabilitacije, države članice. Zato ne obstaja in tudi ni načrtovana priprava zakonodaje Skupnosti na področju rehabilitacije obolelih za multiplo sklerozo.

Evropski varuh je odgovor Komisije posredoval regionalnemu ombudsmanu s povabilom, da priloži svoj komentar, če to želi. Urad regionalnega ombudsmana je med telefonskim pogovorom dne 17. oktobra 2003 obvestil urad Evropskega varuha, da je seznanjen z odgovorom Komisije in se mu zahvaljuje za pomoč v tej zadevi. Evropski varuh je s tem zaključil primer.

Povzetek

1 Uvod

2 Pritožbe Evropskemu Varuhu

3 Sklepi preiskav

4 Odnosi z drugimi institucijami
Evropske unije

5 Odnosi z ombudsmani in
podobnimi organi

6 Odnosi z javnostmi

Priloge

4.1 EVROPSKI PARLAMENT

G. SÖDERMAN, ki ga je spremljal g. Olivier VERHEECKE, se je 27. februarja srečal s poslancem, grofom STOCKTONSKIM, poročevalcem za Letno poročilo o delu evropskega Evropskega varuha za leto 2002. Med drugim sta se pogovarjala o postopku iz člena 226 Pogodbe ES, položaju ombudsmanov v državah članicah in državah pristopnicah ter o sodelovanju med Evropskim varuhom in Odborom za peticije.

G. SÖDERMAN je 3. marca v okviru svojega obiska v Stockholmu obiskal Informacijski urad Evropskega parlamenta in se srečal z g. Christianom ANDERSSONOM, vodjo urada.

G. SÖDERMAN je 24. marca predstavil svoje poročilo za leto 2002 Odboru za peticije v Bruslju. V svojem govoru pred odborom je Evropski varuh pozdravil sodelovanje institucij z njegovim uradom. G. SÖDERMAN je prav tako podal pregled svojih glavnih dosežkov v imenu državljanov, in omenil, na katerih področjih bi bili po njegovem mnenju potrebni nadaljnji ukrepi ali izboljšave.

G. Vitaliano Gemelli, predsednik odbora za peticije Evropskega parlamenta, g. Söderman in g. Roy Perry, podpredsednik odbora, ob predstavitvi letnega poročila za leto 2002 odboru. Bruselj, Belgija, 24. marec 2003.

Predsednik odbora, g. GEMELLI, in podpredsednik odbora, g. PERRY, sta skupaj z grofom STOCKTONSKIM, poročevalcem za poročilo Evropskega varuha za leto 2002, izrekla priznanje g. SÖDERMANU za njegovo delo in dosežke kot prvemu Evropskemu varuhu.

Predsednik Evropskega parlamenta, g. Pat COX, je 25. marca organiziral sprejem za Evropskega varuha in njegovo osebje. Povod za sprejem je bilo priznanje dosežkom g. SÖDERMANA pri opravljanju njegovega mandata. Sprejema se je udeležilo okoli trideset ljudi, vključno s predsedniki političnih skupin, predsednikom Odbora za peticije in njegovimi člani. G. COX je pohvalil delo Evropskega varuha z vidika preglednosti, spodbujanja dobrih delovnih odnosov z Odborom za peticije v Evropskem parlamentu in približevanja Unije njenim državljanom.

Predsednik Odbora za peticije v Evropskem parlamentu, g. GEMELLI, je 25. marca v Bruslju organiziral večerjo v čast g. SÖDERMANA. Med člani Odbora za peticije, ki so se udeležili večerje, sta bila tudi g. Roy PERRY, podpredsednik odbora za peticije, in grof STOCKTONSKI, poročevalec

za Letno poročilo Evropskega varuha človekovih pravic za leto 2002. G. SÖDERMANA je spremljal g. Joao SANT'ANNA. Vsi prisotni poslanci so se g. SÖDERMANU zahvalili za visoko kakovost njegovega dela kot prvega Evropskega varuha.

G. Pat Cox, predsednik Evropskega parlamenta, in g. Söderman na sprejemu za proslavitev dosežkov g. Södermana v vlogi Evropskega varuha človekovih pravic. Bruselj, Belgija, 25. marec 2003.

G. DIAMANDOUROS se je 2. aprila srečal z generalnim sekretarjem Evropskega parlamenta, g. Julianom PRIESTLEYJEM. Med razgovorom je g. PRIESTLEY izrazil voljo Evropskega parlamenta, da učinkovito sodeluje z Evropskim varuhom, in njegovo podporo sprejetju kodeksa o načelih dobrega upravljanja na medinstitucionalni ravni. Na sestanku sta bila prisotna tudi g. Constantin STRATIGAKIS, vodja kabineta generalnega sekretarja, in g. Ian HARDEN, vodja pravne službe Evropskega varuha.

G. DIAMANDOUROS je 10. junija Odboru za peticije v Bruslju predstavil svoje prednostne naloge v funkciji Evropskega varuha. V svojem govoru pred odborom je pozitivno ocenil dosežke svojega predhodnika, poudaril priprave na širitev in posledice širitve za proračun. Obenem je opozoril na dejavno vlogo Evropskega varuha pri stikih z državljani in seznanjanju slednjih z njihovimi pravicami in načini njihovega uveljavljanja.

G. Vitaliano GEMELLI, predsednik Odbora za peticije, se je g. DIAMANDOUROSU zahvalil za njegovo predstavitev. Nato so spregovorili naslednji poslanci: grof STOCKTONSKI, poročevalec za Letno poročilo Evropskega varuha za leto 2002, g. Rainer WIELAND, g. Eurig WYN, g. Roy PERRY in g. GEMELLI. Odbor je nato soglasno sprejel poročilo GROFA STOCKTONSKEGA. G. DIAMANDOUROSA sta spremljala g. Ian HARDEN, vodja njegove pravne službe, in g. Nicholas CATEPHORES, njegov pomočnik.

G. Ian HARDEN se je 12. junija udeležil javne predstavitve, ki jo je organiziral Odbor za svoboščine in pravice državljanov, pravosodje in notranje zadeve v Evropskem parlamentu, o izvajanju Uredbe 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov. Med govorniki na predstavitvi so bili tudi poslanka, ga. Hanja MAIJ-WEGGEN, g. Hans BRUNMAYR, generalni direktor direktorata za tisk pri Svetu Evropske unije, g. Harald RØMER, namestnik generalnega sekretarja Evropskega parlamenta in poslanec, g. Michael CASHMAN, poročevalec odbora.

G. DIAMANDOUROS je 8. julija obiskal več institucij EU v Luksemburgu. Srečal se je z g. Gregorijem GARZON CLARIANO, pravnim svetovalcem Evropskega parlamenta, in vodilnimi člani pravne službe Evropskega parlamenta, med drugim z g. Johannom SCHOOM in g. Christianom

PENNERO. G. DIAMANDOUROS je predstavil svoje prednostne naloge v funkciji Evropskega varuha. Sledila je izmenjava stališč o skupnih vprašanjih, vključno glede sporazumov o sodelovanju med Evropskim varuhom in Evropskim parlamentom. G. DIAMANDOUROSA je spremljal g. Ian HARDEN, vodja njegove pravne službe.

G. DIAMANDOUROS se je 11. julija srečal s predsednikom Evropskega parlamenta, g. Patom COXOM, v Informacijskem uradu Parlamenta v Dublinu. Pogovarjala sta se o različnih vprašanjih, med drugim tudi o prihodnji medvladni konferenci (IGC).

Po srečanju je imel g. DIAMANDOUROS delovno kosilo s predstavniki Zveze evropskih novinarjev, ki jo je organiziral dublinski Informacijski urad v svojih prostorih. Sestanku je predsedoval g. James O'BRIEN, vodja Informacijskega urada Parlamenta. Na delovnem kosilu je bil navzoč tudi g. Peter DOYLE, vodja stalnega predstavništva Evropske komisije na Irskem.

24. septembra je g. DIAMANDOUROSA obiskal g. George KASSIMATIS, vodja Informacijskega urada Evropskega parlamenta v Atenah. Pogovarjala sta se o različnih vprašanjih, med drugim o promociji institucije Evropskega varuha v Grčiji.

G. DIAMANDOUROS je 25. septembra predstavil Letno poročilo Evropskega varuha za leto 2002 na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta. Zasedanju je predsedoval g. Renzo IMBENI, podpredsednik Evropskega parlamenta. V svojem govoru je g. DIAMANDOUROS izrazil priznanje številnim uspehom, ki jih je v imenu državljanov dosegel njegov predhodnik, g. Jacob SÖDERMAN, sicer navzoč pri razpravi. Orisal je napredek pri obravnavanju pritožb in poizvedb državljanov ter omenil priprave na širitev Evropske unije. G. DIAMANDOUROS je tudi podal svoje stališče glede vloge Evropskega varuha z ozirom na osnutek evropske ustave in se zahvalil Evropskemu parlamentu za podporo njegovim predlogom. Nato so spregovorili: GROF STOCKTONSKI, poročevalec za Letno poročilo Evropskega varuha za leto 2002, ga. Loyola DE PALACIO, komisarka, odgovorna za odnose z Evropskim varuhom, g. Vitaliano GEMELLI, predsednik Odbora za peticije v Evropskem parlamentu, ga. Astrid THORS, poslanka, in g. Jan DHAENE, poslanec (gl. tudi 6.1 spodaj).

G. Enrico BOARETTO, prejšnji vodja sekretariata Odbora za peticije, je 21. oktobra obiskal g. DIAMANDOUROSA in mu predstavil svojega naslednika, g. Josephusa COOLEGEMA.

4.2 EVROPSKA KOMISIJA

G. SÖDERMAN je 20. januarja predstavil svoje delo na srečanju z vodji stalnih predstavništev Komisije v državah članicah. Sestanek je potekal v Bruslju, predsedoval pa mu je g. Jonathan FAULL, generalni direktor direktorata za tisk in komunikacije v okviru Evropske komisije. G. SÖDERMANA sta spremljala g. Ben HAGARD, njegov predstavnik za internetne komunikacije in ga. Rosita AGNEW, njegova predstavnica za tisk. G. Ben HAGARD je predstavil spletno stran Evropskega varuha, medtem ko je ga. Rosita AGNEW orisala komunikacijsko strategijo. SÖDERMAN je nato odgovarjal na vprašanja o svojem delu in izkušnjah v vlogi prvega Evropskega varuha.

G. DIAMANDOUROS se je 2. aprila sestal s kolegijem komisarjev. G. Romano PRODI, predsednik Evropske komisije, je zaželel dobrodoščilo novemu varuhu in poudaril zavezanost Komisije odprtosti ter v povezavi s tem pomen dela Evropskega varuha. Ga. Loyola DE PALACIO, komisarka, odgovorna za odnose z Evropskim varuhom, je pojasnila pomen, ki ga Komisija pripisuje ugotovitvam in priporočilom Varuha, tako glede pritožb kot bolj splošnih vprašanj, ki jih Evropski varuh obravnava v preiskavah na lastno pobudo. Ga. DE PALACIO je izrekla tudi priznanje delu prvega Evropskega varuha, g. Jacoba SÖDERMANA. G. DIAMANDOUROS je nato predstavil svoje prednostne naloge v vlogi Evropskega varuha, vključno s pripravami na širitev Unije in seznanjanjem državljanov z njihovimi pravicami ter načini njihove uveljavitve. V izmenjavi mnenj, ki je sledila, so med drugim sodelovali s svojimi prispevki in vprašanji komisarji BOLKESTEIN,

REDING, SCHREYER, VERHEUGEN in WALLSTRÖM. Na koncu se je g. DIAMANDOUROS zahvalil članom kolegija za voljo, ki so jo izrazili v zvezi z izboljševanjem že obstoječega dobrega sodelovanja med Evropskim varuhom in Komisijo.

G. David O'SULLIVAN, generalni sekretar Evropske komisije, je 23. septembra obiskal g. DIAMANDOUROSA v njegovi pisarni v Strasbourgu. Pogovarjala sta se o medinstitucionalnih odnosih. G. O'SULLIVAN je povabil g. DIAMANDOUROSA, da se predstavi na prihodnjem srečanju generalnih direktorjev in vodij služb Komisije.

G. DIAMANDOUROS se je 21. oktobra srečal z gospo Margot WALLSTRÖM, komisarko za okolje, in z njo izmenjal mnenja. Glavni predmet razgovorov so bili mehanizmi, na razpolago državljanom, ki se želijo pritožiti proti državam članicam v zvezi z izvajanjem evropske okoljevarstvene zakonodaje, še zlasti izvensodna sredstva.

G. DIAMANDOUROS se je 21. oktobra srečal z g. Horstom REICHENBACHOM, generalnim direktorjem za osebje in upravo. G. REICHENBACH je g. DIAMANDOUROSU predstavil napredek glede načrta Komisije za reformo kadrovskih predpisov za uradnike in druge zaposlene v institucijah EU.

G. DIAMANDOUROS je 20. novembra izmenjal mnenja z generalnimi direktorji in vodji služb Evropske komisije v Bruslju. G. DIAMANDOUROS je orisal svoje prednostne naloge v vlogi Evropskega varuha: vzdrževanje in okrepitev zmogljivosti urada Evropskega varuha pri pomoči državljanom, spodbujanje pravne države, dobrega javnega upravljanja in spoštovanja človekovih pravic ter seznanjanje državljanov z njihovimi pravicami in načini njihove uveljavitve. G. DIAMANDOUROS je prav tako poudaril vprašanja posebnega pomena v zvezi s postopki za ugotavljanje kršitev, sporazumnimi rešitvami in upravnimi predpisi EU. Sledila je razprava o teh vprašanjih. Po tem sestanku je g. DIAMANDOUROS izmenjal stališča o vprašanjih, na katera je opozoril g. Enzo MOAVERO MILANESI, namestnik generalnega sekretarja Evropske komisije. G. DIAMANDOUROSA sta na teh srečanjih spremljala g. Ian HARDEN, vodja njegove pravne službe, in g. Nicholas CATEPHORES, njegov pomočnik.

4.3 EVROPSKA KONVENCIJA

Evropska Konvencija je bila ustanovljena po vrhu Evropskega Sveta v Laeknu decembra 2001 z namenom priprave naslednje medvladne konference. Naloga Konvencije je bila obravnavati ključnih vprašanj, ki so se pojavila v Deklaraciji iz Laekna glede prihodnjega razvoja Evropske unije, in ugotovitev različnih možnih rešitev.

V Konvenciji so bili zbrani predstavniki vlad in nacionalnih parlamentov držav članic in držav kandidat, Evropskega parlamenta in Evropske komisije. Kot v primeru prejšnje Konvencije, ki je pripravila Listino o temeljnih pravicah Evropske unije, je imel Evropski varuh status opazovalca tudi v okviru nove Konvencije.

G. SÖDERMAN se je udeležil plenarnih zasedanj Konvencije 20.-21. januarja, 27.-28. februarja, 5. marca in 17.-18. marca.

G. SÖDERMAN je 23. januarja poslal Konvenciji svoj prispevek o "Delovanju institucij" (CONV 505/03).

G. SÖDERMAN je 27. februarja na plenarnem zasedanju Konvencije govoril o preglednosti, pravici do dobrega javnega upravljanja in potrebi Evropske unije, da sklene mednarodne sporazume o varstvu in spodbujanju človekovih pravic.

G. DIAMANDOUROS se je udeležil plenarnih zasedanj Konvencije 3.-4. aprila, 24.-25. aprila in 15.-16. maja.

G. DIAMANDOUROS je 24. aprila govoril na plenarnem zasedanju Konvencije o "demokraciji v življenju Unije".

G. DIAMANDOUROS je 28. aprila poslal Konvenciji prispevek z naslovom "Resolucija, ki so jo nacionalni ombudsmani in podobni organi držav članic EU sprejeli na njihovem četrtem seminarju v Atenah dne 7.- 8. aprila 2003" (CONV 699/03) (gl. 6.1).

Konvencija je zaključila svoje delo 10. julija 2003. Govori in predlogi Evropskega varuha so na voljo na njegovi spletni strani in na spletni strani Konvencije.

4.4 SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI

G. SÖDERMAN je 20. marca obiskal predsednika Sodišča Evropskih skupnosti, g. Gila Carlosa RODRÍGUEZA IGLESIASA, da se poslovi od njega ob njegovem odhodu s funkcije Evropskega varuha konec marca 2003. Predsednik Sodišča mu je podelil jubilejno medaljo, izdelano ob 50-letnici Sodišča, z vgraviranim imenom g. SÖDERMANA. G. RODRÍGUEZ je nato izjavil, da je bila ustanovitev Evropskega varuha odlična ideja.

G. DIAMANDOUROS je 8. julija obiskal več institucij EU v Luksemburgu, pri čemer se je srečal z g. Gilom Carlosom RODRÍGUEZOM IGLESIASOM, predsednikom Sodišča in g. Vassiliosom SKOURISEM, sodnikom na Sodišču. G. DIAMANDOUROSA je spremljal g. Ian HARDEN, vodja njegove pravne službe.

4.5 SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

G. SÖDERMAN je 19. marca obiskal predsednika Sodišča prve stopnje, g. Boja VESTERDORFA, da se poslovi ob priložnosti njegovega odhoda s funkcije prvega Evropskega varuha konec marca 2003.

4.6 RAČUNSKO SODIŠČE

G. SÖDERMAN je 19. marca obiskal predsednika Računskega sodišča, g. Juanom Manuelom FABRO VALLÉSA, da se poslovi ob priložnosti njegovega odhoda s funkcije prvega Evropskega varuha konec marca 2003.

G. DIAMANDOUROS je 8. julija obiskal več institucij EU v Luksemburgu, pri čemer se je srečal z g. Juanom Manuelom FABRO VALLÉSOM, predsednikom Računskega sodišča in g. Ioannisom SARMASOM, članom Računskega sodišča. Pri tem je potekala izmenjava stališč o številnih vprašanih, vključno o pripravah na širitev Unije. G. DIAMANDOUROSA je spremljal g. Ian HARDEN, vodja njegove pravne službe.

4.7 EVROPSKA INVESTICIJSKA BANKA

G. DIAMANDOUROS je 8. julija obiskal več institucij EU v Luksemburgu. Med drugim se je srečal s predsednikom Evropske investicijske banke, g. Philippom MAYSTADTOM, ki je želel izvedeti, ali bi lahko Evropski varuh obravnaval pritožbe glede dejavnosti Banke zunaj Evropske unije. G. MAYSTADT je varuha seznanil z zaskrbljenostjo Evropskega parlamenta v zvezi z odsotnostjo mehanizmov za obravnavanje pritožb, ki jih vložijo osebe brez stalnega bivališča v EU ali osebe, ki niso državljani EU. Evropski varuh je pojasnil svojo pristojnost za začetek preiskav na lastno pobudo, ki jo je že izkoristil v enem izmed takih primerov. Prav tako je razložil pristojnost Odbora za peticije v Evropskem parlamentu. G. DIAMANDOUROSA je spremljal g. Ian HARDEN, vodja njegove pravne službe.

4.8 URAD ZA URADNE PUBLIKACIJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

Evropski varuh se je 22. oktobra srečal z generalnim direktorjem Urada za uradne publikacije Evropskih skupnosti, g. Thomasom CRANFIELDOM. Ob tem je podpisal okvirni sporazum na ravni služb o odnosih med Uradom za uradne publikacije in Evropskim varuhom; sporazum vključuje tudi posebne določbe glede nadzora kakovosti, avtorskih pravic in rokov. G. DIAMANDOUROS in g. CRANFIELD sta se strinjala o pomenu nadaljnjega sodelovanja med uradoma z namenom zagotavljanja najboljših storitev državljanom. G. CRANFIELDA je spremljal g. Serge BRACK, vodja enote v Uradu za uradne publikacije. Ceremonije podpisovanja sporazuma so se udeležili tudi g. Joao SANT'ANNA, g. Ben HAGARD, ga. Murielle RICHARDSON, g. Nicholas CATEPHORES in ga. Rosita AGNEW.

© Evropski parlament

G. Diamandouros in g. Thomas Cranfield, generalni direktor Urada za uradne publikacije Evropskih skupnosti, podpisujeta okvirni sporazum na ravni služb. Strasbourg, Francija, 22. oktober 2003.

Povzetek

1 Uvod

2 Pritožbe Evropskemu Varuhu

3 Sklepi preiskav

4 Odnosi z drugimi institucijami
Evropske unije

5 Odnosi z ombudsmeni in
podobnimi organi

6 Odnosi z javnostmi

Priloge

5.1 ODNOSI Z NACIONALNIMI, REGIONALNIMI IN LOKALNIMI OMBUDSMANI EVROPSKE UNIJE

ŠVEDSKA

3. marca je g. SÖDERMAN v okviru obiska v Stockholmu obiskal urad švedskega ombudsmana, kjer je za osebje institucije ob navzočnosti ombudsmanov g. Claesa EKLUNDHA, go. Kerstin ANDRÉ, g. Jana PENNLÖVA in g. Nilsa-Olofa BERGGRENA imel predstavitev v powerpointu. Dogodek je koordinirala uradnica za zvezo, ga. Marianne VON DER ESCH. Evropskega varuha je spremljal njegov pomočnik g. Juan MALLEA.

4. SEMINAR NACIONALNIH OMBUDSMANOV IN PODOBNIH ORGANOV V EU, ATENE, GRČIJA

4. seminar nacionalnih ombudsmanov in podobnih organov v EU na temo "Ombudsmeni in varstvo pravic v Evropski uniji", ki sta ga skupaj organizirala Evropski varuh in ombudsman Grčije, je potekal od 7. do 8. aprila v Atenah (glej oddelek 6.1).

Udeleženci 4. seminarja nacionalnih ombudsmanov in podobnih organov EU. Atene, Grčija, 7. april 2003.

30.-31. oktobra je ombudsman Grčije, g. Yorgos KAMINIS, obiskal g. DIAMANDOUROSA v Strasbourgu in se udeležil vrste srečanj z osebjem Evropskega varuha. Na srečanju so obravnavali postopke s pritožbami državljanov in preiskavami, odnose z mediji in komunikacijo znotraj urada Evropskega varuha. G. KAMINISA sta spremljala dva njegova namestnika, ga. Kalliopi SPANOU in g. Andreas TAKIS.

4. SREČANJE REGIONALNIH OMBUDSMANOV EVROPSKE UNIJE, VALENCIJA, ŠPANIJA

Od 9. do 11. aprila je v Valenciji pod pokroviteljstvom "Sindic de Greuges de Valencia" (regionalnega ombudsmana) potekalo 4. srečanje regionalnih ombudsmanov in podobnih organov EU. Pred tem so bili seminarji v Barceloni (1997), Firencah (1999) in Bruslju (2001). Urad Evropskega varuha sta zastopala g. Joao SANT'ANNA in g. José MARTÍNEZ ARAGÓN.

Konference se je udeležilo več kot 80 udeležencev vključno z regionalnimi ombudsmeni, kakor tudi člani odborov za peticije iz Avstrije, Belgije, Nemčije, Italije, Španije in Velike Britanije.

Otvoritveni nagovor je imela ga. MIRÓ PÉREZ, predsednica regionalnega parlamenta Valencije. G. Bernardo DEL ROSAL, "Sindic de Greuges of Valencia", je v svojem pozdravnem nagovoru omenil korak na poti k razširjeni Evropi in poudaril potrebo po tesnejšem sodelovanju med regionalnimi ombudsmeni v EU. G. SANT'ANNA se je v imenu Evropskega varuha, g. DIAMANDOUROSA, zahvalil vsem regionalnim ombudsmenom in predstavnikom odborov za peticije, da so ponovno omogočili to uspešno srečanje.

© Valencijski ombudsman

Udeleženci 4. srečanja regionalnih ombudsmanov in podobnih organov EU Valencia, Španija, 10. april 2003.

10. in 11. aprila so na delovnih srečanjih obravnavali (i) prihodnost Evrope, (ii) priseljevanje & azil, (iii) varstvo okolja in (iv) dostop do okoljskih dokumentov.

G. SANT'ANNA je skupaj z g. Barom CÉNDONOM, profesorjem ustavnega prava na Univerzi v Valenciji, in g. Antónom CANELLASOM, ombudsmenom Katalonije, sodeloval na okrogli mizi o "Prihodnosti Evrope". G. MARTÍNEZ ARAGÓN je skupaj z g. Miguelom Angelom LANESOM CLIMENTOM, pravnim svetovalcem za okoljska vprašanja ombudsmana Valencije in go. Mario Grazio VACCHINA, ombudsmanko pokrajine Val d'Aosta v Italiji, sodeloval na okrogli mizi o "Varstvu okolja v EU in vlogi regionalnih ombudsmanov".

FRANCIJA

Pariz

14. maja se je g. DIAMANDOUROS sestal s francoskim ombudsmanom, g. Bernardom STASIJEM, in sodeloval na skupni tiskovni konferenci ob predstavitvi letnega poročila Médiateur de la République 2002.

Strasbourg

2. septembra se je g. DIAMANDOUROS na povabilo g. Bernarda STASIJA, francoskega ombudsmana, udeležil srečanja mreže ombudsmenov "Grande Région" (čezmejno sodelovanje med sosednimi pokrajinami: Francijo, Nemčijo, Belgijo in Luksemburgom). Gostitelj srečanja je bil vodilni upravni uradnik Bas-Rhina, iz prefektуре v Strasbourg.

ITALIJA

V okviru obiska Firenc od 12. do 16. junija se je sestal z regionalnim ombudsmanom Toskane in koordinatorjem italijanskih regionalnih ombudsmenov, g. FANTAPPIÉJEM kakor tudi s številnimi drugimi regionalnimi in lokalnimi ombudsmeni iz Italije (glej oddelek 6.2).

IRSKA

11. julija je g. DIAMANDOUROS v spremstvu g. Olivierja VERHEECKEJA in ge. Rosite AGNEW obiskal irsko nacionalno ombudsmanko, go. Emily O'REILLY. G. DIAMANDOUROS in ga. O'REILLY sta se pogovarjal o številnih vprašanjih, kot so Listina o temeljnih pravicah, pravice invalidov, nadomestilo in odškodnina ter mreža povezovanja.

Na večerji, ki jo je gostila ga. O'REILLY, se je g. DIAMANDOUROS srečal tudi z g. Kevinom MURPHYJEM, nekdanjim irskim nacionalnim ombudsmanom, prav tako pa tudi z g. Patom WHELANOM, generalnim direktorjem urada, in g. Michaelom BROPHYJEM, višjim preiskovalcem. G. DIAMANDOUROS se je g. MURPHYJU zahvalil za dragoceno pomoč, ki mu jo je nudil pri ustanavljanju urada grškega ombudsmana.

SREČANJE PREDSEDNIKOV IN NAMESTNIKOV PREDSEDNIKOV ODBOROV ZA PETICIJE V NEMČIJI TER OMBUDSMANOV IZ NEMČIJE IN NEMŠKO GOVOREČIH DRŽAV V KIELU

14. in 15. septembra se je Evropski varuh udeležil rednega srečanja predsednikov in namestnikov predsednikov odborov za peticije v Nemčiji ter ombudsmenov iz Nemčije in nemško govorečih držav, ki poteka vsaki dve leti. Letos je bilo srečanje v deželnem zboru (Landtag) v Schleswig-Holsteinu v Kielu. Vodila ga je ga. Marita SEHN, predsednica odbora za peticije nemškega zveznega parlamenta (Bundestag). G. DIAMANDOUROSA sta iz njegovega urada spremljala g. Gerhard GRILL in g. Ben HAGARD .

Med udeleženci so bili predsedniki in namestniki predsednikov vseh odborov za peticije v Nemčiji (vključno s tistim iz Spodnje Saške, ki je bil ustanovljen letos), štirje regionalni ombudsmeni iz Nemčije, kakor tudi ombudsmeni iz Avstrije, Italije (Južne Tirolske) in Švice. Prisotna je bila tudi ga. KESSLER, poslanka odbora Evropskega parlamenta za peticije, in predstavniki odbora za peticije iz Luksemburga.

8. OKROGLA MIZA EVROPSKIH OMBUDSMANOV V OSLU

3. in 4. novembra se je Evropski varuh udeležil osme okrogle mize evropskih ombudsmenov, ki sta jo v Oslu skupaj organizirala komisar za človekove pravice Sveta Evrope, g. Alvaro GIL-ROBLES, in norveški ombudsman, g. Arne FLIFLET. Na tem srečanju so se zbrali ombudsmeni iz držav članic Sveta Evrope, kakor tudi ostalih institucij, ki se nanašajo na varovanje človekovih pravic, da

bi razpravljali o zadevah skupnega interesa. G. DIAMANDOUROSA sta spremljala g. HARDEN, vodja pravne službe Evropskega varuha, in g. MARTÍNEZ ARAGÓN, vodilni pravni svetovalec.

© Deželni zbor Schleswig-Holstein

Udeleženci srečanja predsednikov in namestnikov predsednikov odborov za peticije v Nemčiji ter ombudsmanov iz Nemčije in nemško govorečih držav v Kielu. Kiel, Nemčija, 15. september 2003.

Konferenco sta ob prisotnosti njegovega veličanstva kralja Norveške, HARALDA V., formalno odprla gospoda FLIFLET in GIL-ROBLES. G. DIAMANDOUROS je vodil prvi del plenarnega zasedanja, ko so bile predstavljene splošne teme letošnje okrogle mize. Le-te so: dostop javnosti do uradnih dokumentov, zaščita manjšin, pravni položaj pripornikov in pristojnosti ombudsmanov in sodišč.

Med obiskom se je g. DIAMANDOUROS imel priložnost sestati z g. Álvaro GIL-ROBLESOM, komisarjem za človekove pravice Sveta Evrope. Razprava se je osredotočila na sredstva za pospeševanje sodelovanja med obema institucijama v skladu z zadnjim priporočilom 1615 (2003) Sveta Evrope o instituciji ombudsmana. G. DIAMANDOUROS se je srečal tudi z g. FLIFLETOM, norveškim ombudsmanom, da sta pregledala zadeve skupnega interesa.

DANSKA

V okviru uradnega obiska na Danskem od 5. do 7. novembra se je g. DIAMANDOUROS srečal z danskim parlamentarnim ombudsmanom in njegovim osebjem (glej oddelek 6.2).

ZDRUŽENO KRALJESTVO

V okviru uradnega obiska v Londonu 23. in 24. novembra je g. DIAMANDOUROS imel sestanek s parlamentarnim ombudsmanom in njegovima namestnikoma, predsednikom in generalnim direktorjem Komisije za lokalno upravo (Anglija) ter ombudsmanom lokalnih skupnosti (glej oddelek 6.2).

5.2 MREŽA POVEZOVANJA

Septembra 1996 je Evropski varuh ustanovil mrežo povezovanja ombudsmanov in podobnih organov, da bi vzpodbujal prosti pretok informacij o zakonodaji Skupnosti in omogočal prenos pritožb najprimernejšim organom za njihovo obravnavo. Mrežo trenutno sestavlja 90 uradov v 30 evropskih državah. Mreža zajema ombudsmane in podobne organe na evropskih, nacionalnih in regionalnih ravneh znotraj Evropske unije ter ombudsmane in podobne organe na nacionalni ravni na Norveškem, v Islandiji in državah prosilkah za članstvo v EU.

Že v letu 1996 je vsak nacionalni ombudsman in podobni organ v državah članicah EU imenoval uradnika za zvezo kot kontaktno osebo za ostale člane mreže. Maja 2003 je Evropski varuh od nacionalnih ombudsmanov iz desetih držav pristopnic na osnovi sklepa, sprejetega na 4. seminarju nacionalnih ombudsmanov v Atenah mesecem prej, zahteval imenovanje uradnika za zvezo. Vseh deset uradov se je navdušeno odzvalo na zahtevo Evropskega varuha.

Mreža se je postopno razvijala v učinkovito sredstvo sodelovanja ombudsmanov in njihovega osebja. Izkušnje in najboljšo prakso si izmenjajo preko rednega glasila, elektronskega foruma in srečanj.

GLASILO

Nekdaj je Evropski varuh redno pripravljala Liaison Letter, da bi članom mreže omogočil izmenjavo informacij. Julija 2003 sta Evropski varuh in evropska sekcija Mednarodnega združenja ombudsmanov (International Ombudsman Institute - IOI), ki ga je zastopal dr. Herman WUYTS, podpredsednik za evropske sekcije IOI, podpisala sporazum, ki združuje Liaison Letter Evropskega varuha in glasilo evropske sekcije IOI. Nova publikacija z naslovom Glasilo evropskih ombudsmanov (European Ombudsmen Newsletter) pokriva delo članov mreže Evropskega varuha in širšega evropskega članstva IOI. Izhaja v angleščini, francoščini, nemščini, italijanščini in španščini in je naslovljeno na več kot 400 uradov ombudsmanov na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Glasilo je bilo prvič izdano oktobra 2003 na letnem srečanju članov IOI z volilno pravico evropske regije v Nikoziji na Cipru.

INTERNET

Proti koncu leta 2000 je bila z namenom dodatnega lajšanja komunikacije med člani mreže vzpostavljena spletna različica mreže uradnikov za zvezo, imenovana EUOMB. EUOMB je sestavljena iz spletne strani in srečevanja na spletu, kjer se lahko odvijajo medsebojne razprave in delijo dokumenti. Dostop do tega srečevanja ima sto osemdeset uporabnikov, večinoma ombudsmeni in uradniki za zvezo v mreži.

Novembra 2001 je bil ustanovljen nov člen srečevanja, imenovan Dnevne novice ombudsmanov (Ombudsman Daily News). Ta virtualni časopis je omogočil članom, da so obveščeni o dejavnostih ombudsmanov in podobnih organov v EU in zunaj nje. V letu 2003 so Dnevne novice izšle vsak delovni dan in s bralcem ponujale več kot 1000 novih zgodb. Večina članov mreže povezovanja redno spremlja Dnevne novice in je tako obveščena o tem, kako so se drugi organi ukvarjali z zadevami, s katerimi se bodo morda kdaj tudi sami.

SREČANJA

Da bi članom mreže uradnikov za zvezo omogočili, da drug z drugim intenzivneje razpravljajo o svojem delu, se srečujejo vsaki dve leti. Od ustanovitve mreže leta 1996 so se srečali štirikrat (v Bruslju leta 1997 in 1998 ter v Strasbourgu leta 2000 in 2003).

Četrto srečanje z naslovom "Evropsko obveščanje, svetovanje in pravice za vse" se je vršilo od 1. do 2. decembra v Evropskem parlamentu v Strasbourgu. Namen srečanja je bil med uradniki za zvezo

povečati zavest o vrsti ustreznih služb, ki obstajajo na ravni EU, da pomagajo obravnavati pritožbe državljanov o pravu Unije. Srečanja se je udeležilo dvajset uradnikov za zvezo, vključno z desetimi novimi iz držav pristopnic.

Evropski varuh je srečanje uradnikov za zvezo v Strasbourgu odprl z dobrodošlico in z predstavitvijo njegovih načrtov za mrežo. Temu je sledilo prvo zasedanje z naslovom "Kje lahko dobim informacije za državljane o EU?" Ga. Gisela GAUGGEL-ROBINSON in ga. Anna FINI iz Evropske komisije sta predstavili vrsto ustreznih informacijskih virov na ravni EU. V drugem delu so obravnavali temo "Kdo svetuje državljanom o pravicah, ki jih le-ti imajo v okviru prava EU?" in vključevalo predstavitev g. Tonyja VENABLESA, direktorja nevladne organizacije za promocijo evropskega državljanstva (European Citizen Action Service). G. Ian HARDEN, vodja pravne službe urada Evropskega varuha, je nato v tretjem delu na temo "Kako lahko državljani v EU uresničijo svoje pravice?" predstavil vrsto sodnih in izvensodnih sredstev. Vsaki predstavitvi je sledila študija primera uradnika za zvezo, ki je ilustriral probleme, s katerimi so se pri uresničevanju pravic po pravu Unije srečevali državljani. Zaključno predstavitev prvega dne je pripravil g. Nicholas LEAPMAN iz Evropske komisije, ki je predstavil SOLVIT mrežo generalnega direktorata za notranji trg.

Udeleženci 4. srečanja uradnikov za zvezo. Strasbourg, Francija, 1. december 2003.

Drugi dan srečanja so se osredotočili na delovanje mreže uradnikov za zvezo in na to, kako bi delovanje izboljšali. Po živahni izmenjavi mnenj so številni udeleženci podali primere najboljše prakse v svojih uradih na naslednjih področjih: "kako najbolje izkoristiti medije", "izziv večjezičnosti" in "vključevanje marginaliziranih skupin". Ti inovativni primeri približanja državljanom so bili za člane mreže zelo zanimivi.

Med srečanjem so uradniki za zvezo imeli številne priložnosti za izmenjavo mnenj o njihovem delu. Izlet, ki ga je organiziral Evropski varuh, ter številne večerje in kosila so uradnikom nudili veliko časa tudi za bolj neformalne pogovore o svojem delu.

5.3 ODNOSI Z OMBUDSMANI V DRŽAVAH PRISTOPNICAH

KONFERENCA NA TEMO; "OMBUDSMAN IN ZAKONODAJA EVROPSKE UNIJE"

29. in 30. maja se je Evropski varuh, profesor P. Nikiforos DIAMANDOUROS, udeležil konference "Ombudsman in zakonodaja Evropske unije", ki jo je v Varšavi organiziral ombudsman Poljske, profesor Andrzej ZOLL. Konference so se udeležili ombudsmeni ali njihovi predstavniki iz sedmih od desetih držav pristopnic (Cipra, Češke republike, Estonije, Madžarske, Litve, Malte in Poljske), kakor tudi iz Azerbajdžana, Nizozemske in Romunije. Prisotna sta bila tudi Center za študij demokracije v Bolgariji in Preiskovalna komisija za človekove pravice iz Turčije. Med udeleženci so bili še predstavniki Urada komisarja za človekove pravice Sveta Evrope, Urada Visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR), Urada razvojnega programa Združenih narodov (UNDP), Urada za demokratične institucije in človekove pravice (ODIHR), Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) ter predstavniki delegacije Evropske komisije na Poljskem. G. DIAMANDOUROSA sta iz njegovega urada spremljala g. Gerhard GRILL in g. Ben HAGARD .

Ob otvoritvi konference sta prisotne nagovorila Dr. Marek BOROWSKI, predsednik Sejma (poljskega parlamenta), in profesor Longin PASTUSIAK, predsednik poljskega senata. V prvem delu konference je ombudsman Poljske, profesor ZOLL, govoril o "Pravicah tujcev posebno v zvezi z vstopom v državo, bivanjem, delovnimi dovoljenji in azilom". Temu je sledila predstavitev ge. Tereze SAMANOVE, iz urada ombudsmana Češke, o "Dostopu do javnih informacij kot temeljni državljanski pravici - omejitve in polemike". V tretjem delu je Evropski varuh govoril o "Vlogi ombudsmanov pri zagotavljanju pravne države in zaščiti temeljnih pravic na podlagi dela Konvencije o osnutku Ustave Evropske unije. Nazadnje je dr. Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ, namestnik poljskega ombudsmana, govoril o "Ombudsmanih in varstvu človekovih pravic in svoboščin - sedanjost in prihodnost".

G. Roel Fernhout, nizozemski nacionalni ombudsman, ga. Zita Zamžickiene, litovska parlamentarna ombudsmanka, prof. Elmira Suleymanova, azerbajdžanska komisarka za človekove pravice, ga. Rimante Šalaševiciute, litovska parlamentarna ombudsmanka, in g. Diamandouros, na konferenci na temo; "Ombudsman in zakonodaja Evropske unije". Varšava, Poljska, 30. maj 2003.

SREČANJE S PARLAMENTARNIMI KOMISARJI MADŽARSKE

V okviru uradnega obiska na Madžarskem 27. in 28. oktobra se je g. DIAMANDOUROS srečal z vsemi temi parlamentarnimi ombudsmeni in njihovim osebjem (glej oddelek 6.2)

SREČANJE Z OMBUDSMANOM MALTE

Med 9. in 11. decembrom se je g. DIAMANDOUROS v okviru svoje predstavitvene turneje po državah članicah in pristopnicah Evropske unije sestal z ombudsmanom Malte, g. Josephom SAMMUTOM in njegovim osebjem (glej oddelek 6.2).

Povzetek

1 Uvod

2 Pritožbe Evropskemu Varuhu

3 Sklepi preiskav

4 Odnosi z drugimi institucijami
Evropske unije

5 Odnosi z ombudsmani in
podobnimi organi

6 Odnosi z javnostmi

Priloge

6.1 DOGODKI LETA

VOLITVE

15. januarja je Evropski parlament za Evropskega varuha človekovih pravic izvolil profesorja P. Nikiforosa DIAMANDOUROSA potem, ko se je Jacob SÖDERMAN, nosilec funkcije od leta 1995, odločil, da se upokoji. Profesor DIAMANDOUROS, ki je do imenovanja delal kot prvi grški ombudsman, je nove dolžnosti prevzel 1. aprila 2003.

G. Diamandouros na dan njegove izvolitve. Strasbourg, Francija, 15. januar 2003.

SLOVESNA ZAPRISEGA

1. aprila je g. P. Nikiforos DIAMANDOUROS slovesno zaprisegel na Evropskem sodišču in s tem prevzel svoje naloge kot Evropski varuh. Predsednik Sodišča, Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIAS, je novemu Evropskemu varuhu izrekel dobrodoščilo in pohvalil njegovo delo na akademskem področju ter na področjih javne uprave in varovanja človekovih pravic.

V svojem govoru uglednemu občinstvu je g. DIAMANDOUROS poudaril tri obveznosti, ki jih ima kot Evropski varuh: izpolniti pričakovanja, ki jih je zastavil prvi Evropski varuh Jacob SÖDERMAN; voditi institucijo Evropskega varuha v trenutku pomembnega zgodovinskega dogodka, in sicer

EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC SLOVESNO PRISEGA NA EVROPSKEM SODIŠČU

G. Diamandouros na Sodišču. Luksemburg, 1. april 2003.

© Sodišče Evropskih skupnosti

G. Jean-Pierre Puissechet, g. Gil Carlos Rodríguez Iglesias in g. Romain Schintgen ob slovesni zapisegi Evropskega varuha človekovih pravic na Sodišču. Luksemburg, 1. april 2003.

širitve ter vzpostavitev boljšega stika z državljani z namenom seznaniti jih o njihovih pravicah in o tem, kako jih uveljaviti.

Slovesnosti so se udeležili tudi poslanec g. Roy PERRY, podpredsednik Odbora za peticije Evropskega parlamenta, g. Christos ROZAKIS, podpredsednik Evropskega sodišča za človekove pravice, g. Bernard STASI, francoski ombudsman, g. Enrique MÚGICA HERZOG, španski ombudsman, g. Roel FERNHOUT, nizozemski ombudsman, ga. Kerstin ANDRÉ, švedska ombudsmanka, g. Pierre-Yves MONETTE, belgijski ombudsman in g. Paavo NIKULA, finski kancler za pravosodje. Dogodka so se udeležili tudi naslednji člani osebja Evropskega varuha: g. Ian HARDEN, g. Joao SANT'ANNA, g. Gerhard GRILL, ga. Rosita AGNEW in g. Ben HAGARD.

4. SEMINAR NACIONALNIH OMBUDSMANOV IN PODOBNIH ORGANOV EU

Profesor P. Nikiforos DIAMANDOUROS se je udeležil 4. seminarja nacionalnih ombudsmanov in podobnih organov EU v Atenah (Vouliagmeni) 7. in 8. aprila. Seminar na temo "Ombudsmeni in varstvo pravic v Evropski uniji" sta skupaj organizirala evropski in grški ombudsman. Pred tem so bili organizirani seminarji v Strasbourgu (1996), Parizu (1999) in Bruslju (2001). Iz urada Evropskega varuha so na seminarju bili prisotni tudi g. HARDEN, g. HAGARD in g. VERHEECKE.

G. Vitaliano Gemelli, predsednik Odbora za peticije Evropskega parlamenta, g. Kevin Murphy, irski nacionalni ombudsman, profesor Yorgos Kaminis, grški nacionalni ombudsman, in ga. Anna Diamantopoulou, evropska komisarka za zaposlovanje in socialne zadeve, na 4. seminarju nacionalnih ombudsmanov in podobnih organov EU. Atene, Grčija, 7. april 2003.

Slovesnost je otvoril predsednik grškega parlamenta, g. Apostolos KAKLAMANIS, sledili pa so govori namestnika ministra za notranje zadeve, javno upravo in decentralizacijo, g. Stavrosa BENOSA, in predsednika odbora za peticije Evropskega parlamenta, g. Vitaliana GEMELLIJA.

Na dopoldanski seji 7. aprila, ki jo je vodil novoizvoljeni grški ombudsman, profesor Yorgos KAMINIS, je ga. Anna DIAMANTOPOULOU, evropska komisarka za zaposlovanje in socialne zadeve, govorila o "Socialnih pravicah v EU s posebnim poudarkom na prostem pretoku državljanov EU in tretjih držav". Poročevalec je bil irski nacionalni ombudsman, g. Kevin MURPHY.

Ministrski predsednik Grčije, g. Costas SIMITIS, je govoril na uradnem kosilu, ki je sledilo prvemu delu seminarja. Na to priložnost so bili povabljeni grški mediji.

Na popoldanski seji, ki jo je vodil danski ombudsman, g. Hans GAMMELTOFT-HANSEN, so obravnavali "Pravice tujcev s posebnim poudarkom na vstopu, bivališču, delovnih dovoljenjih in

azilu". Ključni govornik je bil poljski ombudsman, profesor Andrzej ZOLL, poročevalka pa je bila finska nacionalna ombudsmanka, ga. Riitta-Leena PAUNIO.

© Grški ombudsman

G. Costas Simitis, grški predsednik vlade, in g. Diamandouros na 4. seminarju nacionalnih ombudsmanov in podobnih organov EU. Atene, Grčija, 7. april 2003.

Razprava naslednjega dne je bila posvečena "Človekovim pravicam in pravicam manjšin". Razpravo je začel francoski ombudsman, g. Bernard STASI. Ključni govor je imel komisar za človekove pravice Sveta Evrope, g. Alvar GIL-ROBLES, ki je govoril o manjšinskih pravicah Romov v državah članicah EU in državah pristopnicah. Tej predstavitvi je sledila dolga razprava. Poročevalec je bil nizozemski ombudsman, g. Roel FERNHOUT.

G. Yorgos Kaminis, grški nacionalni ombudsman, ga. Riitta-Leena Paunio, finska parlamentarna nacionalna ombudsmanka, g. Hans Gammeltoft-Hansen, danski nacionalni ombudsman, in prof. Andrzej Zoll, poljski nacionalni ombudsman, na 4. seminarju nacionalnih ombudsmanov in podobnih organov EU. Atene, Grčija, 7. april 2003.

Po razpravah so nacionalni ombudsmani in podobni organi sprejeli resolucijo. Novoizvoljeni Evropski varuh, profesor DIAMANDOUROS, in grški ombudsman sta nato imela skupno tiskovno konferenco.

Seminar se je končal z zaključno sejo, ki jo je vodil Evropski varuh, in na kateri so poročevalci različnih sej predstavili svoja poročila.

DNEVI ODPRTIH VRAT

Bruselj

3. maja je urad Evropskega varuha sodeloval na dnevnu odprtih vrat, ki so ga organizirale evropske institucije v Bruslju. Stojnica Evropskega varuha je stala v Evropskem parlamentu. Ves dan pa so bili tam prisotni člani urada Evropskega varuha. Informacije o delu Evropskega varuha so bile na razpolago v 24 jezikih. Na stojnici je bilo organizirano tekmovanje o prepoznavanju Evropskega varuha v šestih različnih jezikih. Čez dan je Parlament obiskalo 12000 ljudi.

Obiskovalci stojnice Evropskega varuha človekovih pravic ob dnevnu odprtih vrat v Bruslju, Belgija (3. maj 2003), in Strasbourg, Francija (8. maj 2003).

Strasbourg

8. in 9. maja je urad Evropskega varuha sodeloval na dnevih odprtih vrat, ki jih je organiziral Evropski parlament v Strasbourg. G. DIAMANDOUROS se je udeležil javne video konference z g. Patom COXOM, predsednikom Evropskega parlamenta, in go. Pervenche BERES, poslanko Evropskega parlamenta. Gradivo o delu Evropskega varuha je bilo na razpolago v 24 jezikih. Na stojnici je bilo organizirano tekmovanje o prepoznavanju izraza "Evropskega varuha" v šestih različnih jezikih. Člani osebja so bili za vprašanja na razpolago ves dan. Parlament je v času odprtih vrat obiskalo 15000 ljudi.

LETNO POROČILO 2002

Letno poročilo Evropskega varuha za leto 2002 je bilo Evropskemu parlamentu predstavljeno na plenarnem zasedanju v Strasbourg, 25. septembra 2003. Pred predajo besede g. DIAMANDOUROSU, je podpredsednik Renzo IMBENI, ki je vodil sejo, pozdravil g. Jacoba SÖDERMANA, nekdanjega Evropskega varuha, ki je bil tudi navzoč.

G. DIAMANDOUROS je v svojem govoru g. SÖDERMANU izrekel priznanje za ustanovitev uspešne in znane institucije. Poudaril je tudi njegove številne dosežke za evropske državljane in njegov pomemben prispevek k delu Konvencije, ki je pripravila osnutek Listine o temeljnih pravicah in Evropske konvencije. G. DIAMANDOUROS se je obvezal, da bo nadaljeval delo svojega predhodnika in da bo tesno sodeloval z nacionalnimi in regionalnimi ombudsmani iz sedanjih držav članic in držav pristopnic. Svoj govor je zaključil z zahvalo Lordu STOCKTONU za njegovo poročilo

in odboru za peticije za njegovo podporo in spodbudo. Svojo hvaležnost je izrazil tudi za pozitiven pristop, ki sta ga pokazala predsednik Evropskega parlamenta in komisarka DE PALACIO.

GROF STOCKTONSKI, ki je govoril v imenu Odbora za peticije, je predstavil svoje poročilo o Letnem poročilu Evropskega varuha in čestital njemu in njegovemu osebju za delo, opravljeno v letu 2002. Drugi govorniki vključno s poslancem Vitalianom GEMELLIJEM, v imenu skupine EPP-ED, poslanko Astrid THORS, v imenu skupine ELDR, poslancem Janom DHAENEJEM, v imenu skupine Zeleni/ALE, in go. Loyolo DE PALACIO so izrekli priznanje delu in dosežkom Evropskega varuha.

6.2 KONFERENCE IN SREČANJA

BELGIJA

Bruselj

28. januarja je g. Olivier VERHEECKE sodeloval v razpravi na temo "Modeli sodelovanja znotraj razširjene EU", ki sta ga skupaj organizirala Narodna banka Belgije in Kraljevi inštitut za mednarodne odnose (RIIR). Konferenco, ki ji je predsedoval Viscount Etienne DAVIGNON, predsednik RIIR, je odprl g. Louis MICHEL, namestnik belgijskega predsednika vlade in minister za zunanje zadeve. Govorniki v I. delu konference z naslovom "Sodelovanje v drugem in tretjem stebru EU" so bili profesor Koen LENAERTS, sodnik Sodišča prve stopnje ES, g. Antonio VITORINO, član Evropske komisije, in g. Alain LAMASSOURE, poslanec in predstavnik Evropskega parlamenta na Konvenciji.

II. del konference se je nanašal na "Gospodarsko in socialno politiko znotraj razširjene EMU", svoje prispevke pa so podali profesor Franklin DEHOUSSE, g. Didier REYNDERS, belgijski minister za finance, g. Frank VANDENBROUCKE, belgijski minister za socialne zadeve in pokojnine, g. Klaus HÄNSCH, poslanec in član predsedstva Evropske konvencije, in g. Jean-Luc DEHAENE, nekdanji belgijski predsednik vlade in podpredsednik Konvencije. Zaključni govor je imel g. Guy VERHOFSTADT, belgijski predsednik vlade.

21. januarja je g. SÖDERMAN na predstavitvi Spodnje Saške Evropski uniji predaval o temi "Ali bo obstajala Evropa državljanov?". Uvodne komentarje je podal državni sekretar dr. Rainer LITTEN iz Ministrstva za pravosodje Spodnje Saške. G. SÖDERMANA so spremljali ga. Vicky KLOPPENBURG, ga. Rosita AGNEW in g. Ben HAGARD.

21. februarja je g. Olivier VERHEECKE na nadaljevalnem skupnem seminarju za Team Evrope, informacijske točke Evrope (Info Points Europe) in Carrefour predaval o "Vlogi Evropskega varuha v razširjeni Uniji". Seminar z naslovom "Širitev po Kopenhavnu: od 15 do 25 in naprej" je organiziral GD Komisije za tisk in komuniciranje.

25. februarja je g. SÖDERMAN sodeloval na seminarju na temo "Konvencija in Listina EU o temeljnih pravicah", ki jo je organiziral *European Policy Centre* v "Residence Palace" v Bruslju. Razprave so se v glavnem nanašale na različne možnosti vključevanja Listine o temeljnih pravicah v prihodnjo ustavno pogodbo.

Seminar je vodil g. Hywel Ceri JONES, predsednik izvršilnega odbora *European Policy Centre*, ki je začel razpravo. G. Jacob SÖDERMAN je govoril o "Konvenciji, listini in pravnih sredstvih" in poudaril pomembnost vključitve različnih pravnih sredstev, ki bi bila dostopna državljanom v primeru, da so bile kršene njihovi pravice iz prava Skupnosti, v ustavno pogodbo. Govorila sta tudi ga. Jacqueline DUTHEIL DE LA ROCHÈRE, direktorica *Centre de Droit Européen* na Univerzi Panthéon Assas-Paris II, in g. Antonio VITORINO, evropski komisar za pravosodje in notranje zadeve in predsednik delovne skupine za Listino v okviru Konvencije o prihodnosti Evrope.

6. marca se je g. Gerhard GRILL udeležil simpozija "Na poti k evropskemu upravnemu prostoru", ki ga je organizirala *Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften Speyer* v sodelovanju z delegacijo Porenje-Palatinat v Bruslju. Simpozij je potekal v prostorih te delegacije v Bruslju. G. GRILL je govoril o pravici do dobrega upravljanja v evropskem kodeksu ravnanja javnih uslužbencev. Govornika sta bila tudi profesor dr. Hermann HILL, rektor *Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften*, in profesor dr. Karl-Peter SOMMERMANN, profesor na *Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften*. Dogodku je prisostvovalo okrog 70 udeležencev.

Razumeti Evropo - pravica državljanov EU do obveščeniosti

3. aprila je g. DIAMANDOUROS nastopil na konferenci, ki so jo organizirali *Prijatelji Evrope* (Friends of Europe), nevladna organizacija za pomoč evropskim državljanom (European Citizens Action Service), Evropska komisija in Evropski parlament. Konferenca se je udeležilo okoli 250 ljudi vključno z uradniki iz institucij EU in predstavniki zasebnega in javnega sektorja v državah članicah. Prisotna sta bila tudi g. Ian HARDEN in ga. Rosita AGNEW iz urada Evropskega varuha. Seminar je bil razdeljen na tri dele, in sicer na "Iskanje ravnovesja med veliko informacijami in premalo komunikacije", "Ali bi lahko več informacij o politikah EU rešilo pomanjkanje demokracije?" in "Zapovedi in prepovedi promocijskih aktivnosti EU". Med prvim delom je g. DIAMANDOUROS poudaril potrebo po dajanju konkretnih informacij državljanom, na primer z obveščanjem o pravicah in o tem, kako jih uveljaviti. Opozoril je, da ima Evropski varuh pri tem pomembno vlogo v sodelovanju s svojimi nacionalnimi kolegi, NVO (nevladnimi organizacijami) in mediji.

Letna konferenca Evropskega urada za okolje

G. Ian HARDEN je na letni konferenci Evropskega urada za okolje, 16. oktobra v Bruslju, sodeloval v razpravi o osnutku ustave za Evropo. Glavna govornica je bila komisarka Margot WALLSTRÖM. Razprave sta se udeležila tudi poslanec g. Andrew DUFF in g. Krister NILSSON, državni sekretar na Švedskem Ministrstvu za okolje.

EU odbor britanske gospodarske zbornice

2. decembra je g. DIAMANDOUROS na delovnem kosilu, ki ga je organiziral EU odbor britanske gospodarske zbornice v Belgiji, govoril o temi "Ombudsman v 21. stoletju - cilji in prizadevanja". Dogodka se je udeležilo okrog 15 članov iz pravnih podjetij, svetovalnih služb za zadeve Evropske unije, evropskih informacijskih služb, politično strateških podjetij in združenj. G. DIAMANDOUROSA je spremljala ga. Elodie BELFY.

Evropski forum za pomoč državljanom

5. decembra je Evropski varuh imel glavni govor na Evropskem forumu za pomoč državljanom v Bruslju. G. DIAMANDOUROS je govoril na temo "Pravice državljanov, pritožbene poti in ombudsman". Navedel pravice in pritožbene poti, ki so na razpolago državljanom Unije. Nato odgovarjal na vprašanja udeležencev, od učinkov pravno zavezujoče Listine o temeljnih pravicah do prihodnjega razvoja njegove institucije. G. DIAMANDOUROSA je spremljala njegova tiskovna predstavica, ga. Rosita AGNEW, ki se je udeležila dvodnevne foruma.

NEMČIJA

Baden Württemberg

11. in 12. februarja je g. SÖDERMAN obiskal Baden-Württemberg. Spremljal ga je g. Gerhard Grill, glavni pravni svetovalec v uradu Evropskega varuha.

Popoldan 11. februarja so Evropskega varuha na univerzi v Tübingenu sprejeli profesor dr. Martin NETTESHEIM, dekan pravne fakultete, profesor dr. Hans-Ludwig GÜNTHER in rektor univerze, profesor dr. Eberhard SCHAICH. Evropski varuh je nato profesorjem, študentom in raziskovalcem na Univerzi Tübingen predaval o svojem delu. Sledila je živahna razprava.

12. februarja je Evropski varuh predstavil svoje delo članom Odbora za peticije v Deželnem zboru Baden-Württemberga v Stuttgartu na njihovi redni seji in odgovarjal na vprašanja članov odbora. Dr. Jörg DÖPPER, predsednik odbora, je Evropskega varuha pozneje peljal h ge. Christi

VOSSSCHULTE, namestnici predsedujočega deželnemu zboru. Ob obisku Evropskega varuha je deželni zbor objavil izjavo za javnost (10/2003 z dne 12. februarja 2003).

Popoldan je Evropski varuh obiskal Evropski center (Europa - Zentrum) Baden-Württemberga v Stuttgartu, kjer ga je sprejel g. Niels BUNJES, ki je obisk organiziral. Evropski varuh je dal izjavo za Stuttgarter Zeitung in nato svoje delo predstavil zbranim strokovnjakom in zainteresiranim iz institucij, skupin in združenj v Evropskem centru. Predavanje je začel profesor dr. Hans TÜMMERS iz Instituta za management in tehnologijo iz Stuttgarta. Po živahni razpravi, ki je sledila predavanju, se je Evropski varuh vrnil v Strasbourg.

Speyer

31. marca, prvi dan 4. Evropa-foruma v Speyerju, je imel g. Gerhard GRILL uvodno predavanje o pravicah do dobrega upravljanja z evropskega vidika. Ga. Paulina TALLROTH, profesor dr. David CAPITANT in profesor dr. Ricardo GARCÍA MACHO so obravnavali enako temo z vidika njihovih držav (Finske, Francije in Španije). Forum sta organizirala profesor dr. Siegfried MAGIERA in profesor dr. Karl-Peter SOMMERMANN iz Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften v Speyerju. Na dogodku je sodelovalo okoli 60 javnih uslužbencev in drugih uradnikov iz cele Nemčije.

FRANCIJA

Strasbourg

13. februarja se je g. SÖDERMAN udeležil kosila na pobudo županje Strasbourga, ge. Fabienne KELLER, da se ob njegovi upokojitvi aprila 2003 poslovijo od njega in da pozdravi novoizvoljenega Evropskega varuha, g. Nikiforos DIAMANDOUROSA, ki je bil v Strasbourgu na delovnem obisku.

27. maja je g. DIAMANDOUROSA obiskala ga. Lucie LAVOIE, namestnica ombudsmana Quebeca, Kanada. Razpravljala sta o pripravah na 8. konferenco mednarodnega združenja ombudsmanov (IOI), ki bo potekala v Quebec Cityju septembra 2004.

22. septembra je veleposlanik Oguz DEMILRAP, stalni turški predstavnik pri Evropski uniji, obiskal g. DIAMANDOUROSA v njegovem uradu v Strasbourgu. Govorila sta o številnih vprašanjih, vključno o možnosti ustanovitve institucije ombudsmana v Turčiji.

21. oktobra je g. DIAMANDOUROSA govoril na delovnem kosilu "skupine Kangaroo" ("Kangaroo Group") Evropskega parlamenta. G. DIAMANDOUROSA je povabil predsednik skupine Kangaroo (parlamentarne medskupine za prost pretok), poslanec Karl VON WOGAU.

Gostitelj svečanega kosila, grof STOCKTONSKI, je predstavil g. DIAMANDOUROSA, ki je govoril o vlogi ombudsmanov pri varovanju pravic državljanov v demokratičnih ureditvah. Kosila se je udeležilo več kot 50 poslancev Evropskega parlamenta, evropskih uradnikov, novinarjev in predstavnikov industrije in trgovine.

18. novembra je g. DIAMANDOUROSA predaval študentski organizaciji "Institut d'Etudes Politiques de Strasbourg" o vlogi Evropskega varuha pri varovanju pravic državljanov.

Svet Evrope - izobraževalni seminar o medijih

12. in 13. maja se je ga. Rosita AGNEW udeležila izobraževalnega seminarja o medijih, ki ga je organiziral Svet Evrope v Strasbourgu.

Seminarja, ki sta ga vodila dva člana oddelka Sveta za odnose z javnostjo in za tisk - g. Alun DRAKE, nekdanji novinar za BBC, in ga. Cathy BURTON, nekdanja novinarka časopisa in radia v VB - se je udeležilo približno 15 ljudi iz Sveta. Seminar je bil namenjen izobraževanju članov direktorija strokovnjakov Sveta, ki jim bodo pogovori z novinarji postali del njihovega vsakdanjega dela. Cilji seminarja so bili povečati zavest o tem, kako delujejo mediji in se naučiti spretnosti, ki so potrebne v odnosih z mediji. Udeleženci so opravili radijske in televizijske intervjuje in dobili povratne informacije o tem, kako v prihodnje izboljšati nastope.

Svet Evrope - srečanje z veleposlaniki držav članic EU in držav pristopnic

28. maja se je g. DIAMANDOUROS srečal s stalnimi predstavniki v Svetu Evrope iz držav članic EU in držav pristopnic. Veleposlanik Athanassios THEODORACOPOULOS, stalni predstavnik Grčije v Svetu Evrope, ga je povabil, da nagovori zbrane.

V svojem govoru je g. DIAMANDOUROS omenil številna vprašanja v zvezi z demokracijo in človekovimi pravicami, Evropsko konvencijo in vlogo Evropskega varuha. Govoru je sledila živahna in zanimiva razprava o vprašanih transparentnosti, demokraciji in človekovih pravicah.

Pariz

5. junija je g. HARDEN na razpravi o "Instituciji ombudsmana", ki jo je v Parizu organiziral odbor Sveta Evrope za pravne zadeve in človekove pravice, predstavil obveznosti ombudsmanov na področju človekovih pravic.

Epernay

25. oktobra je g. DIAMANDOUROS imel predstavitev na "Entretiens européens d'Epernay". Na konferenco ga je povabil g. Bernard STASI, francoski ombudsman (Médiateur) in predsednik "Entretiens européens d'Epernay". G. DIAMANDOUROS je govoril o "Evropskem varuhu in državljanih v jutrišnji Evropi" (Le Médiateur européen et les citoyens dans l'Europe de demain).

ŠVEDSKA

Stockholm

3. in 4. marca je g. SÖDERMAN obiskal Stockholm. Spremljal ga je njegov pomočnik g. Juan MALLEA.

3. marca je bil g. SÖDERMAN povabljen na delovno srečanje na Sekretariat švedske vlade, ki so se ga udeležili g. Olle ABRAHAMSSON, g. Carl Henrik EHRENKRONA, g. Bosse HEDBERG, g. Henrik JERMSTEN, ga. Helena JÄDERBLOM, ga. Kristina SVAHN STARRSJÖ in g. Kenneth NORDLANDER. Prisotna sta bila tudi g. Christian ANDERSSON, vodja urada evropskega parlamenta za informiranje in g. Hans ALLDÉN, vodja urada Komisije v Stockholmu.

4. marca zjutraj se je g. SÖDERMAN v spremstvu g. Hansa ALLDÉNA na švedskem ministrstvu za pravosodje sestal z državnim sekretarjem g. Danom ELIASSONOM.

Pozneje je predstavil delo Evropskega varuha članom treh švedskih parlamentarnih odborov: odboru za ustavne zadeve, ki ga vodi g. Gunnar HÖKMARK; odboru za zadeve Evropske unije, ki ga vodi ga. Inger SEGELSTRÖM; in odboru za zunanje zadeve, ki ga vodi g. Berndt EKHOLM. Srečanje se je odvijalo v avditoriju švedskega parlamenta.

Popoldan 4. marca se je g. SÖDERMAN udeležil simpozija z naslovom "Evropa za državljane ali politike?" v slavnostni dvorani na univerzi v Stockholmu. Med udeleženci so bili profesor Tommy MÖLLER, g. Göran MAGNUSSON, g. Göran LENNMARKER in g. Kenneth KVIST. Dogodek, ki sta ga skupaj organizirala urad Evropskega parlamenta za informiranje in stockholmski inštitut za evropske politične študije (SIEPS), je povezovala novinarka ga. Ylva NILSSON. Predavanju Evropskega varuha so sledila vprašanja študentov.

ITALIJA

Firence

Od 12. do 16. junija je Evropski varuh imel v Firencah vrsto srečanj. G. DIAMANDOUROSA je iz njegovega urada na vseh dogodkih spremljala ga. Ida PALUMBO.

12. junija je g. DIAMANDOUROSA v Firencah pozdravil regionalni ombudsman Toskane in koordinator italijanskih regionalnih ombudsmanov, g. Romano FANTAPPIE. Zvečer je g.

FANTAPPIE za g. DIAMANDOUROSA priredil večerjo, ki so se je udeležili tudi vodja urada g. FANTAPPIEJA in nekateri člani njegovega osebja.

13. junija zjutraj je Evropski varuh imel vrsto srečanj z lokalnimi in regionalnimi oblastmi. Srečal se je s predsednikom mestnega sveta, dr. Albertom BRASCO, z ombudsmanom Firenc, dr. Francescom LOCOCCILOM in s predsednikom regionalnega sveta, g. Riccardom NENCINIJEM.

G. DIAMANDOUROS se je nato udeležil srečanja z več regionalnimi ombudsmeni in nekaterimi lokalnimi ombudsmeni. G. DIAMANDOUROS je pojasnil delovanje urada Evropskega varuha in podal splošen opis njegovih prednostnih nalog. Njegovemu govoru so sledila vprašanja in odgovori.

Popoldan se je g. DIAMANDOUROS srečal z udeleženci 126. okrogle mize Bergedorf, ki jo je organizirala fundacija Körber. Zvečer pa se je udeležil večerje, ki jo je pripravila fundacija.

14. in 15. junija se je Evropski varuh udeležil okrogle mize v "Villa la Fonte" v San Domenicu di Fiesoli. Tema okrogle mize, ki jo je vodil dr. Richard von WEIZSÄCKER, je bila "Prihodnost demokracije v Evropi". Načrtovani so bili trije krogi razprave. Prvi krog je bil posvečen zgodovinskemu in političnemu razvoju demokratične ureditve v Evropi v njeni regionalni in strukturni raznolikosti. V drugem krogu se je odvijala razprava o krizah, pristopu k reformi in možnih načinih za obnovitev demokracije na nacionalni ravni v primerjalni perspektivi. Tretji krog razprave je raziskoval prihodnost Evropske unije, kakor tudi možnosti in omejitve nadnacionalne demokracije.

16. junija se je g. DIAMANDOUROS sestal s predsednikom evropskega univerzitetnega inštituta v Firencah, prof. Yvesom MÉNYJEM.

IRSKA

11. julija je g. DIAMANDOUROS na Inštitutu za evropske zadeve v Dublinu govoril o "Vlogi Evropskega varuha pri uporabi Listine o temeljnih pravicah". Predstavitvi je sledil govor novo imenovane ombudsmanke Irske, ge. Emily O'REILLY. V njenem prvem javnem nagovoru, odkar je prevzela to funkcijo, je ga. O'REILLY govorila o ombudsmanu in pravici do dobrega upravljanja ter uveljavljanju pravice dostopa do dokumentov iz irske perspektive.

Pozneje isti dan se je g. DIAMANDOUROS, ob spremstvu g. Olivierja VERHEECKEJA in ge. Rosite AGNEW, srečal s predsednikom irskega spodnjega doma, dr. Roryjem O'HANLONOM, ki je tudi predsednik komisije za javne službe. Po sestanku so g. DIAMANDOUROSA peljali na voden ogled zgradbe spodnjega doma.

FINSKA

Od 6. do 10. septembra je Evropski varuh, g. P. Nikiforos DIAMANDOUROS, v okviru predstavitvene turnee v državah članicah in pristopnicah Evropske unije na Finskem imel vrsto srečanj, predavanj in medijskih dogodkov. G. DIAMANDOUROSA sta spremljala ga. Benita BROMS in g. Ben HAGARD.

6. septembra je g. DIAMANDOUROS imel delovno kosilo s kanclerjem za pravosodje Finske, g. Paavom NIKULO in njegovo ženo Riitto NIKULA. Razprave med kosilom so se osredotočile na vprašanja pristojnosti parlamentarnega ombudsmana in kanclerja za pravosodje na Finskem, delovne odnose med tema dvema institucijama in njuno vključenost v zadeve EU.

7. septembra sta g. in ga. DIAMANDOUROS preživela dan s prvim Evropskim varuhom, g. Jacobom SÖDERMANOM in njegovo ženo Raijo SÖDERMAN. Vsi štirje so obiskali Ekenäs, zgodovinsko pomembno obalno mesto na zahodu Finske in okoliško pokrajino.

8. septembra zjutraj je g. DIAMANDOUROS obiskal namestnika kanclerja za pravosodje Finske, g. Jaakka JONKKA. G. JONKKA in člani osebja kanclerja, ki so se udeležili srečanja, so podali pregled dela kanclerja za pravosodje.

G. Diamandouros, ga. Riitta Nikula, g. Paavo Nikula, finski varuh pravnega reda in človekovih pravic, in ga. Magda Diamandouros. Helsinki, Finska, 6. september 2003.

Po srečanju z namestnikom kanclerja za pravosodje je g. DIAMANDOUROS osebo kanclerja za pravosodje govoril o delu Evropskega varuha. Sledil je čas za vprašanja, v okviru katerega so razpravljali o temah skupnega interesa.

G. DIAMANDOUROS je nato imel delovno kosilo s finskimi poslanci Evropskega parlamenta go. Ulpu IIVARI, go. Eijo-Riitto KORHOLA in g. Mattijem WUORIJEM. Srečanje je organiziral in gostil g. Renny JOKELIN, vodja Informacijske pisarne Evropskega parlamenta na Finskem. Vprašanja, ki so se odprla med razpravo, so se nanašala na predstavitveno turnejo Evropskega varuha v državah pristopnicah EU, sodelovanje z nacionalnimi ombudsmeni in mnenje Evropskega varuha o osnutku pogodbe o ustavi za Evropo.

Po delovnem kosilu s poslanci, se je g. DIAMANDOUROS srečal s predsednikom Vrhovnega sodišča Finske in nekdanjim sodnikom Sodišča Evropskih skupnosti, g. Leifom SEVÓNOM. Vprašanja, ki so se odprla med razpravo, so se nanašala na predstavitveno turnejo v državah pristopnicah, sodelovanje z nacionalnimi ombudsmeni ter razvoj ombudsmanov in podobnih organov v državah pristopnicah.

9. septembra zjutraj je g. DIAMANDOUROS obiskal urad parlamentarnega ombudsmana Finske. Svoj obisk je začel s srečanjem s parlamentarno varuhinjo človekovih pravic, go. Riitto-Leeno PAUNIO, njenima dvema namestnikoma, g. Ikko RAUTIOM in g. Petrijem JÄÄSKELÄINENOM ter uradnico za zvezo ga. Riitto LÄNSISYRJÄ. Ga. PAUNIO je opisala dejavnosti parlamentarnega ombudsmana in delitev dela med njo in njenima dvema namestnikoma. Vprašanja, ki so se odprla med razpravo, so se osredotočila na pritožbe glede prava Skupnosti, ki jih je obravnaval parlamentarni ombudsman.

Po srečanju s parlamentarnim ombudsmanom je g. DIAMANDOUROS osebo govoril o delu Evropskega varuha. Razložil je kako deluje urad Evropskega varuha in pojasnil njegove prednostne naloge. Sledila so vprašanja in odgovori, v okviru katerih so razpravljali o temah skupnega interesa.

Po kosilu se je g. DIAMANDOUROS srečal z g. Timom MÄKELÄJEM, vodjo predstavništva Evropske komisije na Finskem. Vprašanja, ki so se odprla med razpravo, so se nanašala na delo predstavništva Komisije, dostop do dokumentov, mrežo SOLVIT in sistem EUROJUS. Na koncu srečanja so g. DIAMANDOUROSA na kratko predstavili finskemu pravniku EUROJUS-a, g. Juriju KAINULAINENU.

Tistega večera je ga. Riitta-Leena PAUNIO gostila večerjo v čast g. in ge. DIAMANDOUROS. Med udeleženci večerje so bili prvi Evropski varuh g. Jacob SÖDERMAN in njegova žena ga. Raija SÖDERMAN, predsednik vrhovnega sodišča, g. Leif SEVÓN, predsednik vrhovnega upravnega sodišča, g. Pekka HALLBERG, ministrica za pravosodje, ga. Kirsti RISSANEN, generalni sekretar finskega parlamenta, g. Seppo TIITINEN, ki zaseda profesorsko mesto Jeana Monneta univerze v Turkuju, profesor Esko ANTOLA in namestnika parlamentarnega ombudsmana, g. Ikka RAUTIO in g. Petri JÄÄSKELÄINEN.

10. septembra se je g. DIAMANDOUROS srečal s predsednikom finskega parlamenta, g. Paavom LIPPONENOM. Srečanja se je udeležila tudi parlamentarna ombudsmanka, ga. Riitta-Leena PAUNIO.

Ga. Riitta-Leena Paunio, finska parlamentarna ombudsmanka, g. Diamandouros in g. Paavo Lipponen, predsednik finskega parlamenta. Helsinki, Finska, 10. september 2003.

G. DIAMANDOUROS se je nato sestel s finskim predsednikom vlade, g. Mattijem VANHANENOM. G. DIAMANDOUROS je predsedniku vlade opisal delo evropskega Evropskega varuha in predstavil dva predloga za izboljšanje osnutka pogodbe o ustavi za Evropo.

Na delovnem kosilu se je g. DIAMANDOUROS sestel z direktorico raziskav na centru za evropske študije oddelka za politično znanost univerze v Helsinkih, go. Teijo TIILIKAINEN. Razpravljala sta o možnostih skupnega ali ločenega dela centrov za evropske študije pri razvijanju programov o demokratični odgovornosti, predvsem o delu Evropskega varuha.

G. Diamandouros in g. Matti Vanhanen, predsednik finske vlade. Helsinki, Finska, 10. september 2003.

Po sestanku z go. TIILIKAINEN je imel g. DIAMANDOUROS na Centru za evropske študije javno predavanje o "Pravicah državljanov, pravnih sredstvih in Evropskem varuhu". Udeležilo se ga je več kot 50 ljudi iz različnih področij vključno s študenti Univerze v Helsinkih, predstavniki nevladnih organizacij in uradniki finskih ministrstev, ki so vključeni v svetovanje državljanom v zvezi z Evropsko unijo.

ZDRUŽENO KRALJESTVO

Seminar na višji strokovni šoli v Londonu (University College, London)

9. septembra je g. HARDEN na Oddelku za ustavo University Collegea v Londonu imel seminar o dostopu javnosti do informacij in dokumentov institucij EU. Seminar je vodil profesor Patrick BIRKINSHAW iz univerze v Hullu. Poleg drugih se ga je udeležil tudi direktor oddelka za ustavo, profesor Robert HAZELL.

London

23. in 24. novembra je Evropski varuh imel številna srečanja in predavanja v Londonu.

23. novembra se je srečal s profesorjem Rogerjem JOWELLOM, direktorjem centra za primerjalne socialne raziskave na City University v Londonu. Pogovarjala sta se o načinih raziskovanja zadovoljstva strank z delom evropskega Evropskega varuha.

24. novembra se je g. DIAMANDOUROS srečal s parlamentarno ombudsmanko, go. Anno ABRAHAM, z njeno namestnico, go. Trish LONGDON in z g. Tonyjem REDMONDOM, predsednikom in generalnim direktorjem komisije za lokalno upravo (Anglija) ter lokalnim ombudsmanom. Na srečanju so razpravljali o vprašanjih glede razvoja vloge parlamentarnega ombudsmana (Parliamentary and Health Service Commissioner) v Združenem kraljestvu in sodelovanju med ombudsmani.

Po kosilu je g. DIAMANDOUROS osebo parlamentarnega ombudsmana govoril o delu Evropskega varuha. Razložil je kako deluje urad Evropskega varuha in pojasnil njegove prednostne naloge. Sledil je čas za vprašanja, v okviru katerega so razpravljali o temah skupnega interesa. Pozneje popoldan se je g. DIAMANDOUROS srečal z nekdanjim parlamentarnim ombudsmanom, gospodom Michaelom BUCKLEYEM.

Po udeležbi na sestanku s člani odbora Athens Collegea v grškem centru v Londonu, je g. DIAMANDOUROS dan zaključil s predavanjem diplomantom letnika 2003 Athens Collegea o "Ombudsmanu kot mehanizmu odgovornosti v sodobni demokraciji". Predavanju je sledil sprejem.

ESTONIJA

Talin

V četrtek 11. in petek 12. septembra je imel Evropski varuh, g. P. Nikiforos DIAMANDOUROS, v okviru predstavitvene turneje v državah članicah in pristopnicah Evropske unije, vrsto srečanj, predavanj in medijskih dogodkov v Estoniji. G. DIAMANDOUROSA sta spremljala ga. Benita BROMS in g. Ben HAGARD.

(Levo) G. Diamandouros in g. Juhan Parts, predsednik estonske vlade. Talin, Estonija, 11. september 2003.
(Desno) G. Diamandouros in g. Arnold Rüütel, estonski predsednik. Talin, Estonija, 11. september 2003.

V četrtek, 11. septembra zjutraj se je g. DIAMANDOUROS srečal z g. Allarjem JÕKSOM, ombudsmanom (Legal Chancellor) Estonije, in z direktorico njegovega urada, go. Egle KÄÄRATS. G. JÕKS in ga. KÄÄRATS sta predstavila delo ombudsmana. Med razpravo so odprli vprašanja o predstavitvene turneje Evropskega varuha, sodelovanja med ombudsmeni in podobnimi organi v Evropi, jezikovni pestrosti urada Evropskega varuha in posledicah širitve za urad Evropskega varuha.

G. Diamandouros, ga. Benita Broms, g. Allar Jõks, estonski ombudsman, in ga. Egle Käärats, direktorica urada ombudsmana. Talin, Estonija, 11. september 2003.

Po srečanju z g. JÖKSOM se je g. DIAMANDOUROS sestal z predsednikom vlade Estonije, g. Juhanom PARTSOM. Srečanja se je udeležil tudi ombudsmana g. JÖKS. Predsednik vlade je omenil, da državljane Estonije zelo zanimajo njihove pravice na nacionalni in sedaj tudi evropski ravni. G. DIAMANDOUROS je predsedniku vlade opisal delo Evropskega varuha in razložil namen predstavitvene turneje. Med razpravo so odprli vprašanja o referendumu o članstvu v EU, ki je v Estoniji sledil naslednji vikend, o Listini o temeljnih pravicah in o dveh predlogih Evropskega varuha za izboljšanje osnutka pogodbe o ustavi.

Popoldan se je g. DIAMANDOUROS srečal s predsednikom Estonije, g. Arnoldom RÜÜTELJEM. Srečanja se je udeležil tudi g. JÖKS, ombudsman. G. DIAMANDOUROS je predsedniku opisal delo Evropskega varuha in razložil namen predstavitvene turneje. Predsednik je navedel številne izzive, s katerimi se sooča Estonija, in podal nekaj misli o prihodnosti. G. DIAMANDOUROS je predstavil svoja predloga za izboljšanje osnutka pogodbe o Ustavi.

V petek, 12. septembra zjutraj, se je g. DIAMANDOUROS srečal z vodjo delegacije Evropske komisije v Estoniji, g. Johnom KJAERJEM. Med razpravo so odprli vprašanja o predstavitveni turneji Evropskega varuha, najučinkovitejših načinih obveščanja državljanov v državah pristopnicah EU ter o trenutni in prihodnji strukturi uradov Evropske komisije v državah pristopnicah.

V petek je g. DIAMANDOUROS imel v času kosila javno predavanje o "Demokraciji, odgovornosti in instituciji ombudsmana" v nacionalni knjižnici Estonije. Predavanja se je udeležilo več kot 130 ljudi iz različnih področij, vključno s študenti Univerze v Talinu, predstavniki nevladnih organizacij, uradniki estonskih ministrstev in aktivisti obeh strani kampanje v zvezi z predvidenim referendumom o članstvu v EU naslednji teden.

Popoldan je g. DIAMANDOUROS osebo Estonskega ombudsmana govoril o delu Evropskega varuha. Razložil je kako deluje urad Evropskega varuha in pojasnil njegove prednostne naloge. Sledila so vprašanja in odgovori, v okviru katerih so razpravljali o temah skupnega interesa.

ŠPANIJA

18. septembra je g. DIAMANDOUROS v okviru svojih prizadevanj za boljše poznavanje njegove institucije med evropskimi državljani odpotoval v Barcelono.

G. DIAMANDOUROS se je srečal z katalonskim regionalnim ombudsmanom, g. CANELLASOM, s katerim se je pogovarjal o načinih povečanja sodelovanja med njihovimi uradi in kako najboljše pomagati državljanom. G. DIAMANDOUROS je imel možnost neformalne izmenjave mnenj z nekaterimi od osebja g. CANELLASA.

V okviru obiska je Evropski varuh imel otvoritveni nagovor na VI. španskem kongresu politologov na Univerzi v Barceloni. V svojem govoru je poudaril ključno vlogo ombudsmanov v modernih demokracijah pri zagotavljanju odgovornosti javnih organov. Dogodka so se udeležili namestniki rektorjev treh univerz v Barceloni in številni člani katalonske vlade.

TUNIZIJA

Tretji statutarni kongres združenja francosko govorečih ombudsmanov

14. in 15. oktobra se je g. Nikiforos DIAMANDOUROS v spremstvu g. Olivierja VERHEECKEJA udeležil "Tretjega statutarnega kongresa združenja francosko govorečih ombudsmanov" (3eme Congres Statutaire de l'Association des Ombudsmans et Médiateurs de la Francophonie - AOMF), ki je potekal v Yasmine Hammametu v Tunisiji. Naslov kongresa je bil "Ombudsman kot sooblikovalec transparentnosti javne uprave" (*L'Ombudsman/Médiateur, acteur de la transparence administrative*).

Kongres je zjutraj 14. oktobra uradno odprl g. Béchir TEKKARI, tunizijski minister za pravosodje in človekove pravice. Med ostalimi govorniki na otvoritveni slovesnosti so bili ga. Alifa FAROUK, ombudsmanka Republike Tunizije, g. Bernard STASI, predsednik AOMF in francoski ombudsman,

ga. Maria Grazia VACCHINA, generalna sekretarka AOMF in regionalna ombudsmanka v pokrajini Val d' Aosta v Italiji, ter g. Daniel JACOBY, častni član AOMF.

V prvem delu kongresa je imel g. DIAMANDOUROS predavanje na temo "Evropski varuh, temeljne pravice in prihodnja evropska ustava" (*Méiateur européen, les droits fondamentaux et la future Constitution pour l'Europe*). Govornik sta bila tudi g. Hatem BEN SALEM, državni sekretar za zunanje zadeve, in ga. FAROUK.

V popoldanskem delu so govorili g. JACOBY, g. Anton CAÑELLAS, regionalni ombudsmane Katalonije, in g. Nourreddine BEN FARHAT, generalni direktor informacijskega centra nevladnih organizacij (IFADA).

Zvečer 14. oziroma 15. oktobra sta delegacijo kongresa uradno sprejela g. Mohamed GHANNOUCHI, predsednik vlade Republike Tunizije in g. Mondher ZENAIDI, minister za turizem in trgovino.

CIPER

9. in 10. oktobra se je Evropski varuh udeležil mednarodne konference "Spremenljiva narava institucije ombudsmana v Evropi" v Nikosiji na Cipru. Konferenco, katere se je udeležilo več kot 40 udeležencev iz 25 držav, je organizirala Ombudsmanka Cipra, ga. Eliana NICOLAOU. V času konference se je pod vodstvom dr. Hermana WUYTSA, regionalnega podpredsednika evropske sekcije Mednarodnega združenja ombudsmanov (IOI), odvijalo tudi letno srečanje članov z volilno pravico evropske sekcije IOI. G. DIAMANDOUROSA sta spremljala g. Ian HARDEN in ga. Rosita AGNEW.

Konferenco je odprl predsednik Republike Ciper, g. Tassos PAPADOPOULOS. Konferenco o "Vlogi Evropskega varuha pri uporabi Listine Evropske unije" je nagovoril g. DIAMANDOUROS. Njegova kolega iz Nizozemske, g. Roel FERNHOUT, in Belgije, dr. Herman WUYTS, sta govorila o "Vlogi ombudsmana pri varovanju socialnih pravic" oziroma o "Podpiranju in krepitvi institucije ombudsmana - praktični pristop"

© Ciprski komisar za upravo

Dr. Herman Wuyts, regionalni podpredsednik evropske sekcije IOI, ga. Eliana Nicolaou, komisarka za upravo na Cipru, g. Arne Fliflet, norveški parlamentarni ombudsman, ga. Kerstin André, švedska ombudsmanka, g. Diamandouros, g. Joseph Sammut, malteški nacionalni ombudsman, in g. Roel Fernhout, nizozemski nacionalni ombudsman, na konferenci "Spreminjajoča se narava institucij ombudsmanov v Evropi". Nikozija, Ciper, 9. september 2003.

MADŽARSKA

V sklopu predstavitvene turneje po državah članicah in pristopnicah k Evropski uniji se je 27. in 28. oktobra Evropski varuh, g. P. Nikiforos DIAMANDOUROS, udeležil srečanj, predavanj in medijskih dogodkov na Madžarskem. G. DIAMANDOUROSA sta na vseh dogodkih spremljala g. Alessandro DEL BON in ga. Rosita AGNEW.

27. oktobra dopoldne se je g. DIAMANDOUROS sestal s tremi parlamentarnimi ombudsmani: g. Barnabásom LENKOVICSEM, g. Jenőm KALTENBACHOM (parlamentarnim ombudsmanom za nacionalne in etnične manjšine) in g. Attilo PETERFALVIJEM (parlamentarnim ombudsmanom za zaščito podatkov in svobodo obveščanja) ter tudi z namestnikom parlamentarnega ombudsmana za državljanske pravice, g. Albertom TAKACSOM. Srečanja se je udeležila tudi ga. Erzsébet WOLF, direktorica Urada. Med razpravo so odprli vprašanja o pravicah manjšin, izvensodnih sredstvih in pristojnostih Evropskega varuha.

G. DIAMANDOUROS je nato osebjem parlamentarnih ombudsmanov govoril o delu Evropskega varuha. Pojasnil je, kako deluje urad Evropskega varuha in podal splošen opis svojih prednostnih nalog. Njegovemu govoru je sledil čas za vprašanja, v okviru katerega se je odprla razprava o pristopu Evropskega varuha k transparentnosti in o deležu vseh pritožb, ki se tičejo pomanjkanja preglednosti. Ga. Rosita AGNEW je nato predstavila mrežo povezovanja ombudsmanov in sredstva, ki jih uporabljajo za izmenjavo informacij.

G. DIAMANDOUROS se je nato srečal z namestnikom predsednika državnega zbora, g. Lászlóm MANDURJEM. Srečanja so se udeležili tudi g. LENKOVICS, g. PETERFALVI in ga. Eva LISTAR (odgovorna za odnose s parlamentom). G. DIAMANDOUROS je predstavil delo Evropskega varuha in namen predstavitvene turneje. Temu je sledila kratka razprava o osnutku ustave za Evropo, med katero je g. DIAMANDOUROS opisal mehanizme, ki so na razpolago državljanom za varstvo njihovih pravic.

Popoldan se je g. DIAMANDOUROS srečal z rektorjem Univerze Eötvös Loránd in z dekanom pravne fakultete. Rektor, profesor dr. Istvan KLINGHAMMER, je Evropskemu varuhu zaželel dobrodošlico in mu podal zgodovinski pregled univerze, za katero je rekel, da je najstarejša in največja na Madžarskem. G. DIAMANDOUROS je predstavil razlog njegovega obiska na Madžarskem in obseg njegovega dela. Zatem je g. DIAMANDOUROS imel na univerzi javno predavanje o "Demokraciji, odgovornosti in instituciji ombudsmana". Predavanja se je udeležilo več kot 40 ljudi, predvsem študentov in profesorjev univerze.

Zvečer je g. LENKOVICS povabil g. DIAMANDOUROSA na večerjo, ki sta se je udeležila tudi profesorja Judith SANDOR in Gabor TOKA iz Srednjeevropske univerze (Central European University). Razprava se je osredotočila na nekaj odmevnih primerov, s katerimi so se ukvarjali madžarski parlamentarni komisarji, kakor na primer o pravici do življenja in še vedno prisotnemu problemu rasnega razlikovanja v šolah.

28. oktobra se je g. DIAMANDOUROS sestal s predsednikom vlade Madžarske, g. Pétrom MEDGYESSYJEM, in mu predstavil pregled svojega dela ter razložil pomen predstavitvene turneje. Potrdil je zavezanost Evropskega varuha jezikovni raznolikosti v razširjeni Evropi in opozoril na vprašanje etničnih manjšin in osnutek Ustave. Predsednik vlade je pozdravil dejstvo, da je načel to temo, saj je za Madžarsko izrednega pomena.

G. DIAMANDOUROS se je nato srečal z g. Lászlóm SZASZFALVIJEM, predsednikom Odbora za človekove pravice, manjšine in verske skupnosti. G. SZASZFALVI je predstavil delo odbora, ki bo kmalu pregledal in popravil madžarski zakon o manjšinah. Sledila je razprava o problemih z romsko manjšino in potrebi po izboljšanju stanja zapostavljenih skupin.

Po kosilu, ki ga je priredil g. KALTENBACH, je g. DIAMANDOUROS govoril na mednarodni konferenci z naslovom "Evropske ustava - vizija za Evropo". Konferenco je organiziral urad predsednika vlade. Dogodka, ki ga je vodil madžarski veleposlanik pri EU, g. Péter BALAZS, se je udeležilo okrog 50 ljudi.

Po svojem govoru se je g. DIAMANDOUROS z g. KALTENBACHOM in dvema članoma njegovega urada pogovarjal o vprašanih manjšin na Madžarskem in o pomembnosti varstva njihovih pravic. Razprava se je nanašala na vrste dejavnosti, v katere so vključene manjšine in na vprašanje rasnega razlikovanja.

DANSKA

Od 5. do 7. novembra je Evropski varuh imel na Danskem vrsto srečanj, predavanj in medijskih dogodkov. G. DIAMANDOUROSA sta spremljala g. José MARTÍNEZ ARAGON in g. Nicholas CATEPHORES. Vsi dogodki so se vršili v Kobenhavnu.

5. novembra se je najprej srečal z g. Sørenom SØNDERGAARDOM, vodjo urada Evropskega parlamenta za informiranje na Danskem, in njegovim namestnikom, g. Henrikom GERNERJEM HANSENOM. Med pogovorom so odprli vprašanja o trenutnem političnem položaju na Danskem.

G. DIAMANDOUROS je nato s številnimi predstavniki nevladnih organizacij izmenjal mnenja o vlogi in delu Evropskega varuha in o predstavništvu Evropske komisije na Danskem.

Pozneje je na predstavništvu imel kosilo z namestnikom vodje predstavnštva, g. Thomasom CHRISTENSENOM, in vodjo službe za tisk in medije, g. Michaelom VEDSØM. Med razpravo so odprli vprašanje odnosa Danske do Evropske unije.

Popoldan se je g. DIAMANDOUROS udeležil srečanja odbora danskega parlamenta za pravne zadeve, na katerem je danski parlamentarni ombudsman, g. Hans GAMMELTOFT-HANSEN, predstavil svoje letno poročilo.

Zadnje srečanje je tisti dan imel z izvršilno direktorico Evropske okoljske agencije, profesorico Jacqueline McGLADE. Razpravljala sta o vzporednih zadevah, kot je vpliv kadrovske reforme v institucijah Evropske unije ter o sodelovanju pri kodeksu dobrega upravljanja. Srečanja so se udeležili tudi g. Gordon McINNES, g. Jef MAES in g. Jeff HUNTINGTON iz agencije.

6. novembra se je g. DIAMANDOUROS na uradu predsednika vlade srečal z g. Nilsom BERNSTEINOM, stalnim sekretarjem predsednika vlade. Razpravljala sta o predlogih sprememb za izboljšanje osnutka pogodbe o ustavi za Evropo, katerih pobudnik je g. DIAMANDOUROS. G. DIAMANDOUROSA je na to srečanje spremljal danski parlamentarni ombudsman, g. Hans GAMMELTOFT-HANSEN.

G. DIAMANDOUROS je pozneje v restavraciji parlamenta kosil s člani odbora danskega parlamenta za pravne zadeve. Kosila so se udeležili tudi ga. Anne BAASTRUP, poslanka in predsednica odbora za pravne zadeve, poslanec g. Morten BØDSKOV, poslanka ga. Elisabeth ARNOLD, poslanka ga. Margrete AUKEN in g. Hans GAMMELTOFT-HANSEN.

G. DIAMANDOUROS se je nato na zunanjem ministrstvu srečal z g. Friisom Arnejem PETERSENOM, stalnim sekretarjem Ministrstva za zunanje zadeve. Razpravljala sta o predlogih sprememb za izboljšanje osnutka Pogodbe o ustavi za Evropo, katerih pobudnik je g. DIAMANDOUROS. G. DIAMANDOUROSA je na tem srečanju spremljal danski parlamentarni ombudsman.

7. novembra se je najprej srečal s predsednikom danskega parlamenta, g. Christianom MEJDAHLOM. Govorila sta o vlogi Evropskega varuha in vidikih medvladne konference. G. DIAMANDOUROSA je na tem srečanju spremljal danski parlamentarni ombudsman.

G. DIAMANDOUROS je nato osebju danskega parlamentarnega ombudsmana na njihovem uradu podal bistvene informacije o vlogi in delu Evropskega varuha. Sledila je izmenjava mnenj z g. GAMMELTOFT-HANSENOM.

G. DIAMANDOUROS je nato vljudnostno obiskal predstavnštvo Evropske komisije na Danskem in se srečal z začasnim vodjem predstavnštva, g. Petrom LINDVALDOM NIELSNOM.

Obisk se je končal z uradno večerjo, ki jo je v restavraciji Parlamenta priredil danski parlamentarni ombudsman.

MALTA

Od 9. do 11. decembra je imel Evropski varuh v okviru predstavitvene turneje držav članic in pristopnic Evropske unije, vrsto srečanj, predavanj in medijskih dogodkov na Malti. Na vseh dogodkih sta g. DIAMANDOUROSA spremljala g. Ben HAGARD in ga. Ida PALUMBO.

9. decembra se je g. DIAMANDOUROS srečal z g. Ronaldom GALLIMOREJEM, vodjo delegacije Evropske komisije, na uradu delegacije v Ta'Xbiexu. Srečanja se je udeležil tudi vodja informacijskega urada Evropskega parlamenta na Malti, g. Ron EVERS. Med razpravo so odprli vprašanja o referendumu o članstvu v EU, pričakovanih državljanov Malte glede članstva v EU in številnih zamislih obveščanja državljanov o delu Evropskega varuha. G. EVERS je najavil, da bo informacijski urad natisnil brošuro o pravicah državljanov in jo spomladi 2004 razdelil vsem gospodinjem na Malti.

G. DIAMANDOUROS se je nato sestal z malteškim ombudsmanom, g. Josephom SAMMUTOM, in vodilnimi člani njegovega osebja. G. SAMMUT je opisal delo malteškega ombudsmana. Med razpravo so odprli vprašanja o mreži malteškega ombudsmana, ki jo je le-ta razvil za izboljšanje svojega dela, o uporabi malteškega jezika in pomenu, ki se daje stališču tretjih oseb pri obravnavanju primerov. G. SAMMUT je pojasnil, da je dolgo prosil parlament, naj upošteva njegovo delo in da je bil pred kratkim končno ustanovljen dvočlanski odbor, ki bo obravnaval zadeve ombudsmana.

Nazadnje se je ta dan srečal z Odborom za zunanje in evropske zadeve spodnjega doma parlamenta Malte. Predsednik odbora, g. Michael FRENDU, je zaželel dobrodoščilo g. DIAMANDOUROSU, ki je nato nagovoril odbor in razložil delo Evropskega varuha in cilje predstavitvene turneje. Med dolgo in zanimivo razpravo so odprli vprašanja o sodelovanju med Evropskim varuhom in nacionalnimi ombudsmani ter o predlogih Evropskega varuha za izboljšanje osnutka pogodbe o ustavi za Evropo. Predsednik je g. DIAMANDOUROSA seznanil, da je bilo srečanje zgodovinski dogodek, saj je bilo prvič, da je bilo srečanje odbora odprto za javnost z neposrednim prenosom na internetu.

G. Michael Frendo, predsednik odbora za zunanje in evropske zadeve spodnjega doma Malte, člani odbora in g. Diamandouros. Valletta, Malta, 9. december 2003.

Zvečer je g. SAMMUT priredil večerjo za Evropskega varuha in njegovo delegacijo. Na večerji so bili prisotni tudi nekateri vodilni predstavniki urada malteškega ombudsmana.

Člani "Evropske miniskupščine" in g. Diamandouros. Valletta, Malta, 10. december 2003.

10. decembra je dan začel s srečanjem z dr. Alfredom SANTOM, vodjem opozicijske laburistične stranke na Malti. Na srečanju sta bila prisotna tudi strankin predstavnik za evropske zadeve, Evarist BARTOLO, in tiskovni predstavnik ombudsmana, Adrian VASSALLO. G. DIAMANDOUROS je predstavil delo Evropskega varuha in cilje predstavitvene turneje. Med razpravo so odprli vprašanja o odnosih med nacionalnimi ombudsmeni in Evropskim varuhom ter o predlogih Evropskega varuha za izboljšanje osnutka pogodbe o ustavi za Evropo.

Pozneje dopoldan je g. DIAMANDOUROS govoril na izredni seji "Mini European Assembly", pomembne nevladne organizacije na Malti. Govoril je o "Demokraciji, odgovornosti in instituciji ombudsmana". Predavanja se je udeležilo preko 60 dodiplomskih in podiplomskih študentov, ki so zastavili številna zanimiva vprašanja.

Dr. Edward Fenech Adami, malteški predsednik vlade, g. Diamandouros in g. Joseph Sammut, malteški nacionalni ombudsman. Valletta, Malta, 10. december 2003.

Po kosilu se je Evropski varuh srečal z dr. Joem BORGOM, ministrom za zunanje zadeve Malte. Srečanja se je udeležil tudi malteški ombudsman, g. Joseph SAMMUT. G. DIAMANDOUROS je predstavil delo Evropskega varuha in cilje predstavitvene turneje. Razprava se je osredotočila na predloge Evropskega varuha za izboljšanje osnutka pogodbe o ustavi za Evropo.

G. DIAMANDOUROS se je nato sestal s predsednikom malteške vlade, dr. Edwardom Fenechom ADAMIJEM. Srečanja se je udeležil tudi malteški ombudsman, g. Joseph SAMMUT. G. DIAMANDOUROS je opisal delo Evropskega varuha in razložil namen predstavitvene turneje. Potrdil je zavezanost Evropskega varuha jezikovni raznolikosti v razširjeni Evropski uniji in omenil

predloge za izboljšanje osnutka pogodbe o ustavi za Evropo. Poudaril je tudi tesne delovne odnose med Evropskim varuhom in malteškim nacionalnim ombudsmanom.

G. DIAMANDOUROS je dan končal z javnim predavanjem v slavnostni dvorani Univerze na Malti. Tema predavanj je bila "Oblikovanje Evrope, ki je osredotočena na državljane - vloga Evropskega varuha". Predavanje je vodil malteški ombudsman, g. Joseph SAMMUT. Udeležilo se ga je preko 70 ljudi, ki so odprli številna zanimiva vprašanja.

GRČIJA

Atene

19. decembra se je g. DIAMANDOUROS udeležil okrogle mize o "Grškem političnem sistemu, soočenim s priseljenci in rasizmom", ki jo je organiziral Grški center za evropske študije in raziskave in glavno grško delavsko združenje.

22. decembra se je g. DIAMANDOUROS udeležil predstavitve grške izdaje "Evropejci" ("The Europeans") ugledne profesorice zgodovine na Univerzi v Parizu I, ge. Helene AHRWEILER-GLYKATZI, ki je potekala pod pokroviteljstvom Urada Evropskega parlamenta za informiranje v Atenah.

22. decembra je g. DIAMANDOUROS imel tretje letno predavanje na Grškem skladu za evropsko in zunanjo politiko na temo "Demokracija, pravna država in institucija ombudsmana v vzhodni in jugovzhodni Evropi: evropska perspektiva".

6.3 DRUGI DOGODKI

8. januarja je g. Alessandro DEL BON predaval o vlogi in delu Evropskega varuha skupini francoskih dijakov iz šole Lucie Berger v Strasbourgju.

14. januarja je g. SÖDERMAN sprejel delegacijo iz sekretariata zbornice švedskega parlamenta v Strasbourgju. G. SÖDERMAN je pojasnil svoje delo in dosežke, ki jih je imel kot Evropski varuh in odgovarjal na vprašanja udeležencev.

15. januarja je g. Gerhard GRILL predaval o vlogi in delu Evropskega varuha skupini približno 15 študentov iz *Gustav-Heinemann-Gesamtschule* iz Essna, ki jih je vodila ga. Margrit THIMME-RICHARDT.

22. januarja je g. José MARTÍNEZ ARAGÓN predaval o delu Evropskega varuha skupini študentov iz *Institut des Hautes Etudes Européennes* Univerze Robert Schuman v Strasbourgju.

10. februarja je g. MARTÍNEZ ARAGÓN predstavil vlogo Evropskega varuha skupini 15 poslancev iz Litve. Predavanje je potekalo v okviru programa "Ahead of the Game", programa pripravljanja držav pristopnic EU, bodočih poslancev Evropskega parlamenta in uradnikov.

11. februarja se je g. Ian HARDEN sestal z dvema nemškima študentoma - go. Simone RUPPERTZ-RAUSCH in g. Tobiasom AUBERGERJEM. Razpravljali so o delu Evropskega varuha z vidika preglednosti. Študenta sta raziskovala za *Deutsche Forschungsgemeinschaft* za projekt z naslovom "Razvoj pravic in demokracije v EU". Intervju se je osredotočil na sodelovanje ombudsman pri pripravi in izvajanju pravil o dostopu do dokumentov institucij EU.

11. marca je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval skupini približno 40 študentov iz Nottinghama, ki jih je vodil g. Michael McKEEVER.

3. aprila je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval skupini približno 60 udeležencev 25. seminarja evropskih študij mednarodnega združenja Kolping. Seminar je vodil g. Anton SALESNY.

7. aprila je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval skupini približno 20 finskih gostov poslanke Evropskega parlamenta, ga. Marje MATIKAINEN-KALLSTRÖM.

9. aprila je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval skupini približno 20 študentov iz *Realschule Halstenbek (realke Halstenbek)*, ki jih je spremljal njihov učitelj g. Detlef LAU.

23. maja je g. Olivier VERHEECKE predaval skupini šestih pravnikov iz uradov nacionalnih ombudsmanov Costa Rice, El Salvadorja, Guatemale, Paname in iz komisije za pravne reforme Tanzanije. Skupino je vodil profesor H. ADDINK iz Inštituta ustavnega in upravnega prava Univerze v Utrechtu. G. VERHEECKE je govoril o vlogi in dejavnostih Evropskega varuha, njegovih glavnih dosežkih od leta 1995, prispevku h Konvenciji o prihodnosti Evrope in dejavnostih v okviru razširjene Evropske unije. Predstavitvi je sledila živahna razprava.

26. maja je g. GRILL predaval o vlogi in delu Evropskega varuha 35 članom *Europa-Union Dortmund*.

2. junija je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval 30 študentom iz *Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech* (Bavarska). Študente je spremljal njihov učitelj g. F. GRAF. Pozneje tega dne je g. GRILL predaval tudi okoli 50 praktikantom iz Evropske komisije.

4. junija je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval 26 udeležencem seminarja o enakih možnostih za ženske in moške, ki ga je organiziral *Bildungswerk Sachsen Deutsche Gesellschaft e.V.* Udeležence je spremljala ga. Elke FEILER iz *Bildungswerk Sachsen*.

18. junija je g. GRILL predaval o vlogi in delu Evropskega varuha 40 udeležencem iz *Karl-Arnold-Stiftung* iz Königswinterja v Nemčiji.

25. junija je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval skupini približno 40 učiteljev pripravnikov iz Nemčije v okviru izleta v Strasbourg, ki ga je organizirala *Europäische Akademie Bayern*. Udeležence je spremljala dr. Heike HOFFMANN iz *Europäische Akademie Bayern*.

8. julija je g. GRILL v okviru seminarja, ki ga je organiziral *Arbeitnehmer-Zentrum Königswinter* (AZK), predaval skupini približno 25 nemških državljanov o vlogi in delu Evropskega varuha.

10. julija je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval skupini približno 45 učiteljev pripravnikov iz Nemčije v okviru izleta v Strasbourg, ki ga je organizirala *Europäische Akademie Bayern*. Udeležence je spremljala dr. Heike HOFFMANN iz *Europäische Akademie Bayern*.

Istega dne je g. GRILL predaval 15 lokalnim politikom in administratorjem iz Nemčije v okviru seminarja, ki ga je organiziral *Stätte der Begegnung e.V.* v Vlothu (Nemčija). Skupino je spremljal g. Johannes SCHRÖDER.

15. julija je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval skupini približno 45 učiteljev pripravnikov iz Nemčije v okviru izleta v Strasbourg, ki ga je organizirala *Europäische Akademie Bayern*. Udeležence je spremljala ga. Alke BÜTTNER iz *Europäische Akademie Bayern*.

18. julija je g. GRILL v okviru seminarja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung* (Königswinter), skupini približno 40 članov katoliške župnije iz Dortmunda predaval o vlogi in delu Evropskega varuha. Pozneje ta dan je predaval tudi 51 članom mestnega sveta Friesenheima (Baden) in članom njihovih družin. Udeležence je spremljal g. Klaus GRAS iz Kehla.

21. julija je g. GRILL predaval o vlogi in delu Evropskega varuha 12 učiteljem pripravnikom iz Starnberga in njihovi vodji, ge. Gertrudi GRUBER.

24. septembra je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval približno 40 dijakom srednje šole v Brühlu (Nemčija), ki jih je spremljal g. Carsten SCHÜBELER. Obisk je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinterju v Nemčiji.

3. oktobra je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval približno 35 učiteljem iz Nemčije v okviru izleta v Strasbourg, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung* (Königswinter). Udeležence je spremljal g. J. CLAUSIUS iz *Karl-Arnold-Stiftung*.

15. oktobra je g. GRILL v okviru seminarja, ki ga je organiziral *Karl-Arnold-Stiftung* (Königswinter), predaval o vlogi in delu Evropskega varuha približno 35 nemškim vojakom.

15. oktobra je ga. Tina NILSSON predstavila delo Evropskega varuha skupini študentov prava iz Univerze v Århusu na Danskem. Srečanje je bilo v Bruslju. Predstavitvi so sledila vprašanja udeležencev.

22. oktobra je g. GRILL o vlogi in delu Evropskega varuha predaval približno 30 ravnateljem in uradnim šolskim inšpektorjem iz Nemčije v okviru izleta v Strasbourg, ki ga je organiziral *Regierung der Oberpfalz*. Udeležence je spremljal g. Heribert STAUTNER.

23. oktobra je g. MARTÍNEZ ARAGÓN predstavil delo Evropskega varuha skupini političnih aktivistov iz Švedske, ki jih je v Strasbourg povabila švedska skupina socialnih demokratov v Evropskem parlamentu.

17. novembra je g. GRILL v okviru seminarja, ki ga je organiziral *Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit* (Düsseldorf), predaval o vlogi in delu Evropskega varuha približno 15 nemškim državljanom in novinarjem. Skupino je vodila ga. Wiltraud TERLINDEN.

18. decembra je g. DIAMANDOUROS predstavil svoje delo skupini zdravnikov in študentov iz Grčije, ki jih je v Strasbourg povabil poslanec Evropskega parlamenta, g. Dimitris TSATSOS. G. DIAMANDOUROS je govoril zlasti o proaktivni vlogi ombudsmanov pri varovanju pravic državljanov.

18. decembra je g. GRILL v okviru seminarja v Strasbourg, ki sta ga organizirala francosko ministrstvo za zunanje zadeve in *Centre des études européennes*, skupini približno 20 mladih diplomatov iz držav pristopnic predaval o vlogi in delu Evropskega varuha. Skupino je vodila ga. Sarah KEATING.

6.4 ODNOSI Z MEDIJI

13. januarja je g. SÖDERMAN po telefonu dal intervju g. Philippu GELIEU iz Le Figaro. Intervju je pokrival sedem let dela g. SÖDERMANA v funkciji Evropskega varuha s posebnim poudarkom na njegove odnose z institucijami.

14. januarja je ga. Maria MAGGIORE intervjuvala g. SÖDERMANA za program Euronews. Cilj programa je bilo gledalcem, s predstavitvijo primerov, ki jih je obravnaval Evropski varuh, ponazoriti delo Evropskega varuha. G. SÖDERMAN je novinarjem opisal glavna področja njegovih dejavnosti in povzel ključne dosežke v času njegovega mandata.

14. januarja je g. SÖDERMANA intervjuvala ga. Melanie RAY iz televizije BBC. Intervju je bil del poročil o volitvah novega Evropskega varuha.

20. januarja je g. SÖDERMANA intervjuval g. Alain DEFAUX, novinar za Eurinfo, mesečno publikacijo predstavništva Komisije v Belgiji. G. DEFAUX je g. SÖDERMANA vprašal o njegovih izkušnjah prvega Evropskega varuha.

23. januarja je g. SÖDERMANA za radijski program "Rond Point Schuman" belgijskega RTBF radia intervjuvala ga. Alfonza SALAMONE. Namen intervjuja je bil predstaviti pomoč, ki jo Evropski varuh nudi državljanom.

10. februarja g. SÖDERMAN dal intervju švedskemu novinarju pri časopisu Smålandstidningen, g. Charlieju NILSSONU. G. NILSSON je Evropskega varuha vprašal o njegovih vtisih o institucijah EU in o njegovem delu pri obravnavanju pritožb

Prav tako 10. februarja je g. SÖDERMAN v Strasbourgu dal intervju za finsko poslovno revijo Kauppalehti. Intervjuvala ga je ga. Mirjami SAARINEN, dopisnica revije iz Bruslja.

11. februarja je Evropski varuh dal intervju ga. Sigrid BÖE iz švedskega nacionalnega časnika Dagens Nyheter. Ga. BÖE ga je vprašala o njegovih izkušnjah pri obravnavanju pritožb državljanov in njegovem mnenju o tem, kako so se institucije EU v času njegovega mandata razvile.

18. februarja je Evropskega varuha intervjuval g. Thorsten SCHÄFER, dopisnik iz Bruslja za nemško tiskovno agencijo DPA. G. SCHÄFERJA je zanimalo delo g. SÖDERMANA v času njegovega mandata Evropskega varuha in primeri pritožb, s katerimi se je ukvarjal.

26. februarja je g. SÖDERMAN dal intervju g. Denisu MCGOWANU, uredniku internega glasila Evropske komisije, Commission en Direct. G. MCGOWAN je Evropskega varuha vprašal o njegovem delu od leta 1995 in o tem, kako so institucije v tem času izboljšale svoje upravljanje.

27. februarja je g. SÖDERMANA intervjuval g. Jens REIERMANN, urednik evropskih strani danskega radijskega programa "Orientering". Intervju je bil osredotočen na predloge Evropskega varuha Evropski konvenciji in posebno na človekove pravice ter odprtost.

3. marca je g. SÖDERMAN v okviru obiska v Stockholmu dal intervju g. Lennartu LUNDBERGU, novinarju švedskega cerkvenega tednika Kyrkans Tidning. Pozneje ta dan ga je intervjuval tudi g. Lars STRÖMAN za Europa-Posten.

4. marca je bila v Pressens-hus v Stockholmu organizirana delovna večerja na temo "Odprtost v EU". Izmed strokovnjakov za množične medije so se večerje udeležili: g. Nils FUNCKE, g. Anders AHLBERG, g. Per HULTENGÅRD, g. Åke WREDÉN, g. Hans SCHÖIER, ga. Kersti ROSÉN, ga. Josefin SANDSTEDT, g. Anders R. OLSSON, ga. Gunnel ARRBÄCK, ga. Barbro FISCHERSTRÖM, g. Olof KLEBERG, ga. Lena HÖRNGREN, g. Niklas EKDAL, g. Torbjörn VON KROGH, g. Jan STRID, g. Micke GULLIKSSON in g. Per HULTENGÅRD. Evropski varuh je govoril o odprtosti in dostopu do informacij.

24. marca je g. SÖDERMAN v Bruslju imel kosilo za novinarje, kjer je predstavil letno poročilo za leto 2002 in označil konec njegovega mandata Evropskega varuha. Kosila se je udeležilo 15 novinarjev: ga. Nicola SMITH, EPolitix, ga. Lisbeth KIRK, EU Observer, ga. Lorena GARCIA, Aqui Europa, g. Brian BEARY, European Report, g. Dirk DE WILDE, Belga, ga. Heleen PAALVAST, Algemeen Nederlands Persbureau, g. Damian CASTANO, EFE, ga. Cornelia BOLESCH, Süddeutsche Zeitung, g. Michael JUNGWIRTH, Kleine Zeitung, g. Henk VAN OOSTRUM, Het Financiële Dagblad, g. Rory WATSON, The Times, ga. Marizandra OZOLINS, Tagblatt, g. Martin BANKS, European Voice, g. Brandon MITCHENER, The Wall Street Journal Europe, in g. Ralph ATKINS, Financial Times. Prisotni so bili tudi g. Olivier VERHEECKE, g. Ben HAGARD, ga. Murielle RICHARDSON in ga. Rosita AGNEW iz urada Evropskega varuha. Za pregled sedemletnega dela g. SÖDERMANA kot Evropskega varuha so uporabili predstavitev v Powerpointu. Tej so sledila vprašanja udeležencev.

25. marca se je osem finskih novinarjev udeležilo zajtrka z Evropskim varuhom, in sicer g. Marko RUONOLA in g. Tuomas SAVONEN, Finnish News Agency, ga. Anne AUTIO, g. Jonas JUNGAR in g. Jussi SEPPALA, YLE, g. Petteri TUOHINEN, Helsingin Sanomat, ga. Maija LAPOLA, Turun Sanomat, in ga. Mirjami SAARINEN, Kauppalehti. Prisotni so bili tudi ga. Benita BROMS, g. Ben HAGARD, ga. Murielle RICHARDSON in ga. Rosita AGNEW iz urada Evropskega varuha. Evropski varuh je govoril o svojem delu v preteklih sedmih letih. Temu je sledila predstavitev njegovih dosežkov v Powerpointu. Po zajtrku sta Evropskega varuha intervjuvala g. Jussi SEPPALA za finski radio in g. Petteri TUOHINEN za Helsingin Sanomat.

2. aprila je imel Evropski varuh skupno tiskovno konferenco s podpredsednikom Komisije, odgovornim za upravno reformo, Neilom KINNOCKOM. G. KINNOCK je zaželel dobrodoščilo novemu Evropskemu varuhu in opisal ukrepe, ki jih je Komisija sprejela kot odgovor na priporočila Evropskega varuha v preteklosti. G. DIAMANDOUROS je navedel tri glavne naloge, ki jih ima kot Evropski varuh, namreč: da nadaljuje delo svojega predhodnika, da uspe pri širitvi in da seznanja državljane z njihovimi pravicami. Nato je odgovarjal na vprašanja novinarjev o širitvi, o tem kako seznaniti državljane z pravico do pritožbe Evropskemu varuhu in o možnem povečanju njegovih pristojnosti.

7. maja je g. DIAMANDOUROSA po telefonu intervjuvala ga. Helen SEENEY iz angleškega programa Deutsche Welle Radio. Vprašala je o pristojnostih in pooblastilih Evropskega varuha ter kako lahko prispeva k temu, da bo evropski projekt postal pomembnejši za splošno javnost.

12. maja je g. DIAMANDOUROSA intervjuval g. Joshua ROZENBERG, urednik pravnih strani Daily Telegraph. G. ROZENBERG je Evropskega varuha vprašal o stopnji seznanjenosti javnosti o njegovem delu, o njegovem mnenju glede prihodnosti Evrope in njegovih izkušnjah, preden je postal Evropski varuh.

13. maja je g. DIAMANDOUROSA intervjuval novinar Martin BANKS, European Voice. G. BANKS se je osredotočil na pristop Evropskega varuha k širitvi Unije in ga vprašal, kako lahko ombudsmani v državah pristopnicah poveča poznavanje njegovega dela. G. DIAMANDOUROS je za kratko biografijo, ki bo v časopisu, odgovarjal tudi na vprašanja o svojem življenju, preden je postal Evropski varuh.

20. maja je Evropski varuh imel radijski intervju za program Europe Magazine, francoske različice Deutsche Welle. Novinarka, ga. Elisabeth CADOT, je Evropskega varuha vprašala o vrstah pritožb, ki jih prejema, koliko časa potrebuje, da pritožbo obravnava in kakšna so njegova pooblastila.

20. maja je g. DIAMANDOUROSA v Strasbourgu intervjuvala ga. Marie-Claude HARRAER iz Dernières Nouvelles d'Alsace. Novinarka je g. DIAMANDOUROSA vprašala o njegovih predhodnih izkušnjah ombudsmana, o njegovih prvih vtisih o delu Evropskega varuha ter o Strasbourgu.

30. maja, med konferenco "Ombudsman in zakonodaja Evropske unije", ki je potekala v Varšavi na Poljskem, sta Evropski varuh, profesor P. Nikiforos DIAMANDOUROS, in poljski ombudsman, profesor Andrzej ZOLL, imela skupno tiskovno konferenco, ki se je udeležilo več kot ducat novinarjev. Opisala sta razloge za konferenco in teme, o katerih so razpravljali (glej oddelek 5.4). Profesor DIAMANDOUROS je opisal svojo strategijo dela z nacionalnimi ombudsmani, dostopnostjo državljanom Evrope in napovedal, da bo prihodnje leto obiskati vse države pristopnice.

15. julija je g. DIAMANDOUROS dal intervju g. Tanselu TERZIOGLU, avstrijskemu novinarju. Opisal je svoje prednostne naloge v času mandata Evropskega varuha in podal stališča o osnutku ustave za Evropo.

15. julija je g. DIAMANDOUROS imel tudi dve srečanja z novinarji v Bruslju, s katerimi je razpravljajal o ustavi za Evropo, preglednosti in širitvi. Prvo srečanje je imel z dopisniki iz tiskovnih agencij ali spletnih novic. Prisotni so bili g. Brian BEARY, European Report, ga. Maria DAVIDSSON, Swedish News Agency, ga. Honor MAHONY, EU Observer in ga. Nicola SMITH EUPolitix. Drugo srečanje je imel z dopisniki nacionalnih časopisov, kjer so bili prisotni g. Rory WATSON, The Times, g. Michael STABENOW, Frankfurter Allgemeine Zeitung, ga. Minna NALBANTOGLU, Helsingin Sanomat, in g. John PRIDEAUX, Financial Times.

15. julija je g. DIAMANDOUROS dal intervju g. Alainu DREMIEREJU, La Quinzaine Européenne. Namen intervjuja je bil oblikovati portret Evropskega varuha. G. DREMIERE se je osredotočil na dosedanje izkušnje Evropskega varuha in na njegove cilje na uradu.

8. septembra, je med obiskom na Finskem, g. DIAMANDOUROSA intervjuval g. Björn MÅNSSON iz uredništva poročil v švedskem jeziku na finski televiziji TV4. Intervju je bil predvajan med večernimi poročili istega dne.

9. septembra je g. DIAMANDOUROS imel tiskovno konferenco, ki jo je vodil vodja predstavništva Evropske komisije na Finskem, g. Timo MÄKELÄ. Udeležilo se je 20 novinarjev, vključno s predstavniki tiskovnih agencij, časopisov, televizijskih kanalov in radijskih postaj. G. DIAMANDOUROS je predstavil delo Evropskega varuha, opisal njegove prednostne naloge in pojasnil cilje predstavitvene turneje. Vprašanja, ki so jih odprli novinarji, so vključevala preglednost in dostop do dokumentov, pričakovano število pritožb v letu po širitvi EU in osnutek Pogodbe o Ustavi za EU.

Po tiskovni konferenci sta g. DIAMANDOUROSA intervjuvala g. Jouni MÖLSÄ iz glavnega finskega časnika, Helsingin Sanomat, in g. Risto PAANANEN, Europa Magazine.

10. septembra je g. DIAMANDOUROS imel televizijski intervju v živo ob 7h15 med finskim najpopularnejšim jutranjim televizijskim programom na kanalu MTV3. G. DIAMANDOUROS je bil intervjuvan skupaj s prvim Evropskim varuhom, g. Jacobom SÖDERMANOM. Med intervjujem so odprli vprašanja o glavnih dosežkih g. SÖDERMANA in o prihodnjih prednostnih nalogah g. DIAMANDOUROSA kot Evropskega varuha.

Tiskovna konferenca g. Allara Jõksa, estonskega ombudsmana, in g. Diamandourosa.
Talin, Estonija, 11. september 2003.

11. septembra je g. DIAMANDOUROS v okviru obiska Estonije imel tiskovno konferenco v sejni sobi Estonskega ombudsmana. Tiskovno konferenco je vodil estonski ombudsman, g. Allar JÕKS. Udeležilo se je približno 10 novinarjev, vključno s predstavniki tiskovnih agencij, časopisov, televizijskih kanalov in radijskih postaj. G. DIAMANDOUROS je predstavil delo Evropskega varuha, opisal njegove prednostne naloge in pojasnil cilje predstavitvene turneje. Večina vprašanj, ki so jih postavili novinarji, se je nanašala na širitev Evropske unije.

Po tiskovni konferenci je g. DIAMANDOUROS dal intervju za Kuku Raadio, največjo zasebno radijsko postajo v Estoniji, intervjuval ga je tudi g. Andres PULVER iz tretjega največjega estonskega regionalnega časopisa, Virumaa Teataja.

23. septembra je Evropskega varuha intervjuvala ga. Michele DE WAARD, urednica evropskih strani nizozemskega časnika NRC Handelsblad. Intervju je bil osredotočen na vlogo Evropskega varuha, Ustavo za Evropo in širitev.

24. septembra je g. DIAMANDOUROS z g. Markom RUONALOM, iz finske tiskovne agencije, g. Hendrikusom VAN OOSTRUMOM, Het Financieele Dagblad, in g. Thomasom GACKOM, Stuttgarter Zeitung, govoril o poročilu Evropskega parlamenta o delu Evropskega varuha v letu 2002. Med sestankom je g. DIAMANDOUROS opisal svoje stališče o pomembnosti vključitve izvensodnih sredstev v Ustavo za Evropo.

22. oktobra se je g. DIAMANDOUROS udeležil večerje za 13 grških novinarjev v Strasbourgu. Govoril je o vlogi ombudsmanov pri izboljšanju odnosov med državljani in javnimi upravami. Gostitelj večerje je bil veleposlanik Athanassios THEODORACOPOULOS, stalni predstavnik Grčije pri Svetu Evrope. Prisotna sta bila tudi g. Dimitris KOUSTAS, tiskovni predstavnik stalnega grškega predstavništva pri Svetu Evrope, in g. George KASSIMATIS, vodja Informacijskega urada Evropskega parlamenta v Atenah.

23. oktobra je g. DIAMANDOUROSA za grško nacionalno televizijo ET-1 intervjuval g. Chrysostomos BIKATSIK. G. DIAMANDOUROS je govoril o vlogi Evropskega varuha in pravicah državljanov.

23. oktobra je Evropski varuh predstavil svoje delo 18 novinarjem iz Finske, Švedske, Islandije in Norveške. Predstavitvev je bila del osem tednov dolgega seminarja za novinarje, ki jo je pripravil Nordijski novinarski center (Nordic Journalist Centre) v Århusu. Med živahno razpravo je odgovaljal na vprašanja o preglednosti, diskriminaciji in odnosih z drugimi institucijami.

V okviru njegovega obiska na Madžarskem je Evropskega varuha 27. oktobra intervjuvala ga. Mercédesz GYÜKERI, novinarka enega izmed madžarskih dnevnikov, Magyar Hírlap. G. DIAMANDOUROS je odgovaljal na vprašanja o vlogi Evropskega varuha, njegovem odnosu z madžarskimi ombudsmani, osnutku ustave za Evropo in težavah, ki jih morajo premestiti države pristopnice, preden se pridružijo Uniji.

28. oktobra je imel Evropski varuh televizijski intervju na televizijski postaji MTV, ki jo podpira država. Ga. BORBALA, dopisnica MTV v parlamentarnih zadevah, je Evropskega varuha vprašala o spremembah, ki jih je predvideval po širitvi, o tem, kako bo obravnaval pritožbe iz Madžarske, o vrstah in številu pritožb, ki jih je prejel, in o kodeksu dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Varuh je nato imel intervju z dopisnikom MTV za zunanje zadeve, g. Robertom NEMETHOM, ki ga je vprašal o nacionalnih ombudsmanih v državah članicah in pristopnicah EU, o nepravilnostih in o tem, kako obravnava pritožbe.

G. Diamandouros daje televizijski intervju za madžarsko televizijo MTV. Budimpešta, Madžarska, 28. oktober 2003.

Pozneje istega dne je g. DIAMANDOUROS imel še dva intervjuja - z g. Bélo FINCZICKOM iz madžarskega tednika HVG, in z g. Lászlóm SZOCSOM iz dnevnika Népszabadsag. Intervjuja sta bila osredotočena na spremembe, ki jih bo v delo Evropskega varuha prinesla širitev.

Popoldan je Evropski varuh sodeloval na tiskovni konferenci, ki jo je vodil g. LENKOVICS, madžarski parlamentarni komisar za pravice državljanov. Tiskovne konference se je udeležilo okrog 20 ljudi.

G. DIAMANDOUROS je predstavil delo Evropskega varuha, opisal njegove prednostne naloge in pojasnil cilje predstavitvene turneje. G. LENKOVICS je to predstavitev dopolnil s primerjavo dela evropskega in madžarskega ombudsmana.

Tiskovna konferenca g. Barnabása Lenkovicsa, madžarskega parlamentarnega komisarja za pravice državljanov, g. Diamandourosa in g. Jenóa Kaltenbacha, madžarskega parlamentarnega komisarja za pravice državljanov in etničnih manjšin. Budimpešta, Madžarska, 28. oktober 2003.

14. novembra je tiskovna predstavica Evropskega varuha, ga. Rosita AGNEW, dala intervju nemški študentki, ge. Cornelijji METZIG. Ga. AGNEW je odgovorila na vprašanja o politiki komunikacije Evropskega varuha in vlogi tiskovne predstavnice. Ga. METZIG je pisala članek za tekmovanje mladih novinarjev.

17. novembra se je Evropski varuh sestel z g. Leom LINDERJEM, nemškim filmskim producentom, razpravljala sta o projektu z naslovom "Uporabniški vodnik po Evropi" ("User's Guide to Europe"). Delo Evropskega varuha bo upodobljeno v izobraževalnem filmu, ki bo pojasnil, kaj lahko evropski državljani naredijo, da uveljavijo svoj glas.

18. novembra je Evropski varuh dal intervju g. Koosu VAN HOUDTU za članek, objavljen v nizozemski reviji Binnenlands Bestuur. Intervju se je nanašal na vprašanja o demokraciji, vlogi Evropskega varuha, upravni reformi in preglednosti.

18. novembra je g. DIAMANDOUROS dal vrsto intervjujev o vlogi Evropskega varuha grškim novinarjem ga. Alexandri ANASTASOPOULOU za grški televizijski program Kanali Voulis, ga. Alexandri CHRISTAKAKI za grško nacionalno televizijo NET, in g. Ioannisu PAPADIMITRIOU za grški radio v Nemčiji.

24. novembra je g. DIAMANDOUROS dal poglobljen intervju o njegovem delu ge. Metti TSIKRIKA iz BBC World Service Greek Section.

9. decembra je o prihodu Evropskega varuha na Malto poročalo nekaj novinarjev iz televizijskih in radijskih postaj ter časopisov. Med obiskom na Malti je g. DIAMANDOUROS med drugim dal številne poglobljene intervjuje za časnik Times of Malta, spletno stran di-ve news, televizijski program L-Ewropej in za program Mill-Ewropa Radia 101.

11. decembra je g. DIAMANDOUROS imel tiskovno konferenco na uradu delegacije Evropske komisije v Ta'Xbiexu. Tiskovne konference se je udeležilo okrog 10 novinarjev iz malteških televizijskih postaj, radijskih postaj in časnikov.

Tiskovna konferenca g. Diamandourosa. Ta' Xbiex, Malta, 11. december 2003.

11. decembra je ga. Rosita AGNEW, tiskovna predstavica, dala intervju o politiki komunikacije Evropskega varuha ge. Sarah TALVARD. Ga. TALVARD je spraševala o ciljih politike komuniciranja Evropskega varuha in o sredstvih, ki bi jih uporabila v seminarski nalogi o državljanstvu v okviru njenega študija na univerzi.

6.5 KOMUNICIRANJE PREKO SPLETA

Leto 2003 je bilo leto povečane prisotnosti Evropskega varuha na internetu. Na spletno stran Evropskega varuha so bile dodane nove vsebine.

Komuniciranje preko elektronske pošte

Aprila 2001 je bila na spletno stran dodana elektronska oblika pritožbenega formularja v dvanajstih jezikih. Odtlej je število pritožb, vloženih na ta način, nenehno naraščalo. Leta 2003 je število pritožb, vloženih preko interneta, predstavljalo skoraj polovico vseh pritožb, ki jih je prejel Evropski varuh, in je rahlo naraščalo v primerjavi z letom 2002. V letu 2001 je preko interneta prejel tretjino, v letu 2000 malo pod četrtino in v letu 1999 samo šestino pritožb.

V letu 2003 je v glavni predal elektronske pošte Evropskega varuha prispelo več kot 2500 zahtev za informacije. To je bilo sicer manj kot leta 2002, ko je prejel 3717 zahtev, vendar če odštejemo veliko število elektronskih sporočil, na katera je bilo odgovorjeno vsako posamezno leto (v letu 2002 je bilo prejetih več kot 1600 elektronskih sporočil v zvezi s potopitvijo tankerja za prevoz nafte Prestige), je bilo odgovorov na posamezne zahteve vseeno okoli 2000.

V začetku leta 2003 je Evropski varuh od državljanov EU prejel preko 300 elektronskih sporočil glede subvencij, dodeljenih rejcem bikov. Čeprav je bila zadeva izven pooblastil Evropskega varuha, je bil odgovor, ki je omenjal možnost vložitve peticije Evropskem parlamentu, poslan na vsako elektronsko sporočilo.

Razvoj spletnih strani

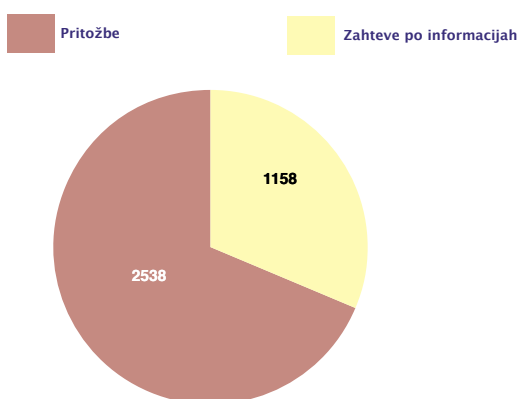
V letu 2003 se je spletna stran Evropskega varuha začela prilagajati pripravam na širitev Evropske unije v letu 2004. Strani so bile na novo kodirane, da bodo lahko pokazale nabor znakov novih uradnih jezikov Evropske unije in oblikovano je bilo nekaj novih strani v novih jezikih. V zvezi s

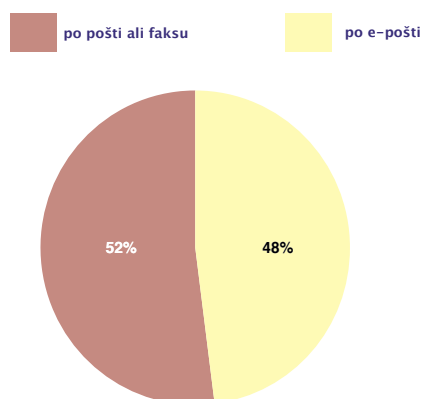
preiskavo Evropskega varuha na lastno pobudo na temo povezovanja invalidov s strani Evropske komisije se je decembra 2003 na spletno stran Evropskega varuha dodal razdelek 11 novih jezikov.

Da bi bila spletna stran Evropskega varuha na najvidnejšem mestu spletne strani EU, je urad Evropskega varuha v letu 2003 sodeloval pri delu medinstitucionalnega uredniškega odbora internetnih strani (CEiii). Urad Evropskega varuha je v letu 2003 sodeloval tudi v uredniškem odboru internetnih strani Evropskega parlamenta.

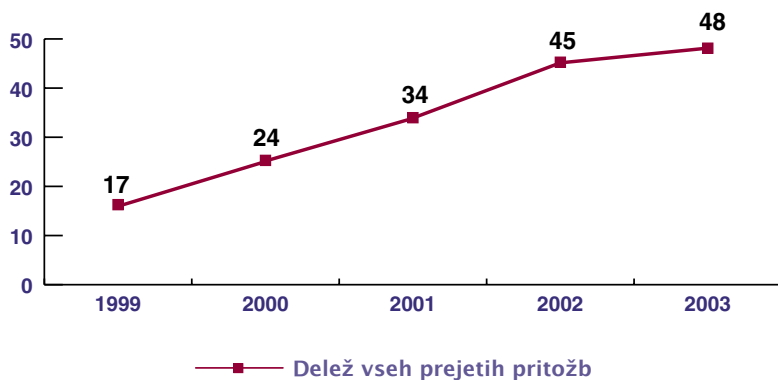
Število odgovorjenih elektronskih sporočil v letu 2003

Delež pritožb prejetih po e-pošti leta 2003

Rast deleža prejetih pritožb preko interneta

Povzetek

1 Uvod

2 Pritožbe Evropskemu Varuhu

3 Sklepi preiskav

4 Odnosi z drugimi institucijami
Evropske unije

5 Odnosi z ombudsmeni in
podobnimi organi

6 Odnosi z javnostmi

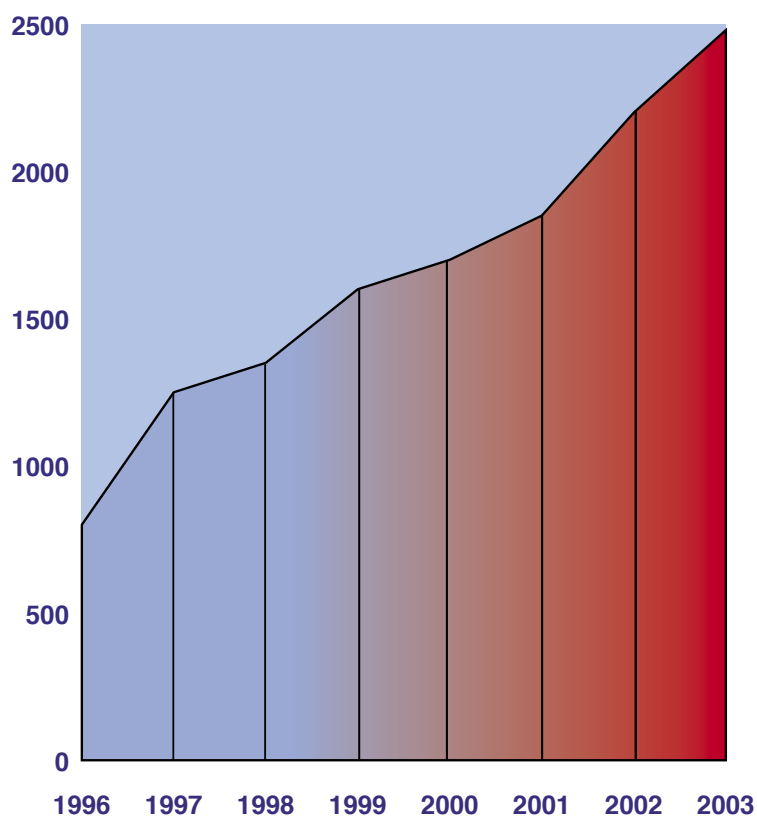
Priloge

A STATISTIKA O DELU EVROPSKEGA VARUHA V LETU 2003

1 OBRAVNAVANI PRIMERI V LETU 2003

1.1	SKUPNO PRISPELO ŠTEVILO PRIMEROV	2611
	- nezaključene pritožbe na dan 31.12.2002	170 ¹
	- prispele pritožbe v 2003	2436
	- lastne pobude Evropskega varuhu	5

Povečanje števila pritožb od 1996 do 2003

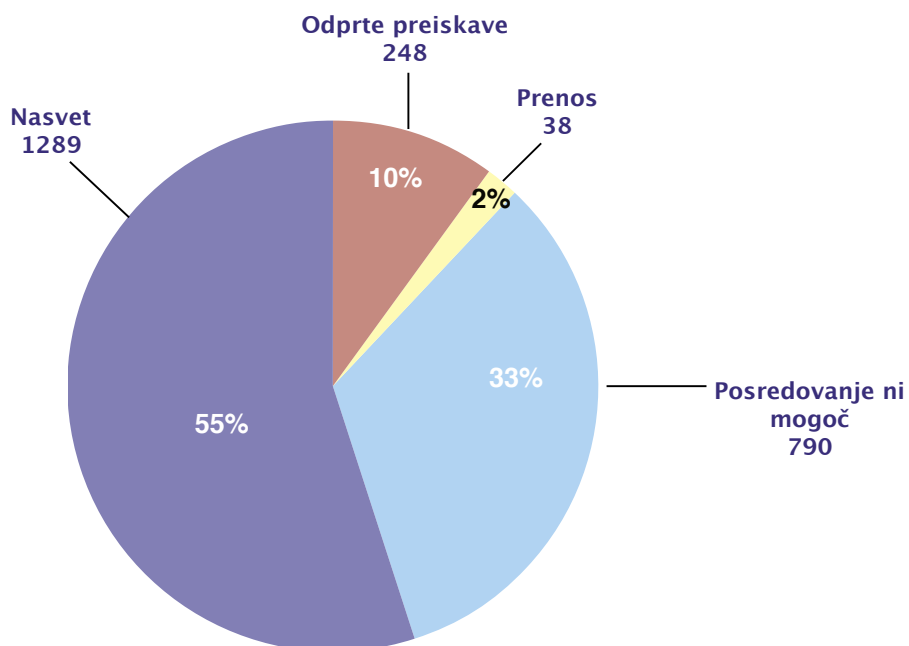
¹ Od tega ena lastna pobuda Evropskega varuha in 109 poizvedb.

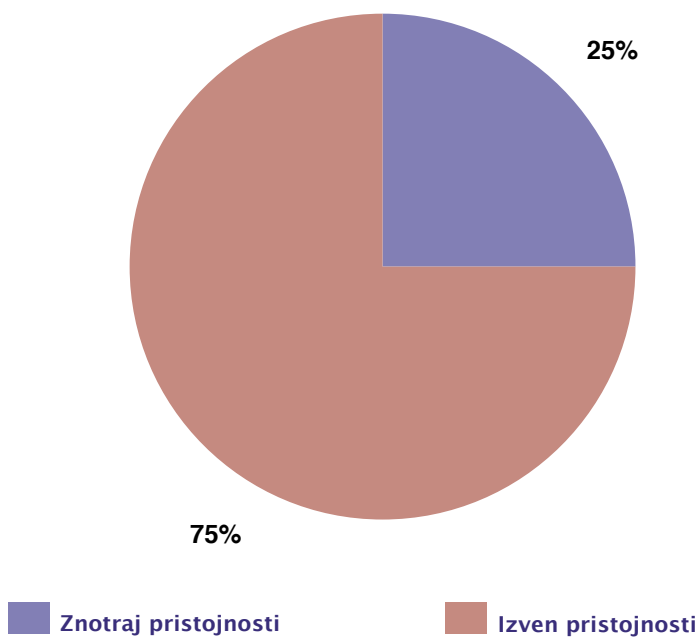
1.2 ZAKLJUČENO PREVERJANJE UTEMELJENOSTI/NEUTEMELJENOSTI 95%

1.3 KLASIFIKACIJA PRITOŽB

1.3.1 Glede na vrsto posredovanja Evropskega varuha v korist pritožnikov

1.3.2 Glede na pristojnosti Evropskega varuha

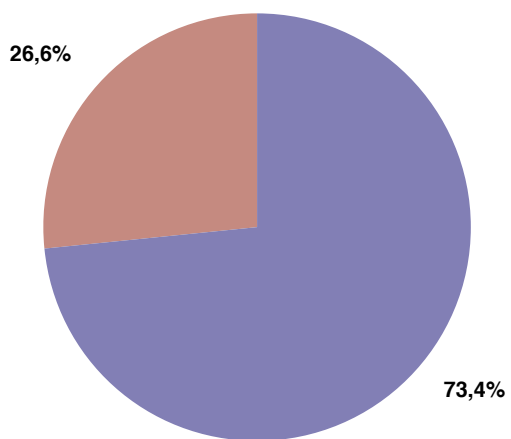

Izven pristojnosti

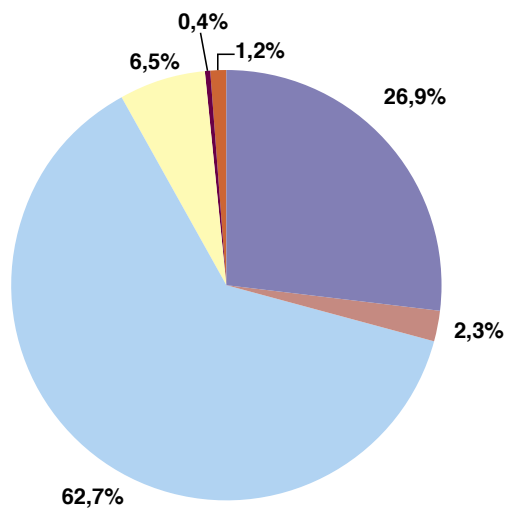
Znotraj pristojnosti

- Utemeljene pritožbe

- Ni podlage ali zadostne podlage za preiskavo
- Preiskave

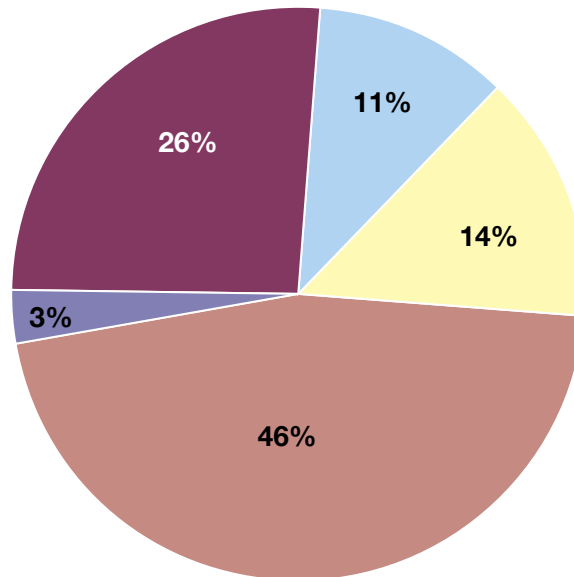
- Neutemeljene pritožbe

- Sodišče obravnava ali je že rešilo primer
- Prekoracen casovni rok
- Predhodni administrativni postopki niso bili izvedeni
- Notranja pravna sredstva pri primerih osebja niso bila izkoriščena
- Zatrjevane kršitve so ali so bile predmet pravnih postopkov
- Avtorja/predmeta ni mogoče določiti

2 Odstopi in napotitve

 Napotitev na ombudsmana ali na komisijo za peticije regionalnega ali nacionalnega parlamenta (616)

 Napotitev na Evropsko komisijo (189)

 Napotitev na peticijo Evropskemu parlamentu (143)

 Napotitev na druge organe (341)

 Odstop (38)

Evropskemu parlamentu (6)

Evropski komisiji (7)

Nacionalnemu ali regionalnemu ombudsmanu (25)

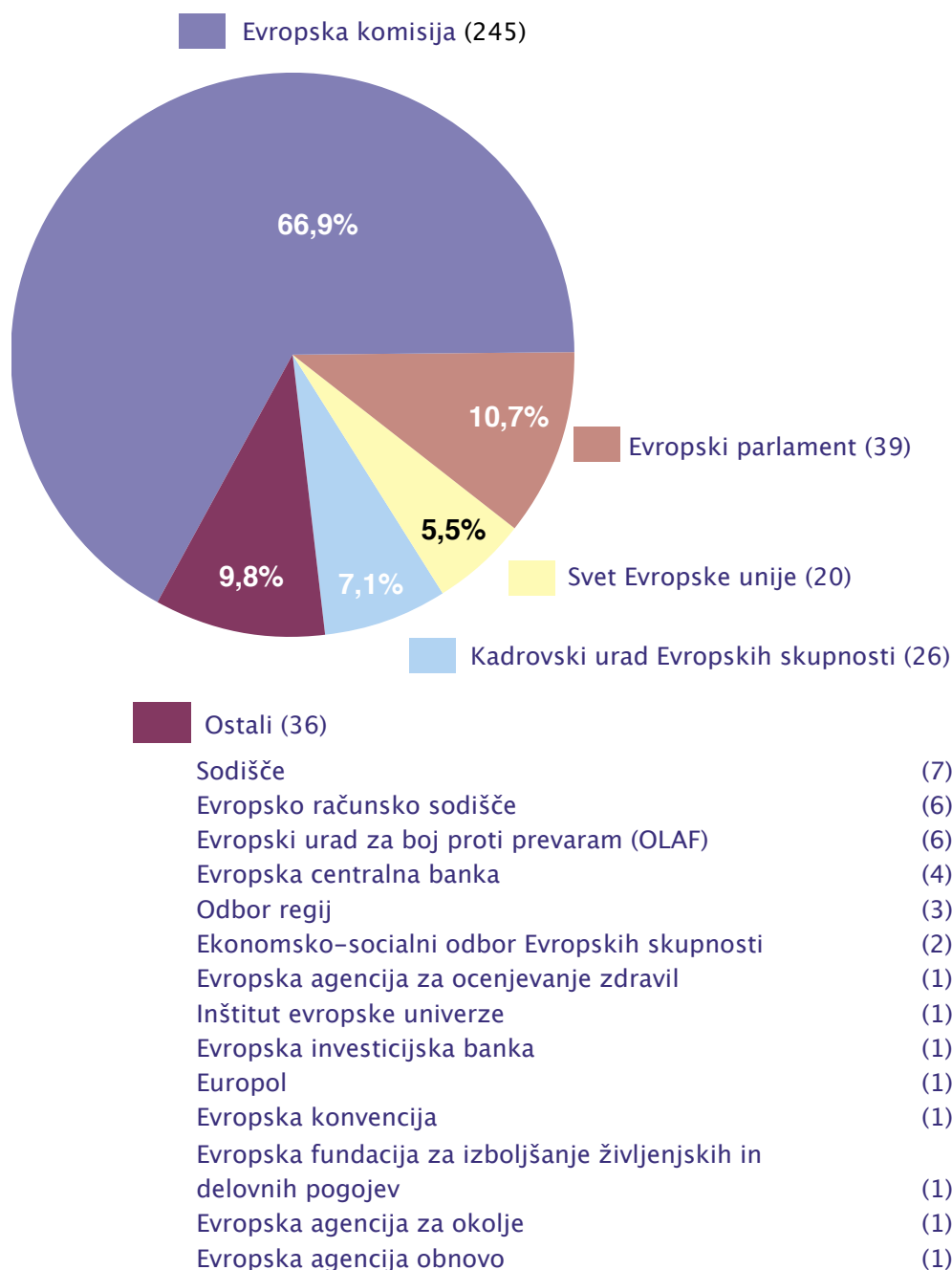

3 OPRAVLJENE PREISKAVE V LETU 2003

363

Evropski varuh je leta 2003 opravil 363 preiskav, 253 sproženih leta 2003 (od tega pet lastnih pobud) in 110 preiskav, ki do 31.12.2002 niso bile zaključene.

3.1 INSTITUCIJE IN ORGANI, KI SO BILI PREDMET PREISKAV²

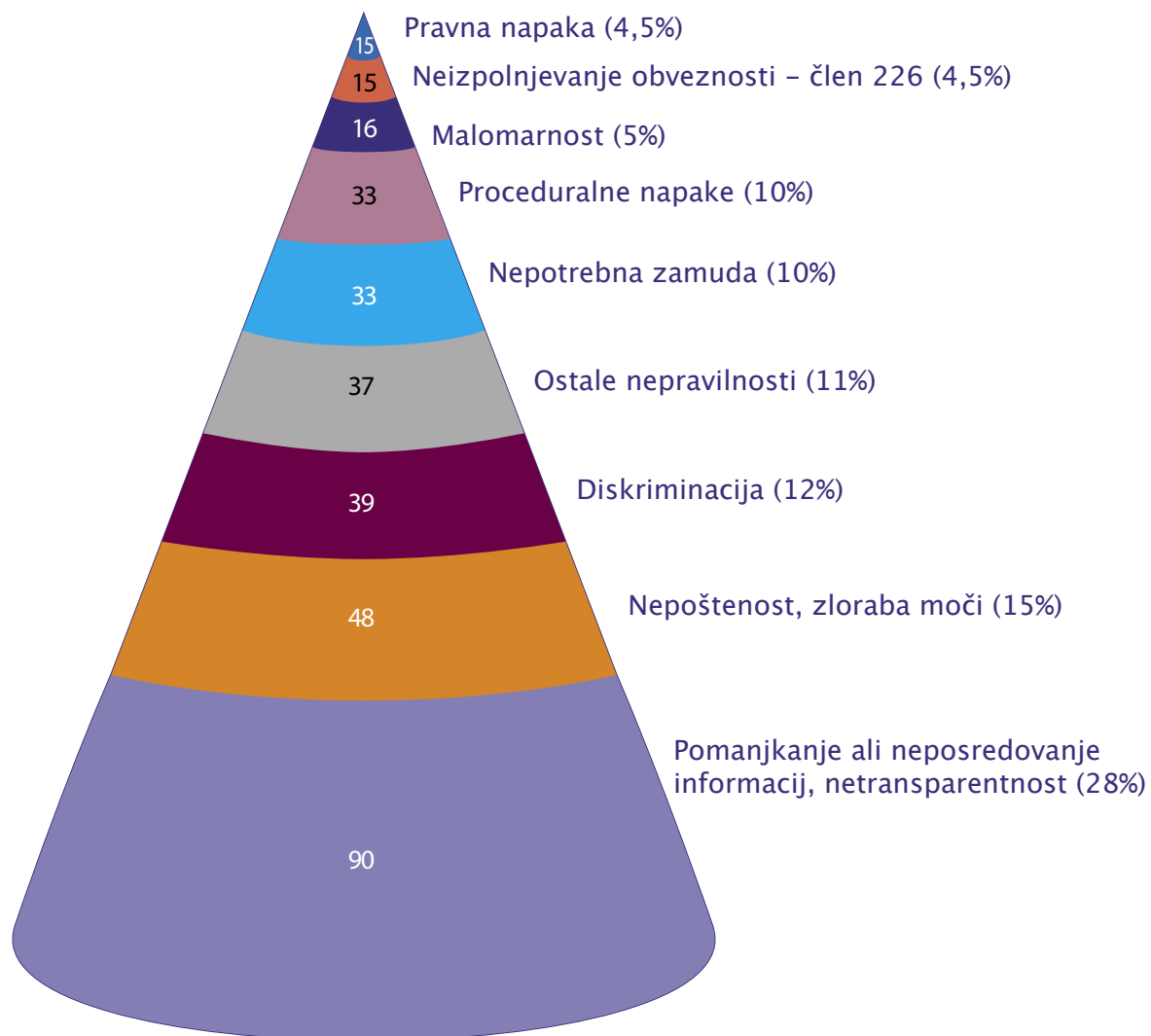

² Nekateri primeri zadevajo dve ali več institucij ali organov.

3.2 VRSTA DOMNEVNIH NEPRAVILNOSTI

(v nekaterih primerih se navajata dve vrsti nepravilnosti)

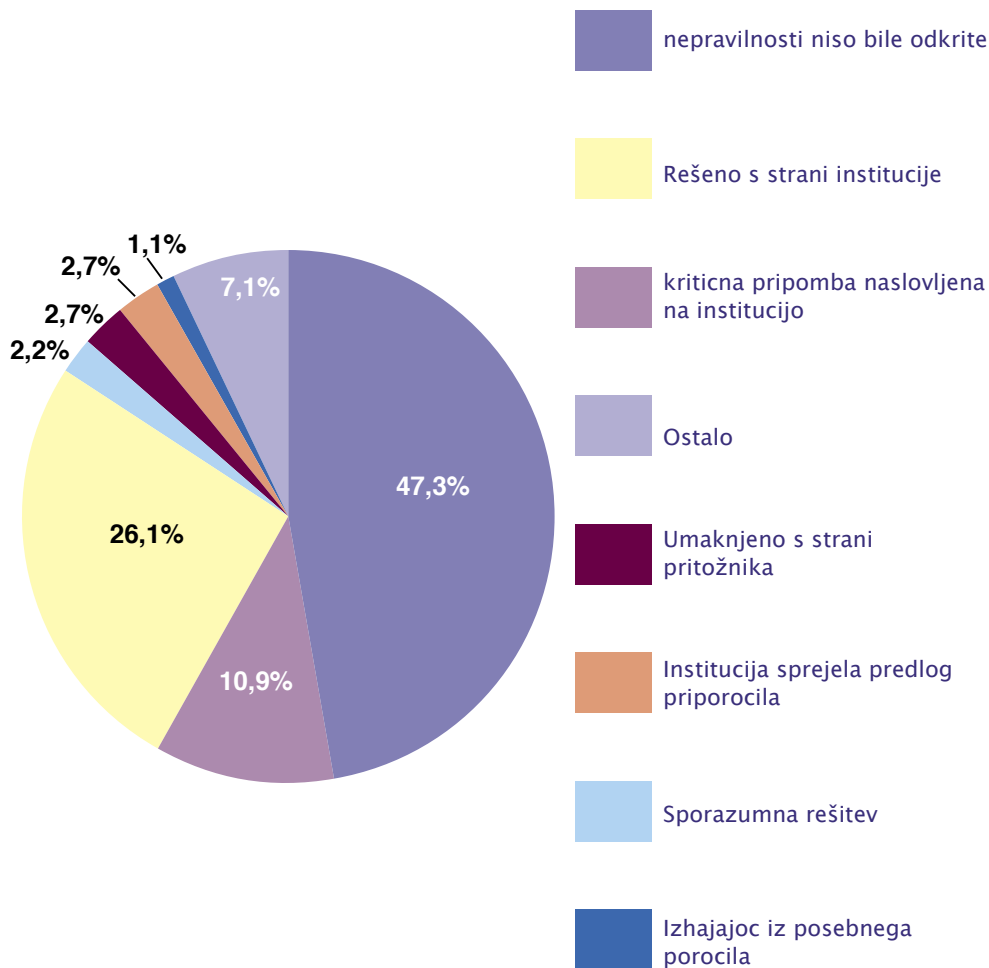
3.3 PREDLOGI SPORAZUMNIH REŠITEV IN OSNUTKI PRIPOROČIL V LETU 2003

– predlogi sporazumnih rešitev	18
– osnutki priporočil	9

3.4 ZAKLJUČENE PREISKAVE Z OBRAZLOŽENIM SKLEPOM³ 180

(preiskava je lahko zaključena iz enega ali več sledečih razlogov)

4 IZVOR PREJETIH PRITOŽB V 2003

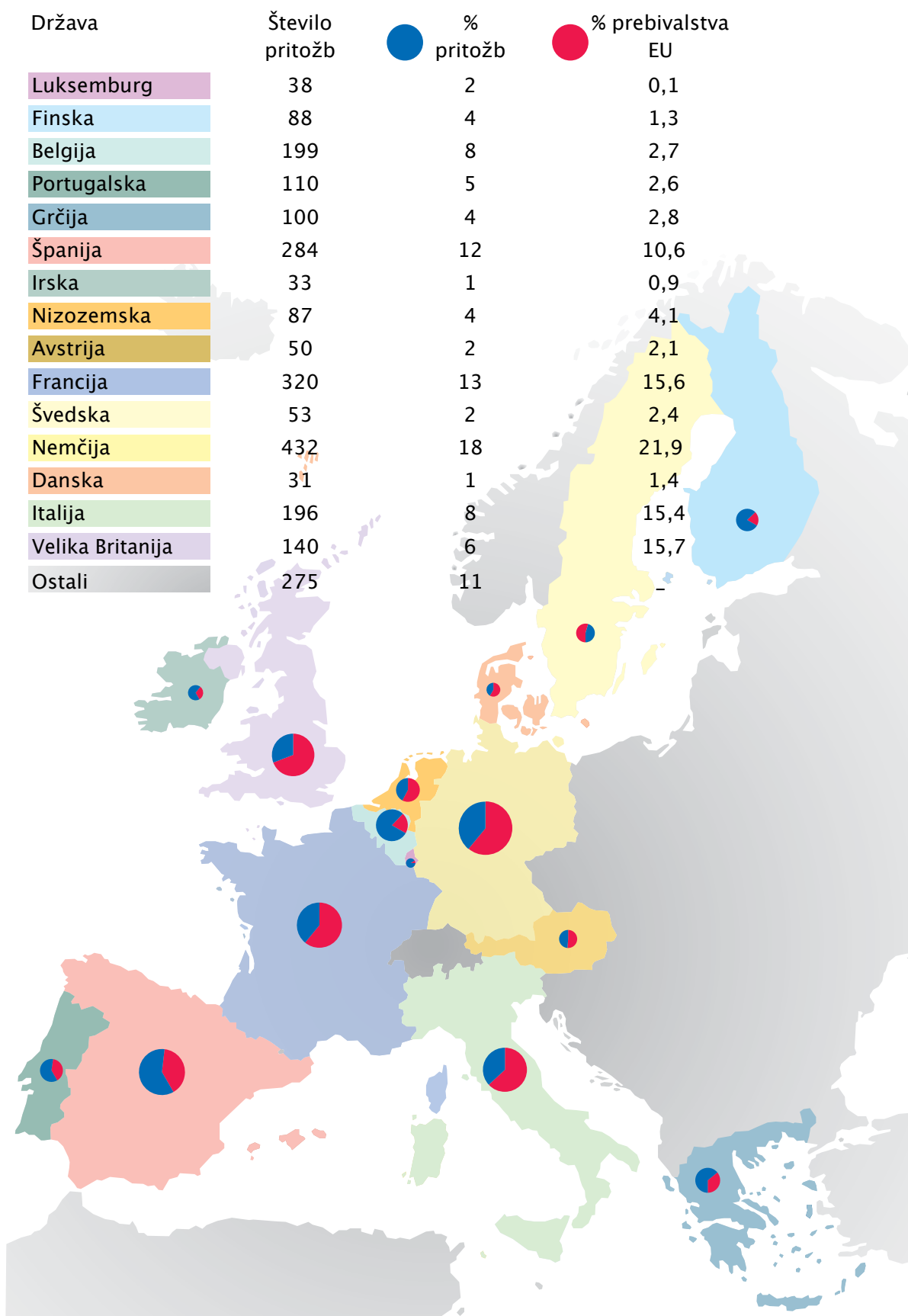
4.1 VIR PRITOŽB

³ Od teh dve lastni pobudi Evropskega varuha.

4.2 GEOGRAFSKI IZVOR PRITOŽB

B PRORAČUN EVROPSKEGA VARUHA

Neodvisen proračun

Statut Evropskega varuha je prvotno določal, da se njegov proračun priloži poglavju I (Evropski parlament) skupnega proračuna Evropske unije.

Svet je decembra 1999 odločil, naj bo proračun Evropskega varuha neodvisen. Tako je od 1. januarja 2000⁴ proračun Evropskega varuha samostojen del proračuna Evropske unije (poglavje VIII-A).

Sestava proračuna

Proračun Evropskega varuha je razdeljen na tri naslove. Naslov 1 proračuna vsebuje plače, nadomestila in ostale stroške povezane z osebjem. Ta naslov vključuje tudi stroške službenih poti, ki jih imajo Evropski varuh in njegovo osebje. Naslov 2 proračuna pokriva poslopja, opremo in razne izdatke iz poslovanja. Naslov 3 vsebuje eno samo poglavje, iz katerega se plačujejo prispevki mednarodnim organizacijam ombudsmanov.

Sodelovanje z Evropskim parlamentom

V izogib nepotrebnim podvajanjem administrativnega in tehničnega osebja za mnoge storitve, ki jih potrebuje Evropski varuh človekovih pravic, poskrbi Evropski parlament. Področja, v katerih se Varuh v večji ali manjši meri opira na storitve Evropskega parlamenta, vključujejo:

- osebje, vključno s pogodbami, plačami, nadomestili in socialno varnostjo;
- finančno revizijo in računovodstvo;
- pripravo in delno izvršitev naslova 1 iz proračuna;
- prevajanje, tolmačenje in tiskanje;
- varnost;
- informatiko, telekomunikacije in skrb za pošto.

Sodelovanje med Evropskim varuhom človekovih pravic in Evropskim parlamentom je omogočilo precejšnje prihranke proračuna Skupnosti in preprečilo bistveno povečanje števila zaposlenih v administraciji Evropskega varuha.

Kadar storitve za Evropskega varuha povzročijo dodatne neposredne odhodke Evropskega parlamenta, se le-te odbijejo s plačilom, ki se izvede po notranjem računu. Stroški za pisarne in storitve prevajanj obsegajo največji del odhodkov, ki so obravnavani na ta način.

Proračun za leto 2003 vključuje pavšalno nadomestilo za pokritje stroškov Evropskega parlamenta za opravljene storitve, npr. pri pogodbah osebja, plačami in nadomestili ter različnimi računalniškimi storitvami.

Sodelovanje med Evropskim parlamentom in Evropskim varuhom je sprožil okvirni sporazum z dne 22. septembra 1995, ki je bil dopolnjen s sporazumi o upravnem sodelovanju ter proračunskem in finančnem sodelovanju, podpisanimi 12. oktobra 1995.

Decembra 1999 sta Evropski varuh in predsednik Evropskega parlamenta podpisala sporazum, ki je obnovil sporazume o sodelovanju, in sicer z dopolnitvami za leto 2000 in zagotovljenim avtomatičnim podaljšanjem veljavnosti.

Proračun za leto 2003

Sistemizacija Evropskega varuha je v letu 2003 prikazala skupaj 31 mest.

⁴ Uredba Sveta 2673/1999 z dne 13. decembra 1999 UL 326/1.

Skupni znesek prvotno odobrenih razpoložljivih proračunskih sredstev v proračunu Evropskega varuha za leto 2003 je bil 4.438.653 €. Naslov 1 (Odhodki povezani z osebami, ki delajo za Institucijo) znaša 3.719.727 €. Naslov 2 (poslopja, oprema in razni izdatki iz poslovanja) znaša 715.926 €. Naslov 3 (izdatki izvedbe posebnih nalog, ki jih izvaja Institucija) znaša 3.000 €.

Spodnja tabela prikazuje odhodke za leto 2003 v okviru predvidenih proračunskih sredstev.

Naslov 1	€	3.415.448,87
Naslov 2	€	634.877,91
Naslov 3	€	2.161,49
Skupaj	€	4.052.488,27

Vir prihodka so prvi vrsti odbitki od osebnih prejemkov Evropskega varuha in njegovega osebja. Glede na prejeta plačila je bil skupni prihodek v 2003 434.833 €.

Proračun za leto 2004

Proračun za leto 2004, ki je bil pripravljen v letu 2003, predvideva 38 delovnih mest, kar predstavlja širitev sistemizacije iz leta 2003 za sedem mest. To povečanje je v največji meri posledica prihodnje širitve Evropske unije in potrebe pisarne Evropskega varuha po ustreznem znanju jezikov in poznavanju pravnega reda novih držav članic.

Skupna proračunska sredstva za 2004 znašajo 5.684.814 €. Naslov 1 (Odhodki povezani z osebami, ki delajo za urad) znaša 4.811.846 €. Naslov 2 (poslopja, oprema in razni izdatki iz poslovanja) znaša 869.986 €. Naslov 3 (izdatki za izvedbe posebnih nalog, ki jih izvaja urad) znaša 3.000 €.

Skupni prihodki proračuna za leto 2004 so 513.764 €.

C OSEBJE**EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC****JACOB SÖDERMAN**

(do 31. marca 2003)

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

(od 1. aprila 2003)

SEKRETARIAT EVROPSKEGA VARUHA**Nicholas CATEPHORES***asistent varuha*
Tel. +33 3 88 17 2383**Eleni-Anna GALATIS***tajnica varuha*
Tel. +33 3 88 17 2528**PRAVNA SLUŽBA****Ian HARDEN***vodja pravne službe*
tel.: +32 2 284 3849
tel.: +33 3 88 17 2384**Murielle RICHARDSON***asistentka vodje pravne službe*
tel.: +33 3 88 17 2388**Elodie BELFY***pravna asistentka (od 1.1.2003)*
tel.: +32 2 284 3901**Peter BONNOR***pravni strokovni sodelavec*
(do 31.3.2003)**Benita BROMS***vodja bruseljske antene*
vodilna pravna svetovalka
tel.: +32 2 284 2543**Alessandro DEL BON***pravni strokovni sodelavec*
tel.: +33 3 88 17 2382**Maria ENGLESON***pravna strokovna sodelavka*
(do 31.8.2003)**Marjorie FUCHS***pravna strokovna sodelavka*
tel.: +33 3 88 17 4078**Gerhard GRILL***vodilni pravni svetovalec*
tel.: +33 3 88 17 2423**Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA***vodilna pravna svetovalka (od 1.10.2003)*
tel.: +33 3 88 17 2746**Andrea JANOSI***vodilna pravna svetovalka (od 1.10.2003)*
tel.: +33 3 88 17 2429**Vicky KLOPPENBURG***pravna strokovna sodelavka (do*
*31.3.2003)***José MARTÍNEZ ARAGÓN***vodilni pravni svetovalec*
tel.: +33 3 88 17 2401

Sigyn MONKE

*pravni strokovni sodelavec
(do 31.3.2003)*

Ida PALUMBO

*pravna strokovna sodelavka
tel.: +33 3 88 17 2385*

Olivier VERHEECKE

*vodilni pravni svetovalec
tel.: +32 2 284 2003*

Fotini AVARKIOTI

pripravnik (do 22.7.2003)

Liv-Stephanie HAUG

*pripravnica (od 01.9.2003)
tel.: +33 3 22 17 2402*

Verónica JIMENEZ-VALLEJO

pripravnica (od 1.2.2003 do 23.12.2003)

Tina NILSSON

*pripravnica (od 1.2.2003 do 23.12.2003)
tel.: +32 2 284 14 17*

Pagona-Maria REKAITI

*pripravnica (od 1.9.2003)
tel.: +32 2 284 3897*

Tea SEVON

pripravnica (do 1.4.2003)

UPRAVNI IN FINANČNI ODDELEK

João SANT'ANNA

vodja upravnega in finančnega oddelka
tel.: +33 3 88 17 5346

Félicia VOLTZENLOGEL

tajnica vodje upravnega in finančnega oddelka
tel.: +33 3 88 17 2394

Rosita AGNEW

tiskovna predstavica
tel.: +33 3 88 17 2408

Séverine BEYER

tajnica
tel.: +33 3 88 17 2393

Evelyne BOUTTEFROY

tajnica
tel.: +33 3 88 17 2413

Rachel DOELL

tajnica
tel.: +33 3 88 17 2398

Jean-Pierre FEROMONT

finančni strokovni sodelavec (od 15.10.2003)
tel.: +33 3 88 17 2542

Isabelle FOUCAUD-BOUR

tajnica
tel.: +33 3 88 17 2391

Ben HAGARD

strokovni sodelavec za komunikacije po internetu
tel.: +33 3 88 17 2424

Alexandros KAMANIS

finančni strokovni sodelavec
tel.: +33 3 88 17 2403

Isgouhi KRIKORIAN

tajnica
tel.: +33 3 88 17 2540

Gaël LAMBERT

strokovni sodelavec za informacijsko tehnologijo (od 1.9.2003)
tel.: +33 3 88 17 2399

Isabelle LECESTRE

tajnica (do 30.6.2003)

Juan Manuel MALLEA

asistent varuha (od 1.1.2000 do 31.3.2003)

tajnik (od 1.4.2003)
tel.: +33 3 88 17 2301

Charles MEBS

pisarniški referent
tel.: +33 3 88 17 7093

Elizabeth MOORE

tajnica
pomožna uslužbenka (do 31.10.2003)
začasna uslužbenka (od 1.11.2003)
tel.: +32 2 284 6393

Dace PICOT-STIEBRINA

asistent za komunikacije (od 1.11.2003)
tel.: +33 3 88 17 4080

Véronique VANDAELE

finančna strokovna sodelavka
začasna uslužbenka (do 16.10.2003)
pomožna uslužbenka (od 3.12.2003)
tel.: +32 2 284 2300

Č SEZNAM ODLOČITEV

1 PO ŠTEVILKAH PRIMEROV

2000

1542/2000/(PB)(SM)IJH179

2001

0341/2001/(BB)IJH.....179

0573/2001/IJH162

1351/2001/(ME)(MF)BB.....134

1826/2001/JMA41

2002

0221/2002/ME140

0548/2002/GG108

0647/2002/OV46

0648/2002/IJH125

0659/2002/IP.....49

0845/2002/IJH167

1015/2002/(PB)IJH.....179

1045/2002/GG173

1141/2002/GG88

1166/2002/(SM)IJH.....112

1237/2002/(PB)OV140

1256/2002/GG51

1358/2002/IP.....53

1365/2002/OV55

1402/2002/GG115

1437/2002/IJH58

1523/2002/GG143

1536/2002/OV64

1565/2002/GG121

1625/2002/IJH85

1753/2002/GG66

1795/2002/IJH39, 79

1840/2002/GG160

1915/2002/BB103

1939/2002/IJH73

1960/2002/JMA96

2024/2002/OV91

2059/2002/IP.....163

2097/2002/GG163

OI/2/2002/IJH185

2003

0172/2003/IP.....67

0205/2003/IJH97

0207/2003/OV101

0324/2003/MF71

0342/2003/IP.....94

0406/2003/(PB)IJH.....37

0754/2003/GG147

0852/2003/OV157

0949/2003/IJH153

1117/2003/GG77

1173/2003/(TN)IJH.....99

1200/2003/OV131

OI/4/2003/ADB.....189

Q1/2003/IP191

2 PO VSEBINI

Kmetijstvo (SKP)

0205/2003/IJH97

Državlanske pravice

0845/2002/IJH167

1402/2002/GG115

1753/2002/GG66

1117/2003/GG77

Politika konkurence

0648/2002/IJH125

1045/2002/GG173

Pogodbe

0548/2002/GG108

1141/2002/GG88

1256/2002/GG51

1565/2002/GG121

1625/2002/IJH85

1960/2002/JMA96

1915/2002/BB103

OI/2/2002/IJH185

0205/2003/IJH97

0754/2003/GG147

0949/2003/IJH153

1173/2003/(TN)IJH99

Razvojno sodelovanje

1351/2001/(ME)(MF)BB134

Ekonomska in monetarna politika

1939/2002/IJH73

Okolje

1826/2001/JMA41

Prosti pretok blaga

0659/2002/IP49

1237/2002/(PB)OV140

Institucije

1625/2002/IJH85

1840/2002/GG160

2024/2002/OV91

Razno

0845/2002/IJH167

2024/2002/OV91

OI/2/2002/IJH185

Dostop javnosti

1542/2000/(PB)(SM)IJH179

0573/2001/IJH162

0648/2002/IJH125

1437/2002/IJH58

1015/2002/(PB)IJH179

1795/2002/IJH79

1939/2002/IJH73

Javno zdravje

Q1/2003/IP191

Raziskave in tehnologija

0221/2002/ME140

1625/2002/IJH85

Osebj**- Zaposlovanje**

0341/2001/(BB)IJH.....	179
0647/2002/OV	46
1365/2002/OV	55
1523/2002/GG	143
1536/2002/OV	64
2059/2002/IP.....	163
2097/2002/GG	163
0207/2003/OV	101
0324/2003/MF	71
0406/2003/(PB)IJH.....	37
0852/2003/OV	157
OI/4/2003/ADB.....	189

- Ostala vprašanja

1166/2002/(SM)IJH.....	112
1358/2002/IP.....	53
1625/2002/IJH	85
0172/2003/IP.....	67
0342/2003/IP.....	94
1200/2003/OV	131

Davki

1237/2002/(PB)OV.....	140
-----------------------	-----

3 PO VRSTI ZATRJEVAVIH NEPRAVILNOSTI

Zloraba moči

1166/2002/(SM)IJH.....112

Nepotrebna zamuda

0548/2002/GG108

0647/2002/OV46

0659/2002/IP.....49

1045/2002/GG173

1358/2002/IP.....53

1365/2002/OV55

1523/2002/GG143

1536/2002/OV64

Neizpolnjevanje obveznosti

1237/2002/(PB)OV140

Kršitev pravice do obrambe

1200/2003/OV131

Neposredovanje informacij

1542/2000/(PB)(SM)IJH179

0341/2001/(BB)IJH.....179

1237/2002/(PB)OV140

1437/2002/IJH58

1015/2002/(PB)IJH.....179

1402/2002/GG115

Netransparentnost

0221/2002/ME140

0845/2002/IJH167

1565/2002/GG121

1753/2002/GG66

1795/2002/IJH79

2059/2002/IP.....163

2097/2002/GG163

Postopkovne napake

0573/2001/IJH162

0648/2002/IJH125

1795/2002/IJH79

0949/2003/IJH153

Malomarnost

1826/2001/JMA41

1542/2000/(PB)(SM)IJH179

0573/2001/IJH162

0647/2002/OV46

0648/2002/IJH125

2024/2002/OV91

0207/2003/OV101

1200/2003/OV131

Krivičnost

0845/2002/IJH167

1840/2002/GG160

0205/2003/IJH97

0852/2003/OV157

Ostale nepravilnosti

1351/2001/(ME)(MF)BB134

0205/2003/IJH97

0754/2003/GG147

0852/2003/OV157

D VOLITVE EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Pravne podlage

Člen 195 Pogodbe ES določa, da je "Varuh človekovih pravic imenovan po vsakih volitvah v Evropski parlament za mandatno dobo parlamenta. Lahko je ponovno imenovan."

Poslovnik Evropskega parlamenta podrobneje določa postopek volitev:

člen 177

1. Na začetku vsakega parlamentarnega mandata predsednik takoj po svoji izvolitvi ali v primerih iz odstavka 8 razpiše predložitev kandidatur za izvolitev v funkcijo varuha človekovih pravic in določi rok njihove predložitve. Obvestilo o razpisu kandidatur se objavi v Uradnem listu Evropske unije.
2. Kandidature mora podpreti najmanj dvaintrideset poslancev, ki so državljani najmanj dveh držav članic. Vsak poslanec lahko podpre le eno kandidaturo. Kandidature morajo vsebovati vse spremljajoče dokumente, s katerimi se lahko dejansko dokaže, da kandidat izpolnjuje pogoje, navedene v predpisih, ki urejajo delovanje varuha človekovih pravic.
3. Kandidature se posredujejo pristojnemu odboru, ki lahko zahteva predstavitev kandidatov. Predstavitve so javne za vse poslance.
4. Seznam sprejemljivih kandidatur po abecednem vrstnem redu se predloži v glasovanje Parlamentu.
5. Glasovanje je tajno na podlagi večine oddanih glasov. Če po prvih dveh glasovanjih ni izvoljen noben kandidat, lahko naprej kandidirata le kandidata, ki sta prejela najvišje število glasov v drugem glasovanju. Če je izid glasovanja neodločen, ima prednost najstarejši kandidat.
6. Pred začetkom glasovanja predsednik zagotovi, da je navzoča najmanj polovica poslancev.
7. Imenovani je takoj pozvan, da zapriseže pred Sodiščem Evropskih skupnosti.
8. Varuh človekovih pravic opravlja svoje dolžnosti do nastopa funkcije svojega naslednika, razen v primeru smrti ali razrešitve."

Volitve v letu 2003

Evropski parlament je v Uradnem listu 7. septembra 2002⁵ objavil razpis kandidatur in določil kot skrajni rok za predložitev kandidatur 3. oktober 2002.

Predsednik Evropskega parlamenta je 21. oktobra 2002 s pismom obvestil odbor za peticije, da je prejel 17 vlog.

Odbor za peticije je 25. in 26. novembra 2002 organiziral javna zaslišanja sedmih kandidatov, katerih vloge so bile označene kot popolne, in sicer: g. Georgiosa ANASTASSOPOULOSA, g. P. Nikiforosa DIAMANDOUROSA, g. Giuseppeja FORTUNATA, g. Xabiera MARKIEGA, g. Pierra-Yvesa MONETTA, g. Roya PERRYA and g. Hermana WUYTSA.

G. ANASTASSOPOULOS in g. MARKIEGI sta svoji vlogi umaknila 9. januarja 2003.

G. P. Nikiforosa DIAMANDOUROSA so za Evropskega varuha človekovih pravic izvolili poslanci Evropskega parlamenta na plenarnem zasedanju 15. januarja 2003 v Strasbourgu po drugem glasovanju z 294 glasovi od 535 oddanih glasov.

⁵ UL C 213/10, 7. september 2002.

Odločitev Evropskega parlamenta, da g. DIAMANDOUROSA imenuje do konca trenutnega parlamentarnega mandata v letu 2004, je bila objavljena v Uradnem listu 8. marca 2003⁶.

Podrobnejše informacije o izvolitvi Evropskega varuha se nahajajo na spletni strani Parlamenta: http://www.europarl.eu.int/comparl/peti/election/default_en.htm.

⁶ UL L 065/26, 8. marec 2003.

KAKO STOPITI V STIK Z EVROPSKIM VARUHO ČLOVEKOVIH PRAVIC

PO POŠTI

Evropski varuh človekovih pravic
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France

PO TELEFONU

+33 3 88 17 2313

PO FAKSU

+33 3 88 17 9062

PO E-POŠTI

euro-ombudsman@europarl.eu.int

SPLETNA STRAN

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

Urad za publikacije

Publications.eu.int

ISBN 92-95010-99-X

9 789295 010994

www.euro-ombudsman.eu.int